





115.

L.

12. - 13.







19.2  
P. 1

M. VAL. MARTIALIS

**EPIGRAMMATON**

LIBRI

Bei **I. M. Gebhardt** in **Grimma** erschienen  
und sind durch alle Buchhandlungen zu beziehen:

**v. Hase**, Ueber arabisch-byzantinische Münzen,  
Sendschreiben an F. de Saulcy in Metz. Mit 1 Titelvign.  
gr. 8., 1840. broch. . . . . 8  $\text{g}$

**v. Hase**, Wendisch-deutsches Handwörterbuch  
nach den Oberlausitzer Dialekten. Nebst einem  
grammatischen Vorworte mit besonderer Rücksicht auf  
Aussprache und Worthildung. kl. 4., 1840. broch. 1  $\text{g}$

**Catalogus librorum manuscriptorum qui in  
bibliotheca Senatoria civitatis Lipsiensis  
asservantur:**

Codd. occidentaliū linguarum descripsit **Dr. Nau-  
mann.**

Diplomata collegit notisque instruxit **C. de Hase.**

Codd. hebraicos ac syriacos edidit aliquot slav-  
icis descriptis **Dr. Delitzsch** et additamentis locu-  
pletavit **Dr. Zunz.**

Codd. arabicos, persicos, turcicos descripsit **Prof.  
Dr. Fleischer.**

c. tabb. lithogr. XV, gr. 4., 1840. cart. Schreibpap. 22  $\text{g}$

— — — — — Kupferdruckp. 38  $\text{g}$

*Dieser von allen kritischen Zeitschriften als ausgezeichnet  
genannte Catalog macht das gelehrte Publicum mit den  
bisher verborgenen Schätzen der Leipziger Raths-Biblio-  
thek bekannt und dürfte nicht allein Bibliotheken von  
nur einiger Bedeutung, sondern auch allen Orien-  
talisten wegen der trefflichen Arbeiten der Dr. De-  
litzsch und Prof. Dr. Fleischer anzuzufempfehlen seyn. Jede  
Buchhandlung liefert dieses Werk nach Verlangen zur  
Ansicht.*

**Delitzsch, Dr. Franz**, Wissenschaft, Kunst, Ju-  
denthum. Schilderungen und Kritiken. 8., 1838,  
broch. . . . . 1  $\text{g}$  12  $\text{g}$

**Delitzsch, Dr. Franz**, Jesurnā sive Prolegome-  
nōn in Concordantiis veteris Testamenti  
a Julio Fueratio editas, libri tres  
etiam sub titulo:

ספר יסורן Isagoge in grammaticam et lexico-  
graphiam linguae hebraicae contra Gesenium  
et Ewaldum. Vel. gr. 8., 1838, broch. . 2  $\text{g}$

**Drummann, W.**, Historisch-antiquarische Un-  
tersuchungen über Aegypten, oder: Die In-  
schrift von Rosette. gr. 8., 1823. . 16  $\text{g}$

**Geschichte der Araber in Sicilien und Sicili-  
ena unter der Herrschaft der Araber.** In  
gleichzeitigen Urkunden von diesem Volke selbst. Aus  
dem Italienischen übersetzt von P. W. Hansleutner.  
4 Tble. gr. 8., 1791. 92. . . . . 2  $\frac{1}{2}$

**Görres, L., Altd Deutsche Volks- und Meisterlie-  
der.** Mit 1 Tit elkupfer, Frauenlobs Grabmahl dar-  
stellend. gr. 8., 1816, broch. . . . . 1  $\frac{1}{2}$

**Gotthold, Fr. A., Kleine Schriften über die  
deutsche Verskunst.** gr. 8., 1820, broch. 16  $\frac{1}{2}$

**Herst, Dr. Georg Conr., Deuteroskopie oder:  
Merkwürdige physische und physiologi-  
sche Erscheinungen und Probleme aus dem  
Gebiete der Pneumatologie.** Für Religions-  
philosophen, Psychologen und denkende Aerzte. Eine  
nöthige Beilage zur Dämonomachie wie zur Zaubers-  
bibliothek. 2 Bände. gr. 8., 1830, broch. 2  $\frac{1}{2}$  12  $\frac{1}{2}$

**Mutzen, Prof. Dr. I. A., Perikles als Staatsmann wäh-  
rend der gefahrvollsten Zeit seines Wirkens.** gr. 8.,  
1834. . . . . 18  $\frac{1}{2}$

**Mutzen, Prof. Dr. I. A., De Atheniensium im-  
perio Cimonis atque Periclis tempore con-  
stituto.** Comment. geogr. et hist. 8., 1837. 4  $\frac{1}{2}$

**Weichert, Prof. M. Aug., De L. Varii et Cassii  
Parmensis vita et carminibus.** gr. 8. 1836,  
broch. . . . . 3  $\frac{1}{2}$

*Die Reichhaltigkeit dieses trefflichen Werkes des bereits be-  
kannten Verfassers möge der Conspectus zeigen:*

**I. De L. Varro Poeta.**

- Exc. I. De diversis, qui Caesaris Augusti aetate vixe-  
runt, Variis.
- Exc. II. De Bassis quibusdam Romanis ingenio scriptisque  
illustribus.
- Exc. III. De C. Asinio Pollione, Tragediarum scriptore.
- Exc. IV. De Rabirio et Pedone Poetis.
- Exc. V. De anno, quo Horatii Epistola ad Augustum scripta sit.
- Exc. VI. De Graccho et Proculo Poetis.

**II. De Cassio Parmensi Poeta.**

- Exc. I. De C. Nouio Aspreuato.
- Exc. II. De T. Labieno Oratore et Historico.
- Exc. III. De loco Horatii Libr. I. Satir. I. v. 9 aqq.
- Exc. IV. De M. Tullio Cicerone, M. Cos. filio, Horatii  
commilitone.
- Exc. V. De Iulo Antonio, Triumviri filio.

1. Index scriptorum, qui vel illustrantur vel emendantur und 1 Index rerum et verborum erleichtern den Gebrauch des Werkes. —

**Welchert, Prof. M. Aug.,** Imperatoris Caesaris Augusti scriptorum reliquiae. Post Jan. Rutgersium et Jo. Alb. Fabricium collegit, illustravit et cum aliorum tum suis adnotationibus instruxit, 4., 1841. broch. Fasc. I. . . . . 1  $\frac{1}{2}$  16  $\frac{1}{2}$

Conspicuetus Fasc. I.

- Lib. I. De Caesaris Augusti pueritia, magistris ac studiis.
- Exc. I. De Caesaris Augusti nominibus, cognominibus ac titulis.
- Exc. II. De aede Hereulis Musarum eiusque conditore.
- Exc. III. De Q. Salvidieno Rufo et M. Vipsano Agrippa, Apolloniensibus Augusti contabernalibus.
- Lib. II. De Caes. Augusti poematis latinis et graecis.
- Exc. I. De loco Suetonii Aug. cap. 89.
- Exc. II. De Augusti stirpe poetices studiosa.
- Lib. III. De Caesaris Augusti orationibus et sermonibus.
- Exc. I. De loco Suetonii Aug. cap. 86.
- Exc. II. De loco Taciti Annal. libr. XIII. c. 3.
- Lib. IV. De Caesaris Augusti epistolis, codicillis et libellis.

**Wunder, Prof. M. Ed.,** Emendationes in Sophoclis Trachinias. gr. 8., 1841, broch. 1  $\frac{1}{2}$  8  $\frac{1}{2}$

**Wunder, Prof. M. Ed.,** De Scholiorum in Sophoclis tragoedias auctoritate. Part. I. gr. 4., 1838. . . . . 8  $\frac{1}{2}$

Unter der Presse:

Pjesnički hornych a delnych Lužiskich Serbow.

Ludu, z erta napisane a z ich narodnymi hlosami, Njemackim pselozenjom, njedže potrebnymi wuloženjami a z wopisanjom Serbow naložkow a wasnja a z psidawkow z jich basnickow, bamžickow a psalowow wudate wot Leopolda Hławpta a Jana Ernsta Smolerja.

Volkslieder der Wenden in der Ober- und Nieder-Lanaitz.

Aus Volksmunde aufgezeichnet und mit den Sangweisen, deutscher Uebersetzung, den nöthigen Erläuterungen, einer Abhandlung über die Sitten und Gebränche der Wenden und einem Anhang ihrer Märchen, Legenden und Sprichwörter herausgegeben von Leopold Haupt und Joh. Ernst Schmalzer. 1. Heft in gr. 4. Velin. . . 1  $\frac{1}{2}$

Dieses Werk, von welchem das Manuscript bereits vollendet vorliegt erscheint in 2 Bänden in gr. 4. auf Velin, in Lieferungen von 10 Bogen à 1 Tblr., und wird complet aus circa 8 Lieferungen bestehen. Jeder Subscriber verpflichtet sich zur Abnahme des ganzen Werkes. —

**M. VAL. MARTIALIS**

**EPIGRAMMATON**

**LIBRI.**

---

EDIDIT

**D. F. G. SCHNEIDEWIN,**  
ANTIQ. LITT. IN ACAD. GEORG. AUG. PROF. P. R.

**VOLUMEN I.**



---

**GRIMAE**  
**IMPENSIS I. M. GEBHARDT.**

MDCCCXLII.

Vendunt PARISIIS: BROCKHAUS ET AVENARIUS.  
LONDINI: BLACK ET ARMSTRONG.



**L. F. B O I S S O N A D I O,**

**PROFESSORI PARISINO,**

**L. G E E L I O,**

**PROFESSORI LEIDENSI,**

**A. W E I C H E R T O,**

**PROFESSORI GRIMENSI**

**D.**

**F. G. S.**

THE

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891



## PRAEFATIO.

Si verum est, quod nuper summus Lobeckius iecit, omnes festinasse videri, quorum alii libri extent praeter postumos, festinavi, non diffiteor. Sed brevis aevi admonebat fatum hominum doctorum qui his proximis aetatibus Martialis editiones volverunt complurium, antequam ad finem pervenissent extinatorum, Hadr. Beverlandi, Th. Kortii, Fr. Oudendorpii, A. Roii, C. A. Boetigeri, Fr. Schmiederi, C. F. Culemanni, aliorum. Equidem immori Martiali nolebam. Quare spem reseculi longam poetaeque per duo amplius saecula pessime habito et fere in desuetudinem eruditorum, quorum olim ingenia atque studia naviter exercuisset, adducto conatus sum lucem vitamque reddere et gratiam hominum reconciliare. Sed esto, festinaverim Lobeckio: certe opellam meam diu in sinu fotam non intemperantior protrusi.

Casu factum est, ut ad Martialis Epigrammata devenerim. Etenim cum Gottingae ante hos undecim annos in antiquarum litterarum studia incumberem, accidit, ut Culemanno illo quem

dicebam — is in hac Academia studia humanitatis profitebatur — subita morte extincto Schoenemannus meus me adiret, qui codicem Martialis Gudianum amico commodatum domum remitterem. Quem codicem cum tandem extorsissem ei qui res defuncti curabat — pertinaciter enim defendebat festivus homo, posse librum, quem Bibliotheca Wolfenbuttelana fortasse in duplo tenuisset, Calemanno iure emptionis cessisse — tum igitur perlustrare coepi, mox captus delenimentis iocotissimi poetae lectionis varietatem mihi excerpsi integram. Ex illo tempore interdum redibam ad Martialem, licet in longe dissitis studiis paene totus habitarem. De editione cogitavi tum demum, cum Boettigero mortuo A. Weichertum suam editionem senectuti seposuisse comperi. Ante hos igitur quinque annos coepi rei bene gerendae subsidia undique conquirere. Nec frustra. Nam tam insignem plurimorum hominum doctorum expertus sum benignitatem, ut luculentissimo apparatu quem dicunt critico comportato crisin aliquantum promovere licuerit. Quibus viris optimis quas grates et egi et ago maximas, habeo semper: ut referre aliquando aliquo modo possim, in votis est.

Verborum contextum offero multis nominibus emendatiorem. In quo conformando quid secutus sim explanatum in Prolegomenis est. Licet autem codices coacervarim plures quam

vel in maxime lectitatis et frequentissime editis poetis Latinis, et eos magnam partem perbonos, tamen interdum ad coniecturam confugiendum fuisse nemo admirabitur. Neque ego bonis coniecturis vel dicam emendationibus iisque quae omnes numeros veritatis habere viderentur, seu ab aliis excogitatis, sive a me repertis locum in ipsa verborum perpetuitate negandum putavi: apertis corruptelis nondum satis certo sanatis crucem praefixi. Excellunt autem divinandi felicitate in Martiale maxime Scaliger, Salmasius, Heinsius, Rutgersius, Scriverius, Gronovius. Levia criticorum commenta oblivioni tradidi multorum multa.

Lemmata Epigrammaton non penitus abolevi, sed in inferiorem locum demovi, in XII libris prioribus quidem. Nam verissime indicavit P. Scriverius Animadverss. p. 4. „Lemmata omnia, quae cum in hoc libello singulari, tum in duodecim libris Epigrammatum hodie leguntur, non sunt Auctoris, sed e cupressu aut lecytho sciolorum et ut plurimum dormitantium librariorum. Quibus quantum fidei adhibendum sit, vident mecum *Queis meliore luto finxit praecordia Titan*. Sine lemmatis ea Martialis ediderat, possideoque domi MSS. membranas, in quibus ea nusquam comparent. Critici pro libidine alius alia apposuit; ne miremur aliquando diversitatem lemmatum in diversis Codicibus. At

in *Xeniis* et *Apophoretis*, id est lib. XIII. et XIV. auctorem apposuisse constat; tum quia ipse hoc indicat, tum quia sine illis maior pars distichorum ignoraretur.“ Similia scripsit in edit. altera anni 1621. p. 280. Ego non ex omnibus libris manuscriptis ubique attuli: quod et taediosum fuerat et prorsus inutile. Satis habui apposuisse titulos paucorum, sed vetustissimorum librorum. Interdum tamen ab hac regula recessi: in *Spectaculorum* libello etiam deteriorum codicum lusus commemoravi, quo intelligeretur, quid sibi in his nugis novicii librarii sumpsissent; in reliquis libris passim protuli quae vel utilitatem aliquam habitura essent, veluti ubi de vera nominum propriorum scriptura erat quaestio, vel risum moverent stolidorumque librariorum insipientem sapientiam aperirent. Veluti III, 14. pulchrum illud *De Orthocotio*; III, 35. *Ad Apicium*.

Codicum accurate minusve collatorum recensum ante singulos libros egi a capite *minutularum commentariorum*. Ubi *reliquos* dico, praeter quos nominatim testor, dico eos, qui sunt accurate collati. In afferenda scripturae discrepantia religiosior fui quam quidam probabunt. Nam vel apertissimos scribarum lapsus in omnem saeculorum memoriam, quantum in me fuit, propagavi. Sed quid facerem? Optimorum errores saepe scintillam veri celant in

IV. recentioribus plane obducti: pessimorum non raro docent, quo progressu vulnera occultiora singulis sint locis inflicta, quomodo orta vulgata, denique ad quod genus vitiorum librarii fuerint proniores. Quae observatio commodam habet et ad aliorum locos veterum scriptorum tractandos admonitionem. Verum singularia pessimorum peccata et nihil omnino profutura interdum delitescere iussi in tenebris. Sic, ut hoc utar, rationem orthographiae, qualem novicii libri monstrant, non ubique habendam esse certum fuit. Contra vetustorum librorum consuetudo et ad instituendam tuam normam observanda est et in condendam artem atque disciplinam cum doctis grammaticis communicanda. Ipse vetustissimorum codicum fidem ita amplexus sum, tamen ut ab incredibilibus caverem. Nam vetustiores libri ut multa integra custodiunt, quae in recentioribus labem novitatis traxerunt, ita vehementer falluntur, qui vel ea quae sana ratio reprobatur toleranda et ex primigenio fonte fideliter derivata esse sibi persuadent. Possum ostendere, vel religiosos librarios praeter ceteros et in eodem archetypo describendo occupatos haud raro diversam voces scribendi rationem iniisse, uti in codicibus HRT manifestum est. Sunt alia, quae omnium scriptorum vetustioribus codicibus communia morem illorum saeculorum testentur, a consuetudine ipsorum scriptorum, nisi omnia fal-

lunt, remota. Sic vetustiores libri, puta saec. IX. X. XI, *assimilationem* quam vocant *prae-verbiorum in compositis* paene ubique neglexerunt. Quam asperitatem rudioris antiquitatis quis adducetur Martialis aevo duravisse et a cultissimo poeta fuisse ascitam? Contra alia temerarium fuerat respuisse, quae codicum paene unanimi consensu firmata non prorsus ab usu et ratione abhorrerent. Dedi igitur ex libris aut omnibus aut praestantissimis *ardalio*, *artus*, *baca*, *caelum*, *causa*, *cena*, *cetera*, *Chatti*, *condicio*, *cocus* et *cocuntur*, *cotidie*, *cotidianus*, *cum* (*quam*, *quoi*, *quor* similia sunt recentissimorum librariorum deliciae), *cupressus*, *cygnus*, *damma*, *elleboros*, *fetus*, *genetrix*, *Gnidius*, *Gnosius*, *haedus*, *hallec*, *harena*, *harundo*, *haruspez*, *hedera*, *Hiberus*, *iantare* et *iantaculum*, *immo*, *Iollas*, *Iuppiter*, *lagona*, *litus*, *mille* et *milia* (vid. Mueller. in Varron. L. L. IX, 82. p. 224. Plinii testimonium proferentem, et L. F. Schmidt. C. Lucilii Satur. Libr. IX. Berol. 1840. p. 26.), ut *cilicus* et *cilica* — nec spernere debebam *anulus* —, *monimentum*, *murrina*, sed *myrrha*, licet optimi libri non distinguant; *nomisma*, *nummus*, *quotiens* et *totiens*, *paenitet*, *paulus*, *paulatim*, *pinna*, *Postumus*, *protinus*, *quattuor*, *Raeti*, *sollemnis*, *squalor*, *soboles*, *sucidus*, *sucinus*, *sulphureus*, *tus*, *tempto* ut ubique *contemptus*, *demptus* simm. Interdum video me minus con-

stantem fuisse, veluti et *dicum* et *dicom* com-  
parent; cum *clicom* dederim, reieci *anticus* et  
quaedam similia vocalium sibi insidentium effugia,  
quae erit cum oculos minus offendent. Sed v.  
gr. *volgus* non nisi in receptoribus occurrere me-  
mini necdum exploratum habemus, quousque in  
his tuto progrediare. Iure contempsit *formonsus*,  
*sescenti*, *querella*, *dampnum*, *decim*, *saltim* (?):  
immerito *opsonium* contra libros intuli. Debe-  
bam fortasse non repudiare *belua*, *coniunx*, *in-  
coba*, *deciens*, *Euhadne*, de quo dixit G. Ph.  
E. Wagnerus ad Virgil. Aeneid. VI, 447.

In plerisque non sine laetitia video mihi  
convenire cum viro doctissimo, qui in Orthogra-  
phia Vergiliana modo ad nos allata difficillimam  
quaestionem tam et caute et acute pertractavit,  
ut haud pauca non apud Virgilium solum, sed  
apud omnes scriptores Latinos dubitationibus iam  
multo minus obnoxia esse videantur.

Martialis is scriptor est, ad quem penitus  
intelligendum vel doctissimis grammaticis opus  
sit commentario. Ad quem condendum satis  
probabilem ego, qui me meo modulo ac pede  
metiar, mihi deesse vires facile sentiebam viro  
iuveni. Quare aut aliorum opes expectabam,  
qui scirem Boettigeri commentarios in Weichertii  
manus venisse, aut, ubi ea spes frustraretur, ipse  
scribere confirmatis viribus statuebam. Nunc  
cui omnia mea, hoc quoque debeo immortalis viro

C. O. Muellero, ut desideriiis hominum brevi possim satisfacere. Etenim Muellerus commentarios Fr. Schmiederi, praeceptoris sui, rectoris olim Bregensis, summo studio per multos annos apparatus ab heredibus praestantissimi viri impetravit cum editione nostra coniungendos. Quos ubi expolivero et additis quae addenda, demptis quae demenda, refictis denique quae refigenda videbuntur, satis concinnaverò, edam in publicum ea spe, fore, ut Weichertus et de suis et de Boettigeri copiis promat, si qua Schmiederianis non inscite iungi posse videbuntur. Universe aestimanti Schmiederi commentarii bonae frugis plenissimi sunt. Sed cum vir egregius in recensendo textu poetae aliam viam et a nostra diversam tenuerit meaque recensio saepe valde dissideat, nihil relinquitur, nisi ut multa de meo vel mutem vel addam. In quo ego pietatem tali viro debitam religiose observabo.

Scribebam Gottingae die XXIII. mensis Iulii  
a. MDCCCXLI.



## EXPLICATIO SIGLORUM.

<i>A</i>	= Vossianus saec. XI . . .	vid. Prolegg. p. LXXII.
<i>a</i>	= Wolfenbütteleanus saec. XV. . . . .	LXIII.
<i>Å</i>	= Anglicanus Iunii . . . . .	XXXIX sqq.
<i>α</i>	= Aldina anni 1501. . . . .	XXXIV sqq.
<i>Arondellianus</i>	Gronovii (cfr. litt. Q) . . . . .	LVI sq.
<i>B</i>	= Vossianus saec. XII. . . . .	LXXIII sq.
<i>b</i>	= Berolinensis saec. XV. . . . .	LXVI.
<i>Β</i>	= Variae lectt. Beverlandi . . . . .	LVIII sq.
<i>β</i>	= Veneta Vindelini Spirensis . . . . .	XII.
<i>bodleianus</i>	Farnabii . . . . .	LIV sq.
<i>Bongarsianus</i>	. . . . .	XLIV. et LXXI.
<i>Bononiensis</i>	Amadutii . . . . .	XCI.
<i>C</i>	= Vossianus saec. XIV. . . . .	LXXIV sq.
<i>c</i>	= Vossianus saec. XV. . . . .	LXXV.
<i>D</i>	= Florilegium Dietzianum saec. XIV. . . . .	LXVII.
<i>d</i>	= codex Oudendorpii . . . . .	Anall.
<i>Ð</i>	= Pontani Danicus prior . . . . .	LII.
<i>E</i>	= Edinburgensis saec. X. . . . .	LXXX sq.
<i>e</i>	= Excerpta Erfordana . . . . .	LXVII.
<i>F</i>	= Florentinus saec. XV. . . . .	XCII.
<i>f</i>	= Florentinus alter saec. XV. . . . .	XCII.
<i>Æ. 81.</i>	= Florentinus Beverlandi . . . . .	LVIII.
<i>φ</i>	= editio Ferrariensis anni 1471. . . . .	XIV sqq.
<i>Frisingensis</i>	Excerpta saec. XI. . . . .	LXVII.
<i>G</i>	= Gudianus saec. XII. . . . .	LXII sq.
<i>g</i>	= codex Oudendorpii chartaceus . . . . .	LXXVI.
<i>γ</i>	= editio vetustissima s. l. et a. . . . .	XII.
<i>H</i>	= Hauptii Vindobonensis saec. X. . . . .	LXVIII.
<i>h</i>	= Hannoveranus saec. XV. . . . .	LXV sq.
<i>helmsladiensis</i>	saec. XV. . . . .	LXV.
<i>i</i>	= Nespolitanus I. saec. XV. . . . .	XCVIII.

<i>x</i> = Veneta a. 1480. . . . .	XXXIII.
<i>l</i> = Vossianus saec. XV. . . . .	LXXV.
<i>λ</i> = Iemmata Domitii Calderini . . . . .	XXIX sqq.
<i>M</i> = margo Bongarsii . . . . .	LXXI sq.
<i>m</i> = Modianus saec. XV. . . . .	LXXVII.
<i>margo Gryphii</i> . . . . .	XXXVIII.
<i>margo Iuntinae Lemairii</i> . . . . .	LVII.
<i>μ</i> = Merulae Veneta a. 1475. . . . .	XXV sqq.
<i>n</i> = Neapolitana II. saec. XV. . . . .	XCIX.
<i>O</i> = Romana a. 1473. . . . .	XVI sqq.
<i>P</i> = Palatinus optimus saec. XV. . . . .	XCVII.
<i>ϕ</i> = Palatinus ex testimonio Gruteri . . . . .	XLIV sq.
<i>p</i> = Parisinus saec. XV. . . . .	LXXXVII.
<i>palatinus alter</i> saec. XV. . . . .	XLIV sq.
<i>parisinus</i> 8284. saec. XV. . . . .	LXXXVIII.
<i>Pulmanni codex</i> . . . . .	XL et LXX.
<i>Q</i> = Arondellianus Gronovii . . . . .	Anall.
<i>q</i> = Bruxellensis I. saec. XV. . . . .	LXXIX sq.
<i>R</i> = Vossianus saec. IX. . . . .	Anall.
<i>r</i> = Bruxellensis II. saec. XII. . . . .	LXXX.
<i>s</i> = Wolfenbittelanus saec. XV. . . . .	LXIV.
<i>T</i> = Thuanens saec. X. . . . .	LXXXIII sqq.
<i>V et V4.</i> = Vaticanus saec. X. vel XI. . . . .	XCIV.
<i>v.1. v.2. v.3.</i> = Vaticani 1. 2. 3. saec. XV. . . . .	XCv sq.
<i>Vindob. 1. 2. 3.</i> = Vindob. 1. 2. 3. saec. XV. . . . .	LXVIII sqq.
<i>Vlennensis</i> Gruteri saec. XII. . . . .	Anall.
<i>W</i> = fragmentum Perusinum Wittii saec. XII. . . . .	LXX sq.
<i>w</i> = Wolfenbittelanus saec. XV. . . . .	LXIV.
<i>X</i> = Puteaneus saec. X. . . . .	LXXXVI sqq.
<i>ψ</i> = Ondendorpii editio vetustissima . . . . .	Anall.
<i>z</i> = Leidensis saec. XV. . . . .	LXXV.

## PROLEGOMENA.

**T**ria potissimum esse video, quibus declarandis ut quasi via sternatur aditusque ad librum meum patefiant postulari a me possit. *Primum* enim historia critica Epigrammaton Martialis ita adumbranda erit, ut ostendatur, quas hi libri ex quo a poeta editi sunt per saeculorum decursum vicissitudines universae et generatim subierint. Huic narrationi Prolegomenon *primum caput* destinavi. *Deinde* accuratus recensensus eorum videtur codicum posse requiri, qui sunt adhuc et ab aliis et a nobis ad emendanda verba poetae adhibiti; eorum autem brevis notitia, qui per bibliothecas sparsi futuri editoris operam iuvare potuerint. Hoc argumentum *capite altero* pertractavi. *Postremo* nemo non intelligit necessarium esse, ut quae sit vel singulorum librorum vel universorum inter se cognatio quamque vim ad scripturae veritatem exigendam singulis libris librorumque familiis tribui par sit, dilucide explicetur. Cui gravissimae quaestioni ita satisfeci, ut *capite tertio* Epigrammaton librorum XIV. codices familiarum vinculis illigare et in ordinem suum redigerem; *quarto* autem eorum librorum aperirem origines virtutesque describerem, qui Spectaculorum quem dicunt libellum continerent. Is enim libellus a reliquis prorsus seiungi debebat. Usus

in his Prolegomenis brevitatem ea sum, quam pateretur rei ipsius et novitas et gravitas. Eos vero, qui hoc libro utentur, hoc meo mihi iure videor rogare, ut quae exposui, laboriosa ea magis quam voluptuosa, antea percurrisse ne dedignentur. Id ipsorum plurimum vel ad rectius iudicandum vel ad errores meos facilius excusandos interesse cognoscent.

### Caput Primum.

§. 1. M. Valerius Martialis Bilbili tenera iam aetate Romam delatus vel *iuvenis et puer* epigrammata luserat. Quos lusus pueriles ab hac collectione exclusos invito poeta perire non patiebatur Valerianus Pollius Quintus bibliopola. Vide Epigr. libr. I, 113.

Quaecunque iusi iuvenis et puer quondam  
Apulasque nostras, quas nec ipse iam novi,  
Male collocare si bonas voles horas  
Et invidetis otio tuo, lector,  
A Valeriano Pollio petes Quinto,  
Per quem perire non licet meis nugis.

Quo testimonio ad epigrammata quaedam suppositicia vindicanda abusus est Lessingius Opp. T. VIII, p. 485 sqq. ed. Lachmann. Epigrammata ea, quae ipse poeta singulatim scripta post contracta evulgavit, primum publice recitare solebat. Quo fiebat, ut ab hominibus talium deliciarum studiosis rapta excriberentur. Vide II, 6., ubi Severus carpitur, qui recitata a poeta singula epigrammata avidè arripuerit Vitellianisque exciperet, efflagitatum a se librum fastidiat. Epigrammaton autem Martialis tanta erat fama, ut ipsius nomen summam videretur istiusmodi nugarum commendationem habere. Unde alii et in societatem eiusdem studii poetici veniebant et carmina sua, spurca illa et vilia, Martialis nomine venditabant. Vide X, 3.

Vernaculorum dicta, sordidum dentem  
 Et foeda lingua probra eirenlairicis  
 Poeta quidam elancularius spargit  
 Et vult videri nostra.

Fidentinus contra Martialis epigrammata non aliter recitabat atque sua; quare is saepius per primum statim librum acriter vellitur, vid. I, 29. 53. 66. 72. Ad quem aggregandus est quem poeta I, 63. perstringit, Celer.

Nugas suas in libellos contractas singulis amicis inscriptas misit, veluti quartum

pagina dum tangi non bene sicca timet

Faustino, vid. III, 2. Ex singulis libellis paullatim succreverunt hi XIV. libri, quos etiam nunc habemus. Quorum libri novem priores Domitiano imperante editi sunt inter annos LXXXII. et XCV. post Chr., scripti omnes Romae, praeter librum tertium, quem poeta in Gallia Togata peregrinatus composuit. Libri X. Nerva, ut videtur, XI. XII. Traiano imperante emissi sunt; et liber XII. quidem postquam poeta patrios penates post septima lustra repetiit, intra annos XCVI. et CII. post Chr. Libri XIII. XIV. tempore priores Romae scripti sunt.

Mature epigrammaton fama lepidissimi poetae non urbis terminis continebatur, sed omnes Roma quas tenebat gentes late pervagata est. Et Romae quidem non legebantur solum, sed cantabantur. Vide V, 16.

Seria cum possim, quod delectantis malo

Scribere, tu causa es, lector amice mihi,

Qui legis et tota cantas mea carmina Roma.

VI, 61.

Laudat, amat, cantat nostros mea Roma libellos

Meque sius omnis, me manus omnis habet.

Adde festivum epigramma VII, 51. de Pompeio Aucto, ex ordine prudentum, qui absentes Martialis tenebat decantabatque libellos ad taedium usque audientium.

Cum autem poeta septem priores, ut opinor, libros iunctim ederet libroque primo cum alia insereret tum

#### IV PROLEGOMENON CAP. I.

epigrammata quaedam a fronte totius collectionis, statim primo epigrammate gloriari licebat:

Hic est quem legis ille, quem requiris  
Toto notus in orbe Martialis  
Argutis epigrammaton libellis.  
Cui, lector studiose, quod dedisti  
Viventi decus atque sentienti,  
Rari post cineres habent poetae.

Et III, 95, 7.

Ore legor multo notumque per oppida nomen  
Non expectato dat mihi fama rogo.

V, 13, 3.

Toto legor orbe frequens et dicitur „Hic est,”  
Quodque cinis pascis, hoc mihi vita dedit.

VI, 82, 4.

„Tunc es, tunc” ait „ille Martialis,  
Cuius nequitiis iocosque sovit  
Anrem qui modo non habet Batavam?”

Confer VIII, 61, 3. Peregrini si qui in urbem venissent, requirebant Martialem; vid. XI, 24.

Si, quod Roma legit, requirit hospes,  
Non deridet eques, tenet senator,  
Laudat esusidicus, poeta carpit.

Et his cum Martialis carmina domum referre cuperent et aliis peregrinaturis commendavit poeta editionem habilem et in usum elegantiorum hominum institutam, quam artabat brevibus membrana tabellis, vid. I, 2.

Qui tecum cupis esse meos ubiennaque libellos  
Et comites longae quaeris habere viae,  
Hos eme, quos artat brevibus membrana tabellis,  
Scriinia da magis; me manus una capit.

Adde VIII, 3, 3.

Iam plus nihil addere nobis  
Fama potest; teritur noster ubique liber.  
Et cum rapti situ Messalae saxa iacebant  
Altaque enim Licini marmora pulvis erunt,  
Me tamen ora legent et secum plurimus hospes  
Ad patrias sedes carmina nostra feret.

Commemorat poeta ipse exemplaria sparsa per Gallias, Germaniam, Britanniam, Geticam, quas in terras vel hospites advexerant vel legiones Romanae. Sic Vienna

Allobrogica Galliae Narbonensis, quae nobilissima fuit et illo saeculo et posterioribus sedes litterarum, poetam Bilbilitanum in deliciis habebat. Vide VII, 88.

Fertur habere meos, si vera est fama, libellos  
Inter delicias pulchra Vicuna suas.  
Me legit emuis ibi senior invenisque puerque  
Et coram tetrico casta puella viro.

De Germania testatur IX, 84, 5., quod est carmen ad Norbanum scriptum:

Me tibi Vindelleis Ractus narrabat in oris  
Nescia uce nostri aemula Arctos erat.

Denique XI, 3.

Neu urbana mea tantum Pimpleide gaudent  
Otia, nec vacuis auribus ista damus,  
Sed meus in Geticis ad Martia signa pruina  
A rigido teritur centurione liber,  
Dicitur et nestres cantare Britannia versus.

In hac epigrammaton celebritate aemulorum poetarum livor auctorem in summa gloria famelicum arrosit nomenque ipsum poetae ei invidit, vid. VI, 64; 6. XI, 24, 8. Sed qui libellos ipsius vendebant bibliopolae, ii vero esse poetam senserunt, vid. XIV, 194. Diversi diversa volumina diversasque editiones venalia habebant. Veluti I, 2, 5.

Ne tamen ignores, ubi sis venalis, et erres  
Urbe vagus teta, me duce certus eris.  
Libertum docti Lucensis quaere Secundum  
Limina pest Pacis Palladiumque forum.

Et de eodem, ut videtur, I, 117, 10.

Centra Caesaris est forum taberna  
Scriptis postibus hinc et inde totis,  
Omnes ut cito perlegas pentas.  
Illinc me pete, nec roges Atrectum —  
Hoc nomen dominus gerit tabernae —  
De prime dabit alterove alde  
Rasum pumice purpuraque cultum  
Denariis tibi quinque Martialem.

Nobilior etiam Trypho, ad quem remittit empturientes IV, 72, 1.

Exigis, ut denem nestres tibi, Quinte, libellos.  
Non habes, sed habet bibliopela Tryphon.

Separatim is vendebat Xeniorum libellum, vid. XIII, 3.

Omnis in hoc gracili Xeniorum turba libello

Constabit annis quattuor empti tibi.

Quattuor est nimium? poterit constare duobus

Et faciet laetum bibliopola Tryphon.

§. 2. Epigrammata Martialis variis modis corrumpebantur. Prima librariorum nimis festinantium culpa fuit, altera eorum, qui poetae scriptis sua miscebant. Tenebat Martialis morem veterum, qui scripta sua dictare librariis consueverant, vid. I, 101.

Ille manus quondam studiorum fida meorum

Et felix domino notaque Caesaribus,

Destituit primos viridis Demetrius annos;

Quarta tribus lustris addita messis erat.

Sed poeta tamen ipse lusus suos tristi harundine emendabat et perpoliebat, vid. I, 3, 9.

Sed tu ne totiens domini patiare lituras

Neve notet lusus tristis harundo tuos.

Adde IV, 10, 7. Librarios autem, homines nummarios et mercenariae operae addictos, non leviter mendis suis libellos supine descriptos commaculasse, aegre fert poeta II, 8. vitiorumque culpam ad se pertinere negat:

Si qua videbantur ebartis tibi, lector, in istis

Sive obscura nimis sive latina parum,

Non mens est error; nocuit librarius illis

Dum properat versus suummorare tibi.

Quod si non illam, sed me peccasse putabis,

Tunc ego te credam cordis habere nihil.

Quare frequentibus erroribus moniti amatores poetae, qui archetypas vellent habere nugas, de quarum leporibus sane primum erat detrahi incuriosorum librariorum stupore, ipsum poetam exemplaria emendare cgebant. Vide VII, 11.

Cogis me calamo manique nostra

Emendare meos, Pudens, libellos.

O quam me nimium probas omnesque,

Qui vis archetypas habere nugas!

Septem priores libros suo calamo emendatos ad Iulium Martialem suum mittit VII, 17.

Raris bibliotheca delicti,

Vicinam videt unde lector arbor,



Iuter carmina sanctiora si quis  
 Lascivae fuerit locus Thaliac,  
 Hos uido licet luseras vel imo  
 Septam quos tibi misimus libellos  
 Auctoris calamo sul uotatos.  
 Haec illis pretium facit litura.  
 At tu munere delicata parvo  
 Quae cantaberis orbe uota toto,  
 Pignus pectoris hoc mei tuere,  
 Iuli bibliotheca Martialis.

Sic factum est, ut statim ab ipsis quasi incunabulis diversa ferrentur et diversae fidei exemplaria. Accedit, quod poeta ipse decimum certe librum lima recenti rasm denuo publicavit. Vide X, 2.

Festiuata prior decimi mihi cura libelli

Elapsum maibus nunc revocavit opus.

Nota leges quaedam, sed lima rasa recent,

Pars nova maior erit: lector, utrique fave.

Licet autem probabile sit, meliores libros posthac describi solitos esse decimique libri editionem alteram superesse ipsa illa verba manifestum reddant, tamen quaedam varietates scripturae vetustissimae esse videntur et, si non a poeta ipso profectae, certe iam ipsius aetate subortae.

Accedit alterum genus corruptelae. Etenim turbantur aliorum poetarum nugis Martialis germanae. Sic X, 100. poetae indignatio erumpit:

Quid, stulte, nostris versibus tuos misces?

Cum litigante quid tibi, miser, libro?

Qualia *παρεμβλημένα* quaedam aperte sunt confutata et in Suppositicia ablegata; quaedam *νοθείας* suspicio attigit. Sed interdum difficillimum est, indubitatis argumentis vincere. Nec cuicumque datum est habere nasum. Et in tanta turba epigrammaton ipsi Martiali quaedam excidisse minus limata statuere par est.

§. 3. Martialis quod nugas suas duraturas dixit, augurium ipsum non fefellit. Nullo tempore prorsus in oblivionem abiisse et de manibus hominum esse excussus videtur. „Virgilium suum“ vocabat Aelius Verus, per adoptionem filius Hadriani, vid. Ael. Spartian. Ael.

## VIII PROLEGOMENON CAP. I.

Ver. 2. Saeculo post Chr. tertio Aelius Lampridius Sev. Alex. 38. (vid. ad V, 29.) affert integrum epigramma. Inde a saec. IV. V. plures Grammatici ipsius testimonio utantur, Mar. Victorinus, S. Pompeius Festus, Servius, Charisius, Priscianus alii. Martialis carmen II, 12, 4. videtur voluisse dicere D. Hieronymus Epistt. Famill. L. II, 18. p. 289. edit. Paris. 1687. „Cincinnatulos pueros et calamistratos et peregrini maris olentes pelliculas, de quibus illud Arbitri est: *Non bene olet qui bene semper olet.*“ Praefationem libri I. respexit Sollius Apollinaris Sidonius carm. IX.

Non Gaetulicus hic tibi legetur,  
Non Mersus, Pëdo; Silius, Tibullus  
Aut mordax sine fine Martialis.

Confer carmen XXIII. In idem aevum videtur incidere recensio poetae nostri per Torquatium Gennadium quendam Constantinopoli, ut credere licet, instituta. Saeculo VI. occurrit testimonium Lutatii, VII. Isidori Hispalensis. Saeculo IX. Lupus Servatius, abbas Ferrariensis poetae epigrammata norat, vid. XIV, 190.; saeculo X. L'indprandus, episcopus Cremonensis, legerat. Affert enim Legat. 63. apud Pertz. Monum. Germ. T. V, p. 362. carmen XIII, 14. „Sunt et caupones, quorum

*Incipit et claudit coenam lactuca tenacem,  
Claudere quae coenas lactuca solebat avorum.*“

Fortasse in patria nostra eodem saeculo Martialis non ignotus fuit. Nam Thietmarus Merseburgensis Chron. libr. VI. fin. in Pertz. Monum. Germ. T. V, p. 836, 19. cum scripsit: *Ista dies pulchro signetur clara lapillo*, videtur Martial. IX, 52, 5. meminisse. Idem VI, 10. p. 809, 4. *recutitos Iudaeos* ex VII, 30, 5. repetiit. Quanquam utrinque ex commentatore Persii hauriri potuisse sententia est Lappenbergii Prooem. p. 728. Saeculo XII. Ioannis Saresberiensis opera inonstrant in Anglia codices poetae extitisse. Saeculo XIII. in Gallia notum Martialem fuisse docent testimonia multa Vincentii Bellovacensis, quae in Analectis demum proferre licuit. Quanquam fatendum est, utrumque et Anglum

et Gallum potuisse uti Excerptis poetae, qualis iam ex antiquis temporibus frequentata fuisse certis quibusdam indiciis colligimus. Sed inde ita saec. IX. et X. integri codices poetae aetatem tulerunt complures, qui quanto studio ab eo inde tempore descripti fuerint multitudo recentiorum codicum testatur.

Verum priorum mediae aetatis saeculorum ut tenuia extant testimonia in ipsius poetae appellatione posita, ita aliud arguit, quantam ipsius in arte sua principis nomen admirationem habuerit. Dico studia imitatorum, quae medio aevo eximie fervebant. Hinc in multis codicibus epigrammata Martialis nomen mentita comparent, sed quae omni habitu tamen doceant, nota fuisse germana poetae carmina. Nimirum Martialis nomen non iam artificis primarii fuit, sed ipsius studii habebat splendidissimam commendationem. In Graecis similiter accidit in Ceo Simonide. Neque tamen prorsus recte Burmannus in Anth. Lat. T. I, p. 237. haec scripsit: „Passim veteres Glossographi et saepius librarii in quaecunque incertorum incidebant epigrammata, Martialis nomen illis liberali manu praefigebant, si vel argumentum vel aetas id admittere videbatur.“ Non soli librarii id fecerunt. Sunt enim quaedam procul dubio ab auctoribus ipsis eo titulo exornata. Librariis quidem, ut exemplum ponam, debetur, quod Licinii Calvi carmen II. apud Weichertum Poett. Lat. Reliq. p. 132. in scholiis Lucani et Vossianis Iuvenalis ascriptum Martiali est. Quid quod vel Godefridi, prioris Wintoniensis, qui saeculo XII. ineunte floruit, *epigrammata satirica* in codice Florentino Martialis Epigrammatis adiuncta huius ipsius nomen prae se ferunt. Quanquam caute addidit scriptor *si sua sunt*. Vide Supposit XXIV. In codice Parisino (p) eadem inter librum XIV. et Spectaculorum libellum inserta leguntur, sed ut veri auctoris nomen ascriptum sit. Haec fere et similis est origo plerorumque eorum quae in Suppositiciorum sentinam reiecimur.

§. 4. Iam ante inventam artem chalcographicam accepimus doctorum quorundam Italorum studia nec a Martialis epigrammatis lectitandis et pro virili refigendis abhorruisse. Quorum unum maxime commemoramus, quem constat et studiosissime poetam nostrum legisse imitandoque expressisse et locos corruptos sanare aggressum esse. Est is Antonius Beccadellus, qui se a patria Panormitam vocari maluit, Academiae Neapolitanae conditor, de cuius vita et scriptis exposuit Tiraboscus Hist. Litt. Ital. VI, 2. p. 687 sqq. (Lib. III, cap. 1. §. 57. 58.) Vixit autem ab anno 1393 usque ad 1471. Qui ut scenas quasdam Plautinas consarcinavit, id quod primus docuit Fr. Ritschellius in Disputationis de Plauti Bacchidibus Vratislaviae anno 1836. editae p. 8. sq., ita Martialis epigrammata hic illic iniuria temporum attrita suis supplementis restituere conatus est. Quorum quaedam in codices novicios editionesque priscas transfusa nunc demum exagitavimus. Id ex codice ipsius manu correcto, qui nobis a vocatur, docui infra, ubi de Spectaculorum quem dicunt libello exposui, Prolegomenon capite quarto. Neque tamen Panormita solo ingenio confusus poetae succurrit, sed usus reperitur codice pervestusto. Id docet epistola quaedam eius ad G. Pontificem Laudensem in Gruteri Lampad. editione Lucensi ann. 1747. III, p. 112. „Avianum tuum et Martialem poetam non illepidum accepi. — Ceterum codicibus tuis et poetis oblectabor, quoad studia et voluntas tulerit tua: *exscribi enim liber non potest, adeo multis locis caducus et oblitteratus est.*“ Quo anno haec scripserit non patet. Codex a post annum demum 1444. ab eo correctus est. Et Spectaculorum libellus ex ipso illo caduco et oblitterato codice ipsius demum Panormitae si non opera, at memoria tamen instauratus esse in Italia videtur. Nam saeculi XI. XII. XIII. XIV. codices ignorant. Vetustus autem ille liber mox intercidit, quod cum omnis eius libelli forma qualis est in editionibus vetustissimis codicibusque noviciis cumulate arguit, tum

diserta testimonia fidem faciunt. Guarinus Veronensis, aequalis Panormitae — vixit enim ab a. 1370. usque ad a. 1460. — quid in emendandum explicandumque Martialem contulerit non constat. Commentarii ipsius extant manuscr. in Bibliotheca Panetti patrum Carmelitanorum apud Ferrarienses, vid. Baruffaldi Hist. Typogr. Ferrariens. (Ferrar. 1777. 8.) p. 30.

§. 5. Prola exercere ab anno fere 1470. coepit Martialis. Mihi vero non est animus describere omnem turbam editionum ab eo inde tempore ad hanc aetatem natarum; actum enim agerem; sed qui eorum indicem volunt, eos ad Bipontinos, Ebertum, Schweigerum remitto. Nunc ea demum exempla recensebo eorumque virtutes quam potuero brevissime attingam, quae usum criticum habent.

1. Editio omnium princeps videtur ea esse quam (π) Ebertus Lex. Bibl. nr. 13224. ponit, Haiuius Reperit. nr. 10805., Panzerus Annal. T. II, p. 552. nr. 891. Est editio sine loco et anno, forma 4a., foliis 178., versiculis singularum paginarum 32. In primi folii prima pagina est:

ARBARA PI  
RAMIDUM SILEAT MI  
RACULA MEMPHIS.

In folio 178, b. extat: FINIS.

Audiffredus in Catal. edd. Romanar. p. 415. typos similes esse dicit iis quibus Lauerus anno 1471. Silium Italium expresserit; contra Dibdino Bibl. Spencer. T. IV. p. 532. Romae impressa est ab Udalrico Hau. Exemplum rarissimi libri extat in bibliotheca Palatina Vindobonensi, quocum carmina I, 49. et III, 82. usque ad 93. contulit et scripturae discrepantiam ad me transmisit V. Cl. Stephanus Endlicher. Signavi littera π. Conuenit huic editioni summatim cum Merulae recensione (μ), sed ut interdum tamen ad Romanam (O) vergat, interdum peculiaria offerat, quae tamen pleraque errores sunt typothetarum.

- ( $\gamma$ ) 2. Altera editio sine loco et anno, forma 4a., est apud Ebertum nr. 13228., Hainium 10806., Panzerum T. IV, p. 159. nr. 786. Folia habet teste Dibdinio et Hainio 187., teste Bruneto 178. Hunc vera referre confirmat Endlicherus. Singulae paginae habent 32. versiculos. In fol. 1, a. est Registrum et Plinii Epistola ad Priscum. Fol. 2, a. primus versus hic est:

ARBARA Pyramidum  
sileat miracula memphis.

Ad calcem: FINIS.

Teste Dibdinio Bibl. Spencer. T. II, p. 176. ante annum 1474. prodit. Sed eundem sibi repugnare, cum ex edit. 1475. expressam dicit, notavit Ebertus. Habui Epigr. I, 49. III, 82. diversitates ab eodem Endlichero ex exemplari Vindobonensi enotatas. Signavi littera  $\gamma$ . Pertinet ad editionum deteriorum stirpem ut quae fere cum  $\mu$  conspiret.

- ( $\beta$ ) 3. Sequitur editio Veneta Vindelini Spirensis ex recensione Georgii Alexandrini, sine nota anni, forma 4a. maiore, quam anno 1472. impressam arbitrantur. Vide Ebertum nr. 13226., Hainium nr. 10809. Habet folia 181., singulae paginae versus 32. Folio 1, b. est: *Plinii Secundi ad Cornelium Priscum*. Fol. 2, a. *In Amphitheatrum Caesaris*. Fol. 181, b. finiunt septem versus Zovenzonii Istri. Fol. 180, a. est Merulae epistola ad Angelum Adrianum.

Scripturas huius editionis, quam Panzerus T. III, p. 66., nr. 11. pro principe habuit, Dibdinus Bibl. Spencer. T. II, p. 171. alteram esse editionem vult, ab Endlichero ex Vindobonensi exemplari consignatas habui ad I, 49. Notavi littera  $\beta$ . Cui ut universe cum  $\mu$  convenit, quam ex  $\beta$  expressam dicant Ebertus et Schweigerus noster Lex. Bibl. p. 593., ita non paucis locis alteram ab altera dissidere intellexi. Vide modo haec in paucis versibus exempla:

$\beta$	$\mu$
I, 49, 5. Sterilemque calvum	Sterilemque canum
6. Vadaveronem	Vada Verone in
7. Boterdi	Botordi
9. Tepidi natabis lene congedi vadum	Tepida natabis lene Con- gedi vada
22. Laletaneam	Lacetaneam

Nihil tamen allatum vidi, quod non sit ex aliis vetustis exemplaribus enotatum.

Feruntur praeter haec tria exempla nullo anni indicio notata quaedam alia. Veluti quod recenset Schweigerus p. 592. forma quarta, fol. 180., versuum in quaque pagina 32. Fol. 1, a. extat Registrum, fol. 1, b. epistola illa Plinii. In Catalogo Bibl. Regis Angliae typi similes dicuntur iis, quibus Ugo Rogerius et Dominicus Bertochus, qui Bononiae circa annum 1473. artem suam profitebantur, usi sunt. Nisi forte eadem est, quam signabam  $\gamma$  littera.

Alteram sine l. et a., forma quarta, Ebertus notavit nr. 13230., Hainius 10807., versuum in unaquaque pagina 32. Fol. 1, b. est Plinii epistola; fol. 2, a. M. VALERII MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER pm<sup>o</sup>. Accedit vita Martialis a Domitio Calderino scripta. Quidam hanc editionem a Io. de Westphalia Lovanii impressam coniiciunt, uti Dibdinus Bibl. Spencer. T. II, p. 177. Morellius contra in Bibl. Pinell. T. II, p. 348. et Barnardus ad Vindelinum Spirensem referunt. Videtur haec rarissima esse editio nec a quoquam accuratius excussa, nisi quid de Grutero Scriveriove suspicari placebit, qui interdum editiones *exoletas* vel Calderini *veram* vel denique *principem* memorant, quarum scripturae editionum in nostris non semper repertae sunt.

Postremo de ea editione, quae apud Hainium est nr. 10808., apud Schweigerum p. 592., sine l. et a., versuum 32., quaeque in fine habere fertur vitam a Calderino scriptam, nihil praeter haec constat.

Veniamus ad quattuor exemplaria vetustissima, quae cum anni nota non carent, tum accuratissime sunt excussa. Inter quae principem locum obtinet

- (q) 4. Editio longe omnium rarissima Ferrariensis, Eberto nr. 13225., Hainio 10810., Schweigero p. 593., anni 1471., forma 4a., fol. 201., versuum 29. Fol. 1, a. est Plinii epistola. Ad calcem fol. 201, a. haec leguntur:

M. VALERII MARTIALIS APOPHO  
RETA EXPLICIT FELICITER. LIBER  
XIII FINIS.

*Hic terminatur totū opus Martialis Valerii  
Quod continetur in quatuordecim libris per (sic)  
tialibus Impressum Ferrariae die secūda Iulii*

ANNO DOMINI M. LXXI.

Hanc Ebertus post Baruffaldum Hist. Typogr. Ferrar. p. 28. ab Andrea Gallo expressam dicit. Schweigerus ab Andrea Belfortis ait. Dibdinus Bibl. Spencer. T. II., p. 169. pro principe habet. Librum Spectaculorum qui vulgo vocatur abesse affirmant ad unum omnes. Praesto est exemplum olim Is. Vossii, nunc bibliothecae acad. Leidensis, in quo prima quattuor folia Spectacula habent. Fol. 1, a. incipiunt hoc titulo:

M. VALERII MARTIALIS EPIGRAMMA  
TON LIBER INCIPIT.

Qua de re exposuit Iac. Geelius, Vir Praestantissimus, in litteris ad me datis, cuius ipsa verba afferre placuit haec: „Quotquot inspexi Bibliographorum opera, hanc editionem describentium, librum spectaculorum initio abesse affirmant. In nostro autem adest: cum autem animadverterem, in magna paginarum similitudine litterarum formas discrepare a ceteris eius libri, continuo suspicatus sum, possessorem aliquem huius exemplaris inseruisse spectacula, desumpta ex una trium editionum antiquissimarum in quarto, quae praeter Ferrariensem commemorantur, nec mihi videre contigit (vid. Ebert nr. 13224. 13226. 13228.) Verum si fides



habenda est Eberto, Bruneto, Hainio, aliis, de quo non dubito, plane discrepant et foliorum numero et versuum in paginis. Itaque superest, ut coniciamus, bibliopolam Ferrariensem folia ista quattuor, librum Spectaculorum continentia, typis describi curavisse addidissequae exemplis nondum divenditis. Quanquam litterarum formae in his quattuor foliis, ut dixi, differunt a ceteris, tamen prope accedunt eiusdemque typographi artificium referunt: tum idem numerus 29 versuum in paginis suspicionem movet, de industria aptatas esse libro, sine Spectaculis non satis integro. Haec si εὐτοχῶς divinavi, apparet nostrum exemplum rarissimum esse inter rara.

Verissime vero haec Geelius et εὐτοχάτα. Exemplar hoc ex antiquis editionibus accuratius examinatis unum est, quod codicem aliquem nobilis prosapiae fideliter reddiderit, cum reliqua doctorum hominum commentis plus minusve sint inquinata. Quo magis doleo, quod in Leidensi exemplo quattuor folia desiderantur, quibus continebantur IX, 64, 2. usque ad 71, 6., XIII, 23, 1. usque ad 62., denique XIV, 6. usque ad 26. De bonis libris manasse verba huius editionis vel hinc intelligas, quod libri primi epigrammata in codicibus recentibus indeque ductis editionibus plurimis pessime perturbata in Ferrariensi locum suum tuentur una sola, si exceperis Perotti et Domitii commentarios. Nisi quod in Ferrariensi, quam φ littera designo, inter I, 47 et 48. locum habet epigr. IV, 25.

In margine Leidensis exempli manus antiqua ascripsit varietatem editionis a. 1480. et commentariorum Calderini; interdum scriptura pristina scalpello erasa illae sunt lectiones reductae, sed ut plerumque licuerit assequi, quid in Ferrariensi extiterit. Interdum tamen, ne quid dissimularem, cautionem addidi *ut videtur*. Liber a me ipso diligentissime collatus eximio usui fuit. Habuerat Beverlandus, qui vix semel tamen ad hanc editionem provocavit; habuit, ut videtur, Lemairius, qui quoties Ferrariensem testatur, paene toties

fallitur. Id exempli gratia interdum notavi, velut III, 3, 1. 5, 5., plerumque missam feci hanc familiarem homini secordiam.

„ Eminent  $\phi$  scripturarum prorsus singularium multitudine. Ut I, 96, 13. 99, 15. 108, 1. II, 41, 9. III, 31, 4. Eadem non solum multis locis praestantissimorum codicum optimas scripturas suae auctoritatis accessione corroborat, velut cum Thuaneo (*T*) et Palatino (*P*) conspirat VII, 20, 2. 15. 21, 1. 64, 9. VIII, 15, 6. IX, 2, 6. 22, 2. X, 14, 8., adde IV, 66, 7. 75, 4. V, 19, 1., sed sola manum poetae integram praestitit cum aliis saepius tum I, 109, 13. III, 32, 1. IV, 21, 2. 39, 6. et maxime insigni loco XI, 94, 3. Ut autem saepe cum codice Leidensi (*z*) prope ad optimi libri Palatini scripturas accedit, ita de huius praestantia saepiuscule degeneravit et ipsa contaminata importunis emendatorum commentis. Vide modo  $z\phi$  scripturam ex errore Palatini natam VII, 45, 6. Omnino arte cohaeret cum codice illo *z*, quocum in singularibus prorsus scripturis innumeris locis concinit, veluti VIII, 6, 8. *nobile z\phi*, reliqui *debile*; VIII, 7, 2. *Cinna z\phi*, reliqui *verba* et sic saepe. Scet tet mendis typographicis: interdum monstra scripturae ostendit, uti III, 14, 3. *sportularum fabula* in  $\phi$  est *fabarum sportula*. Si cum Romana (*O*) quibusdam locis praeter expectationem consentit, aliis longe plurimis toto caelo ab eadem recedit. Sic cum II, 65, 4. utraque praebeat: *Illa est mortua dives Secundilla* pro *Illa, illa dives mortua est Secundilla*; et III, 82, 4. *contendit* pro *contendi* vel *contendo*; id ego casui tribuo, quem in veteribus libris saepe mire dominari et ego multifariam expertus sum. Contra III, 27, 1. iidem libri mirifice dissonant. Nempe ex fontibus plane diversis originem traxerunt.

- (*O*) 5. Proxima Ferrariensi est editio Romana anni 1473., Eberto nr. 13227., Hainio 10811. Quam cum ne Audiffredus quidem vidisset nec quisquam praeter Maittarium commemorasset, omnino in du-

bitationem vocavit Ebertus. Postea Schweigerus Addendis Lex. Bibl. p. 1347. duo exemplaria indicavit et I. C. Orellius omnem dubitandi copiam exemit. Repperit enim vir optimus in bibliotheca Basileensi exemplar editionis rarissimae idque accuratissime descripsit et maximam partem libri primi cum Argentiniensi a. 1595. collatam proposuit in libello: *Historia critica eclogarum ex Salsustii Historiarum libris* edito Turici 1833. p. 31 sqq. De externa forma libri haec narrat: „Folia sunt 150.; singulae paginae habent 38. versiculos; nulla addita est, quam typographi dicunt, *signatura*, nullus *custos*, nulli *paginarum numeri*. Folium primum sic incipit:

M. VALERII MARTIALIS EPIGRAM  
MATON LIBER PRIMUS INCIPIT  
FOELICITER.

DE AMPHITHEATRO.  
Barbara pyramidum sileat  
miracula Memphis:  
Assiduus iacet nec Baby-  
lona labor.

Littera initialis B picta est, non typo excusa. In fine fol. 150, a. haec leguntur:

Aspicis illustris lector quicumque libellos  
Si cupis artificū nosse: lege.  
Aspera ridebis cognomina tentonā: forsan  
Mitiget ars musis inscia verba viram:  
Cōradus suneynheym: Arnoldus pānartzq' magistri  
Rome impresserunt talia multa simul.

(Sic (*simul*) inversa littera u. In versu 2. excidit *nomen*.)

M. CCCC. LXXIII.  
die ultima Aprilis."

Hanc editionem a F. D. Gerlachio meo benigne Turicum transmissam meos in usus admirabili diligentia contulit suavissimus amicus Io. Heneggerus, Ueticone Turicensis, olim Academiae nostrae alumnus, nunc pro-

fessor Parisinus. Nec sine summo fructu liber excussus est. Quem cum Bipontini a Scriverio narrassent laudibus in caelum tolli, securi id repetierunt alii. Persuasere quippe sibi, Scriverii editionem principem dici Romanam. Falso. Nam ut interdum utraque congruit, ita Romana tot locis ab illa abit, ut, modo Scriverio fides constet, non possint non esse diversae. Gruterum tamen aliquot locis Romanam ob oculos habuisse infra animadverti.

Est autem haec editio varia quaedam et versipellis. Nam ut universe cum  $\mu$  cognationem habet, ita eadem in singulis permultis ad optimam familiam eam quam *C.a.* vocavi, reflectit. Interdum bonitate reliquos libros omnes vincit, editos certe saepissime. Veluti VII, 87, 1. sola verum exhibet, adde praeter alia IX, 101, 19. X, 37, 10. 68, 5. XII, 57, 3. Nec paucas habet scripturas speciosissimas vel acumine sententiae vel exquisita virtute dictionis, tanquam II, 85, 4. *rallam* pro *rasam*; III, 82, 32. *Malaceonis* pro *Malchionis*; VIII, 30, 3. *temnat flammis* (cum Panormita) pro *teneat flammis*; IX, 3, 6. *Decertet* pro *Decidat*; VII, 1, 3. *Dum vacat hic* pro *Dum vacat haec*, abolita insolentiore assimilationis specie; X, 50, 7. *Cruribus* pro *Curribus*; adde VII, 67, 15. XIV, 119, 2. 94, 1. (*Nili* pro *vitri* ex 115, 1.) 131, 2. et luculentissimo documento X, 83, 9. *Quin tu simplicius senem fateris* pro *Vis tu simplicius senem fateri*.

Quam ego egregiam scripturam expulsa vulgata in ipsam verborum perpetuitatem asciscebam, nisi certissimum esse perspexissem, praefuisse huic editioni curandae hominem non indoctum, qui quae in codice bonae familiae, quem ad manus habuit, obscurata deprehendisset, suo periculo restituere tentaret. Ponam exempla clarissima, de multis pauca:

I, 82, 8. *Securo ruit* incruenta damno.

Familia *C.a.* *cecidit* per interpretationem: inde *O* — sic enim Romanani vocavi — *cadit*.

IX, 56, 7. Non iaculo, non *ense* fuit laesusve sagitta.

Pro *ense* in *X* irrepsit *asta*, in alios libros eiusdem familiae *hasta*. Hinc corrector Romanae vitiosum versum emendaturus, pessumdata sententia edidit:

Non iaculis *hastave* fuit laesusve sagitta.

X, 51, 5. Quos, Faustine, dies, *quales* tibi Roma *Ravennae*.

Alii *qualem* tibi Roma *Ravennam*. Confidenter *O*: *quales* tibi Roma *recessus*.

X, 63, 3. Bis mea Romano spectata est vita *Tarento*.

*O*: Bis mea Romano spectata est vita *theatro*.

X, 83, 8. *Cydae* stare putabis *Hermierotem*.

*O*: *Belle* stare putabis *Hermieroten*.

X, 20, 5. in *terris* quo non est alter *Hiberis*.

Quidam libri *incertis*; *O*: in *Celtis*.

VII, 64, 9. Vendere nec vocem *Siculis* plausumque theatris.

Familia *C, a. singulis*; *O*: *scenis*.

X, 93, 1. Si prior *Euganeas Clemens Helicaonis* oras.

*O*: Si prior *Euganeas ieris Eliconis* in oras.

IX, 44, 1. *Alciden* modo *Vindicem* rogabam  
Esset cuius opus laborque felix.

*O*: *Alcides*, ut voluerat *Lipsius*, non perspecta structura satis pervulgata.

XI, 106, 1. *Vibi* Maxime, si vacas *habere*,  
ubi *avere* coniecerunt verissime — id quod nulla haesitatione recipiendum fuerat —, *O* perverse si vacas *ab aere*; quanquam non defuere, qui id quoque de divinatione reponerent.

IX, 22, 5. Ut *Mauri Libycis* centum stant dentibus orbes.

Familia *C, a. Ut mari Libycis*; *O*: Ut *Maurusiadis*.

XII, 32, 17. Qualem marina *misit* aura piscinae.

Familia *C, a.* aliquae *inssit* vel *vissit* vel *iuxit* vel *vi-  
xit*: audacter *O: spirat*.

Qui plura volent, eos adire iubeo XI, 74, 1. 49, 3.  
Praef. XII, 13. XII, 24, 4. 29, 1. et 18. XIII, 2, 1.

Quae cum pleraque omnia ex libro familiae *C, a.* ducta esse manifestum sit, eadem tamen editio saepe-  
numero ad apertas Merulae depravationes delabitur.  
Veluti solae editiones *Oμ*, et quae inde expressae *xa*,  
IX, 103, 2. *nupta* exhibent pro *nuda*; et, ut unum  
tantum addam exemplum, sed id centum aliis luculen-  
tius, XI, 49, 3. impudentissima Merulae hariolatio  
*Silius Arpino tandem succurrit agello* pro *Silius opta-  
tae succurrere censuit umbrae* Romanam quoque obse-  
dit. Eandem invasit eadem epigrammaton libri I. con-  
fusio, quae ex *μ* in alia exempla dimanavit. Utraque  
hunc ordinem habet: I, 1—14. 48—103. 15—46. IV,  
25—68. I, 104 usque ad finem. Quae res non aliam  
habet explicationem, nisi hanc, ut statuamus, editionem  
aliquam Veneta Merulae (*μ*) vetustiore operis fuisse  
traditam, exactam illam cum ad fidem codicis longe  
excellenteris, tum ad iudicium docti interpolatoris con-  
formatam. Suspicio editionem fuisse non aliam atque  
*π*, quam ubi a *μ* abeat ad Romanam *O* vergere supra  
significabam.

Nec latet, e cuius recognitione defluerint ea quae  
docti hominis manum prodere dicebam. Namque Do-  
mitius Calderinus nullo auctoris nomine addito  
interdum scripturas in sola Romana (*O*) nunc repertas  
vel lenius vel acerbius taxat. Sic II, 35, 2. pro *In  
rhytio O* habet *Imbricio*, quod non damnat Domitius  
et in h. l. et XIII, 56; porro III, 17, 1. *sorptita O*, *scri-  
blita* scite Domitius, qui alterum sugillat; X, 4, 12.  
*Nec te soire: legas Aetia Callimachi*. Sed *O: Nec  
te scire iuvat Ethia Callimachi*, intelligens *opus de  
moribus*, quod reprobatur Domitius, sani iudicii homo.  
Apertius adversarios suos vellicat Domitius XIV, 32.

40. 41. 82. aliisque locis. Idem in Epistola *ad clarissimum virum Laurentium Medicum Florentinum, Cosmi Medicis filium*, iam in editione principe Commentariis suis praemissa inter alia haec conqueritur: „Postremo non defuit, qui Incubrationem nostram maledictis interpellaret. Quidam enim in meam de quodam loco sententiam edita epistola gravissime invectus est. Cui quid responderim in fine huius operis leges. Multa condonavi familiaritati, qua mecum olim coniunctus fuerat.“ In fine commentariorum iam in Romana principe anni 1474. (ego utor Veneta eiusdem anni) reperitur *Domitii Calderini Veronensis defensio cum recriminatione in calumniatorem commentariorum in Martialem, quos nondum ediderat, ad Corelium, patris amplissimi Cardinalis Neapolitani nepotem*. Excerptam inde quaedam, quae omnia spectant ad eundem adversarium suum iniquissimum, quem supra tangit, Nicolaum Perottum, illo tempore episcopum Sipontinum. „Qui partim nuper coeperat invidere, partim odio habet iam diu, nullum detrahendi et insectandi finem facit. Quod quamdiu intra parietes ab eo actum est, apud te, Theodorum Nicolaum, praesulem Modrusiensium, aequissimo animo iniuriam tuli aut certe dissimulavi. Sperabam enim magnopere fore aliquando, ut cum tuae aestimationis ac dignitatis rationem haberet, tum veteris observantiae meae. — Paulo ante epistola quadam iam pridem animum penitus exulceravit. Ita enim me laceravit, ita vocat in ius, ita accusat, ut silentium pro confessione sit futurum. — Non scripsit ad me, non passus est suo nomine epistolam reddi, sed quendam subornavit, qui ostenderet, mentitus se aliunde accepisse. — De *Myrina* quod refutavi scriptum — libet enim omnem disceptationem ad veritatem referre — id erat in nonnullis codicibus, qui ab ipsius recognitione defluerant. *Campis dives Apollo sic murinis*. Ita codices vetustissimi habent, quod aperte fatetur. Quid emendasti igitur, inquiet, *Semurinis*, quod in aliis codicibus mendose scriptum fuerat? Sic

*myrinis* iussi scribere; nonne hoc est emendare? si dixi locum hunc apud poetam iuersum me correxisse, non sum mentitus.“

Dicit IX, 42, 1., ubi *sic Myrinis*, quod ipsum exagitat Domitius, *O* et, si fides Iunio, *χ*.

Post illa narrat Domitius haec iucundissima: „Superioribus diebus *cum apud librarios ex Martialis codice eius manu emendato nonum et decimum legerem* nonnullique auditores adessent, cum multa nos offenderunt, tum risu abstinere non potui, quom incidi in illud Epigramma, cui est initium:

*Vare Paractenias Latia modo vite per urbes*

*Nobilis et centum dux memorande viris,*

quod ipse ita correxerat: *lata modo voce per urbes Nobilis*. Simul dolui hominem tam imprudenter lapsum esse, cum libri antiqui scriptura *Latia vite* habeat et ita sit omnino legendum. — Monebis igitur statim depravatam locum recognoscat, ne uno exemplo compluribus menda imprimatur.“ —

Ostendit Domitius X, 26, 1., ubi sola *O: lata modo voce per urbes*. Aperto igitur testimonio docemur, Perotti istas esse correctiones. Illud ambiguum videri possit, utrum Domitius exemplar ipsam Romanum formulis expressum in mente habuerit, an exemplaria manu scripta, quae Perotti scripturis adhaeserint. Hoc tamen verius statues, maxime si memineris verba: „*id erat in nonnullis codicibus, qui ab ipsius recognitione defluerant*.“

Nec posthac similtas ista inter Domitium et Perottum cessavit. Domitius suis commentariis Iuvenalis Vicentiae anno 1480. impressis subiecit *Defensionem adversus Brotheum Grammaticum, commentariorum Martialis calumniatorem*. In qua non ille solum Fidentium, sic vocavit odiose Sabium, Perotti satellitem atque ministrum, ineptulum hominem, male mulcat, sed maxime invehitur in Brotheum, h. e. Perottum, qui in epistolis suis — *epistolarum Romanarum ac Perusinarum duo volumina prae-*



dicat Pyrrhus Perottus in Epistola ad Federicum Urbinatem Cornu Copiae patris a se emissio praefixa — Domitii commentarios vehementissime carpsisset. Illum in septem epistolis septem in commentariis Domitii loca labefactare studuisse. Quae excutit Domitius. Pleraque pars circa explicationem versatur, in duobus locis scriptura quaeritur. Etenim IV, 19, 8. Brotheus *Atlan* pro *Athan* scribendum defendebat. Ecce tibi *O* illud ipsum suscepit, nisi quod *Athlam* impressum est. De IV, 61, 1. sic commentatur Domitius: „Perlongam epistolam scribit in expositionem nostram illius loci

*Sardonicea verum lychnitemque terunctum.*

Ubi nos ita scripsimus: „Lychnites (Lychnides) lapides sunt a lucernarum splendore dicti, quem prae se ferunt. Contra lychnites dicitur marmor, quod lucernarum lumine sub terra fodiebatur. Varro auctor et Plinius. Codex antiquus habet lychnidemque terunctum. Ego autem legendum puto perunctum. — Illud accusas, quod lychnici scripserim pro lychnite. Ego non ita scripsi, id quod multis statim ostendi. — Sexcenti sunt codices commentariorum nostrorum, qui pro me testimonium dicunt.“ Brotheus contra stultissime *Verum* et *Terunctum* esse propria nomina contenderat, a quibus se gemmam accepisse diceret Mancinus, a Vero sardonicha, a Teruncto lychnitem. Idque ipsum rursus compareret in *O*, ubi totus versiculus sic scriptus extat:

*Sardoniceas Verum lychnitemque Terunctum.*

Sed quod Domitius se *lychnidemque terunctum* ex antiquo codice protulisse testatur, id in impressis certe exemplaribus secus est. Extat enim ab initio non *Lychnides*, sed *Lichnici*; posthac: „codex antiquus habet *Lichnum terunctum*.“ Et paullo post: „Ex ea igitur metaphora *lichnum perunctum*.“ sed aliter voluisse honestissimum virum asseveratio ipsius fidem facit. Quare quae in notis criticis in eum locum posui, ea ex his emendanda erunt.

Quominus autem exemplum Romanum ab ipso Perotto curatum credamus, multa obstant. Nam et ea scriptura quam in commentariis primi libri epigrammaton sequitur Perottus — cognoscitur autem ea ex lemmatis demum, cum verborum contextus non sit additus — identidem a Romano exemplari abludit et in ordine carminum libri primi maxime inter se differunt. Nam cum Perottus pariter atque  $\phi$  et Domitius sincerum ordinem custodierint — quod ipsum arguit, bonis eos libris usos fuisse —, prorsus cum  $\mu$  conspirare  $\theta$  supra admonui. Scripturas autem Perotti, quantum quidem ex lemmatis expiscari licuit, in Analectis supplevi, cum in apparatu critico ipso securius transmissem. Mirifice enim ab excerptendi labore deterrebar molestissimi operis vel solo aspectu. Postea id quoque taedium pertinaciter devorandum duxi.

Restat igitur, ut ponamus, quicumque praefuit editioni Romanae curandae, ex Perottinis fontibus hortulos suos irrigasse. Is enim persona sua indignum ratus obscenum poetam publicasse, exemplar a se emendatum aliorum tamen usibus non invidebat. Id quod non coniectura ductus statuo, sed cum ex narratione Domitii manifestum esse putarim tum ex iis planissime apparere, quae Pyrrhus Perottus, Sipontini nepos, in Prooemio Cornu Copiae ad *Federicum, Urbini ducem et ecclesiastici exercitus imperatorem invictissimum* prodidit fol. 2, b. Unde haec apponenda visa sunt: „Cum iam supra quintum annum Pomponius Fortunatus [*h. e. Laetus*] ac plerique alii studiosi viri Nicolaum Perottum, Syonti Pontificem, patrum meum, hortati essent, ut M. Val. Martialem, optimum quidem poetam, sed *vicio librarium infinitis paene erroribus plenum* pro communi studiosorum utilitate *emendandum susciperet, aggressus ille hanc provinciam libens et corollarium addidit. Etenim lepidissimum poetam non modo emendavit, sed etiam interpretatus est.* — Adduci non potuit, ut lucubrationes suas in lucem proferret, *emendari duntaxat*

a suo ceteros codices passus est.“ Inde igitur Perottinae scilicet emendationes et in *O* derivatae sunt et in codicem Modianum (nobis *m*), ut puto, Romae anno 1468. exaratum. De Perotti opera aliquando plenius iudicari poterit, ubi codex ab ipso correctus, quem in Ambrosiana Bibliotheca latere infra narraui, exploratus erit.

Quae paullo uberius de Romana disputanda erant, si in brevius coegeris, haec sunt: Est ea a docto homine curata, qui editionem, ut videtur,  $\pi$  pro fundamento positam et ex codice familiae *C, a.*, saepe egregie, saepius ut errores librariorum impudenter interpolaret, et ex recensione Perotti corrigeret. Quae cum ita essent, in usurpanda *O* cautione opus esse intellexi. Qua usus sum.

6. Sequitur exemplar Venetum anni 1475. forma ( $\mu$ ) maxima, in cuius calce haec leguntur: *Impressum Venetiis Impensis Ioannis de Colonia: sociique eius Ioannis manthen de Gherretzen. M. CCCC. LXXV.* Vide Ebertum nr. 13229., Hainium 10812., Schweigerum p. 593. Versavi exemplar splendidissimum bibliothecae nostrae academicae.

Praefuit huic editioni Georgius Merula Alexandrinus, quem Ios. Scaliger *hominem paedagogicae confidentiae et grammaticae maledicentiae*, Sriverius *canem Alexandrinum* vocant. Vide de eo praeter Tiraboscum Hist. Litt. Ital. VI, 2. p. 72. (libr. III, 52.) Apost. Zenum Dissertatt. Vossianar. T. II, p. 68 sqq. De opera Martiali a se praestita haec ipse iactat in epistola ad *Angelum Adrianum, Oratorem Regium*, quae est ad calceam editionis:

„Legimus, Angele iucundissime, scriptores veteres in conquirendis bibliopolis atque librariis, quorum fide ac diligentia quos emissuri essent libri describerentur, non mediocrem curam habuisse. Adeo solliciti erant, ut integra et castigata quae scripsissent suis temporibus

haberentur et eadem incorrupta atque fidelia ad posteros transirent. Quam diligentiam si posteriores aliqua ex parte servassent, non adeo acceptus per manus error increvisset, ut praestantium scriptorum pleraque volumina ad hoc aevi ita mendosa venerint, ut in illis intelligendis nec frequens lectio, nec pertinax studium conferre vel minimum possit. Quare cum in plurimis plane divinandum sit, intacta vel a doctissimis huiusmodi scripta quodammodo manent; id quod cum multis evenerit, tum in epigrammatis Martialis adeo multiplex et frequens vitium fuit, ut sive rerum varietate, sive reconditarum vocum significatione incognita, sive morum antiquorum ignoratione, etsi non mediocri eruditione viri in eo laborent, plurima tamen tum obscura, tum ignota habeantur. *Quod opus cum nuper imprimendum foret peterentque nonnulli, ut eo perlecto si quippiam vel temporum iniuria vitiosum vel litteratorum quorundam arrogantia depravatam offendissem, id corrigerem et quoad possem in veram lectionem redigerem, diu equidem repugnaui, quippe qui in meipso plura ad hoc munus pertinentia desiderarem verererque, ne dum rei litterariae prodesse cuperem tum maxime obessem. Nam immutato aut deraso verbo, cuius me lateret significatio, non solum sensus perverteretur, sed honesta forsitan dictio, pro qua veteribus, qui significanter locuti sunt, gratia habenda esset, penitus intercideret, atque in eam vituperationem incurrerem, qua nonnullos nostri temporis doctissimos viros taxari gravissime video. Sed quo magis onus hoc detractabam, eo magis urgebant, quia non solum ex lectione falsa poetae mens percipi non posset, sed inter varias et dissidentes quorundam emendationes quam potissimum reciperent ignorarent. Suscepi itaque onus quod recusare non poteram quodque ex sese laborem nobis alterum peperit plurius profecto profuturum. Nam facilitate nostra freti quod per nos castigatum fuit, id ut publice enarraremus effecerunt, vel ut discerent quibus rationibus quave scriptorum veterum auctoritate damnata frequenti scriptura*

*nostram emendationem tueremur.* Igitur altera nobis iniuncta est cura, et qui paullo ante in deprehendis corrigendisque iis quae mendosa videbantur laboravimus, nunc in percipiendo explicandoque epigrammaton sensu solliciti sumus. Sed legentes ut boni consulant quaeso et si per immutationem transmutationem, detractorem additionem et inversionem litterarum vel metri ratio confusa vel ex iis quae trita et pervulgata habentur depravatam quid fuerit, id mihi vitio non vertant, sed eorum indigentiam accuset, qui artificio praepositi sunt. Tum autem cum paucula quaedam mihi tum dubia tum ignota sint, de quibus nihil nos mutavimus, si varia et assidua lectione, ut fieri per studiosos solet, quid illa significant deprehenderint, invent et ipsi rem latinam et quae perceperint nobis vero ignorata notent atque subinde aperiant. Nam utcunque ad me scripserint, illis non potero gratias non habere maximas.

Hactenus Georgius, modeste profecto, sed ut fides istis pollicitationibus haudquaquam respondeat. Et enim codices secutus novicios et ab hominibus librariis et studiosis pro re nata demutatos paene ubique ad mendosissima quaeque prolapsus est. Adde quod quasdam suas perversissimas coniecturas et recepit in ordinem verborum et postea a Domitio admonitus in errore perstitit seque fideliores codices habuisse auctores praeter rei veritatem testatus est. Veluti IV, 4, 5. *Lassi bardaicus quod evocati* Merula de suo *bardaicos* vel *bardiaci os* infarsit. V, 78, 3. *Non deerunt tibi, si soles nponivus* correxit: *Non deerunt tibi sesiles propinquae* idque portentum mordicus posthac defensitavit. III, 17, 1. pro *scriblita*, quod Domitius ex vestigiis codicum scite eruit, edidit *intrita*. II, 7, 3. pro *mimos* substituit *hymnos*. III, 25, 3. *Roga lavetur rhetorem Sabineum* ita deformavit, ut ederet: *Roga lavet uti rhetorem Sabinaeum*. IV, 61, 6. *Sardonicas auro* pro *Sardonycha verum* cum Panormita effinxit ex plerorumque librorum scriptura *Sardonicas verum*. II, 63, 4. contra libros omnes *haec mage luxuria est* pro

*haec quoque luxuria est*, quam tamen sribliginem cum aliis non paucis deinceps editiones propagaverunt. Nam cum Merulano textui semel adiecti essent commentarii Calderiniani centies repetiti, vulgatus factus est. Quod cum nec Iunius nec Gruterus nec ipse denique Scriverius — nam in reliquis non miror — sensissent, accidit, ut scripturae Merulanae non paucae per haec paene quattuor saecula notam censoriam feliciter elapsae locum suum, quem praeter aequum occupassent, tenuerint.

Quamquam ne Merulana quidem exemplaria laude sunt sua defraudanda. Etenim cum Martialis ex iis sit scriptoribus, quorum consuetudo nunquam plane extincta fuit, casu poterat accidere, ut vel pessimi codices interdum bonas scripturas monstrarent. Sic V, 14, 11. ubi *Op* pessime *rectumque se stare* ostendunt,  $\mu$  — ita enim notavi Merulanam — sola habet *Lectioque se stare*, quae scriptura a nullo posthac editore repudiata vel in nostro exemplo resedit, cum *Leitoque* ex nutibus librorum eliciendum fuisse sero intellexissem ad V, 25, 2. et 35, 5. (Nomen *Ἀήτιος* iam in Iliade occurrit.) Sed proxime tamen ad verum accessit Merula. Libr. IX, 100, 17. *ter perfida* paene sola exemplaria Merulana cum Domitio servant; IX, 51, 3. sola vere *nam Tullus ad undas*, ad quod prope accedit unus P, qui *iam Tullus ad undas*, cum reliquos libros omnes invaserit pessima hariolatio *modo raptus ad umbras* vel *undas*. Quod vitium deprehendi ortum ex VI, 58, 3. *O quam paene tibi Stygias ego raptus ad undas*. Idem fons est multarum perversarum lectionum, quae vel optimos et antiquissimos codices ex praepostera similitum locorum memoria profectae dehonestant. Confer quae notavi ad II, 44, 6. 60, 3. 61, 8. 87, 2. III, 13, 1. 16, 5. 42, 4. 72, 2. IX, 11, 2. (*nuncupatur* pro *nominatur* in editiones omnes irrepsit ex 13, 1.) IX, 73, 2. 74, 2. cll. 100, 5. Libr. IX, 84, 5. *Ractus* in optimis libris factum est *raptas*, ex VI, 58, 3. Ex quo illud patet, vel optimos libros, puta saeculo X. antiquiores,

non fuisse immunes ab importunis correctionibus doctiorum lectorum librariorumve.

Redeo ad  $\mu$ . Ea editio his praeterea locis paene sola veram poetae manum custodivit: IV, 8, 11., ubi sola cum *O egregie gressu timet ire licenti*; XI, 53, 3. sola  $\mu$  cum Palatino (*P*) *matres*, reliqui *matrem*; XII, 48, 15. sola  $\mu$  et Domitius cum *P* *magister* pro reliquorum *magistros*. Adde praeter alia XII, 94, 9. et XIV, 172., ubi recte *Sauroctonos* edidit et, quae ipsi rara avis fuit, a Domitii reprehensione bene vindicavit Merula.

7. Sed iam antequam haec altera Merulae editio (2) exiret in publicum, prodierant commentarii Domitii Calderini, viri iuvenis quidem, sed graece latineque doctissimi eiusdemque elegantissimi, quos ille commentarios ex aliquo tempore magna cum laude auditoribus suis Romae ore tradiderat. De Domitii vita scriptisque exposuit praeter Tiraboscum l. c. VI, 2. p. 346 sq. (Lib. III, 63.) accurate Scipio Maffeus Veronae Illustratae T. I, p. 114 sqq. Quorum commentariorum exemplar princeps Romanum a. 1474. non vidi: usurpavi splendidissimum exemplar Venetum eodem anno ex Romano expressum, quod est bibliothecae nostrae academicae. Ad calcem legitur:

*Domitii calderini veronensis commentarii in M. Valerium Martialem cum defensione finiunt: Impressi Venetiis opera et impendio Iohannis de Colonia Agrippinensi: at (sic) Iohannis manthen de Gerretzē: qui una fideliter degentes: eosdem impressores ad hoc duxerunt Anno salut. M. CCCCLXXIIII. Sequitur M. Lucidi phosphori Epigramma.*

Misit Domitius commentarios suos ad Iohannem Franciscum Lodovicum, principis Mantuani filium. In epistola ad eum praemissa se a calumniis malevolorum quorundam, intelligit autem Perottum et Merulam, defendit, qui vel eo impudentiae progredi non erubuerint, ut „ea ab se accepta et sibi tradita fuisse insigni

mendacii vanitate affirmarint.“ Domitius vel „ex iis quae olim iactabant, tantum abfuit, ut quicquam probaret, ut ne ea quidem in commentariis usquam confutare libuerit.“ Percursis quibusdam istorum peccatis, ut *sorptita*, *Eliconis in oras* (vid. supra pag. XIX.) et *cuperent parcius esse sua*, quae est scriptura *Ogm* in XIV, 78, 2., haec addit: „Paratus est, ita me deus amet, ad editionem libellus, quo supra ducenta eorum errata et ea quidem cum puerilia, tum aperta collegimus.“ Sed is libellus ab ipso suasu amicorum suppressus fuit. Verum cum Domitii commentarii summo omnium studio excepti ubique merito celebrarentur, invidiae non temperavit Merula eodemque anno, quo Domitius 32. annos natus pesti occubuit, edidit paullo ante scriptam *adversus Domitii commentarios praefationem ad Marcum Antonium Maurocenum, equitem praeclarum*, Venetiis XII. Kal. Martias a. 1477. Adiuncta haec Merulana sunt commentariis eius in Iuvenalem editis Tarvisiae a. 1478. eodemque anno repetitis Venetiis. Quam posteriorem editionem ex bibliotheca nostra academica acceptam ad manus habeo. Amolitur Merula *ea quae in quibusdam suis annotationibus ipsius oppresso nomine levissimus homo maligne reprehenderit*. In plerisque fallitur, quaedam obtinuit, ut XIV, 172. Notulae Merulanae inde ab editione, opinor, Veneta a. 1491. discerptae et ad suum quaeque locum relatae cum Calderinianis iunctae sunt cum in aliis editionibus tum in Parisina a. 1617.

Verissime autem Gruterus ad XII, 74. *Putidam*, inquit, *Merulae auctoritatem prae industria Calderini despuo*. Salutaris fuit poetae opera Domitii, qui non solum primus verba poetae non raro obscuriora commentariis suis in summa re laudabiliter explanavit, sed et artem criticam scienter facitaverit. Nos, qui hoc nunc agamus, apponimus quae scripsit in altera epistola *ad clarissimum virum Laurentium Medicem Florentinum, Cosmi Medicis filium*, ubi de codicibus a se usurpatis haec habet: „Illud certe praedicare non



desistam et constantissime tueri, in iis M. Valerii Martialis commentariis, quos olim tuo nomine suscepi et nuper dicavi tibi, si minus ingenii et doctrinae, laboris certe et industriae nostrae laudem existere. Quinque habui codices vetustissimos et eos quidem admodum emendatos. Sed quaedam occurrebant aliquando adeo vel ambigua vel remota, ut una tantum dictio per complures dies saepe me suspensum tenuerit.“ Idem quam religiose codicum fidem suspexerit cum omnis critica opera eius loquitur, tum ipse professus est in *Defensione* his: „Antiquo in codice manus non parvam fidem obtineat necesse est, constans praesertim et ubique eadem.“ Unum alterumque ex codicibus illis cognovimus ex hoc sane memorabili testimonio Angeli Politiani, qui Miscellan. cap. XXIII. haec, quae spectant ad epigr. VI, 77, 7. „Ne surdis, quod aiunt, agatur testimoniis, in hac ipsa gentis Mediceae bibliotheca publica codex habetur vetustissimus Langobardis litteris, quem et Domitius olim Florentiae pellegit. Sed et Veronae mihi pagellas quaspiam antiquissimi item voluminis Bernardinus quidam, adulescens, ut tum visus est, haud illiberalis, Domitii propinquus, commodavit, cum quidem una esset mecum Baccius Ugolinus, absolutissimū vir ingenii candidissimique. Neque non Romae quoque volumen item Martialis Langobardis characteribus ostendit legendumque nobis indulsit Bernardinus Valla, vir et carminum studio et iuris scientia et generis nobilitate atque opibus praetereaque humanitate quapiam non vulgari celebrandus. Quin Florentiae quoque praeter hos alium codicem primae nobilitatis civis Pandulfus nobis Oricellarius semiveterem dedit utendum. In quibus utique singulis hanc quam dicimus scripturam reperiās“ (*mulo* dicit).

„Neque autem diffitear, etiam illam superiorem (*gibbo*) in uno alteroque non plane novo exemplari vidiisse me, sicuti in eo quod Romae in Palatina bibliotheca, mediae antiquitatis et item in altero tum quidem cum legebamus Francisci Saxetti Florentini negotiatoris,

nunc autem Thaddaei Ugoleti Parmensis, humani doctique viri, qui regi Pannonum Matthiae, regii prorsus animi principi, libros ornamentaque alia Florentiae, nobis ista prodentibus, procurabat. Nam in eo quem mihi uuper doctus utraque lingua vir, Bernardus Michelotius, ab nescio quo sibi Perusino commodatum dedit inspiciendum, *gibbo* scriptum corruptius annotavi.“

Ex his libris nunc unus tantum quod compertum habeam superest is, qui Thaddaei Ugoleti Parmensis fuisse fertur, a quo ad Fulvium Ursinum pervenit, nunc in Bibliotheca Vaticana servatur. Qui liber, saec. X. vel XI. scriptus, cum a Politiano *mediae antiquitatis* vocetur, quantum vetustate priores illi antecesserint, colligere universe quidem licet. Ex quibus vetustissimis duos certe vidisse Domitium ex illa narratione colligimus. Eosdem vetustissimos ad XI, 29, 3. profert Politianus, quo loco cum familia *C.* et Palatino consentiunt, a Thuaneo recedunt, quem hoc quidem loco glossemati locum fecisse patet.

Domitii scriptura ex solis lemmatis frustatim concinunda erat, cum textus ipse additus non sit. Ponit autem plerumque tacite scripturas sibi probatas, sed ut haud raro ad codices antiquos vel antiquissimos (ut II, 59, 4.) provocet, recentes vel malos vel mendosos reiiciat. Fuerunt inter illos haud dubie praestantissimi quidam, ex quibus longe emendatiora poetae verba haurire licebat, quam in exemplaribus impressis iactabantur. Saepe igitur Domitius, cuius scripturas 2 littera insignivi, facit cum optimis libris nostris, ut VIII, 6, 12. solus ad Thuaneum (*T*) et Palatinum (*P*) accedit; I, 30, 2. ad Palatinum, IX, 54, 5. ad Thuaneum. Nec raro solus verum suppeditavit, ut XIV, 41, 2. VI, 39, 20. aliisque locis. Scripturae diserte ex codicibus prolatae raro a nostrorum memoria omnium discrepant, sed vide II, 76, 2., ubi fortasse audiendi erant codices Domitii.

Mihi Domitianos commentarios perreptanti incundissimus fuit labor. Sed ne quis me in commemorandis

eius lectionibus identidem lapsum esse culpet, cavendum est, ne quis recentioribus eorum exemplaribus fidem adiungat. In quibus saepiuscule Domitii verba foede conculcata sunt. Sic Praefat. libri II. p. 76, 4. ante me edebatur: *quare tragoedi epistolam accipiant.* Solus λ et Palatinus ad verum duxerunt: *quare tragoedi atque comoedi epistolam accipiant.* Nam editio a. 1474. *Tragoedi comoedi:* tanquam lemma exhibet, editiones a. 1480. 1485. *Tragoedi: comoedi,* quasi Domitius insipidus fuerit, alterum altero explicaturus. Sed in editione Parisina a. 1619. vocis *comoedi* iam nec vola nec vestigium. Hoc instar omnium esto.

8. Contuli praeterea editionem Venetam Martialis (x) a. 1480., in qua prima textui accessit commentarius Domitii. Habui exemplar bibliothecae nostrae Academiae. Licet autem haec editio expressa sit ex Veneta Merulae a. 1475., tamen ubique ipsius scripturas commemorandas putavi. Nam hoc ipsum exemplar Venetum ita invaluit, ut quae inde usque ad annum 1500. factae sunt plurimae editiones, quod sciam, huius vestigia anxie presserint. Certe quas interdum evolvi editiones a. 1485. et 1503. Venetas in maximis minimis illam reddunt, si a quibusdam discesseris levidensibus mutationibus et typosetarum erroribus. Id raro notabile visum est.

Editio a. 1480. passim ad commentarios Domitii, quibus oppleti margines sunt, correctae est, veluti I, 83, 1. *Manuella* μ, *Mammeia* λx — x est signum huius editionis —; VII, 27, 3. *Cūster* μ, *Dexter* λx; VII, 87, 1. *lagoopode* μ, lagopice λx. Propius etiam ad emendatiorem textum admotum est nostrum exemplar singulari quodam artificio. Nam errores typosetae tollere eosque locos, qui a Domitii scriptura discederent, typographus instituit conciliare ita, ut formulis excriberet vel singulas voces vel partes vocum in minutalis schedis, quae priori scripturae illinerentur. Idque in exemplari Göttingensi labore improbo perfectum est. Ipsa signa distinctionis frequenter mira ista ratione vel deleta

sunt vel apposita. Quare saepe *pr.x* et *corr.x* ponendum fuit. Litterae illae secundariae non plane respondent iis quibus editio expressa est, sed licet tenuiores sint, ex eadem tamen officina prodisse, certe saeculo XVI. antiquiores esse, facies earum mihi persuasit.

Ab hac editione, cuius pariter atque Merulanae scripturas accurate excerpserit Herm. Duerrius, Brunopolitanus, olim auditor meus, ad Aldinam decem editiones perscribunt bibliographi: Venetas duas a. 1482., Mediolanensem a. 1482., qua in urbe iam a. 1478. Philippus de Lavania Venetam a. 1475. repetiverat; Venetam a. 1485., Mediolanensem a. 1490., Venetas a. 1491. 1492. 1493. 1495. 1498. Quibus cum commentarii Calderiuiiani adiuncti sint omnibus, a Venetarum textu priorum vix discessisse arbitraris. Quanquam Mediolanensium alterutram, licet et ipsae commentariis illis instructae sint, saepius desiderasse fateor.

- (a) §. 6. 9. Novus rerum ordo nascitur ab editione Aldina priore, quae anno MDL. Venetiis foras data est. Duxit Aldus textum ex  $\mu x$ , sed ut et scribendi interpungendique rationem pro more suo novaret et ex Calderinianis commentariis exemplaribusque *Oq*, denique ex ingenio illarum scripturas corrigeret. Summam consideranti igitur Aldus textum pessimum propagavit, in singulis emendatum, sed eundem plurimis locis temere immutatum. Fama tamen Aldinarum typorumque splendor effecit, ut qui extiterunt proximis temporibus editores ab ipso abire nisi raro piaculum crederent. Quare cum reliquae paene omnes editiones Aldinam quasi matrem haberent, multa ab Aldo demum inuenta vel a Iunio, Grutero, Scriverio recepta per omnes deinceps editiones duravere. Quam vim cum habuerint Aldinae, quarum priorem littera  $\alpha$  distinxit, quaestio haec omnis enucleatius explananda visa est.

Proponam primum aliquot locos de multis et eos illustres, qui Aldum contra fidem librorum omnium

pro arbitrio orationem conformasse manifestant. Selegi autem potissimum ea, quae cum omnes deinceps editores fefellissent, a me demum expuncta sunt:

1. Spectacc. III, 11. est vox tamen una α  
est urbs tamen una μx
2. Spectacc. XV, 8. cum laudis ferret, adhuc poterat α  
cum laudis ferret, adhuc pateram μx
3. Libr. III, 3, 4. Aut aperi faciem vel tunicata lava α  
Aut aperi faciem aut tunicata lava μx
4. Ibid. 75, 8. Quae non stat α  
Quod non stat μx
5. Libr. V, 20, 11. Nunc vivit sibi neuter, hēu, bonosque α  
Nunc vivit neuter sibi bonosque μx
6. Libr. X, 24, 11. Post haec tempora nec diem rogabo α  
Post hunc nec horam nec diem roga-  
bo μx
7. Ibid. 68, 5. Ζωὴ καὶ ψυχὴ lascivum congeris usque α  
Ζωὴ καὶ ψυχὴ congeris usque x
8. Ibid. 83. inter vers. 10 et 11. hunc infarsit:

Tonsor iam reliquos metat capillos.

His pauca addam, quae certissimum reddant, Aldo plerumque nonnisi μx praesto fuisse, certe libros scriptos nusquam inspectos esse. Immutavit enim multa μx vitia de suo, quae, si alios fontes adisset, aliter refingi debere intellecturus erat:

1. IV, 70, 3. Fieri putet posse quis Marunille? μx  
Fieri putet potuisse quis Maronille α  
Fieri putaret posse quis Marulline reliqui.
2. V, 14, 11. Equiti se sedere μx  
Equiti sedere se α  
Equiti sedere debebat.
3. V, 56, 2. Quaeris sollicitus diuque rogas μx  
Quaeris sollicitus diuque tentas α  
Quaeris sollicitus diu rogasque debebat.
4. VI, 35, 5. Ut tandem faties vocemque sitimque roga-  
mus μx  
Ut tandem facias vocemque sitimque roga-  
mus α

Ut tandem *saties* vocemque sitimque rogamus *reliqui*.

5. XII, 17, 9. cum *tam bene* vivat apud te. Ibi cum  $\mu\chi$  omisissent forte *cum*, a edidit: *tam belle* vivat apud te.

Postremo his adde infinitum numerum scripturarum ab ipso prorsus confictarum. Quarum pars hominibus doctissimis de fontibus vulgatae lectionis unice securis non vulgares turbas excitavit. En pauca exempla:

1. Spectacc. VII, 2. *nudo a* ex XI, 84, 10. docte interpolavit. Reliqui *nimio*.
2. I, 68, 6. *numen a*, *lumen reliqui*.
3. V, 24, 7. *sed* ferire *a*, *nec* ferire *reliqui*.
4. VI, 63, 7. *mea fata a*, *tua fata reliqui*.
5. IX, 12, 3. *mihi a*, *tibi reliqui*.

Est tamen ubi Aldus superiorum editionum scripturas felicissime emacularit. Sic IX, 2, 8. *Haud sua* ex  $\mu\chi$  scriptura *At sua* egregie effecit, quam eandem medicinam adhibuit Horatio Seruum. I, 3, 20. Idem IX, 11, 4. *nidos olet* pro *nidus olet*, XIV, 179, 1. reposuit quod in *T* postea repertum est. Adde XIII, 57, 2. Sed haec ipsi propria bona numero pauca sunt si contuleris cum iis, quae ex commentariis Domitii prudenter ascivit. De quo fonte plerarumque emendationum ab Aldo profectarum dubitari nullo modo potest. Est enim ubi ipsius scripturae ex perverso verborum Domitii intellectu manaverint. Compara hos tres insignes locos, de quorum ratione per annotationem admonui, VIII, 28, 22. 62, 8. X, 68, 5. Quorum medius locus vel Scaligerum ad procudendam pessimam interpolationem induxit.

Inspexisse Aldum potissimum  $\lambda$ , nec raro *Oq*, ut extra dubitationem ponam, recensum agam aliquot locorum, quos relicta  $\mu\chi$  auctoritate ad horum normam redegit, partim falso, partim verissime:

$\mu\kappa$	$\alpha$
Praef. Libr. I, p. 23, 17.	
theatrum meum	theatrum nostrum <i>ex</i> $\varphi$
I, 15, 8. remanent	remeant <i>O</i>
II, 86, 5. Galiambon	Choliambon <i>O</i>
III, 24, 5. et acuta	peracuta $\varphi$
VI, 8, 6. Dignum quid fa- turus Severe fecit	Dignum quid fatuo Severe fecit $\lambda$
10, 4. pudet et	pudeat $\lambda$
13, 4. liquor	decor $\lambda\varphi$
21, 10. parce deo	caede duos <i>O</i> $\lambda\varphi$
39, 20. Iamque lu- bridarum	Iamque hybridarum $\lambda$
58, 6. dolor	Pudens $\lambda$
74, 2. semitatus	segmentatus $\lambda$
77, 7. corpore gibo	compare mulo <i>ex Politiano</i> .
VIII, 56, 21. dictataque	ditataque <i>O</i>
78, 12. ne laceretur	nec laceratur <i>O</i>
IX, 32, 6. crassi mentula Burdegalae	crassi mentula Bardigali $\lambda$
35, 5. carthis	Cattis $\lambda$
38, 1. laudes	Iudas $\lambda\varphi$
39, 3. sancta mei ge- nita est	Sanctonici genita est $\lambda$
44, 6. Lysippum	<i>Λυσίππου</i> $\alpha$ , Lisippu $\lambda$
64, 9. sagulis	Siculis $\lambda\varphi$
98, 2. profuit	profluit $\lambda$
X, 31, 9. Caesar	caesa <i>O</i>
83, 8. Hermerotem	Halmyroten $\lambda$

Editio Aldina altera a. 1517. universe eadem est. Sed quod ab Heynio in Virgilio, in Iuvenale a Ruper-  
tio observatum est, editiones Aldinas scriptorum  
latinorum post a. 1515., quo anno obiit Aldus, repe-  
tita a prioribus discrepare et non raro meliora offerre,  
id in Martialem quoque cadit. Eorum pleraque ex  $\lambda$   
poterant hauriri, veluti II, 59, 4. *dememinisse*; VI, 12,  
2. *ipsa Paule peierat*; VIII, 6, 12. *vividiusque merum*;  
lemma XIV, 207. *Cor bubulum* aliaque. Quaedam

### XXXVIII PROLEGOMENON CAP. I.

coniectura nituntur, quarum XIV, 95, 2. *nam Myos iste labor* pro *nam meus iste labor* splendidissima est eademque verissima. Interdum prioris editionis errores male correcti, ut XII, 62, 13. *Ut sit his μῆα*, *Ut sit bis* Aldina altera; debuerat *Utque sit his*. Ex hac ego altera delibavi ea quae memorabilia viderentur. Sed fortasse quaedam me subterfugerunt.

In Aldinarum verba iuraverunt editores qui deinceps secuti sunt usque ad Hadr. Iunium omnes. Nisi quod Gryphianae, quae ab a. 1535. saepius repetitae sunt, quaedam nova attulerunt, sed ut Aldinas pro fundamento habuisse intelligas, vide XII, 62, 13. XIV, 202, 1. Ex his omnia proposui quae alicuius momenti essent, maxime ubi primae vel errores priorum vitavissent, ut XII, 59, 8., vel novos importassent. Editori codicum auxilia affuisse notationes marginales fidem faciunt. Earum pleraeque adeo excellunt bonitate et ita consentiunt cum Thuaneo, ut ex hoc ipso codice manasse iures. Quae interdum sunt ad alia epigrammata quam quae extant in Thuaneo annotata, raro ad illorum praestantiam aspirant, vid. IX, 13, 7. 27, 10. 37, 1. Ego ubique in testium numero citavi *marginem Gryphii*. Easdem scripturas nec Gruterus neglexit, qui tamen nusquam *Gryphii*, sed ubique *marginem Colinaei* citat. Ego Colinaeanas vidi tres, a. 1528. 1533. 1539., sed vacui margines, nisi quod semel, si memini, *Glaniana* IV, 39, 6. pro *Gratiana* annotatum est. Hoc quid sit non habeo dicere. Ceterum Colinaeanae licet quaedam peculiaria habeant, ut I, 43, 12. *Poni aprum nobis: sic et*, quae in Gryphianis frustra quaeras, cum eadem in lectione modo exagitata XII, 62, 13. concordent, Gryphianas Colinaeanarum filias esse arbitror.

- (21) §. 7. 10. Nova ornamenta accepit Martialis inde ab anno 1559. per Hadrianum Iunium, Hornanum medicum. Eo enim anno prodiit prima Iuniana Basileae apud Petrum Pernam. Quae editio cum Iunio ipsi propter mendorum multitudinem improbaretur, anno 1566. alteram curavit emendatiorem, Ant-



verpiae apud Plantinum. Ego usus sum rara editione cuius hic titulus est: „*M. Val. Martialis Epigrammaton libri XII. Xeniorum liber I. Apophoretorum liber I.* Omnia ad vetustiorum codicum fidem diligenter emendata, scholiis in margine illustrata, apposita etiam varietate lectionum; ac demum decem epigrammatis ex eodem vetusto codice suis locis adiectis aucta, opera HADRIANI IUNII Medici. ANTVERPIAE, Ex officina Christophori Plantini. AN. M. D. LXVIII.“

Narrat Iunius in Dedicatione ad Ianum Doersam a Noortvviick inter alia haec: „Nactus olim ante annos complures lepidissimi poetae pervetustum ex abdito τῶν Βιβλιοτάφων specu in Anglia erutum exemplar, cum se mihi valde probasset ob lectionis varietatem et sententiarum argutiam“ sqq. Idem accuratiora in Epistola „*Ad Lectorem*“ haec: „Ne sis inscius, benigne lector, quid in hisce Epigrammatarii libris toties iam recusis praestitum sit, id latere te nolim, praeter Epigrammaton aliquot accessionem de manuscripto exemplari Anglicano (quod nota. V. in margine praefixa denotat) vetustae lectionis fidem me indicasse. — Nonnulla seorsum e Pulmanni codicis, quem ad me miserat, fide adnotavi: servata etiam est simili ratione Gallicanorum aliorumque codicum ratio, addita nota, al.“ Denique in Animadversionum libr. III, p. 182. (edit. Cornel. van Arckel Roterod. 1708.) codicem illum Anglicanum vocat „veterem suum manu exaratum.“ Rursus ibidem libr. II, p. 112. „Manuscriptus codex, quo vetustissimo emaculatissimoque ab amico quodam Anglo donatus fui.“

Ego codicis illius notam X esse volui. Sed cum in diversis exemplaribus Iunianis non ubique eadem sit lectionibus marginalibus nota praefixa, ut v. gr. in alia editione scriptura aliqua V. notam habeat, in alia non habeat: saepe dubium est, num recte ad X provocemus. Ego ea omnia X tribui, quae disertum haberent in una aliqua Iuniana V. signum vel quas ex eodem libro ductas esse familiae eiusdem librorum congruentia doceret.

Simpliciter *marginem Iunii* dixi, ubi fons lectionis incertus erat. *Codicem Pulmanni* totidem litteris perscripsi. Et  $\mathfrak{A}$  quidem, ut pro illius saeculi consuetudine, satis diligenter inspectus est; pauciora ex Pulmanni codice, paucissima ex *Gallicanis* allata sunt, velut II, 19, 2. Alias *cod. antiq.* ponit, ut I, 20, 4., *alius vet. cod.* XI, 91, 1., *codex Lutetiae* IX, 99, 7. et XI, 52, 18.

*Pulmanni* ille *codex* est unus omnium impudentissime interpolatus. Vide modo, ut his utar, I, 10, 4. 11, 1. 15, 1. 24, 2. 34, 2. II, 62, 4. Sed cavendum ab errore iam pervulgato est. Nam cum post Iunium ipse Pulmannus editionem curaret Argentinensem a. 1595. et Iunii marginalia scholiis suis aucta seorsum collocaret, evaluit, ut *codex*  $\mathfrak{A}$  ab omnibus postea editoribus *codex Pulmanni* vocaretur. Nos suum cuique reddidimus.

Hadr. Iunius Martialem ex libris suis, maxime ex  $\mathfrak{A}$ , permultis locis correxit, saepe tacite; multa in verborum textum recipere non ausus in margine annotavit. Sed nec Aldinam scripturam, cui suam recensionem superstruxit, ubique expulit, ubi et facile poterat et debebat, nec in expendendo codicis  $\mathfrak{A}$  pretio satis caute versatus est. Nam  $\mathfrak{A}$  est ille quidem bonus liber, qui ad familiam *C<sub>a</sub>* pertineat, sed idem mirifice ab integritate vetustissimorum eius familiae membrorum deflexit. Librarius enim aut corrector — nam Iunium manus secundae scripturas non curasse opinor — permulta suo ingenio in ordinem cogere conatus est, quae in vetusto exemplari, quod describebat vel ob oculos habebat, labem traxerant. Velut VII, 31, 2. cum in libro archetypo repperisset *Effluas* vel *Efflas*, posuit *Et furvas*, cum *Et flavas* oportuisset. Libr. II, 56, 1. ante Iunium recte vulgabatur *male audit*; ille *notatur* suffecit, procul dubio ex  $\mathfrak{A}$ . Nam eiusdem familiae libri vetustiores levi corruptela *ma laudit*, *me laudat* praebent, unde alii alia. Tamen istam apertam interpolationem ab

omnibus posthac editoribus fideliter custoditam nunc deum oblitteravi. Libr. VI, 44, 5.

At si ego non *belle*, sed vere dixero quiddam, familiae *C.a.* antiquissimi non *velle* ex frequenti utriusque litterae confusione exhibent. Recentiores libri inde in errorem inducti:

At si ego non *vellem*, sed vere dixero quiddam. Ulterius gliscente vitio *℥*:

At si ego *nunc vellem* tibi vere *dicere* quiddam.

Cfr. XIII, 47, 1. XIV, 34, 1. Alia infra proposuimus, ubi de familiae *C.a.* codicibus data opera explicavimus. Iunius autem eximio exemplo comprobatur, quanta cautione opus sit, si quis veterem scriptorem ex uno aliquo libro emendare periclitetur. Nam saepe ea specie quadam veritatis fallunt quae, si omnem librorum cognationem perspexeris, mera librariorum commenta ad occultanda vitia scripturae in vetustis libris obvia excogitata esse intelligas. Quare satis iusta de causa a Grutero Scriverioque identidem Iunii recensio vapulat. Quorum Scriverius cum ad Libr. I, 6. dicit: „Iuniana hoc loco, ut etiam non paucis aliis, Martialem corrumpit ac deformavit: vitio potius correctorum, quam illius viri longe omnium doctissimi,“ amice culpam in correctores confert, non vere. Imprudentior Iunius in recipiendis vel apertissimis *℥* interpolationibus reperitur fuisse. Sic ille III, 20, 15. pro *Titine thermis*, quae superiorum erat editionum scriptura, *Steritine thermis* poetae obtrusit absurde, quod ex *℥* haustum arguit margo codicis *G.* Eiusdem farinae est quod ex eodem libro I, 49, 9. tacite inculcavit *Tepidum natabis lene Congedi vadum*; IV, 53, 6. *Cuique datis latrat obvia turba cibus*, vel versu oblatrante; IV, 10, 5.

Curre, sed instructum comitetur *pumice* librum pro: Curre, sed instructus: comitetur *Punica* libram. Quaedam a Iunio tacite novata cum vel Scriverii limam effugissent, omnia exemplaria ante hoc nostrum inferunt, ut II, 1, 6. *iste* pro *ille*.

Licet autem recensio Iunii, quae inde ab editione a. 1566. confusum in prioribus libris epigrammaton ordinem discrevit prima, haudquaquam ab omni parte probanda sit, hoc ipsi manet laudis, quod primus sordes vulgati ante se textus ope codicis X saepe feliciter eluit ascriptisque diversitatibus scripturae instrumentum emendaturis non contemnendum suppeditavit. Quid ipse in textum recepisset tum demum notavi, cum a prioribus divortium fecit nullo in margine fonte scripturae iudicato. Tum dixi *Iunianae*: contra ubi coniecturam periclitatus est, dixi *Iunius*. Octo illa epigrammata ex codice X protracta in Suppositiciorum farraginem coniecimus cum Scriverio.

11. Ex editionibus Iunianam recensionem secutis non indigna commemoratu est Argentinensis, aere Lazari Zetzneri MDXCV. edita, quae *post Hadr. Iunium recognita et lectionis varietate doctissimorumque virorum observationibus accuratissimis illustrata* fertur in titulo. A pag. 381—453. extant marginalia Iunii, quibus suas quasdam leviusculas notas adiecit Theod. Pulmannus. Sequitur a p. 454—456. disputatio Lucae Fruterii e Verisimm. I, 9. petita; a p. 456—466. excerpta ex Iani Gulielmii Verisimilium libro III. Ianus Gulielmus saepe in partes vocat codicem ms., *quem ab optimo et eruditissimo theologo Iacobo Huttero habuit*. Cuius libri is (G)est cum G nostro consensus, ut eundem fuisse librum quovis pignore contenderim. Nisi quod Gulielmus priorem ab altera manu nusquam distinguit. Vide I, 78, 5. 96, 12. II, 46, 3. VI, 3, 1. 11, 3. VII, 28, 8. IX, 17, 3. et maxime IX, 49, 5. Paucis locis leviter utriusque libri memoria differt, ubi errasse Gulielmum nemo negabit. Idem alibi *membranas Colonienses* memorat, quae et ipsae sunt codex G, vide IX, 22, 2. Quaedam scite correxit Gulielmus, saepius a codice sibi imponi passus est, quem familiae C, a. accensendum non paucis locis praeter fas correctum esse infra demonstravi.

<sup>2487</sup> Illa excoipiunt a p. 467 — 488. excerpta ex *Novantiquis Lectionibus Francisci Modii*, Epist. XXXIII. CIX. XXIII. Is usus est ad emendandum Martialem, cui operam parum adiutabilem praestitit, codice suo, de quo infra diligentius dicemus, littera m nobis notato. Denique a p. 485 — 491. finem faciunt *Christophori Coleri Franci Observationes et Castigationes in quaedam Martialis Epigrammata*. Is quaedam pauca inscite tentat, semel bisve *vet. cod. Iaminum* nescio quem antestatur, vid. XIV, 185, 2.

12. Pervenit iam narratio uostra ad laudatissimam editionem Iani Gruteri, quae Martiali persalutaris extitit. Titulus libri rarioris hic est:

„M. Val. Martialis Epigrammaton libri XV. hoc est, Spectaculorum liber I. Epigrammatum variorum libri XII. Xeniorum liber I. Apophoretorum liber I. Mille amplius locis serio correcti atque emendati a Iano Grutero, ope et consilio MS. Palat. Bibliothecae. Francofurti ex officina Paltheniana Sumtibus Ioniae Rhodii MDCII.“

Exemplar debeo bibliothecae Wolfebuttelanae, quod olim fuit Cl. Salmasii; qui quae marginibus allevit, licet pleraque ab ipso posthac in diversis scriptis suis occupata sint, accurate notavi. Epistolae Gruteri Dedicatoriae ad *Ianum Dousam Nordovici dominum* subscriptum a. MDXCVI., ut eo anno liber prodisset, post novo titulo exornatus videntur. In illa Epistola affirmat, venire Martialem „multum mutatum a priore, plane sui meliorem, ope imprimis *vetustissimi exemplaris, quod est in illustri Bibliotheca serenissimi Electoris Palatini*.“ Accuratius Gruterus de omni apparatu emendationis exposuit anno demum MDCXVI. Nam cum Petrus Scriverius auctor fuisset Grutero, ut annotationes suas ipsi in editione sua repetendas committeret, obsecutus Gruterus addidit a p. 99 — 102. Scriv. edit. „Commissa et Omissa in Notis I. Gruteri ad Martialem“ et praeter illa a p. 103 — 138. „Appen-

diculam ad Martialem sive Notas aliquot repetitae lectionis.“ Cui appendiculae haec praefatus est:

„Ut domum Francofurti redii, nonnullis locis interpolavi schedas Martialis easque statim dedi describendas librario meo. Verum *ut haerebam in aliquo loco ideoque consulebam M. S. Palatinum eumque invenio discrepantem a manu prima descriptore Richardo Thompsonio, subito invasit ecce me furor totumque iterum a capite ad calcem percurri. Atque haec sunt, quae tumultuaria lectione in oculos incurrerunt. Interim centum alia fortean a me praetermissa. Sed quid? aliis occupabar, quam ut liceret diutius istis inhaerere. Ne autem ignores, mi Scriberi, quibus subsidiis editionem istam auspicatus sim, fuere praeter editiones aliquot veteres ad manum scripti codices quattuor: duo Bibliothecae Palatinae; quorum primus, instar omnium, iam denuo a me collatus, descriptus est ab homine litteras tantum pingere docto, non etiam intelligere; ideoque qui nihil de ingenio suo immutarit. Praeferebat autem censorem usque ad librum sextum Torquatum Gennadium, aevi Constantiniani. Altero rarius usus sum, quod esset recentior neque recederet ab editione Domitii Calderini; cuius item praeferebat notas sive commentaria. Tertius dicebatur fuisse Theodori Zwingeri, medici, dum fata deusque sinebant, celeberrimi. Quarto videbatur usus Franciscus Modius: certe ab ipso pervenerat in manus Zachariae Palthenii; ab eo ad me. Huic quadrigae accessit quoque editio Iuniana, ad fidem cod. Angl. emendata; cuius item margines variantibus aliquot lectionibus insigniverat amplissimus Bongarsius, descriptis quidem ex codice Gallicano, sed cuius possessoris haud item meminerat. [„Credo maximi Icti Cuiacii fuisse“ *Scriberius*.] Tegnagelinus quoque Vienna usque exemplar Caesareae Bibliothecae permiserat. Sed vix libuit inspicere, adeo undiquaque interpolatum erat a petulanti manu, qui Martiali affingere volebat nasum non suum. Etiam comitate A. V. Marci*

Velseri vidi fragmenta Valerii nostri in codice Eri-  
singensi. Verum bonitate non necedebant ad Palati-  
num: cuius augustam molestiam tu, pro ea quâ me  
amas teneritudine, tueberis contra ronchos et sibilos  
Neotericorum. Vale. Heidelbergae MDCXVI. VIII. No-  
vembris."

His Gruterus praesidiis variè usus est. *Frisingensia*  
*fragmenta* ne semel quidem in usum adhibita memini,  
raro *Viennensem* codicem, quo vix alter foedius inter-  
polatus fuisse videtur, vid. II, 41, 10., ubi vel Scriverium  
in transvorsum rapuit; nec multo saepius *palatinum al-*  
*terum*, paullo tamen saepius *tertium*, qui codices non  
supra vulgus deteriorum librorum eminent. *Quartum*  
saepius memorat, de quo infra erit locus accuratius di-  
cendi pariter atque de *Bongarsii* notationibus margina-  
libus. Praeter codices supra enumeratos tribus locis  
mentionem factam vidi *codicis Io. Ulrici Iuriconsulti*,  
vid. II, 73. VI, 65, 3. et, quo loco cum Thuaqueo facit,  
II, 82, 1. Respexit praeterea satis accurate commenta-  
rios Domitii et editiones aliquot vetustas, inter quas  
Romana (O) fuisse videtur, vid. IX, 3, 12. 20, 3. De  
*marginè Colinaei* supra commemoravi p. XXXVIII. De-  
nique prae reliquis omnem suam operam ab editione Iunii  
aptam esse voluit, cuius novationes fere in causa fuerunt,  
cur de Palatini sui scripturis admoneret. Iunianam cas-  
tigare facile fuit Grutero, cum Palatinus ille codex,  
*cuius nutui non aliter acquiescebat, quam olim Pytha-*  
*gorae sui cohors discipulorum* — ipsius verba sunt ad  
X, 98. — plane diversae familiae liber saepissime in  
alia omnia discederet.

Palatinum igitur suum *μάντιν ἀψευδῆ* veneratus est.  
Verum ipsius extat testimonium, se codicem illum non  
suis oculis usurpasse fidemque habuisse Thomsonii  
Angli manui. Quod quam temere fecisset ipsam non  
fugit postea. Quapropter in *Notis repetitae lectionis*  
errores a se commissos saepe emendat. Quae cum illa  
sint, vide modo iactantiam et vaniloquentiam hominis  
ad IV, 82. „Puderet talia (*ipse pro Iunii ille*) monere,

nisi religionem in emendando Martiale praestandam putarem, etiam in minimis.“ Et ad V, 85. „Levissimum hoc fateor, sed nihil addendum, nihil detrahendum arbitror classico auctori, cuius non reddatur ratio.“ Cave credas. Thomsonii collatione negligenter usus est: postea ipse *tumultuaria opera* Palatinum se percurrisse cum verbis testatur tunc re ipsa. Quod mihi collato denuo libro praeclaro aperire licuit. Ubi autem Gruterus Palatinum advocaverat, *¶* sigillo usus sum; a cuius testimonio ubicunque dissonabat accuratissima collatio nostra, quod saepissime factum est, dissensum illum auvotare non praetermisi. Quae contra nunc demum ex Palatino enotata sunt, *P* littera distinxi. Quae ubi in quovis paene epigrammate numero plura esse videris, de *tumultuaria opera* Gruteri statues. Cui nolo in crimen vertere quod Palatinum suum praestantia libri et Torquati Gennadii subscriptione permotus *annosum* (ut VII, 71.) vel *vetustissimum* iactat: nam is error esse poterat. Videlicet librum saec. XV. non superare in recessu codicum infra narraui. Illud vero culpo, quod ubique *membranas Palatinas* crepat, ut fucum hominibus litteratis faciat. Chartaceus liber est.

Ab hoc igitur codice — cuius virtutes infra aequali lance ponderavi quodque esset temperamentum in eo sequendo tenendum exposui — profectus Gruterus Martialem emendare aggressus est, acite hercle et ut novae recensiois laudem ipsius editio mereatur. Sed cum Iunii perversitatem, qui se codicis *¶* auctoritati ultra quam fas fuerat mancipasset, vitabat, iucidit iu similem reprehensionem ipse. Palatinus enim quantumvis praeclarus codex, sed haudquaquam ubique certus dux et auctor, adeo acienti hominis perstrinxerat, ut non dubitaret haec profiteri ad II, 40. „Latum unguem recedere religio a membranis saeculi prisci.“ Et XI, 104. *¶* Neque improbarem ego, nisi iurassent in verba libri illius nostri vetustissimi.“ Quem sane in minimis saepe testatur, in rebus gravissimis altum silentium. Cum autem se ita addixisset Palatino, saepius est a P. Scri-



verio, qui in emendatione poetae Iunio Gruteroque successit et dum bona utriusque sua facit, ab erroribus utriusque universe cavet, iure reprehensus. Qui saepe cum alias tum ad VIII, 44. professus est: „Palatinum cave incorruptissimum dixeris; in multis ridiculus est;“ ad VIII, 68. „Nollem admisisset Gruterus tam insulsam codicis Palatini scripturam. Mirum in modum viri quidam docti se membranis addiunt, in quibus multa futilia sunt et saepe centuplo peiora vulgatis. In lectione veterum codicum opus est delectu.“ Diversitatem scripturae textus Gruteriani non annotavi. Sufficiebat codicum ipsius memoria et notatio eorum quae Scriverius probasset. Coniecturas Gruteri ipsius nomine exornavi.

13. Emendandi poetae Bilbilitani provinciani post Gruterum gnaviter sustinuit Petrus Scriverius — nam Ramiresius de Prado Hispanus et Matthias Raderus nostras in unam interpretationem intenti codices non curarunt —, qui quae Iunius et Gruterus diversa uterque via et ratione inchoaverant, pro virili portione ad finem perduxit. Titulus editionis est:

„M. VAL. MARTIALIS NOVA EDITIO. Ex Museo Petri Scriverii. Lugduni Bat. apud Ioannem Maire. MDCXIX.“ Post ipsa verba poetae sequuntur novo titulo exornatae „P. SCRIVERII ANIMADVERSIONES in Martialem. Opus iuvenile et *nunc primum ex intervallo quindecim annorum repetitum*. Ibid. MDCXVIII.“

Haec postrema quorsum spectarent inter homines litteratos varie disceptatum est. Nam aliis quoque locis Scriverius ita loquitur, quasi iam XV. annis ante Martialem recensuerit. Sic ad II, 16. p. 71. „Ante annos quindecim et quod excurrit cum primum hunc auctorem recenserem;“ XIII, 20. „Edidimus iam ante tria lustra quem *Setia misit*;“ IX, 101. „Tantam absurditatem membranae optimae detexerunt, quarum fide iam ante annos quindecim ita reposuimus;“ XI, 29. „Legimus atque edidimus olim viri magni — Scaligerum dicit — manum correctricem secuti.“ Iam in epistola ad I.

Isaac. Pontanum a. 1605. die XIV. Mai. Leidae scripta, quae extat post Andr. Alciati Tractat. contra vit. monast. Hag. Comit. a. 1740. p. 157. (Lugd. Bat. 1695. p. 225.) ait: „Ego in Martiale meo sex florenos in singula folia dedi et charta mihi seorsim persolvenda fuit.“ Haec omnia Ebertus Lex. Bibl. ratus est ad libellum pertinere hunc: „Anthologia Epigr. Martialis. Ios. Scaliger vertit graece, Petrus Scriverius publicavit. Lugd. Bat. 1603.“ Quae coniectura ut ab anni congruentia probabilis est, ita vix vera videtur esse posse. Etenim tria quidem carmina II, 16. IX, 101. et XI, 29., ad quae spectant notae illae Scriverii, a Scaligero graece versa, quod sciam, non sunt. Videturque Scriverius in prior illa sua editione Animadversiones addidisse, quod et ex titulo supra ascripto et ex hoc loco in Epistola illa ad Pontanum (cfr. Miscell. Observatt. VI, 1. p. 168.) clarescit. Nam de Xen. XIII, 104. locutus „Quis,“ inquit, „ibi Romulus sit non satis enucleant interpretes et mihi profecto haerēt aqua. *Conieci in Animadversionibus meis M. Antonium Primum*, de quo Tacitus et Martialis non uno loco, intelligi.“ Huius sententiae in editis a. 1619. animadversionibus ne tenuissimum quidem vestigiumprehendas. Quare nihil iam relinqui video, nisi ut editionis illius prioris exempla prorsus interisse credamus. Quae cum ipsius sumptibus impressa esset, fortasse numerus exemplarium perexiguus fuit.

Accessit autem Scriverius ad Martialem emendandum non solum subsidiis luculentissimis, sed et acumine ingenii et doctrinae ubertate atque elegantia si quis alius instructus. Multa Scaligeri ope subtilius enodavit, a quo et plura exemplaria acceperat manu ipsius annotata. Ipse in Dedicatione ad Iacob. Dyckium professus est: „Plus quam sexcentis locis Iuviana castigatiorem praesto. Factum id cum V. C. Iani Gruteri tum mea diligentia atque opera.“ Valde dolendum est, quod de codicibus suis editionibusque vetustis nunquam accuratius rettulit. Plerumque per lancem saturam

*codices* appellat *velustos*, *bonos*, *optimos*; *membranaeceos*, *chartaceos*, immo *innumeros* ad X, 92, 7. Quos autem nomine addito distincte appellaverit, hos observavi:

1. *MS. Roelandii Antverpiani* ad I, 66, 12. et VI, 39, 7., sed ut ex lauo Douza se audisse dicat, quid in eo libro scriptum esset.

2. *Codex Dousanus* ad VIII, 14, 6. 59, 4. Eundem memorat Iuvius ad VIII, 44, 10.

3. *Optimus codex Germanicus* ad VIII, 59, 4. An *P* volebat?

4. *Codex Turonensis, quo usus Turnebus*, ad IX, 42.

5. *Codex Cuiacianus*, quem Gruterus *Bongarsianum* vocat, ad IX, 38. aliisque locis.

6. *Optimus codex Excerptorum* ad X, 73, 2.

7. *Codex semilacer Excerptorum* ad II, 79.

8. *Codex Florentinus, quem contulit Richardus Thomsonus*, ad V, 19, 8. IX, 1, 1. et alibi. *Thomsoni* coniecturas affert ad I, 109. IV, 29. „notatas in ore codicis sui.“ Huuc praestantissimarum lectionum fontem fuisse Scriverio mihi repperisse videor. Codex enim dubitari nequit quin fuerit idem quem ego *F* littera notatum volui. Ubi *optimum codicem* testatur, plerumque *F* dicit, vide lemma V, 77. VII, 12, 9. Quanquam sic et *P* videtur appellasse, ut IV, 60, 1. VIII, 6, 12. 15, 1. VII, 20, 8. aut librum utriusque simillimum, velut III, 3., quod epigramma in *P* quidem non extat.

Denique commemorat *Excerpta variarum lectionum, quae amici secum humanissime communicarint*, vid. IX, 87, 5. Plerosque Scriverii libros ad familiam *C.* referendos fuisse docere videtur V, 86, 3. In afferendis varietatibus longe autem quam Gruterus negligentius versatus est. Nam editionem suam fere Gruterianae, cuius textum universe suscepit, supplementum esse voluit. Editiones veteres passim consuluit, sed interdum ita loquitur, ut appareat eum vix ultra Aldianam ascendisse, *lux* neglexisse, velut IX, 98, 2. Cognationem illorum librorum fidemque perspectam non habuit. Summis autem laudibus celebrat identidem *editionem omnium*

*principem*, de qua ad VIII, 75. „Instar optimi scripti est editio prima;“ ad IX, 92. „omnium editionum prima et primaria quaeque facile antistat milibus aliis trecentis.“ Quae praeconia cum in Romanam (O) cadere statuissent Bipontini, omnibus id persuaserunt. Perperam. Nam interdum quidem Scriverii princeps cum O consentit, ut VI, 8, 6. VIII, 15, 4. IX, 85. bis, 99, 7. X, 11, 6. et qui locus maxime notabilis est, IX, 41, 8., ubi utraque pro *foeda* commisit *seba*. Contra tot locis diversa sequuntur, ut res valde ambigua reddatur. Expende modo hos locos:

Scriverii princeps:

O:

I, 6, 5. *utrisque*

*utrique*

VI, 25, 8. et *patriae* miles et  
esse decus

et *patriis* miles et esse decus

IX, 87, 5. *Nascam*

*Zonas*

95, 5. 6. *omissi.*

*habet O.*

42, 1. *Semuranis* ( $\mu$ )

*sic Myrinis*

101, 7. *afris*

*undis*

X, 19, 5. 6. *invers.*

*recto ordine O.*

Aliquando Ferrariensem dici opinatus sum, vid. IX, 92, 3. Sed ne eius quidem scripturae concordant, v. gr. VI, 8, 6. Scriverii princeps: *Dic numquid fatue Severe fecit*, contra  $\varphi$ : *Dignum quid fatuus Severe fecit*. Aut igitur Scriverius incredibili negligentia principem suam inapexit eiusque scripturas cum aliorum librorum confudit, aut editionem aliquam in manibus habuit ex iis, quas nemodum curiosius perscrutatus est. Ego ubique ipsius Scriverii verba apposui sive de codicibus suis sive de editione principe loquebatur.

Scriverii recensionem palmam deferamus necesse est. Sed is quoque multa imprudentior propagavit quae omni codicum auctoritate destituta in vulgatis exemplaribus vel ex  $\mu$  vel ex  $\alpha$  ducta circumferebantur. Quorum quaedam supra tangebam ubi de Aldinae virtutibus sermo erat, vid. p. XXXV. Ingenue Scriverius ipse ad XIII, 5. confessus est: „Non libenter quicquam muto quod tolerari possit.“ Qui si fidem vetustarum editionum

suorumque codicum sedulo explorasset, saepe illarum sordibus spretis poetae verba longe emendatiora potuerat edere. Nunc mihi haec decerpta ex maioribus copiis contemplare, quae securins ex gregariis editionibus assumpsit:

II, 11, 5. Et dextra <i>uxa</i> Scribe.	Quod dextra <i>libri</i> .
36, 5. Sunt tibi crura	Nunc sunt crura
40, 3. modo	nunc
IV, 15, 1. nocte	luce
V, 16, 11. non hac veteres	non et veteres
19, 12. Flammataeve	Flammariave
VI, 85, 10. nostros	totos
VII, 29, 6. pauca	parva
51, 3. quaeras	quaeres
IX, 47, 4. Praependet	Praependet sane
mento	et aliter.
XIV, 153, 1. dives	locuples

Curae secundae Sriverii extant in bibliotheca Leidensi, vid. quae dixi ad X, 2, 10.

Emendatiorem etiam edidit poetam suum anno 1621. Lugd. Bat. forma minima, quod exemplar ad hunc diem omnium est praestantissimum. Nam licet nuda exhibeantur verba poetae, si excipias varias lectiones in margine notatas perpaucas, textus ipse multis locis ad integritatem longe est propius admotus: rarius Sriverio ad deteriora relabi placuit. Didici ex accurata collatione Palatini, pleraque nova eademque bona ex eo ipso codice vel simillimo ducta esse. Veluti IX, 75, 8. *misit* iam in ed. priore ex eo libro tacitus ascivit; III, 13, 1. *pullos* in altera recepit, priore retinuerat *nullum*. Illud aperte ex *P* hausit. Cuius libri Excerptis iam a. 1618. a Gruterianis diversis utebatur, vid. ad XII, 31. „Eandem in optimo Palatino legi testes mihi sunt Excerpta variarum lectionum.“ Praeterea non pauca coniecturae ope sustulit vitia et interdum felicissime. Quae post alteram hanc repetitae sunt editiones Sriverii annis 1628. 1650. 1664. 1696., earum nullam mihi praesto fuisse

est cur aegre feram. Nam interdum in his quoque scripturam, immutasse Scriverium suspicor.

Redeundum ad lustrandas copias annotationum editionis amplioris a. 1618. Praeter Gruteriana et Scriveriana insunt: *Cl. VV. Iusti Lipsii, Iani Rutgersii, I. Is. Pontani Notae in Martialem. Ad Petrum Scriverium. Ibid. MDCXIX.* Et Lipsii quidem litterae Lovanio a. MDCIII, datae fere eadem continent quae sunt ab ipso prodita in Epp. Quaestt. I, 5. non admodum fructuosa. In Iani Rutgersii notis Hamburgi a. MDCXVIII. scriptis sunt optimae quaedam emendationes, ex quibus aliquot si ab ipso ordine verborum procul habuisssem, verendum erat, ne ingenio praestantissimi viri iniuriam facerem. Vide III, 82, 33. IV, 61, 6. IX, 84, 5. Denique I. Is. Pontani Spicilegium ad Martialem scriptum est Hardervici a. MDCXVIII. Narrat Pontanus haec: „In Daniam cum nuper evocatus excurrissem essemque in eo, ut quaecunque ad historiam ac res Daniæ illustrandas proprius pertinerent, conquirerem atque indagarem, accidit ut illustris ac magnifici viri Christiani Friis instructissimam bibliothecam ingressus inter ceteros litteraturae elegantioris auctores Martialem in membranis reperirem.“ Ex hoc codice non pauca tum nova profert eaque paene omnia tanquam exquisita et pulchra commendat. At Pontani quoque disputatio eximio documento confirmavit, quam nihil agant qui unum aliquem librum venerati de universa librorum cognatione eoque quo cohaereant inter se vinculo parum solliciti sunt. Scripturae codicis illius — D notavi — adeo cum C nostro conspirant, ut si non idem codex sit, certe ovum ovo non possit similis esse. Vide modo, ut haec usurpem, I, 6, 6. 8, 3. 67, 2. II, 14, 3. VI, 93, 1. Nam ubi in diversa abeunt, id quod raro fit, ut VII, 12, 9., facile errorem subesse tibi persuadebis.

Praeter D Pontanus bis mentionem iniicit alterius codicis Danici. De quo p. 21. haec habet: „Nuper admodum ex Dauia alterum MS. Cod. nobilissimi Cancellarii

Chr. Friis accepti," vide ad VIII, 59, 4. XIV, 199: Neuter codex hodie in bibliotheca Hafniensi, ubi quae-rebam, extat. Si illi codices in bibliothecam academicam illati fuerint, fortasse a. 1728. incendio esse absumptos me certiore fecit praestantissimus Madvigius. Nunc utrumque inter Leidenses servari a Pontano in Hollandia retentum suspicor. —

Post illa in Scriveriana extat a. p. 139 — 168. „*Io-sephi Scaligeri diatribe critica, qua Theodori Marcilii Commentarius notaeque in Epigrammata de Caesaris amphitheatro et Venatione ordine expunguntur auctorque pluribus locis illustratur.*“ Marcilium confutare Scaligero pronum fuit. Crisin non admodum promovit.

Tum a p. 169 — 208. *Ioannis Brodae in Martialem notae.* Pleraeque ad explicationem spectant, sed interdum Brodaeus verba poetae scienter emaculavit, ut IV, 14, 9. V, 18, 8. XIII, 54, 1.

Has subsequuntur *Hadriani Turnebi notae* ex Adversariorum libris decerptae. In quibus non solum plurima rectius enarravit, sed etiam ad codices veteres provocat. Unum ex iis *Turonensem* vocat Scriverius, vid. supra p. XLIX. Repperi hos codices fuisse familiae C, a. socios nec fere habere quod non in nostris quoque extet. Neque tamen propterea neglexi.

Claudunt librum a p. 267 — 280. Excerpta ex *Angeli Politiani Miscellaneis*, ex quibus supra p. XXXI. insignem de codicibus Martialis disputationem narrationi nostrae interposuimus.

Triumvirum Batavorum coniunctis viribus Iunii, Gruteri atque Scriverii effectum est, ut Martialis epigrammata fere sine impedimento legi possent. Ego absolutissimam Scriverii editionem alteram ad verbum contuli variasque lectiones inter textum ipsum et commentarios criticos consignavi, ut nulla mora intelligi posset, quid ex nostra opera, qui Scriverio successimus, in verba poetae rectius constituenda emolumenti profectum esset. Centuplo plura futura erant, si vulgarium edi-

tionum nostraeque discrepantiam perpetua notatione sub-  
licere voluissim. Nam cum posteriores editores incredi-  
bili scriptoris damno a Scriverii arbitrio declinassent,  
ego textum aliquanto propius ad Scriverium retraxi.  
Superest ut addam epigramma *Ger. Ioann. Vossii*,  
quo trium illorum doctorum hominum in Martialem  
merita scite descripsit:

Hispanus foeda vates properabat ad Orcum  
Tabescens siesbie vulneribusque suis.  
Non tulernnt Belgae, sed eum triplicata reduxit  
Iacul, Gruteri Scriverilique manus.  
Prima quidem virtus tollebat Iunia signum  
Ad bene sperandum. Quis neget esse aliquid?  
Attamen est quanto vatem praestantius isto  
Bilbilicum pultus restituisse sibi!  
Haec Critices bisis laus servabatur ocellis,  
Summis Grutero Scriverloque meis.

§. 8. 14. Illorum opera invicem a se apta ne  
divelleretur, in hunc locum distuli quae de editionibus  
aliquot intra idem tempus emissis dicenda habebam. Iam  
a. 1615. Londini prodit editio cum notis *Thomae  
Farnabii*, quae deinde saepe est repetita. Textum  
vulgarem nunquam fere recte emendavit. In editionibus  
posterioribus sane quaedam a Scriverio sua fecit,  
saepius duci certissimo obsequi nescio quo torpore ingenii  
noluit. Itaque textus ipsius ex bonis malisque nulla sana  
ratione conflatus est. Vel sic Farnabii vestigia sequaces  
editores pressisse sibi non dedecori fore arbitrati sunt. In  
Epistola ad *Robertum Killigraeum* Richardum Thom-  
sonum, de quo supra p. XLIX. dixi, *si mortalium  
alterum, magnam eminuisse Martialis lucem* celebrat.  
Quod in quem finem fecerit non exputo. Nam neque  
Thomsonus quidquam eorum quae in emendationem  
poetae apparaverat publici iuris fecit nec Farnabius  
Thomsonianis schedis usus offenditur. In Praefatione  
*Ad Lectores* narrat Farnabius: „Hic agnosco me  
secutum editionem P. Scriverii; consuluisse MS. unum  
venerandae antiquitatis et fidei bonae in bibliotheca  
Bodleiana, ut et alios duos codices Oxonienses.“ Fal-



litur. Ex ipsa bodleianarum lectionum indole pervideram, fuisse codicem recentem et Itatorum hominum ludibria expertum. Nec me ratio fefellit. Confirmavit enim sententiam meam *Thomas Gaisfordus*, qui in bibliotheca Bodleiana quinque vel sex codices extare asseverat eosque omnes saeculo XV. in Italia scriptos. Oxonienses illos duos singulis aliquot locis memorat Farnabius, ut III, 5, 5. Ego *bodleiani* nomine appellavi codicem illum *venerandae scilicet antiquitatis*, qui tamen VII, 12, 9. cum paucis optimis verae scripturae sponsor est. Quam illius laudem non silendam putavi.

15. In editione Parisina a. 1617. ab *Is. Casaubono* curata, qui tamen nihil de suo adiecit, praeter superiorum interpretum commentarios a p. 626 — 647. *Flosculi Annotationum Stephani Claverii* comparent. Is saepius *veterem codicem* citat; quas notationes cum non ubique accurate in meis notis proposuerim — nam ex solo Scriverio Lemairioque noram, unde fluxissent incertus — h. l. supplebo.

Spectacc. IV, 3. *Tradita Gaetulis* S. Marionis liber.

VI, b. 1. *Prostratum Nemees in vasta valle leonem* quidam codex.

Libr. I. Praef. p. 22, 8. *strigat* codex vetus (quem ego cum Scriverio codicem *Cagnerii* dixi, cum Claverius *Flosculos* suos inscripserit Petro Cagnerio.)

I, 53, 10. *offendit* duo libri.

114, 2. *tenet* vetus codex. (Nempe Iunianae *tenent*.)

115, 6. *cogitabas* et 7. *vives* vet. cod.

Libr. II, Praef. p. 77, 8. *togam saltanti inducere personae* „ubique“ invenit.

II, 8, 7. *quasi nos* vet. liber.

17, 5. *Non tondet? inquis. ergo quid faciet?* *radit.* vet. liber.

46, 3. *Sic tua compositis perlucet praela lacernis* vet. liber.

- Libr. II, 66, 8. *Dignior ut speculo* vet. liber.  
 82, 1. *Quid foedas* vet. cod. (*Alias dixit*  
*Scriverius.*)
- Libr. III, 5, 5. *primi qui limine tecti* vet. exemplar.  
 38, 5. *Caius* vet. liber.  
 67, 3. *Resina Venetique pigriores* ex pri-  
 scis vestigiis.  
 68, 6. *dicat* vet. liber. (*Innianae dicas.*)  
 93, 18. *nupturire* vetus liber.
- Libr. IV, 15, 1. *luce* vet. codex.  
 25. „Ante hoc Epigr. multa erant in alio  
 codice ex libro I.“
- Libr. V, 37, 8. *nidelam* liber vetus excusns.
- Libr. VI, 42, 9. „Hic versus videtur esse transpositus  
 ac duos sqq. recte sequitur in vet.  
 libro.“
- Libr. X, 83, 8. *Hermeroten* vet. liber.
- Libr. XII, 21, 7.

*Te cito ridebit peregrini gloria partus,  
 Romanam deceat quam magis esse nurum,  
 vetus liber.*

(Id in nota tetigi, sed cum Lemairio ridiculo prorsus errore dixi  
 codicem *Flosculi*. Nempe ex *Flosculis Annotationum Claverii* deli-  
 batum.)

Libr. XIII, 120. *Mista* vet. codex.

Libr. XIV, 196.

*Haec tibi quae fontes et aquarum nomina dicit  
 Ipsa suis melius charta natabit aquis*  
 ex optimis codicibus. —

In *Desiderii Heraldii* Animadversionibus bonae frugis  
 plenis iam a. 1600. Parisiis editis, postea recognitis  
 in ed. Parisina, saepius advocatur *Puteaneus codex*,  
 idem qui mihi X est, et rarius *Petavianus*, ut IX, 44, 1. —

16. *Cornelii Schrevelii* editiones, quarum prima  
 a. 1656. Lugd. Bat. foras data est, silentio praetermittere  
 non possum. Accesserunt enim inde ab altera editione  
 saluberrimae annotationes *Io. Fr. Gronovii*. Qui  
 cum ex aliis codicibus — veluti ad I, 70, 11. duos me-

morat — tum ex codice *Arondelliano* profecit, de quo Elench. Antidiatrib. p. 213. Hand. „*MS. Pirckhaimerii* quondam,“ iuquit, „nunc illustrissimi comitis Arondelliani; cuius denuo inspiciendi copiam fecit mihi *V. Cl. Franciscus Iunius*.“ Anno 1653. ad Salmasium scribens Syll. Epp. T. II, p. 523. Burm. vocat *proximum bonitate post Palatinum Gruteri*, simul questus nefariam manu sibi omnes chartas, quae Excerpta illius codicis habnerint, furto abstulisse. Appellat autem varie *Noricum*, *Pirckhaimerii* — quo nomine a Scriverio aescio nbi memoratum vidi —, saepissime *Arondellianum*. Scripturas eius per varios Gronovii libros sparsas ut conquirerem omnes operam dedi. Nam in Schrevelianis haudquaquam omnes inveniuntur. Est codex gemellus Palatini, quocum in plerisque conspirat, vid. I, 104, 10. 93, 6. 89, 5. 90, 3. VIII, 18. IX, 61, 11. X, 4, 8. 12, 8. Vel propter XI, 8, 1., qui locus est in reliquis libris omnibus foedissimam depravationem passus, huius ope libri a Gronovio percuratum codex magni faciendus est. Quem tamen non valde antiquum fuisse habeo quomodo evincam. Mixta habet enim optimis ea quae arguant, doctiorem correctorem sibi aliquid iuris in conformandis verbis poetae sumpsisse. Veluti VI, 38, 1. in Palatino *trieteride*, omisso *plena*; Arondellianus *fretus* propinat, lacuna archetypi audacter expleta. Similiter VI, 41, 1. cum esset in libro vetustiore, ut in X, *lana* casu omissum, Arondellianus cum deterioribus *lauro* suffecit de suo. Valde dolendum, quod de scripturis boni codicis non usquequaque constet.

17. Post Gronovium nemo repertus est editorum quidem, qui apparatus criticum augere studuerit. Nam in externo splendore *Lemairiana* anno 1825. Parisiis edi coepta praeter negligentissimam editionum quarundam veterum nullo iudicio arreptarum collationem nihil novi attulit nisi *marginem editionis Iuntinae*. Cui quae docta manus alleverat non omnia ex codicibus videntur hausta. Quaedam tamen aperte, ut IV, 8, 6. *excelsos* pro *extractos*, quod in Palatino legitur. Et IV, 17, 2. *vet. codex* diserte

memoratur. Schrevelii textum cum Bipontinis secutus est Lemairius, Lemairium signiferum habuit G. E. Weberus in Corp. Poett. Latt., qui nec Iunium, nec Gruterum nec denique Scriverium vidit. Adeo sordibus recentiorum splendori vetustorum editorum tenebrae inductae erant. —

18. Postremo hoc loco in censum veniunt homines docti, qui vel editiones poetae lepidissimi moliti instrumentum criticum conquisiverunt vel singularibus libellis criticis futurae editioni proluserunt. Ex illis est *Hadrianus Beverlandus*, Anglus, cuius Varr. Lectt. edidit *Io. Christ. Wernsdorfius*, Professor Helmstadiensis, in Ferd. Stoschii Mus. Crit. I, p. 48 sqq. et p. 387 sqq. In fronte exempli Collessiani ascripserat ipse: „*H. Beverlandus* cum variis MSS. contulit et Scriveriana lima fecit politiore[m] emendatiore[m]que. Londini MDCLXXX.“ Fontes variarum lectionum in primis foliis indicavit his verbis: „*Cod. Vaticanus, Thuaneus, Florentinus, MS. chartaceus, editio antiqua Ferrariensis a. 1471.*“ Tenuit autem Beverlandus ita, ut aut nullum certi codicis signum adderet aut his uteretur: *Th.* vocat *Thuaneum*; *V* Vaticanum; *Fl.* Florentinum. Et hos quidem codices satis diligenter excussit, sed ut ex silentio nusquam quidquam colligi possit. Florentini ratio in ultimis libris rarissime habita. Interdum solum litteram *F* ponit. Putaram aliquando Ferrariensem ostendi. Vix recte, sed illud quoque signum Florentini esse mihi videor iure statuasse. His accedunt signa quibus rarissime tamen usus est, *C*, ut X, 97, 3. (an *chartaceum* volebat?) et *M*, ut VII, 17, 6. 87, 5., qui *Mediolanensis* codex videtur fuisse, quem nominatim advocat XIV, 26, 1. Quas autem scripturas ex solo *T* enotari potuisse viderem, pressi silentio. Nam egregie falluntur qui codicis Thuanei scripturis *Beverlandi codicem* tanquam alterum testem apponunt. *Florentinum*, quem vidi eundem esse quem ego *F* dico, ubi *Fl.* dicit *Beverlandus*, §l. dixi; ubi *F*, posui §; *Vaticanum* § notavi. Etsi autem ubi *Beverlandus* nullo signo

singulos codices distinxit, plerumque tamen ex ipsa scripturae natura satis certo divinaveris, cui ea libro accepta referenda sit, tamen tutius visum est, univ[er]se B posuisse, omissa certi codicis auctoritate.

Non unum est exemplar illud Wernsdorfianum, quod notas Beverlandianas servaverit. Sunt eae in alia quoque exemplaria transcripta. Unum extat Leidae, v. infra; alterum possidet *Ios. Kehrein*, Moguntinus, vid. Zimmermanni Diar. antiq. Stud. 1834, nr. 146. p. 1176. (c[oll]. Bardili ibid. 1835, nr. 84. p. 680.); tertium C. Lachmannus me certiore[m] fecit esse penes virum consultissimum, Frid. de Savinio. Cuius exemplari — est autem Leidense a. 1661. — manu Almelovenii, ut visum Burmanno, variae lectiones allitae sunt. Specimen satis largum misit Lachmannus. Ex quo didici, Wernsdorfium accuratissime descripsisse et altero me exemplo tuto posse carere.

19. Beverlando comitem adiungo Antonium Roium (*de Rooy*), Hollandum, qui edidit: *Coniecturas Criticas in Diversorum poetarum Spectacula*, M. Val. Martialis Epigrammaton libros XIV. Traiecti ad Rhenum MDCCLXIV. In hoc libello praesidia codicum ad emendanda poetae verba non habebat. Praemissa autem est Epistola R. M. van Goensii, cui praesto fuit collatio Thuanei ab Is. Vossio facta et codicis Vossiani ad marginem Aldinae a. MDL. (MDI. debebat dicere.) Ille ut optimus codex, ita hic ad extremam barbariem corruptus est. Goensius tamen summa iudicii perversitate varias scripturas optimas et vulgatis praedantiores tantum non semper praedicare sustinuit. Praetermissa sunt a me vossiani libri decora haec: I, 49, 9. *Tepidum natabis lene cogendae vadum*. Ibid. 18. *Et in metas quae*. Liber quam ultra modum ineptiis afflueret sensisse videtur Vossius, qui non sit ultra I, 54. in comparando libro progressus. Quis sit ex Vossianis Leidae nunc servatis ignoratur.

Interim Roius plura rei bene gerendae subsidia nactus edidit a. MDCCLXXXVII. *Animadversiones Criticas in M. Val. Martialis Epigrammaton libros XIV. Hardervici Gelrorum.* Habuit trium librorum excerpta a Io. Schradero sibi donata: quae ille ab *Abr. Gronovio* acceperat: *Vossiani codicis*, qui incipiebat ab I, 59, 3. (nobis *A*); *alterius Vossiani* duabus columnis exarati (nobis *B*); *libri incerti* ad marginem editionis *bibliothecae Remonstratensium Amstelodami*, quae collatio ad librum IV. perducta erat, instituta, ut videbatur, cum codice Florentino, quia in p. 35. legabatur: *deest in Flor.* Obtulit idem Schraderus *varr. lectt. codicis Arondelliani* ad edit. Gryph. a. MDLIII. allitas, a Gronovio acceptas. Quas Roius rarissime citat. Usus est praeterea Beverlandi copiis et collatione *codicis hannoverani* librorum I — VI, 42. a Klotzio transmissa. Postremo accessit *κειμήλιον* quoddam a. MDCCLXXIII. in auctione librorum Withoffii Duisburgensis emptum. De quo *Roius* p. XI. exponentem audiamus: „Exemplar Gryphianum a. MDLIII. cum compluribus MStis docta, forsitan *D. Heinsii*, manu, nec non ab eiusdem filio Nicolao collatum. In libri margine quamplurimas quantivis pretii emendationes et coniecturas suas *N. Heinsius* alleverat, quarum nonnullas hoc volumine exhibui, plures daturus, si edere M. licuerit. Dantur in hoc exemplari manu Nic. Heinsii *Excerpta Fr. Modii ex codice Weidneriano*“ (nobis *m*). — „Libri antiqui, quorum lectiones ad hanc editionem exhibentur, hisce notis insigniuntur: *M.* (Modian.) *P.* *T. V. Vat.*, h. e. *Puteanus*, *Thuanus* et *Vaticani codices*. Horum Vaticanorum collatio altera extendebatur a principio libri I. usque ad VI., iterum ab XI, 50. ad finem libri XIV. Altera erat tantum libri XI. XII. Extabat et alia insuper collatio littera *R* signata, cuius vero codicis haec nota sit; indagare nondum potui. An forte *Rottendorf.* fuit, quali ad Aurel. Prudent. est usus? —

Hactenus Roius. De Heinsiano libro, quem Roi uxore post mortem mariti bibliothecae Leidensi donavit,

paullo explicatius disseram. Ascriptae sunt scripturae codd. *T* et *X* (*Puteanei*) satis accurate; tertium erravit *Roius* cum Vaticanum interpretatus est. Est enim noster *B*, *Vossianus*. Qui autem in solis libris *XI*. *XII*. consultus est *Vat.*, non discrepare intellexi ab eo, quem *V* vel *V4*. appellavi. Denique qui *R* notam prae se fert, est profecto *Rottendorffianus*, nobis *G*. Hunc librum saepius Heinsius per editos a se libros illo nomine usurpat. *Excerpta Modiana* (*m*). a Graevio habuisse N. Heinsius in fronte libri annotavit. Ego ex his Heinsianis solas lectiones libri *Vaticani* ad libr. *XI*. *XII*. deprompsi. Reliquos haud paullo accuratius collatos habebam.

Pretium libro hoc facit, quod vir praestantissimus non margines solum, sed quicquid ubique spatii superfuit, notis suis opplevit. Mihi ut ad voluptatem iucundissimum fuit, ita ad fructum uberrimum videre, quid Heinsio in locis difficilioribus expediendis in mentem venisset. Is enim non semel, sed repetitis vicibus Martialem tractavit: ascripsit diverso tempore singulis locis saepe duas, tres, quattuor et quinque coniecturas, rursus induxit ipseque male suo liberaliter appicto damnavit. Licet autem Heinsius praestantissima quaeque ex emendationibus suis, quarum incredibilis silva sponte ipsi subnascebatur, publicasset ipse *Roius*que multa protulisset alia, tamen non parvam messem mihi faciendam reliquerunt. Nec vereor, ne nimis multa proferendo Heinsiani nominis immortalis gloriae male consuluisse iudicet. Praestitit se eum, qualem aliunde novimus, elegantiarum rariorumque vel vocabulorum vel structurarum praeter fas captatorem; fontium scripturae non satis circumspectum iudicem; sed felicissimum ingenium assidua poetarum latinorum lectione subactum ea effecit, quae si non probabilis, certe multis nominibus memorabilia essent. Codicum fidei adeo incuriosus fuit, ut licet praegravem Thuanei auctoritatem agnovisset, inter *X* autem et *G* lectionibus iuxta consignatis qui esset nexus in oculos incurreret,

tamen ineptis novationibus libri *m* approbandi signum saepissime apponeret et libri *G* atque *B* indubitatis correctionibus haud raro faciles aures praeberet. Ego *paene* omnia quae crisin habebant interque ea protraxi, quae vel in textum inferenda erant vel magnam commendationem cum a vestigiis codicum tum ab interna necessitate habebant.

Ex ipsius coniecturis Roii, 'si infinitam turbam spectas, perpauca; si pretium earum, permultas attuli. Fuit ille vir optimus, sed idem infelicissimus Criticorum, qui inaudita levitate vel sanissima quaeque lusibus suis vexare sibi indulserit. Neque mirum qui sexcenta moverit singula promovisse. Quam laudem lubenter tribuo. De Korttii, Boettigeri, Schmiederi copiis infra loquor.

Nunc his absolutis codicum recensu agendus est. Quo munere ita fungar, ut qui codices hodie in singulis singularum Europae terrarum bibliothecis asservantur, simul enumerem.

## Caput Alterum.

### A. Codices bibliothecarum Germaniae.

#### 1. Codices Wolfenbutterliani.

- (*G*) 1. Antiquissimus codicum Wolfenbutterlanorum — vulgo Guelferbytanos vocant — est Gudianus nr. 157., Eberto Cat. Codd. nr. 562., mihi *G*, membranaceus, formae quartae oblongae, binis in singulis paginis columnis scriptus, non ab eadem manu. Litterae hic illie evanidae, membrana crassa et subfusca; simillima prorsus species Leidensis *B*. Constat nunc foliis 37. Perierunt enim octo circiter folia, in quibus liber X. ab epigr. 5. ad finem, totus liber XI. et XII, 1 — 79. perscripti fuere. Lemmata manus secunda rubro colore



addidit. Eadem errores librarii, qui permulti sunt, corrigere aggressa est, addito fere *al.* aut *l* (*vel*). Ex prava multorum verborum scriptura non iniuria suspicere, librario alterum verba voce praeisse. Certe is nihil eorum quae concepit calamo mente perceperat, nisi singula verba. In posteriore parte codicem longe emendatius scriptum observavi. Ebertus saec. XIII. assignat, mihi XII. exeuntis videbatur. Spectaculorum quem vocant libellum non habet.

Ipse contuli totum Gottingae a. 1831. Ante me contulerat N. Heinsius, qui *Rottendorfsianum* appellat ad Ovid. Fastt. III, 675. et Adversariis p. 616. Nam a Bern. Rottendorffio ad Marq. Gudium pervenerat. Eundem a I. Gulielmio *membranas Colonienses* et *codicem Iac. Hutleri* vocatum supra docui p. XLII. Praeter hos Frid. Schmiederus versavit.

Pertinet liber egregius ad familiam codicum *C.a.* Sed optimorum parentum degener factus est vel filius vel nepos. Multa enim imprudens librarius, plura corrector imprudentior suo periculo in viam reducere prave ausi sunt. Raro solus verum conservavit, raro corrector perversam prioris manus scripturam scite emaculavit.

2. Alter codex est 50, 5. MS. Aug. 4., Eberto (*a*)<sup>m</sup> nr. 564., mihi *a*, membranaceus, forma quarta octavae proxima, saec. XV. ineunte in Italia eleganter scriptus, foliorum 282. In calce ascriptum est: *Antoni Panormitae liber. Aurispae donum*. Hic codex partim manu prima, partim et plurimis quidem locis ab altera, quae et notulas aliquot satis pueriles in margines coniecit, emendatus est et variis lectionibus exornatus. Mihi liber cetera vulgaris propterea iuncundissimus fuit, quod Antonii Panormitae conamina — vid. supra p. X. — ex eo cognoscere limpidissimo fonte licebat. Eius enim ipsius manu correctum esse nihil dubitationis relictum est. De qua re commodius infra exponetur, cum de Spectaculorum codicibus dicam. Ceterum Panormita multa felicissime emendavit, inter quae sunt quae non

ex ingenio profecta sed ex praestantissimo aliquo codice patet. Vide VIII, 6, 12. XIII, 65, 2. (condere *corr. a cum P*); 66, 2. (periuro *cum P*); 68, 1. Galbina *cum P*; 84, 1. (adesus *cum optimis*); 99, 1. (despiciit); 102, 2. (fasciosum); 105, 1. (mediae); 112, 1. (Setia); 119, 1. (Nomentana malum t. d. v. Bacchum); 120, 1. (quae sint); 123. (Massiliense). Haec ex Schmiederi schedis repetiit speciminis gratia. Nam ultimos libros huius codicis ipse non collatos habui. Libros quattuor priores ipse olim comparaveram; reliqua auditores quidam mei. Sed cum inter *a* et *w* summum consensum intercedere agnovissemus, alterum abieciimus. Sero poenituit: debueramus *w* mittere. Quae autem Panormita codice vetusto non adiutus ipse conatus est corrigere, ea saepe sunt in recentiores codices transumpta. Veluti VIII, 19, 2. pro *platanona ferae* margo *a nova prata ferae*. Id susceperet *bcmzq et pr.h.* Ceterum librarius affectabat formas priscas, ut solebant novicii Itali, *quom, quor, quoi, epistulam* et quae sunt reliqua.

- (w) 3. Tertius est codex 19, 26, 1. MS. Aug. 4., Eberto nr. 563., membranaceus, forma quarta, foliorum 227., anno 1446. scriptus Ferrariae per Theodericum Nicolaum Werken de Abbenbroeck. In usus meos contulit H. I. Ditzzen, Emdensis. Hic liber — mihi *w* — ex ipso codice *a* descriptus est summa fide, sed antequam ille a docta manu Panormitae correctus esset. Quae ipsa librarii manus emendaverat, nec Werken neglexit. Patet igitur, Panormitam post annum demum 1446. codicem illum suum elimasse et codices Panormitae coniecturis infectos recentiores esse illo anno.

- (s) 4. Quartus codex est Gudianus 94., Eberto nr. 565., chartaceus forma maxima isque ab homine non Italico scriptus, saec. XV., foliorum 170. Multitudo vitiatorum, qua codex scatet, librarium arguunt nec magnopere doctum fuisse et non temerarium. Interdum tamen margo eas notationes monstrat, quae eruditum, ut illa aetate, hominem prodant, veluti X, 57. 59. Codex — mihi *s* — libris *aw* cognatus est ille quidem, sed ut

non raro praeter spem a peioribus ad bonos desciscat. In meos usus comparavit Frid. Schreiberus, Brunopolitanus. Hunc quoque Schmiederus habuit.

5. Quintus his accedit codex olim Helmstadiensis nr. 338., Eberto nr. 567., chartaceus, anno 1461. Ferrariae scriptus, qui inter multa variaque quaedam Martialis epigrammata complectitur. Quae mihi suppeditavit C. P. C. Schoenemanni mei liberalitas, qui reliquos codices pro insigni sua humanitate Gottingam transmisit.

“Codices illos quattuor olim comparavit Theophilus Korttius eorumque diversitates marginibus Raderianae Mogunt. ann. 1627. intulit. Eisdem G. A. Boettiger exploravit, cuius excerpta nunc ad A. Weichertum venerunt. Korttius praeterea ascripsit, *varr. lectt. MS. Ed. Gryphianae adiectas, quam habuit a Cl. Fabricio.*“ Est hic codex Thuaneus, de quo Fabric. Bibl. Lat. I, p. 462. Didici ex specimine libri Fabriciani nunc inter Hafniensis bibliothecae thesauros repositi, quod mecum Madvigius communicavit. Denique Korttius addiderat varr. lectt. editionum Aldinae, Gryphianae a. 1548. et Lips. a. 1498. editionis Xeniorum et Apophoretorum. Korttii liber a Goerenzio illatus est bibliothecae gymnasii Suerinensis. A Car. Wexio accepit Weichertus: ego lubenter carui. Ceterum hi sunt *sex illi codices* Ferd. Handii in Gronov. Diatrib. I, p. 146. Cfr. ad II, 79, 1.

Iudicium de libris Wolfenbottelianis sibi excidere passus est summus Lessingius Opp. T. VIII, p. 504. edit. Lachm. minus circumspectum. Qui cum haec dicit: „Sie haben fast durchgaengig die Lesarten des Domitius und ganz eigene, welche Aufmerksamkeit verdienen, sind sehr dünne gesäet,“ fallitur. Nam neque cum Domitii scripturis conspirare dici possunt et codex *G* a reliquis toto caelo diversus est.

## 2. Codex Hannoveranus.

Codex bibliothecae regiae est membranaceus, saec. (h) XV. eleganti manu in Italia scriptus, forma octonaria.

Spectaculorum libellus inter libros XII. et XIII. interiectus est. Adhaeret codici schedula Leibnitii, qui honorificentius de usu codicis statuit. „Videtur codex,“ inquit, „bonae notae, diligenter scriptus. Video, eum non raro consentire cum Palatino cod., quo usus est Gruterus.“ — Hoc iudicium deinde prolati aliquot libri lectionibus et calculo suo probatis firmat. Pleraque non recte iudicavit. Excusabilis tamen error. Nam id mirandum non est, codicem Hannoveranum multa rectius scripta praestare, quam exemplaria ante Gruterum vulgata. Vel sic tamen est liber gregarius et Itatorum correctionibus refertus, simillimus libris *1p8*, qui antiquitus propius erant cum familia *C, a.* cognati, paulatim ab ista praestantia et saeculorum et librorum culpa defluerunt. Peculiaribus bonis raro explendescit codex *h* — sic voco —, vilibus non raro conspicuus est. Solus exhibet verum aliquoties tamen, ut VII, 7, 5. Doctus lector multa in textu et in margine emendavit, multa recte, plura perperam.

Habui collationem codicis, qui mihi exiguo usui fuit, a beato Schmiedero marginibus Bipontinae ascriptam accuratissimam; alteram e schedis Boettigeri a Lenzio olim factam, minus accuratam. Libri primi partem pernegligenter excerptam curavit Seebodius *Bibl. Crit. Hildesiens. 1820, VI. p. 492 sqq.*

### 3. Codices Berolinenses.

- (b) 1. Codex Berolinensis primus — mihi *b* — in Bibliotheca Regia MSS. Latt. octon. form. nr. 8. est membranaceus, saec. XV. in Italia nitide scriptus, foliorum 184. In hoc codice pariter atque in *h*, quocum magnam similitudinem habet, praeterquam quod *b* erroribus scribendi longe magis refertus est, Spectacula extant inter libros XII. et XIII. Orthographia codicis pessima vel, ut cum ipso loquar, *pezzina*, veluti *numptius*, *mictere*, *sagipta*, id genus alia scribit. Ubi ad meliores liber aggregatur, id quod perraro contingit, casu magis id

factum est quam voluntate. Gemellus est Leidensis codex c.

Accuratissime contulit Schmiederus, cuius copiis usus sum.

2. Alter est codex MS. Diez. Occidental. nr. 60., (D) forma maxima, saec. XIV. Is inter *Flores Poetarum* continet fol. 27. rect. et 28. vers. *Proverbia Marcialis*. Quae meos in usus excerpsit C. Lachmannus. Ex antiquissimo libro ducta interdum mihi profuere, velut II, 53, 3. una sola veram scripturam monstraverunt. Sententias generales fere excerpsit quicumque excerpsit; nominibus gentilibus solet Christiana substituere, ut VIII, 9. pro *Sexte* dedit *Petre*. Alias nominibus exturbatis generalius verbum reposuit, ut XI, 67, 2. pro *Maro* dedit *bene*, XI, 68, 2. *bene*.

3. Tertiū libri, olim Erfordani, nunc Berolinensis (e) *Excerpta Martialis* nuper demum eiusdem Lachmanni benignitate ad me pervenerunt. Est is liber inter libros Lat. Theol. nr. 381., forma maxima, saec XV. pessime scriptus. Post Lactantium extant ea *Excerpta* quae in *Analectis* rettuli. Immixti sunt aliorum poetarum versus, quos non omnes potui ad auctores suos referre.

#### 4. Codex Monacensis.

Extat in Bibliotheca Regia Monacina codex olim Frisingensis, saec. XI. scriptus in membranis, qui fol. 118—119. vers. exhibet *Excerpta Martialis*. Posuit excerptor vel singula vocabula vel sententias vel denique integra epigrammata. Titulus est: MARTIALIUS EXENIORUM. Ex Spectaculis nihil inest; nec ultra VI, 44. procedere videntur. Certe nihil ultra enotavit L. Spengelius, qui intercedente Frid. Halmio apographum suum mihi cessit. Liber quaedam ministravit egregia, solus verum custodivit II, 7, 7.

Vidisse se *Fragmenta Frisingensia* a M. Velsero transmissa suprap. XLV. testatur Gruterus. Est autem idem, ut opinor, codex qui *Excerptationem Tibulli* habet,

quam Spengelius Lachmanno, Lachmannus Dissenio nostro commisit, vid. Dissenii Praef. Tibulli p. IV. Nec alius videtur is ex quo a M. Velsero misso Publii Syri Sententias eximie auctas correxit M. A. Muretus. Vide Mureti Oratt. Epp. et Poemata ed. *I. E. Kappius*. Lipsiae a. 1750. p. 148 sqq.

### 5. Codices Vindobonenses.

- (II) 1. Antiquissimus librorum Vindobonensium est is quem descripsit *Steph. Endlicherus* in *Catalogo Codd. Philologicorum Latt. Bibl. Pal. Vindobonensis* nr. CCXXVII. p. 121., mihi *H* notatus. Liber membranaceus est, foliorum 73., forma octonaria. Continet praeter alia foliis 71—73. Martialis Epigrammata quaedam saec. IX. decimove scripta, Spectacc. 25. 26. 29. 27. 32. 28. Libr. I, 3. 4. Spectacc. 19. 20. 21. 22. 24. De hoc codice praestantissimo post Cramerum Scholl. Juvenal. p. 568. et *Hauschronik* p. 219. dixit diligentissime Maur. Hauptius Praefat. Ovid. Halieut. p. VI sqq., cui variae lectiones l. c. propositae debentur. Adde quae de eodem codice a Sannazario saec. XV. in Italiam allato exposuit A. G. Zumptius Praefat. Rutil. Namat. p. XIV sq. Est liber gemellus Thuanei verissimeque Hauptius Quaestt. Catull. p. 3. „Cum hoc Sannazari libro,“ ait, „tantopere convenit Thuaneo codici, ut multis indiciis utrumque eadem fere olim continuisse atque ex eodem exemplo descriptum esse appareat.“ Sed ut Hauptius in Ovidianis hunc codicem Thuaneo etiam integriorem deprehendit, sic nos in Martiale. Veluti I, 3, 5. — ne quid de Spectaculis nunc loquamur — *rhonchi* vel *ronchi* in *H* abiit in *rünt*, in *T* longius progressa manus librarii inde fecit *fuerunt*, nempe ut vox esset latina, sententia periret. Tam pauca ex hoc eximio libro interitum evasisse sanequam dolendum est.

2. *Vindob.* 1., apud Endlicher. nr. CCXXXII. p. 124. est chartaceus, saec. XV., foliorum 255., forma

quarta. Continet libros XIV. cum Spectaculis, nisi quod in fine duo folia avulsa sunt. Fuit olim Ioannis Sambuci.

3. *Vindob.* 2. apud Endlicher. nr. CCXXX. p. 121. membranaceus, saec. XV, litteris initialibus pictis et auro distinctis, in fronte exhibens arma Io. Francisci Gonzagae I, Marchionis Mantuae, foliorum 211., forma quarta. Continet libros XIV. cum Spectaculis. Fuit et ipse olim Io. Sambuci.

4. *Vindob.* 3. apud Endlicher. nr. CCXXXI. p. 121. Est codex membranaceus, saec. XV., litteris initialibus pictis, foliorum 229., forma octava. Donaverat Hieronymus Beck a Leopoldsdorfa. MDLXVIII. Richardo Steinnio Baroni Schwarzenavio. Bibliothecae Palatinae e bibliotheca Windhagiae accessit.

Hos tres libros in gratiam Schmiederi contulit ad libr. I. Praefat., epigr., 4. 16. 28. 50. 62. 77. 79. 80. 105. 114. C. E. Chr. Schneiderus, professor Vratislaviensis; postea Schmiederus ipse festinans excussit Spectacula, epist. ante libr. XII. Denique solum *Vindob.* 3. Schneiderus ad IX, 44 — 88., Schmiederus ad libros XII — XIV. et passim ad epigrammatu quaedam reliquorum librorum. Ego *vindob.* 1. 2. excerpta quaedam repperi in schedis Boettigeri. Satis ex his enotatum variae lectionis. Nam *vindob.* 1. 2. sunt Sardi venales; *Vindob.* 3. est is quidem bonus liber, pertinens ad familiam C<sub>a</sub>., sed cuius librarius multa ex deterioribus libris suscepit, corrupta saepe suo ingenio emendare indulsit. In eo quidem religionem suam probavit, quod quae legere non poterat vel sibi insanabilia deprehendebat, neglexit signata lacuna. Sic in Spectaculis proximus bonitate est HT. In ultimis libris observasse mihi videor, librum saepe praeter expectationem Thuanei scriptaris peregregiis calculum addere. Ego cum nonnulla ex his libris Vindobonensibus a Schmiedero enotata nunc demum repperissem, in Analectis supplere coactus sum.

5. Describit Endlicherus nr. CCXXIX. p. 122. Est codex membranaceus, saec. XII., foliorum 21. forma octava. Continet 224. Epigrammata. Pertinuit olim ad Theod. Pulmannum, qui eo in editione sua usus dicitur Endlichero. Pervenit deinde eius munere ad Io. Sambucum.

Diversus tamen hic codex ab eo esse debet, quem Iunius *codicem Pulmanni* usurpat. Is enim advocatur etiam in iis, quae Endlichero teste in libro Vindobonensi non extant. Codex collatus non est.

6. Codex Endlicheri nr. CCLXXXII. p. 165., membranaceus, saec. XII. foliorum 145. formae octavae exhibet inter complura alia fol. 27—33. Valerii Martialis selecta epigrammata numero 89. Inscriptio est: *Versus excerpti de libro Valerii Martialis*. Fuit olim *Sebastiani Tengnagelii*. Ab eo accepit Gruterus, cuius hic videtur fuisse liber Viennensis, quem supra dixi singulari nequitia interpolatum esse.

Postremo in codice CXIII. p. 55. Endlicher., membranaceo saec. X. extat fol. 76. rect. Epigramma IX, 97., quod deinde a manu saec. XII. est repetitum. Descripsit mihi *St. Endlicherus*.

#### 6. Codex Godvicensis.

*Godvici* in Austria extat codex Martialis, teste Iaeckio in Seebodii Archiv. 1824, 3. p. 684. Multam operam frustra consumpsi, ut mihi certe paullo accuratorem codicis notitiam compararem.

#### 7. Codex Wittianus.

(W) Carolus Wittius, Professor olim Vratislaviensis, nunc Halensis, folium codicis sub integumento veteris libri Perusiae a se repertum et Vratislaviam allatum Francisco Passovio commodavit, qui in Schmiederi usum contulit cum vulgari textu. Passovius in Epistola ad Schmiederum Vratisl. d. 23. Nov. ann. 1829. data saec. XIII. litteris minutis codicem



scriptum fuisse testatur. Continebantur illo folio libri X. epigr. 36, 7. — 41, 5. sed ut epigr. 39. praeter pauca verba iam legi nequiret et 38, 3. pariter atque 36, 6. abscisa essent. Lemmata olim colore rubro appicta plane evanuerant. Sola igitur epigrammata 37. 38. legi poterant. Subirascor scelestis manibus, quae egregium librum, Palatino per omnia simillimum, discerpserunt. Notavi *W*.

#### 8. Codex Casp. Barthii.

*Caspar Barthius* Adversariorum libr. XXXI, 1. ex *casca scheda sua*, quam et *fragmentum suum* vocat, tria profert ad I, 92, 7. II, 42, 1. III, 5, 12. prorsus solitaria.

---

*Martialis Epigr. in membr.* memorat *Index vetus Codd. Mss. bibliothecae Peutingerianae in Collegio Soc. Iesu ad Sanct. Salvatorem August. Vindelicor.*, quem edidit *Murrius* in *Diariis hist. artt. XIII*, p. 311—318. Vide *Hirsching.* de *Biblioth. German. II*, p. 92. Quo codice quid factum sit nescio. Putabam esse *Pirckhaimeri*, de quo supra dixi p. LVII. — *Codicem vetustissimum et optimum, in quo habebantur varr. lectt. plane discrepantes ab omnibus codicibus, quibus utimur* refert *Labbeus Nov. Bibl. MSS. Suppl. X*, p. 371. a. 1652. cum aliis multis ex *Anglia Parisios* apportatum et *nobili cuidam Germano* venditum esse. la liber quo devenerit ignoratur.

#### B. Codex bibliothecae Helveticae.

Extat in bibliotheca Bernensi exemplar *Colinaei* a. 1539. (*Bongars. Poet. 93. G, 52.*), cui duae manus doctae veterum librorum discrepantias ascripserunt. Prior litteris elegantissimis in titulo notavit: *Recens cum manuscripto codice vetustissimo diligenter collati*. Haec *Petrum Danielem* scripsisse monuit me *C. G. Muellerus*, Professor Bernensis, qui editionem mihi perhumaniter Gottingam transmisit. Codex fuit is ipse

quem ego *B* notavi, nunc Leidensis bibliothecae. — Altera collatio est a Bongarsio facta, qui in titulo ascripsit:

*Sparte fui pauper, tam re quam nomine felix;  
Quaesivi nomen, quaerat avarus opes.*

- (*M*) Haec non ex uno libro petita videri possunt. Plurima enim adeo cum *B* scripturis concordant, ut vix potuerint ex alio libro manare. Sed si Bongarsius, qui post Petr. Danielem sua ascripsit, id credidisset, inanem laborem non subiturus fuerat. Uberioribus notationibus solos libros priores instruxit, deinde libros XIII. XIV. In quibus quae notata erant, *M* vocavi. Sed cum iisdem excerptis Gruterus Scriveriusque usi essent, quorum alter *Bongarsiani* codicis nomine vocat, alter *Cuiaciani*, ubi iam alteruter has scripturas apposuisset, idem nomen iuxta *M* cancellis septum apposui. Et Gruterus quidem alio utebatur exemplo, vid. p. XLIV. Scriverium hoc ipsum Bernense trivisse pro certo habeo. Aliter enim XIV, 183. et 219. non in errorem incidisset, quem locis illis notavimus.

Is codex, quocum libri XIII. XIV. collati sunt, fuit ex praestantissimis. Plerumque cum *T* et *P* conspirat; saepe peculiaria bona emicant. Quae in reliquis libris notata sunt, licet non contemnenda sint, ab illorum tamen praestantia absunt. Ego in *Analectis* — sero enim ad me pervenerunt — excerpti ea quae non essent ex *B* enotata; quae ex *B*, omisi.

Pauci versus Martialis continentur *Florilegio Sangallensi*, cujus specimen ex codice saec. XI. protulit Cramerus Praef. Scholl. Iuvenal. p. 15 sqq. Vide II, 82, 2. X, 10, 7.

### C. Codices Hollandi.

- (*A*) 1. Vetustate pariter atque bonitate inter codices *Leidenses* principem locum tenet codex olim Vossianus nr. 56., pagg. 373., membranaceus, saec. XI. vel XII. eximie scriptus, forma quarta minore. Ego *A*

notavi. In fronte legitur: *Danielis Rogersii s. Insuper* codicem Scriberius, cuius manu ad XIII, 15. ascriptum est: „Fortasse *manhis* pro *mannis*. P. S.“ Commemorat Roius, contulit Oudendorpius, cui est V.1, in meos usus denuo libros I—XII. auditores quidam mei. Incipit ab I, 59. Reliqua amissa sunt, sed Spectacula nunquam habuit.

Est hic egregius codex gemellus codicis Puteanei (X), cuius praestantiam paene ubique consequitur, non raro superat. Cavit enim a quibusdam scribae libri X hariolationibus, qui verbum Latinum interdum exculpere tentavit, intellectum sententiae susque deque habuit. Velut I, 59, 3. pro *Lupi A* — sic voco — *Luci, X lucem*. V, 78, 3. *propinā (προπινειν) A, propinqui X*. VI, 80, 5. pro *veris honos A venis honos, X venit honos* cum deterioribus. Uterque a librario fidelissimo et litteras tantum pingere docto ex uno eodemque archetypo descriptus est. Singulorum is vocabulorum litteras fere pessime diduxit, conflavit aut uno tenore scripsit quae discernenda fuerant. Correxerit manus antiqua, sed ea quoque a temerariis coniecturis abstinuit. Reliqui eiusdem familiae — C,a. — libri possunt ex neutro horum codicum fluxisse. Nam v. gr. II, 41, 11. *A* omittit ea quae reliqui habent praeter *pr.G*, qui codex saepe cum *A* in privis et singularibus congruit.

2. Codex olim Vossianus, nr. 121., saec. XII.(B) pagg. 363. in membrana subfusca scriptus, forma quarta, binis columnis. Codex multis partibus lacer et a bibliopecto perverse habitus ab eadem manu et ab altera, sed ea satis vetusta, rubro colore est correctus. Litterae tenues et exiles; librarius homo a litteris alienus fuit, sed qui non raro sibi scilicet sapere videretur. Habebat enim quem sequeretur codicem antiquissimis familiae C,a. persimilem, a cuius tamen simplicitate tum fere descivit, ubi is monstra verborum offerret vel versuum mensuram pessumdedisset. Tum scriba suo periculo rem gerere non erubuit. Hinc multa B habet peculiariora, raro feliciter reperta, plerumque flagitiose

novata. Infinita seges errorum ab ipso librario vel a sapientissimo correctore importatorum. Sic cum VIII, 11, 1.

Pervenisse tuam iam tescit *Rhenus* in urbem librarius pro *scit* aberrasset in *sat*, ex *sat Rhenus* corrector extudit *Saracenus*. I, 12, 10.

Quae *par tam* magnae non erat invidiae *B* vocabulis perperam copulatis *partam*. Quid corrector? Mirare caput hominis. Scripsit *partem* idque ut haberet unde aptum esset, *non erat* transformavit in *noverat*. Haec satis in gustu.

Collationes habui quattuor, Heinsii, qui saepe sibi huius codicis lusibus imponi passus est; Petri Danielis, tertiam Oudendorpii, cui est V.2, quartam eamque accuratissimam ab A. Fleckeisenio, Helmstaedensi, et C. Rosenbaumio, Brunopolitano, auditoribus meis, factam.

- (C) 3. Codex Vossianus membranaceus, folio minore, nr. 89., paginis 383. saec. XIV. in Germania scriptus. Mihi *C* vocatur. In hoc codice saepenumero metra ut prosa oratio scribuntur continua serie. Usus olim eodem Scriverium prodit ipsius manus ad VIII, 28. Codex initio lacer, desinens XIV, 177. Spectaculis caret.

Dixi supra p. LII., tantum esse huius libri cum Pontani Danico (D) consensum, ut idem codex esse videatur. Pertinet et ipse ad familiam *C, a.*, sed ut clarissimo exemplo demonstret, qua ratione progressu temporis auctaque librariorum temeritate ab optimis ducibus defectum sit. Nam librarius multa in archetypo per errorem corrupta emendabat pro captu suo, unde haud raro portenta scripturae orta, alias deliciae, quae nulla fide dignae de origine scripturae securos et fallere facile poterant et vero sefellerunt. Nam *C* fere in locis dubiis antesignanus evasit librorum recentiorum, veluti IX, 6, 4. *avari* in *A* factum erat *auri*, *C* aut *vir* emendavit, quod sequacium turba arripuit. Cfr. IX, 29, 9. 47, 8. 59, 19. Hominis audaciam indignere v. gr.

VIII, 56, 15. ubi pro *Et libata dabat roseis X Et libabat roseis* omissis intermediis litteris proclivi in tanta similitudine errore: *C* absurde *Libans Albani roseis*. Qualia singillatim enotata mirifice fallunt, quod in Pontano supra notavimus. Interdum tamen *C* verum servavit vel solus vel cum optimis, velut I, 87, 3.

Contulit Oudendorpius (V.3), cuius copiis usus sum.

4. Codex Vossianus folio minore, nr. 48., membranaceus, saec. XV. in Italia scriptus. Librarius negligentior fuit, qui frequenter ea posuerit, quae et intellectum excludant et versum perturbent. Coniunctissimus est *l* — sic notavi — cum *hp*ß; licet hi principio ad familiam *C, a.* accensendi sint. Rarissime hic liber profuit ad veram scripturam stabiliendam. Usus sum copiis Oudendorpii, cui V4. est.

5. Codex Vossianus chartaceus, nr. 1., forma (c) quarta, saec. XV. in Italia scriptus. Hic illic varia lectio notatur in margine. Fuisse olim P. Scriverii manu eius constat. Codex vulgaris nec ulla fere virtute a vitiis redemptus, cum *b* fere conspirans. Usus sum copiis Oudendorpii, cui C1. audit. Librarius cum ad III, 67, 7. pro *meridiana* in marginem coniecerit „*al. meruliana*,“ Merulam voluisse traducere opinabar. Vocavi c.

6. Codex bibliothecae publicae Leidensis, nr. 201., (x) paginis 333., forma octonaria, membranaceus, saec. XV. in Italia scriptus. Fuit olim H. Bleyenburgii. Usus sum collatione Oudendorpii (cui est L), qui eundem librum a. 1637. a N. Heinsio collatum annotavit. Vocavi z. Mirus codex, qui saepissime sua via et minime inepta incedat, cum Palatino haud raro conspiret vel solus vel una cum *φ*, quae est editio ex persimili fonte ducta. In maxime solitariis saepe *P* sequitur, ut IV, 14, 7. pro *vagus* uterque *piger*; XII, 97, 8. pro *blandis* habent *sentit*. Licet autem codex universe ita a *P* degeneraverit, ut fere *hlp* ab *XA*, contaminatusque sit multis scripturis cum pessimo quoque libro ipsi

## LXXVI PROLEGOMENON CAP. II.

communibus, tamen egregia mihi officia praestitit dignusque est, qui ex grege vulgarium librorum eximatur.

- (g) 7. Codex Leidensis chartaceus (C2.), mihi g, ab Oudendorpio in Spectaculorum libro solo consultus est. De quo nihil praeterea constat.

Extant autem in bibliotheca Leidensi hi praeterea codices, quos ex schedis Geelii novi:

- a. Cod. Voss. fol. 106. XV. saec. initio lacer. Manus rec. annotavit. In charta.
- b. Voss. fol. 65. saec. XV. Initio aliquot foliis annotatus est. In charta.
- c. Voss. quart. 4. XV. saec. in Italia scriptus. In charta.
- d. Voss. quart. 10. XV. saec. in Italia scriptus. In charta.
- e. Bibl. Publ. Oct. 137, c. XV. saec. in Italia scriptus. In charta.

Illos septem codices supra descriptos anno 1741. contulit *Fr. Oudendorpius*, qui in marginibus Schrevelianae a. 1670. scripturae diversitates accurate annotavit. Editio ista est Oudendorp. libror. nr. 103. in bibliotheca Leidensi. Raro diligentiam desideres, modo discesseris ab anxia illa cura, cui vel apicem mediocrium librorum praetermisisse piaculum est. Ex silentio tamen non ubique licere colligi, quid in libris scriptum esset, docuit me nova collatio codicum *AB*. Apposita est schedula, in qua de locis aliquot librorum trium primorum Oudendorpius sententiam suam breviter consignavit. In quibus consensum librorum suorum unice sectatus est. Sic I, 15, 2. *canaque iura* commendat, quorum in locum quod in Farnabianas Schrevelianasque irrepserat *castaque iura*, omnes adhuc editiones deturpavit. I, 20, 2. *Expulit* his verbis vindicat: „homo ipse *expulit* dentes, non tussis, quae expellit.“ Et in hunc modum reliqua.

Codices Vossianos saepe *Burmanni* in libris a se editis commemorant. Istituit patrus collationem

septem codicum, vid. ad Suppositic. I. In quibus quaedam sunt cum nostris non conspirantia, velut II, 86, 2. —

8. Codex *Francisci Modii* hoc loco reponendus fuit. De quo *Modius* Novantiqq. Lectt. Epist. XXXIII. ad *Io. Posthium*, Archiatrum Wirzeburgicum, haec scribit: „Dono dedit mihi his diebus *Io. Weidnerus* noster manu exaratum Martialis codicem; non quidem vetustum omnino illum, quippe qui Romae anno demum MCCCCLXVIII. scriptus fuerit, sed haud dubie ex bonae plane notae exemplari expressum.“ Postea *Gruterus* habuit, vid. supra p. XLIV.; *Scriverius* mentionem eiusdem facit ad I, 68. Ego usurpavi ex bibliotheca Leidensi acceptum exemplar Iunianae (XVIII. Perizonii D. 1. B.) Plantin. a. 1679., cuius oris *Modius* ipse scripturae diversitates illeivit. Testatur ipsius manus in fronte libri: „Contuli cum scripto libro Romae a. 1468. ex optimo exemplari membranaceo ut apparet. Wirzeburgi Kal. Maii MDLXXXIII. MS. fuit mihi donatus a Weidnero.“ Ex eodem exemplari, quod „Ex Legato Clariss. Iacobi Perizonii“ bibliothecae Leidensi illatum est, in suum exemplar varias lectiones festinans transtulit *N. Heinsius*. Universe aestimanti *Modius*, qui tamen non ultra librum XII. processit, satis accurate officio suo functus est, nisi quod manifestos scribendi errores omisit. Silentium nusquam tamen testimonii loco habui. Longe certe nunc accuratius de scripturis libri constat, quam ex notis *Gruterianis*. Est codex intermedius quidam bonorum et deteriorum, descriptus ille et interpolatus ab homine non illitterato. Veluti *Spectacc.* IV, 3. *Panormitae* correctionem adoptavit. Est ubi cum *O* conspiret, ut II, 73, 2. in versu ficticio; VI, 52, 5. et aliis locis, vid. supra p. XXV.

---

Servantur praeterea in locupletissima bibliotheca Leidensi exemplaria edita viginti septem vel a doctis viris annotata vel collationibus codd. mss. instructa. Eorum indicem a *Geelio* transmissum in doctorum

## LXXVIII PROLEGOMENON CAP. II.

hominum notitiam proferre visum est. Sunt igitur exemplaria haec:

1. Vetus editio. In charta inserta *Abr. Gronovius* hic illic de lectione et interpretatione disputavit. (Non magni pretii, ut videtur.)

2. Edit. in usum Delphini. Multa ascripsit marginibus *P. Burmannus patruus*: collatio inest codicum et varietatis diiudicatio.

3. Ead. editio. Passim quaedam annotavit *Ian. Broukhusius*.

4. Paris. 1607. Ascripta varietas codicis Vossiani, ut videtur.

5. Plantin. 1606. Ascripsit *Is. Vossius* varietatem codicis.

6. Lugd. Bat. 1619. Varietatem lectionis aliaque annotavit *I. Fr. Gronovius*.

7. Ead. editio collata cum cod. Parisino.

8. Ead. editio cum collatt. et nott. *H. Beverlandi*.

9. Amstelod. 1629. Quaedam contulit et annotavit *Is. Vossius*.

10. Edit. Sedan. 1624. Quaedam ascripsit *Is. Vossius*. Partim, ut videtur, proprium, partim alium codicem contulit.

11. Lond. 1633. Pauca ascripsit *I. Fr. Gronovius*: vel cod. vel edit. hic illic contulit.

12. Lugd. Bat. 1661. Hic illic ascripta sunt, ut videtur, ex aliorum commentariis decerpta.

13. Ingolst. 1602. Satis multa ascripsit *Scrivenerius*, fortasse non omnia in ipsius editione occupata.

14. Antv. 1579. „Collatus cum MS. partim membranaceo, partim chartaceo, in 4o. manu recenti: item cum chartaceo in 8o. oblongo: item cum edit. vetustissima s. l. in 4o.“ *Oudendorpius*.

15. Amstelod. 1621. Contulit *Oudendorpius* cod. Thuaneum.

16. Venet. 1501. Pars libri primi collata est. (Videtur collatio libri Vossiani, qua usus est Goen-  
sius, v. supra p. LIX.)



17. Paris. 1528. Ab initio libri VII. ad finem cum antiquo cod. contulit *N. Heinsius*. (Intellexi antiquum illum cod. fuisse nostrum *X*.)
18. Paris. 1544. Inscrisit *I. Gruterus*, se anno 1601. contulisse cum MS., quod *Modius* Francofurti reliquisset (nobis *m*).
19. Lugd. 1610. Contulit *N. Heinsius* cum cod. Vaticano, ut videtur.
20. Eadem edit. Contulit hic illic *Is. Vossius* cum cod. Thuaneo.
21. Lugd. 1553. Hic illic varietatem annotavit *Abr. Gronovius*.
22. Lugd. 1559. Satis multa margini ascripsit *Ian. Doua*.
23. Antv. 1579. Multa annotavit et contulit V. D. qui in Catal. vocatur *Ian. Doua*. De quo dubitat *Geelius*.
24. Lugd. Bat. 1595. Quaedam annotavit *N. Heinsius* in charta inserta.
25. Lugd. Bat. 1592. et 1595. uno volumine. Quaedam hic illic adnotavit *Ruhnkenius*. (Ex quibus quae referebantur ad crisin, apposui.)
26. Francof. 1602. „Contuli hunc cum MS. Vienneſis Bibl. item cum fragmento Frisingensis Epātus.“ Haec fronti ascripsit *Ian. Gruterus*. [Quae ascripsit dabo in Aualectis.]
27. Lugd. Bat. 1595. Contulit et annotavit *Ian. Doua*.

#### D. Codices Belgici.

1. In Bibliotheca Bruxellensi codex est nr. 1543. (*q*) fol. saec. XV. nitide scriptus, multis glossis marginalibus ab eadem manu instructus. Scripsit codicem *Golenus van t' Sestich*. Haec mecum L. Bethmannus meus communicavit addito specimine diversae scripturae ex Spectacc. libro et libr. I, 1 — 13. excerptae. Unde perspexi, librum vix posse non ex Merulaua Venet. 1475.

(μ) descriptum esse. Glossas illas conicio esse Domitii Calderini commentarios a Goleno Romae ex ipsius magistri ore exceptos. Quorum sexcenta exemplaria ab auditoribus descripta, circumferri Domitius supra p. XXIII. testatur ipse. (Talis fuit palatinus alter, vid. supra p. XLIV.) Liber prorsus inutilis, cuius specimen in Analectis posui.

- (r) 2. Codex Biblioth. Burgund. nr. 9805. fol. saec. XII. Olim *liber hospitalis S. Nicolai prope Cusam*. Codex binis columnis scriptus quinque foliis exhibet *Excerpta Martialis*. Delibavit Bethmannus quantum satis esset intellecturo, nihil magnopere ex hoc codice lucri posse fieri. Proposui Excerpta sero allata in Analectis.

## E. Codices Britannici.

### 1. Codex Edinburgensis.

- (E) Est in bibliotheca Facultatis Iuridicae Edinburgensis codex Martialis saec. X. scriptus, membranaceus, forma quarta. Cui hoc codice unum adhuc carmen I, 49. collatum habeo, repertum in schedis Boettigeri, cui Dalzelius, Professor Edinburgensis, procuraverat. Unde cum intellexissem, codicem ad optimos testes familiae *C, a.* pertinere, multa tentavi, ut integri codicis collationem nanciscerer meoque rogatu etiam complures amici quid precibus suis consequi possent periclitati sunt. Frustra omnes. Thomas Gaisfordus, qui codicem ipse versavit, haec mihi rescripsit: „Codex talis est, cuius usus magnus futuro editori esse possit. Eum forte fortuna nuper per Scotiam animi causa peregrinatus in manibus tenui; et licet exinde nihil quidquam enotarem, quod facere non neglexissem, si tuae ad me litterae paullo maturius pervenissent, satis mihi constat ex externo eius habitu et aspectu, dignum eum esse qui ad minutissimum usque apicem excutiat.“ Nuperrime tamen laetissima spes affulsit fore, ut libri

discrepantiae in meos usus enotentur. Etenim F. G. Welckerus mens, mortalium candidissimus, adiit E. L. Lushingtonem, Professorem Glasgoviensem, qui sibi partem codicis conferendam curaret. Isque rara humanitate haec de codice rescripsit, communicata secum a Gulielmo Hamiltone, Logicae Professore Edinburgensi, Viro Praestantissimo, qui se codicem in Welckeri gratiam excussurum officiose recepit: „Codex Spectaculorum libro caret; desunt libri X. Epigr. 57—72. In Scotiam advexit *I. Balsoun* (si recte lego) ineunte saec. XVII. In fronte ascripta haec: *Iacobus Marchant hunc librum possidet ex dono Francisci Dein....* (legi non potest nomen) *amici sui. Sedani 3 Dec. 1632.*“ Collatio si satis mature ad me pervenerit, in Analectis exhibebitur.

Fertur extare de hoc codice libellus sic inscriptus: „*John Graham Dalyeli* some account of an ancient manuscript of Martial's epigrams, illustrated by an engraving and occasional anecdotes of the manners of the Romans. 8. Edinburgh 1812.“ Triginta tantum exempla huius libelli impressa fuisse narrat Schweigerus Lex. Bibl. p. 603. Gaisfordus in litteris: „Dalyeli libellum semel tantum vidi; exemplar eius non possideo neque extat in bibliotheca nostra publica.“

## 2. Codices Oxonienses.

Perstrinxi supra p. LV., ubi de Farnabii libris exponebam, sex codices Martialis in bibliotheca Bodleiana servatos, recentes omnes et Italos. Catalogus Codd. Angl. et Hibern. tria tantum exemplaria exhibet, nr. 1810. (*Excerpta Martialis*), nr. 2187. (*M. libri XIV.*) et 2482. (*Epigr. Mart. satyrica* [sic] 138.)

## 3. Codex Cantabrigiensis.

*Codicem C. C. C. Cantabrigiensem* quinque vel sex locis commemorat Ios. Wassins in Sallustii editione ad Iugurth. 114. (vid. II, 19, 3.) et in Indice.

## LXXXII PROLEGOMENON CAP. II.

Quae protulit *Wassius*, salivam non moverunt. Adeo interpolationibus abundat, vid. instar omnium II, 56, 1.

---

Reliquos codices bibliothecarum Angliae nemodum accuratius perquisivit. Mihi hi praeterea innotuerunt:

1. In Bibl. Harleiana nr. 2700. extat cod. membran. *Martialis Epigrammaton libros XIV. continens, saec. XIV. conscriptus.* Vide Bibl. Harleian. T. II, p. 708.

2. In Bibl. Cottoniana est codex partim chartaceus, partim membranaceus, forma octava, qui exhibet *Martialis XII. librorum epigrammatum Coci epitomen* fol. 132, b.—135. Vide *Planta Catal. Codd. Cottonian.* p. 566, a.

3. Codex membranaceus fol. saec. XV. extat in Bibliotheca Baronis *Phillips in Middlehill Worcestershire*, nr. 3549. Vide *Catal. Biblioth. ab Haenelio recusi in Iahnii Nov. Annal. Suppl. 1840, VI, 4.* p. 564.

4. In Bibl. Norfolciana teste *Catal. Codd. Angl. et Hib.* p. 77, a., nr. 3034. (135.) *Valerii Martialis Epigrammaton libri cum notis et emendationibus Torquati Gennadii.*

5. Ibidem inter libros Th. Galei nr. 5254. (220.) *Martialis cum plurimis MSS. collatus.* Cfr. *ibid.* p. 190, b.

6. In Bibl. Edvardi Bernardi nr. 7456. p. 227, b. commemoratur *Martialis cum Commentario.*

7. Ibid. nr. 7539. *Gennadius, Martialis et Manuetus.*

---

Tenet Bibliotheca Bodleiana duas editiones cum mss. collatas. Altera, olim P. Pithoei, est Lugdunensis a. 1535. Specimen variarum lectionum proposuit V. D. in *Annal. Litterar. Helmstadiensibus* a. MDCCLXXXII. p. 97 sqq. a Brunsio Oxonii descriptarum. Ex quo patet, e Thuaneo esse lectiones depromptas. In margine alterius Basil. a. 1559. variae lectiones V. C. addito notantur. Ex his quoque lectio-

nibus quasdam delibavit V. D. l. c., quas apposui in Analectis.

### F. Codices Francogallici.

1. Parisinorum codicum vetustissimus idemque longe (T) omnium praestantissimus est Thnanens, quem T vocavi. Audianus C. B. Hasinm in litteris ad Schmiederrum haec de codice egregio referentem: „Codex 8071. in fol. foliis 61. constans, primo Iac. Aug. Thuani, postea inter Colbertinos codd. nr. 1346., deinde inter Regios 5619. In eo continentur 1. fol. 2. recto (nam primum Evangelii fragmenta occupant) Iuvenalis Satirae tribus prioribus desideratis. 2. fol. 23. rect. Beati Eugenii Toletani carmina nonnulla. 3. fol. 24. rect. *Martialis Epigrammata selecta*. Incipiunt quaedam epigrammata ex libro de Spectaculis (?). 4. fol. 51. rect. Epithalamium Catulli. 5. fol. 51. verso usque ad finem sunt epigrammata et poemata passim in Anthol. Lat. Epigr. et poemat. occurrentia, edit. a Petr. Burmanno. Inter illa habes Pervigilium Veneris, Pentadii et Floridi et Lixorii multa, Ennodii et Damasi quaedam, Excerpta ex Senecae tragoediis, versus Encheriae poetriae, Ovidii Halieutica, Gratii Cynegeticon, poema in laudem Solis a P. Pithoeo p. 445. ex hoc ipso codice editum, alia. Codex est sine mutilis, scriptus binis columnis, saec. X., a librario plane rudi atque barbaro.“

Hunc codicem qui versaverunt — factum id autem post renatas litteras a plurimis est — ad unum omnes laudibus in caelum tollunt. Primum vestigium libri in usum Martialis adhibiti mihi repperisse visus sum in notationibus marg. Gryphii, vid. supra p. XXXVIII. Deinde Is. Vossius contulit, qui ad Melam I, p. 63. scribit: „Optimus codex Thuani, iam ante octingentos annos“ — liberalius Vossius — „exaratus, qui excerpta continet Martialis epigrammata.“ Idem in notis Catullianis identidem ad partes vocat. Postea D. Hein-sius contulit; Nicolaus filius nbiq.ue honorificentissime

## LXXXIV PROLEGOMENON CAP. II.

de eo sentit; deinde I. Fr. Gronovius, qui cum in Schreveliana, tum alibi laudat, vid. *Observatt. libr.* IV, 22. p. 782 sq. Platner. Post hos Beverlandus, tum Oudendorpius et quis non excussit? Extant in pluribus Bibliothecis collationes laudatissimi libri; veluti in Hafniensi repositum est exemplar illud Fabricianum, cuius supra memini p. LXV., *Libr. Fabric. impress. form. min. nr. 75.*; in Leidensi plures Thuanei collationes servari index docet supra propositus p. LXXVIII. sq; de Bodleiano exemplari modo locutus sum p. LXXXII. Videndi praeterea de hoc codice *Catal. Codd. Thuan.* p. 459., *Burm. Anth. Lat. I*, p. LIII., *M. Haupt. Ovid. Halient. p. XII. sqq.*, *Iul. Sillig. in Iahn. Annal.* 1828. T. VIII, 2. p. 201 sq., *Frid. Duebner. Zimmermann. Diar. Antiq. Stud.* 1837, 2. p. 20. et *Eichstadius Prooem. Pervigil. Veneris Ienae* 1839. editi. Qui minus magnifice de codice locutus sit novi unum *Achaintrium Elencho Codd. Iuvenal. T. II*, 34. nr. IV. „Adde Martialis libros tres tantum (!!) et alia quaedam opuscula minimi pretii.“ Contra quae *Boissonadius in Nicet. Eugenia. T. II*, p. 287. „*Thuaneus continet inter alia Martialem fere integrum, quidquid dixerit nuper vir doctus.*“

Ego praeter Heinsii et Beverlandi collationes habui pauca excerpta ab Hasio, pauciora a L. Ianio, Suevofurtensi, olim facta; illa ex schedis Schmiederianis, haec a Frid. Halmio transmissa. Plenissimam vero et exactam collationem dono accepi a I. Fr. Boissonadio. Nam cum Vir Egregius saepius per editos a se scriptores classicos Thuanei virtutes praedicasset, ipsi collationem paratam esse opinatus, ut illam usibus meis parumper concederet, ausus sum rogare. Collationem se non habere, sed statim codicem e bibliotheca Regia petivisse, ut voluntati meae satisfaceret, humanissime rescripsit. Post paucos menses allata est collatio. Viro illustrissimo eidemque candidissimo, qui antiquitatis scientiam singularem cum humanitate re ipsa coniunxit, ob tam eximiam benignitatem quas animus complecti potest maximas ago gratias.

Excerpta Martialis codex offert. Saepe ipsa difficillima carmina versiculosque singulos ignorat, vide, ut his utar, I, 54, 4. 5. III, 72, 6. Ipsum librarium demum paullo integriorem codicem, sed et ipsum iam compendifactum, coartasse inde suspicere, quod interdum lemmata quidem apposuit, epigrammata ipsa omisit, vide VII, 99. X, 80. XI, 76. Saepe epigrammata decurtat resectis omnibus iis quae aliquo modo abesse possint. Consequitur, ut saepe singulorum versuum vincula vel sustulerit vel importaverit, velut XII, 95. omissis vv. 1. 2. pro *Et* vers. 3. scripsit *Has*. Stupidissimus ceteroquin librarium, qui vix verba singula intellexisse videatur. Tam turpiter vel in apertissimis titubat. Sed idem hanc barbariem compensat summa religione vel dicam superstitione, qua vetusti exemplaris ductus imitatus est. Correctiones singulas pietatis gratia admisit, veluti I, 12, 12. *deum* maluit quam *deos* scribere. Idem odio plus quam Vatiniano in verba nupta saevit. Poterat epigrammata obscena omittere tota. Noluit, sed singula verba verecunde velat. Nam quoties verbum lascivum occurrebat, castus homo clanculum aliud subiecit. Sic I, 90, 6. 7. pro *fututor* posuit *adulter*, *turpes* pro *cunnos*; I, 77, 6. *Lingua nefas Carinus* pro *Cunnum Charinus lingit*; 91, 2. *medium* pro *moechum*; III, 60, 2. *tedimicus* pro *te clunibus*; 72, 5. *ungue* pro *inguen*; 6. *monstri* pro *cunni*; cll. 87, 1. 2. XI, 78, 10. *mundus* pro *cunus*. In nominibus propriis saepe risum movet, velut III, 24, 13. *Turcus* pro *Tuscus* dedit; II, 2, 6. *castis* pro *Chattis*; IX, 35, 3. *paucorum* pro *Pacorus*. Sed haec mitto: nec in elementaribus non vacillat. Denique saepissime ille non verba scribit, sed imagines quasdam et umbras verborum.

Vel sic codex est unus omnium emendatissimus, si summam aspectes, cuius vel errores plaris sunt quam reliquorum munditiae aestimandae. Infinitis locis unus solus veri sponsor est, a reliquorum bonorum partibus ubique stat; saepe ad verum manu ducit, rarissime, si aperta vitia exceperis, deteriora offert ceteris codicibus.

Veluti III, 91, 12. *cervo* expulit glossa *puero*; XI, 29, 3. *vitam* pro *murem*. Correctoris manum expertus rarissime est. Hic si integra carmina contineret, non essent magnopere alii libri circumspiciendi. Nunc quantum praestet reliquis omnibus, Spectaculorum libellus manifestum reddit, quem ego ex hoc demum codice plurimis locis emendavi; arguit Suppositic. I. Nam in reliquis libris novarum lectionum et probabilium numerus minor fuit, cum Grutero Palatinus, Scriverio alii libri boni non pauca suppeditassent, quae cum Thuanei scripturis conspirant. Codicem *H*, Thuaneo simillimum, huius virtutes vel superasse olim admonui supra p. LXVIII.

- (X) 2. Quem ego *X* signavi, codex est Bibl. Reg. Parisinae nr. 8067., membranaceus, in 4o. quadrato, fol. 89., binis columnis, olim *Claudii Puteani*, ut liquet ex nota praefixa. Lemmata sunt maiusculis litteris exarata, prima manu, non miniata. Liber de Spectaculis desideratur: primus liber sine ullo est titulo. Item epistola ad Lectorem libro praefixa. Membrana crassa est et flava. Scriptus est a diligentissimo librario saec. X.

Haec fere C. B. Hasius, qui codicem praestantissimum in Schmiederi gratiam accuratissime contulit. Primus, quod sciam, usurpavit Desid. Heraldus; tum D. Heinsius, cuius collationem habui; accedit tertia ex schedis Boettigeri a Geisslero Gothano a. 1786. negligentius facta. Hic codex cum Leidensi (*A*) et Edinburgensi (*E*) familiae *C*, a. non pater, sed caput est. Raro correctus est: librarius vel monstra verborum religiose ex archetypo derivavit, quae monstra posteriores librarii saepe praepostere domare in animum induxerunt. Neque tamen ex hoc ipso codice eiusdem familiae reliquos originem traxisse sunt quae evincant. Sic II, 68, 9. *ABCG* servant versum in *X* omissum; VII, 94. in *X* solum lemma superest, in reliquis epigramma ipsum. Denique saepe *X* plura epigrammata consociat, quae reliqui recte discriminaverunt.



Habuit archetypus liber litteris continuis scriptus genera quaedam vitiorum ex singularum litterarum confusione orta. Velut *c* et *g* fere non distinguuntur. Sic I, 33, 3. *X* pro *Non luget* dedit *Non licet*, *V* *Non liceat*, *B*, ut metri integritatem revocaret, *Non liceat*, *G* alia ratione idem consecuturus *Hoc licet hunc*, ad extrema provolutus *X*: *Non dolet hic quisquis*. Adde *e* et *i* vocales saepissime in libro vetusto conflictantes. Hinc cum *X* I, 67, 2. pro *qui dicit* exhibeat *quidegit*, iam *A* ad *quid degit* delapsus est, *BG* ad *qui degit*, *CD* ad *quisquis agit*. Exquisita quaedam in posterioribus eiusdem familiae libris ad vulgarium exilitatem attenuata saepe solus custodivit illibata. Sic *X*, 35, 11. 12. unus suae familiae verum servat.

3. Quem *p* signavi, est codex Bibliothecae Regiae (*p*) nr. 8068., membranaceus, fol., foliorum 219., saec. XV. vergente scriptus, bona Italica manu ab homine non indocto. Continet 1. libros Martialis XIV. satis integros. 2. fol. 191. rect. Epigrammata satirica tributa Godfrido, monacho et Priori Wintoniensi, de quo vide Mansi Bibl. Lat. med. et inf. aet. T. III. Patav. 1754. p. 70. (Vide quae dixi supra p. IX. et ad Suppositic. XXIV.) 3. fol. 211. vers. librum I. Epigr. Martialis inscriptum: *M. Val. Marcialis Amphitheatrum*. 4. fol. 216. rect. carmen Anonymi in laudem ficus sine titulo. Incipit: *Alma parens hominum tellus rerumque creatrix*. 5. fol. 218. rect. carmen item Anonymi de cena in villa Pallavicina sumpta, sine titulo. Incipit: *Stat vetus et multos domus haud habitata per annos*. 6. fol. 219. rect. Epitaphia brevia in Leonardum Aretinum, quorum primum incipit: *Siste pedem ad tumulum, qui fletis lumina: cuius Hic iaceant cineres, cuius et ossa, lege*.

Hactenus Hasius, qui diligenter contulit epigrammata librorum III. IV. ea, quae et in Textabant. Collocationem integri codicis habui ex schedis Boettigeri, ab eodem Geisslero factam, sed minus accurate. Neque id aegre tuli. Est enim liber persimilis *fh193*,

principio familiae C, a. cognatus, sed qui saepe suis pedibus insistat nec raro in avia abripiatur. Raro profuit.

(parisiensis 8284) 4. Quartus est codex Bibl. Reg. nr. 8284. fol. 30., forma quarta, olim Tellerianus, saec. XV., membranaceus, egregie scriptus. Exhibet tantum 114. Epigrammata. Hunc Hasius contulit ad III, 34. 35. 113. IV, 42. III, 72. 75. 76. 85. 88. 92. IV, 84. E Boettigeri schedis accessere quaedam a Faehsio excerpta, ut I, 54. 64. 65. 85. 97. II, 56. IX, 73. X, 47. Codex ubique vulgaribus adhaeret.

Codex Bibl. Reg. nr. 8069., membranaceus, saec. XI., qui exhibet secundum Catalogum *Excerpta Martialis* aliorumque poetarum, teste Hasio anno 1809. diu iam desiderabatur. Nuper tamen Carol. Maninius descripsit et quaedam ex eo prodidit in Biblioth. schol. diplom. Paris. T. I, p. 522 sq. et Iul. Quicernatus ibid. T. II, p. 115 sqq. (Vide quae dedi post Incerti Auctoris de Figuris Verss. Heroicis. Gotting. 1841. emissos p. 41 sqq.) Selecta Martialis epigrammata teste Lud. Ianio continet etiam codex 8072. De codice 7999. dixi ad Suppositic. epigr. XXV.

De codicibus sua aetate Parisiis servatis Is. Vossius ad N. Heinsium scribit in Syllog. Epist. Burm. T. III, p. 562. „Diu est quod Martialem e manibus deposuerim. Sed si tu etiam in eo corrigendo me iuvare volueris, aliquid audebo. Eius auctoris paucos codices vidi Parisiis, et ne illos quidem contuli nisi ex parte. Inter quos est codex Puteaneus (X), scriptus forma quadrata, at parum antiquus, ut videtur. Itaque sex tantum priores libros absolvi. Excerpta Martialis, quae extant in illo optimo cod. Thuaneo, satis diligenter examinavi, uti et alterum cod. epigr. satis vetustum, in quo item eius auctoris epigrammata aliquot habebantur, qui extabat in Bibliotheca Petavii Senatoris. In eiusdem quoque Senatoris Bibliotheca vidi alium codicem, illum quidem chartaceum, sed de quo tamen plura mihi promittam, quam de illo antiquo Puteaneo. Plures Martialis codices Lutetiae videre mihi non contigit.“

Ubi superiore loco de *X* loquitur, aperte quaedam exciderunt. Neque enim verum est quod refert et verba infra posita reluctantur. Fere scripserat: *antiquus, at parum emendatus.*

### G. Codices Itali.

#### 1. Codices Mediolanenses.

De codicibus Bibliothecae Ambrosianae, quibus ego thesauris frustra inhiavi, loquitur Is. Vossius in Epist. ad N. Heinsium apud Burmann. Syllog. Epistt. T. III, p. 571. „Moraberis vero aliquanto diutius ea in urbe; nam et (nec?) singulis diebus patet ingens illa Bibliotheca Ambrosiana et invenies in ea quae tibi, ut arbitror, placebunt. Vidi in ea exemplaria duo vel tria Martialis, quibus tamen non sum usus. Unum aliquot tantum locis inspexi, doluitque quod non permiserit tunc valetudo, ut integrum conferrem. Est quidem istud in charta scriptum, sed tamen egregias ex eo lectiones haurire est. *Perottus*, qui bonam commentariorum suorum partem orae ascripsit, etiam varias aliquas lectiones ex aliis, ut puto, codicibus excerptas addidit. An etiam bonae notae sint alii Martialis codices, id dicere non possim.“ Rursus Vossius ad N. Heinsium Syllog. III, p. 565. „In Bibl. Ambrosiana Martialis ter MS. habetur. Unus codex ex iis in charta scriptus, cui varias lectiones et commentarios suos ad oram ascripsit *Perottus*, longe est optimus. Illum tantum aliquot locis inspexi. Alios duos, quamvis et illi sint boni, ut arbitror, vix vidi.“ Eadem tria exemplaria commemorat Montefalc. Bibl. Bibl. p. 502, b. „Martialis poemata, cum notis. Codex bombycinus. Item Epigr. antiqui characteris, bis, bombyc.“ Nihil praeterea de iis rescivi. Nisi quod Beverlandus Spectacc. XXII, 5. *rapido* ex *Fl. et Med.* ascripsit, quod *Mediolanensem*, non *Mediceum* interpretor, cum Florentinum — qui tamen a *F* nostro Spectaculorum libello destituto h. l. diversus esse debet — addiderit.

Et XIV, 26, 1. aperte in auxilium vocat *codicem Mediolanensem*. (Vide nunc et Anall. ad XIV, 93.)

## 2. Codices Veneti.

*J. Phil. Tomasius* Bibl. Venet. p. 104. memorat codicem Martialis apud V. C. Nicol. Crassum.

Alterum *Mittarellus* Bibl. Codd. Mss. Monasterii S. Michael. Venetiar. prope Murianum. Venet. 1779. p. 745. „M. Val. Martialis Epigrammata nitidissime scripta. Codex membran. fol. saec. XV. nr. 696. In primis et postremis paginis nonnihil iniuriae passus ab aquis pluviis.“

Ibid. Append. p. 276. recensetur exemplar Mediolanense a. 1478. cum spissis notis msa. *Federici Ceruti*, Veronensis.

## 3. Codices Patavini.

Codex cum Spectacc. libro saec. XV. scriptus monstratur à *Tomasino* Bibl. Patav. Mscr. p. 25, a. et *Montefalc.* Bibl. Bibl. p. 486, a.

Alter erat penes *Nicol. Trivisanum*, vid. *Tomasin.* p. 107. *Montefalc.* p. 488, b.

Codices Patavini nunc dispersi sunt, vid. *Weberum de Lucani Intpp.* T. III, p. LIV.

## 4. Codex Parmensis.

Bibliotheca Ducalis tenet codicem chart. form. 4. saec. XV. Vide *Blumii Bibl. Libror. Mss. Ital.* p. 235.

## 5. Codex Mutinensis.

Codicem saec. XV. in Bibl. Ducali servatum notavit in schedis suis C. O. *Muellerus*.

## 6. Codex Caesenas.

De codice Caesenate refert haec *Ios. Mar. Muciolus* in *Catal. Codd. Mss. Malatestianae Caesenatis*

Bibliothec. Fratr. Minor. Conventuall. Caesenaë 1780, II, p. 7. (Plut. I, nr. 9.) „*M. Val. Martialis Epigrammaton primus liber incipit.*“ Ad calcem libri ultimi scriptum iisdem characteribus legitur: *Haec quae sequuntur epigrammata Martiali falso sunt attributa; vetustissimi enim codices non habent, quanquam nonnulli ex recentioribus in prima totius voluminis fronte et habeant et posuerint. Laus Deo. In fine: Haec viginti et septem epigrammata, sive sint alterius, sive Martialis, favente deo expliciunt, cui semper unusquisque suppliciter pieque gratias pro acceptis a se beneficiis agat. Deo gratias. Hoc Epigramma eiusdem codicis scriptor exaratum edidit:*

*Hoc opus, o Lector, transcripsit Petrus Averum,  
Cuius Cennina est nomine dicta domus.  
Error si quis inest, exemplar semina sevit;  
Si secus esse putas, invidiosus abi.*

In fine: *Absolutum hoc opus est IX. Kalendas Septembris anno ab Incarnatione Salvatoris nostri sexagesimo tertio supra millesimum quattercentessimum. Laus Deo.*“

## 7. Codex Bononiensis.

De quo Hier. Amadutius in Anecd. Litterar. T. II, p. 379. „Commode V. Cl. Ioh. Aloysius Mingarellius Abbas communicavit Epigramma M. V. Martialis ex codice MS. membranaceo saec. XIV. bibliothecae S. Salvatoris Bononiae.“ Id Epigramma in Vind. 3. quoque repertum posui Suppositic. XXIII. Adiecit Amadutius scripturae diversitatem decem locorum ex libris VIII. prioribus decerptorum. Ex quibus satis superque claret, esse codicem familiae C, α. aggregandum, sed qui nihil admodum praeclari conservaverit solus. Ita enim degeneravit a vetustissimis familiae testibus, ut fere faciat cum libris CGX et maxime Vind. 3. Vide IV, 10, 1. 56, 1. Exscribendas illas lectiones ex Amadutii libro, quem apud nos frustra quaesiveram, curavit Welckerus meus.

## 8. Codices Florentini.

Florentia sex tenet codices Martialis Epigrammaton: tres in Bibl. Laurent. Medicea, duo in Gaddiana, unum in Leopold. Laurentiana.

- (F) 1. Primus est Plut. XXXV. cod. 38., apud Bandinum Catal. Codd. Latt. Bibl. Laur. Med. T. II, p. 217. Continet codex — quem *F* notavi — Epigrammaton libros XIV. omisso Spectaculorum libro. Est membranaceus, forma quarta, saec. XV., sed ab antiquissimo fortasse descriptus exemplari, fol. 161.

Libro X. desunt Epigrr. 57 — 72. et 88 — 91. Libro XII. desunt 2. 5. pars sexti, 11. 15. 26. 29. 36. 46. 78. (fere ut in familiae *C, a.* codicibus vetustioribus.) In calce librorum legitur: *Emendavi Torquatus Gennadius.* Libro XIV. deest 65. et 142. Subscriptum: *Torquatus Gennadius emendavit.*

Egregius liber, qui, licet identidem ad familiae *C, a.* societatem deflectat, universe cum *P* conspirat. Accuratissime collatum habui librum I. paene totum et IV, 55. a Viro Nobilissimo Franc. de Furia. Hic codex procul dubio ipse ille est, quem a Thomsono consultum interdum appellat, saepius tacite secutus videtur Scriverius, nec diversus a *Fl.* (ſl. mihi) Beverlandi.

- (f) 2. Alter, quem *f* nota signavi, Plut. XXXV. cod. 39. apud Bandinum l. c. p. 119. continet *M. Valerii Martialis Coqui Epigrammaton libros XVI.* De libro XV. dixi Suppositic. XXIV., ubi pro *ſ* reponendum est *f*. Liber XVI. continet Spectaculorum libellum, in quo Epigr. VIII. cum IX. conflatum (vid. not. crit. l. c.). Inter Epigrr. XXVI. et XXIX. quaedam ex aliis libris repetita intercedunt. (Nempe ea quae in libro I., ut factum in recentioribus libris, exciderant.) Codex est chartaceus, 4o. minor., saec. XV. In calce legitur: *Liber ser Anastasii Vespuccii ac Georgii Antonii eius fratris.* Fol. 241.

Inter primum et secundum distichon I, 104. inseruntur IV, 25 — 69., ut fere in *bh* aliisque noviciis libris. In calce: *Ego Torquatus Gennadius emendavi feliciter*. Sic et in sqq. usque ad libr. VII. inclus. In subscriptione libri III. additum: *Constantine feliciter floreas*.

Liber vulgaris, qui fere cum *hlpß* faciat. Cum *p* id quoque commune habet, quod Godefridi Epigrammatis inter Martialis locum concessit, vid. supra p. LXXXVII. Ex hoc eadem accuratissime excerpta habui quae ex *F*, eiusdem humanissimi viri benignitate. Collatio librorum 1 — 9. servatur in Bibliotheca Hafniensi. Id didici ex specimine lectionum a praestantissimo Madvigio transmissio. Ceterum licet emendatorem Torq. Gennadium iactet et ipse, a *FP* tamen longissime dissidet. De quo infra data opera exposui.

3. Plut. XXXV. cod. 37. Bandino l. c. p. 217. est membranaceus, fol., saec. XV., elegantissimus et ornatissimus, fol. 212. Non caret Spectaculorum libro. Adduntur Iuvenalis et Persii Satirae. Cum III, 63, 5. teste Bandino *Cantica qui Nili et qui* (cum nostro *l*) exhibeat, vel inde satis certo intelligas, cuius sit farinae. Collatus non est.

4. Bibl. Gaddianae Plut. XCI. cod. 29, 1. T. III, p. 763. est membranaceus in 4. minor. saec. XV., teste Bandino optimae notae, fol. 187. — *Optimae notae* non dixerim eum librum, qui I, 49, 9. monstret *Tepida natabis Line congendi vada*; V, 34. *Pallida ne nigras horrescat Herition umbras*. Praeterea confusa sunt Epigr. libri I, 17 — 42., quae inter 104. et 105. redeunt; statim sequuntur IV, 25 — 68. Inter XIII, 70. et 71. eadem exhibet duo epigrammata, quae in nota ad eum locum appinximus. (Unde apparet, Gronovio collationem libri praesto fuisse)

5, Ibid. 29, 2. Bandino l. c. p. 763. *M. Val. Martialis Epigrammaton libri*. Spectacula inter libr. XII. et XIII. reiecta. Codex est chartaceus, forma quarta, saec. XV., optime servatus, fol. 247. Pleraque

epigrammata titulis carent. Lectiones ab editis identidem discrepare collatio docuit Bandinum. Non magnopere desidero. Nam is quoque eandem epigrammaton libri I. confusionem habet, quam codex superior.

6. Recenset Bandinus Bibl. Leopold. Laurent. inter Strozianos T. II, p. 505. codicem CXXV., qui libros XIV. complectens chartaceus est, fol., saec. XV., fol. 153. „cum variis correctionibus, quae novae editioni moliendae magno usui esse possent, et notis perquam bonis instructus ab aliquo fortasse ex litterario ludo Angeli Politiani profecto, cum nomine possessoris in principio, nimirum *del Senatore Carlo di Tommaso Strozzi* 1670. nr. 532.“ Cum X, 56—72. et 88—91. desint, codicem ad familiam C, a pertinere manifestum est.

His accedit codex Riccardianus apud Laminum Catal. Codd. Bibl. Riccard. p. 279. „Martialis versus. Cod. Chart. in 4. M. III. nr. VII.“ Excerpta videntur.

#### 9. Codices Romani.

(V4 = V) 1. Vaticanorum codicum vetustissimus — mihi V4. — est nr. 3294., forma quarta, fol. 99., membranaceus, saec. X. vel XI., ut videtur, scriptus. In fronte legitur: *Val. Martialis Thadaei Ugoleti Parmen.* Infra haec: *Marciale antichissimo di 800. ò 900. anni, della forma che è il Cesare della Vaticana, in pergamena in 4o. fol. Ful. Urs.*

Prima folia huius libri, quem supra p. XXXII. dixi iam *Ang. Politianum* ostendere, postea ab *F. Ursino* ad III, 91, 2. *vetustissimum ipsius* vocatum, longe recentiore aetate scripta supplent ea Epigrammata, quae in vetusto codice ipso desiderabantur. Post illa sequuntur Spectacula ab alia rursus manu saec. XV. addita. Tum demum a Praef. I. incipit vetus codex hoc libri I. titulo: *Valerius Marcialis Lectori suo Sal.*

Libr. X, 56, 7. 8. omissi a Fulv. demum Ursino suppleti sunt: tum codex deficit usque ad epigr. 73.:



*Littera facundi* (marg. rubr. *gratum* addit) *mihi munus* (suprascr. rubr. *pignus*) *amici Pertulit ausoniae dona se u rague togae*. Eodem libro epigr. 87, 20. supplevit manus secunda, quae totum codicem ad aliorum librorum fidem, opinor, exactum rubro colore annotavit; tum omissis reliquis sequitur epigr. 92. Etiam XII, 26. 29. exciderunt. In folio membranaceo affixo legitur: „In quibusdam codicibus hoc legitur penultimum epigr. libri VIII. *Rure morans quid agam respondeo*“ sqq. Vide Supposit. I.

Ex hoc libro collata habui I, 4—11. 27. 32. 33. 45. 50. III, 15. IV, 1—3. 30. V, 21. 34. Praef. libri VIII. Repperi in schedis Schmiedermanianis a nescio quo diligenter non collata, sed plane exscripta. His accessit beneficio C. O. Muelleri I, 49. III, 17, 1. 2. Denique Heinsianum illud exemplar (vid. p. LX. sq.) suppeditavit collationem librorum XI. XII. Quem sat accurate suo munere functum intelligere potui ex schedis Guilielmi Abeken, viri doctissimi, Instituti Archaeologici ab epistolis, qui meo rogatu libr. XI, 1—12. ipse diligentissime contulit. In libris superioribus, ut ab reliquis Vaticanis distinguerem, *V4.* vocavi, in libris XI. XII. simpliciter *V.* Heinsio *Vat.* est; qui interdum et tres alios Vaticanos inspexit. Sed illum per libros a se editos *Vaticanum antiquissimum* appellare solet.

Codicem ad familiae *C.a.* testes locupletissimos accensendum esse et scripturae eius et omissiones supra notatae declarant. Errores scribendi maximam partem correxit manus altera, partim scite, partim ad coniecturae periculum redacta parum feliciter. Quod autem in libris XI. XII. quaedam epigrammata in reliquis omissa servat, Heinsium puto non annotasse, ea manu recentiore suppleta esse. Integrum codicem contulit Alb. Dresselius, Magdeburgensis, qui ut collationem suam publici iuris faciat optabile est.

2. *o1.* vocavi codicem Vaticanum 2821., octav. (*o1.*) mai., chartaceum, pagg. 233., scriptum MCCCXLVII.

<sup>o</sup>*V* kl *Octobris Perusie*, ut ad calcem legitur. Codex totus negligenter scriptus manu secunda emendatus est. Collatam habui Praefationem libri L. ex schedis Schmie-derianis. Sed quovis pignore contenderim, hunc esse eum ipsum Vaticanum, quem contulit Beverlandus (nobis B). Nam etsi de Spectaculorum libello nihil annotatum video in schedis, quae a libro L. incipere dicunt, illum inter libros XII. XIII. videtur habere, plane ut *h*, quocum pariter atque cum *lp* ubique fere consentit. Est ex deterioribus.

- (v2.) 3. v2. est codex Vaticanus 2822. membranaceus, forma quarta, saec. XV., pagg. 173. Post Plinii Epistolam sequitur Spectaculorum libellus hoc titulo: *Assentatoria ad Domitianum cesarem Vespasiani filium pro eius Amphitheatro*. Spectacula excipit *Epistola in qua se purgat contra obtretractores*.

Collatum habui Spectacc. I., Praef. libri. I. et quaedam ex libr. I. excerpta. Haec ex schedis Schmie-derianis. Addidit C. O. Muellerus I, 49., quod est in codice I, 23., et III, 17. Codex si quis alius ubique maxime vulgaria offert.

- (v3.) 4. v3. est codex Vaticanus 3205., elegantissime scriptus, initialibus litteris eximie coloratis, saec. XV., membranaceus, fol. 161. Lemmata habet nulla, ad marginem colore rubro et atro correctus est. Incipit: *M. Valerii Martialis Epigrammaton ad DIVŪ Domitianum Caes. Augustum Germ. L. I.* Collata habui Spectacc. I. et libr. I, 117. 118. Liber plebeius.

5. Codex Vaticanus 2820. chartaceus, form. octav. minor., saec. XV., recentissimus et negligenter scriptus. Habet a fronte Spectacula. Collatus non est.

6. Codex Vaticanus 2823. form. octav., chartaceus, scriptus est ab *Oliverio Palladio Romae a. 1446*. Hic illic notae marginales variaeque lectiones et ab eadem et a recentiore manu ascriptae. Nec is exploratus est.

7. In Bibliotheca olim Palatina, anno 1621. in Va-(P) ticanam recepta, extat nr. 1696. Palatinus ille optimus Gruteri, de quo supra dicebam p. XLIV. sqq., quem eundem commemorare videtur Blumius Bibl. Mus. Ital. p. 128. Codex est chartaceus, fol. minor., saec. XV. non vetustior. Spectaculis caret. Post Praef. libri I. sequitur Epigr. *ad Catonem*, tam omissis epigr. 1. 2. statim 3 sqq. Codex a religiosissimo homine satis emendate scriptus saepe correctus est colore rubro. Lemmata post V, 82. nusquam appicta. Librarium Gruterus dixit litteras tantum pingere doctum fuisse. Recte. Vestitum quod sequebatur archetypum tam fideliter reddidisse videtur, ut sibi vix quidquam mutare licere putaverit. Sic, uno ut defungar exemplo, IX, 20, 6. pro *pia creta polo* scripsit *placeret apollo*.

Subscriptiones quinque priores tantum libri conservaverunt has: Libr. I. *Epigrammaton liber primus explicit. incipit secundus. Ego torquatus gennadius emendavi feliciter qui floreas.*

Libr. II. *Epigrammaton liber secundus explicit. incipit liber tertius. Ego torquatus gennadius emendavi. lege feliciter.*

Libr. III. *M. V. Martialis Epigrammaton liber tercius. explicit. incipit quartus. Emendavi ego torquatus gennadius constantine feliciter flores.*

Libr. IV. *Epigrammaton liber IV. explicit. incipit liber quintus. Ego torquatus gennadius emendavi floreas.*

Libr. V. *M. V. Martialis epigrammaton liber V. explicit. incipit VI. Gennadius torquatus emendavi Constanti.*

In calce libri XIV. hos luit versiculos scriptor codicis:

*Ut gaudere solet femus iam nata (corr. nanta) labore,  
Desiderata (Exoptata marg. m. sec.) diu littora nota videns,  
Haud attiter scriptor viso iam fine libelli  
Resultat laetus laetus et ipse quidem.*

Codicem, Heidelbergae frustra quaesitum nec in codicum Vaticanorum schedis Schmiedermanis significatum Romae repperit is quem nunquam elugebimus, C. O. Muellernus, vir immortalis. Is I, 49. et quaedam alia mihi excepsit. Unde cum suborta suspicio esset Palatini, G. Abeken coniecturam meam verissimam esse singulari humanitate me certiore fecit. Eidem, cui in partem tamen laboris venit Aemil. Braunius, olim studiorum societate in Academia Georgica Augusta nobiscum coniunctus, nunc Instituto Archaeologico ab epistolis, eidem igitur debetur, quod iam ubique de praestantissimi libri scripturis constat. Nam nemo dubitabit, quin, ubi Gruteri testimonium et recentis collationis discrepant, longe sit maior fides nobis tribuenda. Gruterum enim supra vidimus quam negligenter usurpaverit thesaurum illum suum. Librorum I—IV. scripturas in Analectis supplevi, cum sero ad me perlatae essent. Reliquorum librorum discrepantiae in apparatu critico appositae sunt. Ego *P* vocavi. Sed ut facile iudicari posset, quid Gruterus attulisset, quid reticuisset, Gruteri testimonium  $\P$  signavi. Quod ubi simpliciter positum est, nostram collationem conspirare scito: ubi dissonabat, id notare consilium fuit. Verbi gratia IX, 33, 2. *Maronis*  $\P$  (! *Morionis P*). Et sic ubique. Confer quae supra dicta sunt p. XLVI.

8. In Bibliotheca Chisiana extant codices Martialis saec. XIV. XV. Vide Blumii Bibl. Libror. Mss. Ital. p. 177.

9. In Bibliotheca Ottoboniana „Lucani, Martialis multi. codd. XV“ Montef. Bibl. Biblioth. p. 187, b.

#### 10. Codices Neapolitani.

- (1) 1. *s* est codex Neapolitanus is, de quo Catald. Iannellius in Catal. Bibl. Lat. ms. Mus. Borbon. (Neap. 1827.) p. 207. „Nr. CCC. est codex membranaceus in 4o., amplo quidem et claro, sed non uno caractere

descriptus saec. XV. Insunt Martialis libri quot extant. Ad calcem haec: *Anno ab Incarnatione Domini MCCCCLXIX. die X. Iulii, Pontificatus S. D. N. D. Paulli Papae II. anno quinto, fuit finitum opus Valerii Martialis per me Radulphum Gertrudem clericum Remensis (Gertrudittum Remensem Muellerus) Dioecesis Notarium Apostolicum et Canonicum Corbeiensem, familiarem praestantis ac clariss. viri D. Antonii Tridentini Parmensis iuris doctoris et comitis Palatini ac poetae laureati. IV, F. 52.* Huius ego codicis, de vulgarium grege unius, scripturas ad I, 49. accepi a Muellero, qui et singulos aliquot alios locos inspexit, III, 17, 1. X, 68, 5.

2. n est codex nr. CCXCVIII. Iannell. p. 206., (n) chartaceus, fol., scriptus saec. XV. Praecedunt Spectacula. Ad calcem haec maioribus litteris: *M. V. M. Epigrammaton liber mei Roberti de Blanchellis de Arimino XIV. et ultimus in Dei nomine finit. Amen. Laus Deo.* Deinde: *Bononiae . . . . . ceteris atramento et ferro plane deletis.* Postremo: *Antonii Seripandi ex Iani Parrhasii testamento.* Habet glossulas interlineares et marginales: lemmata primis tantum et postremis libris apposita. IV, F. 50.

Eadem Muellerus ex hoc codice enotavit quae ex i. Cui virtute similis est et compar.

3 — 7. In eadem Bibliotheca quinque praeterea extant codices chartacei saec. XV. Vide Iannell. nr. CCXCIX. p. 207., nr. CCCL CCCII. p. 208., nr. CCCIII. CCCIV. p. 209., nr. CCCV. p. 205. „Sylloge quaedam Epigrammaton.“ Quem codicem Montef. Bibl. Bibl. p. 233, a. commemorat, saec. XV., in Bibl. S. Ioannis de Carbonara Augustinorum, is nunc in Bibl. Regia Neap. videtur esse.

## H. Codices Hispani.

### 1. Codices Matritenses.

In Bibl. Regia Laurentiana Escorialensi tres feruntur extare codices, Litt. E. Plut. III, nr. 16. Litt.

M. Plut. II, nr. 16. Litt. S. Plut. III, nr. 11. Videntur Nic. Antonius Bibl. Vet. Hisp. I, 13. p. 88, not. 2. In G. Haenelii Catal. Codd. p. 951. inter Escorialenses cod. chartaceus saec. XV. vergente ex ipsa Merulae Veneta a. 1475. descriptus memoratur, III, E. 18.

„Exstitit quoque MS. in Olivariensi Litt. M. MS. p. 207.“ N. Antonius l. c.

## 2. Codices Toletani.

Tres codices membranaceos saec. XIV. XV. exhibet inter libros mss. Toletanos G. Haenelius l. c. p. 995.

## Caput Tertium.

Hactenus et codices Martialis enumeravi breviterque significavi, quale singulorum pretium esset, et quid editores ad pristinam Epigrammatum formam restituendam singuli contulissent edocui. Flagitat suscepti operis ratio, ut iam apertum faciam, quae sit singulorum inter se librorum cognatio, quae familiarum communio, denique qualis singularum familiarum quasi dignitas et virtus. Nam his demum recte constitutis emendatio verborum poetae incerta fluctuare desinet et in quod hodieque multi opinantur lubidini et ratiunculis suum honorem constare, id ad certam artis formulam, univarse quidem, revocabitur. Nemo id quod dixi ad huc diem in Martiale facere conatus est. Nam superiorum saeculorum vel doctissimi grammatici in hoc quoque poeta ita sunt versati, ut ubi haesissent libros bonos mediocres, veteres recentes, sinceros interpolatos, prout casus obiecisset, inspicerent eorumque scripturas et ad vulgata exemplaria et ad suum saponem ponderarent. Qui cum omissa aequabili constantia ea demum ex libris suis annotassent, quae ipsis memoratu digna

viderentur — visae autem sunt saepe quisquiliae, gravissima quaeque saepissimo siceo pede transmissa —, de librorum quasi consortione atque ordine vix quicquam suspicari licebat. Sed ad rem veniamus.

§. 1. Ut in plerisque scriptoribus, sic in Martiale universe meliores et deteriores libros facile distinguas. Deteriorum autem librorum corruptelae non aliam in hoc quidem poeta habent originem, quam quod meliorum scriptura aut errore vitata est aut per fraudem vel leviter corrupta prave corrigentium vel glossulas exolventium. Ego quo statim externa specie oculi criticorum ad meliores libros converterentur, hos litteris maiusculis designavi, deteriores minusculis. Scriptura in libris omnibus antiquitus constans et eadem quibus vel casibus paullatim degeneraverit vel machinis detorta sit, hi loci docebunt:

1. \*) Libr. XII, 17, 3.

*Gestatur tecum pariter pariterque lavatur.*

Sic TP. Proximi bonitate libri familiae C,a. *tecum* (tectum XB) *pariterque lavabatur* (labatur AB). Nempe in alterius vicinia exciderat alterum *pariter*. Numeri amissi ut recuperarentur, quod antiquioribus librariis cordi non fuit, varias vias institerunt recentiores: plerique *Gestatur tecum sella pariterque*; l: *Gestatur tecum febris pariterque*; hB: *A te gestatur pariter tecumque*; codex incertus Anglicanus. (vid. supra p. LXXXII.); *Gestatur tecum sella tecumque lavatur*.

2. III, 5, 5.

*Protinus hunc primae quaeres in limine Tectae.*

Familiae C,a. antiquiores testes: *Protinus hunc primae que in crimine tectae*; unus eiusdem stirpis recentior: *Protinus hunc primae res in crimine tectae*. Patet igitur, in communi familiae capite vocem *quaeres* minus distincte scriptam extitisse. Quid reliqui? Partim cum P recte exhibent *quaeres in limine*, corrigunt

\*) praefixi his locis, qui in T (Thuanoo) extant.

tamen cum eodem *primi—tecti*; *O*, quae editio est ad codicem familiae *C, a.* exacta, *quaeras in limine tecti*. (Nimirum cum editor *quae* invenisset, *quaeras* de suo fecit, cum *quaeres* debuisset.) Codex *p:* *primum quaeres in limine tecti*. Maiores turbas omissa forte vocis *quaeres* alterutra syllaba dedit in aliis codicibus. Nam *awp*: *Protinus hunc adeas primaeque in vimine* (*crimine wp*) *tecti* (vel *tectae*); denique priscæ editiones susceptis utriusque classis vitiis:

*Protinus hunc adeas primique in limine tecti.*

3. \* VI, 32, 3.

*Damnavit multo staturum sanguine Martem.*

Sic *TP* et, nisi quod *staturam*, *z*. Leviter corrupti *XAB*: *multos saturum* (*aturum AB*). Reliqui *saturum* ad numerorum legem retracturi vel *saturum tam* vel *saturatum* vel *saturatam* finxerunt.

4. \* VII, 12, 9.

*Ludimus innocui: scis hoc bene; iuro potentis.*

Sic *TPF*. Sueto ipsis vitio libri *XA* in similis confinio syllabae *is* lapsi dederunt: *innocuis hoc bene*; *G* *innocuis hoc pene*; *C* *innocuis verbis hoc bene*; vel *innocuis verbis hoc iuro* vel *Ludimus, innocuus hoc iuro* vel *Ludimus innocui, verbis hoc iuro* turba reliqua.

5. \* VI, 52, 5.

*Sis licet, ut debes, tellus placata levisque.*

Sic *TPFG*. Ex proclivi permutatione litterarum *i* et *t*, *is* et *es* *XAB* monstrant: *Sis licet videbis*. Id perperam interpretati reliqui scripserant: *licet indebitis*, *licet usque sibi*, *licet inde sibi*, *licet inde illi*, *licet imposito*.

6. \* III, 4, 7.

*Quando venit? dicet. Tu respondeto, poeta.*

Sic *TPCO* cum aliquot ex deterioribus. Nec aliter voluit *A*, qui dedit: *Quando veniae dicit tu responde poeta*. Excidit enim *to* propter finitimum *po*. Iam scriptor codicis *X*, cui idem ante oculos fuit, ut syllaba



perdita restitueretur, si infarsit, *Quando si veniet dicit responde poeta*; paullo aliter succurrabant *GXP*: *Si quando veniet dicet responde poeta*; rursus aliter *B*: *Et quando veniet dicens responde poeta*.

7. \* VIII, 6, 12.

*Largius Aeacides vividiusque merum.*

Sic *TPF* et pauci alii. Facili lapsu *A* et *pr.B* omissa syllaba *di*: *viviusque*. Iam corr.*B*: *vivius atque*; *G* man. *pr.* *vivusque*, corr. et *bibit usque* cum *X*; *ebi-*  
*bitisque merum* iam codicem *X* infecit, quod mirere, cum aliis. Reliqui autem omnes *et bibit ipse* vel *et bibit ille*.

8. \* VI, 50, 3.

*Obscenos ex quo coepit curare cinaedos.*

Optime Beverlandus ex scriptura *T*: *ex coepit* elicit manum poetae. Addicunt, si nutus prudenter interpretere, *XP* et *pr.AB*, qui *Obscenos coepit*, cum quo, quod *co* scriptum erat, a sequentis vocis initio absorptum esset, casus autem *ex* voculam hausisset. Hinc librarii variis artificiis defectum reparant, aut duplicato voc. *coepit* sic: *Obscenos coepit, coepit curare cinaedos*; aut *Obscenos coepit postquam*, aut *Sed postquam coepit* aut denique *Obscenos postquam coepit*.

His adde VII, 74, 8. et considera mihi \* I, 29, 4., ubi similiter accidit atque ultimo illo loco. Nam cum *T* daret:

*Si dici tua vis, eme ne mea sint,*

omnis sententiae ratio postulavit, ut illo indicio nixus reponerem:

*Si dici tua vis, en, eme ne mea sint.*

Nec aliorsum ducunt vestigia reliquorum librorum, qui in locum extriti a proximo *eme* vocabuli *en* suffecerunt varie *hic*, *haec*, *hoc*. Iam ut poeta I, 2, 3. verissime dixit:

*Hos eme, quos artat brevibus membrana tabellis,*  
ita isto loco pronomen demonstrativum vim sententiae evertit.

Sed haec sufficiant. Nam studiosi semel moniti quid rei sit commentariorum criticorum nutus facile ipsi assequuntur. Nos verbis pepercimus, cum, ex ordine consignatis scripturae discrepantiis, res ipsa loqueretur. Ut autem illis in locis, modo quos tractabam, gradus quidam corruptelarum conspici poterant, ita sunt plurimi loci, in quibus diversarum familiarum incorrupti libri conspirant, varie titubant deteriores vel quod novos errores importarunt vel ob praeposteram mutationem. Potiores quosdam hac tabula repraesentabo:

*Optimi (TXP):**Deteriores:*

I, 3. 7. iactas	captas, raptas
92, 7. scripta	trita
II, 66, 4. saevis icta	sectis icta, ulta, laeta; saevis laeta, aegra, ulta.
VIII, 59, 4. piperata	piceata
IX, 17, 7. iuvenale	iuvenile
IX, 47, 6. rigidam	rigidum
103, 2. alio nuda La- caena cygno	cygno nuda (vel nupta) La- caena alio
X, 48, 9. tonsile	sectile
XI, 58, 1. tentumque	tensumque, certumque, te- cumque
59, 11. sub umbras	sub undas
84, 14. pyctae	picta
XIII, 92, 2. matten (vel si- militer)	bestia vel gloria.

Ubi autem nunc *TXP* diversa praebere videntur, saepe re accuratius pensitata intelligitur, summam esse optimorum testium concordiam. Id paucis exemplis confirmabo. Sic X, 13, 10. *Cotta* TP, reliqui *Tucca*. Sed cum in lemmate *X* quoque *Ad Cottam* monstret, antiquitus libros omnes consensisse et quod turba habet deteriorum, id errore unius librarii partum esse, in confessis est. Sic plane XI, 98, 1., ubi *Flacce* P (*T* non habet id epigramma) *Basse* reliqui. Sed lemma in *XAC Ad Flaccum*. Postremo XII, 12, 2. *Pollio* TP,

*Postume* reliqui. Sed lemma *codicum familiae C,a. Ad Polliam* (vel *Pollam*) vitii originem manifestat.

Infinitus est numerus locorum, ubi si errores callami leniter emendes, optimi sani et unanimes, deteriores contra absurde corrigendo depravarunt. Quanquam interdum, ubi attentum scribam lectoremve sententia ipsa commonafaceret, a vitiis vetustiorum caverunt. Nam omnes libri pleni errorum, vetustissimus quisque maxime. Sed optimorum errores impunitatem habent ab oscitatione librariorum et sermonis sententiaeque ignoratione; qui si quando vitia corrigere ipsi periclitabantur, tam sinistre egerunt, prorsus ut intelligas, nihil eos nisi verba latine sonantia quaesivisse; reliquorum autem errores censuram merentur propter emendandi quaevs et demutandi effrenatam licentiam, quae haud raro extenuae cuiusdam speciei lenociniis falleret.

§. 2. Verum non licet consistere in dirimendis optimis codicibus ab iis qui paene ubique deteriora ostendunt. Inter ipsos enim optimos *trium diversarum familiarum* distinctio elucet. Licet autem sic fere dispescere;

#### I. Codices meliores.

*Familia A:* *TH*, qui soli *Spectaculorum libellum* ab importunis hariolationibus vacuum servarunt.

*Familia B:* *PF* et, ut videtur, *MW* et *Arondellianus*. Hi libri *Spectaculorum libello* carent. *PF* a Torquato Gennadio emendati.

*Familia C,a.* *XABCEGVX* (2) et ex parte *O*. Hi libri praeter *O* *Spectaculorum libello* carent. Unius archetypi scripturam alii fidelius, alii minus fideliter referunt.

*Familia C,b.* *fhlpB Vind. 3. et Bononiensis*. Hi libri primitus ex eodem archetypo ducti fere omnes *Spectaculorum libellum* aliunde acceptum assuerunt. Iidem familiae notas

saepe scriptura ex alio fonte petitis occul-  
tarunt et novis erroribus commissis cor-  
rectionumque licentia sumpta a sinceritate  
classis C, a. defecerunt, sed ut universae  
pristina communio aperte prodatur.

## II. Codices deteriores.

Inter hos codices sunt quidem, qui artiore vinculo inter se nexi sint, ut *zφ*, *Om*, *bc*, *saw*, sed ut vix familiae investigari possint. Nam hi libri omnes saec. XV. demum orti praeter vitiorum sibi propriorum copiam inter diversas meliorum familias varie fluctuant. Pertinent huc libri reliqui praeter meliores supra indicatos omnes. A quibus familiam C, b. non distraxissem, nisi illius socii originem tamen suam aliquanto clarius ostentarent.

## I. Codices meliores.

### Familia A.

§. 3. Familiae, cum codicis *H* exigua particula conservata sit, unus *T* testis habetur, sed is locupletissimus. Interdum *M* accedit, h. e. is liber, unde Bongarsius hausit ea quae ad libros XIII. XIV. allevit. Sed propius is tamen ad *P* admovendus visus est. Thuanus ei autem praestantia, de quo supra explicavi p. LXXXIII sqq., qui vetustissimi archetypi — profecto saec. IX. vetustioris — et fide dignissimi ductus summa superstitione refert, non solum eo censetur, quod ubique reliquorum librorum bonorum virtutes aequat, sed maxime eo, quod permulta a reliquis omnibus vel obliterata erroribus vel interpolationibus dissimulata salva et integra custodivit aut solus aut cum uno alterove codice alio. En recensum aliquot locorum, quos non curiose conquisivi, sed ut casus obtulit usurpo. Vel ex his patet, reliquos Thuanus luci vel interpolando vel labendo mirifice offecisse.

T:	<i>Reliqui.</i>
I, 43, 6. Punica grana	Punica, mala
II, 5, 3. disiungunt	distingunt
III, 24, 2. focis	tuis, satis, sacris
31, 4. massa	mensa, mappa
65, 8. passa	parta, sparsa
99, 3. Non necuos	Innocuos
IV, 31, 1. iste tibi	esse tibi
32, 10. Hippodame	Hippodamus
V, 16, 13. iuvat et lauda-	satis laudabimus <i>vel</i>
bimus	satis laudabimur <i>vel</i>
	satis est, laudabimus (lau- dabimur)
50, 3. velis	potes, putes, paras, petis
VI, 8, 1. Praecones	Praetores
32, 4. tota	iuda, mula, multa, nuda
64, 3. deprensa	rubicunda
VII, 35, 4. nuda	nulla
VIII, 21, 4. axe	igne
IX, 20, 3. Felix o quan- tis	Felix quanti, O felix quan- tis, Felix quae tantis
XI, 21, 3. intacta	impacta
39, 10. temperat ira sua	abstinet ira manum (ma- nus)
XII, 17, 9. Cum recubet pulchre	Cum sit ei pulchre <i>vel</i> Cum sit tam pulchre
19, 2. domi	foras <i>vel</i> foris
31, 8. dapes	domos
94, 5. Calabris	doctis
10. palma	fama
XIV, 37, 1. Selectos	Constrictos, Constructos.

Pleraque ex his ita sunt comparata, ut primo aspectu cuius apparet, quantopere Thuanei memoria reliquorum omnium testimonia deprimat. Quare vel nutibus egregii libri malui obtemperare, quam reliquorum clamoribus aures applicare. Sed cum librum mendis scatere iam supra notarim, periculum est, ne interdum praeiudicata quadam bonitatis opinione seductus reliquorum fidem

iniuria sp̄verim, amplexus sim id quod Librarius Thua-  
nei imprudenter per seccordiam peccarit. Sed non  
multos eiusmodi locos repertum tri confido. Universe  
hic liber nulli pro fundamento emendationis fuit, quem  
ubicunque fieri nullo sententiae sermonisque detrimento  
poterat, sum secutus. Vincit enim reliquos omnes fere  
ita, ut Urbinas Isocrateos, Parisinos, Demosthenicos,  
Ravennas et Venetus Aristophaneos reliquos.

#### Familia B.

§. II. Alteram familiam constituunt codices *PFW*,  
*codex Arondellianus* et, ut opinor, *Bongarsianus*. Sed  
cum codicis *W* pertenuē fragmentum aetatem tulerit,  
*Arondellianus* non satis accurate sit excussus, *Bongar-*  
*siani* denique memoria valde incerta sit, nos disputa-  
tionem in duobus illis libris aestimandis (*PF*) conti-  
nebimus. Uterque a Torquato Gennadio quodam  
emendatus dicitur \*). Quae hoc testantur subscrip-  
tiones — vid. supra p. XCVII. — librariorum culpa sunt  
mutilatae. Integrior reliquis est subscriptio codicis *P*  
libro III.: *Emendavi Torquatus Gennadius. Constantine,*  
*feliciter flores (floreas)*. Ut in gratiam Constantini,  
quem Graterus (vid. supra p. XLIV.) imperatorem in-  
tellexit, se emendavisse dicat. Nam quod libri V. sub-  
scriptio suadere videtur, ut urbem in qua emendaverit,  
Torquatus annotasse censeamus, quod fere in aliis scri-  
ptoribus addi solet, — credo autem Constantinopoli vi-  
xisse — ea vereor ne manu librarii temere sit corrupta.  
Est quidem ibi: *Gennadius Torquatus emendavi Con-*  
*stantiū*, sed reliqui loci arguunt, librarium quod scri-  
bere debuerat *Constantine, floreas* perperam decurtasse.  
Inde ab illo libro lemmata pariter atque subscriptiones  
in *P* neglecta sunt, non quod Gennadii opera ibi sub-  
stituerit, sed librarii industria eius, qui haec rubro colore  
addere debebat, languescebat. Docet *F*, qui vel libro

\*) Si recte conicio, codices illi duo Anglicani quos supra posui  
p. LXXXII. nr. 4. 7., et ipsi a Torq. Gennadio emendatum textum  
Martialis praebent.

XIV. subscriptum habet: *Torg. Gennadius emendavit et f.*, qui cum in extremis singulis libris monstret: *Ego Torg. Gennadius emendavi feliciter*, in libro III. addit: *Constantine, feliciter floreas*. Nempe librarii recentiores nec vim istiusmodi notationum intelligebant et supine transferebant in sua exemplaria. Compara modo quae de Livianorum codicum corruptelis disseruit Drakenborchius T. VII, p. 321 sqq.

§. 5. Quod M. Valerium Probum fecisse scribit Suetonius Illustr. Gramm. c. 24., ut *multa exemplaria contracta emendare ac distinguere et annotare curaverit*, idem instituerunt plurimi homines docti ultimis saeculis imperii Romani. Nam cum iam Cicero, Seneca, Gellius — vid. locos apud Burmannum in Valesii Emendatt. p. 180. — ipseque Martialis de stupore librariorum, qui verba scriptorum corrumpant et vitient, conquesti sint, quid vergente imperio factum esse putabimus, cum studiorum ratio angustioribus finibus concluderetur, sermonis autem emendati usus in dies magis magisque raresceret? Et cum paullatim exterae gentes cum Italis se miscuissent, sermonem latinum multis modis infectum esse satis constat. Quae contagio ne auctores classicos corripere laudabili litterarum amore sedulo caverunt homines et doctissimi, ut illa aetate, et summis honoribus functi. Novimus non paucos scriptores, quorum opera inde a saeculo p. Chr. III. illorum operam experta sunt \*). Auctores autem harum recen-

\*) Breviter complectar scriptores latinos, qui emendatorum subscriptiones offerunt. Sunt hi: 1. Plautus ex recensione Culliopii. 2. Terentius ex recensione eiusdem. 3. Virgilius ex rec. Turcii Rasi Aproniani Asterii. 4. Horatius ex rec. Vettii Agorii Basilii Mavortii. 5. Lucanus ex rec. Pauli Constantinopolitani. 6. Martialis. 7. Sordullus ex rec. eiusdem Asterii qui Virgilium emendavit. 8. Iulius Caesar ex rec. Iulii Celsi Constantini et Flavii Licerii Firmini Lupicini, vid. Baudium Catal. Codd. Latin. Bibl. Laur. Med. T. II, p. 839. et Schneiderum de Bell. Hisp. Script. p. 6. 9. Livius ex rec. Nicomachi Dextri et Victoriani. 10. Tacitus ex rec. Sallustii. 11. Appuleius ex rec. eiusdem. 12. Val. Maximus ex rec. Rusticii Helpidii Domnelli. 13. Fronto

sionum, si fas est ita dicere, cum fere essent homines illustrissimi, his debere credimus, quod posteriorum saeculorum librarii in summa re fideliter illa ipsa exemplaria ab his emendata describerent.

Illi quaeritur quid secuti fuerint, utrum sua scriptoribus obtrudere non dubitarint, an eo enisi sint, ut fides vetustorum exemplarium integra praestaretur expulsa librariorum erroribus. Et universe quidem bene sperare iubet id quod veteres cum Graecos tum Latinos summum videmus in eo posuisse studium, ut codices vetustissimos et fide dignissimos contraherent, non vanae luxuriae iactantiaeque gratia, sed ut de scriptura ipsorum auctorum certo constaret. Id nube exemplorum contra rumusculos a F. A. Wolfio sparsos probavit Lehrsius de Aristarchi Stud. Homer. p. 366 sqq. Similiter emendatores illos adeo videmus codicum emendationum scripturae observantes fuisse, vix ut singulorum audaciae locus videatur concessus fuisse. Nam apographa vitiosa emendabant *altero contra legente vel conferente*\*). Hoc est, alter librum a vitiis librariorum

---

ex rec. anonymi, vid. Niebuhr. p. 96. 112. 131. 152, aliisque locis. 14. Priscianus ex rec. Flavii Theodori Constantinopolitani, vid. Fr. Osann. Symbol. Hist. Litt. T. II, p. 148 sqq. 15. Martianus Capella ex rec. Securi Melioris Felicis Asperi. 16. Macrobius ex rec. Aurelii Memmii Symmachi.

\*) Sic Marciano Capellae subscriptum: *Securus Melior Felix Asper Comes Consist. Rhetor U. R. ex mendosissimis exemplaribus emendabat contra legente Eleuthero Scholastico discipulo meo Romae ad Portam Capenam Cos. Paulini V. C. Antiquissimis Horatii codicibus: Vettius Agorius Bassus Mavortius V. C. et int. excom. dom. excons. ord., conferente magistro Felice, oratore urbis Romae. Vide Beutlei. Praef. p. X., Peorikamp. p. XIX sq. Nec siliorsum valent haec vetusto Macrobi codici subscripta apud Sirmondum ad Apollin. Sidon. Epist. V, 15. Aurelius Memmius Symmachus V. C. emendavi Ravennae cum Macrobio Plotino Eudoxio, h. e. contra legente Eudoxio. Id ubi neglectum, notabant interdum librarii, voluti codicis Lucani Casselliani scriptor: Paulus Constantinopolitanus emendavi manu mea solus, vid. Weberi Lucan. T. III, p. X.*



purgandum recitabat, alter socius adhibebatur ad librum vetustiore legendam scripturaeque discrepantiam annotandam. Vide Apollinar. Sidon. Epist. V, 15; Burmann. ad Vales. l. c. Veluti Nicomachus Dexter se Livium *ad exemplum parentis sui* emendavisse dicit, vid. Drakenborch. l. c. Graecis in simili re *παρ' αναγιγνώσκειν* dicitur, ut apud Plutarchum Vitt. X. Oratt. p. 841, F. rogatione Lycurgi factum narratur, ut *δ' τῆς πόλεως γραμματεὺς παραναγιγνώσκοι τοῖς ὑποκρινόμενοις* fabulas Aeschyli, Sophoclis, Euripidis. Neglexerant id ipsum in Aristotelis *βιβλιοπῶλαι* *τινες γραφεῖσι* *καὶ τοῖς χρώμενοι καὶ οὐκ ἀντιβάλλοντες*, *ἐπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συμβαίνει τῶν εἰς πρᾶσιν γραφομένων βιβλίων καὶ ἐνθάδε καὶ ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ*, verba Strabonis sunt XIII, 54. p. 609. (T. V, p. 387. Tzschuck.). Tantum igitur abest, ut libri *ἀδιόρθωτοι* digni sint maiore fide, ut qui subscriptione emendationem contestantur, longe praestare videantur. Quamquam quis neget, fieri aliquando potuisse, ut singuli in singulis scriptoribus plus sibi iuris arrogarent? Quod in perpaucis potest aliquatenus diiudicari, cum fortuna paucissimos codices superstites esse voluerit antiquiores illis, qui certi emendatoris nomen prae se ferunt.

Exemplis aliquot illustribus licet id quod dixi comprobare, codices emendatos a scribendi erroribus vacuos esse et verba scriptoris integriora servare. Sic quod codex Florentinus Taciti, qui Annalium libros VI. priores solus habet, a vitiis gravioribus satis immunis est, gratia habenda est Sallustio cuidam, qui in fine dicitur: *Ego Sallustius legi et emendavi Romae felix Olubio et Probrino V. C. Coss. in foro Martis controversias declamans oratori Endelexio. Rursus Constantinopoli recognovi Caesario et Attico Coss.* Sic teste Bandino haec in codice scripta, Catal. Codd. Lat. Bibl. Laur. Med. T. II, p. 835. Confer L. A. Ernesti Praef. Tacit. T. I, p. XVI. Bekker. Eadem fere Appuleio subscripta refert Bandinus T. II, p. 4. et Sirmondus Apollin. Sidon. IV, 8. p. 44. In Graecis Demosthenis

codex  $\Sigma$   $\delta\iota\acute{o}\rho\theta\omega\tau\alpha\varsigma$ . Et est is liber consensu omnium longe praestantissimus, cuius de origine nuper subtilius quam alii explicavit Herm. Sauppius noster Epist. Crit. ad God. Hermannum p. 49 sq. Emendatores igitur optimos libros prudenter selegisse eosque emendate describendos curasse videntur. Tu si claro documento intelligere volueris, quid sit liber  $\delta\iota\acute{o}\rho\theta\omega\tau\alpha\varsigma$ , Velleianas lacinias cum codice Tacitino committes. Consentientem mecum habeo P. Hofm. Peerlkampium, qui Praef. Horat. p. XXII sq. coniunctam Mavortii et Felicis operam in eo constituisse censet, *ut emendarent tantum corruptelas in singulis vocabulis a festinatione et imperitia describentium ortas*. Nec contra valent quae Orellius collegit Praef. Horat. II, p. VI.

Sic est profecto. Narrat Petr. Summontius, attulisse Sannazarium in Italiam codicem Solini *autore ab ipso, quod iam titulus indicat nec eius negat vetustas, et recognitum et editum*, vid. Pontani Opp. T. II, fol. 102, b. Ald. Virgilii codicem Medicum emendavit Turcius Rufius Apronianus Asterius V. C. et Inl., qui anno p. Chr. 494. consulatum gessit. Qui quid praestiterit ipse docet in epigrammate post Bucolica scripto, vid. p. 13. Foggini. LEGI ET DISTINXI CODICEM FRATRIS MACHARII V. C. NON MEI FIDUCIA SET EIUS. CUI SI ET (corrigit SCILICET) AD OMNIA SUM DEVOTUS ARBITRIO. Tum ipsius epigrammatis initio profitetur:

*Distinxi emendans, gratum mihi munus amici*

*Suscepiens, operi sedulus incubui.*

Vide Bandinum l. c. T. II, p. 291., Burmann. Anth. Lat. II, p. 187. (T. I, p. 371.), Meyer. Anth. Lat. nr. 281. In verbis poetae ipsis interdum comperet manus Mavortii, modesta illa et religionem fideliter servans. Quanquam haec scribentem non fugiunt dubitationes Heynii T. IV, p. 607 sq. ed. Wagner.

Sed in paucis illis scriptoribus, quorum codices supersunt et vetusti, emendati ab aliquo grammatico et vetustiores etiam non emendati, cavendus error est, ne,

si forte emendatorum scripturae, ut recentiorum, praestantia non emendatorum vincuntur, continuo in emendatores istos culpam conferamus. Veluti Fr. Ritschellius, amicus suavissimus, postquam repperit, codices Plauti Palatinos et Ursinianum ex recensione Calliopii fluxisse, Palimpsestum Ambrosianum non item, Calliopio tribuit ea, quae a Palimpsesto discrepant. At id aetatis potius discrimen est fontisve principis multorumque deinceps librariorum commune peccatum \*).

**§. 6.** In Martiale — nam de singulis singillatim quaeri debere intelligo, modo illa universe teneantur quae exposui — fieri prorsus nequit, ut Torquati Gennadii opera collatis libris ab ipsius recensione remotis iuste censeatur. Novimus ex codicibus saeculo XV. non antiquioribus. Ponamus, Terentii codices Calliopianos superesse saec. XIV. et XV. non excedentes: quis tandem Calliopii textum sponderet qualis esset? Nam recentiores librarii, licet diversos fontes miscerent, subscriptiones tamen vetusti libri non patiebantur perire. Id eximie corroborat codex *f*, qui raro ab interpolatis libris familiae *C, a.*, quales sunt *hlpB* dissentit idemque Torquati Gennadii nonien iactat. Et ipsi *PF*, licet saepius conspirent, saepe mirifice dissident. Communem fontem arguunt v. gr. haec:

---

\*) Non plane subscribo his quae Ritschellius praecipit cum in Disputat. de emendat. fabb. Terentii, Vratislaviae n. 1838. p. 10 sq., tum in Epistola ad God. Hermannum in Zimmermanni Annal. Philoll. 1837, nr. 92. p. 746. Ibi haec disputat: „Der Palimpsest des Plautus verhaelt sich zu der Recension des Calliopius, von der die Palatinischen Hdschr. nebst der Ursinischen die älteste Quelle sind, wie der Codex Vaticanus des Virgilius zu dem Medicischen oder wie der Bembinus des Terentius zu dem Basiliconus, dem Ambrosianus, dem Roemischen Miniaturencodex. So wenig die Virgilische Kritik mit der Befolgung des Medicus ohne Zuziehung der Vor-Asterischen Recension abgeschlossen ist, so wenig werden wir uns beim Plautus mit der Recension des Calliopius, die für uns doch immer nur die Geltung eines subjectiven Standpunctes hat, beruhigen dürfen, selbst wenn wir sie in solcher Integrität und vermöge einer so alten Quelle haetten, wie die Virgilische des Asterius.“

CXIV PROLEGOMENON CAP. III.

<i>PF:</i>	<i>Reliqui:</i>
VI, 2, 1. serae	sacrae
3, 6. toto	totam
nubit <i>F</i> : nubit <i>P</i>	nebit
13, 7. renovetur	revocetur
21, 8. virum	Iovem
28, 6. innocens ( $\lambda$ )	integer
30, 4. rogatus	moratus
42, 18. Martiave	Martiaque
88, 2. Sosibiane	Caeciliane
VII, 13, 1. solibus ( <i>Arondell.</i> )	collibus
34, 8. Quid te tot	Ut quid tu <i>vel aliter.</i>

Conferantur eorundem librorum scripturae Libr. I, 49. IV, 55., ubi utrumque accuratissime collatum habemus. Longe maior eorum numerus locorum, ubi diversa sequuntur. Veluti

<i>F:</i>	<i>P:</i>
Praef. I, p. 23, 11. scribit	scripsit
I, 10, 1. venustus	gemellus
15, 10. fluent	fluunt
18, 6. toxica vina	toxica saeva
20, 3. ventre gulaque	ventri gulaque
26, 4. bibis	petis
27, 2. Qui nunc est	Quincunces
VI, 21, 10. parce deo	caede duos
32, 3. saturatum	staturum
47, 3. ab amne	ab antris
Praef. VIII. <i>habet.</i>	<i>omittit.</i>

Gennadii recensionem ex his apparet restitui non posse. Quanquam *P* universe aestimanti longe integrior videtur testis; *F* contra ad familiam *C, a.* multo propius admotum esse cum scripturae non paucae docent, tum epigrammata eadem libro X. omissa, vid. supra p. XCII. Si Gennadii recensionem ex antiquioribus fontibus haurire liceret, non dubito quin optimum et tutissimum ducem haberemus. Nunc *PF* non effugerunt eandem calamitatem, qua libri recentiores fere conflictati sunt,

ut librarii non unum exemplar fideliter describerent, sed scripturis aliunde corrogatis contaminarent. ·Dixeris ipso temporis progressu codicum scripturas a pristina bonitate delapsas esse. Nam in certissimis indiciis summae praestantiae Palatini sunt quae confirmant, recentiorum librorum contagionem hunc quoque hic illic atfigisse. Veluti statim ordo epigrammaton libri L. turbatus est. Nunc *P* est quasi intermedius quidam inter familias *A*, *C, a* et deteriores. Quare cavendum, ne ubique tanquam oraculum adores. Quamquam in locis dubiis et controversis, iis maxime, qui in *T* desunt, unus saepe salutem fert.

Solus *P* his locis, quos rei demonstrandae gratia forte selegi, veram manum poetae servavit:

*P:*

*Reliqui:*

IX, 2, 2. sola                      om. *XABG*: digna *X*, laesa *reliqui*.  
(Hoc loco in archetypo familiae *C, a*. casu exciderat evanueratve *sola*. Id librarius codicis *X* aliter atque reliqui de suo reddiderunt. Deteriores a familia *C, a*. stetisse intelligas.)

X, 4, 8. dicere vita „meum vita om. *XA et pr. G*: quis-  
est.“                                      que *X*, rite *l*, iure *reliqui*.

(Solut *P* cum *Aroncelliano* offert quod res ipsa requirit. In reliquorum librorum scripturis vel error versatus est vel diversorum conatus id quod interciderat in archetypo reparandi. Hoc quoque loco omnium reliquorum librorum forma a familia *C, a*. apta est.)

VII, 14, 5. quas                      quam  
47, 1. Sura                              summe

71, 2. et gener atque nepos      et gener atque socer  
Haec hactenus. Sed ut intelligatur, *P* propius a *T* abesse quam a familia *C, a*., locos consignabo aliquot, ubi soli *TP*, quibus interdum addere licet *F* et unum alterumve de deterioribus ex sinu illi fonte correctum, conspirant in scripturis exquisitis:

*TP:*

*Reliqui:*

I, 13, 2. strinxerat              traxerat  
39, 5. mirator                      imitator

h •

CXVI PROLEGOMENON CAP. III.

I, 87, 4. redit	venit
II, 40, 2. fraudes	mores
VI, 43, 9. urbis	urbi
47, 3. ab antris	ab antro, ab anna <i>similiter</i> .
80, 8. Tonsilibus	Textilibus <i>et similiter</i> .
IX, 52, 5. tanto	tanta, tanti.
X, 14, 8. venit quando selibra mihi	quando missa selibra mihi est
25, 3. durusque tibi fortisque	fortisque tibi durusque
XI, 22, 9. marem	mares
37, 3. tuus	tuis
54, 6. eras	erat
56, 1. mortem—laudas	laudas—mortem
99, 5. magnis T, ma- gni P	gemina

XIV, 146, 1. Cosmi nardi  
Nunc contra eorum locorum delectum proponam, qui infectum esse codicem *P* labe deteriorum librorum et interpolatorum clare loquantur. Sic VIII, 68, 5.

*Condita perspicua vivit vindemia gemma*  
cum *vivit* in libris aliquot vetustioribus, ut *X* et *pr.B*, in *vidit* abisset casu, *P* reliquam orationem huic vitio assimilata propinat:

*Condita perspicuam vidit vindemia gemmam.*  
Et VI, 39, 20. *PF Iam Niobidarum* licentius conformarunt ex corruptissima optimorum scriptura, quae satis aperte eo fert, quo paucissimi tuto ducunt *Iamque hybridarum*. Imposuit mihi ipsi emendator Palatini fontis, quanquam ab initio, licet accurata libri collatione destitutus essem, diffidebam isti auctoritati, II, 14, 13.:

*thermis iterumque iterumque iterumque lavatur*, quod credulus fovi. Indignor factum. Nam optimorum vestigia — *T* non habet — *termis* (*ternis pr.B*) *iterum iterumque* docent *ternis iterum thermis iterumque* antiquam fuisse scripturam, a qua vetustiores solito more deflexerunt propter verborum contiguorum similitudinem. Conferendum est Epigr. X, 51, 12., ubi

*triplices thermae*, h. e. Agrippinae, Titianae, Neronianae. Postremo IX, 84, 5. interpolatam fuisse originem Palatini docet. Nam cum vetustissimorum scriptura *raptas* id occultet quod sententiae tenor flagitat *Ractus*, *P* ex interpolatione *moestus* recepit. XIII, 91, 2. pro *munera rara dapes* quod offert *munera cara garum*, id ex XIII, 102, 2. praepostere repetitum est, de quo genere vitiorum explanavi supra p. XXVIII.

Certissimum autem argumentum, *P* saepe ad deteriorum sordes declinasse, in familiae *A* et *C<sub>a</sub>*. consensu positum est. In quo consensu dubio caret, utri parti fides sit maior. Contemplemur hos locos:

<i>Fam. A et C<sub>a</sub>.</i>	<i>P et deteriores:</i>
IV, 49, 1. 2. Nescit — vocat	Nescis — putas
IX, 17, 3. rata vota (voce)	sua vota
25, 6. petat	tegam
26, 8. metuit	metuat
32, 6. crassae — Burdigalae	crassi — Bardigali
47, 8. dogma quod est	dogma facit
50, 3. bis senis	bis denis
53, 3. volumus (volenti)	iubemus
54, 10. ad astra	in astra
74, 1. tantum pueri	pueri tantum
2. parva	prima
X, 11, 6. multum	ut multum
31, 1. ducentis	trecentis
6. comes	voras

Mira interdum *P* et deteriorum singularis concordia. Veluti II, 27, 3. *cito* omittunt *Pbs*; VII, 31, 10. 11. invertunt *Pbcmw*; XI, 49. deest in *Pasw*. Libr. VII, 28, 3. pro *Tartessiacis* cum *b*, quocum saepe *P* solitarios scribendi errores communes habet, exhibet *tartis iaces*.

Igitur Palatino locum iuxta familias *A* et *C<sub>a</sub>*. concessi ita, ut quae scripturae sua se virtute commendarent, haud cunctanter suscipereim, id quod in iis maxime factum est, ubi reliquorum bonorum scripturae

satis certa vestigia eiusdem lectionis conservassent. Contra ubi solus in alia abiret, vel speciosa sprevi, non tam quod Gennadianae recensiois scrupulus quidam resideret, sed quod verendum erat, ne recentioris aetatis commentis circumveniret. Malui adhaerescere libris vetustate cum fide coniuncta commendatis. Ceterum ubi familia *B* et *C, a.* in iis quae *T* non habet, concordantes sunt, reliquorum omnium consensus tanti non est, ut ab illis discedamus. Nec negari potest, ubi *T* deficiat, saepe unius *P* beneficio veram scripturam acceptam referendam esse. Nimirum saepe accidit, ut familiae *C, a.* archetypum ipsum labem traxisset. Iam ubi deteriores ab eodem fonte promanaverunt aliorumque fontium scripturas non immiscebant, nec ab illis veram scripturam expectari posse patet. Unde saepe uni *P* suus honos, (ad quem paene ubique, si recte iudico, Arondelliani consensus aggregandus esset, si librum Palatini gemellum accuratius collatum haberemus.) Vide modo haec a me demum ex *P* protracta, a Grutero cum sexcentis aliis penitus ignorata, V, 65, 4. VII, 78, 2. VIII, 51, 13. IX, 15, 1. X, 12, 8.

#### Familia C.

§. 7. Quos supra ad hanc familiam ascripsi codices omnes ex uno libro nunc perduto ductos esse summus in ipsis vitis consensus ostendit. Idem externis argumentis demonstratur. Etenim non pauca in his codicibus desiderantur omnibus; nisi quod de quibusdam minus accurate collatis non constat, recentiores autem quidam quae desiderabantur aliunde asciverunt. Veluti *ApB Vind. 3.* saec. demum XV. scripti Spectaculorum libello adaucti sunt. Vetustiores has habent lacunas: omittunt Epist. ante librum II. *XABCG pr. V* et, ut opinor *A*, ex quo nihil certe enotavit Iunius; III, 31. *XABCG* (de *EV* et *Vind. 3.* non constat.) nec quidquam ex *A* affertur; XII, 11. et 15. *XABCI Vind. 3.*, sed *A* certe 15. habuit, *V* utrumque, sed procul dubio a manu sec. suppletum, ut in Epistola ante libr. II.



factum vidimus. Porro XII, 26. 29. omittunt *XABCVp* et *Vind. 3.* nec quidquam ex  $\mathfrak{X}$  attulit Iunius. Vasta lacuna vetustiores libros omnes huius familiae foedavit libr. X, 57—72., *XABC(G)Etp* et eosdem ibid. 88—91. Priore loco in archetypo videtur folium integrum intercidisse. De  $\mathfrak{X}$  dubitari potest; ad priorem locum quaedam notantur, ad alterum nihil. De *V* et *Vind. 3.* non constat. Adde XI, 96.; quod epigramma in *XACzq* omissum, credo, quod librarius natione Germanus stomachatus gentis suae dedecus ab archetypo exulare iussisset. Turbant iidem huius familiae codices I, 84, 4. 109, 15. 16. XII, 4, 6. aliisque locis. Inter ipsos autem diversos quasi gradus bonitatis distinguas. Nam vetustissimus quisque archetypum fidelissime cum omnibus mendis descripsit, posteriores aleam coniecturalem audacius ludebant, a qua ne vetustiores quidem prorsus abhorruisse multa manifestant; recentissimi ab iisdem initii profecti aliorum fontium haustus non expalluere. Nullus autem horum librorum ex uno aliquo eorum qui servati extant descriptus esse potest; sunt qui non, ut *XA*, ex ipso vetusto libro, sed ex alio inde petito profluxisse videantur. Artior quaedam cognatio intercedit inter *XA*, *XC*, *AG*, *C Vind. 3.*  $\mathfrak{X}(\mathfrak{D})$  et *Bononiensem*, *EV*, ut videtur; *fhlpB*. Veluti *AG* omittunt VI, 80, 8; III, 37. Cfr. IX, 92, 6. 8. Ut autem alter altero fidelior in singulis, sic universe optimi iidem et vetustissimi sunt *XAE* et *pr. V*, quorum *A* interdum vel vetustiores *X* vincit, ut III, 20, 7. *An in* in *AB* est *Ani*, omissa lineola, in *X An*. Cfr. VIII, 6, 12. 7, 4. 12, 1. alia. Sed etiamsi omnes librorum errores humanae infirmitati condonaveris, ad Thuanei tamen praestantiam nullo pacto aspirare iudicabis; vel *P* saepissime post se relinquit. Deteriorem fontem sunt secuti, licet pervetustam.

Illud autem eximio fortunae beneficio evenit, ut librorum tam arte cognatorum tantam multitudinem diversis deinceps saeculis ortorum simul haberemus. Equidem haud scio an nullus sit scriptor, in quo iuxta

enumeratis cognatorum codicum lectionibus clarius illustratur, quae habuerint fata libelli. In Martialis enim codicibus familiae *C.a*, ab atavo ad seros nepotes vix unum membrum desideres. Universam autem memoriam horum librorum si coniunctam in uno conspectu posueris, quid in archetypo ipso scriptum extiterit ubique fere certissime effeceris. Rursus patet, consensum horum librorum omnium, licet numero sint permulti, in pravis scripturis et ipsa sententiae ratione convictis impune contemni. Is enim consensus nihil declarat aliud, nisi vetusti libri errorem cum fide summa esse propagatum. Sed vetustus ille liber barbaro calamo vitiosissimus factus erat, non temeraria coniectandi lubidine. Recentiores contra librarii, qui suo cerebello nimis confiderent, cum verba depravata esse intelligerent, remedium in promptu habere didicerant. Unde accidit, ut ubi vetustissimi libri huius familiae simulacra quasi quaedam verborum ostendunt, recentiorum testimonia toto caelo diversa sint et ab illis et inter semetipsa. Quares ut multas dubitationes haberet, si unum solum librum vetustum, alterum recentem eiusdem stirpis haberemus, ita nunc, cum omnem errorum progressum suis vestigiis persequi liceat, in clara luce versatur. Si qui autem grammatici, cum in librum isto modo correctum incidissent, scripturis interdum blandis hercle et fucato nitore splendentibus patulas aures praebuerunt, ii quam saepe erroris laqueis irretiti fuerint supra per exempla commonstravi. Quales errores ne quem nunc seducant successione horum librorum patefacta cautum est in posterum. Ceterum inficiandum non est, non paucos errores superiorum a recentioribus esse prudenter vitatos et interdum scite correctos, veluti VIII, 21, 11.

*Iam, Caesar, vel nocte veni: stent astra licebit.*  
Sic *GX*, cum *XAB* omisso *st* dedissent: *venient astra*; correcturi recentiores *veni sint* commenti sunt, quod vel *P* et *Arondellianum* invasit. Rectius *GX* egisse *Thuanet* scriptura documento est, qui habet *venis tenet*. Pariter I, 42, 4.

*Credideram fatis hoc docuisse patrem.*

Sic G $\chi$ : in X reliquisque vetustioribus cum *fatis* abisset in *satis*, varie syllabulae defectus sartus est, *satis hoc edocuisse, te docuisse, sic docuisse, vos docuisse*. Arguit occultationem vitii T, qui *satis hoc docuisse* simpliciter et candide offert.

Sed ut quivis iudicare facillime possit, quo vinculo illi quos dixi libri contineantur, de sexcentis locis perpaucos sumpsi et eos rei demonstrandae maxime idoneos. Qui omnes docebunt, casu fere peccasse vetustissimos, scientes et voluntate recentiores.

1. Libr. III, 23, 1.

*Omnia cum retro pueris opsonia tradas.*

XAG: *Omnia cum pueris retro obsonia tractas.*

B: *Omnia cum pueris tu retro obsonia tractes.*

C: *Omnia cum pueris retroque obsonia tractas.*

lprh alique: *Omnia cum pueris retrahens (vel retrahens pueris) obsonia tradas.*

2. III, 18, 2. *Cum te exuraris XAB casu pro te excusaris.* Sed G $\chi$  *Cum tu exuraris*, sede vitii non perspecta.

3. IV, 5, 1. *Vir bonus et pauper.*

XAB: *Vir vanus et pauper* (commutatis b et v litteris)

G: *Vir vanus pauper* (ut metro satisfaceret.)

$\chi$ : *Vir vagus et pauper* (idem alia via consecutus.)

Recentiores vel caute vitarunt vel ex aliis fontibus id quod verum est eruerunt.

4. IV, 5, 4. *pavidos tristi.*

XAB et pr.G: *pavido stricti*

corr.G: *pavido stricta.*

$\chi$ : *pavidos stricta.*

C: *pavidos scisti.*

(c: *paucos tristi.*)

5. III, 68, 7. *Schemate nec dubio, sed aperte nominat illam.*

- XAG:** *Schemate nec dubio per te nominat illam.*
- B:** *Schemate nec dubio per te nunc nominat illam.*
- X:** *Schemate nec dubio per te cognoverat illum.*
6. VIII, 78, 2. *Indica quos cuperet pompa, Lyace, tuos.*
- A:** *Indica quos cuperet pompa lyae tuos.*
- X:** *Indica quos cuperet pompae tuos.*
- C:** *Indica quos cuperet Pompiliane tuos, quod praeivit C pessimis. Reliqui errorem XA declinarunt.*
7. VIII, 73, 1. *Instanti, quo nec sincerior alter habetur.*
- XABG:** *Stant quo nec sincerior alter habetur.*  
(Exciderat I et rursus post t i.)
- CAB:** *Stantoni, Sanctoni, Statori sqq.*
- bhp:** *Stat corinna quo nec*
8. IX, 84, 9. *Omne tibi nostrum quod bis trieteride iuncta.*
- XA:** *Omne tibi nostrum quo bis trieteride*
- C:** *Omne tibi nostrum quod bis trieteride lectus.*
- Gp:** *Omne tibi nostrum quod (quop) bis trieteride plena.*  
(Plena supplevit librarius ex VI, 38, 1.)
9. XI, 20, 4. *Fulvia constituit, se quoque uti futuam.*
- X:** *Fulvia constituit, se quoque ut futuam.*
- Cq:** *Fulvia constituit, se quoque quod futuam.*
- hlp:** *Fulvia constituit, se quoque vult futuam.*
- X:** *Fulvia constituit, se quoque ego futuam.*
10. XI, 46, 5. *Quid miseros frustra cunnos culosque lacessis.*
- XA:** *Quid frustra cunnos culosque lacessis.*
- C:** *Ergo quid frustra cunnos culosque lacessis.*

- hl: *Quid igitur frustra cunnes culosque lacesis.*
- χ: *Quid frustra cunnos culosque lacesis inepte.*
11. X, 20, 3. *Tu mihi simplicibus, Mani, dilectus ab annis.*
- XA: *Tu mihi simplicibus mansuetus ab annis.*
- C: *Tu mihi simplicibus semper mansuetus ab annis.*
- χ: *Tu mihi simplicibus causa es mansuetus ab annis.*
12. IX, 20, 7. *Curetes texere Iovem crepitantibus armis.*
- G: *Curetes rexere Iovem crepitantibus armis.*
- A: *Cure exere Iovem sqq.*
- X: *Curti texere Iovem sqq.*
- χ: *Contexere Iovem Cretes sqq.*
- C: *Cretenses texere Iovem sqq., quod turbam sequacium traxit.*
13. IV, 26, 3. *Tricenos puto bis, videnos ter puto nummos.*
- XA: *Tricenos puto vis (bis X) denos ter puto nummos.*  
(vi in videnos a praegresso bis, quod vis scripserant, absorptum, ex cenos coegit denos fieri.)
- G: *Tricenos puto vis denos tibi puto nummos.*
- B: *Tricenos puto vis puto nummos.*
- C: *Tricenos puto bis et denos ter puto nummos.*
- χ: *Tricenos puto bis de nostris computo nummis.*
14. IV, 53, 6. *Cui dat latratos oboia turba cibos.*

CXXIV PROLEGOMENON CAP. III.

- XAG et pr.B: Cui datus (Dacus G) latrat obvia turba cibos.*  
*corr.B: Cuique datos latrat obvia turba cibos.*  
*C: Cui dat et usque latrat obvia turba cibos.*  
*χ: Cuique datis latrat obvia turba cibis.*
15. X, 45, 3. *Hoc tu pingue putas et costam rodere mavis.*  
*XA: Hoc linguae putas et costam (quostam X) r. m.*  
*Chlp: Hoc elingue putas sqq.*  
*χ: Hoc languere putas sqq.*
16. III, 50, 5. *Alter porrigitur dum fercula prima morantur.*  
*A et pr.B: Alter pergetor dum sqq.*  
*corr.B: Alter perge torum dum sqq.*  
*pr.G: Alter perletor dum sqq.*  
*Reliqui: Alter perlegitur dum sqq.*
17. XIV, 34, 1. *Pax me certa ducis placidos curavit in usus.*  
*X om. placidos: χ dociles, C quondam, proprios hpB.*
18. III, 19, 3. *Huius dum patulos alludens temptat hiatus.*  
*XA: Huius dum patulos adludet temptat hiatus.*  
*B: Huius dum patulos alludit temptat hiatus.*  
*Gχ: Huius dum patulos alludere temptat hiatus.*
19. III, 20, 16. *An impudici balneo Tigillini?*  
*XAG: An in pudicibus in eo Tigillini.*  
*C: An in pumicibus num Tigillini.*  
*B: An in podicibus meo Tigillini.!!*

Ohe, iam satis est! Vetustissimis igitur huius familiae testibus, utpote universe non nisi erroribus calami et vitiis maiorum suorum deformatis summam esse auctoritatem tribuendam patet. Reliqui nusquam non cum cautione usurpandi, cum emendandi licentia plus minusve in iis grassata sit.

## II. Codices deteriores.

Reliqui libri omnes, de quibus quidem exploratius constet, saeculo XV. scripti sunt, plerique in Italia. Hi Spectaculorum libellum initio illius saeculi ex diuturna oblivione vindicatum offerunt paene omnes. Videlicet inde a saec. XI. usque ad XV. solius familiae *C, a.* codices frequenter sunt descripti. Nec aliunde hi sunt codices orti paullatimque demutati. Quod uno exemplo demonstro, quo non clarius alterum. Libr. IX, 1, 1.

*Note, licet nolis, sublimi pectore vates.*

Sic *PF* satis aperte. Cum autem in *XABG* prono errore, non emendandi voluntate haec ita depravata essent:

*Note (Notae) lucebis (licebis ABG) sublimi* sqq., *X* impudenter *Late lucebis* effinxit, reliqui autem omnes *Non te celabis* (celibis  $\phi$ ). Quod quis dubitabit quin nonnisi ex errore vetustorum testium familiae *C, a.* originem trahere potuerit? Ita est profecto. Hi libri non iam a primordio sunt ex archetypo illius familiae, sed ex recentioribus codicibus varie detortis derivati. Multa hi libri, ut a scribis non indoctis exarati, quae in antiquioribus sunt male mulcata, bene in integrum restituerunt. Sed non omnia, in quibus familiae suae pristinae vestigia reliquerunt, suo Marte egisse putandi sunt. Nempe dubitari prorsus nequit, quin Itali saec. XV. libros familiae *C, a.* tum vulgo celebratos ex aliis libris familiarum *A* et *B* interpolaverint. Hoc factum esse docet Spectaculorum libellus et carmen supposit. I., quae in familiae *C, a.* libris

# CXXVI PROLEGOMENON CAP. III.

omissa ex codice pervetusto familiae *A* (neque ex ipso *H* neque ex *T*) suppleta sunt, aut a capite aut ad calcem noviciorum librorum. Porro Italos deteriores codices ad meliorum normam exegisse docent complures codices, quorum margines scripturas optimas optimorum codicum praeter spem ostendunt. Quales libros habemus v. gr. *a* et *vindob.* 1. Tu mihi vide locum illustrem XII, 50, 1.

*Daphnonas, platanonas et aërios pilyonas.*

Sic ex *T* scripsi, ad quem prope accedit *P*. Vestigium eiusdem lectionis agnoscas in scriptura *XAB: et aërios cyparissos*. Nam reliquos omnes *et aërias cyparissos* commaculavit. Hanc scripturam minus exquisitam librarii Itali sequebantur, a libris suis ex familia *C, a* deflexis ministratam. Iidem cum in codice familiae *A* vel *B* alteram repperissent nec quorsum tantopere ab altera recedens scriptura spectaret intellexissent, vel in marg. notarunt, ut *vindobonensis* 1. *herios pithonas*, vel praegresso epigrammati extremo addiderunt, ut *bchlzφ, Platonianas etherios pythonas*.

Sunt igitur hi libri ἀλλοπρόσαλλοι quidam, qui modo ad hanc, modo ad illam familiam transilient; modo ad depravatissima quaeque delapsi, modo sapienter ad optimorum memoriam deprehenduntur attemperati. Alter altero peior: mixtura varia. Sic supra narraui, libros *zφ*, licet pariter atque ceteri bona confusa malis praeberent, tamen saepius ad optimos codices familiarum *AB* sese applicare. Extremos deteriorum accurate quidem collatorum *bc* non immerito dixeris. Gradus quosdam dignitatis inter hos constituere difficillimum est propterea, quod non sunt, ut familiae *C, a*. libri, perpetua quadam successione a se invicem apti, sed liberius vagati omnia perverterunt. Quare in crisi sunt auxiliarii quidam, qui quae hic illic bona servaverant in optimis non reperta, aut *ῥελα μόλα* servarunt, aut quod liber vetustus familiae *AB* ab ipsis excussus singula emendatius scripta exhibebat quam nostri, aut denique quod scriptores doctiores ex tenore universi car-



minis et ex lege sermonis errores superiorum scienter emendaverunt. Praeterea hoc praestant, ut bonorum librorum et minus interpolatorum virtutes clarius explendescant.

### Caput Quartum.

Minus implicata eorum quaestio codicum est, qui Epigrammaton librum, praeeunte Grutero nunc *Spectaculorum* inscriptum, continent. Etenim duo tantum hodie extare videntur libri veteres, qui saeculum XV. superant, alter integer, alter bona sui parte orbatus, *TH*: saeculo XV. demum ortorum infinita turba est. Uterque saeculo X. descriptus est ex eodem fonte, h. e. ex libro antiquissimo eoque vel annis vel casu aliquo arroso et lacunoso. Librariorum eadem paene in eodem stupore religiositas vel dicam superstitio. Rarus dissensus: utri palmam deferas, dubius haereas, cfr. XX, 2. XXI, 8. XXII, 2. XXIII, 2. 3. XXIV, 2. XXV, 1. et 4. XXVI, 1. lemma XXVII. Universe tamen librarius Thuaneus omissione syllabarum et confusione frequentius peccavit. Archetypum quod sequebatur uterque compendifactum erat. Nam post carmen XXIX. uterque statim ad Libr. I, 4. transiliunt. Sed quod in reliquis libris suspicabar supra p. LXXXV. librarium codicis *T* ipsum quaedam omisisse vel per negligentiam vel taedio laboris adductum, id in hunc quoque libellum convenit. Ignorat enim XX, 4. XXV et XXV, b. tam XXX., quae cum servata sunt in *H*, in archetypo non defuisse apparet. Epigramma X. a *T* omissum in fragmento codicis *H* non reperiri acerbè fero. In eo libro fuisse, dum integer esset, certum est. Alias non haberent libri novicii Itolorum, qui sunt ad unum omnes ex libro *HT* simillimo derivati. Sed neque ex *T* ipso ducti esse possunt: alias ea carmina quae in eo libro non extare dicebam non haberent; neque rursus ex *H*,

# CXXVIII PROLEGOMENON CAP. IV.

quem ipsum exeunte demum saec. XV. a Iacobo Sannazario ex Heduarum usque finibus atque e Turonibus in Italiam advectum esse Petri Summontii testimonio discimus, v. Pontani Opp. T. II, fol. 102, b. Ald. et Maur. Haupt. Ovid. Halieut. p. XXIII sq. Adde quod, si *H* fontem adire licuisset, non neglecturi fuerant epigr. 29. 30.

In Italia igitur saec. XV. initio ex diuturna saeculorum oblivione emersit liber pervetustus, qui hunc libellum in doctorum hominum notitiam reduceret. Tum ei in nova exemplaria transcripto a librariis varia sedes assignata est, cum alii ab initio Epigrammaton collocarent, quo loco in libro vetusto illo repperissent; alii ad calcem reiicerent omnis libri, alii denique aliis locis interponerent. Codex ille nostro *T* coniunctior fuit quam *H*: etenim in Italarum libris desideratur Epigr. XXX. pariter atque in *T*. Id ex nostris libris solus *H* conservavit. Quanquam ab altera parte *T* ignorat Epigr. XXV. et XXV, b., quae in *H* extant et extiterunt in archetypo Italarum. Codices autem Itali ex uno eodemque libri vetusti apographo dimanarunt. Alias primarii errorem librarii XXVII, 8. 9. omittentis declinavissent reliqui. Et archetypum quidem ipsum brevi post evanuit, ut saec. XV. medio nemo hominum doctorum nisi novicios libros nosset. Testis N. Perottus, qui in *Brevi commemoratione vitae M. Val. Martialis*, quae est post Pyrrhi Perotti Praef. Cornu Copiae fol. 2. vers. Ald. haec professus est: „*Haec epigrammata*, in quibus Spectacula et ludos sui temporis describit, *in antiquis codicibus non reperiuntur*, haud tamen dubium est, Martialis esse.“ Nec aliter doctus ille scribe, qui anno 1463. librum Caesenatem exaravit, supra p. XCI. Adde quod neque Domitius neque Politianus in libris antiquissimis suis hunc libellum habuerunt. Alter enim nusquam a vulgo recedit, alter Miscellan. cap. LII. in Epigr. I, 4. Italarum figmentum *Dissimuletque deum* enarrat. Unde P. Summontius codicem *H* iure suo *novae atque incognitae emenda-*

*tionis tamque a vulgaribus diversum, ut hunc certo atque legitimo partu natum, reliquos vero liceat spurios existimare.* Usum tamen eius libri ab Italis illius aetatis non video factum esse.

Hunc autem epigrammaton libellum aliquando fuisse longe pleniorē demonstrat id, quod Florilegia vel Excerpta suggerunt quaedam carmina, quae olim hanc sedem tenuisse perspexerunt cum Iunio Scaliger atque Scriberius. Nostra aetate unus intellexit Fr. Duebnerus in Zimmermanni Annall. Philoll. 1837, nr. 2. p. 20. Epigrammata ista ex libro vetere P. Danielis et Excerptis Vossianis eruta partim in *D* (h. e. Florilegio Berolinensi) et Excerptis Erfordanis reperta antiquissimo tempore facta sunt ex libro nondum ab excerptoribus contracto. Nam *HT* nihil nisi Excerpta exhibent et ipsi cum iisque libri novicii ex gemello codice prognati. Vidi in exemplo Bernensi illo, de quo explicavi supra p. LXXI sq., schedulam, in qua Bongarsius ipse haec ascripserat: „Reperi etiam hos duos versus cum eiusmodi inscriptione in V. Cod. nunquam antea editos“ (vid. XXXII): „*Excusatio ad Caesarem pro versibus ad eum missis nundum satis exactis:*

*Da veniam subitis. non displicuisse meretur*

*Festinat Caesar qui placuisse tibi.*

Desunt quoque in impressis hi duo versus, quos in eodem V. C. reperi cum hac inscriptione: *De Victoria maioris et minoris* (vid. XXXI.):

*Cedere maioris virtutis fama secunda est.*

*Ille gravis palma est, quam minor hostis habet.“*

Haec Bongarsium ex alio codice atque P. Danielis repetiisse vel lemmata docent.

Lacunas libri archetypi codices Itali partim fideliter referunt, ut is liber qui minus quam reliqui correctorum est effrenatam licentiam expertus, Vindob. 3., partim pro suo quisque modulo librarii sunt explere conati. Quae supplementa quominus quis ex libris vetustioribus ducta opinetur, impedimento est vel varietas ipsa conaminum istorum. Artifices loquitur opus v. gr. III, 11.

IV, 3. VI, b, 1. et 4. XXVII, 2. Et unum quidem istorum coniectorum flagranti crimine deprehensum tenemus. Nimirum Gruterus testatur ad Epigr. VII, 7. „Ma. tertius nec distichon istud agnoscit nec sequens. visitur quidem in quarto, sed tali cum nota: *Hos quattuor versus esse Panormitani.* et vero me volente pro talibus exulaverint aetatem. ite igitur Morboniam.“ Calidius Gruterus. Versus istos exhibet Teosque ex gemello suo habent Itali plerique. Nam quod quidam praetermittunt, hoc causae est, quod locum inde a lacuna totum omittere maluerunt. Nempe Panormita unum versum septimum ita redintegrabat:

Denique supplicium *dederat necis ille paternae.*

Ut non quattuor *versus*, sed quattuor *verba* esse Panormitae vel dixerit librarius quarti codicis (m) vel debuerit dicere. Et illud supplementum quotquot libri arripuerunt, ex Panormitae recensione profluxerunt. Veluti Merula ab eius partibus et hic stat et saepissime stetit. Non autem mentitum esse illum librarium, qui Panormitam auctorem illorum verborum notaverat, docet ipse ille a Panormita correctus liber Wolfenbütteleanus—vid. supra p. LXIII sq.—qui a pr. man. omissa illa verba habet ab altera. (Habet etiam m, qui codex est scriptus Romae a. 1468.) Panormita quid sibi in mutandis verbis codicis sui sumpserit coarguant hi loci: I, 7. 8. III, 9. XV, 2. 8. XXI, 5. XXVII, 5. (ubi nunc demum ipsius hariolationem extirpavi.) XXVIII, 8. (ubi cum *Horruit* abisset in *Orruit*, pars inde extricavit *Obruit*, Panormita duce sententia *Abnuit*, quod et ipsum nunc demum loco suo movi.) Quaedam bene correxit, velut XXIV, 3. *Ne te pro Nec te* et quaedam alia.

Nec Sriverius et Scaliger quales libros inspexerint in occulto est. Vide I, 3. VII, 3. XVI, b. 3. et maxime IV, 3., ubi quod illi in libris *omnibus melioribus* vel in *omnibus* adeo repperisse testantur

*Tradita Gaetulis,*

id Panormitae deberi a demonstrat, qui codex a

m. pr. tenuerat id quod et in *T* extat et in Italorum archetypo extitisse evidentissimum est, *Traducta est getulis*. (Quam scripturam etiam Domitius ante oculos habuisse cognoscitur ex Defensione sub fin., ubi vitii patrocinium suscepit.) Lemairius autem quod ad XII, 3. *membranas quasdam antiquissimas* crepat, nihil est. Italorum recentium *porcus* est, quod vindob. 2. docet.

Ne quis tamen Panormitae soli omnia imputet, alios quoque grammaticos eandem incudem tutudisse arguunt et supplementorum varietates et quod in *a*, antequam Panormitae manum passus est, quaedam iam comparent de divinatione reposita. Veluti I, 4. *Dis-simuletque deum*; XXVII, 2. et VI, b. 4. lacunae audacter expletae.

Quod in reliquorum librorum codicibus lubricum est statuere, a qua radice tria illa bonorum genera librorum pullulaverint et quomodo paullatim rami se diffuderint, in hoc libello facillimum est. Stemma librorum, in quo  $\Omega$  signabo communem trium vetustorum parentem, hoc est:

$$\begin{array}{c} \Omega \\ | \\ \hline H\ T\ \text{et}\ \text{Italus}\ \text{liber}\ \text{vetustus} \end{array}$$

|  
*Reliqui libri saec. XV.*

Conjectarium est ex iis quae disputavi, reliquis esse omnibus fidem derogandam praeter *HT*. Neque tamen dissimulari debet, non pauca novicios codices emendatiora ostendere quam illos, saepe scribarum suorum oscitatione depravatos. Sic II, 11. *T* omittit *sibi*; reposuisse Italos ex ingenio diversitas scripturae monstrat; II, 12. *Dilecte T*, *Deliciae* Panormita, ut videtur, primus; XII, 3. *mortis T*, *matris* Itali; XIII, 6. *soluta* recte pro *salute*, *fera* pro *fama*; XV, 5. *spectandum mole* pro *spectando mole* et XV, 1. *famae* pro *sume*; XVI, b. 3. *confer* pro *conferre*; XVIII, 4. *non* pro *nec*; XXII, 3. *promissi* pro *promissa*; 6. *impositas* pro *imposita*; XXIII, 6. *I nunc* pro *Nunc*; *moras* pro *mores* XXVIII, 8. *ire* in *HT* omissum scite reductum est

# CXXXII PROLEGOMENON CAP. IV.

Ex quibus unum alterumve si quis ex archetypo ipso propagatum defenderit, non magnopere refragabor; sed vix quicquam video, quin vel leges numerorum vel sententiae ipsius ratio facile admonuerint de correctione. Unam omnium elegantissimam emendationem, post ab Andrea Alciato factam, iam libri x̄p nescio unde sumptam obtulerunt; dico 1, 2. *Assyrius* pro *Assidus*. (Duo illi libri hic quoque identidem consentiunt, vid. IV, 2. XV, 3. XXII, 4. XXVI, 6.) Cum igitur in plerisque epigrammatis huius libri in solius *T* incorrupta fide critico receptaculum relictum sit, non obacurum est, nec nisi caute ab illo esse recedendum nec iudicandi libertatem sanamque rationem librario uni omnium et religiosissimo et ineptissimo mancipandam esse. Veluti in nominibus propriis restituendis rationem potius quam errores librarii sequi praeoptavi, ut 1, 3. *Iones* pro *honores* (h. e. *Hiones*) necesse fuit reddi auctori. Unus est locus XVII, 4., ubi quod *T* praebet:

*nostrum sentit et ille deum,*

suspicio sponte subrepat, esse a pio monacho interpolatum, hominis delicias aliis locis consideranti. Res tamen incerta. — —

His dudum scriptis codicis *R* facta copia est, qui ad *HT* tertius adiungendus est. Qui sententiam nostram de huius libri ratione egregie confirmavit. Vide de eo nos explicantes in Praemonendis Analectorum.

M. VAL. MARTIALIS

# EPIGRAMMATON

LIBER.

Diversitas scripturae exemplaris Scriveriani secundis curis emendati MDCXXI. — M. Val. Martialis, et aliorum fortassis Epigrammata de Spectaculis; extra ordinem reliquorum librorum. —

Apparatus criticus. — Inscriptiones: EX LIBRIS M. VALERII MARCIALIS EPIGRAMMATON BREVIATVM T. M. VALERII MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER PRIMUS INCIPIT FOELICITER O: M. VALERII MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER INCIPIT φ: Liber primus Epigrammaton incipit g: Bilbilitani poetae ingeniosi liber primus Epigrammaton incipit felieiter z: M. Valerii Martialis epigrammaton liber duodecimus explicit. Ejusdem decimus tertius incipit h: Marci Valerii Martialis poetae elhri επγραμμάτων liber primus incipit. Lege felieiter asw: M. Valerii Martialis Epigrammatum opus μ: M. V. Martialis Epigrammata α: nullus titulus in bx: M. Valerii Martialis Spectaculorum liber Gruterus: M. Val. Martialis (ut vulgo creditur) de Spectaculis libellus Seriverius in editione anni MDCXIX.

„Ipse opus suum in hunc ordinem redegit quo legitur praeter primum librum: qui totus in spectaculis laudandis versatur. Nam nec in antiquis codicibus prima fronte ponitur: nec absurdum indicari debet diversis locis et temporibus edita singulis spectaculis Epigrammata in unum tandem librum redacta fuisse.“ Domitius Calderinus. Ante librum I legitur hic libellus in HTagmawz Vindob. 3. vindob. 1. 2. Oqμxa: post libri IV, 3. in tertio Gruteri: post libr. XII. in bh: ad ultimam oaicem in D p et bodliciano. Diversas hominum doctorum de auctore libelli sententias sub examen vocavit Iosephus Kehrlein in Iahnii Nov. Annall. 1837. Supplem. IV, fasc. 4. p. 541 sqq.

Collati sunt accurate: HTO abghswzqμxa et helmetadiensis; minus accurate: mp Vindob. 3. vindob. 1. 2., Gruteriani, Scriveriani, Farnobii bodlicianus, Goensii vossianus, Beverlandi vaticanus; aliquot locis inspecti v2. 3. Non habent hunc libellum XABCGclADφ.

## I.

- Barbara pyramidum sileat miracula Memphis,  
 Assyrius iactet nec Babylona labor;  
 Nec Triviae templo molles laudentur Iones,  
 Dissimulet Delon cornibus ara frequens;  
 5 Aëre nec vacuo pendentia Mausolea  
 Laudibus immudicis Cares in astra ferant.  
 Omnis Caesareo cedit labor Amphitheatro,  
 Unum pro cunctis fama loquetur opus.

## II.

- Hic ubi sidereus propius videt astra colossus  
 Et crescunt media pegmata celsa via,  
 Invidiosa feri radiabant atria regis  
 Unaque iam tota stabat in urbe domus.  
 5 Hic ubi conspicui venerabilis Amphitheatri  
 Erigitur moles, stagna Neronis erant.  
 Hic ubi miratur velocia munera thermas,

Diversitas scripturae exemplaris Scriveriani secundis curis emendati MDCXXI. — 1, 2. Assiduus 4. Dissimuletque deum 7. cedat 8. prae loquatur

Apparatus criticus. — I. De Amphitheatro T: la amphitheatrum Caesaris u vulgo: nullum lemma in q. 1. pyramidum T sileat bsw2. vindob. 1. et pr.a: si legant g mensis s 2. Assyrius q et Andreas Alciatus: Assirius z: Assurius Salmasius: Assiduus reliqui. iactat pr.v3. 3. molles templo v3. Iones Scaliger, Salmasius, Heinsius: honos b: honores reliqui: molis gaudet honorum Scriverii „MSS.“ 4. Dissimulet Delon Io. Fr. Gronovius et Heinsius: Dissimulet deion T: Dissimuletque deum w: Dissimulatque deum v2: Dissimuletque deus pr.A: Dissimuletque deum reliqui. 6. Chares μ: Mares O: cures w et pr.a: vates h, corr. in margine: vatis b: untis s: turres ad astra B ferat s 7. cedit Thms Vindob. 3. vindob. 2. q et pr.a: caedat O: cedat reliqui. labor] laus margo Vindob. 1. 8. prae gzw2. vindob. 1 et corr.a loquetur Th: loquatur reliqui.

II. De operibus amphitheatrum eiugentibus T: De operibus circa amphitheatrum A bodleianus: Plaudit Caesari g: Ad Caesarem Oq: la opera publica Caesaris vulgo. 1. sydereus μaa propior margo Gryphii. videt] subit Heinsius. colossus T 2. pægmata qwa 3. feri T: ferri O 4. orbe s 5. amphitheatris T 6. molles s: mollis, corr. molis, T 7. haec bsw et pr.a marmura A



Abstulerat miseris tecta superbus ager.  
 Claudia diffusas ubi porticus explicat umbras,  
 Ultima pars aulae deficientis erat. 10  
 Reddita Roma sibi est et sunt te praeside, Caesar,  
 Deliciae populi, quae fuerant domini.

## III.

Quae tam seposita est, quae gens tam barbara, Caesar,  
 Ex qua spectator non sit in urbe tua?  
 Venit ab Orptheo cultor Rhodopeius Haemo,  
 Venit et epoto Sarmata pastus equo,  
 Et qui prima bibit deprensi flumina Nili, 5  
 Et quem supremæ Tethyos unda ferit;  
 Festinavit Arabs, festinare Sabaei,  
 Et Cilices nimbis hic maduere suis.  
 Crinibus in nodum torti venere Sicambri,  
 Atque aliter tortis crinibus Aethiopes. 10  
 Vox diversa sonat populorum, tum tamen una est,  
 Cum verus patriae diceris esse pater.

## IV.

Turba gravis paci placidaeque inimica quieti,  
 Quae semper miseras sollicitabat opes,

III, 9. tortis 11. sonat; populorum est vox tamen una,

8. tectus x 9. porcius m 10. erant T 11. Reddita  
 sibi Roma est b: sibi om. T: tibi g cessar T 12. Delitiae a:  
 Delite b: Dilecte Tio et pr.a: Dilecti h, corr.in marg. delitiae fuerat  
 g domis z

III. De consensu nationum T: Ad Caesarem q: De gentium con-  
 fluxu et congratulatione vulgo. [ Apponit helmstadiensis. ] 3. hor-  
 ptheo T eultu helmstadiensis. rodopheius T: rodopeius μ hamo T

4. exposito h, corr.marg.: „al.“ exposito g 5. deprehensi  
 sw et corr.a: apprensi helmstadiensis: immensi margo Iuntinae Lemat-  
 rii. nylli helmstadiensis. 6. Et quae g suprema T 7. fe-  
 atinare T 8. Cinices O: calices helmstadiensis. nymbis O: trim-  
 bis s hic mandnere T: imaduere g 9. torti Tb helmstadiensis

szq et pr.aw: tortis reliqui, 10. torti helmstadiensis. 11. so-  
 nant μ tum tamen nna est T: hic tunc tamen nna est b: populorum:  
 et tamen nna est h et helmstadiensis: hec tamen nna est s: et vox  
 tamen nna est bodleianus: est (et pr.g) urbs tamen una Oagwzqum: est  
 vex tamen nna a 12. Qum q: Quom aw: Quam O

IV. De delatoribus Tq: De delatoribus missis in exilium O: Ad  
 Caesarem quod expulit delatores vulgo. Gruteri codex tertius accommodat  
 Caesari Traiano collocatum post X, 28. 2. sollicitabat Th: sollicita-  
 vit szq

Tradita Gaetulis, nec cepit harena nocentes:  
Et delator habet quod dabat exilium.

## IV, b.

Exulat Ansonia profugus delator ab urbe:  
Haec licet impensis principis annumeres.

## V.

Munctani Pasiphaen Dictaeo credite tauro.  
Vidimus, accepit fabula prisca fidem.  
Nec se miretur, Caesar, longaeva vetustas:  
Quidquid fama canit, praestat harena tibi.

## VI.

Belliger invictis quod Mars tibi servit in armis,  
Non satis est, Caesar, servit et ipsa Venus.

IV, b, 2. Impensis vitam      V, 4. donat      VI, 1. sae-  
vit      2. saevit

3. Traducta. ẽ. getulis T: Traducta est Getulis Obghaw et pr.a:  
Tradita est Getulis z: Traducta est Getleis (Getitis q) bodleianus q  
et margo g: Tradita Gaetulis m vindob. 1. („ni fallor“ Schmiede-  
rus) m et corr.a, „omnes meliores scripti codices“ Scriverii, „om-  
nes scripti codices“ Scaligeri: Traducta est Gyaris cum Merula a:  
Traducta est titulis Lipsius: Traducta est eatulis Graevius in Syllog.  
Epist. Burmann. IV, p. 101. Vide Handium in Gronovii Diatrib. Stat.  
II, p. 211. 4. auxilium ds et pr.a

IV, b. A priore segregant Scaliger, Scriverius, Heinsius, Rutger-  
sius Farr. Lectt. V, 15. 2. Haec licet inpensis principis adua-  
mares T: Impensis vitam principis annumeres (adnumeres µ) reliqui.

V. De Phasi Phae T: Ad Caesarem q: De Pasiphaes spectaculo  
vulgo. [Apponit helmstadiensis.] 1. phasiphaem T: Passiphaen µ:  
Pasiphen b̄g et helmstadiensis: Pasiphem h̄s: Passifem aw 3 Nec  
si q: Nee iam g: Ne se Heinsius. 4. praestat T: donat reliqui.  
Vide XXVIII, 10.

VI. De IVL APREL (Idibus Aprilibus Gronovius: Kal. Apr. Be-  
verlandus.) qua die omnes venatie per mulieres confecta est T: Ac  
Caesarem q: Feminae in Amphitheatro eum leone certamen vulgo.  
[Apponit helmstadiensis.] 1. 2. servit TAB et „quidam scripti“  
Gruteri: saevit reliqui. 1. in vietis q sibi saevit armis helm-  
stadiensis.

## VI, b.

**P**rostratum vasta Nemees in valle leonem  
 Nobile et Herculeum fama canebat opus.  
 Prisca fides taceat: nam post tua munera, Caesar,  
 Hoc iam femineo . . . . .

## VII.

**Q**ualiter in Scythica religatus rupe Prometheus  
 Assiduam ninio pectore pavit avem,  
 Nuda Caledonio sic viscera praebeuit urso  
 Non falsa pendens in cruce Laureolus.  
 Vivebant laceri membris stillantibus artus  
 Inque omni nusquam corpore corpus erat.  
 Denique supplicium . . . . .  
 Vel domini iugulum foderat ense nocens;  
 Tempia vel arcano demens spoliaverat auro,

5

VI, b, 1. Nemees et vasta in valle      4. Haec iam feminea vidimus acta manu.      VII, 2. Assiduam vivo viscere  
 3. pectora      7. supplicium dederat necis ille paternae,

VI, b. De venatrice que leonem prime forme venabulo excepit *T*: De ea quae leonem venari exceperat *F*indob. 3.: reliqui *VI*. et *VI*, b. conflant in unum. Nisi quod *helmstadiensis* solum *VI*. ascripsit. *Discernenda esse Epigrammata viderat Scriverius*. 1. Prostratum vasta nemeis (Nemees *Is. Fossius in Catull. p. 127.*) in vallae *T*; Prostratum Nemees et vasta in valle (et vasta velle *m*) *Ompna*: Prostratum nemeis (Veneris *s*) et vasta in valle *abghswzq* 2. Nobile eruleum *T*: Nobilis Herculeum *Heinsius*. tacebat *b* 4. Hoc iam femineo *dedi*: Hoc etiam femineo *T*: Haec iam feminea vidimus (*dicimus b*) acta manu *reliqui*.

VII. De Laureolo *T*: De Laureolo *q*: Poena Laureoli vulgo.  
 1. in scythia *µx* (non *λ*): in sithea *absw*; et scythia *g* relegatus *h* Prometheus *T* 2. Assiduam *g* vivo *pr.h*: niveo *rossianus*; uando *a* paseit *h* 3. Calidonio *Oabgsuwx* et *pr.h*: Calydonio *q* viscera] pectora *µxa* et margo *p* prebit *T* „In uno membranaceo codice, itemque in altero chortacero legitur: Nuda Caledonius sic pectora praebeuit ursus. Ita ut auctor forte voluerit: Caledoniis . . . ursis.“ *Scriverius*. 5. membris] nervis, libris, venis *Heinsius*. stillantibus] salantibus *g* arctus *O* 7. Denique supplicium *T* *Findob*. 3. *bsw* et *pr.a*: versus 7. 8. 9. 10. omittit *O*, *Gruteri tertius*, *Perottus* et *λ*: „non sunt carmina *Martia*.“ margo *h*: „hi quattuor versus sunt *P'anormitani*“ margo *m*: supplicium fuit hoc nam (neque *corr. x*: quia *h*) legerat aurum *h*: supplicium scelus (sceleri *q*) par venit acerbum *gq*: supplicium dederat necis ille paternae *µxa* et *corr.a* 8. iugum *x* 9. arcana *q*

- 10 Subdiderat saevas vel tibi, Roma, faces.  
 Vicerat antiquae sceleratus crimina famae,  
 In quo, quae fuerat fabula, poena fuit.

## VIII.

Daedale, Lucano cum sic lacereris ab urso,  
 Quam cuperes pinnas nunc habuisse tuas!

## IX.

Praestitit exhibitus tota tibi, Caesar, harena  
 Quae non promisit praelia rhinoceros.  
 O quam terribilis exarsit pronus in iras!  
 Quantus erat taurus, cui pila taurus erat!

## X.

- Laeserat ingrato leo perfidus ore magistrum,  
 Ausus tam notas contemnerare manus,  
 Sed dignas tanto persolvit crimine poenas,  
 Et qui non tulerat verbera, tela tulit.  
 5 Quos decet esse hominum tali sub principe mores,  
 Qui iubet ingenium mitius esse feris!

VIII, 2. pennas IX, 2. promisti 3. terribiles  
 4. Quantus erat cornu,

10. Subsiderat  $\varphi$  11. Viserat  $h$  nomina famae „MS Codex  
 S. Maronis, que usus Stephanus Claverius.“ Seriverius.

VIII. De Daedale *T* vulgo: Ad Daedalum  $\varphi$ . 1. sic laceratus  $h$ : sis laceratus  $\varphi$ : dum dilaceraris *Heinsius*. 2. pinuas *T*: pennas reliqui. tunc  $x$

IX. De rhinocerotis pugna prima *T*: De Rhinocronte  $\varphi$ : De Rhinocerete vulgo. „Sunt qui iungi velint superiori“ *margo h*.

1. Praestitit *T* sibi  $p$  2. promiss *pr.a*: promiserat  $s$ : promisit  $h$ : presit  $b$ : promisti *Sealiger*. rhinoceros *T* $\mu$ : rhinoceros *pr.h* 3. terribiles *pr.g* et *corr.x* pronus] primus  $\varphi$  4. Quauus] Tantis  $s$  taurus cui pila taurus erat *T*: cernus cui pila taurus erat  $b$ : cum cernu cum pila taurus erat  $h$ : cernu cui pila taurus erat reliqui.

X. Omittit *T*: De Leone  $\varphi$ : De leone qui magistrum morderat  $h$ : De leone qui gaberunterem offendit vulgo. 2. contemere *O*: centaminare *Findobon*. 3.  $\mu$  6. qui duet *pr.g*

## XI.

**P**raecepta sanguinea dum se rotat ursus harena,  
 Implicitam visco perdidit ille fugam.  
 Splendida iam tecto cessent venabula ferro,  
 Nec volet excussa lancea torta manu;  
 Deprendat vacuo venator in aëre praedam, 5  
 Si captare feras aucupis arte placet.

## XII.

**I**nter Caesareae discrimina saeva Dianae  
 Fixisset gravidam cuni levis hasta suem,  
 Exiuit partus miserae de vulnere matris.  
 O Lucina ferox, hoc peperisse fuit!  
 Pluribus illa mori voluisset saucia telis, 5  
 Omnibus ut natis triste pateret iter.  
 Quis negat esse satum materno funere Bacchum?  
 Sic genitum numen credite: nata fera est.

## XIII.

**M**orta gravi telo confossaque vulnere mater  
 Sus pariter vitam perdidit atque dedit.  
 O quam certa fuit librato dextera ferro!  
 Hanc ego Lucinae credo fuisse manum.  
 Experta est numen moriens utriusque Dianae, 5  
 Quaque soluta parens quaque perempta fera est.

## XII, 3. Exsiliit

XI. De urso viscato *T*: De urso *q* et vulgo. 1. de se *w*  
 2. implicita *T*: iam plicitam *g*: implicitas *margo Gryphii*. pro-  
 didit *Heinsius*. 3. recto *hp*: terso *margo m* 4. volat *h*  
 excusa *q* 5. deprehendat *uoum et pr.a*: depredit *h* *q* va-  
 cuos *b* 6. Sic *g* *q* *u* *et pr.a*

XII. De apro pregnante per enlas vulnus exiit partus *T*:  
 De suo, quae ex vulnere peperit *O* et vulgo: De Sue Pregnante *q*.  
 1. sua *T* 2. eam] eus *T* asta *Tg*: 3. Exiit *T*:  
 Exiliit vel Exsiliit *reliquit*. partus] poreus *Vindobon*. 2. „membranae  
 quaedam antiquissimae“ (?) *Lemairius*. misere de vulnere mortis *T*  
 4. Lucina *T* huc *T* 7. neget *g* esse] ense *T* matris  
 de funere *g* 8. Si *corr.a* nomen *T*

XIII. Idem *T*: De eadem *q* et vulgo. 1. confossa *s*: confusa-  
 que vulnere *u* 2. Sub pariter *q*: Suspirans vitam *Vindobon*. 3.  
 3. fuit] sui *Heinsius*. 6. salute parens quaque peremta (*corr.*  
 peremta) fama est *T*: qua resoluta *Iustina Lemairii*. est om. *b*

## XIV.

Sus fera iam gravior maturi pignore ventris  
 Emisit fetum, vulnere facta parens;  
 Nec iacuit partus, sed matre cadente cucurrit.  
 O quantum est subitis casibus ingenium!

## XV.

Summa tuae, Meleagre, fuit quae gloria famae,  
 Quantum est! Carpophori portio fusus aper.  
 Ille et praecipiti venabula condidit urso,  
 Primus in Arctoi qui fuit arce poli,  
 5 Stravit et ignota spectandum mole leonem,  
 Herculeas potuit qui decuisse manus,  
 Et volucrem longo porrexit vulnere pardum:  
 Praemia cum tandem ferret, adhuc poterat.

## XVI.

Raptus ab it media quod ad aethera taurus harena,  
 Non fuit hoc artis, sed pietatis opus.

XIV, 1. pignora      XV, 2. Quantula Carpophori  
 4. axe      8. cum laudis ferret,

XIV. *T. constat cum XIII: De eadem q et vulgo. [Omittit hoc Epigramma Vindobon. 3.]* 1. pignore *T. et Scribnerius: pignora reliqui: maturo pignore Camillus Nicolius: maturi pondere Heinzelius.* 2. vulnere  $\mu$  4. [*Afferit D.*] sibi itis casibus *T: subditis*  $\mu$

XV. De Carposoro qui pariter inmissos aprum ursum leonem pardum eoufecit *T: De Meleagrum (sic) q: De Carpophoro venatore vulgo.* 1. tua Meleagre *T* qui gloriu *mB* famae] sume *T: palmas B* 2. Quantum est! Carpophori dedi: Quantum est corpori fori (Carpophori  $\mu$ : Carpophori  $\pi$ : Carpophori  $\delta p$  *Vindobon. 3. et pr.h: Carposori suo et pr.a) T Vindobon. 3. bpsop et pr.ahn: Quanta est Carpophori Oz Vindobon. 1. 2. q et corr.agn: Quota est Carpophori corr.h: Hic quota Carpophori m: Est quota Carpophori a: Nec est Carpophori pr.g: Quantula Carpophori Iunius.* 3. Hic et  $\varphi$

4. quae fuit duo et pr.a axe poli *Scaliger et Heinzelius.* 5. spectando *T* molle  $\pi$  6. domuisse *vossianus: meruisse q* 7. bardum  $\delta B$  8. tandem ferret, adhuc poterat *scripsi de meo: laudem ferre adhuc poteram TB: laudem (corr.h laude) ferret adhuc poteram (poterant z) hz: laude ferret adhuc poteram (poterant z) bno et pr.a: laudis ferro adhuc poterat g: laudis ferret adhuc poteram O Vindobon. 1. 2. 3. q $\mu$  et pr. $\pi$ , corr.a: laudis ferret, adhuc poterat a et corr. $\pi$ .*

XVI. De Hercule qui iudeus tauro raptus est *T: De Hercule Raptio q: De Hercule iudeus tauro ad coelum rapto vulgo.* 1. habet  $\mu$ : ablu *g* quod ethaera *T: quod ad hectera*  $\delta z$  2. pietas *T*

XVI, b.

Vexerat Europen fraterna per aequora taurus:  
At nunc Alciden taurus in astra tulit,  
Caesaris atque Iovis confer nunc, fama, iuvenços;  
Par onus ut tulerint, altius iste tulit.

XVII.

Quod pius et supplex elephas te, Caesar, adorat  
Hic modo qui tauro tam metuendus erat,  
Non facit hoc iussus nulloque docente magistro:  
Crede mihi, nostrum sentit et ille deum.

XVIII.

Lambere securi dextram consueta magistri  
Tigris ab Hyrcano gloria rara iugo,  
Saeva ferum rabido laceravit dente leonem:  
Res nova, non ullis cognita temporibus.  
Ausa est tale nihil, silvis dum vixit in altis:  
Postquam inter nos est, plus feritatis habet.

XVI, b. Cum superiore epigrammate iunctum. 3. Roma, iuvenços: XVII, 4. numen sentit et ille tuum.

XVI, b. Idem T: reliqui constant cum XVI. 1. Europem bno: Europam h 2. Ad nunc T Aleidem Obghwq et pr.a colit abazm: vehit mB et var. lect. a. 3. confer nunc, fama, iuvenços Heinsius: conferro anno stama iuvenços T: confer nunc ategma (corr. stemma) iuvenços h: confer nunc seema iuvenços margo m: cum fert nunc stegma iuvenços vindobon. 1: cum fert nunc schema: invenci Beverlandi „MS“: confert (quom fert w: cum fert agz) nunc stegma (stagma w: stigma s: stegma b vindobon. 2: stemma gex) iuventas (iuventas b) abghwq vindobon. 2: confer nunc stemma iuventas Opma: confert Vindobon. 3. omissis reliquis: seema aut stema palatinus alter: seema, seoma, stema, stoma „et similiter“ codices Scriverii: Roma iuvenços Scriverius: Stella iuvenços Rutgersius. 4. tulerit b

XVII. De elefanto qui cessarem adoravit T: Ad Cesarem q: De supplexe elephante vulgo: cum XVI. constant abaz: „puto aliud epigramma“ margo a. 1. Qui pius x elophans T 2. taurus x 3. iussu Vindobon. 3. 4. nostrum sentit et ille deum T Vindobon. 3. codex Scriverii et Beverlandi F: nostrum sentit et ille Iovem Bodleianus: numen sentit (sensit g) et illo tuum reliqui.

XVIII. De tigride adversus leonem missam T: De tigride et leone q et vulgo. 2. hytarno x 3. rapido Obghpno Vindobon. 3. m et pr.a 4. nova om. b neo Tp condita h 5. nil T 6. Postquam in terris g

## XIX.

Qui modo per totam flammis stimulatus harenam  
 Sustulerat raptas taurus in astra pilas,  
 Occubuit tandem cornu potiore petitus,  
 Dum facilem tolli sic elephanta putat.

## XX.

Cum peteret pars haec Myrinum, pars illa Triumphum,  
 Promisit pariter Caesar utraque manu.  
 Non potuit melius litem finire locosam.  
 O dulce invicti principis ingenium!

## XXI.

Quidquid in Orptheo Rhodope spectasse theatro  
 Dicitur, exhibuit, Caesar, harena tibi.  
 Repserunt scopuli mirandaque silva cucurrit,  
 Quale fuisse nemus creditur Hesperidum.  
 5 Affuit immixtum pecori genus omne ferarum  
 Et supra vatem multa pependit avis.

XIX, 3. cornuto ardore  
 pecudum

XX, 1. Dum

XXI, 5.

XIX. De elephanto (elefanto *T*: Elephanto  $\phi$ ) et tauro *HT* $\phi$ : De tauro et elephante vulgo. 2. Sustulerat *O* $\mu\kappa$  3. cornu potiore *Heinsius Adversarius* p. 526: cornuto adore *HTabso*: cornuto ardore *Ompuma* et var. lect. a: cornutoque ardore g: cornuto ab ore *hB* et margo a: cornuto abs ere *bodleianus*. petitus *mLB*: petito g 4. tollit g sic] sibi *hw* et *pr.a* putat] tulit z *Rutgersius Farr. Lectt. V*, 15. huc retrahendum arbitrabatur fragmentum *Epigr. XXXI*.

XX. De Myrino et Triumpho *HT* $\phi$ : De pari gladiatorum vulgo. 1. Cum *Ha* (quom) *bswz vindobon*. 1. 2. et *pr.g*: Dum reliqui. Niri-num *T* 2. Promisce pariter caessar *H*: Promisti Iuntina *Le-mairil*. utramque manum *Heinsius*, *Scriverius*, *Rutgersius*. 4. om. *T*

XXI. De Orptheo *HT* vulgo: De Orptheo ad Caesarem  $\phi$  1. Ro-dope *HTOb*: om.  $\phi$  2. exhibuit *HTb* $\phi$  caessar *H* 4. dici-tur g hesberidum  $\phi$  5. Adfluit *Heinsius*. immixtum *HT*: immi-stum pa pecori *HTghmp F'indobon*. 3. et *Beverlandi* „*MS.*“ pecorum *bswz* et *pr.a*: pecundi *vindobon*. 2: pecudum *Ow*, duo *Gruteri*, *mus* et *corr.a* ferarumque *corr.a*



Ipse sed ingrato iacuit laceratus ab urso.

Haec tamen, haec res est facta ita, ficta prior.

XXI, b.

Orphea quod subito tellus emisit hiatu,

Versa-miramur? -venit ab Eurydice.

XXII.

Sollicitant pavidum rhinocerotam magistri

Seque diu magnae colligit ira ferae,

Desperabantur promissi praelia Martis;

Sed tandem rediit cognitus ante furor.

Namque gravem cornu gemino sic extulit ursum, 5

Iactat ut impositas taurus in astra pilas.

8. ut res est facta, ita ficta alia,  
tit. XXII, 4. Sed tamen is rediit  
urum

XXI, b. omit-  
5. gemino cornu

8. Haec tamen, haec res est facta ita, ficta prior *scripsi de meo*:  
Haec tamen haec (haec om. H) res est facta ita pictori a HT:  
Haec (Nec bB) tamen ut res est (et b) facta ita ficta (picta h, corr.  
marg.: fida Beverlandi „MS.“) alia (alia est a) Oabghnoxpuna: ver-  
sum suspectat Gronovius.

XXI, b. Idem HT: reliqui Epigramma om. 2. Versa miramur  
T: Versam is amur H, sed inter versam et is aliquid litterae era-  
sum: Miramur? versa Gronovius: Cur sic miramur? Hauptius.  
Thressa, miramur? vel Miramur? Thressa Heinsius Adversarii p.  
527. Euridice HT

XXII. De rhinocerotis pugna secunda HT: De Rhinoceronhe  
(sic) q: De rhinocero vulgo. 1. dum] quum q rhinocerotam  
HT: rhinocerotam abq et pr.h 2. colligi H 3. Desperabantur  
H: Desperabantur q: Desperabantur p: Desperabantur B: Di-  
spectabantur bno promissa T: promissa H 4. Sed tandem  
(tandem pr.H) rediit (redii Vindobon. 3) HT hp Vindobon. 3: Sed  
tamen rediit b: Sed tamen huic rediit mB: Sed tamen is rediit  
Oagwux: Sed tamen iis rediit xpa 5. gradem H: gravi ge-  
minum Bochartus. cornu gemino HT abghnoq: gemino cornu Opua:  
cornu rapido B: cornu rapido mx Vindobon. 3. et Beverlandi „Fl.  
et Med.“ urum Douza et Heinsius. 6. iactat HT at] ubi q  
in posita T: inposita H: iactat impositas g: iactet ut impositas  
O: obpositas Lipsius in Senecam de Ira III, 30.

et in **XXIII.** *libri octavo* 6. 2. 4.

Norica iam certo venabula dirigit lectu

Fortis adhuc teneri dextera Carpophori:

Ille tulit geminos facili cervice iuencos,

Illi cessit atrox bubalus atque bison.

5 Hunc leo cum fugeret, praeceps in tela cucurrit:

I nunc et lentas corripe, turba, moras.

## XXIV.

Si quis ades longis serus spectator ab oris,

Cui lux prima sacri muneris ista fuit,

Ne te decipiat ratibus navalis Enyo

Et par unda fretis, hic modo terra fuit.

5 Non credis? specta, dum lassant aequora Martem.

Parva mora est: dices „Hic modo pontus erat.“

## XXV.

Quod nocturna tibi, Leandre, peperecit unda.

Desine mirari: Caesaris unda fuit.

XXIII, 1. Dorica quam certo  
dum laxent

XXIV, 5. spectes,

XXIII. *Nullum lemma HT Vindobon. 3: De Carpophoro q et vulgo.* 1. Norica HT Vindobon. 3: Orica (om. littera initiali) q: Dorica reliqui. iam de meo scripsi: tam HT: quam reliqui. iectu II 2. de carpophori T: dextera carpori II Carpophori p 3. facile Tga cervici T 4. Ille T caessit II bubulus T: babulas s biroa Tabs et pr.h: bisroa q: vison O et corr.h 5. Nuae q 6. I om. HT mores HT

XXIV. De naumachia priore (priorae II) HT: De Naumachia q et vulgo. 1. adest Oobghswzpx servus B 2. sacris T ista HT et Douxa: ibsa q: ipsa reliqui cum tribus Gruteri. 3. Ne te saa et corr.a: Nec te HTObwqpx et pr.a: Neu te g: Hoc te b detinent g ratibus nivalibus h Enuo HT: Enio h: Ethivo b: Ethrivo au: saio q: erino s: homo B 4. nada s freti g haec hp hic quod modo q 5. specta HT: spectes reliqui: resta vel persta Heinzius. lassant Tuhw: lassant II: laxant Obs: lassent q et pr.a: laxant gpxa et corr.a: lassat et vassianus. 6. punctus p

XXV. Om. T Perottus et Domitius Calderinus: De Leandro H et vulgo: Ad Leandrum q. 1. nocitura tibi Vindobon. 3: tibi nocturna s 2. caessaris H

XXV, b.

Cum peteret dulces audax Leandros amores

Et fessus tumida iam premiretur aquis,

Sic miser instantes affatus dicitur undas:

„Parcite dum propero, mergite cum redeo.“

XXVI.

Lusit Nereidum docilis chorus aequore toto

Et vario facilis ordine pinxit aquas.

Fuscina dente minax recto, fuit ancora curvo:

Credidimus renum credidimusque ratem,

Et gratum nautis sidus fulgere Laconum

Lataque perspicuo vela tumere sinu.

Quis tantas liquidis artes invenit in undis?

Aut docuit lusus hos Thetis aut didicit.

XXVII.

Saecula Carphorum, Caesar, si prisca tulissent,

XXV, b, 1. Leandrus 4. dum redeo. XXVI, 3.

minax, nexu fuit 8. lusus hoc

XXV, b. Om. T, Perottus et Domitius Calderinus: cum XXV. conflatum in Hbris praeter Fındobon. 3. et O „De eodem:“ segregandum vidit Scriverius: „Duo Epigrammata perperam in unum coaluere, Distichon prius de Leandro Naumachiario, singulare Epigramma esse, et a reliquis separandum censeo cum Grutero et Codd. MSS., quos quatuor hic conspirantes habeo. Tetrastichon quod sequitur, atextum a quodam scholastico non inerudito, inclinat animus suspicari. Non illud de spectaculo ullo est, quemadmodum praecedens.“ Margo h: „Aliud Ep. et non est Martialis.“ 1. Leandros H: Leander pr.h: Leandrus reliqui. 2. pressus pr.: nimiam B tumidis] doridis pr.g 3. misser H affatus H umbras pr.h 4. cum redeo H: dum redeo reliqui.

XXVI. De natatoribus HTp et vulgo. 1. Nerendam Tuo et pr.a duleis g: facilis q et „MS“ Beverlandi: Thetidis B 2. pinxit b: tinxit h: claxit vel strinxit Heinsius. 3. recto fuit, ancora Antonius Reius: acetbo H („e littera non certa“ Hauptius) T: morsu B: nexu, fuit reliqui: hamo subit Heinsius. 4. Credidimus bis HT rerum p 5. Et rancum p Laconas Heinsius. 6. conspicuo mazB tumeris sium H 7. Qui tantas Heinsius. arundis pr.h 8. lasos hos theatis T: lassos hostetis (corr. thetis) aut dedicit H: lusus hunc Thetis Heinsius.

XXVII. De Carphoro (Capororo T) qui XX ursos (ircos T) pariter inmissas (iamissos T) confecit HT: De Carphoro q: Blanditur Caesari vulgo. In H est post Epigr. XXVIII. 1. 2. om. b 1. Sedula carphoro s Carphorum Tp: Carporum H caessar H si Caesar g

- ..... barbara terra fera,  
 Non Marathon taurum, Nemeae frondosa leonem,  
 Arcas Maehalium non timuisset aprum.  
 5 Hoc armante manus hydrae mors una fuisset;  
 Huic percussa foret tota Chimaera semel.  
 Igniferos possit sine Colchide iungere tauros,  
 Possit utramque feram vincere Pasiphaë.  
 Si sit, ut aequorei revocetur fabula monstri,

XXVII, 2. iam nullo in monstris orbe fuisset opus. 5.  
 Haec armata manus 7. Ignipedes posset sine Colchide  
 vincere tauros; 8. 9 omissi.

2. om. s *Vindobon.* 3. et *pr.h.*: Non Amara<sup>tho</sup>n cum barbara terra  
 fera (ferat *T*) *HT*: iam nullum in monstris (a monstria *ux* et  
*bodleianus*: iam monstris *q*: monstris *ah*) orbe (orbe *ux*) fuisset  
 opus *Oaghpz vindobon.* 2., palatinus alter et *quna*: „Manifestum  
 puto cohaesisse hunc versum cum reliqua oratione scriptumque fuisse  
 feram: sed quod additum fuerit adiectivum nomen certo indagari ne-  
 quit quoniam totius versiculi initium ex proximo temere translatus  
 est.“ *Hauptius*: Non Afra Antaeum barbara terra ferat *Grono-*  
*vius*: Non Diomedis equos barbara terra ferat *Is. Fossius* in *Ca-*  
*tullum* p. 127.: iam nil monstriferum barbara terra ferat *Bever-*  
*landus*: Non ulla inietet barbara terra feras *Heinsius*. 3. Non  
 amaratho *HT*: Non Marathae \* frondosa leon.. *H* 4. Arcas  
 menalium *H*: Arcas Menalium *O* non tenuisset aper *Vindobon.* 3.  
 5. Hoc armante manus *HT Vindobon.* 3. et margo *Gryphii*:  
 Haec armante manu *h*: Haec armatae manus *p*: Nec  
 armatae manus margo *Roderi*: Nec armata manus *l* mors sisteret  
 una *Vindobon.* 3. hydrae mors una tulisset *Heinsius*. 6. Hinc  
 b *Vindobon.* 3. et *bodleianus*: Nec *pr.h.* percussa *T* chymera *H*:  
 Mimera *O* 7. Igniferos *HTb Vindobon.* 3. et margo *Gryphii*:  
 Ignipedes *b*: Ignipedes reliqui: Eripedes *vossianus*: Aenipedes *Hein-*  
*sius* ad *Ovidii Heroid.* VI, 32. possit *HT*: posset *g*: posset re-  
 liqui. caholide *T*: caholide *H* iungere *Gronovius*: vincere li-  
 bri. 8. 9. 10. Possit (corrigan<sup>t</sup> Posset) utramque (utramque *T*)  
 fera (ferae *T Boissonadio*, fera *Gronovio* et *Heinsio*, utramque feram  
*Beverlando testibus*.) vincere phasiphes (phassiphes *H*); Si situs  
 (Si sit ut *Heinsius* et *Beverlandus*.) aequorei revocetur fabula mon-  
 stri Haeson insolvet (Heslonem solvet *Fossius* et *Heinsius*) solus et  
 Andromedan *HT*: reliqui versus 8. 9. omittunt: Posset utramque forum  
 (utramque feram *Hauptius*) vincere Pasiphaë. Cetus et aequorei  
 revocetur fabula monstri, Solveret Heslonem solus et Andromedes  
*Gronovius*.

Hesionen solvet solus et Andromedan. 10  
 Herculeae laudis numeretur gloria: plus est  
 Bis denas pariter perdomuisse feras.

## XXVIII.

Augusti labor hic fuerat committere classes  
 Et freta navali sollicitare tuba.  
 Caesaris haec nostri pars est quota? vidit in undis  
 Et Thetis ignotas et Galatea feras;  
 Vidit in aequoreo ferventes pulvere currus 5  
 Et domini Triton isse putavit equos:  
 Dumque parat saevis ratibus fera praelia Nereus,  
 Horruit in liquidis ire pedestris aquis.  
 Quidquid et in Circo spectatur et Amphitheatro,  
 Dives Caesarea praestitit unda tibi. 10

10. Solvere et Hesionem solus et Andromeden. XXVIII.  
 1. Augusti laudes fuerant 6, ipse 8. Abnuat pedester

10. Solvere et (Solveret h et Vindobon. 3.) Hesionem (Hesionen  
 μα: Exonidem O: Exonidem s: Exonidem abw: Aesonidem ghx et si-  
 militur in q videtur fuisse:) solus et Andromeden (Andromaden Oagnox)  
 reliqui. 11. muneretur O: numeratur agaw Vindobon. 1, 2, 3.

XXVIII. De Naumachia minore HT: De Spectaculo Navali q:  
 De Naumachia vulgo. In H XXVII. XXXII. XXVIII. 1. labor  
 hic fuerat HT Vindobon. 3. et bodleianus: fuerat labor hic Bever-  
 landi „C. V.“: laudes haec fuerat b: laudes fuerat sw: laudes  
 quod erant z: laudes fuerant reliqui: „In quibusdam membranis Au-  
 gusti labor hic fuerat. Alias: Augusti laus haec fuerat.“ Scriver-  
 rius. 3. haec] hoc vel at Heinsius. nota H: eata T (h. e.  
 eota.) 4. tethis T: cetis sw et pr. a Galathea μx feras]  
 vias B 5. cursas g 6. domi HT: dūi q: dominum b: At-  
 que deum Vindobon. 3.: dominos Heinsius. isse HT Vindobon. 3.  
 bodleianus et „MS. notae optima“ Scriverii: esse „alius“ Scriverii:  
 ipse reliqui. 7. serat proelia T: saeva proelia bs et pr. a: sua  
 proelia tres Fossiani apud Burmannum in Ovidii Amores II, 6, 27.:  
 freta pressa h Nerreus HT: Nerei z 8. Horruit HTm Vin-  
 dobon. 2. 3. bodleianus, q „C. V.“ Beverlandi, margo a et „bonus  
 idem ille codex“ Scriverii: Ohruit agnax: Ohrai b: Abnuat Opua et  
 corr. a in liquidis — aquas m ire om. HT pedestris HTadghmox  
 et „C. V.“ Beverlandi: pedester Opua 9. Quidquod H: Que-  
 quod T et amphitheatro] ab amphitheatro s amphitheatro HT  
 10. Cessarea HT: Caesaris — sali vel Caesar io — tibi Hein-  
 sius: Caesaris hoc dives Claverius. praestitit H

Fucinus et diri thesantur stagna Neronis:  
Habe norunt unam saecula naumachiam.

## XXIX.

Cum traheret Priscus, traheret certamina Verus  
Esset et aequalis Mars utriusque diu,  
Missio saepe viris, magno clamore petita est;  
Sed Caesar legi paruit ipse suae.  
Lex erat, ad digitum posita concurrere palma:  
Quod licuit, lances donaque saepe dedit.  
Inventus tamen est finis discriminis aequi:  
Pugnare pares, succubere pares.  
Misit utrisque rudes et palmas Caesar utrisque:  
Hoc pretium virtus ingeniosa tulit.  
Contigit hoc nullo, nisi te sub principe, Caesar:  
Cum duo pugnarent, victor uterque fuit.

## XXX.

Concita veloces fugeret cum damma molossos

11. pigri XXIX, 9. utrique — utrique.

11. Fucines *ITT* diri *Heinsius*: tigris *ITT*: pigri *reliqui*. ta-  
ceatur s. 12. norunt *Th* *Indobon.* 3. q. et pr. v3.

XXIX. „Publicavit princeps Scaliger in *Catalectis* (I, p. 211.):  
extatque in collectione veterum Poetarum Pithaeana (II, p. 62 sq.). *Marti-*  
*ale* dignissimum est. et hoc nomen praeferebat lemma miniatum in antiquo  
Codice Excerptorum in membrana; unde accepit vir Illustris, cuius fide nos  
haec confidentius asserimus, et iure optimo ad librum *Spectaculorum* refe-  
rimus. Epigrammatibus etiam aut Fragmentis sequentibus in eodem mem-  
branis, ipso teste, praenotatum erat minio, M. VALERI MARTIALIS.“  
*Scriverius*. Omittunt reliqui: in *T* transversa lineola interposita sequi-  
tur I, 4. Extat in *Burmanni Anthol.* III, p. 470., ubi haec notavit edi-  
tor: „Inter Excerpta Martialis habet etiam vetus *Fossii* codex, quem  
contulit *Heinsius*.“ et in *Henr. Meyeri Anthol.* 201. MARTIALIS,  
DE PRISCO ET VERO schedae Scaligeri: De Prisco et Vero gla-  
diatoribus vulgo. 5. positam concurrere palmam schedae Scaligeri.

9. utriusque schedae Scaligeri et Excerpta *Fossiana*: utrisque  
margo Scaligeri: utriusque Scaliger. 11. nisi tibi principe Excerpta  
*Fossiana*.

XXX. De damma quam Caesar dimisit *H*, (in quo est inter Epigr.  
XXVII. et XXVIII.) Excerpta *Fossiana* et schedae Scaligeri: De dama  
et canibus *Scriverius*. „Hoc quoque Epigramma in veteri codice praer-  
ferbat nomen Martialis.“ *Scriverius*. Extat in *Burmanni Anthol.*  
III, 17., in *Henr. Meyeri Anthol.* 202. 1. damma *H*: dama reliqui.

Et varia lentas necteret arte moras,  
Caesaris ante pedes supplex similisque roganti  
Constitit, et praedam non tetigere canes.

5

Haec intellecto principe dona tulit.  
Numen habet Caesar: sacra est haec, sacra potestas,  
Credite: mentiri non didicere ferae.

XXXI.

Cedere maiori virtuti fama secunda est.  
Illa gravis palma est, quam minor hostis habet.

XXXII.

Da veniam subitis: non displicuisse meretur  
Festinat, Caesar, qui placuisse tibi.

XXX, 2. varia obliquas      6. 7. 8. separati sunt.  
XXXI, 1. virtutis

2. Et varia lentas *Heinsius*: Et varia lentus *H*: Et varia lentas *Schedae Scaligeri et Excerpta Fossiana*: Et varia lyncas necteret arte mora margo *Schedarum Scaligeri*. 4. Constatit *H* 6. 7. 8. addit *H* et *Schedae Scaligeri*: *Scrivenerio* in margine editionis *Scaligeri* hexameter sic videbatur restitui posse: Damaque quae rabidis ecessisset praeda Molossis. In editione anni MDCXIX. iunxit loco hexametri spatium vacuo relicto, in altera diremit: in *Animadversionibus* deletis versu 5. conflabat. 6. Hanc *II* teste *Cramero* *Hauschronik* p. 216. 217. 7. est haec *H*: est vis reliqui. 8. di cere, inter di et cere craso e, *H*.

XXXI. Ad Caesarem vulgo. „Sequentia duo disticha in unan-scripti *Martialis* fragmentis reperta, et a Iano Douza subministrata, quod ab auctoris genio non viderentur aliena, adscribenda duxi, quorum primum maioris fuisse Epigrammatis finis videri potest.“ *Hadr. Iunius*. „Acceperat vero Douza (quod memini ex ipsomet audivisse) a Petro Daniele Aurelianensi. Quare hoc Epigramma et reliqua sequentia,“ (dicit XXIX sqq.) „*Martialis* esse, et ad hunc Librum pertinere, non est quod dubitemus. Indoles stili, argumentum, et, quod caput est, auctoritas vetustissimi libri, quem *Scaliger*, *Pithoeus*, alique triverunt, id suadent. Erat autem ille Codex omnium emendatissimus, ut qui paucissima haberet menda.“ Apponit *D*: apud *Iunium XXXII*. praecedit: „Continuabantur XXXI et XXXII. in membranis sub nomine *Martialis* hoc ordine: Da — tibi, Cedere maiori.“ *Scrivenerius*. In *D* plura *Excerpta* sunt interiecta: praecedit autem XXXI. Extat in *Burmanni Anthol. III*, 18., in *Henr. Meyeri* 203. Cfr. supra ad *Epigr. XIX*. 1. virtuti *D*: virtutis reliqui: victoris *Scrivenerius*: maioris virtuti fama ferenda est *Schmiederus*: virtutis fama secundae est *Heinsius*.

XXXII. Ad Caesarem vulgo. [Apponit *D*.] Extat ibidem Epigrammati XXXI. praepositum.

XXXIII.

**Flavia gens, quantum tibi tertius abstulit heres!**  
**Paene fuit tanti, non habuisse duos.**

---

XXXIII. *Scholiasta Iuvenalis Sat. IV, 38.* „Cum Vespasianus et Titus et Domitianus Flavia ex gente fuerint, Domitianus ultimus illorum et dissimilimus imperavit. Meminit hoc Valerius Martialis in Epigrammate. his vero sibi finit (Val. Martialis III. Epigramma enimvero sic fuit *Scrivenerius*, quod his versibus finit *Burmannus*): Flavia — duos.“ *Receptum in Anthol. Burmanni II. 94., Henr. Meyeri 199., H'ersudorffii Poet. Lat. Min. III, p. 95.*

---



M. VAL. MARTIALIS

**EPIGRAMMATON**

LIBRI XIV.



## M. VAL. MARTIALIS

# EPIGRAMMATON

### LIBER I.

Diversitas scripturae exemplaris Scriveriani secundis curis emendati MDCXXI. — M. Val. Martialis Epigrammatum liber primus. Ad lectorem epistola.

**Apparatus criticus.** — Inscriptiones: Valerii Martialis Epigrammaton liber I incipit. Valerius Martialis lectori suo salutem *G* colore rubro: M. V. Martialis epigrammaton liber primus incipit (*om. a: foeliciter addis h*) *dhga*: M. V. Martialis primus liber Epigrammatum finit. Secundus incipit *μ*: M. Val. Martialis Coqui Epigrammaton Lib. I. incipit *f*: Q. Valerii Martialis ad lectorem epistola. Lege feliciter *s*: M. Valerius Marcialis Lectori suo salutem *Fbp*: Valerius Martialis Lectoribus Salutem *O*: Praefatio ad lectorem *e*: Valerius Marcialis Lectori *B*: carent titulo *Xathex*: de reliquis non constat.

„In plerisque antiquis exemplaribus MSS praefationi huius appictum est lemma sive epigraphe huiusmodi: M. Val. Martialis lectori suo S. *Atias*: M. Val. Martialis Coquus lectori S. Et sic disserte quidam codex non infimae vetustatis, sed notae, ut ita dicam, Oplimianae. Hinc in Latino veteri Glossario MS hoc cognomen Martialis aliquoties citatur; nec aliter Ioanni Saresberienſi in *Nugis Curialibus* non uno loco, aliisque seculis. Etiam, quod mirere, nisi illud omne de Martiale emblema sit, Aelio Lampridio *Vita Alexandri Severi* cap. XXXVIII. Haec Scriverius. Ex nostris codicibus nonnisi pauci huius saeculi XV. non vetustiores et in Italia scripti Coquum monstrant, *f* in titulo quem supra ascripsimus, *om* in subscriptione libri I, et in titulo libri secundii, helmstadiensis denique anni 1460. ad *Epigr.* XII, 63. De Glossario illo Latino MS. vide ad *Epigr.* III, 77. et ad *Epigrammaton Martialis affectorum appendicem Epigr. XIX.* Ioannes Saresberienſis ter vocat vel Coquum vel M. Coquum, vide ad *Epigr.* I, 69, III, 55. IV, 56.: Martiale simpliciter in *Nugis Curialibus* semel, vide ad Praefationem Libri *Primi*, semel in *Metatologico*, vide ad *Epigr.* I, 16. Apud Lampridium Coquum

Spero me secutum in libellis meis tale temperamentum, ut de illis queri non possit quisquis de se bene senserit, cum salva infimarum quoque personarum reverentia ludant; quae adeo antiquis auctoribus defuit, ut nominibus non tantum veris abusi sint, sed et magnis. Mihi fama vilis constet et probetur in me novissimum ingenium. Absit a iocorum nostrorum simplicitate malignus interpretes nec epigrammata mea scribat. Improbe facit qui in alieno libro ingeniosus est. *Laetivam ver-*

### 6. in me nunc novissimum

deberi interpolationi docti Itali, qui editionem principem Mediolanensem curavit, docui ad Epigr. V, 29. Videtur igitur cognomen illud a scriptoribus infimae aetatis excogitatum, si non a doctis Italiae saeculi XV. fictum. Nam et libri vetustiores — de his fides sit penes Scribnerium — et scriptores antiqui a Plinio Iunioris ad Isidorum Hispanensem prorsus ignorant. Fontem appellationis Scribnerius frustra indagabat: ego ex perversa interpretatione Epigr. VI, 60, 8., ubi vide libri I scripturam, ortam videri disputavi in Zimmermanni *Diario Antiq. Stud.* 1840, nr. 44. p. 363 sqq. Adde interpolationem Coqui in libro c Epigr. I, 112, 2. Similiter Propertio Nautae agnomen inditum ex corrupta scriptura Eleg. II, 24, 38. De similibus aliis casibus vide C. Barthii *Advers.* VI, 1.

Accurate collati sunt libri TXA (inde ab Epigr. 60.) BCD Excerpta Frisingensia, GLIO abhslwzqumal et ad maximam partem libri Ff et V4: minus accurate PXdmp, Vindobonenses 1. 2. 3., libri Gruteriani, Serjneriani, Beverlandi, Roii. Alii in singulis Epigrammatis consulti infra perscripti sunt. Quibus Epigrammatis stellula (\*) praefixa est, ea sola in T extare scito.

1. me consecutum G; me secuturum abhslv1.2. vindob. 1. 2. xpm et pr.f, corr.p: me consecuturum Vindob. 3. in bellis w et pr.a temperamentum tale F 3. infimarum BCw et pr.a: salva quoque infimarum cap: salva infimarum personarum quoque F; salva infimarum quoque gentium vossianus. 4. reverentia om.s laudant dvj.p; ludat margo vl. adeo om. a auctoribus s; doctoribus G 5. feris O sed etiam magnis GOcpma: sed magnis s. 6. Et mihi Fs: At mihi COcpma et margo p: Et mihi fama melius constat ut probetur vossianus. in me] meum C anne novissimum abhslwz u1.2. vindob. 1. 2. q: non vilissimum, nobilissimum, inapocentissimum coniecturae. 7. ab iocorum vindob. 2.: a iocorum w et pr.a simplicitate om. B 8. interpretes O epygrammata BG scribat mea bshv1.: inscribat Heinsius: strigent codex vetus Cugnetii. 9. in om. abhslwz u1.2. vindob. 1. 2. q et pr.p. Verba Absit neque ad ingenuos est apponit D: Io. Suraberiensis Nugar. Cariall. p. 604. ad. Amstelodamensis a. 1664. „Quia, ut ait Martialis, improbe facit, qui in alieno libro ingeniosus

borum veritatem, id est epigrammaton linguam, excu- 10  
sarem, si meum esset exemplum: sic scribit Catullus,  
sic Marsus, sic Peto, sic Gaetulicus, sic quicunque  
perlegitur. Si quis tamen tam ambitiose tristis est, ut  
apud illum in nulla pagina latine loqui fas sit, potest 15  
epistola vel potius titulo contentus esse. Epigrammata  
illis scribuntur, qui solent spectare Florales. Non intret  
Cato theatrum meum, aut si intraverit, spectet. Videor  
mihi meo iure facturus, si epistolam versibus clusero:

Nosces iocosae dulce cum sacrum Florae  
Festosque lusus et licentiam vulgi,  
Cur in theatrum, Cato severe, venisti?  
An ideo tantam veneras, ut exires?

13. praelegitur      17. theatrum nostrum      18. clusero.

est. " Lascivam verborum veritatem  $\text{XBCFGO}$  Vindob. 3. m  $\text{X}$   
et Bongarsianus: Lascivam verborum licentiam  $\text{abshpas}$  v1 2. vindob.  
1. 2.  $\text{qpxa}$ , v. Praefationem libri VIII.: Lascivam vero verborum licen-  
tiam i: Lasciviam verborum licentiam  $\text{cw}$ : Lascivam verborum liber-  
tatem Heinsius: erit qui malit vernilitatem. 10. id est  $\text{om. bemp}$   
et  $\text{pr.hp}$ : epigrammaton id est linguam vindob. 2.: id est super licentiam  
scriptum v1. epygramaton  $\text{BG}$ :  $\text{ἐπιγραμμάτων s: ἐπιγραμμάτων a}$ :  
Epigrammatum  $\text{q}$ :  $\text{om. w}$  vindob. 1. vacuo spatio relicto. lingua  $\text{q}$ :  
linguamque  $\text{B}$  11. meum si  $\text{c}$ : meum  $\text{b}$  scribit  $\text{XBCFGO}$   
Vindob. 3. m: scripsit  $\text{abeshlpaw}$  v1, vindob. 1. 2.,  $\text{bouleianus}$  et  $\text{qpxa}$   
Catulus  $\text{x}$  12. Paedo  $\text{XF}$  Getulius  $\text{b}$  et  $\text{pr.f}$ : Getulicus  $\text{w}$ :  
Getulus  $\text{o}$ : Getatulus v1: „al. petalus“ margo  $\text{c}$ . 13. praelegitur  
Iustus Lipsius. est  $\text{om. bezvl.}$  et  $\text{pr.h}$  14. tu nulla in ulla  
v1. eloqui  $\text{f}$  15. esse contentus Vindob. 3. 16. Flo-  
res  $\text{C}$  17. meum] nostrum  $\text{cf}$  (suprascripto „vel meum“)  $\text{hmpz}$   
v1.  $\text{qa}$  18. meo iure] iure  $\text{bhv1.}$  epistolam  $\text{w}$  et  $\text{pr.a}$  meis  
versibus clusero  $\text{COchlpav1.2.qpxa}$  et  $\text{pr.f}$ : clusero reliqui cum  
 $\text{D}$ . Valete omnes addit  $\text{O}$ .

In libris  $\text{XBCFGM}$  (quem secutus est Iunius) hic est ordo, ut post  
Epigr. I. II. sequatur id quod reliqui statim post praefationem ha-  
bent: sequitur III. In  $\text{X}$  post Epigr. II est spatium vacuum circiter  
versuum quattuor, post quod sequitur epigramma illud Ad Catonem,  
quod est sine titulo. In  $\text{O}$  post Epigr. Ad Catonem sequitur I. III.  
II. Margo vindob. 1. „Hi versus quod continui sunt cum epi-  
stola.“ Lemma: Ad Catonem  $\text{G}$  vulgo: Ad M. Catonem  $\text{c}$  1.  
Nosces  $\text{s}$ : Nosse  $\text{xb}$  dulces  $\text{a}$  sacrum cum flore  $\text{G}$  2. vulgi  
 $\text{FPaw}$  3. Quor  $\text{aw}$  4. An ideo] Ideone Heinsius. tantum]  
tamea  $\text{C}$

## I.

- H**ic est quem legis ille, quem requiris,  
 Toto notus in orbe Martialis  
 Argutis epigrammaton libellis:  
 Cui, lector studiose, quod dedisti ..  
 5 Viventi decus atque sentienti,  
 Rari post cineres habent poetae.

## II.

- Q**ui tecum cupis esse meos ubicunque libellos  
 Et comites longae quaeris habere viae,  
 Hos eme, quos artat brevibus membrana tabellis:  
 Scrinia da magnis, me manus una capit.  
 5 Ne tamen ignores ubi sim venalis, et erres  
 Urbe vagus tota, me duce certus eris:  
 Libertum docti Lucensis quaere Secundum  
 Limina post Pacis Palladiumque forum.

## III.

- A**rgiletanas mavis habitare tabernas,  
 Cum tibi, parve liber, scrinia nostra vacent.  
 Nescis, heu, nescis dominae fastidia Romae:  
 Crede mihi, nimium Martia turba sapit.

## II, 7. Secundi

I. *Nullum lemma in Xw: Titulus Martialis vel (om. F) ad Lectorem FG. [Ad Epigr. I—F. collatus est P.]* 1. Sic C

2. Totus *sw et pr.a: Tota uotus in urbe vossianus.* 3. ἐπιγράμματα *as: vacuum spatium relictum in w: epygrammaton B: epygrammata G* 4. Quoi *a: Qui w* 5. Vivendi decus atque sentieudi *XC*

II. Ad Lectorem X. 1. Quod tecum *sw et pr.a: Qui te concupisse F ubicunque] quicunque c* 2. quaeris] cupis *ds*  
 3. Hos me *F: Hos lege h et pr.f* artat *XBFObpμ et pr.w: adstat sw: addat pr.a, ut videtur: aretat reliqui.* 4. Seruena *s*  
 de magnis *sw et pr.a* 5. nisi sim *s* 6. Urbi X 7. Secundi *es et Jos. Scaliger.* 8. Lumina *w* paucis *sw et pr.Gu*  
 forum] tholum *Heinsius.*

III. \* *Nullum lemma in HT: Ad librum suum X.* 1. Argiletanas *F* tabernas *O: latebras ds („al. tabernas“) f (supraer. tabernas) p (margo tabernas).* 2. Cum te *pr.F: Quom tibi c*  
 vocent *pr.P* 3. fastigia *pr.f*

Maiores nusquam rhonchi iuvenesque senesque 5  
 Et pueri nasum rhinocerotis habent.  
 Audieris cum grande sophos, dum basia iactas  
 Ibis ab excusso missus in astra sago.  
 Sed tu ne totiens domini patiare lituras  
 Neve notet lusus tristis harundo tuos, 10  
 Aetherias, lascive, cupis volitare per auras:  
 I, fuge; sed poteras tutior esse domi.

## IV.

Contigeris nostros, Caesar, si forte libellos,  
 Terrarum dominum pone supercilium.  
 Consuere iocos vestri quoque ferre triumph  
 Materiam dictis nec pudet esse ducem.  
 Qua Thymelen spectas derisoremque Latinum, 5  
 Illa fronte precor carmina nostra legas.  
 Innocuos censura potest permittere lusus:  
 Lasciva est nobis pagina, vita proba.

III, 7. iacta,

10. arundo

IV, 8. proba est.

5. nusquam *As* rhonchi] *rünt H*: fuerunt *T*. iuvenisque senis-  
 que *XBG* et *pr.p* 6. Et pueri] „*Al.* quod“ *e* rhinocerotis  
*a*: rhinoceruntis *φ*: rinocerotis *P*: rinocerontis *HTXF* *Obhl*: rinoce-  
 roncis *B*: rivoecrotis *w*: rhinocherotis *p*: rinocerotus, ut videtur,  
*G*. 7. cum] tum *XCep* et *corr.f*: dum *l*: tam *Oobhioz* et  
*pr.f* pasia *T* iactas *HTXBFG* *Vindob.* 3. *befhlpqλX* *φ* Bongorsia-  
 nus et manu altera *corr.a*: captas *COwz* *vindob.* 1. 2. *μνα*: raptas *s*  
 et *pr.a*: iacta *Scrivierius*. 8. excusso *w* miasis *T* 9. to-  
 tiens domini *HTXBFG* *Oμs*: domini totiens *Cbshpsz*: toties domini  
*reliqui*. potiare *F* 10. noet *w* et *pr.a*: noet *P* lusus *T*:  
 lussos (*corr.* lusus) *H* harundo *HTXBFOh*: arundo *reliqui*. tuns  
*H* 11. aetherias *F*: aetherius *B* *Vindob.* 1. 2. 3. *OPobchlpnozμna*  
 12. I fuge sed] Fuge sed *H*: Effuge sed *B*: Vel fuge si *T*  
 tutior] otior *G* in rosura: tutius *Vindob.* 3.

IV. \* Ad Caesarem *HTX*.

1. Contigeris *φ* et *pr.b*: Con-  
 rangeres *V4*. 3. Consuere *pr.P* nostri *G* quoque] quam *T*:  
 iam *Heinsius*: voluitne *T* qua? fere *μ* 4. putet *P* 5. Thi-  
 melen *OPF4*: Thymelem *φμs*: Thimelem *BGobhw*: Tymelem *p*: Ti-  
 melem *f*: Temelem *T* dirisoremque *T*: tirisorem *s* 6. fronte]  
 forte *XF4*. 7. potest] „*al.* solet“ *a*: solet *e* (morgo „*al.* po-  
 test) *hmo2.z* et *pr.f*. 8. proba est *FOPbopawzμna* et *pr.a*:  
*affert D* versus 7. 8. *Ausonius* *Edyllio XIII. sub fin.* p. 213. *Bipont.*  
 „Lasciva est nobis pagina, vita proba, ut *Plinius* dicit.“

## V.

Do tibi naumachiam, tu das epigrammata nobis:  
Vis, puto, cum libro, Marce, natare tuo.

## VI.

Aetherias aquila puerum portante per auras  
Illaesum timidis unguibus haesit onus:  
Nunc sua Caesareos exorat praeda leones  
Tutus et ingenti ludit in ore lepus.  
5 Quae maiora putas miracula? summus utrique  
Auctor adest: haec sunt Caesaris, illa Iovis.

## VII.

Stellae delictum mei columba,  
Verona licet audiente dicam,  
Vicit, Maxime, passerem Catulli.  
Tanto Stella meus tuo Catullo,  
5 Quanto passere maior est columba.

## VIII.

Quod magni Thraseae consummatique Catonis  
Dogmata sic sequeris, salvus ut esse velis,

## VIII, 2. talis

- V. Ad Marcum X 1. Quo tibi P naumachias *Quo et pr. a*  
VI. De aquila et puero X. 1. Aethereas *BOabhsuquna*  
aquilla  $\phi$  portare  $\mu$  et pr.  $\pi$  per aures O 2. Illaesum  
X *no et pr. a* timidis „quidam scriptus“ *Scriverit.* haesit] exit  
*rossianus.* houns *BCGb* 3. exerceat *F. D.* in margine edit.  
*Argentinae MDXCV.* quae *Gottlingae* est: exornat *margo Iuntinae*  
*Lemairii,* leones], „al. triumphos“ e 4. insobri *Heinsius.* ludis  
*G:* ludat corr. *h* 5. summis s et pr. *F* utrisque *Fabhsuazpuna*  
*pr. f* et „meliores libri“ *Scriverit eiusdemque* „editio princeps“: utrim-  
que *F4.* et *Heinsius:* uterque „al. utrisque“ e 6. auctor *CD*  
VII. Ad Maximum X. 1. delictum *Fbshwq* mei] mei  
*F4.* 3. Vicit  $\alpha\phi$  4. suo *cz:* „al. tuo“ e 6. passer *F*  
VIII. \* Ad Decianum *TX.* 1. Quid corr. *f* Thraseae O:  
*Trasene Gbhuqna* consummatique *Tabhwpna et pr. a* 2. salvus et  
*casse rossianus:* tal ut esse *B1.* talis ut esse *XCGL et pr. F4.*



Pectore nec nudo strictos incurris in enses,  
 Quod fecisse velim te, Deciane, facis.  
 Nolo virum facili redimit qui sanguine famam, 5  
 Hunc volo, laudari qui sine morte potest.

## IX.

Bellus homo et magnus vis idem, Cotta, videris!!  
 Sed qui bellus homo est, Cotta, pusillus homo est.

## X.

Petit Gemellus nuptias Maronillae  
 Et cupit et instat et precatur et donat.  
 Adeone pulchra est? immo foedius nil est.  
 Quid ergo in illa petitur et placet? Tussit.

## XI.

Cum data sint equiti bis quina nomismata, quare  
 Bis decies solus, Sextiliane, bibis?  
 Iam defecisset portantes calda ministros,  
 Si non potares, Sextiliane, merum.

X, 4. appetitur Tussis.

3. non nudo s. decurris CD: concurrens l. 4. Deciane w:  
 Deciane G. 5. Nolo facili virum pr.V4: Non facili virum X:  
 Non facili vir est C. redemit T teste Ianio: redimen G [5. 6. ap-  
 ponit D.] 6. Nuno q.

IX. Ad Cottam X. 1. Cocta bfe2.w 2. At qui bfehz

X. \* De Gemelle et Maronille (Maronilla BG) TBG: De Ven-  
 nusto et Maronilla XO: De Vennusto F. 1. Petit Gemellus ve-  
 nustus nuptias XBGGF4: Petit Vennustus nuptias FOl. 2. pro-  
 catur Heinsius. 3. pulchra est] pulchra l. nihil est TObiswq et  
 pr.a: nil fedius est G: nihil m. 4. Quid igitur abchlsuz, bod-  
 leianus et pr.f. appetitur Oabefhlmsw, bodleianus, qmxa et codices  
 Gruteri: placet et petitur G. assit T: tassis bodleianus, codex Pul-  
 manni et corr. V4.f; „praetuli tassis, etsi in plerisque tussit“ Scri-  
 verius: tu scis C.

XI. \* Ad Sextilianum TX. 1. sint] sunt T teste Hein-  
 sio. bis quinque Obefhlswqmx: bis vina codex Pulmanni: bis  
 bina q et var. lect. f. nomismata XBFF4. et corr.f: manismata w:  
 anismata reliqui. 2. Quintilliane B et pr. V4. 3. portantis  
 Oabfhlswq: portantis a: potantes codex Perizonii in Sueton. Tiber.  
 42. calda] tela q. 4. potases T „sed et potest legi potares,  
 cum saepe r et s eodem modo fermentur“ Bolssonadius: portares  
 CG. merum pr.V4.

## XII.

- Itur ad Herculeas gelidi qua Tiburis arces  
 Canaque sulphureis Albula fumat aquis,  
 Rura nemusque sacrum dilectaque iugera Musis  
 Signat vicina quartus ab urbe lapis.  
 5 Hic radis aestivas praestabat porticus umbras,  
 Heu quam paene novum porticus ausa nefas!  
 Nam subito collapsa ruit, cum mole sub illa  
 Gestatus biugis Regulus esset equis.  
 Nimirum timuit nostras Fortuna querelas,  
 10 Quae par tam magnae non erat invidiae.  
 Nunc et damna iuvant; sunt ipsa pericula tanti:  
 Stantia non poterant tecta probare deos.

## XIII.

- Casta suo gladium cum traderet Arria Paeto,  
 Quem de visceribus strinxerat ipsa suis,  
 „Si qua fides, vulnus quod feci non dolet,” inquit;  
 „Sed quod tu facies, hoc mihi, Paete, dolet.”

## XII, 1. Herculei gelidas

## XIII, 2. traxerat

XII. \* De Regulo TX. 1. Itur] Intus T teste Heinsio et  
 Beverlando. ab suo et pr. a Herculeas gelidi T: Herculei gelide  
 G: Herculei gelidas reliquit. qua] quam T: qui F Tyburis *mu*  
 2. Albula G fumat] sonat bp: pulsat ch et pr. sz 3. Rura]  
 Antra em *vossianus*. dilectaque s 4. vicinus „al. vicina“ c:  
 vicina T lapis] laeus *vossianus*. 5. aestivas] antiquas l prae-  
 stabat] praebebat G porticus] rusticus c auras *Fabstpsw. Aron-*  
*dellianus, var. lect. c*; umbras in *marginē apw* 6. poene T: pene  
 Opa: bene *mu* iugens „al. novum“ c 7. collapsa F: eum-  
 lapsa TX molle Gbx: mille φ sub ipsa fh 8. bigunis pr. B  
 issat hmx et Heinsius. aquia C 9. tenuit X: renuit *Hein-*  
*sius*. vestras φ querellas TXB 10. partem *supraser.* „vel  
 partem“ B non erat] „vel uoverat“ B: non fuit x 11. Nunc]  
 Hunc X teste Heinsio: Nunc tot *vossianus*. dampna TGB vi-  
 vauit φ 12. deum T

XIII. \* De Arria epeto T: De Arria et Paeto X 1. tra-  
 beret XB Aria x Peto Tφ: Poeto Bw: Pete G 2. strin-  
 xerat T: traxerat reliquit. ipse *mu* sui s 3. fecit  
 su et pr. a inquit B: inquit G 4. Sed tu quod F: facias  
 obsuaz: facis h Pete T: Poeto B: poetae w: peto φ

## XIV.

Delicias, Caesar, iususque locosque leonum  
 Vidimus, hoc etiam praestat harena tibi,  
 Cum pressus blando totiens a dente rediret  
 Et per aperta vagus curreret ora lepus.  
 Unde potest avidus captae leo parcere praedae? 5  
 Sed tamen esse tuus dicitur: ergo potest.

## XV.

mihi post nullos, Iuli, memorande sodales,  
 Si quid longa fides canaque iura valent,  
 Bis iam paene tibi consul tricesimus instat,  
 Et numerat paucos vix tua vita dies.  
 Non bene distuleris videas quae posse negari, 5  
 Et solum hoc ducas, quod fuit, esse tuum.  
 Expectant curaeque catenatique labores,  
 Gaudia non remanent, sed fugitiva volant.  
 Haec utraque manu complexuque assere toto:  
 Saepe fluent imo sic quoque lapsa sinu. 10  
 Non est, crede mihi, sapientis dicere „Vivam:“  
 Sera nimis vita est crastina: vive hodie.

XV, 3. tricesimus

10. fluunt

XIV. \* Ad Caesarem X. 1. locusque b 2. hoc etiam  
 pr.f. harena omnes praeter q. Et sic ubique. 3. praensus X;  
 prehensus bA totis (totiens F) adennte XF 4. lupus s 5. leo]  
 quoque c 6. potes X

XV. Ad Iulium sodalem suum X. 1. numerando codex  
 Palmanni; „Id etiam in Vindob. 3. extare videtur.“ Schmiederus.  
 sodalis F et teste Heinio X. 2. longe μ: cana fides longaue  
 iura i 3. pene mihi pr.p tricesimus BCFGb: tricesimus Xf:  
 tricesimus reliqui. instat] extat c 4. vix tua] iam tibi e  
 5. quae] quod abefmsw vindob. 1. 2. xpus 6. dicas bems  
 vindob. 2.: duois Vindob. 3. 7. curaeque] quor eque q; eue b  
 catenatique q 8. [Apponit D.] remment s; remeant Oa; ro-  
 manent reliqui cum duobus Gruteri. fugitivi s; fugitura p 9. com-  
 plexu assere C: complexa est assere q tuto, ut videtur, G 10.  
 fluent BFGOpX Vindob. 3. et corr.f: fluunt X Cabellimpwuzpna, co-  
 diées Gruteri et pr.f. Immo a: uno Gw laxa B [11. 12. ap-  
 ponit D.] 11. vive pr.f

## XVI.

Sunt bona, sunt quaedam mediocria, sunt mala plura  
Quae legis hic: aliter non fit, Avite, liber.

## XVII.

Cogit me Titus actitare causas  
Et dicit mihi saepe „Magna res est.“  
Res magna est, Tite, quam facit colonus.

## XVIII.

Quid te, Tucca iuvat vetulo miscere Falerno  
In Vaticanis condita musta cadis?  
Quid tantum fecere boni tibi pessima vina?  
Aut quid fecerunt optima vina mali?  
De nobis facile est, scelus est iugulare Falernum  
Et dare Campano toxica vina cado.  
Convivae meruere tui fortasse perire:  
Amphora non meruit tam pretiosa mori.

## XIX.

Si memini, fuerant tibi quattuor, Aelia, dentes:  
Expulit una duos tussis et una duos.

XVIII, 6. saeva mero.

XIX, 2. Expuit

XVI. Ad Avitum X. [Apponit Io. Saresberiensis Prolog. Metalog. p. 4.] 1. male B plura] multa o 2. Quas legis: haec h et corr. a: Qui legis haec m et corr. bh non sit Xp amice pr. f.

XVII. Ad Titum X. 1. Tytus BG atticare suo et pr. a: agitare de et pr. p 2. saepe om. s 3. Tyte BG qua q fecit pr. f: quum tacet colonus Scriverius.

XVIII. Ad Tuccam X. 1. halerno s 1. 2. Priscianus VI, 14, 73. (I, 268. Krchl.) „Mustus quoque musti excipit Probus, quod tamen mobile videtur, cum veteres et feminino et neutro genere inveniuntur hoc protulisse. Martialis in primo: Quid — cadis?“

3. proxima c 5. Des nobis = scelus hoc u et pr. a 6. toslea s: Corsica Heinsius. vina cado XBCFGKDM et corr. f: vina mero O: saeva mero reliqui. Confer IX, 36, 4.

XIX. Ad Aelliam X. [In codicibus Vindobonensibus CXXVIII. (saec. XIII.) et CXXIX. (saec. XV.) Endlicher, hoc Epigramma inter Virgiliana extat hoc titulo: „Versus Virgilii de nutrice sua.“ Idem de Thuanico testatur Henr. Meyerus Anthol. Praef. p. XXV.] 1. Elya G 2. Expulit XBCFGafhpuzq et bodleianus: Expuit O: una: Abstulit bem: Extudit Heinsius.

Iam secura potes totis tussire diebus:  
Nil istio quod agat tertia tussis habet.

## XX.

Dic mihi, quis furor est? turba spectante vocata  
Solutus boletos, Caeciliane, voras.  
Quid dignum tanto tibi ventre gulaeque precabor?  
Boletum qualem Claudius edit, edas.

## XXI.

Cum peteret regem decepta satellite dextra,  
Ingessit sacris se peritura focis.  
Sed tam saeva pius miracula non tulit hostis  
Et raptum flammis iussit abire virum.  
Urere quam potuit contempto Mucius igne,  
Hanc spectare manum Porsena non potuit.  
Maior deceptae fama est et gloria dextrae:  
Si non errasset, fecerat illa minus.

## XXII.

Quid nunc saeva fugis placidi lepus ora leonis?  
Frangere tam parvas non didicere feras.

## XX, 3. tanto ventrique gulaeque

3. secura] tussire φ totis] enuctis θ 4. Istis nil i istis  
quid agat G: istio quod habet C: tibi quod tollat X: sibi quod tollat  
margo f.

XX. Ad Caecilianum X. 1. quid θ 2. Solus O 3.  
Qui id θ tanto tibi ventre gulaeque XBCFGX: tanto tibi ventri  
(corr. ventrique) gulaeque α: tanto ventri gulaeque Obchlw: tanto  
ventrique (veneri bodleianus) gulaeque xppua, Gruteriani et bodleia-  
nus. 4. ut qualem „codex antiquus“ Junii.

XXI. De Porsena X. 1. Dum anopu (non λ) α 2. In-  
gessit XBCGbhmxpφX: Iniecit reliqui: Iniecit sacris se peritura ro-  
gis Heinsii codex Chartaceus Bibliothecae Mediceae. 3. tulit ho-  
stis] „al. saevit hospes“ o 4. Ereptum h: Ereptum et Heinsius.  
virum] domum ch 5. Matius quia: Muscius B 6. hac s  
Servius in Virg. Aen. VIII, 646. „Porsenna unum n addit metri  
causa, unde et penultima datus accentus est. Nam Porsena dictus  
est. Martialis: Hanc—potuit.“ 7. decepta X fama est tibi  
gloria O: fama tibi est et gloria w: fama tibi et gloria pr.a 8.  
peccasset emz fecerit G

XXII. \* De Caesare et leone T: De lepore et leone X. 1.  
Quid nunc saeva Findob. 3.: Quidnam saeva Heinsius: Quid non  
saeva Douza: Quid nunc saeva Scaliger: Quid nunc? saeva Grute-  
rus. placide w ore T

Servantur magnis istis cervicibus ungues

Nec gaudet tenui sanguine tanta sitis.

5 Praeda canum lepus est, vastos non implet hiatus:

Non timeat Dacus Caesaris arma puer.

### XXIII.

Invitas nullum nisi cum quo, Cotta, lavaris

Et dant convivam balnea sola tibi.

Mirabar, quare nunquam me, Cotta, vocasses:

Iam scio, me nudum displicuisse tibi.

### XXIV.

Aspicias incomptis illum, Deciane, capillis,

Cuius et ipse times triste supercilium,

Qui loquitur Curios assertoresque Camillos:

Nolito fronti credere: nupsit heri.

### XXV.

Ede tuos tandem populo, Faustine, libellos

Et cultum docto pectore profer opus,

Quod nec Cecropiae damnent Pandionis arces

Nec sileant nostri praetereantque senes.

5 Ante fores stantem dubitas admittere Famam

Teque piget curae praemia ferre tuae?

Post te victurae per te quoque vivere chartae

Incipiant: cineri gloria sera venit.

### XXV, 5. dubitasne

3. servamur *pr.f* 4. tenui] parvo *G* 6. timiat *T*: Ne timeat *Heinsius*. Dachus *b*: doctus *XC*

XXIII. \* Ad Cottam *TX*. 3. nuno quam *G*: me nunquam *φ* 4. [Apposit *D*.]

XXIV \* Ad Decianum *TX*. 1. hillum *φ*: hillum *Am*: hyllum *bols* et corr. *a*: illum *a* Deciane *B*. 2. Quoius *w* 3. Curios] Varos *codex Pulmanni*. adsertoresque *T* 4. heri *Heinsius*.

XXV. Ad Faustinam *X*. 2. Excultum *hh* bonus *C* 3. neque *ex*. dampnent *Bb*: dampnant *aw*: dampnant *G* artes *hhs* et *pr.a* 4. nostris *Fsw* et *pr.a* ammittere *F* 5. foras *G* teste *Heinsio*. dubitasne *Scrivenerius*. 6. pudet *B* 7. praes *le p*: post te *C* 8. „Alia rara“ *Heraldus*. venit] datur *hm*

## XXVI.

Sextiliane, bibis quantum subsellia quinque

Solus: aqua totiens ebrius esse potes;

Nec consessorum vicina nomismata tantum,

Aera sed a cuneis ulteriora bibis.

Non haec Pelignis agitur vindemia praelis

Uva nec in Tuscis nascitur ista iugis,

Testa sed antiqui felix siccatur Opimi,

Egerit et nigros Massica cella cados.

A copone tibi faex Laletana petatur,

Si plus quam decies, Sextiliane, bibis.

## XXVII.

Hesterni tibi nocte dixeramus,

Quincunces puto post decem peractos,

Cenares hodie, Procille, mecum.

Tu factam tibi rem statim putasti

Et non sobria verba subnotasti

Exemplo nimium periculoso:

Μισῶ μνάμονα συμπόταν, Procille.

XXVI, 3. numismata

4. petis.

XXVII, 7. μνή-

μονα συμπότην

XXVI. Ad Sextilianum X. 3. confessorum s et pr.a: consessorum G: concessorum Cφμ: confessorum A nomismata XBFG et pr.a: numismata reliqui. 4. bibis XBCFGXφ et var. lect. aw: petis reliqui. 6. Una s: Uva sed h Thuseis φ 7. sociatur s Opini F 8. et] nt behlnoz et pr.a Mascica X: Masilia pr.a 9. A] At h copono XF: quopone G: canpone reliqui, faex] foelix pr.h Lalaetana X: Lalentana B: Laletanta F: Saletana I: Leletana φ: Labetana bez et pr.h: Labatane α: Labatena w

XXVII. Ad Procillum X. 1. nocte tibi Gφ 2. Quincunces X: Qui nunc est BFG et var. lect. aw pnta Gruterus. decem peractos] noetem parari e 3. Cenare b Porcille e: Procille as 4. falsam pr.a: foedam beh et var. lect. w 7. Misomme monasypoten XFO et pr.V4: Mis omne monas hipotem G: misonmenasym potem B: his omne monas impotem pr.h (μισῶ μνάμονα συμπόταν procille corr.h): Misinna monaci intorem (nitote aw) aw: Mei sinna monaci nitoten b: Misinna sententia monaci intoten e: om. φμ: μισῶ μνάμονα (μνάμονα α) συμπότην na et corr.V4: μνάμονα συμπόταν Heraldus. Procillae X: προκύλλε n: προκύλλε α: Procille ab

## XXVIII.

**H**esternus foetere mero qui credit Acerram,  
Fallitur: in lucem semper Acerra bibit.

## XXIX.

**F**ama refert nostros te, Fidentine, libellos  
Non aliter populo quam recitare tuos.  
Si mea vis dici, gratis tibi carmina mittam:  
Si dici tua vis, en, eme, ne mea sint.

## XXX.

**C**hirurgus fuerat, nunc est vespillo Diaulus.  
Coepit quo poterat clinicus esse modo.

## XXXI.

**H**os tibi, Phoebe, vovet totos a vertice crines  
Encolpus, domini centurionis amor.  
Grata Pudens meriti tulerit cum praemia pili,  
Quam primum longas, Phoebe, recide comas,  
5 Dum nulla teneri sordent lanugine vultus  
Dumque decent fusae lactea colla iubae;  
Utque tuis longum dominusque puerque fruantur  
Muneribus, tonsum fac cito, sero virum.

XXIX, 4. haec eme, XXXI, 6. fuscae lactea colla  
comae:

XXVIII. De Acerra X. 1. fecere XG credidit F: diem  
(h. e. dicit) B

XXIX. \* Ad Fidentinum TX. 3. gratis G mutam pr.a  
4. en, eme scripsi de meo: eme T: hoc eme XBCb: hic eme  
G: haec eme reliqui. ne mea] quod mea C

XXX. De Diaulo X. 1. Chirurgus G: Chirurgicus c et pr.a  
vispillo XCFGbMzq: hyispillo c Dialus h 2. quo Pl et Li-  
patus Epp. Quacatt. I, 5.: quod reliqui. potuit z clinicus] divitis c

XXXI. \* De Encolpo TX. 1. hoc Heinsius. Foebæ X  
totoos q: toto G: tonsos margo Iuntinae Lemairii: tortos An-  
relianus. 2. Encolpos Fz: Encolpus G: Eucholophus c 3. app.  
om. T: „apparet aliud esse Epigramma“ Heinsius. 3. Gnava  
Heinsius. Prudens c praetia q: prolia pr.b 4. recide dhae  
et pr.a: rescide corr.a: rescioide c 5. sordent teneri q: vultus  
Fab 6. fuscae Hc colle q: comae X 7. fruatur Oxyman:  
fruator reliqui cum X 8. tonsum] fac cito C facito F



## XXXII.

Non amo te, Sabidi, nec possum dicere quare:  
Hoc tantum possum dicere, non amo te.

## XXXIII.

Amissum non flet cum sola est Gellia patrem,  
Si quis adest, lussae prosiliunt lacrimae.  
Non luget quisquis laudari, Gellia, quaerit,  
Ille dolet vere, qui sine teste dolet.

## XXXIV.

Incustoditis et apertis, Lesbia, semper  
Liminibus peccas nec tua furta tegis,  
Et plus spectator quam te delectat adulter  
Nec sunt grata tibi gaudia si qua latent.  
At meretrix abigit testem veloque seraque  
Raraque Summoeni fornice rima patet.  
A Chione saltem vel ab Alide disce pudorem:  
Abscondunt spurcas et monimenta lupas.

XXXIV, 7. vel Laide

8. monimenta

XXXII. Ad Savidium X. 1. Non amo te Sabidi *affert* *Marius Victorinus* I, 3, 19. p. 32. *Gaisford*. Savidii XBCGF4. XAl nec] non I

XXXIII. De Gellia G: De Gallia XF4: De Galla B 1. Omissum b Amissum non flet cum sola es X Gallia XF4.x: Galla patrem („vel maritum“ B) BC 3. Non luget quisquis CONbcm *suosq; sua*, *Gruteriani et corr.* F4.p: Non licet quisquis X: Non licet quisquis pr.F4: Non licet quisquis B: Hoc licet hunc quisquis G: Sic luget quisquis Al *bodleianus et pr.p*: Non dolet hic quisquis *funius (ex X?)* Gallia XHF4.x 4. [Apponit D.]

XXXIV. \* De Lesbia T: Ad Lesbiam X. 2. Luminibus BG facta aw (margo furta) et codex *Pulmanni*. 5. abieit pr.e [6. 7. om. T.] 6. Summoeni P: Summeni x et margo p: Summemi O et corr.h: Summemini X: Si memini CGabchluozq; et X: Submoto B 7. Chyone q: Ethlone G ab Alide *ahup* (corr. Laide): ab Allide s: ab Aulide O: ab Iade P: ab laude X: a laude CGX: ab avide B: ab Ellide h et corr.x: ab Ellide b: ab belide c: ab helide xpa et *Gruteri tres*: vel Laide A: vel Leda *Scriverius*: vel ab Hellade *Neverlandus*: vel ab Aeme *Heinsius*. 8. et] haec xxa monimenta bha: monimenta reliqui.

- Numquid dura tibi nimium censura videtur?  
 10 Deprendi veto te, Lesbia, non futui.

## XXXV.

- Versus scribere me parum severos  
 Nec quos praelegat in schola magister,  
 Corneli, queres: sed hi libelli,  
 Tanquam coniugibus suis mariti,  
 5 Non possunt sine mentula placere.  
 Quid si me iubeas talassionem  
 Verbis dicere non talassionis?  
 Quis Floralia vestit et stolatum  
 Permittit meretricibus pudorem?  
 10 Lex haec carminibus data est jocosis,  
 Ne possint, nisi pruriant, iuvare.  
 Quare deposita severitate  
 Parcas lusibus et iocis rogamus,  
 Nec castrare velis meos libellos.  
 15 Gallo turpius est nihil Priapo.

## XXXVI.

- Si, Lucane, tibi vel si tibi, Tulle, darentur  
 Qualia Ladaei fata Lacones habent,  
 Nobilis haec esset pietatis rixa duobus,  
 Quod pro fratre mori vellet uterque prior,

## XXXV, 11. Nec possunt

10. Deprehendi *Taw*: Abseondi *z* et *var. lect. c* futui] subigi *T*  
 XXXV. Ad Cornelium *X*. 1. ne *X* 2. Ne quos *X*  
 perlegat *abchlmwzqjuna*: praelegat *reliqui cum P.* scola *XBGdh*  
 3. queres *μ* et *pr. x* sed hii *G*: sed ii *Opua* 6. iubeat *b*  
 7. om. *b* 8. Qui *hφ* vesti *b*: veseit *XB* 9. mere-  
 triculis *bhmz* 11. Nec possunt *Qademsuwpun* et *palatinus alter*.  
 13. Parcas *a* luxibus *s* 14. castrare *C* 15. est Priapo  
 nihil *XBC*: nichil est Priapo *Ge*

- XXXVI. Ad Lucanum et Tullum *X*. 1. Gallo *B* da-  
 retur *a* 2. Laedei *X*: Laodaei *φ* facta *pr. b* Laconis *ah*  
 et *pr. b*

Diceret infernas et qui prior isset ad umbras: 5  
 „Vive tuo, frater, tempore, vive meo.“

## XXXVII.

Ventris onus misero; nec te pudet, excipis auro,  
 Basse, bibis vitro: carius ergo cacas.

## XXXVIII.

Quem recitas meus est, o Fidentine, libellus:  
 Sed male cum recitas, incipit esse tuus.

## XXXIX.

Si quis erit raros inter numerandus amicos,  
 Quales prisca fides famaue novit anus,  
 Si quis Cecropiae madidus Latiaeque Minervae  
 Artibus et vera simplicitate bonus,  
 Si quis erit recti custos, mirator honesti 5  
 Et nihil arcano qui roget ore deos,  
 Si quis erit magnae subnixus robore mentis:  
 Dispeream, si non hic Decianus erit.

## XL.

Qui ducis vultus et non legis ista libenter  
 Omnibus invidias, livide, nemo tibi.

XXXVII, 2. Bassa, XXXIX, 5. imitator

5. et qui] hic qui 1: si qui corr.p et margo Iuntii: si quis abchswozpxna  
 andas dñz (in quo umbras var. lect.) et var. lect. c

XXXVII. \* Ad Bassum T: Ad Bassam vel De Bassa reliqui.

1. bonus TBG 2. Basse Tφ: Bassa reliqui. vivis pr.h  
 carius] carait T: elarius B cava pr.h

XXXVIII. Ad Fidentinum X. [Appetit D.] 1. Fidentie φ

XXXIX. \* Ad Fidentiacum T: Ad Decianum X. [1. 2. apponit  
 D.] 1. Et quis D caros aux („al. rares“ x): nestres G

2. aves DGabchswozpxna: saxes O: anns reliqui cum Xφ 3.  
 Cyerepiae B madius X: malidus pr.w: medius B Latiaeque s

[4. Apponit D.] Et quis erit vera simplicitate bonus D vereā  
 Heinzius. 5. custos recti l mirator Tφ et margo Gryphii: imi-  
 tator reliqui. 6. arcaneus C 8. Ne valeam si non margo

Iuntinae Lemairii. Deceanus T

XL. Ad Lividum X. [Apponit D.] 1. Qui rugas margo Iun-  
 tinae Lemairii. et non om. D 2. invidie c et corr.a cum Eugra-  
 phio in Terent. Andr. IV, 1, init. „Martialis: Omnibus invidias, in-  
 vide, nemo tibi.“

## XLI.

Urbanus tibi, Caecili, videris.

Non es, crede mihi. Quid ergo? verna,

Hoc quod transtiberinus ambulator,

Qui pallentia sulphurata fractis

5 Permutat vitreis, quod otiosae

Vendit qui madidum cicer coronae,

Quod custos dominusque viperarum,

Quod viles pueri salariorum,

Quod fumantia qui tomacula raucus

10 Circumfert tepidis cocus popinis,

Quod non optimus urbicus poeta,

Quod de Gadibus improbus magister.

Quod bucca est vetuli dicax cinaedi.

Quare desine iam tibi videri

15 Quod soli tibi, Caecili, videris,

Qui Gabbam salibus tuis et ipsum

Posses vincere Testium Caballum.

XLI, 2. verna es.

4. sulfurata

11. Urbicus

12. improbis

13. loquax

17. Possis

Sestium

XLI. Ad Caecilium X. [In ano hic extat: in ano post XF et CIII, in s post XF et XL, sed versus 1. 2. 3. om. posteriore loco s et pr.a: in p erant soli 1. 2. 3.]

1. Urbanis  $\mu$  Caecilia X: Caecile G 2. verna XBCG: verna es reliqui. 3. Hoc quid  $\phi$  traustiberinus  $\mu$ a 4. sulphura Bo: sulfura  $\phi$  frsetes  $\phi$  5. Per-

mittat  $\omega$  loco priore et pr.b: Permittit s et pr.a: Peruncta  $\alpha$  vitis (sic) G quod locosae  $\phi$  6. Vendis G madidae ano et pr.h: mandidae b: calidum Heinsius. 7. dominus viperarum C 8. salariorum C 9. tomacula Oxa et corr.h: thomacula pr.p: thumacula B: thumatia X: thomatia corr.p: thomatia i: tomata pr.h: thumata C: thianatha G: tumabla abenox: tumata corr.a: plomata  $\phi$  rau-

cos G: rauels hsw et pr.ap 10. Circumfert G: Circumfert  $\mu$ m trepidis s priore loco. coqus h: coquus  $\phi$  11. optimus X 12. Cadibus XBCGbsw et priore loco a: gradibus  $\mu$ a „Al. improbis“ margo Iunii et Heinsius. 13. dicax XBCGOA: edax abchmpnoq: loquax  $\mu$ a et margo p cynaedi XBGa 14. desino  $\omega$  et pr.a 15. solus pr.o [15—20. om. p.] 16. Qui]

Quod abh $\phi$  Gabbam B: Galba i: Galbam reliqui. Vide X, 101. et Winkelmanum in Plutarchi Amator. p. 181, Heinrich. in Iuvenal. Sat. V, 4. 17. Posso  $\phi$ : Possis Scriberius idque fortasse extat in Cr, ex quibus nihil notavit Oudendorpius. vincere] inde esse beq et priore loco  $\omega$ : sine esse pr.h Testium abchlmnoq: Testius  $\mu$ : Tertium X: Terrium B: Tectium CG: Tettium O et teste Heinsio X: Sestium  $\omega$ : Sextum  $\alpha$  Caballum z

Non unicunque datum est habere nasum;  
 Ludit qui stolidi procacitate,  
 Non est Testius ille, sed caballus.

## XLII.

Coniugis audisset fatum cum Porcia Bruti  
 Et subtracta sibi quaereret arma dolor,  
 „Nondum scitis“ ait „mortem non posse negari;  
 „Credideram, fatis hoc docuisse patrem.“  
 Dixit et ardentes avido bibit ore favillas:  
 I nunc et ferrum, turba molesta, nega.

## XLIII.

Bis tibi triceni fuimus, Mancine, vocati  
 Et positum est nobis nil here praeter aprum,  
 Non quae de tardis servantur vitibus uvae  
 Dulcibus aut certant quae melimela favis,  
 Non pira quae longa pendent religata genesta  
 Aut imitata breves Punica grana rosas,  
 Rustica lactantes nec misit fuscina metas  
 Nec de Picenis venit oliva cadis:

20. Sestius XLII, 4. satis hoc vos docuisse  
 XLIII, 5. lenta 6. mala 7. lactentes

18. nasu X 19. Ludis G solita abhinc 20. Te-  
 stius Xabchmswzpm: Tertius XB (qui tamen Tettius habere videri  
 potest); Tectius CG et „codex antiquus“ Domitii; Tettius O et teste  
 Heinsio X; Sestius π; Cestius α

XLII. \* De Porcia TX. 1. factam T Portia XCbchmswzpm  
 2. tibi pr. w dolo corr. l 3. Naudum s. negari nocari  
 superscr. T 4. fatis hoc docuisse GX: satis hoc docuisse T:  
 satis hoc edocuisse ChqlD: satis hoc te docuisse abew: satis hoc  
 vos docuisse XOpma: satis hoc sic docuisse B 5. ardentis  
 X 6. l om. T molestia X

XLIII. \* In Mancinum T: Ad Mancinum X. 1. Sis sw:  
 Scis a vindob. l., sed margo Bis 2. est om. C heri XB 3.  
 tardis tendis s. servant tibi b 4. certat s. melimella wzxa:  
 mellimela μ: melimena G: mellimela b 5. lenta Opma: longa  
 reliqui cum Xl relegata bw et pr. a genestra s: genista XBOx  
 et corr. α 6. brevis X grana T: mala reliqui. 7. Rustici  
 s. lactentes GObmswX et corr. ah fuscina XBGOw et pr. a: fa-  
 stina b: sasinu T: Sassina Heinsius Adversariis p. 274. At constat  
 rustica. mentas Oachlwz 8. Pycenis B

- Nudus aper, sed et hic minimus qualisque necari.  
 10 A non armato pumilione potest,  
 11 Et nihil inde datum est; tantum spectavimus omnes.  
 Ponere aprum nobis sic et harena solet.  
 Ponatur tibi nullus aper post talia facta,  
 Sed tu ponaris cui Charidemus apro.

## XLIV.

Lascivos leporum cursus lususque leonum  
 Quod maior nobis charta minorque gerit  
 Et bis idem facimus, nimium si, Stella, videtur  
 Hoc tibi, bis leporem tu quoque pone mihi.

## XLV.

Edita ne brevibus pereat mihi cura libellis,  
 Dicatur potius τὸν δ' ἀπαμειβόμενος.

## XLVI.

Cum dicis „Propero, fac si facis,“ Hedyle, languet  
 Protinus et cessat debilitata Venus.  
 Expectare iube: velocius ibo retentus:  
 Hedyle, si properas, dic mihi, ne properem.

## XLV, 1. charta

9. negari T 10. amato T: parmato Salmasius. pomilione  
 T Oapap et pr.h 11. est aut tantum T teste Heinsio, est ut tan-  
 tum teste Fackio. expectavimus T behz 13. fata b 14. Et  
 tu e imponaris o Caridemus BGbημνα: Claridemus T

XLIV. Ad Stellam X.

2. carta G: cartha B

XLV. De libro suo X. 1. charta Ohlqμα et supraser.  
 F4. libellus μ 2. Dicetur φ τὸν δ' ἀπαμειβόμενος om. φ et  
 pr.h: tonda pamibomenos O: tonda pamibomenon XCGF4. abclswz:  
 tondat amibomenon B: τὸν δ' ἀπαμειβόμενος corr.h

XLVI. Ad Edylen X: Ad Hedilem B: Ad Edilam G: Ad Edi-  
 lum asw: Ad Hedylum Scriverius. 1. 4. propere l: propera  
 Findob. 3. si] sic CGh Hedyle as: Edyle XCelaz: Hedile B: Edile  
 φ Ohhwqx: Helide μ: Aedile α: Edila G: Aedila Iunius: Hedyl:  
 Bentlius. languet s 2. cesset s 3. velocius X 4. nec  
 properem X

## XLVII.

Nuper erat medicus, nunc est vespillo Diallus:

Quod vespillo facit, fecerat et medicus.

## XLVIII.

Rictibus his tauros non eripuerunt magistri,

Per quos praeda fugax itque reditque lepus;

Quodque magis mirum, velocior exit ab hoste

Nec nihil a tanta nobilitate refert.

Tatior in sola non est cum currit harena,

Nec cavea tanta conditur ille fide.

Si vitare canum morsus, lepus improbe, quaeris,

Ad quae confugas ora leonis habes.

## XLIX.

Vir Celtiberis non tacende gentibus

Nostraeque laus Hispaniae,

Videbis altam, Liciniane, Bilbilin,

Equis et armis nobilem,

## XLIX, 3. Bilbilim

XLVII. De Diallo medico X. [Apponit D.] 1. Paulus Exc. Festi p. 369, 1. Mueller. „Martialis: Qui fuerat medicus, nunc est vespillo Diallus.“ 1. nunc est om. φ 1. 2. vespillo BCGbchlwx et pr. a Diallus D: Dialus h 2. fecerat] non facit c

XLVIII. \* De leone et lepore TX. 1. bis b irripuerunt 2. fugat x itque G 3. velocius Gφ et Iunius: velociter h: velocior reliqui cum Gruterianis. 4. e tanta T: Cum nil a tanta nobilitate Iunius: mobilitate Scriuerius. 6. Decevat tanta conditor T tanta] sola b 7. morsum s: om. aw lepus lepus improbe X 8. At quae X: Atque T cum fugias μ

XLIX. [Collati sunt EFPF<sup>4</sup> f, i, n, v2. vindob. 1. 2. 3. βγπ.] Ad Licinianum XBCEFGF<sup>4</sup>. cfhXφ, palatinus alter, Bongarsianus et libri Turnebi Adversar. XXIII, 24.: Ad Licentianum abs vind. 1. w: Ad Licencianum a: Ad Licinianum Om v2. vindob. 2. μna: Ad Lucianum lx: Ad Lucilianum φ. 1. tacendo X 2. nostra equo O: nostrae salus vossianus. byaspauic i videbis Videbis (sic) i 3. Liciniano XBCEFGF<sup>4</sup>. fhluwXφ, palatinus alter, Bongarsianus, Turnebiani: Luciniano φ: Licentianus abs vindob. 1. w et margo f: Liciane COim vindob. 2. xa: Litiane n Bilbilin XEPF<sup>4</sup>. Bilbilim v2. r biblim bilbilim i: om. bs et pr. a: Bybilim φ: Bilbilim reliqui. 4. Aquis Hispani.

- 5 Senemque Catum nivibus et fractis sacrum  
 Vadaveronem montibus,  
 Et delicati dulce Botrodi nemus,  
 Pomona quod felix amat.  
 Tepidi natabis lene Congedi vadum  
 10 Mollesque Nympharum lacus,  
 Quibus remissum corpus astringas brevi  
 Salone, qui ferrum gelat.  
 Praestabit illic ipsa figendas prope  
 Voberca prandenti feras.

5. Sterilemque Calvum nivibus 7. Boterdi 14.  
 Vobisca

5. Senemque catum *XBCGVAXD* et Turnebiani: Senemque catum *EO* *Vind.* 3.: Senemque calvum *h* et margo *f*: Sterilemque catum *lpyyua*: Sterilemque calvum „editio expleta“ *Gruteri*: Sterilemque calvum *PFabefimnaozgnß* et *corr. n*: Sterilesque calvum *pr. n*: Senemque Cium (coll. *IV*, 55, 2.) *Vossius* ad *Melum III*, 1., quod verum arbitror: Senemque Cauum *Raderus* et *Heinsius* in *Sil. Ital. IV*, 233.: Senemque opacum *Heinsius* *MS.* nivibus] nucleis *i* et fractis *Iunius*: *e* fractis *Vindob.* 2.: efractis *m*: efructis *veliqui*. sacrum] *sa pr. i*: *saxum corr. i*: scabrum *Heinsius*. 6. Vada Veronem *biyual* et *corr. h*: Vada Neronem *no* et *pr. ah*: Vada Verene in *Gm*: Vada Veronem in *n*: Vada Vronem *Vindob.* 1. *v2.* et *corr. a* montibus] eolibus *Heinsius*. 7. delicati *m*: delicatum *pr. f*: delicatis *i* Boterdi *PFabctn vind.* 1. *wzßk*: Boterdi *sv2.* *Vindob.* 2. *µn* et *pr. f*, in rasura *i*, margo *h*: Boterdi *vossianus*: Botrodi *Omia*: Botridi *φ*: Boleti *BCEF4.* *Vindob.* 3. *hX*, Turnebiani et margo *f*: Boleti *G*: daleo *leti X* 8. Pomeria *i* Post hunc verum libri praeter *αβγπμνα* novum Epigramma „Ad Linum“ vel similiter inscriptum incipiunt. 9. Tepidi natabis lene (line *π*) Congedi (Congedi *Vind.* 1. *β*: Cegedi *F*: Cogendi *π*) vadum *Fzßπφ* et *pr. vind.* 1: Tepidum natabis (natabis *G*) Line Congedi (Congredi *G*) vadum *Gm*: Tepida natabis Line (lene *Enno* et *corr. F4.*) Congedi (Congedi *cw*: Cegdi *E*: Cogendi *n*) vadum *XBEF4.* *csw*: Tepida natabis lene (Line *COßfhq* et *corr. a*: leve *i*) Cegdi (Congedi *Olμγk*: Cegendi *abf*: Cegendi *i*: Congredi *h* et *corr. f*) vada *COabßhμμak* et *corr. vind.* 1: Lepida natabis Line congendi vada *Vindob.* 2.: Tepidum natabis lene Congedi vadum *Iunianae*. 10. mollesque *XE* lympharum *Om* laeus] vadus *pr. G* 11. corpus] tempus *corr. f* astringas *XBCEFGV4.* *ßh*: astringes *OPßailμwz2.* *Vindob.* 1. 2. *a* et *corr. n*: astringens *ßyμw*: astringitur *φ* breve *P* et *pr. n*: aqua *pr. B* 12. gelat] gerebat *G* 13. ipsas *φ*: spissas *Heinsius*. figendas *c*: figendas voces prope *v2.* 14. Vobis capram (capram *F*: capras *i*) dentiferas *FPI*: Vobis erga *G*: Voberca *XBCF4.* *Oh v2.* *φßyπμw*, duo *Gruteri* et *Turnebiani*: Vobercha *b*: Uberca *s*: Voverca *i*: Vebesa *E* *Vindob.* 1.: Voborta *Vindob.* 2. 3. *pla* et *corr. f*: Voborta *pr. f*: Voberga margo *Vindob.* 3.:



Aestus serenos aureo franges Tago	15
Obscurus umbris arborum	
Avidam recens Dercenna placabit sitim	
Et Nutha, quae vincit nives.	
At cum December canus et bruma impotens	
Aquilone rauco mugiet,	20
Aprica repetes Tarraconis litora	
Tuamque Laletaniam.	
Ibi illigatas mollibus dammas plagis	
Mactabis et vernas apros	
Leporemque forti callidum rumpes equo,	25
Cervos relinques villico.	
Vicina in ipsum silva descendet focum	30

17. rigens 25. rumpens

Vobora ex: Noberca n: Loberca w prudenti G: pandenti pr.B: praudenti a: praedanti „ex vestigis Falcioni libri“ Hecinsius in Claudian. Fescenn. 11. 15. aestos O frange stagio Pi: frangestago pr.F4.: frangens Tago G vindob. 2. nu 16: Obscuris FGO Vindob. 3. bshitan 17. Aridam vossianus. recens XBEG F4. Vindob. 3. Ahlsq: ingens F et vossianus: rigens reliqui cum P. Dercenna (P) vind. 2. x et palatinus alter: Dercena XF: Dircenna Pi vindob. 1. βνμνα et corr.a: Dircena corr.h: Dircela pr.a: Dircenda n: Derceta G: Dercelta BF4. et Turnebiani: Dereta X: Desceita E: Dircenta O et corr.f: Dircenia pr.f: Dircenia b: Directa C Vindob. 3. ch v2. w: Directa s et vossianus: Directam i: Dircena q: Illeo vel Illeo l placebit pr.i sitim] semen B et pr.F4. 18. Et] Quae ta: om. O Nutha PFx et margo vindob. 1: mitba s: Nymeam XBEG F4.: Niveam G: Nemetas bax: Nemeta vindob. 2. βνμ et corr.af: Nemeto m: Nemeas Chnw et pr.af: Nemecas O: Nemen i v2. vindob. 1. la: om. Vindob. 3. quae om. i, in rasura i 19. Et c vindob. 2. x quom Pfiq December h bruma] umbra v2. impetens a 20. mugiet pr.F 21.

apsea (sic) G repetes BPilsw et pr.a Tarrachonis B: Tarraconis bhiz litora] iuga be et pr.f 22. Laletaniam XBEG F4. Ola: Laletaniam n: Laletaneam Cefyq et corr.h: Lacetaniam PF vindob. 2. Gruteri alter pr. manu et corr.m: Lacetaneam alsw v2. vindob. 1. πμ: Lacetaneam f: Lactaneam b: Baletaniam pr.h et marg. f 23. inligatas XEF mobilibus var. lect. e damnis plagas BCEGF4. Vindob. 3. sw et pr.a: damnis plagas XFq: damnas vel damas plagis reliqui. 24. Mactavis E: lactavis v2. w vernas XBEGimpawλU(P), Bongarsianus, palatinus alter et pr.F4. a, corr.fhi: vernos CFOPbn vindob. 1. 2. xβμμκα 25. Leporem et forti i forti om.h calidum ai vindob. 1. w et pr.G rumpens hm: rmpes v2.: rumpet i 26. relinquens X Vindob. 3. villico XBEG F4. n 27. Vicina silva in ipsum s

- Infante cinctum sordido;  
 Vocabitur venator et veniet tibi  
 30 Conviva clamatus prope  
 Lunata nusquam pellis et nusquam toga  
 Olidaeque vestes murice;  
 Procul horridus Liburnus et querulus cliens;  
 Imperia viduarum procul;  
 35 Non rumpet altum pallidus somnum reus;  
 Sed mane totum dormies.  
 Mereatur alius grande et insanum sopos;  
 Miserere tu feliciam  
 Veroque fruire non superbus gaudio,  
 40 Dum Sura laudatur tuas.  
 Non impudenter vita quod reliquum est petit,  
 Cum fama quod satis est habet.

## L.

Si tibi Mistyllus coeus, Aemiliane, vocatur,  
 Dicatur quare non Taratalla mihi;

37. Mercetur L. 2. Dicetur

28. Infante *b*: In fronte margo *b* et corr. *f*: Ni fante *y* cinctus  
*XBCGPFV4.bnp* v2. *wxy* et *pr.afh* *vindob.* 1.: tinctum *vindob.* 2.  
 29. Venabitur venatur (margo Vocabitur) *n*: Venabitur vena-  
 tus *XBE* (venabitus) *GFV4.* *X*: Veniet vocatus *C* *Vindob.* 3. *b/h*  
 30. Curvius *vossianus*. 31. Limata *Vindob.* 3. 32.  
 Olidaeque *w* veste *s* muricae *Paf* *vindob.* 1. 2.: mirice *π* 33.  
 Procul om. *φ* urridus *π*: olidus libertus *vossianus* quaculus  
*EPw* 35. pavidus *i*: squalidus *Heinsius*. sopum *G* 36.  
 dormicus *w* et *pr.ai* 37. Mereatur *XBE* (meratus) *FGV4.*  
*Vindob.* 3. *φ*, *Bongarsianus* et *Gruteri tertius*: Mercetur *Cabeshilms*  
 v2. *vindob.* 1. 2. *ωβγπρμ* et *pr.n*: Mercetur *Ola* et corr. *n* et  
 aauum *FP* sopos *φ* 38. infeliciam *i* 39. Veroque] Vero  
 corr. *G* 40. Surra *μ*: Scura corr. *f*: scurra *i* 41. impuden-  
 ter *XE*: imprudenter *φ*: non impudenter vita quae reliquum impetit  
*vossianus*. vitae *P* et corr. *f* quod reliquum est *um*. *vindob.* 2.:  
 quod relicum est *BEFV4.* (margo: „vel reliquum“): reliquum vita  
 quod est *bc* 42. Quum *Oφ* et *pr.* *vindob.* 1.: Quem *Px* et corr. *a*  
*vindob.* 1.: Quam *βγμ* fame *i*

L. \* Ad Aemilianum *TX*. 1. Mistillus *Tw*: Mustillos  
*BGFV4.* *h*: Mystillos margo *h* cuqus *h*: cuqus *del* 2. Dica-  
 tur *TXGφ*: Dicetur reliqui. Taratalla *c* et *pr.h*: Taratilla *admo*:  
 Terat alla *XC*

et in marginibus L. et alibi variis notis.

Non facit ad saevos cervix, nisi prima, leones.

Quid fugis hos dentes, ambitiose lepus?

Scilicet a magnis ad te descendere tauris

Et quae non cernunt frangere colla velis.

Desperanda tibi est ingentis gloria fati:

Non potes hoc tenuis praeda sub hoste mori.

## LII.

Commendo tibi, Quintiane, nostros —

Nostros dicere si tamen libellos

Possum, quos recitat tuus poeta —:

Si de servitio gravi queruntur,

Assertor venias satisque praestes,

Et, cum se dominum vocabit ille,

Dicas esse meos manumque missos.

Hoc si terque quaterque clamitaris,

Impones plagario pudorem.

## LIII.

Una est in nostris tua, Fidentine, libellis

Pagina, sed certa domini signata figura,

Quae tua traducit manifesto carmina furto.

LI, 4. velint

LII, 3. Possim

LI. \* De leone et lepore T: Ad leporem et leonem X. 1. le-  
onis T 2. ambitiosa T 3. a te B descendere T 4. Et-  
que non T: Et quem non X contemnunt Heinsius. tangere Cp  
velis TC: velint reliqui. 5. facti TI

LII. Ad Quintianum X. 1. Quinciane B: Quintiliane acro-  
2. si tamen dicere abno 3. Possim x 5. Adsertor  
X: „vel assector“ e vadesque Heinsius. 6. Et cum dominum  
pr.G: Et cum te dominum corr.G: Et cum se donum q 8. Haec  
si q

LIII. \* Ad Fidentium TX. 1. tua Fidentine] o Fiden-  
tine edhl vindob. 1. (margo tua) x 2. dominis T si grata T  
3. crimina XBGH et Turnebus Adversar. XIII, 24. [4.5.  
om. T.]

Sic interpositus vitio contaminat uncto

- 5 Urbica Lingonica Tyrianthina bardocucullus,  
 Sic Aretinae violant crystallina testae,  
 Sic niger in ripis errat cum forte Caystri,  
 Inter Ledaeos ridetur corvus olores,  
 Sic ubi multisona fervet sacer Atthide lucus,  
 10 Improba Cecropias offendit pica querelas.  
 Indice non opus est nostris nec iudice libris,  
 Stat contra dicitque tibi tua pagina „Fur es.“

## LIV.

Si quid, Fusce, vacas adhuc amari, —  
 Nam sunt hinc tibi, sunt et hinc amici —  
 Unum, si superest, locum rogamus,

LIII, 4. vili contaminat uncto      6. Aretinae      11.  
 nec vindice

4. Sic interpositus (interpositos *G*) vitio contaminat uncto  
*XBCGO pr.h et Turnebus Adversar. XXIII, 25.*: Sic interpositus  
 villis contaminat uncto *z*: Sic interpositus vili contaminat uncto  
*corr.h*: Sic interpositus (interpositos *pr.t*) villis (villis *z*) contaminat  
 uncto (uncto *hina*), abetmazpa *P*, palatinas alter, *Seriverii MSS. B*  
 et *corr.m*: Sic incomposito villis contaminat uncto *p*: Sic intercepto  
 villis contaminat uncto *q*: Sic interpositus villo contaminat uncto  
 „ex codicibus minus interpolatis“ *Heinsius in Claudian. Eutrop. I, 276.*  
 5. Urbico *corr.a* Ligonico *px*: Longonco *s* Tyrian-  
 thina *G*: Tiriantina *hh*: Tyrintina *q*: Thirianthina *XB* bardo cu-  
 cullus *Gps et corr. h*: bardo cucullus *B*: bardocucullus *h*: barda  
 cucullus *aw et pr.h* 6. Aretinae *Bhw*: Aretinae *a*: Aretinae  
*T*: Carretinae *G*: Arretinae *C* crystallina *px*: cristallina *XB*:  
 cristallina *hw*: cristallina *T* 7. errat cum forte] errant cum  
 forte *a*: certa cum fonte *b* Calstri *TO*: Chaistri *b*: Cahistri *B*  
 reddetur *pr.p* 9. multa sona *T*: dulcisona *Heinsius*. Attide  
*Caclnos et margo h*: Attido *b*: Atide *GO*: Actide *XB*: Actile *z*:  
 alite *T pr.h et margo Gryphii*. 10. coetrophia *T* offendit]  
 „In aliis est affundit“ *Seriverius*: affundit, offendit, obtundit *con-*  
*iecturac.* pica *B* querollas *TB* 11. Indice] iudica *h* nec iu-  
 dice *XBCOX abetmazp*: nec iudice *TG*: nec vindice *hpau* 12.  
 Sat *h*: Sed contradicit tibi quae tibi pagina fur est *G*

LIV. Ad Fuscum *X*: Ad Fuscum *P*. Praet. in Dacis „*CV et MSS. Iuvenal. Beverlandus. [Collatus est parianus 8284.]*  
 1. vocas *G* 2. hic tibi *XB* sunt et hinc et hinc *G*: sunt hinc  
 et *B* 3. Imum qui *Heinsius*. iocum *X*: iocum *z* [4. 5. 6. 7. 8.  
 opponit *D*: Nullum quod tibi sit — vetus sodalis.]

Nec me, quod tibi similis, recuses:

Omnes hoc veteres tui fuerunt.

Tu tantum inspicere qui novus paratur.

An possit fieri vetus sodalis.

## LV.

Vota tui breviter si vis cognoscere Marci,

Clarum militiae, Fronto, togaeque decus,

Hoc petit, esse sui nec inagni ruris arator,

Sordidaque in parvis otia rebus amat.

Quisquam pieta colit Spartani frigora saxi

Et matutinum portat ineptus Ave,

Cui licet exuviis nemoris rurisque beato

Ante focum plenas explicuisse plagas

Et piscem tremula salientem ducere seta

Flavaque de rubro promere mella cado!

Pinguis inaequales onerat cui villica mensas

Et sua non emptus praeparat ova cinis!

Non amet hanc vitam quisquis me non amat, opta,

Vivat et urbanis albus in officiis.

## LVI.

Continuis vexata madet vindemia nimbis:

Non potes, ut cupias, vendere, copo, merum.

LV, 13. me non amet

LVI, 2. cuperes

campo

4. si b: sum parisinus 8284.  $\mu\alpha\alpha$   
men  $\varphi$  7. vetus] novus s

6. Tu tamen G: Tam ta-

LV. Ad Frontonem X. 1. tua  $\mu$  et pr.x 3. patet  
abhwsp suis Heinsius. amator BC 4. Sordida quae w: So-  
briaque Casp. Barthius. 5. Quisnam — colat — portet Heinsius.

6. avem XBCw et pr.a: matutinam — avem s 7. Quoi  
1. exuviis nemoris rurisque beato  $\varphi$  et pr.a: exuviis nemoris ru-  
risque beati s: exuti nemoris rurisque beati XBCGOðhiz (margo  
exigui) et var. lect. e: exigui nemoris rurisque (ruris nemorisque c)  
beati epwq $\mu\alpha\alpha$  et corr.a: exulti Heinsius. 8. Ante focus corr.x

exposuisse XBCG $\mu$  plagas] vias B 9. sacra X 11. in  
aequales  $\mu$  villica X: vilia B 12. temperat] praeparat Heta-  
sius. 14. urbanus XBC albus] amptus margo Iuntinae Lemairii.

LVI. Ad cauponem X. 1. manet Bch uobis pr.B 2.  
cuperes COððhprw $\mu\alpha\alpha$ : velles  $\varphi$  copo Xðhiz $\varphi$  alique: caupo vulgo.

LVII. *De Flacco*

**Q**uaelem, Flacce, velim quaeris nolimve puellam?

Nolo nimis facilem difficilemque nimis.

Illud quod medium est atque inter utrumque probatur:

Nec volo quod cruciat, nec volo quod satiat.

LVIII. *De puero*

**M**ilia pro puero centum me mango poposcit:

Risi ego, sed Phoebus protinus illa dedit.

Hoc dolet et queritur de me mea mentula secum

Laudaturque meam Phoebus in invidiam.

5 Sed sestertiolum donavit mentula Phoebos

Bis decies: hoc da tu mihi, pluris emam.

LIX. *De Baiana*

**D**at Baiana mihi quadrantes sportula centum.

Inter delicias quid facit ista fames?

Redde Lupi nobis tenebrosaque balnea Grylli:

Tam male cum cenem, cur bene, Flacce, laver!

LVII, 3. probamus      LVIII, 3. mecum      LIX, 4. labor!

LVII. Ad Flaccum X. *Extat in Anthologia Burmanni III, 281.* (Tom. I, p. 685.) 1. quaeris om, w nolimque p [3. 4. apponit D.] 3. Illud] Unum libri Burmanni. atque] quodque l et libri Burmanni: atque extrinque B probatur XBGp et libri Burmanni: probatum deh: probatur l: probamus reliqui, 4. quod cruciet l et libri Burmanni: quae cruciat x: quae cruciet em: quam cruciat corr. h quod satiet libri Burmanni: quae satiat x: quae satiet em: quam satiet corr. h

LVIII. De puero et mangone X. 1. Milia libri plerique omnes: Filia G pro puero ter centum G 3. Hec dolet Op hoc queritur G de me] dolet hoc obchpnozmecum mecum sawzmecum: secum reliqui cum lX 4. in om. X: mea Phoebus in invidia B 5. sextertiolum Gahw: sestertiolum b

LIX. \* Ad Flaccum TX. 1. Baiona T tibi as quadrante XABC 3. Rete T Luci AGl: Lyci margo A: lucem X: vicem B Grilli TBOhupm: Grilli vel Grolli, ut videtur, G 4. cur] cum G laver T et vossianus: labor Ab: bibo pr. h: labor reliqui.

## LX.

Intres ampla licet torvi lepus ora leonis,  
 Esse tamen vacuo se leo dente putat.  
 Quod ruet in tergum vel quos procumbet in armos,  
 Alta iuvenorum vulnera figet ubi?  
 Quid frustra nemorum dominum regemque fatigas? 5  
 Non nisi delecta pascitur ille fera.

## LXI.

Verona docti syllabas amat vatis,  
 Marone felix Mantua est,  
 Censetur Apona Livio suo tellus  
 Stellaque nec Flacco minus,  
 Apollodoro plaudit imbrifer Nilus, 5  
 Nasone Peligni sonant,  
 Duosque Senecas unicumque Lucanum  
 Facunda loquitur Corduba,  
 Gaudent iocosae Canio suo Gades,  
 Emerita Deciano meo: 10  
 Te, Liciniane, gloriabitur nostra,  
 Nec me tacebit Bilbilis.

## LXII.

Casta nec antiquis cedens Laevina Sabinis  
 Et quamvis tetrico tristior ipsa viro

LX. De lepore et leone X. 1. torvi] placidi h 3. aut  
 quos *bchl*: vel quod G prorumpet X 4. inmentordm h et pr.f  
 figit ibi G: viget μ: fidet φ 5. Quod l domium nemo-  
 rum *Oabflwz*: nemorum regem dominumque G: nemorum om. s  
 6. selecta m: deiceta „i. e. quam deicet“ Salmasius MS.

LXI. Ad Licentianum auctores unde nascentur X. 1. doctis  
 B 3. Apono XAB: Aponi *bmx vindob.* 1. et corr.ah: Apponi  
*Ovindob.* 2. Levio X sua l 4. Stellaeque *bs et pr.f*: Atella  
*margo a* 5. Apollodoro μx plaudet i: gaudet XABCGO  
*Vindob.* 3.X umbrifer s: Apollodoro tibi papyrifer Nilus *margo*  
*Iustiniae Lemairii.* 6. Nasonem *BGhlz et pr.p* 7. Duos  
 corr.G unicumque] unum B 11. Teleel anc X *erasis duabus*  
*litteris*: Tele. ciniane A: Te Litiniane B: Teleciane G: Te Liciane  
*vindob.* 1. za et corr.a: Te Luciniane b: Te Luciane *fhφ*: Tele-  
 ciano *Vindob.* 3.

LXII. \* De Levia T: De Levia X 1. Laebina XAC  
 2. ipsa] illa l

Dum modo Lucrino, modo se permittit Averno,  
 Et dum Baianis saepe fovetur aquis,  
 5 Incidit in flammis iuvenemque secuta relicto  
 Coniuge Penelope venit, abit Helene.

## LXIII.

Ut recitem tibi nostra rogas epigrammata. Nolo.  
 Non audire, Celer, sed recitare cupis.

## LXIV.

Bella es, novimus, et puella, verum est,  
 Et dives, quis enim potest negare?  
 Sed cum te nimium, Fabulla, laudas,  
 Nec dives neque bella nec puella es.

## LXV.

Cum dixi ficus, rides quasi barbara verba  
 Et dici ficos, Caeciliane, iubes.  
 Dicemus ficus, quas scimus in arbore nasci,  
 Dicemus ficos, Caeciliane, tuos.

## LXIV, 3. Sed dum

3. semper mittit *B*: se praemittit *a* 5. in om. *pr.B* 6.  
 paene lope *T*: penelope *μ* venit *A* et *pr.B*: venit et cor. *B* Thy-  
 mele *GK Bononiensis*.

LXIII. Ad Celerem *X*.

LXIV.\* Ad Fabellam *X*: Ad Fabulam *T*. [Collatus est parisi-  
 nus 8284.] 2. Et om. *s* 3. Sed cum *TXABCGI*: Sed  
 quem *φ*: Sic dum parisinus 8284.: Sed dum reliqui. 4. neque  
 bella] nec bella *Caz* et *pr.a* neque puella *Tbshμ*: nec puella nec  
 bella es *bu*

LXV. Ad Caecilianum *X*. [Collatus est *V4*. et parisinus 8284.]

1. Dum *λ* ficos accepim 2. Et dixi parisinus 8284. et  
*pr.B* ficus Babesim et *pr.h* Tetiliano *V4*. et *pr.B*: Laetiliane  
 codex Charisii. iubes] putas Charisius. 3. Dicemus codex Cha-  
 risii loco priore. ficos corr. *a* quatuor *pr.B* 4. Dic-  
 mus codex Charisii utroque loco et Prisciani Erlangensis alter.  
 ficus *XGzq* et Priscianus loco priore. Tangit hoc carmen So-  
 sipater Charisius Instit. Gramm. I, p. 75. Putseh., p. 54. Linde-  
 mann. „Farro de ficu se suspendit dicendo dedit multis licentiam, ut  
 haec et has ficus dicerent, quod usurpare maluimus propter cacempha-  
 ton, de qua re Martialis elegantissime loquitur. At enim: Cum



## LXVI.

Erras meorum fur avare librorum,  
 Fieri poetam posse qui putas tanti,  
 Scriptura quanti constat et tomus vilis.  
 Non sex paratur aut decem sophos nummis:  
 Secreta quare carmina et rudes curas  
 Quas novit unus scrinioque signatas  
 Custodit ipse virginis pater chartae,  
 Quae trita duro non inhorruit iumento.  
 Mutare dominum non potest liber notus.  
 Sed pumicata fronte si quis est nondum  
 Nec umbilicis cultus atque membrana,  
 Mercare: tales habeo; nec sciet quisquam.  
 Aliena quisquis recitat et petit famam,  
 Non emere librum, sed silentium debet.

5

10

## LXVI, 3. constet

dixi — tuos.<sup>44</sup> Rursus p. 103. Putsch., p. 73. Lindemann. „Ficos vitium esse corporis, proinde declinari debere quasi pomum. *Martialis in Lactianum locantis nobis occurrit exemplum, nam ita loquitur: Cum dixi — tuos; ut sit δούδετον dictum, quomodo quidam ficus vitium esse velint.*“ *Probus Instituti. Gramm. II, 1, 41. (Lindemann. Corp. I, p. 121.) „Haec ficus, huius fici, pomum. Sic Martialis: Dicemus ficos quas constat in arbore natus; et huius ficos: Dicemus ficos [Caecilius tuos].*“ *Denique Priscianus VI, 14, 76. (I, p. 270. Krehl.) „Etiam hic ficus vitium corporis quartae est. Martialis in primo Epigrammaton: Cum dixi — tuos. Ex quo ostendit (ostenditur codex Halberstadiensis a Th. Schmidio meo inspectus) et vitium et fructum posse quartae esse declinationis, genere autem differre.*“ *Rursus VI, 16, 83. (I, p. 277. Krehl.) „Martialis in Epigrammatibus: Dicemus ficos quas scimus in arbore nasei.*“

LXVI. Ad Cerylum X: Ad Cerillum ABCh: Ad Chorilum G:  
 Ad Choerylum O: Ad furcem suorum librorum q 1. fur] fuit  
 b: furavere B 2. tanta pr. B: tanto Gronovius. 3. Strictura  
 B constat XABCG et corr. a: constet reliqu. tomus in rasura  
 q: tomulus p: domus bpx 4. nummis sophos s 5. Secreta  
 tus s quare G cura s: „al. cartae“ c 6. Quos s novit  
 ianus q scripio signatus G 7. pater chartae] parte chartae  
 z: partae XB 8. trita] credo c: tria X duro] duo XAG et  
 pr. Iho: doli (?) corr. B: clivo C non om. c horruit XAB 10.  
 pumicata G est om. de 11. Nec q umbilicis XABCG  
 beatus et pr. a: umbilicis reliqui: umbilicos Heinzius. cultus] custos  
 XB membrana B 12. habeo XABCG et codex Roelandii  
 abeo q: ab hero s: ab eo reliqui: Labeo Douza. 13. fama q  
 petit XABGOz q: cupit margo m: querit reliqui.

## LXVII.

Liber homo es nimium, dicis mihi, Choerile, semper.  
In te qui dicit, Choerile, liber homo est.

## LXVIII.

Quidquid agit Rufus, nihil est nisi Naevia Rufo.

Si gaudet, si flet, si tacet, hanc loquitur.

Cenat, propinat, poscit, negat, innuit: una est

Naevia; si non sit Naevia, mutus erit.

5 Scripserat hesterni patri cum luce salutem:

„Naevia lux“ inquit „Naevia lumen, ave.“

Haec legit et ridet demisso Naevia vultu.

Naevia non una est: quid, vir inepte, furis!

## LXIX.

Coepit, Maxime, Pana qui solebat,

Nunc ostendere Canium Tarentos.

LXVIII, 5. Scriberet      LXIX, 1. quae solebat,      2.  
Tarentos

LXVII. \* Ad Cerylum TX: Ad Cotilum φ      1. disel X  
1. 2. Ceryle T: Chaerile μα: Cerile XAB et pr.h: Ceryle XB  
versu altero: Choeryle O: dicant hoc Cotile multi φ      2. quis  
dicit 1: quid egit X: quid degit pr.A: qui degit BG et corr.A:  
quisquis agit D: quisquis agit C Choerile] Cotile φ 'homo liber  
O es XBCz

LXVIII. \* De Rufo et Nevia TX. Afferit Ioannes Saresberiensis  
Nug. Curiall. p. 452. Amstelod. „Desipit Rufus in Naevia (venia  
editio princeps, ut infra in carmine), a qua cum (enim editio princeps)  
teste Coquo nullus casus avertit (evertit editio princeps.) Nam Quic-  
quid“ sqq.      1. agis z      Rufus na nihil] nen l nisi om.T  
aut loquitur Saresberiensis editio princeps.      3. negat] rogat  
dhm et pr.f induit φ: annuit margo Iustinac Lemairil.      4. Nae-  
via] Rufus B Naevia mutus] Nevius mutus G      5. Scripserat  
T: Scriberet reliqui.      aeterna X salute T      6. inquit G z  
inquit B nomen a: lumen libri cum Xpm et Gruteri tertio.      have  
T: habet ABCG: ait z      7. hanc corr.af      dimisso e      8.  
una] vana T furis] fuit B

LXIX. Ad Maximum X. [Omittunt Epigramma ex.]      1. Co-  
pit μα      Pana qui O et Domitii commentarii ad III, 20, 21.: Pana-  
que AB: Pana quae reliqui.      2. Tarentos a

LXX. . . . . 1 512

Wade salutatum pro me, liber: ire iuberis  
 Ad Proculi nitidos, officiose, lares.  
 Quaeris iter, dicam: vicinum Castora canae  
 Transibis Vestae virgineaeque domum;  
 Inde sacro veneranda petes Palatia clivo, 5  
 Plurima qua summi fulget imago ducis.  
 Nec te detineat miri radiata colossi  
 Quae Rhodium moles vincere gaudet opus.  
 Flecte vias hac qua madidi sunt tecta Lyaei  
 Et Cybeles picto stat Corybante torus. 10  
 Protinus a laeva clari tibi fronte Penates  
 Atrique excelsae sunt adeunda domus.  
 Hanc pete, nec metuas fastus limenque superbum;  
 Nulla magis toto ianua poste patet,  
 Nec propior quam Phoebus amet doctaeque sorores. 15  
 Si dicet „Quare non tamen ipse venit?“

LXX, 5. Pallatia

10. tholus.

11. Protenus

LXX. \* Ad librum suum TX. 1. saluator bfh 2. Ad  
 procul inittidos T: Ad proculi nitidos AG: Ad procul inittidos s: At  
 procul inittidos B officiosi A: „ol. ambitiose“ c 3. ioter-  
 dicam sw vicinam sw et pr.a 4. Vestes G: Vestas XIB  
 5. lo sacro C: ludo sacra T veorando XA repetes sacro  
 veneranda l Palatia Anbhzpx: Palacia BC: Palatio X: Pallatia  
 vulgo. Servius in Virgil. Aen. VIII, 51. „Si a balatu hoc nomen ve-  
 nerit, Pa longum est, sicut Martialis ponit plerumque.“ clibo T:  
 divo Xw 6. Plurima Aurea margo Iuntinae Lemairii. quae  
 l somma (corr. summi) fulgit T 7. radiata Gryphianae.  
 miri radiata coloris T: miro radiata colossi P: miro ra-  
 diata colore margo Gryphii. 8. Quae thodiam in rasura q:  
 Quae rodia T 9. hac] haec T Licci G 10. Ci-  
 beles GOB: Cibelles w: Cibeloë corr.s: Cibeles pr.s: erodelès T  
 picto] puro l Corybate B: Chorybate X: Coribonte TOBpx:  
 Choribante Gw torus Th: thorus Cöcno et pr.af: chorus m: to-  
 lus X: colas B et pr.l: tholus reliqui. 11. tibi fronte XABC  
 lxpX corr.f et duo Gronovii: tibi fonte T: tibi nocte G: sub fonte  
 bh et pr.f: sub fronte reliqui. Penatis corr.B 12. excelsa X  
 13. Hae Iunius oee metuas XABCGlp: ne timens s: ne  
 metuas reliqui: neu metuos Gruterus. factus A lumen T 14.  
 maius T pater pr.B 15. propior XABp: potior T: Neve prior  
 C quam om.T: qua l: quod q Phoebus T amet TXABCGwql,  
 pr.a et corr.f: amat reliqui. [16. om. pr.A] 16. veni G

Sic licet excuses „Quia qualiacunque leguntur  
Ista, saluator scribere non potuit.“

## LXXI.

Laevia sex cyathis, septem Iustina bibatur,  
Quinque Lycas, Lyde quattuor, Ida tribus.  
Omnis ab infuso numeretur amica Falerno,  
Et quia nulla venit, tu mihi, Somne, veni.

## LXXII.

Nostris versibus esse te poetam,  
Fidentine, putas cupisque credi?  
Sic dentata sibi videtur Aegle  
Emptis ossibus Indicoque cornu;  
5 Sic quae nigrrior est cadente moro,  
Cerussata sibi placet Lycoris.  
Hac et tu ratione qua poeta es,  
Calvus cum fueris, eris comatus.

## LXXIII.

Nullus in urbe fuit tota qui tangere vellet  
Uxorem gratis, Maeciliane, tuam,  
Dum licuit: sed nunc positis custodibus ingens  
Turba futurorum est: ingeniosus homo es.

LXXI, 1. Naevia sex calathis LXXIII, 2. Caeciliane

[17. 18. om. T.] 17. Sic dicet pr.A: Si licet X et pr.B:  
Sit licet pr.a: Scilicet CXX et corr.B legentur q

LXXI. Ad Somnum X. 1. Laevia XABCG et corr.f, q et  
Bongarsianus: Aevia om. littera q: Livia Findob. 3.: Naevia reliquit.  
quathis A: quantis pr.B: qualatis corr.B: qualathis Bongarsianus  
et „quaedam membranae“ Scriverit: pateris G Findob. 3: cyathis reli-  
qui cum q et, ut videtur, X. 2. Lydae XA 3. numeratus s

LXXII. Ad Fidentinum X. 1. te om.G 2. credis XB  
3. deceptata B tibi XACGq 5. candente bblaw et pr.a  
mauro behlq 6. Cerussata AG Licoris XApx: liquoris  
B 7. et to] et G: etiam abempwpxma 8. eri comatus X:  
beri comatus pr.B: heris comatus corr.B

LXXIII. \* Ad Caecilianum X: Ad Mecilianum T 1. vellit  
T 2. Meciliane T: Caeciliane reliquit. 4. futurorum XGw  
et pr.AB: futurorum x: salitorum T es] est TB

## LXXIV.

Moechus erat: poteras tamen hoc tu, Paula, negare.  
Ecce vir est: numquid, Paula, negare potes?!

## LXXV.

Dimidium donare Lino quam credere totum  
Qui mavult, mavult perdere dimidium.

## LXXVI.

❶ mihi curarum pretium non vile mearum,  
Flacce, Antenorei spes et alumne laris,  
Pierios differ cantus citharamque sororum;  
Aes dabit ex istis nulla puella tibi.  
Quid petis a Phoebō? nummos habet arca Minervae; 5  
Haec sapit, haec omnes feuerat una deos.  
Quid possunt hederæ Bacchi dare? Palladis arbor  
Inclinat varias pondere nigra comas.  
Praeter aquas Helicon et sarta lyrasque dearum  
Nil habet et magnum, sed perinane sophos. 10

LXXVI, 3. cantusque chorosque 7. possent

LXXIV. \* Ad Paulam TX. 1. Moechus] Medius T  
2. nouquam λ

LXXV. \* De Lino TX. [Apposit D.] 1. 2. Demedium T 1.  
dare *uo* et *pr.a* quam credere] quam perdere *pr.f* 2. mavult  
*fw* quam perdere G

LXXVI. De Flacco X. [In a vindob. 1. *u* ante versum tertium  
novus titulus: „Quod poetae nihil lucri habent.“] 2. Antenorei  
μκ: Antenorii q et om. 3. differ *pr.G* enotus citharam-  
que XABCG Findob. 3. 2: cantus chorosque c: cantusque choros-  
que reliqui. sororum] sonantem CD 5. ad Phoebō X 6.  
capit Heinzius haec super haec omnes margo Iustinus Lemaitre.  
omnis Oanyma una] nuda *pr.G* deos] dies *uo* et *pr.a* nummos  
habet arca Monetac; Haec sapit, haec omnes temperat una deos  
Marklandus in Statii Silv. III, 3, 105. 7. Quod A Bachl qμκ  
Pallados Oabbluz et corr. c 8. vario Schniederus: gravidas  
vel varas Heinzius. ponere m pigrā Heinzius. 9. Licō  
XABCG: Elycon μκκ lyraque h et *pr.b* deorum ABO Findob. 3.  
μκκ et corr. f: dearum reliqui cum Ψm: decorum Heinzius. 10.  
sed perinane XOm Dougassianus: sed per iuane BCG q: sedper mauo  
A: „vel semper in ore“ m: semper iuane reliqui.

Quid tibi cum Cirrha? quid cum Permesside nuda?

Romanum propius divitiusque forum est.

Illic aera sonant: at circum pulpita nostra

Et steriles cathedras basia sola crepant.

### LXXVII.

Pulchre valet Charinus, et tamen pallet.

Parce bibit Charinus, et tamen pallet.

Bene concoquit Charinus, et tamen pallet.

Sole utitur Charinus, et tamen pallet.

5 Tingit cutem Charinus, et tamen pallet.

Cunnum Charinus lingit, et tamen pallet.

### LXXVIII.

Indignas premeret pestis cum tabida fauces

Inque suos vultus serperet atra lues,

Siccis ipse genis flentes hortatus amicos

Decrevit Stygios Festus adire lacus.

5 Nec tamen obscuro pia polluit ora veneno

Aut torsit lenta tristia fata fame,

11. cum Cirra *XAB Vindob.* 3.  $\varphi$ : eum Cyrra *corr.* a: eum cythara *Obhw et pr. a vindob.* 2. Permesside nuda *PB et corr. az* „velificante aura optimi codicis“ *Scrivert:* „at. Paroaside nuda“ 1: Permessides nuda 1: Permessidis nuda *XABG*: Permessidos nuda *COchlmwqpxa et pr. a*: Permesside lymphā *Bongarsianus et codex Iani Gulielmii Verisimill. III, 19.* 12. proprius *XBz*: proprium *A*: proprium *CG*: potius *Heinsius.* divitiumque *XABC* est *om. vindob.* 1. 2. 3. et *corr. a* 13. et circum  $\varphi$ : ad circum pulpita *XABf*: ad circum et pulpita *Gabhs vindob.* 1. 2. 3. *wz et pr. c*, et *codex Iani Gulielmii l. e.*

LXXVII. \* Ad Carinum *T*: De Carino *X.* 1. Carinus ubique *TXBbshqpxa et pr. A* 2. Parec] Pulchre *acmwz* 3. Bene concoquit *AG*: Bene concoquit *b*: Pulchre eoquid  $\varphi$  4. *om. obchswpxa*: inverso ordine 5. 4. O 5. Cutem tingit *Cp* Tingit *XABGfz*: Fingit *Heinsius.* 6. Cunnum *aw*: Cymium *G* linguli Carinus *bhpxa*: Lingua uelut Carinus *T* et tamen] *om. C*: ideo *lp*

LXXVIII. De Festo *X.* 1. pestes *AB* lurida *pr. c* 2. suos *Pbchmx*: ipsos *reliqui*: plios *Heinsius.* 3. ipsa *C* genua *Heetens pr. b* hortatur *fq* 4. Festos 2. locos *o* 5. tantum  $\varphi$  obscure *B* palluit *G* et *codex Gulielmii Verisimill. III, 19.* ore *pr. B* 6. facta *pr. A*: ora *C* famem *XA et pr. B*: famos (?) *corr. B*

Sanctam Roma<sup>a</sup> vitam sed morte peregit  
 Dimisitque animam nobiliore via.  
 Hanc mortem fati<sup>s</sup> magni praeferre Catonia  
 Fama potest: huius Caesar amicus erat.

## LXXIX.

Semper agis causas et res agis, Attale, semper:  
 Est, non est quod agas, Attale, semper agis.  
 Si res et causae desunt, agis, Attale, mulas.  
 Attale, ne quod agas desit, agas animam.

## LXXX.

Sportula, Cane, tibi suprema nocte petita est.  
 Occidit puto te, Cane, quod una fuit.

## LXXXI.

A servo scis te genitum blandeque fateris,  
 Cum dicis dominum, Sosibiane, patrem.

## LXXXII.

Haec quae pulvere dissipata multo  
 Longas porticus explicat ruinas,

## LXXXI, 1. E servo

7. Sanctam A: Sancta  $\lambda$  et corr.  $\lambda$  Romaam XABbcfhi vindob. 1. 2. w: Sca et Romana G; Sanctam et Romanam Vindob. 3.: Romano vitam sed more Heinsius. 8. vita XEp et Bongarsianus: vitam A: rogo achswz vindob. 1. 2.  $\mu\alpha$ , var. lect. b et Gruteriani: via reliqui cum  $\lambda$  et aliquot Scriverianis. 9. praestare s 10. erat] habet B

LXXIX. Ad Attalum X. 1. Semper] Spurcas, ut videtur, corr. w 2. Si non est  $\phi$  3. desint G Vindob. 3.  $\delta\lambda\alpha$  mulos  $\pi$ : nullas C et margo f 4. quid C Vindob. 3.  $\delta\chi$  agis vindob. 2. asinam  $\delta\chi\lambda\pi\alpha\alpha$  et pr. a, margo f et vindob. 1.

LXXX. \* Ad Canum TX. 1. Sportula T snpprema BGa petita est T

LXXXI. \* Ad Sosibianum TX: Ad Sosibicium  $\phi$ . 1. A servo TXABCGO Vindob. 3.  $\lambda$ : Servo (om. littera initiali)  $\phi$ : E servo reliqui. blandeque] planeque Heinsius. 2. Sosibicine  $\phi$

LXXXII. De Regulo X.





LXXXV. *id est de conbaurgi*

Venderet excultos colles cum praeco facetus  
 Atque suburbanū iugera pulchra soli,  
 „Errat“ ait „si quis Mario putat esse necesse  
 Vendere: nil debet, fenerat immo magis.“  
 „Quae ratio est igitur?“ „Servos ibi perdidit omnes 5  
 Et pecus et fructus, non amat inde locum.“  
 Quis faceret pretium nisi qui sua perdere vellet  
 Omnia? Sic Mario noxiū haeret ager.

## LXXXVI.

Vicinus meus est manuque tangi  
 De nostris Novius potest fenestris.  
 Quis non invidet mihi putetque  
 Horis omnibus esse me beatum,  
 Iuncto cui liceat frui sodale?  
 Tam longe est mihi quem Terentianus,  
 Qui nunc Niliacam regit Syenen.  
 Non convivere, nec videre saltem,  
 Non audire licet, nec urbe tota  
 Quisquam est tam prope tam proculque nobis. 10

LXXXV, 5. ubi 6. amet

LXXXV. De Mario *Opus*: De Praecone *hs.* [Collatus est parisinus 8284.] 1. oecultos *s* coles parisinus 8284. 2. sub urbanū *μ* culta *dehmpaq*: „al. parva“ *m* 3. esse] ista *margo Iustinæ Lemairii*. 4. immo] ergo *dehmx* 5. ibi *XABCGO* et tres *Scrivieri*: ubi reliqui. omnis *avox*: omneis *Oa* 6. Et puerus *b* oum fructus *φ* 7. nisi quis *parisinus* 8284.: sua qui *s* prodere *l* 8. Marius *l*: maior *pr.b* et var. lect. *e* agro *e*: ago *pr.b*

LXXXVI. \* De Novio (Nevio *T*) micropsieo *TXBPF4*: De Novio micropsieo *A*: De Novio et micropsieo *C*: De Novio micropsycho *f* 1. mannuque *T*: manu qui *s* 2. Nevius *T* 3. patetque *T* 5. Tanto *hm* et var. lect. *e*: Lucto *b*: „puto melius Santo“ *margo b* frigi *T*: fari *G* sodali *Bi* 6. Tam longa *T*: iam longo *A*: iam longo *G* mihi] nobis *A* 7. Niliacam *s*: Miliacam *AB*: Iliacam *f*: Viliacam *io* Syenem *avox*: Syenē *φ*: Suenen *T*: Siensem *BGBh* 8. convivare *B* non videre *abefhmuxqum* et teste *Heinsio T*: sed videre *l* sultum *T*

Migrandum est mihi longius vel illi.  
 Vicinus Novio vel inquilinus  
 Sit, si quis Novium videre non vult.

## LXXXVII.

Ne gravis hesterno fragres, Fescennia, vino,  
 Pastillos Cosmi luxuriosa voras.  
 Ista linunt dentes iantacula, sed nihil obstant,  
 Extremo ructus cum redit a barathro.  
 5 Quid quod olet gravius mixtum diaspasmate virus  
 Atque duplex animae longius exit odor?  
 Notas ergo nimis fraudes deprensaeque furta  
 Iam tollas et sis ebria simpliciter.

## LXXXVIII.

Alcime, quem raptum domino crescentibus annis  
 Lavicana levi cespite velat humus,  
 Accipe non Pario nutantia pondera saxo,  
 Quae cineri vanus dat ruitura labor,

LXXXVII, 3. ientacula: sed nihil obstat, 4. venit

11. Grandum T 12. vel] ut bh et pr.f 13. volt f

LXXXVII. \* Ad Fescenniam TX. 1. fragres TXAB: fragres G: flagres CObisw Fescennia abso: Fescennia pa: Vescennia x  
 2. Pastillos e luxuriosa A: luxuria T varas pr.B 3. iantacula Tsw et pr.a: imntacula φ: iactacula XABCG: geutacula corr.B: ientacula reliqui. obstant C: obsteut T: obstat reliqui.

4. Hesterno φ ruptus T et pr.p: ruptu b: ructus φ redit T: venit reliqui. baratro T: baratus, ut videtur, G: ab aratro B: quia veniat barathro margo Iuntinae Lemairii. 5. Quicquid olet T: solet w diaspasmate G et carr.h: dapasmate T: de pasmate e virus] „al. vinum“ a 6. Et duplex φ 7. Notas pr.B deprehsaeque T furta] lingua (corr. lingua) B 8. totas T sic ebria semper eris marga Iuntinae Lemairii.

LXXXVIII. \* Ad Alcimum puerum sepultum T: Ad Alcimum X. 1. Alcine Gskp: Alenne φ 2. Lavicana TXABGO: Labicanda s: Labicania t: Libycana b et pr.h: Labicana reliqui.  
 3. Aspice bhs Pario ACQabchlwph et Gruteri „gemini libri“ Parvo T et marga Gryphi: puo φ: Pario XBG: Phario mxa „ita habet antiquus codex“ Domitius. nutantia] „vel micantia“ z pander AGc: munera m saxa e 4. Om.C: in ABG („in MSS. multis“ teste Oudendorpio) est post versum 7. In G post versum 7. spatium unius versus. vanus] manus G rui cura T

Sed faciles buxos et opacas palmitis umbras 5  
 Quaeque virent laetis roscida prata meis.  
 Accipe, care puer, nostri monumenta doloris:  
 Hic tibi perpetuo tempore vivet honor.  
 Cum mihi supremos Lachesis perneverit annos,  
 Non aliter cineres mando iacere meos. 10

## LXXXIX.

Garris in aurem semper omnibus, Cinna,  
 Garrire et illud teste quod licet turba.  
 Rides in aurem, quereris, arguis, ploras,  
 Cantas in aurem, iudicas, taces, clamas.  
 Adeone penitus sedit hic tibi morbus, 5  
 Ut saepe in aurem, Cinna, Caesarem laudes?

## XC.

Quod nunquam maribus cinctam te, Bassa, videbam  
 Quodque tibi moechum fabula nulla dabat,

LXXXVIII, 5. fragiles 7. laboris LXXXIX,  
 2. Garris et illud 5. penite

5. faeciles *TXABCGl*: fragiles reliqui. buxus *BG*: busos *z*:  
 buxe topacas *A* umbris *s* 6. Quaeque iurent *w*: Quaeque  
 rigent *l* rosida *z*: roscida *φ*: humidu *μyua* et margo *p*: roscida  
 reliqui cum *Xp*, *Arondelliano*, *hodleiano*. 7. Accipe care] Acum  
 pacore *T* monumenta *XAG*: munimenta *z*: momenta *T* (*teste Hein-*  
*sio*) et *pr.B*: fomenta *Heinsius*: monumenta reliqui. laboris *z* (*margo*  
*doloris*) *X* et „libri veteres“ *Scriverii*. 8. tibi] ubi *s* vivit  
*Tyua*: vivet reliqui cum *ym* 9. Cum mi supremus Lachesis  
 pervenerit annos *T* perneverit *ABCObhza*: praevenierit *el*: perve-  
 nerit reliqui.

LXXXIX. Ad Cinna *X*. 1. Garris *G* aures *φ* 2.  
 Garrire *XABCGOlwφ* et margo *b*, *pr.a*: Garrite *b*: Garris reliqui.  
 3. queris *h* anguis *G* 3. 4. sic contrahit *w*: Rides in aurem,  
 iudicas, taces, clamas. 4. tudicas *z* elamas taces *e* 5.  
 Adeo nec *μx*: Adeo ne *a*: Adeoque *Arondellianus*. penitet *p*: pe-  
 nitet *Gruterus*. sedet *Del* tibi hic *CGφ* 6. Anna *pr.B*: om. *G*

XC. \* Ad Bassam Hermafroditum *T*: Ad Bassam Hermafrodi-  
 tam *X*: Ad Bassam Kerna editam *B*. 1. cinctam „in scriptis,  
 etiam *Culaciano*“ *Scriverii*: cinctam *T*: iuncta *μ*: iunctam reliqui.  
 videmus *l* 2. Quod mihi mechum *G*: Quod tibi medium *T*  
 mecum *φ*

- Omne sed officium circa te semper obibat  
 Turba tui sexus, non aduente viro;  
 5 Esse videbaris, fateor, Lucretia nobis:  
 At tu, proh facinus, Bassa, fututor eras.  
 Inter se geminos audes committere cuanos  
 Mentiturque virum prodigiosa Venus.  
 Commenta es dignum Thebano aenigmate monstrum,  
 10 Illic ubi vir non est, ut sit adulterium.

## XCI.

Cum tua non edas, carpis mea carmina, Laeli.  
 Carpere vel noli nostra vel ede tua.

## XCII.

- Saepe mihi queritur non siccis Cestus ocellis,  
 Tangi se digito, Mamuriane, tuo.  
 Non opus est digito: totum tibi Ceston habeto,  
 Si deest nil aliud, Mamuriane, tibi.  
 5 Sed si nec focus est nec nudi sponda grabati  
 Nec curtus Chiones Antiopaeve calix,

XCI, 6. pro

XCII, 5. nudi nec

3. Omnes sed p: Omnis et abchoz, parisinus 8284., *pusa et Aroncellianus*: Omne sed reliqui cum ml et margine Gryphii: Come sed officium Scaliger. 4. Turbati sexus B: Turbari sex T adu- unda l et margo Iustiniae Lemairii. 5. fateor om. T 6. Ad tu q: Sed tu bhpz proh XOano: pro reliqui. fulutor so: fulu- tor corr. B: adulter T 7. se om. T committere w: comittere q: cynnos G: turpes T 9. Commota A: Conventa μ est XAcq 10. non sit eq ut] at μ: qui margo Iustiniae Lemairii.

XCI. Ad Laelium X [Apponunt Excerpta Frisingensia.] 1. capis B mea] nostra h

XCII. \* Ad Mamurianum TX. 1. Cestus XABCGua: Questus s: Cestus reliqui. ocellis TG 2. Tangis se T: Tan- gis eum G digito x 3. digitis h tantum T 4. alint pr. B Marmuriane G 5. nec nudi Tbh et quidam Oudendorpii: nudi vel s: nuda nec μx: nudi nec reliqui. grabatti Xμx: crabaeti z 6. Ne s et pr. a cestus T: curus ch Chyones q: Clones X: Chionis AC: Duones T: Vones B Antiophaive T: Antiopaeque XABG Findob. 3.

Cerea si pendet lumbis et scripta lacerna

Dimidiasque nates Gallica braca tegit,  
Pascaris et nigrae solo nidore culinae.

Et bibis immundam cum cane pronus aquam: 10

Non culum, neque enim est culus, qui non cacat olim,  
Sed fodiam digito qui superest oculum.

Nec me zelotypum nec dixeris esse malignum;

Denique paedica, Mamuriane, satur.

### XCIII.

Fabricio iunctus fido requiescit Aquinas,

Qui prior Elysias gaudet adisse domos.

Ara duplex primi testatur munera pili:

Inscriptum est, titulo quod brevior leges:

Iunctus uterque sacro laudatae foedere vitae,

Famaque quod raro novit, amicus erat. 5

### XCIV.

Cantasti male, dum fututa es, Aegle.

Iam cantas bene; basianda non es.

7. trita 8. palla XCIII, 2. abisse 4. legis:

7. Cerea T scripta T<sup>1</sup> XACG et corr. B: scrieta pr. B: stricta  
lso, bodleianus et pr. a: trita Obchpazquna, margo A, corr. a: lumbis  
elumbis acerna codex Barthii Adversarii XXXI, 1: sarta Ouden-  
dorpian: scruta lacernae Ianus Rutgersius. lucerna T 8. Gal-  
liga pr. T braca Heinsius: praeda T: plaga A (margo palla) G: palma  
O: palla reliqui. regit s 9. rigræ vel tigræ T colinae µ  
11. 12. Non culum digito, aequè enim est qui non cacat olim Culus,  
(Culum G) sed fodiam XABCGO Findob. 3. X: Non culum, neque  
enim est culus (cuius T: est om. chl: culus est b) qui non (non  
om. s) cacat (caca w) olim, Sed fodiam digito reliqui cum P et bod-  
leiano. 13. Nec] Non Te: Nea Heinsius. zelothipum T di-  
peris s 14. praedica µ Mammuriane Gb: Mamorieae z

XCIII. De Aquino X. 1. Labricio G iunctus B Aquialis  
pr. B: amicus des 2. adesse B: abisse P<sup>1</sup> Oudoniana 3. praemi  
φ 4. Inscriptum est. X „meliores MSS.“ Scriverii: Plus tamen  
est puzquna: Inscriptum titulo reliqui cum Findob. 3. X, bodleiano  
et margine a. quod] quem φ brevitate s leges ACG Findob. 3.  
ip et „meliores MSS.“ Scriverii: legas X: legis reliqui. 5.  
Functus aqua sacrae h laudato foedere Gb: laudatur foedere z:  
laudatae pondere vitae Arondellianus. 6. Famaque µ raros  
us et Arondellianus: qua raros Gronovius: quos raros Rois. no-  
vit] notus e eras B: orant Heinsius.

XCIV. Ad Aegleam X. 1. dum] quom φ 2. Iam] Nunc  
z bene cantas b: cautas male c

## XCV.

Quod clamas semper, quod agentibus obstrepis, Aeli,  
Non facis hoc gratis: accipis, ut taceas.

## XCVI.

Si non molestum est teque non piget, seazon,  
Nostro rogamus pauca verba Materno  
Dicas in aurem sic ut audiat solus.  
Amator ille tristium lacernarum  
5 Et baeticatus atque leucophaeatus,  
Qui coccinatos non putat viros esse  
Amethystinasque mulierum vocat vestes,  
Nativa laudet, habeat et licet semper  
Fuscos colores, galbinos habet mores.  
10 Rogabit, unde suspicer virum mollem.  
Una lavamur: aspicit nihil sursum,  
Sed spectat oculis devorantibus draucos  
Nec otiosis mentulas videt labris.  
Quaeris quis hic sit? Excidit mihi nomen.

## XCVI, 10. Rogabis

XCV. \* Ad Aelium X: Nullum lemma T. 1. clames pr. A  
Aeli XAq: Aieli T: Hely G: Heli xpa: Eli reliqui. 2.  
Non agis G: Non facias p

XCVI. Ad Seazonem X. 1. est molestum asw non om. G  
pudet hz seaton G: sazon b: staton aw 2. Mamerto B  
3. sic audiat A et pr. B: sic quod audiat G 5. leuco-  
phaestus XAB: leucophaeatus O: leuco phaestus G: leucopetatus h:  
leucophaeatus x: leucophaeatus b: leucophaeatus c 6. coccin-  
natos bw: coccinatos XB: coccinatus AG 8. laudet hpxa:  
laudet reliqui cum pm 9. galbanos ppxa: gabianos q babeat  
w q et corr. a 10. Rogabis hmx suspicarer G, ut videtur:  
suspicietur q mollem] malum B 11. susum XABG et Bon-  
garsianus: suum C: fuseum dehlq et corr. a 12. Sed spectat]  
Despectat AG et codex Iani Gulielmi Verisimili. III, 19.: Sed  
suspectat delw et pr. a: Respectat Heinsius. traucos b: erau-  
los c 13. mentula s labris] plantis q 14. hic qui  
sit i

## XCVII.

Cum clamant omnes, loqueris tunc, Naevole, tantum,  
Et te patronum causicumque putas.

Hac ratione potest nemo non esse disertus.

Ecce, tacent omnes: Naevole, dic aliquid.

## XCVIII.

Litigat et podagra Diodorus, Flacce, laborat.

Sed nil patrono porrigit: haec chieragra est.

## XCIX.

Non plenum modo vices habebas,  
Sed tam prodigus atque liberalis  
Et tam lautus eras, Calene, ut omnes  
Optarent tibi centies amici.

Audit vota deus precesque nostras  
Atque intra, puto, septimas Kalendas  
Mortes hoc tibi quattuor dederunt.

At tu sic quasi non foret relictum,

Sed raptum tibi centies, abisti

In tantum miser esuritionem,

Ut convivia sumptuosiora,

5

10

XCVII, 1. tu, XCVIII, 2. chieragra

XCVII. \* Ad Nevolum TX. [Apponit D: collatus est parisinus 8284.] 1. Cum] Dum X clam amant B tunc TXABCDGMBp: tu tum A: tu reliqui. tantum] semper huxa et parisinus 8284.: tamen O: tantum reliqui cum X(P, palatino altero et m 3. Haec ratione potest nemo non esse disertus T

XCVIII. [In q praecedit XCIX.] Ad Flaccum X. 1. Diodorus w et pr.a 2. Sed nihil AGH haec] hoc q chieragra XAB: chieragra w et pr.a: cyragra G: podagra Cb: chieragra reliqui.

XCIX. \* Ad Calenum avarum TX. 1. modum T viciens T habebas X 2. prodietus atque liberabit T 3. E tam G latus TO erat w 4. Optarentur T 5. Audit m w et teste Heinio T: Audi h deo X et pr.B precesque q 6. puto VII Kit T: septima kalendas G Calendas m 7. Mort est .|||] dederunt T haec tibi h 8. [Om. G] si quasi XB feret T 9. Sed ratum Tm abisti b 10. miser] missus G esuritionem TB

- Toto quae semel apparas in anno,  
 Nigrae sordibus explices monetae,  
 Et septem veteres tui sodales  
 15 Constemus tibi plumbea selibra.  
 Quid dignum meritis precemur istis?  
 Optamus tibi millies, Calene.  
 Hoc si contigerit, fame peribis.

## C.

Mammas atque tatas habet Afra, sed ipsa tatarum  
 Dici et mammarum maxima mamma potest.

## CI.

- Nulla manus quondam studiorum fida meorum  
 Et felix domino notaque Caesaribus,  
 Destituit primos viridis Demetrius annos:  
 Quarta tribus lustris addita messis erat.  
 5 Ne tamen ad Stygias famulus descenderet umbras,  
 Ureret implicitum cum scelerata lues,  
 Cavimus et domini ius omne remisimus aegro:  
 Munere dignus erat convaluisse meo.  
 Sensit deficiens sua praemia meque patronum  
 10 Dixit ad infernas liber iturus aquas.

## XCIX, 17. Optemus

12. appares *T* 13. Nigrae] Nudae *c* sordibus *su et pr. a*  
 explicis *T* 15. plumbeas elibra *T*: plumbeosa libra *G*: plum-  
 bea sedili *q* 16. precentur *s* in istis *T* 17. Optamus *T*:  
 Optemus *abchmswpuna* *q*: Optamus *reliqui*. milies *XGObhuna*  
 18. Hoc secum tegerit *T*

*C.* \* De Afra *TX*. 1. tathas et tatharum *μκ* habet Afra]  
 ñ habet *G* Afra *Tq* 2. mama *T*

*CI.* De Afra Demetrio *XA*: De Afro Demetrio *μκa* 1. fida]  
 cora *c* 3. Distituit *X* viridis *mz*: viridesque *XABCGlq*: vi-  
 rides *reliqui*. 5. Nec tamen *x*: Ne tantum *c* astygias *q*  
 7. Canius *q* agro *G*: ergo *s* 8. convaluisse *A* 9. Sentit  
*q* sua] haec *B* munera *h* neque *μ*



## CII.

Qui pinxit Venerem tuam, Lycori,  
Blanditus, puto, pictor est Minervae.

## CIII.

„Si dederint superi decies mihi milia centum“  
Dicebas nondum, Scaevola, iustus eques,  
„Qualiter o vivam, quam large quaque beate!“  
Riserunt faciles et tribuere dei.  
Sordidior multo post hoc toga, paenula peior, 5  
Calceus est sarta terque quaterque cute:  
Deque decem plures semper servantur olivae,  
Explicat et cenas unica mensa duas,  
Et Veientani bibitur faex crassa rubelli,  
Asse cicer tepidum constat et asse Venus. 10  
In ius, o fallax atque infitiator, eamus:  
Aut vive aut decies, Scaevola, redde deis.

## CIV.

Picto quod iuga delicata collo  
Pardus sustinet improbaeque tigres  
Indulgent patientiam flagello,

CII. Ad Licorem *XAB*: Ad Licorum *G* 1. Lycori  $\varphi$

CIII. Ad Scaevolam *X*. [*Versus* 1—8. apponit *D.*] 1. tibi milia *D* 2. iossas *z*: visus *bcq*: factus *mu*: iustus reliqui cum  $\Phi$ l equis *AG* 3. viverem *l* large] laute *q* quamve *z*: quam *w* 4. Miseruot *A* (margo Riserunt) *Gbc*: Anserunt *X*: Hauserunt *BC*: Auxerunt *D*: Audierunt *Heinsius*. 5. postoe *X*: post haec *Gulq*: posthac *l*: post hec multo *D*: multo est post hoc *h* 6. e sarta *Heinsius*. bisque quaterque *XABCDG* 7. Deque deo *pr.B*: Deque tribus *Heinsius*. semper] tibi nunc *bc*h 8. et mensas unica coea *D* 9. Beleotaul *A* sex *G* grassa *mu* Subelli (margo Rubelli) *A*: Sabelli *G* 10. citer *XB* 11. [*Apponunt Excerpta Frisingensia.*] lulusto *XAB*: lovisio *w*: liviso *Excerpta Frisingensia*. falax *X* 12. viveant *pr.B* decies milia redde *G* reddels *pr.B*: redde eis *b*: redde tuis *C*

CIV. De venatlooe leorum et leporum *X*. [*In q* praecedit *CF*.]

1. (P)icta  $\varphi$  deliato *pr.B*: deligata *Heinsius ad Claudian*.  
*Cons. Mall.* v. 325. 2. improba eque tygris *G*: improbataque tigres *s* 3. indulget  $\varphi$

- Mordent aurea quod lupata cervi,  
 5 Quod frenis Libyci domantur ursi  
 Et, quantum Calydon tulisse fertur,  
 Paret purpureis aper capistris;  
 Turpes esseda quod trahunt bisontes  
 Et molles dare iussa quod choreas  
 10 Nigro bellua nil negat magistro:  
 Quis spectacula non putet deorum?  
 Haec transit tamen, ut minora, quisquis  
 Venatus humiles videt leonum,  
 Quos velox leporum timor fatigat.  
 15 Dimittunt, repetunt amantque captos  
 Et securior est in ore praeda,  
 Laxos cui dare perviosque rictus  
 Gaudent et timidos tenere dentes,  
 Mollem frangere dum pudet rapinam,  
 20 Stratis cum modo venerint iuvenis.  
 Haec clementia non paratur arte,  
 Sed norunt cui serviant leones.

## CV.

In Nomentanis, Ovidi, quod nascitur arvis,  
 Accipit quotiens tempora longa merum,

CIV, 5. freno

CV, 1. agris,

4. anra 1 cervi] cornix a 5. freno abchnozq vindob. 1. 2.  
 μνα Lybici Xφ: Lipici B 7. Par et σωγμα et pr. a cape-  
 stris G 8. Turpe esseda A: Turpes exedras corr. B: Tartares  
 esseda G quod trahunt] que carpuot e visontes XACOzμ, corr. B  
 ah, var. lect. e: nlsontes pr. h: insontes bcnw et pr. Ba 9. quod  
 om. x iussa] lapsa φ 10. Nigra O velua XA: veina pr. B:  
 ve illa corr. B: belua Oμ nihil XABG: non Arondellianus Grono-  
 vii Elench. Antidiatr. II, p. 213. Hand. 11. Qui spectacula AC  
 et pr. B non pudet pr. B: non putat I 12. Haec] Nec φ ut]  
 et x: om. φ 16. in orae X 17. ritus I: rictos pr. A  
 19. putet ACG 20. Stratis cum] Stractis quod A: Stricto quod  
 p vncruat B: venerit abhwoq: suveriot et creverint Heinzius.  
 21. dementia w arce X 22. Sed norunt domini indo-  
 lem leones margo Iustiniae Lemairii.

CV. Ad. Ovidium X.  
 XABCGXφ: agris reliqui.

1. Numentanis clsw et pr. a arvis  
 2. Accipiet corr. a

Exuit annosa mores nomenque senecta  
Et quidquid voluit, testa vocatur anus.

## CVI.

Interponis aquam subinde, Rufe,  
Et si cogeris a sodale, rarum  
Diluti bibis unciam Falerni.  
Numquid pollicita est tibi beatam  
Noctem Naevia sobriasque mavis 5  
Certae nequitias fututionis?  
Spiras, refices, gemis: negavit.  
Crebros ergo licet bibas trientes  
Et durum iugules mero dolorem.  
Quid parcis tibi, Rufe? dormiendum est. 10

## CVII.

Saepe mihi dicis, Luci carissime Iuli,  
„Scribe aliquid magnum: desidiosus homo es.“  
Otia da nobis, sed qualia fecerat olim  
Maecenas Flacco Virgilioque suo:  
Condere victuras temptem per saecula curas 5  
Et nomen flammis eripuisse meum.

CVI, 8. bibas licet CVII, 5. tentem per saecula  
chartas

3. Exuit *A* nomen moresque *Gez* 4. volui *Heinsius*.

CVI. Ad Rufum *X*. 1. Introponis *xl* aquas *c* Ruffo  
*sa* 2. Et sic *c* sodali *corr. B* 3. Dilutibilis *XGluoq* et  
*pr. a*: Limphati bibis *m* untiam *G*: unam *q* 4. Non quid polli-  
citam est *q* es *XC* et *pr. B*: om. *l* 5. Nocte *s* nenia *μ*: ve-  
nia *π* mavis] manus *h* et *corr. B* 6. Certe *XOq*  
fututionis *OGschw*: futuitoris *s* 7. recitas *l* genus *q* ne-  
gabit *XABCGq* et *Iunianae*: negabat *l*: negavit reliqui cum *q*  
8. licet bibas *XABGq*: bibas licet reliqui. 9. durius *q* do-  
lorem *XABCGOXlpzq*: pudorem reliqui.

CVII. \* Ad Maecium *T*: Ad Lucium *X*. 1. dieis mihi *A*  
clarissime *GOcho* 4. Meceenas *X*: Meceenas *μx*: Meceenas *q*  
Virgilioque *TAB* suis *Heinsius*. 5. temptem *TXBG*: ten-  
tem reliqui. chartas *xl* et *var. lect. c*

In steriles nolunt campos iuga ferre iuveni:  
Pingue solum lassat, sed iuvat ipse labor.

## CVIII.

Est tibi sitque precor multos crescatque per annos  
Pulchra quidem, verum transtiberina domus:  
At mea Vipsanas spectant cenacula laurus,  
Factus in hac ego sum iam regione senex.  
5 Migrandum est, ut mane domi te, Galle, salutem:  
Es tanti, vel si longius illa foret.  
Sed tibi non multum est, unum si praesto togatum:  
Multum est, hunc unum si mihi, Galle, nego.  
Ipse salutabo decima te saepius hora:  
10 Mane tibi pro me dicet AVEVO liber.

## CIX.

Issa est passere nequior Catulli,  
Issa est purior osculo columbae,  
Issa est blandior omnibus puellis,  
Issa est carior Indicis lapillis,  
5 Issa est deliciae catella Publi.

7. campos nolunt CVIII, 10. avere

7. [Apponunt Excerpta Frisingensia: 7.8.D.] nolunt campos  
Tabehawz et Frisingensia: campos nolunt reliqui. iuveni  $\varphi$   
8. Pingue  $\mu$  laxat et

CVIII. Ad Gallum X. 1. multos] longos  $\varphi$  2. transty-  
borina  $\mu$  et corr.B: transtiberiam w 3. Et mea w Bipsanas  
XB: Dipsanas AEGHlapp: Dipssanas b: Dispanas c: Dypssanas Owm  
et pr.a 4. in eo pr.B sum om. $\varphi$  6. Est tanti BGbchllq  
alla foret A: aula foret GX 7. non uimium est x si] sic  
 $\varphi$  praesto] forte h togarum w et pr.a: „al. rogatum“ I  
8. [Om. pr.A.] un unum (sic)  $\varphi$ : hoc unum corr.B si tibi Owm  
9. decuma X to saepius XABCGX: te serius I: vel sorius  
reliqui. 10. dicet XABCGX, Bononiensis, actuzq et pr.p: dicat  
Obhmu et corr.p Avento CGX $\varphi$  et Bononiensis: Avete X: Averte  
AB: Avare b: Avere reliqui.

CIX. Do catello et Publio picture X. 1. Ipsa ubique abc  
mwxp et pr.B. Sed versu 1. Hpsa  $\varphi$  nequitor s: non nequior  $\varphi$   
4. lapillis  $\varphi$ : capillis XA: capollis B 5. dilicie pr.B:  
dolitlis  $\varphi$  Publii s

Hanc tu, si queritur, loqui putabis;  
 Sentit tristitiamque gaudiumque.  
 Collo nixa cubat capitque somnos,  
 Ut suspiria nulla sentiantur;  
 Et desiderio coacta ventris  
 Gutta pallia non fefellit ulla,  
 Sed blando pede suscitât toroque  
 Deponi monet et monet levâri.  
 Castae tantus inest pudor catellae,  
 Ignorat Venerem; nec invenimus  
 Dignum tam tenera virum puella.  
 Hanc ne lux rapiat suprema totam,  
 Picta Publius exprimit tabella,  
 In qua tam similem videbis Issam,  
 Ut sit tam similis sibi nec ipsa.  
 Issam denique pone cum tabella:  
 Aut utramque putabis esse veram,  
 Aut utramque putabis esse pictam.

## CX.

Scribere me quereris, Velox, epigrammata longa.  
 Ipse nihil scribis: tu breviora facis.

CIX, 7. Sentis      13. monet et rogat      19. videbit  
 20. Issa

7. tristitiam gaudiumque a      8. nexa XABCGma et „aliquot  
 codicum“ Scriverii. carpitque bhs et pr. ae      10. coapta z: coata a  
 11. Gueta h: Cultra z      13. Depono pr. B      monet et monet  
 φ: rogat et mouet XGNa: mouet ei rogat ABCOalmwzpxa et Gru;  
 teri tertius: iubet et rogat behp      elevari ABG: lavari XOabchmp  
 μna et Gruteri tertius: levâri primus dedisse videtur Aldus in exem-  
 plari 1517.      14. Castas z      [15. 16. om. XABCG: 15. 16. 14.  
 transponit l.]      17. tota φ      18. Pictam μna      19. ipsam  
 abepswzφ      20. sit] si φ      Issa m et margo h: ipsi Heinzius.  
 21. Ipsam behpswzφ et pr. B      22. [Om. A et pr. p.] veram] vivam G

CX. \* Ad Velocem TX.

1. Scribere A queris pr. Bbh

2. scribens G: Tuque nihil scribis: tum breviora facis margo  
 Iuntinae Lemairii: breviora φ

## CXI.

Cum tibi sit sophiae par fama et cura laborum,  
 Ingenio pietas nec minor ipsa suo:  
 Ignorat meritis dare munera, qui tibi librum  
 Et qui miratur, Regule, tura dari.

## CXII.

Cum te non nossem, dominum regemque vocabam:  
 Nunc bene te novi: iam mihi Priscus eris.

## CXIII.

Quaecunque lusi iuvenis et puer quondam  
 Apinasque nostras, quas nec ipse iam novi,  
 Male collocare si bonas voles horas  
 Et invidetis otio tuo, lector,  
 5 A Valeriano Pollio petes Quinto,  
 Per quem perire non licet meis nugis.

## CXIV.

Hos tibi vicinos, Faustine, Telesphorus hortos  
 Faenius et breve rus udaeque prata tenet.

CXI, 1. par cura et fama CXII, 2. Cum bene

CXI. Ad Regulum X. [*In XABCG $\phi$  praecedit sequens Epigramma.*] 1. par forma O: par fame pr.x laborum XABCG $\chi\phi$ : reorum Heinsius: deorum reliqui. 2. ipse o suo  $\phi$ XABCG $\chi\phi$ : tuo reliquis. 4. Et qui ratur X iura XABCG $\chi\phi$ : iure O

CXII. Ad Priseum X. [*Apponunt Excerpta Frisingensia.*] 1. Dum Gryphianae: Dum te non nossem margo Iuntinae Lemairii. non ossem  $\mu$ : anne nossem w: te nossem s regem dominumque G

2. Nunc abhimpaw $\phi$  et Frisingensia: Dum XABCG $\chi$ : Cum Opux et fortasse e: Ut Heinsius. Priscus] coquus o eras pr.e

CXIII. Ad Lectorem X. 1. quondam puer obchus 2. Arpinasque bc: Rapiasque lue $\phi$  et pr.a: Nostrasque rapinas x vestras  $\phi$  nec om. behus et pr.Ba: quas ipse nec novi  $\phi$  4. collocare XA: om. $\phi$  velis  $\phi$  5. A Vallerias $\phi$  w: A Voleriano l: Auleriano b: Aureliano e potes suoz et pr.a: putes  $\phi$  6. nugis om. XABCG

CXIV. Ad Faustinum X. 1. Faustile w Telesphorus ABCh $\mu\kappa$ : Thelephorus x: Telesponia s: Thelesponia aw hortus X: ortos h: ortus BG 2. Faenius b $\mu\kappa$ : Fenius XABCG $\chi$ : Fennius x breberus XABC: brevius G utaque pr.B: vadaque C

Condidit hic natae cineres nomenque sacravit

Quod legis Antullae, dignior ipso legi.

Ad Stygias aequum fuerat pater isset ut umbras: 5

Quod quia non licuit, vivat, ut ossa colat.

## CXV.

Quaedam me cupit, invide Procille,

Loto candidior puella cygno,

Argento, nive, lilio, ligustro:

Sed quandam volo nocte nigriorem,

Formica, pice, graculo, cicada. 5

Iam suspendia saeva cogitabas:

Si novi bene te, Procille, vives.

## CXVI.

Hoc nemus aeterno cinerum sacravit honori

CXIV, 5. Et Stygias

CXV, 2. cygno

CXVI

ante XV.

3. hic natae] hiate a 4. Autillae O et corr.a 5. Ad  
(At A) Stygias aequum fuerat pater isset ut umbras XABC et unus  
Seriverii: Ac Stigias aequum fuerat pater isset ad undas G: Et  
Stygias aequum fuerat pater isset ut umbras X: Et Stygias aequum  
fuerat patrem ipse sub umbras O: Ad Stygias aequum fuerat pater  
isset sub umbras I: Et Stygias aequum fuerat pater ire sub umbras  
Pbchs: Et Stygias aequum fuerat pater ire sub umbras Scatiger:  
Et Stygias aequum fuerat patrem (pater wq) isse (praeisse margo  
a) sub umbras anwpuna: Ad (Et Heroldus) Stygias aequum fuerat  
prior isset ut (ad Heroldus) umbras Heroldus et Heinicus in Ovid.  
Heroidd. I, 101: iret ut umbras „alias“ Seriverius. 6. Quod  
quia XABCGONq: Sed quia reliqui. vivat ABCGabhspq, pala-  
tinus alter et Bongarsianus: iuvat XOW: vivit eluna et ossa bchls  
et corr.a colit q

CXV. \* Ad Procillum TX. [In X procedit CXVI.] 1.

Quidam a cupit (sic) T Procille T et pr.A: Procyllus q 2.  
Loto TC et „MSS“ Seriverii: Lota z: Toto reliqui. cigno TBb:  
cygno corr.a 3. Argento q lilio T 4. Theodorus Mar-  
cellus transponebat 3. 6. 5. 7. Sed quandam] Sed quadam q: Quen-  
dam T nigrorem T 5. picee z graculo XB 6. suspi-  
ria ano cogitabis asqun 7. Si te bene novi bz: Si te novi  
w Procille b et pr.A: Procyllus q vivis XACG et Iunianae:  
cupis B: vives reliqui cum Gruterianis et margine Iunii.

CXVI. \* De sepulero Autillae T: Ad Procillum X. [Extat in  
Anth. Lat. I, 245, Tom. II, p. 184. Burmanni, 204. Henr. Meyer.]  
1. aeternum T cinerem bhawp et pr.a honori Tpbchmuz:  
honore reliqui.

- Foenius et culti iugera pulchra solis tibi sunt.  
 Hoc tegitur cito rapta suis Antulla sepulcro,  
 Hoc erit Antullae mixtus uterque parens.  
 5 Si cupit hunc aliquis, moneo, ne speret agellum:  
 Perpetuo dominis serviet iste suis.

## CXVII.

- Occurris quotiens, Luperce, nobis:  
 „Vis mittam puerum“ subinde dicis,  
 „Cui tradas epigrammaton libellum,  
 Lectum quem tibi protinus remittam?“  
 5 Non est quod puerum, Luperce, vexes.  
 Longum est, si velit ad Pirum venire,  
 Et scalis habito tribus, sed altis.  
 Quod quaeris propius petas licebit,  
 Argi nempe soles subire letum:  
 10 Contra Caesaris est forum taberna  
 Scriptis postibus hinc et inde totis,  
 Omnes ut cito perlegas poetas.  
 Illinc me pete, nec rôges Atrectum,  
 Hoc nomen dominus gerit tabernae, —  
 15 De primo dabit alterove nido

## CXVI, 2. pauca

2. Faenius *X.Aux*; Fenius *T.H.Celq*; Foenius *z*; Faenius *10*; Foenius reliqui. pulchra *TX.AHC-G* et codices *Labbet*; pauca reliqui.  
 3. regitur *z*. cito] soli *w*, et *pr.a*. suis *om.T*. Antilla et 4. Antillae *O* et *pr.a*. 4. Hoc feret vel hoc fert *Heinsius*; Hoc fert *Labbet*. mistus *μ*. 5. moneo peret *T*; moneo ne spernet *A*. agello *pr.B*. 6. dominus *AC* serviat *Opus*, signa *X.ABC*

CXVII. Ad Luperum *X*. [Collatus est *v3*.] 2. Vin' *Heinsius*. 3. *ἐπιγράμματος* *az*; *om. 10*. 4. tibi quem *G*. 5. cur puerum *v3*. 6. velis *X.ABCGlp*. Pirum' *XBOhpm*; Pyrum' reliqui. venires *b*. 7. scholis *q*. 8. petas propius *ABG*; petes propius *XC*; propius quaeras petas *z*; propius quaeras *bh*; quaeras propius *c*. 9. nempe] nunc *b* solet *q* lactum *X* et *pr.B*; lotum *ecce.B*. 10. tabernae *v3*; tabernacula *pr.B*. 11. Scrietis *pr.B* hinc] hinc *w*; hic *pr.B*. 12. Omnia adde *3.w* citos *z*. 13. Illinc *X.ABCGO*; Illud *q*; Illuc reliqui. petes *X.ABCG* ne cha; mō *C*; „scripti“ *Scrivelli*, *Lipius*; nec reliqui cum *Gruterianis*; si *Heinsius*. Atrectum *O*; Arrectum *GI*; Arrectum *X.ABC*; attractum *q*. 15. dabitur alterum venum do *G* alterone *μ* nido nomen *bno* et *pr.a*; nomen nido *pr.A*



Rasum pumice purpuraque cultum  
 Denariis tibi quinque Martialem.  
 „Tanti non es“ ais? Sapis, Luperce.

## CXVIII.

Cui legisse satis non est epigrammata centum,  
 Nil illi satis est, Caeciliane, mali.

## CXVIII, 2. Caeciliane

16. Rapsam *X* pumice *w* purpuraque *w* et *pr.a* 17. De-  
 nariis *XA* et *pr.B*, *curr.a* 18. Tantum *pr.B* non esca *G*  
 Luperce *x*

CXVIII. \* Ad Caecilianum *XA*: Ad Cedicianum *TBC*: Ad  
 Seditianum *GX*: Ad Decilianum *P*: Ad Caecilianum *reliqui*. 1.  
 Cum *TG*: Quoi *l* 2. sat *s* Caeciliane *XA*: Cediciane  
*TBCGO*: Seditiane *X*: Caeciliane *reliqui*. —

*Subscriptiones*: M. VALERI. MARTIALIS. EPIGRAMMATON.  
 LIBER. EXPLICIT. (liber primus finit *O*). INCIPIT. SECUNDUS.  
 FELICITER. *XO*: M. V. MARTIALIS EPIGRAMMATON LIBER  
 PRIMUS EXPLICIT. INCIPIT SECUNDUS EIUDEM. *φ*: M.  
 (om. *G*) Valerii Martialis liber primus epygrammaton (epigrama-  
 ton *b*) explicit. Incipit secundus. (secundus incipit *b*) *Gb*: Marti  
 Valerii Martialis liber primus explicit. Incipit secundus. Lege felici-  
 ter *s*: Finis primi libri Marci Valerii Marcialis Cuci. Liber pri-  
 mus explicit. Incipit secundus. Lege feliciter. Doctrinam tene, *re*  
 liqua fuge. Sunt enim non satia honesta plerumque *om*: Marci  
 Valerii Martialis (Marcialis *s*) epigrammaton liber secundus *φφφ*:  
 nulla subscriptio in *TABh*: de reliquis non constat.

M. VAL. MARTIALIS

## EPIGRAMMATON

### LIBER II.

„Quid nobis“ inquis „cum epistola? parumne tibi praestamus, si legimus epigrammata? quid hic porro dicturus es, quod non possis versibus dicere? Video quare tragoedi atque comoedi epistolam accipiant, quibus pro se loqui non licet: epigrammata curione non

Diversitas scripturae exemplaris Scriveriani secundis curis emendati MDCXXI. — M. Val. Martialis Epigrammatum liber II. Ad Decianum epistola. 4. atque comoedi om.

**Apparatus criticus.** — Epistolam omittunt XABCG et pr.F4., ubi manus secunda ascripsit in imo margine. — Inscriptiones: AD DECIANUM. Valerius Martialis Deciano suo sol. p. h: Martialis Decimo suo salutem b: M. Voleii Martialis Epigrammatou Liber II. Valerius Martialis Deciano suo s. et: (M)ARCUS Voleius Martialis. Deciano suo. Sal. q: Ad Decianum. M. V. Martialis Deciano suo salutem s: Valerius Martialis Cocus Deciano suo salutem. Rursus: V. Martialis Detiano suo salutem aw: Ad Detianum μ: nulla inscriptio epistolae in Ozm.

Accurate collati sunt libri TXABCD, Excerpta Frisingensia, GO abchlwzqμnaλ: minus accurate iidem quos primo libro nominavi. Libros in singulis locis inspectos infra indicavi.

1. inquis om.s parum enim tibi abchlwz: „ut. uoq“ c
2. hic om.l: me c 3. daturus q est s et pr.a versibus] vorbis bene et pr.a dicere versibus q. Fortasse dicere delendum.
4. quare tragoedi atque comoedi scripsi: quare tragoedia aut qua comoedia q: quare tragoedi comoedi λ: quare tragoedi aut quare comoedi Gruterus: quare tragoedi reliqui.
5. pro se ] posse q

egent et contenta sunt sua lingua. In quacunque pagina visum est, epistolam faciunt. Noli ergo, si tibi videtur, rem facere ridiculam et in toga saltanti inducere personam. Denique videris, an te delectet contra retiarium ferula. Ego inter illos sedeo qui protinus reclamant.<sup>10</sup> Puto me hercule, Deciane, verum dicis. Quid, si scias, cum qua et quam longa epistola negotium fueris habiturus? Itaque quod exis fiat. Debebunt tibi si qui in hunc librum inciderint, quod ad primam paginam non lassi pervenient.<sup>15</sup>

I.

Ter centena quidem poteras epigrammata ferre,

Sed quis te ferret perlegeretque, liber?

At nunc succincti quae sint bona disce libelli.

Hoc primum est, brevior quod mihi charta perit;

Deinde, quod haec una peragit librarius hora,<sup>5</sup>

Nec tantum nugis serviet ille meis;

Tertia res haec est, quod si cui forte legeris,

Sis licet usque malus, non odiosus eris.

6. sua, id est mala, lingua. 7. Noli, rogo, 8.  
saltantem I, 2. perlegeretve, 6. iste

6. sua, id est mala libri praeter Om 7. epistolam b et pr.a  
8. et in (et dein *Ph* et corr. a; et deinde *dehux* et pr.p) toga  
saltanti inducere personam *Ποδελπισωμ* et *Gruteri tertius*; et in  
toga saltantem inducere personam „*optimus*“ *Scriverii*; et deinde to-  
gam ducere saltantis personam *φ*; et tandem toga saltanti inducere  
personam *O*; et togam saltanti inducere personam *m*; et togam sal-  
tanti inducere personae *la*; et in toga saltantis inducere personam  
*Pontanus*. 9. videres *bez*; videris *aswquma*; videris *reliqui cum*  
*Ph* retianum *I* 10. ferula *x*; om. c; ferula contra retiarium  
*φ* Ego] Ergo *φ* inter eos *O* 11. mehercule *O*; me hercu-  
les *abhsq*; me herculis *I* 12. qua om. b epistula pr.a  
fuerit *c* 13. si quid *s* 14. nunc in librum *φ* 15. non  
lassi *abswqB* et pr. c pervenerint pr. c

I. \* Ad librum suum TX. 1. quidam T 2. ferre pr.B  
perlegeretve *Ph* 3. At] Et *w* succinctim X quae sit T:  
quae sunt *XABCQiquma* et *Iunianae*. nosce *h* et *bodleianus*.  
4. Hoc] Hac B breviter *s* carta *Tbh* et corr. B; carte pr.B  
5. haec una G peraget XACG: peraget B 6. Non tantum G;  
Haec tantum *φ* serviet] servit et *beh* iste meis *Iunianae*. 7. est  
haec p legeres XA: legere O 8. [om. pr.B] Si licet AB:  
Seilicet G

- Te conviva leget mixto quincunce, sed ante  
 10 Incipiat positus quam tepuisse calix.  
 Esse tibi tanta cautus brevitare videris?  
 Hei mihi, quam multis sic quoque longus eris!

## II.

- Creta dedit magnum, maius dedit Africa nomen,  
 Scipio quod victor quodque Metellus habet;  
 Nobilior domito tribuit Germania Rheno,  
 Et puer hoc dignus nomine, Caesar, eras.  
 5 Frater Idumaeos meruit cum patre triumphos,  
 Quae datur ex Chattis laurea, tota tua est.

## III.

- Sexte, nihil debes, nil debes, Sexte, fatemur.  
 Debet enim, si quis solvere, Sexte, potest.

## IV.

- Quam blandus es, Ammiane, matri!  
 Quam blanda est tibi mater, Ammiane!  
 Fratrem te vocat et soror vocatur.  
 Cur vos nomina nequiora tangunt?

## II, 6. Catts

9. mixto  $\mu\alpha$  quincunce *pr. A*: quincunce *G* si ante  $\phi$ : sed-  
 dante  $s$ : sedente  $\delta$  10. quam] quod quam  $\phi$  11. captas  
*Oadehmawep* 12. Ei mihi *XAG* et *corr. B*: Heu mihi  $\mu\alpha$  (non  
 $\lambda$ ): Et mihi *pr. B*: Hei quam multis  $\phi$ : Hei hei vel Eben *Gruterus*.

II. \* Ad Caesarem *TX*. 1. Creta *wu* dedit] dabit  $i$ :  
 debet *pr. x* Africa *G*: Aphrica *O* 2. habent *Heinsius*.  
 3. domino *XAB* theno  $s$  4. nomine] munere *abehsu* erat  
 $x$  5. Frater] Caesar  $c$  Idumeos *T*: Idimeos  $s$ : Hidumeos  
 $\delta$ : Idueos *pr. B* 6. Chattis *scripsi*, vide *I. Grimm*, in *Grammat.*  
*I*, p. 172., *Mythol. Germ.* p. XXII.: Chathis *A*: Chathis *X*: Cha-  
 lis *C* et *pr. B*: Chartis  $\chi$ : Carthis *Bongarsianus*: Cathis  $\phi G \delta m$ : Cat-  
 tis *O* et *margo a*: Catis *wu*: Castis *T*: Dacis  $p$ : Dacis *achis*  
 et *corr. B*.

III. Ad Sextum *X*. [Apponunt *D* et Excerpta *Frisingensia*.]

1. Sexte utrumque *om. Frisingensia*. nil] nihil *pr. Ah* solvere]  
 reddere  $s$  Sexte] vera *Frisingensia*.

IV. Ad Amianum *X*.

1. Amiane *ABCbqmu*: Aviane  $i$ :  
 Aminiane  $w$  2. Ammiane *B*: reliqui ut versu 1. 3. rogat *deb*

Quare non iuvat hoc quod testis esse? 5  
 Lusu[m] creditis hoc iocumque? Non est:  
 Mater quae cupit esse se sororem,  
 Nec matrem iuvat esse nec sororem.

## V.

Ne valeam, si non totis, Deciane, diebus  
 Et tecum totis noctibus esse velim.  
 Sed duo sunt quae nos disiungunt milia passum:  
 Quattuor haec fiunt, cum rediturus eam.  
 Saepe domi non es, cum sis quoque, saepe negaris: 5  
 Vel tantum causis vel tibi saepe vacas.  
 Te tamen ut videam duo milia non piget ire,  
 Ut te non videam quattuor ire piget.

## VI.

¶ nunc, edere me inhe libellos.  
 Lectis vix tibi paginis duabus  
 Spectas eschatocollion, Severe,  
 Et longas trahis oscitationes.  
 Haec sunt, quae relegente me solebas

5

IV, 7. Matrem V, 3. distinguunt VI, 3. λοχα-  
 τοκόλλιον

6. Ludum *amw* credidit *q* locumque *s* 7. Matrem Scri-  
 verius „addicentibus MSS.“ se om. *sw* et *pr.B*

V. \* Ad Decianum causidicum *X*: nullum lemma *T*. 1. Nec  
 valeam *clp* Deciniane *T* 2. Inter quartum et quintum habent  
*A* et *pr.B*. 3. disiungunt *T*; distinguunt *B*: distinguunt vel  
 distinguunt reliqui. passuum *b* 4. editurus *B* eam] eo margo  
*Gryphii*: eram *G* 5. saepe om. *b*: quandoque margo *b*  
 6. vagas *T* 7. piget] pudet *s*

VI. Ad Severum *X*. 1. In hunc *XB* cedere *X*: accedere *O*  
 iube *q* et corr. *B* libelle *s* 3. Spectas eschatocollion *Sal-*  
*masius ad Fopisci Firm.* p. 704.: Spectas eschatocollion *O*: Spectas  
*λοχατοκόλλιον a* et margo *p*: Spectas aeschatocolicon *l*: Spectas  
*ἐξκατόκωλλον margo h*: Spectas seschatocollion *G*: Spectasses cato  
 collion (collion *c*: colicon *p*: coleon *hx*: calcon *μ*) *X.ABCaehpawzmx*  
 et membranae *Seriverii*: Expectasses cato collion *b*: spatium vacuum  
 in *q* 4. Quid longas *amw* trahes *l* obscitationes *m*  
 5. legents *s*

- Rapta exscribere, sed Vitellianis.  
 Haec sunt, singula quae sinu ferebas  
 Per convivia cuncta, per theatra,  
 Haec sunt aut meliora si qua nescis.  
 10 Quid prodest mihi tam macer libellus,  
 Nullo crassior ut sit umbilico,  
 Si totus tibi triduo legatur?  
 Nunquam deliciae supiniore.  
 Lassus tam cito deficiis viator,  
 15 Et cum currere debeas Bovillas,  
 Interiungere quaeris ad Camenas.  
 I nunc, edere me iube libellos.

## VII.

- Declamas belle, causas agis, Attale, belle,  
 Historias bellas, carmina bella facis,  
 Componis belle mimos, epigrammata belle,  
 Bellus grammaticus, bellus es astrologus,  
 5 Et belle cantas et saltas, Attale, belle,  
 Bellus es arte lyrae, bellus es arte pilae.  
 Nil bene cum facias, facias tamen omnia belle,  
 Vis dicam quid sis? magnus es ardalio.

6. Raptim scribere      12. triduo tibi      VII, 7.  
 facis attamen      ardelio.

6. Rapta exscribere *Das*: Raptim scribere *margo a et Gryphianae*: Rupta scribere *reliqui*. sed Vitellianis] sed Vitellianus *q*: tu Vitellianus *i*      8. conctu *u*      9. Hae *A*      11. umbelico *pr.A*      12. Sit *pr.B* totus] soli *q*      13. „Alias usquam“ *Scriptorius*. dilliciae *X* supiniore] tibi supersunt *q*      14. Lapsus *ch* deficit *XABCGop*: deficiet *b*      15. eurrente *z*      Boullas *B*      16. Iter iungere (iungere *μ*) *GOpua*: „vel Intermittere“ *m*      17. In buno *XB*      cedere *X*

VII. Ad Attalum *X*.      1. Ne clamas *pr.b*      agit *pr.B*  
 2. Historias facis *s*. [Versus 2—8. apponunt *Excerpta Frisingensia*.]  
 3. Componis *A*      mimos *u*: minimos *w*: hymnos *μ*: aume-  
 ros *X*      epigrammate *X*      5. Et belle saltas et cantas *Frisingen-*  
*sia*. cantas] quantas *B*      6. es om. *AB* et *pr.s*: et *a*      pylae  
*X*      7. facias tamen *Frisingensia* et *Schmiederus*: facis tamen  
*XABhu* et *pr.a*: facis et tamen *Cb*: facia buce tamen *G* et *MS*  
*Scriuerii*: facis attamen *reliqui*.      *Interpungebatur in fine versus*.  
 8. quis sis *ch*: qui sis *i*      ardalio *XACcDB*: hardalio *Frisingensia*:  
 ardalio *bohz*: artialio *pr.B*: artialio *corr.B*: ardulio *G*: ardelio *reliqui*.

## VIII.

Si qua videbuntur chartis tibi, lector, in istis  
 Sive obscura nimis sive latina parum,  
 Non meus est error: nocuit librarius illis  
 Dum properat versus annumerare tibi.  
 Quod si non illū, sed me peccasse putabis,  
 Tunc ego te credam cordis habere nihil.  
 „Ista tamen mala sunt.“ Quasi nos manifesta negemus:  
 Haec mala sunt, sed tu non meliora facis.

## IX.

Scripti, rescripsit nil Naevia, non dabit ergo.  
 Sed puto quod scripsi legerat: ergo dabit.

## X.

Basia dimidio quod das mihi, Postume, labro,  
 Laudo: licet demas hinc quoque dimidium.  
 Vis dare maius adhuc et inenarrabile munus,  
 Hoc tibi habe totum, Postume, dimidium.

## XI.

Quod fronte Selium nubila vides, Rufe,  
 Quod ambulator porticum terit seram,

XI, 2. serus,

VIII. Ad lectorem X. 1. lector, in istis] carmina lector  
 ch 4. adnumerare XA 6. cordis] mentis *margo luninae*  
*Lemairii*. [7. 8. apponunt *Excerpta Frisingensia*.] 7. quae si ma-  
 nifesta negemus XABCB: quae si manifesta negamus *Iunianae*:  
 si non manifesta negemus O: quasi nos manifesta negemus *reliqui*  
*cum Frisingensibus et duobus Gruteri*: quasi si manifesta negemus (ne-  
 gamus *Gruterus*) „ex optimis membranarum“ *Heinsius in Ovid. Heroid.*  
*IV, 111. et Gruterus. Volebat Heinsius „ex vestigiis optimarum mem-*  
*branarum“ dicere.*

IX. \* Ad Neviam TX. 1. rescripsi q. nil] nihil A et  
 pr.B: mihi q. non] nil q.uxX 2. quod] quae i. legerit *muat*:  
 legerat *reliqui cum qm.*

X. \* Ad Postumum TX. [Versus 1. 2. apponit D.] 1. Bas-  
 sia T quod] quae q. et *Iunianae*: quod *reliqui cum X et Gruteria-*  
*niz.* libro pr.b 2. licet] sed b et pr.A hinc] hoc i. 3.  
 minus adhuc et inenarrabile T

XI. \* Ad Rufum de Sillo cenipeta T: Ad Rufum de Sillo ce-  
 nipeta X. 1. Selaum x: Sillum T nubile x Rufe x [Ver-  
 sus 2. 3. om. T.] 2. sterit B seram XABCGOuzlq „sio fere“  
*libri Gruteri*: sera B: serra bch: sero x: serus *muat*

- Lugubre quiddam quod tacet piger vultus,  
 Quod paene terram nasus indecens tangit,  
 5 Quod dextra pectus pulsatur et comam vellit,  
 Non ille amici fata luget aut fratris,  
 Uterque natus vivit et precor vivat,  
 Salva est et uxor sarcinaeque servique,  
 Nihil colonus vilicusque decoxit.  
 10 Maeroris igitur causa quae? Domi cenat.

## XII.

Esse quid hoc dicam, quod olent tua basia myrrham  
 Quodque tibi est nunquam non alienus odor?  
 Hoc mihi suspectum est, quod oles bene; Postume, semper:  
 Postume, non bene olet qui bene semper olet.

## XIII.

Et iudex petit et petit patronus.  
 Solvas censeo, Sexte, creditori.

## XIV.

Nil intemptatum Silius, nil linquit inausum,

4. tangit indecens nasus; 5. Et dextra XIV,  
 1. intentatum

3. Lugubrem c: Langore bodleianus et B quiddam Op: quoddam bodleianus. 3. piget G 4. poene T nasus indecens (indiciet T: impiger ?) tangit TXABCGbNq: nasus tangit (tangis pr.) indecens sw: tangit indecens nasus Oapxa: tergit indecens nasus Feticianus Heinii in Claudian. Itufin. I. praef. 4. 5. Quod extra T: Et dextra pua pulsatur pectus comam et e velit TA et pr.B: velat G 6. fato pr.B: fauns q: lagent G [7. 8. 9. om. T.] 7. Utrique G precor] pater q: vivat e 8. et om. q 9. vilicusque AB: villicusque reliqui. 10. ergo x causa quae? Domi cenat XAB: causa quae est? Domi cenat COabchmwpqua et Gruteriani: causa quod domi cenat GX: causa domicea est T: quae causa est? domi cenat (quod domi cenat e) cas

XII. \* Ad Postumum TX. [Apponit D post X, 2.] 1. basia TX myrram Op: mirram T: mirram Da: mirra XABG 2. Quodque] Quid G est om. Di nunquam] semper pua: tibi est semper est aq q 3. suspectum quod oles G

XIII. Ad Sextum X.

XIV. Ad Paulinum de Silio XABG. 1. intemptatum XABG: intentatum reliqui. Silius X. nil inquit XAc: nil linquit G: nil inquit B



Cenandum quotiens iam videt esse domi.  
 Currit ad Europen et te, Pauline, tuosque  
 Laudat Achilleos, sed sine fine, pedes.  
 Si nihil Europe fecit, tum Septa petuntur, 5  
 Si quid Phyllyrides praestet et Aesonides.  
 Hinc quoque deceptus Memphitica templa frequentat,  
 Assidet et cathedris, maesta iuvenca, tuis.  
 Inde petit centum pendentia tecta columnis,  
 Illinc Pompeii dona nemusque duplex. 10  
 Nec Fortunati spernit nec balnea Fausti,  
 Nec Grylli tenebras Aeoliamque Lupi.  
 Nam thermis iterumque iterumque iterumque lavatur.  
 Omnia cum fecit, sed renuente deo,  
 Lotus ad Europae tepidae buxeta recurrit, 15  
 Si quis ibi serum carpat amicus iter.  
 Per te perque tuam, vector lascive, puellam,  
 Ad cenam Selium tu rogo, taure, voca.

6. Phyllyrides      7. Hic quoque      13. iterum eun-  
 ctis iterumque      15. Europes

2. iam] se corr. A      3. Europem BGhwq et pr. a      4. [om.  
 pr. B.] et suo hm et corr. b      5. nihil] mihi q      Europae wa  
 tuae GOabchsw      Ut nihil Europe profectum est Heinsius.      6.  
 Phyllyrides qm; Phyllyrides Gahw; Phyllyrides Xlhw; Phyllyrides Ob;  
 Philliridis s      praestat behlx      Essonides w      7. Hic t Mel-  
 phitica G      templa] sacra Imp      frequentat] fatigat z, margo fre-  
 quentat      8. Adsidet XA      cathedris A: quathedris l: captedris  
 z      iuventa aw      9. testa pr. B: testa margo B      colouis s  
 10. Illic sq et pr. AB      Pompei Gadua: Pompei B      11. Fasti  
 behlx      12. Grilli XAB      13. thermis iterumque iterumque  
 iterumque POamswz; thermis iterumque iterumque lavatur do; ternis  
 (ternis pr. B) iterum iterumque lavatur XAB: thermis iterum toties  
 iterumque CD; thermis iterum eunetis iterumque Glppmz; eunetis  
 iterum thermis iterumque h      ternis Heinsius: an ternis iterum  
 thermis iterumque?      labatur AG et pr. B: lavantur eaz; laudatur  
 pr. p      14. confecit l      15. Laetus q      Europae XABC: Eu-  
 rote G: Europes reliqui.      trepide O: tepida abchswzpxn: tepidae-  
 que C      busseta d: bureta hmo posuerunt Excerpta Frisingensia.  
 17. Te propterque tuam q      perque] quaeque G      lascive O  
 18. tu] te q      rogat aure pr. B



Mane salutatam venio, tu diceris isse

Ante salutatam; iam sumus ergo pares.

Sum comes ipse tuus tumidique anteambulo regis, 5

Tu comes alterius; iam sumus ergo pares.

Esse sat est servum, iam nolo vicarius esse.

Qui rex est, regem, Maxime, non habeat.

## XIX.

Felicem fieri credis me, Zoile, cena:

Felicem cena, Zoile? deinde tua?

Debet Aricino conviva recumbere clivo,

Quem tua felicem, Zoile, cena facit.

## XX.

Carmina Paulus emit, recitat sua carmina Paulus.

Nam quod emas, possis dicere iure tuum.

## XXI.

Basin das aliis, aliis das, Postume, dextram.

Dicis „Utrum mavis? elige.“ Malo manum.

## XXII.

Quid mihi vobiscum est, o-Phoebe novemque sorores?

Ecce nocet vati Musa iocosa suo.

3. ipse b [5. 6. om. T.] 5. iam comes q ipse] usque  
Heinsius. timidique G; tumidoque bchlq regi bchlq [7. 8. ap-  
ponit D.] 7. Esses adest servum T; Esse suum satis est l;  
Esse sat est servo Heinsius. nolo] modo s virarius T 8.  
[Apponunt Excerpta Frisingensia.] Quid rex T Maxime] Postume  
XABCDGI et Frisingensia.

XIX. \* Ad Zoilum T [1. 2. om. T.] 2. cena Zoile deinde  
tuam XABC; cenam Zoile dando tuam CHI, bodleianus et „lectio  
Gallicana“ margo Junii: coenam Zoile damno tuam q 3. Arcino  
T clivo] duro s; lecto MS Hassii in Sallust. Jug. CXIF.  
4. fecit pr.B

XX. De Paulo X 1. recita pr.B paulis pr.B [2.  
et XXI, 1. om. B.] Non quod G

XXI. \* Ad Postumum TX. 1. aliis das] das nobis e  
2. uavis elegit T; malis Heinsius. malo malum w

XXII. \* Ad Apollinem de Postumo T: De Postumo X. 1.  
nobiscum C est Phoebe bcs et pr.h

Dimidio nobis dare Postumus ante solebat  
 Basia, nunc labro coepit utroque dare.

## XXIII.

Non dicam, licet usque me rogetis,  
 Quis sit Postumus in meo libello,  
 Non dicam: quid enim mihi necesse est  
 Has offendere basiationes,  
 5 Quae se tam bene vindicare possunt?

## XXIV.

„Si det iniqua tibi tristem fortuna reatum,  
 Squalidus haerebo pallidiorque reo:  
 Si iubeat patria damnatum excedere terra,  
 Per freta, per scopulos exulis ibo comes.“  
 5 Dat tibi divitias. „Ecquid sunt ista duorum?“  
 Das partem? „Multum est.“ Candide, das aliquid?  
 Mecum eris ergo miser: quod si deus ore sereno  
 Annuerit, felix, Candide, solus eris.

## XXV.

Das nunquam, semper promittis, Galla, roganti.  
 Si semper fallis, iam rogo, Galla, nega.

XXIV, 6. des aliquid.

3. vobis  $\varphi$  4. cepit *BO*

XXIII. De Postumo *X*. 2. Quid sit *ABCG*  $\varphi$ : Qui sit  
*anex* 4. ostendere *schiz*  $\mathfrak{B}$  et *corr. a* 5. uicere *baw* pos-  
 siunt *l*

XXIV. \* Ad Candidum *TX*. 2. Squalidus  $\alpha$ : Squalidior  
*pr. ch* erebo *T*: Squalidior erebo  $\varphi$ : errabo vel horrebo *Heinsius*.  
 3. iubeas *corr. a*: iuvat  $\mu$  et *pr. u*: iubet e patria *corr. u* pa-  
 trism *T* 4. scopulos *T* 5. Dant *B*: Det *Heinsius*. Ecquid  
*Oan*: et  $\varphi$ : et quid *reliqui*. deorum *XABCG* 6. patrem *bq*  
 et *pr. h* est *om. C* des aliquid  $\varphi$  7. eris *om. pr. A*: ergo  
 eris *corr. A*: es ergo *abenez*  $\mathfrak{B}$ : eris igitur *l*: ergo miser es *mu*:  
 eris ergo miser cum *reliquis*  $\mathfrak{X}\varphi$  Quid *Heinsius*. 8. Adnuerit  
*TA*: Advāns *G*: Annuit o felix  $\varphi$

XXV. Ad Gallam *X*.

## XXVI.

Quod querulum spirat, quod acerbum Naevia<sup>3</sup> tussit,  
 Inque tuos mittit sputa subinde sinus,  
 Iam te rem factam, Bithynice, credis habere?  
 Erras: blanditur Naevia, non moritur.

## XXVII.

Laudantem Selium cenae cum retia tendit  
 Accipe, sive legas, sive patronus agas:  
 „Effecte! graviter! cito! nequiter! euge! beate!“  
 Hoc volui: facta est iam tibi cena, tace.

## XXVIII.

Rideto multum qui te, Sextille, cinaedum  
 Dixarit et digitum porrigito medium.  
 Sed nec paedico es nec tu, Sextille, fututor,  
 Calda Vetustinae nec tibi bucca placet.  
 Ex istis nihil es fateor, Sextille: quid ergo es? 5  
 Nescio, sed tu scis res superesse duas.

## XXVIII, 4. Vetustillae

XXVI. \* Ad Bithinicum TX. 1. sperat T acervum XAB;  
 oervum T Nevia TX: venia w 2. suos abechnoφμα: tuos  
 reliqui cum Xφ et margine Gryphū. sputa] spurea G deinde h  
 3. toraem factam B: terro factam be et pr.h: terre factum  
 i: terrae footam B: cererem fctam φ Bithinice BOh: Bithynice  
 a: Bithinice μν credit G 4. Venia T: Vinia G

XXVII. De Saelio XA: De Selio G [Epigrammata XXVII—  
 XXIX. nm. φ] 1. Saelium A: Senium G cenae Selium dum  
 h panit i, vide Burmannum in Ovid. A. A. I, 45. 3. Effecte  
 a: Effeto Iunius: Efneto i: Affecte o: Affectus m: Effecte reliqui  
 cum φ: Effate Lipsius. cito nm. φbs 4. est nm. i tacet μν  
 et „codex antiquus“ Domitii.

XXVIII. Ad Sextillum X. 1. Sextile δhμα, ut versu 3. 5.  
 cynaedum Oa: synedum G: emendum b 2. Duxarit pr.b  
 porrigito B 3. Sixtillio A 4. Vetostina Oμ: Venustine  
 B [5. 6. XABCG hoc loco omians interponunt Epigr. XXIX, 8—10.]  
 5. uil XABG 6. ut scis x super esse O

## XXIX.

- Rufe, vides illum subsellia prima terentem,  
 Cuius et hinc lucet sardonychata manus,  
 Quaeque Tyron totiens epôtavere lacernae  
 Et toga non tactas vincere iussa nives,  
 5 Cuius olet toto pinguis coma Marcelliano  
 Et splendent vulso brachia trita pilo;  
 Non hesterna sedet lunata lingula planta,  
 Coccina non laesum pingit aluta pedem,  
 Et numerosa linunt stellantem splenia frontem.  
 10 Ignoras quid sit? splenia tolle, leges.

## XXX.

- Mutua viginti sestertia forte rogabam,  
 Quae vel donanti non grave munus erat.  
 Quippe rogabatur felixque vetusque sodalis  
 Et cuius laxas arca flagellat opes.  
 5 Is mihi „Dives eris, si causas egeris“ inquit.  
 Quod peto da, Gai: non peto consilium.

XXIX, 5. Marcellano  
 fidusque 6. Cai

10. quis sit?

XXX, 3.

XXIX. Ad Rufum X. 1. Ruffe *na* tenentem *Olympa* et  
*pr. A* 2. et huc *m* nocet *AG*: et ignoscit *Heinsius Adver-*  
*sarius* p. 616. sardonienta *XBOpm*: sardonychata *a*: sardoniceata  
*ba*: sardonienta *Gw* 3. quotiens *bahl* lacernae *ACB* 4.  
 toga] coma *z* 5. pinguis *μ* Marcelliano *XOMM*: Marcellino  
*GB*: Marcelliano *pr. B*: Marcelliano *reliqui*: Marcelliano *Salmasius*.  
 6. vulso *adew* tota *is* 7. aeterna *X*: externa *Oblz*:  
 externa vel hesterna *m*: extrema *ma*: hesterna cum *reliquis* *Xpl*.  
 lingula *Olympa* 8. Coelna *b*: Cochina *A* pingit *Pabchmpawpula*  
 (pinguit) *B*: cingit *reliqui*: stringit *Heinsius*. aluta *s*: alacta *B*  
 9. numero saliant *B* stillantem *Lipsius*. 10. Ignoscas  
 1 quid sit *XABCGchlwypna*: qui sit *z*: quis sit *Oab* „et optimus  
 liber scriptus“ *Scriptum*: quid sint *sp* tolle] unde *i* legas *XBC*.

XXX. \* Ad Gaium TX.

1. sextertia *bla*: sextercia *G*  
 2. manus *A* erant *abhlzB* et *Gryphianae*. 3. fidusque  
*Pabchmpawpna*: felixque cum *reliquis* margo *Gryphii*. verusque *T*:  
 vetus *A* 4. lapsas e arca *Xh* fragellat *b*. 5. Is *n*  
 inquit *B* 6. Gai *TXABGai*: Cai *reliqui*.

## XXXX

Saepe ego Christinam futui. Det quam bene quaeris?  
Supra quod fieri nil, Mariane, potest.

## XXXII.

Mis mihi cum Balbo est, tu Balbum offendere non vis,  
Pontice: cum Licino est, hic quoque magnus homo est.  
Vexat saepe meum Patrobas confinis agellum,  
Contra libertum Caesaris ire times.  
Abnegat et retinet nostrum Laronia servum,  
Respondes „Orba est, dives, anus, vidua.“  
Non bene, crede mihi, servo servitur amico:  
Sit liber, dominus qui volet esse meus.

## XXXIII.

Cur non basio te, Philaeni? calva es.  
Cur non basio te, Philaeni? rufa es.  
Cur non basio te, Philaeni? lusca es.  
Haec qui basiat, o Philaeni, fellat.

XXXI, 1. Chrestillam      XXXIII, 4. Te qui basiat,  
hic, Philaeni,

XXXI. Ad Marianum X.      1. Christinam XAChopa: Cri-  
stinam BGOabap: Christinum „vetus codex“ Domitii: Chrestillam  
cas: Cristillam Am      2. De qua bene G: Sed quam bene anap  
fieri] tribui Helmsius.

XXXII. \* Ad Ponticum causidicum X: nullum lemma T.  
1. Ballo T: Balba pr.w      2. cum Licino est] cum Licino eppa  
et pr.x: cum Licinio b: cum Licino est reliqui cum Gruterianis et X  
3. Vexat] Verax w: Versat margo Iustinus Lemairii. Protha-  
bas a: Probas e: Protas B et pr.a: Portas b: Piotas e: Procax  
corr. l      4. Contra] Contrita A      5. Laronia GX: Latonia  
lppu: Latronia B et pr.B: Letonia adeow: Lectonia hz      6. Or-  
bata est A      vidua est m      [7. 8. apponit D.]      8. Est liber  
pr.A      qui velit H      essemus A

XXXIII. \* Ad Philaeni T: Ad Philenen X.      1. Philene  
XABCGowp ubique.      2. rufa es ABGua: russa es X: rustica  
es C      3. [om. p.] Post hunc versum Cuiacianus inserit haec:  
Cur non basio te Philaeni? falsa es. In B eadem leguntur pro versu  
quarto.      4. [om. T.] Haec qui basiat, o Philaeni, (basiato X:  
basiat te A:) fellat (fellat A) pXA: Hic qui basiat, o (te G)  
Philaeni, fellat Gz: Hic te qui basiat, Philaeni, fellat deip: Te qui  
basiat, o Philaeni, fellat Ca: Te qui basiat, ia, (hic hz: om. Owu  
et pr.w) Philaeni, fellat Ouhama: Sed qui te basiat Philene fellat p

## XXXIV.

Cum placeat Phileros tota tibi dote redemptus,  
 Tres pateris natos, Gall, perire iame.  
 Praestatur cano tanta indulgentia cunno,  
 Quem nec casta potest iam decuisse Venus.  
 Perpetuam dii te faciant Philerotis amicam,  
 5 O mater, qua nec Pontia deterior.

## XXXV.

Cum sint crura tibi simulent quae cornua lunae,  
 In rhytio poteris, Phoebe, lavare pedes.

## XXXVI.

Flectere te nolum, sed nec turbare capillos,  
 Splendida sit nolo, sordida nolo cutis;  
 Nec tibi mitrarum nec sit tibi barba reorum:  
 Nolo virum ninium, Pannice, nolo parum.  
 5 Nunc sunt crura pilis, et sunt tibi pectora setis,  
 Horrida, sed mens est, Pannice, vulsa tibi.

XXXIV, 5. faciant di te XXXVI, 5. Sunt tibi crura

XXXIV. Ad Gallam X. 1. redemptis pr. B 2. Tris  
 Oabchw notos G Galle B 4. decuisse e 5. Perpetuo  
 G te dii AG: Di te perpetuam l 6. Pontica abcmawqX,  
 Arondellianus et pr. h

XXXV. \* Ad Phocum TX. 1. sunt XAB: sic q crura  
 Ap similent TXBb et pr. a 2. In rhytio a: In brathio T:  
 In rhytio qm et margo hp: In rhidio pl: In brutio h: In Brythio  
 B: In rytthio A: In rityo X: In rithio Gw: Intirio B: Imbrutio h:  
 Imbriolo O et Domitius in editione Veneta 1480.: Umbriolo q: In  
 ricta margo X: In rivo Vindob. 3.

XXXVI. Ad Pannicum X. 1. Pectore behlpawm et corr. a:  
 Flectere reliqui cum P et codice Hutteri in Iani Gulielmii Verisimili,  
 III, 17. 2. Sordida sit nolo, splendida x 3. mitrarum]  
 „af. mimorum“ e 4. viri Heinians. 5. Nunc tibi crura  
 qm: Nunc sunt crura G: Nunc sunt crura (crura A) reliqui cum  
 P, Bongarsiano et m. et sunt tibi] et nunc sunt G saotis A:  
 om. a 6. Orrida X volsa XABOabchwqX



illis empt. ii. XXXVII. et animos iro.

**Q**uidquid ponitur hinc et inde verris,  
 Mammas summis imbricemque porci  
 Communemque duobus attagenam,  
 Mullum dimidium lupumque totam  
 Muraenaeque latus femurque pulli  
 Stillantemque alica sua palumbum.  
 Haec cum condita sunt madente mappa,  
 Traduntur puero domum ferenda.  
 Nos accumbimus otiosa turba.  
 Ullus si pudor est, reponere cenam;  
 Cras te, Caeciliane, non vocavi.

## XXXVIII.

**Q**uid mihi reddat ager quaeris, Line, Nomentanus?  
 Hoc mihi reddit ager; te, Line, non video.

## XXXIX.

**C**occina famosae donas et ianthina moechae;  
 Vis dare quae meruit munera, mitte togam.

## XL.

**U**ri Tongilius male dicitur hemitritaeo.

XXXVII. \* Ad Caecilianum conipetam TX. 1. Quicquid  
 T vortis asw 2. summis Oμx; summis δi; sumis w: somen  
 φ. 3. [om. T.] atagenam Oμx; attacenam x 4. Mnum μ: Nul-  
 lum Op lupumque] apumque φ 5. Muraenae latus s [6. 7.  
 8. 9. om. T.] 6. Stillantemque XABGchlpB et pr.G halica  
 XABGOδhμx; halyca B 7. Hoc condita φ 9. Nos] Nec  
 h accumbimus O 10. dponere φ 11. Ceciliane te T vo-  
 cavi φXABCGOmswla, palatinus alter, pr.a et margo h: vocabo T  
 bchlpμx et corr.a: videbo φ

XXXVIII. \* Ad Linum TX. 1. Quod mihi redat pr.B  
 Nomentanus Lino quaeris imo nomena lanus φ 2. reddet AB  
 „vel ne videam“ margo G manu secunda.

XXXIX. De moecha X. 1. Cocina δ formosae s et  
 pr.a: fastosio Rois. et iacinthina em et margo a; et iacentina  
 b; et iantina s: iacintina x: hiacintina φ

XL. \* De Tongilio goloso T: De Tongillio giloso X. 1.  
 Viri XB Tongilius s emitriteo TXABG: hermitritaeo Oa;  
 thermitriteo w; hemitritaeo b

- Novi hominis fra<sup>1</sup>udes: Er<sup>2</sup>it atque sitit.  
 Subdola tenduntur, crassis nunc retia, turdis.  
 Hamus et in<sup>3</sup> nullum mittitur atque lupum.  
 5 Caecuba saccentur quaeque annis coxit Opimi.  
 Condantur parco fusca Falerna vitro.  
 Omnes Tongilium medici iussere lavari.  
 O stulti, febrem creditis esse? Gula est.

## XLI.

- „Ride si sapis, o puella, ride“  
 Pelignus, puto, dixerat poeta,  
 Sed non dixerat omnibus puellis.  
 Verum ut dixerit omnibus puellis,  
 5 Non dixit tibi: tu puella non es,  
 Et tres sunt tibi, Maximina, dentes,  
 Sed plane piceique buxeique.  
 Quare si speculo mihique credis,  
 Debes non aliter timere risum,  
 10 Quam ventum Spanius manumque Priscus,

XL, 2. mores 3. crassis modo XLI, 6. Nam  
 tres 10. vatius manumve lippus

2. Novi] Nou. w fraudes T<sup>1</sup>mas et Gruteri tertius; mores  
 reliqui cum D. [3. 4. apponunt Excerpta Frisingensia.] 3. ten-  
 dentur XC modo Op<sup>1</sup>na: nunc reliqui cum X: nunc crassi tendun-  
 tur Frisingensia. tardis] cervis T 4. Hamis T<sup>1</sup>o milvum  
 Frisingensia: malum p<sup>1</sup> 5. saccentur CB: siccantur p<sup>1</sup>: siccantur  
 T: siccantur Obchawap<sup>1</sup>: coquantur l: saccentur reliqui cum  
 „omnibus MSS“ Scriverii. annis pr. G Opimi T<sup>1</sup>na: Opimis x:  
 Opimus reliqui: Opimius Roius. 6. Condetur X: Conduatur  
 T<sup>1</sup> fusca GB et MS Scriverii: algra Op Palerna viro s  
 7. lassero T teste Heinso. levati s 8. Quod stulti c

XLI. \* Ad Maximinum T: Ad Maximinam X. [1-8. om. T.]

1. Vide si sapis G o om. φ 2. puto] petto B 4.  
 [om. pr. G.] Verum ut] Verum c: Quamvis p<sup>1</sup>na: Verum ut reliqui  
 cum „optimo codice duobusque aliis“ Scriverii. 5. Ante v. 4. b  
 6. Nam tres Tp, sed vide ad v. 12. Maximina a: Maxima b  
 7. plani G piceique X buxeique T: bureique d: „al. rubei-  
 que“ c / 9. risum] tussim φ 10. Qui ventum T Panius T:  
 Spanius φ: vacuus Flehencula Gruteri: vatius Scriverii. manumve  
 Pabehpaz et Viennensis: manumve w Crispus X: lippus Viennensis.

Quam cretata timet Fabulla nimbū,

Cerussata timet Sabella solem.

Vultus indue tu magis severos,

Quam coninx Priami nurusque maior.

Mimosa ridiculi Philistionis

Et convivium nequiora vita,

Et quidquid lepida procacitate

Laxat perspicuo labella rima.

Te maestae decet assidere matri.

Lugentive virum piuvne fratrem,

Et tantum tragicis vacare Musis.

At tu indicium secuta nostrum

Plora, si sapis, o puella, plora.

# XLII.

Zoile, quid solum sublato podice perdis?

Spurcius ut fiat, Zoile, merge caput.

13. induito

20. Lugentique virum piuvne

11. Quam] Quae T. creta O: creta tabula timet q. Fabulla alimbū Cerussata timet om. A et pr. G. Fabulla] Fabula TO: tabula baw: tabella obmpux. 12. Cerussata Xq: Cerusa timet B: q. cerussata G. Tabella Tq. In T versus sic se excipiunt: 10. 12. 11. 6. 7. 13 sqq. 13. Vultus ob. Indue tam G: finge tuos X: induito Heinzius. saevos T. 14. Que coninx Priami T: Quam coninx (sic et hinc) Priami X: Quam coninx Priami AB 15. Mimosa b: Minimos w. Philistionis abetw. 16. nequiae T. 17. epida x. 18. Lassat q. perspicuo pr. B: prospicua; corr. prospicuo T: perpetuo bA. tabella ctp: puella XAB: puellas G. risit px. 19. Te maestae T. adsidere TX mari T. 20. Lugentive Tp: Lugentemque obetwq: Lugentique reliqui. virum] virum q. piuvne T: piuvne reliqui. 21. E tantum T. vagare T: vocare XB. 22. Ad tu T: Aptu XAB: Aptum C et pr. G: At tuum i: Aut tu Heinzius. 22. 21. transponit w.

XLII. Ad Zoilum X.

1. solum q. sub lato s: sublato b: sublato corr. a: sublato B: soluto h: perdis codex Barthii Adversarii XXXI, 1. unde is fecit quid solio sublato podice parcis? 2. Spurcius p q B. has XABCB: „ut faciat“ G. merge B: terge Heinzius.

inudum XLIII.3 tamit etaleto unum)

- Κοινὰ φίλων haec sunt, haec sunt tua, Candide, κοινὰ,  
 Quae tu magniloquas nocte dieque sonas:  
 Te Lacedaemonio velat toga lora Galaeo  
 Vel quam seposito de grege Parma dedit,  
 5 At me quae passa est furias et cornua tauri,  
 Noluerit dici quam pila prima suam.  
 Misit Agenoreas Cadmi tibi terra lacernas:  
 Non vendes nummis coccina nostra tribus.  
 10 Tu Libycos Indis suspendis dentibus orbes.  
 Fulcitur testa fagina mensa mihi.  
 Immodici tibi flava tegunt chrysendeta mulli:  
 Concolor in nostra, cammare, lance rubes.  
 Grex tuus Iliaco poterat certare cinaedo,  
 At mihi succurrit pro Ganymede manus.  
 15 Ex opibus tantis veteri fidoque sodali  
 Das nihil et dicis, Candide, κοινὰ φίλων?

### XLIII, 5. furiosi cornua

XLIII. Ad Candidum X. 1. Κοινὰ φίλων haec sunt, haec sunt tua, Candide, κοινὰ φίλων: Coena philon haec sunt (exsunt A. et pr.G) tua Candide coena XABG: Κοινὰ φίλων haec sunt tua semper Candide κοινὰ X: Candide κοινὰ φίλων (vel mensa philon) haec sunt tua Candide κοινὰ (κοινὰ bis per πάντα Gpu). COCHLEA et Gracis omittis d: Candide τα κοινὰ φίλων σου, κοινὰ haec sunt tua Candide u: (Candide (spatium vacuum) haec sunt tua, candide (spatium vacuum) q. 2. magnilocus AB: magniloquis X: magnificus o. 3. lata pr.G: leta pr.h. 4. supposito s. terra dedit XABCG et margo au, vide Epigr. XLVI, 6. 5. Ad me B forias et CGO: foria sed XAB: Iaria et P: foriali Gruterus: furiosi reliqui cum Badleiano. 6. prima pila u sua i. 7. Agenorides Iuniorae. Catm B. 8. vendes s: vendas G. 9. Lybicos Xq. orbis X. 10. testa XABG: „al. testa“ margo G. facina A. 11. chrysendeta X: chrysendata μ: chrisendo timulli w: crisendeta O: crisendita d: crysendata q: chorus endeta A: chorus sendetam ulli B: chorus endera pr.G muli a. 12. cammare qμ: camare X: cammere B: camere d: camerae pr.G „al. gamare:“ tam mare w: tam mane pr.h. 13. Crestans B poterit corr. q cartare A: cantare pr.G. 15. fidoque pr.A 16. nihil A κοινὰ φίλων om. duq et pr.x: coena philon XABGO: κοινὰ φίλων μ: κοιναφίλων corr.x

audientiaque ab XLIV. annui tunc ois

**E**mit seu puerum togamve petam  
 Seu tres, ut puta, quattuorve libras,  
 Sextus protinus ille fenerator,  
 Quem nostis veterem meum sodalem,  
 Ne quid forte petam timet cavetque,  
 Et secum, sed ut audiam, susurrat:  
 „Septem milia debeo Secundo,  
 Phoebus quattuor, undecim Phileto,  
 Et quadrans mihi nullus est in arca.  
 O grande ingenium mei sodalis!  
 Durum est, Sexte, negare, cum rogaris,  
 Quanto durius, antequam rogeris!

## XLV.

**Q**uae tibi non stabat praecisa est mentula, Glypte.  
 Demens, cum ferro quid tibi? Gallus, gras.

## XLVI.

**F**lorida per varios ut pingitur Hybla colores,  
 Cum breve Sicaniae ver populantur apes,  
 Sic tua suppositis collucent praela lacernis.

## XLVI, 3. pellucet

XLIV. Ad Sextum feneratorem X. 1. Emit \* et corr. B:  
 Emit h: Enim margo a: Cum aw togamque l 2. tris P  
 ut puta XBCcl: vel puta Pabnoz: ut puto AGO: vel puto reliqua:  
 4. nosti x 6. sed ut xl Iunianae: sic audiam pr. B:  
 sic ut reliqui, ex I, 96, 3. audiat X 8. Phoebus vel suo  
 quattuor et undecim C undecia q: decem e Phileto X 9.  
 nullam e 11. Sexte] septem q negare] rogare l cum] quod  
 e rogeris Oabhsuapua 12. rogaris C

XLV. Ad Clyptum X. 1. preelosa est G Clypte X:  
 Clypto B 2. eum testa margo Iunianae Lemairii. eris q

XLVI. \* Ad Nevolum TX. 1. ut piagitor] abi piagitur B:  
 depingitur l: ut tiagitur aswp Hilba w 2. Sicaniae T: Si-  
 caviae u populatur s 3. subpositis B: subpostas T: bespositis  
 codex Iani Gulielmii Verisimill. III, 7. et pr. G: compositis X  
 lucent BG et codex Gulielmii: conlucent TXAC: perlucet Opus  
 perlucet vel pellucet reliqui. praela Ta: prela Olaso et „optima  
 MSS“ Gruteri: teeta u: praeda Gryphianae: praela reliqui cum  
 X et codice Gulielmii. lacervis q: lateris T: lacernas pr. x: lu-  
 certas w: racemis margo m

Sic micat innumeris artula synthesibus,

- 5 Atque unam vestire tribus tua candida possunt,  
 Appula non uno quas grege terra tulit.  
 Tu spectas hiemem succinoti, laetus amici  
 Proh scelus! et lateris frigora trita times.  
 Quantum erat, infelix, pannis fraudare duobus,  
 10 Quid metuis? non te, Naevole, sed tinea?

### XLVII.

Subdola famosae moneo fuge retia moechae,  
 Levior o conchis, Galle, Cytheriacis,  
 Confides natibus? non est paedico maritus:  
 Quae faciat duo sunt: irrumat aut futuit.

### XLVIII.

Cuponem tantumque balneumque,  
 Tonsores tabulamque calculosque  
 Et paucos, sed ut eligam, libellos:  
 Unum non nimium rudem sodalem

8. trita mei 10. Quid renuis?

4. Sic lueet h innumeris T: immancris φ syndysibus x  
 [5.6. om. T.] 5. tua vellera Cychleppus: tua candido m et pr. G:  
 tua candida reliqui cum φ, Bongarsiano et codice Gulielmii. possint  
 Heinsius. 6. Apula XABCdel non uivco Heinsius. 7. Tu  
 expectas b: Suspectas e succeneti pr. G iactus e 8. lateri  
 behlB: later T tuta Ozuma et margo p: tua φ: trita reliqui cum  
 tribus Gruteri, X et codice Gulielmii: tumes pr. C: mei Scriverius.  
 9. erat om. T fraudere w et corr. a 10. Quid metuis?  
 T et Roi collatio Amstelodamensis: Quod metuis Cφ: Quid rennis  
 φXGOpazl et margo m: Quod rennis (rennis A) ABXm: Quem  
 rennis behlB et margo a: Non metuam a: Non metuas wpm uoa  
 te] monte T: mortem Caupuma Nevule aw: Nevola [pr. G: Noe-  
 vele A tinea] times XCφ et pr. a: timas, corr. tiapas, T

XLVII. \* Ad Gallum TX. 1. formosae elaz et pr. ap  
 rothia (corr. retia) moethne T 2. Levior oconcis T: Levior o  
 oonchis XAC et corr. G: Levior est conchis B: Leniote couels b:  
 Leniar conchis aw Gallacci theriacis T: cythariacis aw et pr. G h:  
 titheriacis XB [3. 4. om T.] 3. Confides XACGz et Iunianae:  
 Confidis reliqui cum Gruterianis. 4. irrumat ahaw aut et h p

XLVIII. Ad Rufum X. 1. Cuponem ap 2. Tonso-  
 remque O tabulasque h calculumque s 5. 6. transpositi a Iunio.

Et grandem puerum diuque laevem  
 Et caram puero meo puellam:  
 Haec praesta mihi, Rufe, vel Butuntis,  
 Et thermas tibi habe Neronianas.

5

## XLIX.

Uxorem nolo Telesinam ducere: quare?  
 Moecha est. Sed pueris dat Telesina. Volo.

## L.

Quod fellas et aquam potas, nil, Lesbia, peccas.  
 Qua tibi parte opus est, Lesbia, sumis aquam.

## LI.

Unus saepe tibi tota denarius arca  
 Cum sit et hic culo tritior, Hyllæ, tuo,  
 Non tamen hunc pistor, non auferet hunc tibi copo,  
 Sed si quis nimio pene superbus erit.  
 Infelix venter spectat convivia culi  
 Et semper miser hic esurit, ille vorat.

5

XLIX, 1. 2. Thelesinam et Thelesina      LI, 3.  
 caupo

5. parum p      6. Et om.s cara H      7. Bitontis pρuka:  
 Bitonti e; Bytantis O: Bisanti Incobus Bononiensis.      8. Et the-  
 runas G

XLIX. \* De Thelesina T: De Telesina X.      1. Thelisinam  
 G      2. set B      da pr.B

L. Ad Lesbiam X.      1. fallas X      et quam XAB; et quod  
 G      potes w: partes s      mi Lesbia G      2. est om. XA: qua  
 tibi opus parce Lesbia B      summis O

LI. Ad Chyllum X: Ad Hyllum A.      1. archa GA      2.  
 Hyle Oμκα: Hile bh: ille XBGaswρ      3. aufert b      hoc ϕ  
 caupo s et margo a      4. penne a      erit] cat Heinzius.      5.  
 culo pr.B      6. exurit bh

## LII.

Novit loturos Dasius numerare: poposcit  
Mammosam Spatalen pro tribus: illa dedit.

## LIII.

Vis fieri liber? mentiris, Maxime, non vis:  
Sed fieri si vis, hac ratione potest.

Liber eris, cenare foris si, Maxime, noles,  
Veientana tuam si domat uva sitim,

5 Si ridere potes miseri chrysendeta Cinnæ,  
Contentus nostra si potes esse toga,  
Si plebeia Venus gomino tibi vincitur asse,  
Si tua non rectus tecta subire potes.

Haec tibi si vis est, si mentis tanta potestas,  
Liberior Partho vivere rege potes.

10

## LIV.

Quid de te, Line, suspicetur uxor  
Et qua parte velit pudiciorem,

LII, 1. loturas

LIII, 2. potes.

LII. De Dasio Spatale X. [Om. hoc Epigramma pr.G.] 1. Movit *mw* loturos *FXBCGOelpozua* et corr. *h*, pr. *u* et, ut videtur, *q*: littoros *A*: letoros *b*: lecturos pr. *h*: loturas *s*: loturas *ax*, tres Gruteri et corr. *u*: lieturas *Iunianae*. Dasius] Clausius e numerare] „at. munerare“ *G* 2. Mamosam *XA* Spatalem *Gqum*: Spattalem *B*: Spattale *X*: Spatelem *abhw* illa] *uua* *b*

LIII. \* Ad Maximum TX. 1. libera mentiri *XB* et pr. *A*: liber mentiri, corr. ac mentiri, *G* Maxime *a* 2. Set *B* potest *T*: potes reliqui. [3. 4. 9. 10. apponit *D*.] 3. Maxime] Scevole *D* uoles *D*: uolles *XABCGw* et in rasura *a*: nolis reliqui: tolle *Heinsius*. 4. si movet pr. *G*: si foveat *Heinsius*. uva] illa *B* 5. chrysendata *Osw*: erysendata *q*: chrisendata *T* Cluse *T*: Cyonae *u* 6. si potes esse toga om. pr. *B* 7. genio pr. *b* inicitur *B*: iungitur *Heinsius* in Ovid Remed. Amor. 407. axe *c* 8. 9. transportant *AB* 8. tectus *u* tecta] taula *XBC* [9. 10. om. pr. *Cl*.] 9. Nec tibi *T*: Hoc tibi si vis est, in te si tanta potestas *Heinsius*. 10. Parto *T*

LIV. Ad Linum X. 2. pudicior est pr. *G*: puditiorem *X*: podicitiorem *Bbehlw*, vide Burmann. in Anthol. II, p. 505.



Certis iudiciis satis probavit,  
Custodem tibi quae dedit spadonem.  
Nil nasutius hac maligniusque est

5

## LV.

Vis te, Sexte, coli: volebam amare.  
Parendum est tibi: quod iubes, colere:  
Sed si te colo, Sexte, non amabo.

## LVI.

Gentibus in Libycis uxor tua, Galle, male audit  
Immodicae foedo crimine avaritiae.  
Sed mera narrantur mendacia: non solet illa  
Accipere omnino. Quid solet ergo? Dare.

## LVII.

Hic quem videtis gressibus vagis lentum,  
Amethystinatus media qui secat Septa,  
Quem non lacernis Publius meus vincit,  
Non ipse Cordus alpha paenulatorum,

LV, 2. coleris. LVI, 1. notatur LVII, 4.  
Codrus

3. Et certis *A* iudiciis *pr.a* probabit *BC* et *pr.G* quae  
tibi *s*: tibi quem *bch* 5. nasutius *w*: nasutius *q* hac] ac  
*X* maligniusque est] maligniusque *XABCG*

LV. Ad Sextum *X*. 1. volebam *XABCw* et *pr.G* amari  
*c* 2. Parendum *pr.G* colere *XBCq* et *corr.G*: colore *A* et  
*pr.G*: coleria reliqui. 3. te *om.i* Sexte colo *Oabchlwq*

LVI. \* Ad Gallum *T*: Ad Gallum de uxore *X*. 1. Deoti-  
bus *aw* Lybiis *T*: Libicia *X* male audit *TCOabchlmpruzpua*,  
*parisinus* 8284. et *corr.G*: ma laudit *AB*: mala *pr.G*: me laudat *X*:  
Galle audit *q*: notatur *Iunianae*: laborat *codex Cantabrigiensis H'aevi*  
*Indic, Sallust. s. v. Immodicus*. 2. foedae *asw*: sordet *q*  
crimen *Taw* 3. mea *s* oarratur *T* nam solet *h*: uxo *om*.  
*pr.b*: si solet *corr.b* ille *s* 4. Accipere *T*: Omnino accipere *G*

LVII. De micropsico divite *X*: De M. Cropsico *s* 1. lentii  
*pr.G* media qui secat Septa *Opxa* et *corr.a*: media quem secat  
secta (saetta *A*: acta *G*) *XABG*: media qui (pr. quia) aecat via *i*:  
mediam qui secat viam reliqui cum *B* 3. laceroia] cernis  
*XABC*: erinia „vel cernis“ *G* Publicus *c* vincit meus *s*  
4. Cordus *XABG*: Codrus reliqui.

- 5 Quem grex togatus sequitur et capillatus  
 Recensque sella linteisque lorisque:  
 Oppigneravit modo modo ad Cladi mensam  
 Vix octo nummis annulum, unde cenaret.

## LVIII.

**P**exatus pulchre rides mea, Zoile, trita.  
 Sunt haec trita quidem, Zoile, sed mea sunt.

## LIX.

**M**ica vocor: quid sim cernis, cenatio parva:  
 Ex me Caesareum prospicis ecce tholum.  
 Frange toros, pete vina, rosas cape, tingere nardo:  
 Ipse iubet mortis te meminisse deus.

## LX.

**U**xorem armati futuis, puer Hylle, tribuni.  
 Supplicium tantum num puerile times?

7. Claudii modo ad mensam LIX, 4. dememinisse  
 LX, 2. dum puerile times.

5. Que B 6. linteisque O 8. modo modo ad Cladi  
 (Gladi P: Claudi A) mensam PA et Salmasius de mod. usur. p. 701.  
 et Exercitt. Plin. p. 149.: modo ad Claudi (Claudii corr.B) mensam  
 XBCGelswq: modo ad mensam Claudi (Claudii b) bh: Claudi modo  
 ad mensam a: ad modo Claudi mensam pax: ad Claudi (Claudii mx)  
 modo mensam Omz: Oppigneravit Claudiam modo ad mensam Hein-  
 sius Adversarii p. 529. 8. Vix] Bis q nummis B aulam  
 paene omnes. cenarat „vel cenaret“ G

LVIII. \* Ad Zoilum T: Ad Zoilum X. 1. Vexatus behB  
 mea] me A

LIX. De cenatione micas X. 1. Pica l: Mensa G qui  
 sim c: quem sim z 2. Et me a tholum] „al. diolum“ G:  
 torum behB et pr.h: totum w 3. Fringe G thorum behB  
 et pr.G rosas] „thoras vel togas“ margo b cape rosas h  
 tingere ABCGaz: cingere c: tinge O: et ungere vel tangere Hein-  
 sius. Scande toros: pete vina: rosas cape, et ungere nardo margo  
 Iuntinae Lemairii. 4. te timuisse decus pr.G: dememinisse „haec  
 est obliuisci: ita habet codex vetustissimus cum manu librariorum:  
 haectenus lectum meminisse“ Domitius. Vide Fossil Aristarch. III, 39.  
 p. 889. edit. Halens.

LX. Ad Hylum X. Hyle Opuz: Hile bh 2. tantum]  
 facti X num GO et corr.A: nec Xq et Bononiensis: dum reliqui.  
 puer hile b et pr.h: puer hille (pr.G hile) BCGOctq: puer ille  
 pr.B: puer Hyle O.A: puer Hyle XAns et Bononiensis.

Vae tibi, dum ludis, castraberis. An mihi dicis  
„Non licet hoc?“ Quid? tu quod facis, Hylle, licet?

## LXI.

Cum tibi vernarent dubia lanugine malse,  
Lambebat medios improba lingua viros.  
Postquam triste caput fastidia vespillonum  
Et miseri meruit taedia carnificis,  
Uteris ore aliter nimisque aerugine captus  
Allatras nomen quod tibi cunque datur.  
Haereat inguinibus potius tam noxia lingua:  
Nam cum fellaret, purior illa fuit.

## LXII.

Quod pectus, quod crura tibi, quod brachia vellis,  
Quod cincta est brevibus mentula tonsa pilis:  
Hoc praestas, Labiene, tuae — quis nescit? — amicae.  
Cui praestas, culum, quod, Labiene, pilas?

3. castrabere, iam mihi dicis, LXI, 6. datum est.  
7. tua noxia LXII, 4. quem, Labiene,

3. qui ludis *Benoniensis*. iaudis *pr.p.* castraberis *AG*: castraveris *X*: castrabere reliqui. au „vel iam“ *G*: au *corr.A*: at *Heinsius*: iam reliqui, fortasse ex 63, 4. dicis *XABCG*: dicis reliqui. 4. quid] die vel quin *Heinsius*. hoc quod tu *Bp* quod licet *Hylle* facis *e*

LXI. De infame *X*. 1. dubia] tenera *abchmnpq* et *codex Pulmanni*. 2. medius *A*. 3. vespillonum *COclpx*: vispillonum *BGx*: vispillionum *Xabhwq*: his pillorum *A*. 4. metuit *Heinsius*. 5. minimaque *AGlaw*, *Fiennensis Gruteri* et *corr.a*: minimaque *B*: miseraque *X*: nimia *q* aerugine *XECGIX* et *Viennensis*: aerygie *A*: aurigine *O*: rubigine *huxl* et „al. rubigine“ *e*: rudigine *q*. 6. dator *XABCGO*: datum est reliqui cum *pm* et *Bongarsiano*. 7. unguinibus *XAB* iam noxia *XX*: via noxia („vel iam“ *G*) *BG*: viam noxia *A*: tua noxia *Cip*: tibi noxia *Heinsius*. 8. fallaret *pr.BG*: falleret *bp* purior illa fuit] fecerant illa minus *m* (ex *I*, 22, 8.): tristior illa fuit *q*

LXII. \* Ad Labieum *TX*. 1. vellis *a*. 2. ievibus *O* pilis *T*. 3. perstas *O* Labiene *T* quis] qui *T*. 4. quod] *TXABGOIX*: quid *a*: quem reliqui. Labiane *axx*: Laviane *T* pilis *X* Cum vellis culum, cui Labiene facis? *codex Pulmanni*.

## LXIII.

Sola tibi fuerant sestertia, Miliche, centum,  
 Quae tulit e sacra Leda redempta via.  
 Miliche, luxuria est, si tanti dives amares.  
 „Non amo“ iam dices: haec quoque luxuria est.

## LXIV.

Dum modo causicum, dum te modo rhetora fingis  
 Et non decernis, Laure, quid esse velis,  
 Peleos et Priami transit et Nestoris aetas  
 Et fuerat serum iam tibi desinere.  
 6 Incipe, tres uno perierunt rhetores anno,  
 Si quid habes animi, si quid in arte vales.  
 Si schola damnatur, fora litibus omnia fervent,  
 Ipse potes fieri, Marsya, causicus.  
 Eia age, rumpe moras: quo te sperabimus usque!  
 10 Dum quid sis dubitas, iam potes esse nihil.

LXIII, 4. haec mage  
 storis annos 8. potest

LXIV, 3. transti vel Ne-  
 9. spectabimus

LXIII. Ad Milichum X. 1. fuerat s: fuerant *Gryphianae*.  
 1. 3. Milliche h: Milliee φ: Mellehe *ασμα* 2. redepta G  
 3. si tanti] stanti B: stante X amaris *Obchmucφzμz* (non  
 2) 4. Sed non iam dices φ haec] hec m mage μz et corr. n:  
 magna pr. n et Veneta 1485: quinque cum reliquis AB et λ

LXIV. \* Ad Laurum causicum TX. [Versus 1—4. et 9. 10.  
 apponit D.] 1. Dum te causicum D dum te mihi O: tum  
 te modo T rethora TA: rechora D 2. dum deceruis D  
 disceruis s Laure TXABCD O z X: Taure reliqui. quid] quis  
 XB et corr. G: quod b 3. transtis X: transti *Scriverius*. et  
 Nestoris TXABCDGOI φ: ut Nestoris φ: vel Nestoris reliqui cum X.  
 uetas] annos X et „nonnulli“ *Scriverii*. Nestoris D Eu Peliae  
 et Priami transtisti et Nestoris annos *Heinsius*. 4. fue erat T:  
 fuerit corr. a servum D: secum φ desidero pr. G: dinero pr. B:  
 deserere D 5. periuit et B rethores T: rehteres φ 6.  
 Si quis T arce pr. B 7. Discola T 8. potes T φ: po-  
 test reliqui. Marsya T: Marsis XBO μz 9. Eia TX: Eia  
 D quod te D sperabimus DGO h o z φ z et *Dongarsianus*: spera-  
 vimus TXABC h z φ: spectabimus *apsma*: spectavimus e: quo de-  
 sperabimus *Heinsius*. 10. quis sis XABC φ: qui sis C

## LXV.

Cur tristiozem cernimus Saleianum?

An causa levis est? „Extuli“ inquit „uxorem.“

O grande fati crimen! o gravem casum!

Illa, illa dives mortua est Secundilla,

Centena decies quae tibi dedit dotis!

Nollem accidisset hoc tibi, Saleiane.

5

## LXVI.

Unus de toto peccaverat orbe comarum

Annulus, incerta non bene fixus acu.

Hoc facinus Lalage, speculo quo viderat, ulta est

Et cecidit saevis icta Plecusa comis.

Desine iam, Lalage, tristes ornare capillos,

Tangito et iusanum nulla puella caput.

Hoc salamandra notet vel saeva novacula nudet,

Ut digna speculo fiat imago tua.

5

LXV, 2. inquis,

LXVI, 4. sectis

6. Tangat

8. tuo

LXV. Ad Saleianum X.

1. cernis G

Saleianum PA:

Saleianum XBCG: Saleianum reliqui.

2. lenis aw Extuli

et: Extulit ABCGOaswzppm: inquis extulit bhp et quidam Ouden-

darpiani: untulit X inquit XABCGp: inquis reliqui.

3. gra-

vem] grandem B

4. Illa illa

Illu GOp est mortua dives

Op Secunda illa B

5. deciesque mihi q

6. Nollet pr.A

accidisse cp haec c Saleiane et Saleiane idem qui versu 1.

LXVI. \* Ad Lalagen TX.

1. torto Heinsius in Ovid.

Amorr. I, 14, 18., in exemplari suo delevit.

2. inserta Heraldus.

3. Lalage X: Lalage B: Lalages C quod Tehwppm:

quom l.

4. Et cecidit] Caeditur et Heinsius Adversariis p. 521.

saevis icta TXAB: sectis icta GOpsppm: sectis ulta C et

margo ab: sectis laeta beh et pr.aw: saevis laeta corr.a: „aegra

vel ulta“ margo aw Plecussa T: Phlegusa Phhmwpp et Bon-

garsianus: Flegusa Opm

5. Desine tam Iunianae. Lalage X,

quod reponit Heinsius Adversariis p. 524. tristis abhw: tristeis a

onerare XAB (honere) CG

6. Tangit T et Vaticanus

Heinsii: Tangito Heinsius l. e.: Tangat reliqui. et iusanum] vel

sauum s

7. salamandra O vocet bhw: „alii voret“ margo b

vel] et c saeva] nuda behB novacula T: novacula A

8. Dignior ut speculo codex vetus Cagnerii. tua Tabepwzpp

et pr.Gw: tuo reliqui: Ut digna (vel indigna ut) speculo fiat imago

suo Heinsius l. e.

## LXVII.

Occurris quocunque loco mihi, Postume, clamas  
 Protinus et prima est haec tua vox „Quid agis?“  
 Hoc, si me decies una conveneris hora,  
 Dicis: habes puto tu, Postume, nil quod agas.

## LXVIII.

Quod te nomine iam tuo saluto,  
 Quem regem et dominum prius vocabam,  
 Ne me dixeris esse contumacem:  
 Totis pilea sarcinis redemi.  
 5 Reges et dominos habere debet  
 Qui se non habet, atque concupiscit  
 Quod reges dominique concupiscunt.  
 Servum si potes, Ole, non habere,  
 Et regem potes, Ole non habere.

## LXIX.

Invitum cenare foris te, Classice, dicis:  
 Si non mentiris, Classice, dispeream.  
 Ipse quoque ad cenam gaudebat Apicius ire:  
 Cum cenaret erat tristior ille, domi.  
 5 Si tamen invitus vadis, cur, Classice, vadis?  
 „Cogor“ ais: verum est; cogitur et Silius.  
 En rogat ad cenam Melior te, Classice, rectam.  
 Grandia verba ubi sunt? si vir es, ecce, nega.

LXVII. Ad Postumum X. 2. prima ] proxima XA: haec  
 tua est proxima vox B 3. si me ] mihi si X cum veneris  
 XBK et corr. A 4. tu om. bno quid w

LXVIII. Ad Olenum X. 1. salutae pr. G 2. Quem]  
 Quod B Quem regem dominum deum prius φ 3. Non me  
 pB 4. pilea XAB 7. Quid] Que h 9. [Om. Xb et  
 pr. p.] reges h

LXIX. \* Ad Classicum cenipetam TX. 1. et 5. Classice  
 T dices XA 3. cenam T Apilius Opus: aptius s  
 4. illa pr. B 6. oit XABG: agis μm 7. Classice: recta  
 m: resta margo a 8. ubi] tibi pr. G es om. h: est T ecce]  
 esse (h. e. edere) Heinzius.

## LXX.

Non vis in solio prius lavari  
 Quenquam, Cotile: causa quae, nisi haec est,  
 Undis ne fovearis irrumatis?  
 Primus te licet ablui, necesse est,  
 Ante hic mentula, quam caput, lavetur.

## LXXI.

Callidius nihil est te, Caeciliane: notavi,  
 Si quando ex nostris disticha pauca lego,  
 Protinus aut Marsi recitas aut scripta Catulli.  
 Hoc mihi das, tanquam deteriora legas,  
 Ut collata magis placeant mea? Credimus istud: 5  
 Malo tamen recites, Caeciliane, tua.

## LXXII.

Mesterna factum narratur, Postume, cena  
 Quod nollem — quis enim talia facta probet? —  
 Os tibi percisum quanto non ipse Latinus  
 Vilia Panniculi percutit ora sono:  
 Quodque magis mirum est, auctorem criminis huius 5

LXXI, 1. Candidius 2. legis, 4. Haec mihi  
 5. illud

LXX. Ad Cotilam de Sollo X. 2. Quenquam *w* et *corr. a*  
 2. haec] sic *e* 3. Vadis ne *pr. G* irrumatis *XBasq*  
 4. Prius te *absw*: Te primus *aa*: Te primus *μ*: Te primum *λ*: Primus  
 te reliqui cum *ϕm* 5. Ante] Au *e* huic *ϕ* lavatur *XABCe*  
 et *pr. G*

LXXI. \* Ad Caecilianum TX. 1. Callidius *margo Gryphii*:  
 Gallidius T: Candidius reliqui. 2. Si] Sed *s* disticha *TXBGObk*  
 parva *l* lego *TObhaz*, Arondellianus et alter Gronovii *Observatt.*  
*II*, 15. p. 256., vide *Weichertii Poett. Lat. Reliq.* p. 248.: legis *re-*  
*liqui*. 3. Marci *ϕ* 4. Haec mihi *Cipuxa*: Hoc mihi reliqui  
*cum Arondelliano* et *m* dexteriora „alii tetriora“ *o* legos *l*: le-  
 gens *Heinsius*. 5. Et *Arondellianus*. collata *TXB* placeat  
*XA* mea] tua *ϕ* istud *TXABCGOik*: illud reliqui.

LXXII. \* Ad Postumum TX. 1. Haeclerna *TXA* caena  
 T 2. probat *ϕ* 3. perrecisum *pr. A*: praecisum *TOchlpwuxa*  
 et *pr. a*: praecisum est *ϕ*: percisum *s*: „alii perensum“ *margo h*:  
 percisum reliqui cum *ϕ* et teste *Heinsio T* quantum non *hϕm*:  
 non quantum *e* 4. Villis T Penniculi *s* et *pr. h*: annicula,  
*corr. anniculi, G* 5. auctoris *e* criminis] accleris *h*

Caeciliū tota rumor in urbe sonat.  
Esse negas factum: vis hoc me credere? credo.  
Quid, quod habet testes, Postume, Caecilius!

## LXXIII.

Quid faciat vult scire Lyris: quod sobria: fellat.

## LXXIV.

Cinctum togatis post et ante Saufeium  
Quanta reduci Regulus solet turba,  
Ad alta tonsum templa cuni reum misit,  
Materne, cernis? invidere nolito.  
5 Comitatus iste sit precor tuus nunquam.  
Hos illi amicos et greges togatorum  
Fusciculus praestat et Faventinus.

## LXXV.

Verbera securi solitus leo ferre magistri  
Insertamque pati blandus in ora manum

## LXXIII. quid? sobria fellat.

6. orbe XB et var. lect. G sonant B 7. negat  $\mu\alpha$   
haec w 8. Quicquid T: Quicquid  $\phi$  habes X

LXXIII. De Lyride X. [In G manus secunda supplere in margine.] Quod faciat  $\mu\alpha$ : „vel Quid facias“ G vulscire pr.B: „vel vis“ G quod XABbehpq $\mu\alpha$  et, ut videtur, Gruteriani: quid reliqui et codex Io. Ulrici Icti apud Gruterum. sobria] fortia XABCG  
2. Gaudeo: quid fsciet (facies bodleianus) ebria (hebria O) facta Lyris addunt Om et bodleianus.

LXXIV. Ad Maternum X: De Saufeio G 1. Centum  $\phi$  et margo p rogatis X post et inde  $\mu\alpha$  Saufelum  $\phi$ aws: Saufelum  $\mu\alpha\mu\alpha$ : Sauphelum bh 2. regulis X sola Iunianae.  
3. Ad lata cosum  $\phi$ : teusum e rerum e 5. tuus sit precor G pretor bh 6. Hoc pr.B 7. Fusciculus a et carr.G: Fusciculus A: Fusciculus XBCL et pr.G, corr.a: Furiculus pr.a: Ruficulus Ox: Ruriculus behw: Ruritoleus, ut videtur,  $\phi$ : Ruriculus  $\mu\alpha$ B: Fusciculus. Scriverius. Faventius G et pr.A

LXXV. \* De leone et pueris TX. 2. luserumque pr.B



Dedidicit pacem subito feritate reversa,  
 Quanta nec in Libycis debuit esse iugis.  
 Nam duo de tenera puerilia corpora turba, 5  
 Sanguineam rastris quae renovabat humum,  
 Saevus et infelix furiali dente peremit:  
 Martia non vidit minus harena nefas.  
 Exclamare libet: crudelis, perfide, praedo,  
 A nostra pueris parcere disce lupa! 10

## LXXVI.

Argenti libras Marius tibi quinque reliquit.  
 Cui nihil ipse dabas, hic tibi verba dedit.

## LXXVII.

Cosconi, qui longa putas epigrammata nostra,  
 Utilis ungendis axibus esse potes.  
 Hac tu credideris longum ratione colossum  
 Et puerum Bruti dixeris esse brevem.  
 Disce quod ignoras: Marsi doctique Pedonis 5  
 Saepe duplex unum pagina tractat opus.  
 Non sunt longa quibus nihil est quod demere possis,  
 Sed tu, Cosconi, disticha longa facis.

## LXXVI, 2. is tibi

3. Dididicit *pr.B*: Deditit *κ*: Et didicit *T* 4. Libycis *X*: Libicis  
*T* debuit] dicitur *φ* 5. iuvenilia *φμ* 6. rastris *G*  
 revocabat *I* 7. furioso *δχ/ρB* 8. non] nunc *p* harcon]  
 habere *B* nephas *Gb* 9. licet *C* 10. nostris *B*

LXXVI. \* De Mario *T*: Ad Marium *X*. 1. quinque] Quinto  
*Ramlerus*: reliquit *B*: relinquit *Ti* 2. Cu *pr.B*: Cum *TGac*:  
 oil *δχ* ipse om. *pr.B*: „nonnulli codices habent esse“ Domitius.  
 dabat *XABO* hic] is *αφμ*: hic reliqui cum *B*.

LXXVII. \* Ad Cosconium *TX*. 1. Cosconi *κ* epigrammata  
*T* 2. unguendis *TAφ*: urgendis *I* assibus *Oφμ* 3. Ao  
 tu *XAB* colosum *T*: colosson *XABCobenφ* 4. Et puerum  
 puerum bruti *T* disceris *κ* 5. Dis quod *T* 6. Saepe]  
 Sed *δχ* tractat *e* 7. nil *Bφμ* et quidam Oudendorpii: non  
*e* quid *e* 8. Sesta *κ* disticha *TBGObh*

## LXXVIII.

Aestivo serves ubi piscem tempore quaeris?  
In thermis serva, Caeciliane, tuis.

## LXXIX.

Invitas tunc me, cum scis, Nasica, vocatum.  
Excusatum habeas me rogo: ceno domi.

## LXXX.

Hostem cum fugeret, se Fannius ipse peremit.  
Hic rogo non furor est, ne moriari, mori!

## LXXXI.

Laxior hexaphoris tua sit lectica licebit:  
Cum tamen haec tua sit, Zoile, sandapila est.

---

LXXIX, 1. vocasse. LXXXI, 2. Dum tamen sandapila.

---

LXXVIII. Ad Caecilianum de thermis frigidis X. 1. Le-  
stivo w

LXXIX. Ad Nasicam X. 1. tum lxxp sis es Nassica  
Bw vocasse „codex semilacer, in quo tantum quaedam selecta Mar-  
tialis Epigrammata“ Seriverii: vocatus c: vocatum reliqui cum sex  
codicibus Handii in Gronovii Diatr. Stat. I, p. 146. 2. Excus-  
atum habeas; me voco: ceno domi. Handius. In margine b ascriptum  
est: „Invitatio Perasina.“

LXXX. De Fannio X. 1. Sannius as: Samnius w 2.  
[Apponunt Excerpta Frisingensia.] Illic] Hoc OX: Haec XABC: Dic  
Rois. non] nam qB

LXXXI. Ad Zoilum X. 1. Larior w exaphoris XABGO  
hhp: ex aforis w et pr.a licet pr.B 2. Dum Seriverius: Cum  
libri cum Bononiensi et codice Gronovii Observatt. II, 15. p. 257.  
hacc] hoc be est om. lxxat: habent praeter reliquos Xp̄m, Bono-  
niensis, quidam Seriverii et Gronoviani. [Apponit Florilegium Sangal-  
tense apud Cramerum Praef. Scholl. Iuvenal. p. 16. Cum tamen haec  
tua sit, Zoiles sandapila est.]

## LXXXII.

Abscisa servum quid figis, Pontice, lingua?  
Nescin tu populum quod tacet ille loqui!

## LXXXIII.

Foedasti miserum, marite, moechum,  
Et se, qui fuerant prius, requirunt  
Trunci naribus auribusque vultus.  
Credis te satis esse vindicatum?  
Erras: iste potest et irrumare.

5

## LXXXIV.

Mollis erat facilisque viris Poeantius heros:  
Vulnera sic Paridis dicitur ulta Venus.  
Cur lingat cunnum Siculus Sertorius, hoc est:  
Abs hoc occisus, Rufe, videtur Eryx.

LXXXII. 1. Abscissa servum quid figis 2. Nescis  
LXXXIV. 1. Poeantius 4. Ex hoc

LXXXII. \* Ad Ponticum TX. 1. Abscisa TXABCGOwq  
et pr. a: Abscissa reliqui. servo behzB: servicio unum i quid figis  
T et codex Io. Ulrici apud Gruterum: quod figis margo Gryphii: quod  
figis P: qoid lingis XABCGOa, corr. m et „meliores codices“ Scri-  
verit: quod lingis w: lingis quid l: fugias (fugies h) quid behpsazma  
et pr. m, Gruteri tertius et margo a et Iunii: fugias quia p: quid  
foedas „alias“ teste Scriverio: quod lingis Janus Rutgersius: subligis  
quid vel servo quid fidis Heinsius: servi quid frugis Scaliger. Pon-  
tice B: Postume h 2. Nescin Beverlandus: Nesci T: Nescis  
reliqui.

LXXXIII. De marito et moeche X. 1. miserae i Et se  
qui pax et, ut videtur, Gruteriani: Et si qui XABGO (Etsi) alpu  
et Iunianae: Es si qui c: Esse qui bh: Esequi s et bodleianus: Et  
sist qui z: Et qui C: Et qui iam p: Et si qua Heinsius. prius]  
miser o requiris O: queraotur p 3. Truci pr. B: Trunci  
Obhpsazma et in rasura a voltus ab 5. irrumare asz

LXXXIV. De Poeantio X. 1. eras pr. l Poeantius p:  
Poetanthis bc 3. Novum Epigramma in XABCGbchlzq: Ad Ru-  
fum X: De Sertorio lxp coonum C 4. Abs s et Guyetus ad  
Lucon. Phars. IV, 719.: Ab XABGbchlz: Ex reliqui: Esse huc  
Roius. Rufe na herix bh: eris p

## LXXXV.

Vimine clusa levī niveae custodia coctae,  
 Hoc tibi Saturni tempore munus erit.  
 Dona quod aestatis misi tibi mense Decembri,  
 Si quereris, rasam tu mihi mitte togam.

## LXXXVI.

Quod nec carmine gloriōr supino  
 Nec retro lego Sotaden cinaedum,  
 Nusquam Graecula quod recantat echo  
 Nec dictat mihi luculentus Attis  
 5 Mollem debilitate Galliambon:  
 Non sum, Classice, tam malus poeta.  
 Quid, si per graciles vias petauri,  
 Invitum iubeas subire Ladan?  
 Turpe est difficiles habere nugas  
 10 Et stultus labor est ineptiarum.  
 Scribat carmina circulis Palaemon,  
 Me raris iuvat auribus placere.

LXXXV, 1. clausa      LXXXVI, 2. lege      8. La-  
 dam?

LXXXV. \* Ad amicum TX. 1. clusa abez: clausa reliqui.  
 nivae A: oivnevae T: nivea q: nivinae I: „vel vineae“ corr. B:  
 nitidae deB et pr. h: nitidi z coctae TOahwala et oodex Scriverii:  
 coctae q: cuptae bpuuB et carr. c: cueptae XABG: ceptae C: septae  
 I et var. lect. B: captae pr. o 3. aestate dehapu et pr. p  
 4. queris T: quæris buwka rasam] rallam O

LXXXVI. Ad Classicum X. 1. supremu, „alii superbo, I  
 2. retro] lectum Fossianus Burmanni in Ovid. Triatt. II, 4,  
 11. Sotadē BG: Sotadem abhupuka 3. garrula Roius. re-  
 centat Gryphianae: recineret, ut videtur, q echo dh 4. diota  
 bnuq luculentus b: lutulentus q et pr. a: butulentus G, marga  
 „vel luculentus“: leculentus pr. A Actis abhuo: Atbis Gpu  
 5. debilitatem de Galliambon 10: Galiambou μx: Gallialbun b et  
 pr. h: Colliambun, marga καλλιμβον, h: Colliambou margo p: Cho-  
 liambou Oa 7. gracilis XB et var. lect. G: gratalis B: glaci-  
 les z Petauris margo Gryphii. 8. Ladan XAGO et corr. B:  
 Lalam de: Ladam reliqui. 10. inertiarum z 11. circules  
 Xq 12. iunat q

LXXXVII.

Dicis amore tui bellas ardere puellas,  
Qui faciem sub aqua, Sexte, natantis habes.

LXXXVIII.

Nil recitas et vis, Mamerce, poeta videri.  
Quidquid vis esto, dummodo nil recites.

LXXXIX.

Quod nimio gaudes noctem producere vino,  
Ignosco: vitium, Gaure, Catonis habes.  
Carmina quod scribis Musis et Apolline nullo,  
Laudari debes: hoc Ciceronis habes.  
Quod vomis, Antoni: quod luxuriaris, Apici: 5  
Quod fellas, vitium die mihi cuius habes?

XC.

Quintiliane, vagae moderator summe iuventae,  
Gloria Romanae, Quintiliane, togae,  
Vivere quod propero pauper nec inutilis annis,  
Da veniam: properat vivere nemo satis.  
Differat hoc patrios optat qui vincere census 5  
Atrique immodicis artat imaginibus.

LXXXVII, 2. Phoebe, XC, 2. Quintiliane,

LXXXVII. Ad Sextum X. 1. Didis x 2. Quid B:  
Cum i faciam pr.B sub qua i Sixte G: Phoebe *chyma*: Sexte  
cum reliquis Xp, Bongarsianus et Gruteri tertius, cecantis XABCG  
pua X, Bongarsianus et Gruteri tertius: natantis reliqui cum P. Con-  
fer III, 89, 2.

LXXXVIII. \* Ad Mamercum TX. 1. Mamerte as  
2. Quicquid TXBba esto vis A recitas TC

LXXXIX. \* Ad Gaurum TX. 1. Quid B produce T:  
perducere B 2. Ignocu T: Eguosco x 2. Gaure] grave  
pr.G: Gaurem w 3. Appallius T 5. Autanii b 6.  
om.C

XC. \* Ad Quintilianum de ociosa vita TX. 1. Quintiliane  
omnes quod sciam. vago q summae Aw 2. togae s 3.  
annus pr.B 4. De venia B 6. Atria qui D in modicis  
T artat TXABCG Oabespx: aptat bodleianus: aretat reliqui.

Me focus et nigros non indignantia fumos  
 Tecta iuvant et fons vivus et herba rudis.  
 Sit mihi verna satur, sit non doctissima coniux,  
 10 Sit nox cum somno, sit sine lite dies.

## XCI.

Rerum certa salus, terrarum gloria, Caesar,  
 Sospite quo magnos credimus esse deos,  
 Si festinatis totiens tibi lecta libellis  
 Detinuere oculos carmina nostra tuos,  
 5 Quod fortuna vetat fieri, permitte videri,  
 Natorum genitor credar ut esse trium.  
 Haec, si displicui, fuerint solatia nobis;  
 Haec fuerint nobis praemia, si placui.

## XCII.

Natorum mihi ius trium roganti  
 Musarum pretium dedit mearum  
 Solus qui poterat. Valebis, uxor.  
 Non debet domini perire munus.

## XCIII.

„Primus ubi est“ inquis, „cum sit liber iste secundus!“  
 Quid faciam, si plus ille pudoris habet?  
 Tu tamen hunc fieri si mavis, Regule, primum,  
 Unum de titulo tollere iota potes.

7. Ne s focus pr. T: rogos XABCGI: torus Oudendorpius.

9. tibi Oudendorpii nescio quis. coniux TBHµα 10.

Sic s: Eit T: nox] mox T: mihi G cum] cō pr. B sono s  
 sine lite] sine liti T: sine late „vel labe“ B Sit mihi cum somno  
 nox, sine lite dies Rufus. FINIT EX II. INCIPIT EX III. T

XCI. Ad Caesarem X. 1. Verum G certe O 2. qui  
 „vel quo“ B 3. festinasti B 4. Detinere s: Detenuere h  
 oculos B 5. fortuna vetat] natura negat e 7. displi-  
 cuit B fuerant i

XCII. Ad uxorem X. 1. vis s 3. iam valebis dēp et  
 pr. h: valebit φ 4. domine X: dominiae AC: pominie B: po-  
 minte G: domino Iunianae.

XCIII. Ad Regulam X. 1. inquit pr. G 3. maius b

M. VAL. MARTIALIS

## EPIGRAMMATON

### LIBER III.

#### I.

**H**oc tibi quidquid id est longinquis mittit ab oris  
Gallia Romanae nomine dicta togae.  
Hunc legis et laudas librum fortasse priorem:  
Illa vel haec mea sunt, quae meliora putas.  
Plus sane placeat domina qui natus in urbe est: 5  
Debet enim Gallum vincere verna liber.

#### II.

**C**uius vis fieri, libelle, munus?  
Festina tibi vindicem parare,  
Ne nigram cito raptus in culinam  
Cordylas madida tegas papyro

---

Diversitas scripturae exemplaris Scriv-  
eriani secundis curis emendati MDCXXI. —  
II, 4. Cordylas

---

**Apparatus criticus.** — *Accurate collati sunt iidem libri  
qui libro II. Minus accurate iidem praeter p, qui quidem accurate  
collatus est in iis Epigrammatis, quae extant in T.*

I. \* Ad lectorem TX. 1. quidquid id est] quicquid idem  
T: quicquid est X et pr.B horis G et corr.B 4. hae pr.B  
Illa vel haec mea sunt: quae meliora putas? Douza. 5.  
placeas b et pr.e domina om.s 6. liber XB

II. Ad librum suum X. 2. parare pr.B 3. captus s  
4. Cordylas XO: Cordilas AGbchlppm: Cordillas a: Cordilas BC:  
„vel Cortinas“ B madidas debile et pr.a togas p in papyro x

- 5 Vel turis piperisque sis cucullus.  
 Faustini fugis in sinum? sapiasti.  
 Cedro nunc licet ambules perunctus  
 Et frontis gemino decens honore  
 Pictis luxuriis umbilicis,  
 10 Et te purpura delicata velet  
 Et cocco rubeat superbus index.  
 Illo vindice nec Probum timeto.

## III.

Formosam faciem nigro medicamine celas,  
 Sed non formoso corpore laedis aquas.  
 Ipsam crede deam verbis tibi dicere nostris:  
 „Aut aperi faciem, aut tu tunicata lava.“

## IV.

Romam vade, liber: si, veneris unde, requirer,  
 Aemiliae dices de regione viae.  
 Si, quibus in terris, qua simus in urbe rogarit,  
 Corneli referas me licet esse Foro.

IV. V. III. collocat. III, 1. velamine 43 vel  
 tunicata IV, 3. rogabit,

6. Faustum  $\varphi$  7. Credo  $\mu\omega\varphi$  [dunc] non  $\varphi$  8. fron-  
 tes  $\mu\omega\alpha$  et pr.G 9. Pictus B luxurioris s umbilicis pr.h  
 11. [om. pr.G.] cocco h: coco pr.A: croco  $\alpha\pi\omega\omega$  B: erocoe  
 et rubcas XABC $\varphi$  iudex  $\varphi$  12. indice XABC $\varphi$  pro-  
 brum B

III. \* Ad eam quae faciem formosam habuit (formosam habet  
 X) TX. [In  $\alpha\lambda$  IV. V. III.] 1. Formosam T faciem] for-  
 mam pr.G medicam mo pr.B: velamine „optimus“ Scriverii, velas  
 Beluxa et optimus Scriverii: vela  $\alpha\beta\eta\omega\omega\varphi$ : celas reliqui cum  $\alpha\mu\lambda$   
 et codice Scriverii. 2. Sed] At pB formonso T: formose X  
 formosam  $\mu\omega\varphi$  et pr.a aquam  $\varphi$  et pr.h 3. credere b 4.  
 operi XABC $\varphi$   $\alpha\beta\eta\omega\omega\varphi$  aut ta] dedi: vel pa: aut reliqui cum B:  
 Detego vel faciem vel margo Ipatinae Lemairii. tunica T leva X

IV. \* Ad librum suum T: Item ad librum suum X. 1.  
 valde A requirit T $\varphi$ : requireant Heinisius. 2. Aemiliae T: Et-  
 millae b: Aemiliae s 3. qua simus in orbe C: quo simus in  
 orbe D rogarit T et margo Iuntinae Lemairii: rogavit A: ro-  
 gabis h: rogarint Heinisius: rogabit reliqui. 4. Corneli T $\beta$  et  
 corr.B



Cur absim, quaeret: breviter tu multa fatere: 5  
 „Non poterat vanae taedia ferre togae.“  
 „Quando venit!“ dicet: tu respondeto: „Poeta  
 Exierat: veniet, cum citharoedus erit.“

## V.

Vis commendari sine me cursurus in urbem,  
 Parve liber, multis, an satis unus erit?  
 Unus erit, mihi crede, satis, cui non eris hospes,  
 Iulius, assiduum nomen in ore meo.  
 Protinus hunc primae quaeres in limine Tectae, 5  
 Quos tenuit Daphnis, nunc tenet ille, lares.  
 Est illi coniux, quae te manibusque sinuque  
 Excipiet: tu vel pulverulentus eas.

7. Si, quando veniet? dicet: responde, Poeta  
 V, 5. primi quaeres in limine tecti 8. vel si

5. quae breviter A: breviter quaeret XBGφ: Cur absim breviter quaerenti multa, fatere Heinsius. 6. sanae δA: „vel variae“ λ praemia e 7. Quando (Si quando z) venit? dicet, tu respondeto TCOobehlmoxpuxa et Gruteriani: Quando venias dicit tu responde A: Quando si veniet dicit, responde X: Quando veniat dicet tu respondeto s: Si quando veniet (venit p) dicet responde GpA: Et quando veniet diceas responde B et Bongarsianus. Variabant codices Scriverii. Si quando veniet, dicit respondeque, poeta vel Si quando veniet dicent, tu redde, poeta Heinsius. poetae AB 8. citharedus Op: citharoedis AB: cythorobedus T

V. Ad eundem X. 2. eris Cφ 3. cui] au b erit XABGφ 4. Iulius B: Iulius φ: Cuius X: Cuius et hlpB 5. Protinus] Pro pr.G primae quaeres in limine Tectae Gronovius in Senecae Apocolocynt. p. 350. et Heinsius: primae quo in erimine Tectae XABG: primae res in crimine Tectae C: primi quaeres (quaeris O) in limine tecti φObchiazB et Farnabii codex alter: primum quaeres in limine tecti p: adeas primaeque in crimine tectae wφ: adeas primaeque in limine tecti (corr. tecta: limine tecti margo) a: adeas primaeque in limine tecti puxa: primi qui limine tecti vetus codex Cagnerii: Protinus hunc primae quaesitum in limine Tectae Heinsius in Ovid. Fasti. VI, 192. Idem Heinsius primaeque in limine Tectae „ex vestigiis Vaticanis libri“ in Claudian. III Consul. Honor. 10. In margine suo tentabat: Protinus I, primae quaere hunc in limine Tectae. 6. tenuit s Daphnis A: Daphnis a: Daphrus μ: Damuis wφ aune] non φ temet B ille] ipse C 7. ille iux pr.A: ille coniux „vel illi“ G coniux XBGOhpuxa 8. tu vel XABCGO: tu val si μ et pr.x: tu si corr.x: vel si reliqui.

- Hos tu seu pariter sive hunc illamve priorem  
 10 Videris, hoc dices „Marcus avere iubet,“  
 Et satis est: alios commendet epistola: peccat  
 Qui commendandum se putat esse suis.

## VI.

- Lux tibi post Idus numeratur tertia Maias,  
 Marcelline, tuis bis celebranda sacris.  
 Imputat aetherios ortus haec prima parenti,  
 Libat florentes haec tibi prima genas.  
 5 Magna licet dederit iucundae munera vitae,  
 Plus nunquam patri praestitit ille dies.

## VII.

- Centum miselli iam valete quadrantes,  
 Anteambulonis congiarium lassi,  
 Quos dividebat balneator elixus.  
 Quid cogitatis, o fames amicorum?  
 5 Regis superbi sportulae recesserunt.  
 Nihil stropharum est: iam salarium dandum est.

9 hanc illumve

11. Hoc satis est.

VI, 6. illa

9. seu per iter *b* et *pr.h*: cum pariter  $\varphi$  hunc illamve *XABCG* $\varphi$ :  
 hanc illumve reliqui. 10. habere *XABG* 11. Et satis est  
*XABCG*: Id satis est *Heinsius* in *Ovid. Amorr. III*, 8, 60.: Hoc  
 satis est reliqui. commendat *ΒΟΡΥΡΡΗΝΑ*: commendat reliqui cum  
*corr.m* pecca  $\mu$  [Peccat — suis apponit *D.*] 12. sua] sibi  
 „casea scheda“ *Carp. Barthii Adversarii XXXI*, 1.

VI. Ad Marcellinum *X*. 1. narratur *B* 2. celebrande  
*XABCG* $\delta\delta\varphi$  3. aethereos *O* $\varphi$  alique. 4. genas] negas  
*XABG* („al. genas“) *aw*: rosas *C* $\varphi$  et margo *aw* 5. dederis *exp*  
*iocundae BGO* $\delta\delta\mu$  6. ille *XABCG* $\varphi$ : ulla *Παχμνοξ*: illa  
 reliqui.

VII. Ad quadrantes *X*: Ad Misellium *G*. 2. Anteambu-  
 bonis, ut videtur,  $\varphi$ : Anteambulonis *XAG*: Anteambolonia *B*: Anteam-  
 bulionis  $\delta$ : Anteambulariis (Anteambularii *corr.h*)  $\delta\delta$  congiarium *O*  
 lapsi *aw* $\varphi$  et *pr.a* 3. Quod si videbat *XABCG* $\varphi$  elixus  
*corr.a*: elixius  $\varphi$  4. Quod cogites o fames  $\varphi$  5. sportula  
*pr.B* 6. Nil  $\varphi$  stropharum  $\mu$ : scropharum *abonox* $\varphi$ : scroffa-  
 tum *O*

## VIII.

Thaïda Quintus amat, quam Thaïda? Thaïda luscā.  
Unum oculum Thaïs non habet, ille duos.

## IX.

Versiculos in me narratur scribere Cinna.  
Non scribit, cuius carmina nemo legit.

## X.

Constituit, Philomuse, pater tibi milia bina  
Menstrua perque omnes praestitit illa dies,  
Luxuriam premeret cum crastina semper egestas  
Et vitiis essent danda diurna tuis.  
Idem te moriens heredem ex asse reliquit: 5  
Exheredavit te, Philomuse, pater.

## XI.

Si tua nec Thaïs nec lusca est, Quinte, puella,  
Cur in te factum distichon esse putas?  
Sed simile est aliquid: pro Laide Thaïda dixit.  
Dic mihi, quid simile est Thaïs et Hermione?  
Tu tamen es Quintus: mutemus nomen amantis: 5  
Si non vult Quintus Thaïda, Sextus amet.

## XI, 3. dixi.

VIII. De Quinto X. 1. Thaidia ter G amat. verum quam  
Thaïda? luscā abchwz

IX. De Cinna X. 2. [Versum om. μ.] leget b

X. Ad Filomusum X. 1. Filomuse A 2. per quae  
μ omnis ABGφ 3. premet G 4. Et] Ex pr. G: E φ  
vitiis] vitonis b esset XBchwzφ et pr. a dauda] damna φ: tanta  
Gronovius. diurna B 5. reliquit B 6. Exheredavit b  
Philomuse μ

XI. Ad Quintum X. 1. nec Thaïs est nec lusca, Quinte,  
b Quinta B 2. distichon X: disticon BGGH putas] doles  
B 3. Sed] Sic X pro Thaidia Laide a: pro Thaidia Thaïda  
Bw: Laide pro Thaïda l dixit XABCOm: dixi μ et pr. m: dixi  
D: dici codex Pulmanni: dixi reliqui. 4. Hermionie bchw: Her-  
mioniae w 5. Tu non es Quintus initemus nomen nomen amantis  
G 6. amat XABG

## XII.

Unguentum, fateor, bonum dedisti  
Convivis here, sed nihil scidisti.  
Rea salsa est bene olere et esurire.  
Qui non cenat et ungitur, Fabulle,  
5 Hic vere mihi mortuus videtur.

## XIII.

um non vis pisces, dum non vis carpere pullos  
Et plus quam putri, Naevia, parcis apro,  
Accusas rumpisque cocum, tanquam omnia cruda  
Attulerit. Nunquam sic ego crudus ero.

## XIV.

Romani petebat esuritor Tuccius  
Profectus ex Hispania.  
Occurrit illi sportularum fabula:  
A ponte rediit Mulvio.

XIII, 1. piscem      2. patri      3. coquum

XII. \* Ad Fabullam TX. [1. 2. om. T, affert Priscianus X, 4, 24. (I, p. 491. Krehl.)] 2. heri aliquot codices Prisciani: heres AB edisti C 3. falsa TCG („al. salsa“) hq bodleianus. exurire p 4. cenat] tentat P: tentat Gruterus. unguitur XABG Fabullae A: Fabule T 5. vero Gryphianae. mortuus mihi x

XIII. \* Ad Naeviam TX. 1. Dum non vis pisces TABG: Dum (Cum e) non vis piscem abesw et pr.h: Dum non vis leporem Opqpxa et corr.h, margo aw: Dum pisces leporem dum non vis carpere XC dum uos vis capere pullos T: leporem dum carpere non vis B: dum non vis carpere mullos (mullum Opq: mulum px) reliqui. Videtur interpolatum ex III, 77, 1. 2. 2. Mullos et plus quam B putri Heinisius Adversarii p. 479. et in Petron. p. 182: patri libri. In B manu altera deletum est patri. 3. Accussas T: Accusa pr.B cocum TXABCGz: coquum reliqui. 4. Attulerit x Nusquam q

XIV. De Tuccio X: De orto cocio al. de Tuccio G: De Ortocotio hz, vide vers. 1. 1. petebat pr.G esuritor] exuritor x esurit orto cocius A: esurit (corr. esuritor) orto cotius (corr. Tuccius) G: esuritor cococius B: esurit ortocotius bhw: esurit thoerotius c Tuscus X: Tutius pxa: Totius corr. Titius lq 3. sportularum x fabulla XABGw: fabarum sportula q 4. Ad ponte X: Ad pontem B redit XABGOaewq Milvio Oabelpwxpxa: Mulvio corr.h: Milino (margo: „al. Mulvio“) G

XV. tipib. tiber. . . . .

Plus credit nemo quam tota Códrus in urbe.

„Cum sit tam pauper, quomodo!“ Caecus amat.

## XVI.

Das gladiatores, auctorum regule, cerdo,

Quodque tibi tribuit subula, sica rapit.

Ebrius es: neque enim faceres hoc sobrius unquam,

Ut velles corio ludere, cerdo, tuo.

Lusisti corio: sed te, mihi crede, memento

Nunc in pellicula, cerdo, tenere tua.

## XVII.

Circumlata diu mensis scriblita secundis

Urebat nimio saeva calore manus;

Sed magis ardebat Sabidi gula: protinus ergo

Sufflavit buccis terque quaterque suis.

XVI, 1. Dat. 3. nec enim faceres id 5. Lu-  
sisti, satis est:

XV. De Cordo X. 1. credet *XABC*: nemo credit „vel  
credet“ *G*: credit *abchlwB* tota quam *G* Cordus *XABGF4.p.*  
„Mutulum Epigramma“ *Heinsius*.

XVI. Ad cerdonem X. 1. gradatores *b* credo *pr.A*  
2. tribui *AB* subula *l*: sicca *BOB*: sica *μ* 3. neque  
*XABChlwB*: nec reliqui. *boe*] haec *w*: id *Opua* 4. Velles  
ut *X* 5. corio *XABCGhlwB*: satis *a*: satis margo *Iustinæ Le-*  
*mairii*: satis est reliqui. credo *pr.G* 6. Hunc in *X* ludere  
cerdo tua *φ*

XVII. De Sabidio X. 1. Circumincta *hch* (margo Circumlata)  
*lw2. wB* et *pr.a*: Circumincta *s* diu meus] dimeusis *XAGF4. et*  
*pr.B* scriblita „*inscripta. dictio haec depravata est, in novis codicibus*  
*omni ex parte, in vetustissimis non omnino. Nam vetusti codices sic ha-*  
*bent: Scribit ita. Quod ita emendandum censo Scribitilla (edit. 1480.*  
*Scriblita). Hoc magis placet, quam aut Iutrita aut Sorptita“ Domi-*  
*tius. Idem in editione 1480. „Antiquus codex ita habet: Circumlata*  
*diu meusis scriblita secundis.“ — scriblita *a* et corr.*h*: scribit ita*  
*XABG*: scriblita *F4. et margo *l*: sorptita *O*: inscripta *φCabelma**  
*v2.wφzXB, Bongarsianus, Gruteri „editio omnium princeps“ et pr.*h*:*  
*lutrita *μ* et margo Bongarsiani. secundus *AG* 2. serva *l*:*  
*cena *m*: saeva *φ* colore *s* et *pr.a* 3. Savidi *G*: Sabidae *s**  
4. Sufflabit *XABCG*

- 5 Illa quidem tepuit digitosque admittere visa est,  
Sed nemo potuit tangere: merda fuit.

## XVIII.

**P**erfrixisse tuas quæsta est præfatio fauces.  
Cum te excusaris, Maxime, quid recitas?

## XIX.

- P**roxima centenis ostenditur ursa columnis,  
Exornant fictæ qua platanona ferae.  
Huius dum patulos alludens temptat hiatus  
Pulcher Hylas, teneram mersit in ora manum.
- 5 Vipera sed caeco scelerata latebat in aere  
Vivebatque anima deteriore fera.  
Non sensit puer esse dolos, nisi dente recepto,  
Dum perit: o facinus, falsa quod ursa fuit!

## XX.

**D**ic, Musa, quid agat Canius meus Rufus:

5. digitos  $\varphi$  amittere *XABCG* 6. menda *C*

XVIII. \* De Maximo *T*: Ad Maximum *X*. 1. Perfrinxisse *XBI* et var. lect. *G*: Perfrixisse *Abhs*: Prefrxisse *acna* et corr. *G*: Prefrxisse *pr.G* quæsta *TA* præfatio *T* 2. Cum te excusare *T*: Cum te excusares *I*: Cum te exuraris *XAB* et var. lect. *G*: Cum tu exuraris *GX* cur recitas?  $\varphi$

XIX. \* De Hyla *T*: De ursa *X*. 2. pictæ *Obchlmazpua* qua] quam *T*: quo *pr.h*: qui *X* plata nona pare *G*: plantanona pare *XA*: plenta napare (corr. plantanona) *B*: platanos operae *a* in rasura: platanos operae *w*: pratra nova ferae *s*: nova pratra ferae *demaz* et *pr.h*, margo *a* 3. adludens *T*: adludet *XA*: alludit *B*: alludere *GX* temptat *TXABGp*: tentat reliqui. hiatus *p*: hitus *bh* 4. Hylas *Tbh*: Hylas *pr.B*: Hylas corr. *B* 5. Vipera *B* set *B* caeco] celo *T* scelerata] caelata vel celata *XABCGX* iacebat *T* teste *Heinsio*. aere *TXABCG* et var. lect. *G*: ore reliqui. Vipera caelato sed caeca latebat in ore *Oudemderpius*. 6. [om. *b*] animam *pr.G* fera] vera *pr.h* 8. perit] putat *Cw* et *pr.a*: petit corr. *a* falsa] saxa *w*: ausa *mu* et in rasura *p*: falsa reliqui cum *PMa* et *Bongarsiano*. fuit] facit margo *Raderi*.

XX. Ad Musam de Canio *X*. 1. Dic mihi Musa *G* Canius *b* Rufus *bp*: Russus?

Utrumne chartis tradit ille victuris  
 Legenda temporum acta Claudianorum?  
 An quae Neroni falsus astruit scriptor?  
 An aemulatur improbi jocos Phaedri, 5  
 Lascivus elegis an severus herois?  
 An in cothurnis horridus Sophocleis?  
 An otiosus in schola poetarum  
 Lepore tinctos Attico sales narrat?  
 Hinc si recessit, porticum terit templi 10  
 An spatia carpit lentus Argonautarum?  
 An delicatae sole rursus Europae  
 Inter tepentes post meridiem buxos  
 Sedet ambulatve liber acribus curis?  
 Titine thermis an lavatur Agrippae 15  
 An impudici balneo Tigillini?  
 An rure Tulli fruitur atque Lucani?  
 An Pollionis dulce currit ad quartum?  
 An aestuantes iam profectus ad Baias  
 Piger Lucrino nauculatur in stagno? 20  
 „Vis scire quid agat Canius tuus? Ridet.“

2. Verumne *uop* tradidit *XB*: tradat *lzp* et *pr.G* 3. tempora *z* Claudianorum *XB* 4. abstruit *c*: astruit *pr.B*: asseruit *AB* 5. locos *A*, *pr.G*, var. lect. *aw*: liceo *XC*: locus *s* Phaedri *A* 6. eligis *µm*: elegi *z* aeveris *B* eroys *G*: herels *XB* 7. Ani coturnis *AB*: An coturnis *X* Sphocleis *A*: Phocleis *B*: Sophocles *s* 8. eccisus *µ* 9. tinetus *bchwz*: tinctis *pr.G* Antieco *B*: Anthieco *X*: Attieco *abchz* narret *lz*: narrat *bz* 10. Hic *B* terit *A* 11. agro nautarum *aw* et *pr.a* 12. selae *X* 13. repentes *B* pest meridis *XAC* 14. Sed et *pr.G* ambulatque *XABCGlp* acribus] gravibus *l* 15. Titine *Opua* et *Gruteriani*: Petine *ACG* amwz: Petiene thermas, ut videtur, *φ*: Petine *X* et *corr.B*: Pectine *bz*: Pectine *l*: Stertine *AB* et *margo G*: Stertit in *p*: Stertitive *Oxonienis Farnabii*. 16. An impudici balneo] An in pudicibus in eo *XAG*: An in podicibus meo *B*: An in pumicibus num *C* Tigellini *Ramiresius*. 17. [Om.*x.*] rura *XABG* Tullii *B*: Tuli *A* struitur *B* 18. Polionis *Opua* currit ad] caritat *bzB*: caritat *s*: enrat *φ* quadrum *X* 19. aestuantis *XABGp* 20. nauculatur *φXBOMxp*: nauculator *A*: navienlatur *µxa*: naviculatur *pr.G*: naclatur *l*: angulatur *corr.G*: naviclatatur *Gryphianae*: iaculatur *CabehwB* 20. tuus] mens *z*

**XXI.** *libertis traditis* **Proscriptum famulus servavit fronte notatus.**

**Non fuit haec domini vita, sed invidia.**

**XXII.** *non unum sicutis zuzis ad* **Dederas, Apici, bis trecenties ventri,**  
**Et adhuc supererat centies tibi laxum.**

**Hoc tu gravatus ut famem et sitim ferre**  
**Summa venenum potione perduxisti.**

5 **Nullum est, Apici, tibi gulosius factum.**

### XXIII.

**Omnia cum retro pueris opsonia tradas,**  
**Cur non mensa tibi ponitur a pedibus?**

### XXIV.

**Vite nocens rosa stabat moriturus ad aras**

**XXII, 4. perduxisti: 5. Nihil est, Apici, te gulo-**  
**sius factum. XXIII, 1. obsonia**

**XXI.** De domino et famule *X.* 1. In *q* crassa litteris vulgata ascripta est. Proscriptus *XIBG* servavit *Ch*: signavit *c*: serva non *G* 2. hoc *q* domini] donum *b* et corr. *a* vita] culpa *i*

**XXII.** Ad Apicium *X.* 1. Apici, bis] Apicium *B*: Apici bos *XC* trecentias *XB*: trecentia *C*: tricocies *x*: ter trecenties *Budaeus* et *Meursius*. 2. Et *XABCGOctp*: Adhuc *q*: Sed reliqui. superat *Gbp* luxum *XBCG*: luxa *bchx*: luxit *B* 3. ut] ne *Opux*: om. *c* ferre *Pacsw*: ferres reliqui. 4. Summa *X*: Sumpta *Heinsius*. perduxisti *Scrivenerius* in editione 1619. et *Heinsius*: perduxit *XABCG* et „membranae“ *Scrivenerii*: bibisti *q*: duxisti reliqui. 5. Nullum] Nil *Onopux* et *pr.a*: Nihil *x*: Nullum reliqui cum *XB*: Nihilum *Heinsius*. Apici, tibi] tibi, Apici, *G*: Apici te *Scrivenerius*.

**XXIII.** Ad eaeolpetam avarum *X.* 1. pueris retro *XAG*: pueris tu retro *B*: pueris retroque *C*: pueris retrahens *bB* et *pr.b*: retrahens pueris et obsonia *w*: obsonia *libri*. tractas *XACGlm*: tractes *B*

**XXIV.** \* De aruspice bircaniose *T*: De aruspice birneose *X.* 1. nocensque *C* rosea *T* et corr. *b* stat, corr. dum stat, *B*



Hircus, Bacche, tuis victima grata focis.  
 Quem Tuscus mactare deo cum vellet haruspex,  
 Dixerat agresti forte rudique viro,  
 Ut cito testiculos et acuta falce secaret,  
 Teter ut immundae carnis abiret odor.  
 Ipse super virides aras luctantia pronus  
 Dum resecat cultro colla premitque manu,  
 Ingens iratis apparuit hernia sacris.  
 Occupat hanc ferro rusticus atque secat,  
 Hoc ratus antiquos sacrorum poscere ritus  
 Talibus et fibris numina prisca coli.  
 Sic modo qui Tuscus fueras, nunc Gallus haruspex,  
 Dum iugulas hircum, factus es ipse caper.

## XXV.

Si temperari balneum cupis fervens,  
 Faustine, quod vix Iulianus intraret,  
 Roga, lavetur, rhetorem Sabineum.  
 Neronianus hic refrigerat thermas.

XXIV, 2. grata sacris. 5. sed acuta XXV,  
 4. refrigeret

2. Hircus pr.G Baechē O: Baechē TXBb grata] sacra x  
 (margo grata): digna ipB et bodleianus. focis T et margo Gryphii:  
 salis Arondellianus Gronov. Observatt. II, 15. p. 258. 2. tuis z. et  
 pr.G: sacris reliqui. 3. Thuseus q aruspex T 4. ru-  
 deque T 5. Ut duo testiculos Eldickius apud Santenium in Te-  
 rentian. Maur. p. 136.: Forbice testiculos Heinzius. et accuta T:  
 peracuta q: sed acuta Scrieverius: praecuta Heinzius: et acuta  
 reliqui cum D et Arondelliano: fortasse curvata. 6. immundae  
 u obiret asw: haberet T bodor B: odor b 7. pronus] pri-  
 mum i 8. premitque manu TXCOppua: cultro manu (supra-  
 scriptum colla, additum que) premit que colla (sic) A: manuque pre-  
 mit BGbchlpz: premitque manus sw et pr.a 9. hircus XABc:  
 hyrcus w et pr.a: hircania T 10. hanc] hac A: ac XB: hoc  
 T ferro pr.T atque] ante sw et pr.a 11. antiquo XA et  
 pr.B 13. Tureus T: Thuseus q 14. vigiliis a byrcum  
 P: ipsum b es] est Tb ipse] ecce pr.h

XXV. Ad Faustinum X. 1. temperi pr.G: temperali  
 B: temptari i balneo q 2. villianus pr.G: vulcanus q  
 3. Roga lavetur (habetur P) rhetorem Sabineum (sic XABa: Sabi-  
 naeum reliqui) XABCGOchmzp, Pulmanni codex, P et corr.a: Roga  
 lavetur rhetor eum i: Roga lavet ut rhetorem Sabinaeum (Sabineum  
 b) dsw: Rogo lavet uti rhetorem Sabinaeum μα: Rogo lavetur hic  
 rhetor Sabinaus X 4. Neronianus pr.B hic] hinc c: is Oμμα  
 et corr.a refrigeret c: refugeret pr.G: effrigerat q

## XXVI.

**P**raedia solus habes et solus, Candide, nummos,  
Aurea solus habes, murrina solus habes,  
Massica solus habes et Opimi Caecuba solus,  
Et cor solus habes, solus et ingenium.

- 5 Omnia solus habes — hoc me puta velle negare! —  
Uxorem sed habes, Candide, cum populo.

## XXVII.

**N**unquam me revocas, cum sis prior ipse vocatus:  
Ignosco, nullum si modo, Galle, vocas.  
Invitas alios: vitium est utriusque. „Quod!“ inquis.  
Et mihi cor non est, et tibi, Galle, pudor.

## XXVIII.

**A**uriculam Mario graviter miraris olere.  
Tu facis hoc: garris, Nestor, in auriculam.

## XXIX.

**H**as cum gemina compede dedicat catenas,  
Saturne, tibi Zoilus, annulos priores.

XXVI, 2. myrrhina      5. nec me puto      XXVII, 1.  
venias cum saepe vocatus:      4. nec tibi

XXVI. Ad Candidum X.      2. murrina XB; murrina G; mir-  
rina ðh: myrrina Opn: myrina µ: myrrhina Aa      3. Opima l;  
Opimia Heinsius.      5. hoc me puta velle negare p: hoc me  
(„vel te“ G) pute velle negare XBCGObhispuma et corr. A: hoc me  
velle negare pr. A: hoc me puto posse negare w: hoc me puta (corr.  
ne puta) posse negare a: hoc nec puto velle (posse m) negare cmz:  
hoc nec puto posse negari Modius: hoc neo puta velle negare Grute-  
rus.      6. sed] quod m

XXVII. Ad Gallum X.      1. venias cum saepe vocatus  
Oasuzuma et margo p: cum sis prior (prius h) ipse vocatus reliqui  
cum XB      3. alios: vitium est] alio (alios G et corr. B) fuit dum  
est (est om. AG) XAB et pr. G      utrumque l et bodleianus: utriusque  
B      que] om. b      Quid hu      4. Utor mihi cor non est tibi pr. G:  
Et mihi cor nec corr. G      et tibi] neo tibi ABCehlz

XXVIII. Ad Nestorem X.      2. Nester garris q

XXIX. Ad Saturnum de Zeilo X.      1. deducat b: dicat  
aw      cathena s: cathacuas µx: canus pr. B      2. Zeilos annulus  
µ: annulus z

## XXX.

Sportula nulla datur; gratis conviva recumbis:

Dic mihi, quid Romae, Gargiliane, facis?

Unde tibi togula est et fuscae pensio cellae?

Unde datur quadrans? unde vir es Chiones?

Cum ratione licet dicas te vivere summa,

Quod vivis, nulla cum ratione facis.

5

## XXXI.

Sunt tibi, confiteor, diffusi ingera campi

Albanique tenent praedia multa lares,

Et servit domino numerosae debitor arcae

Sustentatque tuas aurea massa dapes.

Fastidire tamen noli, Rufine, minores:

Plus habuit Didymus, plus Philomelus habet.

5

## XXXII.

An possim vetulam quaeris Matrinia: possum

Et vetulam, sed tu mortua, non vetula es.

- 
- XXXI, 2. Urbanique      3. dominae numerosus  
4. mensa      XXXII, 1. Num possum
- 

XXX. \* Ad Gargilianum TX.      1. Hortula s      2. Die  
mibi] Quid mihi XABC et pr.G      quid Romae] om. T: quod Ro-  
mae b      3. tibi togula est T      fuscae pr.p: apricae Hein-  
sius.      4. unde vir] iude vir φ: vir de      Echiones b: Eschiones e: Chione  
hsw et pr.a      5. discas C      6. Quod] Quid A et pr.T  
vidis T

XXXI. \* Ad Rufinum fastidiosum T. [Omissum Epigramma in  
XABCG; XXXI. ante XXX. habet φλ.]      1. diffusi T      2.  
Albanique Tφ: Urbanique reliqui.      teues praedia culta lares Hein-  
sius.      3. Asservit s      domino TschlppφB: dominae reliqui,  
numerosae hplφB: numerosa T: numerosus reliqui: fortasse num-  
mosae.      4. suas s      citrea Hein-      sius in Burmanni Syllog. Epist.  
II, p. 823.      massa T: mappa φ: mensa reliqui.      5. Fastidire  
O      6. Didimus plus Philomelus T

XXXII. Ad Matriniam X.      1. An possim φ et Heraldus:  
An possum X: Non possum w: Num possum O: Num possum Hein-  
sius: Non possum reliqui.      quaeris φX, Hein-      sius et Heraldus: que-  
reris reliqui.      Matrina μ et pr.x: Matria B: Maternia φ      2.  
sed ta] non tu B      mortula b      mortua mortua es pr.A: mortua  
mortula es B et corr.A

Possum Hecubam, possum Niobam, Matrinia, sed si  
Nondum erit illa canis, nondum erit illa lapis.

## XXXIII.

Ingenuam malo, sed si tamen illa negetur,  
Libertina mihi proxima condicio est:  
Extremo est ancilla loco: sed vincet utramque,  
Si facie nobis haec erit ingenua.

## XXXIV.

Digna tuo cur sis indignaque nomine, dicam.  
Frigida es et nigra es: non es et es Chione.

## XXXV.

Artis Phidiacae torenum clarum  
Pisces aspicias: adde aquam, natabunt.

## XXXVI.

Quod novus et nuper factus tibi praestat amicus,  
Hoc praestare iubes me, Fabiane, tibi:  
Horridus ut primo te semper mane salutem  
Per mediumque trahat me tua sella lutum,

3. Niobem, XXXVI, 3. semper te

3. Hecubē *G*: Hecubē et Niobam *XABG*: Niobem *h̄m̄*: Niobē *φ*: Niobē reliquit. Matrinia *φ* 4. Nondum erit] Nondum erat *B* et *pr. w* anis *w* nondum] non *π* erat *XBw*

XXXIII. De ingenua et libertina et ancilla *X*. [*In abchasz cum XXXII. conflatum: post XLII. habet λ.*] 1. mallo *A* ipsa *B* 2. conditio *s* 3. set *B* 4. facile *c*: faeles *φ*

XXXIV. \* Ad Glone *T*: Ad Chionē *X*. 1. tno] tu *π* indigna *c* 2. Frigida est *X*: Eriecida est *B* non es *om*. *XABG*: nigra es, et tamen es *C*: non es es Chione *T*

XXXV. De mechanico *X*: Ad Apicem *h*. [*G* habet in margine, sed manu vetusta.] 1. Aris *XABG* Pidlacae *XABG*: Pidiacae *s* clarum] clarum Apici *Mq*: rarum *Heinsius*. 2. Pisces] Respicies *A*: Respicis *XBCG* apicis „al. aspicias“ *BG*

XXXVI. \* Ad Favianum (Fabulianum *X*) sterilem amicum *TX*. 1. nonas *T* 2. tibi me Fabiane iubes *pp* Faviane *μ*: Faviane *A* 3. et primo *φ*: in primo *s*: ut primus *i* te semper *T*: semper te reliquit. 4. mediumque] medium *T* trahit *A*

Lassus ut in thermas decima vel serius hora: 5  
 Te sequar Agrippae, cum laver ipse Titl.  
 Hoc per triginta merui, Fabiane, Decembres,  
 Ut sim tiro tunc semper amicitiae?  
 Hoc merui, Fabiane, toga tritaque meaque,  
 Ut nondum credas me meruisse rudem? 10

## XXXVII.

Iraaci tantum felices nostis amici.  
 Non belle facitis, sed iuvat hoc: facite.

## XXXVIII.

Quae te causa trahit vel quae fiducia Romam,  
 Sexte? quid aut speras aut petis inde? refer.  
 „Causas“ inquis „agam Cicerone disertior ipso  
 Atque erit in triplici par mihi nemo foro.“  
 Egit Atestinus causas et Civis: utrumque 5  
 Noras, sed neutri pensio tota fuit.  
 „Si nihil hinc veniet, pangentur carmina nobis:;  
 Audieris, dices esse Maronis opus.“

XXXVII, 2. iuvat hoc facere.

XXXVIII, 3. disertius

5. Caius

5. Lapsus *clpB* 6. sequor *T* labor *Tw*: labor *s* Titl]  
 citi *BB*: locu *X* et *supra*ser. *A* 7. Decembres *b* 8. tyro  
*Tφ* 9. tritaque] trita *G* meraque *XABCGlp* 10. non-  
 dum \*

XXXVII. Ad amicos felices *X*. [Apponit *D*, in *G* est *a m. sec.*  
 in *margin*e additum, omissum in *A*.] 1. noscis *s*: noscere *I*  
 amicos *I* 2. facite *XBCφ*: facere *reliq*ui. Fortasse rectius *sic*  
 distinxeris: sed iuvat: hoc facite.

XXXVIII. \* De Sexto cansideo *T*: Ad Sextum cansidicum *X*.

1. te om. *XA* 2. superas *XB* 3. inquit *φ* et *corr. a*  
 agas *corr. b* Cicerone discretior *T*: disertior *XABCGlpφX*: di-  
 sertius *reliq*ui. 4. tripliti *G* 5. Cinis *μ*: Cains *O*, margo  
*m* et *Gruteri* tertius: Marcus *X*: Civis *reliq*ui cum *φ*. 6. Non  
 oras *T* sed] et *I* neutri] novit *G* tata vel certa margo *Iun-*  
*tinae Lemairil*. 7. hic *A* venient *T*: Si nihil inveniet *Gry-*  
*phianae*. pangentur *TOppua*: tanguntur *pr. G*: tanguntur *reliq*ui, *v.*  
*Burmannum* in *Ovid. Amm. III, 12, 17*. 8. dicis *T* ecco *c*

- Insanis: omnes gelidis quicunque lacernis  
 10 Sunt ibi, Nasones Virgiliosque vides.  
 „Atria magna colam.“ Vix tres aut quattuor ista  
 Res aluit, pallet cetera turba fame.  
 „Quid faciam? suade: nam certum est vivere Romae.“  
 Si bonus es, casu vivere, Sexte, potes.

## XXXIX.

Illico similem puerum, Faustine, ministro  
 Lusca Lycoris amat. Quam bene lusca videt!

## XL.

Mutua quod nobis ter quinquagena dedisti  
 Ex opibus tantis, quas gravis arca premit,  
 Esse tibi magnus, Telesine, videris amicus.  
 Tu magnus, quod das? immo ego, quod recipis.

## XLI.

Inserta phialae Mentoris manu ducta  
 Lacerta vivit et timetur argentum.

## XL, 3. Thelesine

9. gelidis  $\phi$ : gelidus T 10. Sunt tibi XCip, bodleianus,  $\phi$ mus:  
 Sunt ibi reliqui cum  $\phi$ m Vigilosque T vides] putes? B et Hein-  
 sius. 11. nix so treis a aut] sunt s 12. Res aliud A:  
 Res aliud XB pallet et A: pallat T [13. 14. om. T.] 13.  
 facerem l est om. l 14. es om. A: est s: Si casu bonus es  
 vivere B

XXXIX. \* Ad Faustinum TX. 1. puero Gryphianae.  
 magistro  $\alpha\mu\alpha$ : ministro reliqui cum Gruterianis. 2. Lusta A:  
 Iusta B Licoris T alique.

XL. \* Ad Helesium T: Ad Thelesium X. [In XABGdhno  
 praecedit XLI.] 1. quid X quinquaginta  $\alpha\mu\mu\alpha$  2. quas]  
 quis XB 3. Esse tibi laete si (laeti A) magnus viveris (vivis  
 B) XBC et pr. A videris] niurna pr. G 4. Tum Iunianae.  
 magnos XABC immo quod recipies l: immo ego quod ca-  
 piam  $\phi$

XLI. Ad phiola X. [Hoc Epigramma om.  $\phi$ .] 1. ductat  
 Ma et pr. a: docta Roius: ductae Heinsius: docti H. Holtius Silv.  
 Crit. p. 99. 2. vivum G

## XLII.

**M**emento rugas uteri quod condere temptas,  
 Polla, tibi ventrem, non mihi labra linis.  
 Simpliciter pateat vitium fortasse pusillum:  
 Quod tegitur, magnum creditur esse malum.

## XLIII.

**M**entiris iuvenem tinctis, Laetine, capillis,  
 Tam subito corvus, qui modo cygnus eras.  
 Non omnes falles; scit te Proserpina canum:  
 Personam capiti detraheth illa tuo.

## XLIV.

**O**ccurrit tibi nemo quod libenter,  
 Quod, quacunque venis, fuga est et ingens  
 Circa te, Ligurine, solitudo,  
 Quid sit, scire cupis? Nimis poeta es.  
 Hoc valde vitium periculosum est.  
 Non tigris catulis citata raptis,  
 Non dipsas medio perusta sole,

5

XLII, 1. tentas,  
 2. cygnus

4. maius

XLIII, 1. Lentino

XLII. \* Ad Puellam *T*: Ad Pollam *X*. 1. Fomento *Al*:  
 Tomento *hB*: Nomento *a*: Omento (*om. littera initiali*) *q*: Memento  
*hno et margo a veteri s: ventri pr.h contendere X: tendere C:*  
*credere q* temptas *TXGp*: tentas reliqui. 3. Simpliei uter  
 pateat *pr.A* [3.4. apponit *D*.] forsitan *D* pusillum est *XAB*  
*CDGtpq* 4. tegitur] ereditur *c* magnum *T*: maius reliqui.  
*Vide III, 72, 2. credimus D malum] nefas XABCDGtpqAB*

XLIII. Ad Laetinum *X*. 1. Lentino *lqumx*: Lentine *anw*  
 2. eicnus *O*: seignus *G* 3. omnis *Oablwpm*: omneis *a*  
 fallis *Oalwpxa* sit *Gx* calvum *l* 4. capita *μ* et *pr.x*  
 detrahit *Cqum*: detrahat *B*

XLIV. \* Ad Ligurinum poetam *T*: Ad Ligorinam poetam *X*.  
 1. qui *T* nemo tibi *q* 2. quicumque *T* siga *B*  
 3. Ligurgine *A*: Lygurine *μx*: solitudo Ligurgine *X* 4. Quod  
 sit scire *dwpm*: Quod si scire *XCq* et *corr.G*: Quod scire *AB* et  
*pr.G*: Quod scit scire *pr.a* 5. vicium *l* est vitium pericu-  
 losum *x* 6. cirata *μ* 7. Nec dipsas *XABCGp* dypsas  
*Oμx*: ipsas *T*

- Nec sic scorpios improbus timetur.  
 Nam tantos, rogo, quis ferat labores?  
 10 Et stanti legis et legis sedenti,  
 Currenti legis et legis cacanti.  
 In thermas fugio: sonas ad aurem.  
 Piscinam peto: non licet natate.  
 Ad cenam propero: tenes euntem.  
 15 Ad cenam venio: fugas sedentem.  
 Lassus dormio: suscitās iacentem.  
 Vis, quantum facias mali, videre?  
 Vir iustus, probus, innocens timeris.

## XLV.

- Fugerit an Phoebus mensas cenamque Thyestae  
 Ignoro: fugimus nos, Ligurine, tuam.  
 Illa quidem lauta est dapibusque instructa superbis,  
 Sed nihil omnino te recitante placet.  
 5 Nolo mihi ponas rhombos mullumve bilibrem,  
 Nec volo boletos, ostrea nolo: tace.

## XLIV, 8. scorpius

## XLV, 1. an mensas Phoebus

8. Non sic *XABCGlq* scorpius *AB*: scorpio *s*: scoepius *T*: scorpius reliqui. impius *cX* (margo *X* improbus): ingens, corr. ignous, *G* 9. ferret *cz* 10. Et tanti *A*: Et taute, corr. tanta, *B* 11. taconti *cl* 12. sonas ad aurem] tenes euntem *XBCGlq* et *pr.A*: tu touos euntem *pB*: sonas in aurem *X* 13. peto] poetao *T* licet] siuis *XABCGlq* *AB* 14. Ad eoenam *q*: Ad sconam *Heinsius*. tenes euntem] sonas in aurem *XBCGlq* et *pr.A*: fugas petentem *Weberus*. 15. fuga *A* et *pr.B*: fugit *T* edontem *XOlpg* *AB*, corr. *c* et *Gruteri Flennensis*: tendentem *pr.C*: A coena vouio; tenes euntem *Weberus*. Ego versum 15. delendum censeo. 16. Lasus *T*: Lapsus *c*: Laxus *b* suscita *pr.B* 18. Vis *q* probus iustus *p*: iustus bonus *abchmswz*

XLV. \* Ad eundem *TX*.

1. Phoebus mensas *TXABCGlq*: Phoebus conam mensasque *p*: mensas Phoebus reliqui. Tyestao *X*: Tyestae *B*: Thiesthae *T*: Thyestis *pmx*: Thiestis *Oabhu* 2. Ignosco *x* nos om. *x*: nou *XABG* 3. Istu *abchswzq* lauta *B* dapibus *s* instructa] inramructa *T* 5. rhombos *T*: rumbos *aw*: rombos *s*: rombum *Ohp* *qum*: rumbum *b*: rembum *G*: rhombum reliqui. mullumve *Tum*: mullumque *apw* 6. [Apponunt *Frisiungensia*.] Nec volo] Nolo *cp*: Hæc volo *w* boletos *X*: letos *A* et *pr.B*: laebatos corr. *B* hostrea *XA*: hostraoa *B*



## XLVI.

**Exigis a nobis operam sine fine togatam.**

Non eo, libertum sed tibi mitto meum.

„Non est“ inquis „idem.“ Multo plus esse probabo:

Vix ego lecticam subsequar, ille feret.

In turbam incideris, cunctos umbone repellet; 5

Invalidum est nobis ingenuumque latus.

Quidlibet in causa narraveris, ipse tacebo:

At tibi tergeminum mugiet ille sophos.

Lis erit, ingenti faciet convicia voce:

Esse pudor vetuit fortia verba mihi. 10

„Ergo nihil nobis“ inquis „praestabis amicus!“

Quidquid libertus, Candide, non poterit.

## XLVII.

**Capena grandi porta qua pluit gutta**

**Phrygiumque Matris Almo qua lavat ferrum,**

**Horatiorum qua viret sacer campus**

**Et qua pusilli fervet Herculis fanum,**

**Faustine, plena Bassus ibat in reda,** 5

XLVI, 11. praestabit

XLVII, 5. rheda

XLVI. \* Ad Candidam TX. 1. opera O 2. mitte  
pr.B 3. esse] este XA et pr.BG: est T 4. lectica XB  
subsequar] „vel si sequar“ B ipse φ: illa corr.B ferat O:  
refert margo feret, h: sed tibi mitto meum l 5. lucideres pr.h:  
luciderit x cuneos Turnebus *Adversarius XIII*, 15. 19. et Heinsius  
in *Sil. Ital. IV*, 144. umbone] umbo pr.A: tunc umbo G et corr.A:  
quos umbo B 6. ingeniumque Twx: ingenuumque pr.B latos  
A et pr.G 7. Quilibet Tbe: Quilibet φ causa vel causa  
TXABCGchzφ: causam bhpB: causis vel causis reliqui. narra-  
beris boh: recitaveris O 8. At tibi] Addit ibi XA et pr.G:  
At (om. tibi) φ ter geminum O sopos A: sopor B 9. con-  
vicia Tφ 10. vetuit „vel venit“ B 11. nihil] mihi T  
vobis A praestabit XBCx et corr.a 12. libertas pr.G

XLVII. Ad Faustinum X. 1. fuit l 2. Frigiumque  
G: Phrygieque O: Phrygiumque φ alme abehsnoB lava „vel  
lavat“ B: lavit pr.A ferro XB et var. lect. G: fretum pr.h:  
fretum „vetus codex“ Carrionis in *Valer. Flacc. VIII*, 239.  
3. Horatiorum A: Horacionum B: Oratiorum Opuxa viget Op  
5. Bassus B: lassus C reda XABG: rheda reliqui.

- Omnes beati copias trahens ruris.  
 Illic videres frutice nobili caules  
 Et utramque porrum sessilesque lactucas  
 Picroque ventri non inutiles betas.  
 10 Illic coronam pinguibus gravem turdis  
 Leporemque laesum Gallici canis dente  
 Nondumque victa lacteum faba porcum.  
 Nec feriatus ibat ante carrucam,  
 Sed tuta foeno cursor ova portabat.  
 15 Urbem petebat Bassus? immo rus ibat.

## XLVIII.

**P**auperis extruxit cellam, sed vendidit Olus  
 Praedia: nunc cellam pauperis Olus habet.

## XLIX.

**V**eientana mihi misces, ubi Massica potas:  
 Olfacere haec malo pocula, quam bibere.

XLVIII, 1. 2. Ollus

XLIX, 1. tibi Massica ponis,

6. Omnis *XBG* *Oabchlpwqum*: Omneis a copia „vel copiam“  
*B* ruris] viris *AGs*: iuris *XB* ruris trahens (trahent *b*) *bchi*  
 7. fructico *Ob*: fructiel *s*: frutices *cl* nobilis *m*: nobiles  
 11. 8. purrum *z* sectilesque margo *a* et *Gryphii*. lactugas  
*s*: loetugas (margo lactugas) *a*: letugas *w* 9. beatas *b*  
 10. eorum *b* turris *AB*: thuris *pr.G*: turdis *corr.BG* 11.  
 Gallici canis dentes *A*: Callicanis dentem *bss*: Gallicanis dentibus  
*XCh*: dentibus canis Galli *Heinsius*. 12. victa] visa margo  
*Gryphii*: visul *Faticanus Heinsii Adversarius* p. 524.: victati *XBC*:  
 victiati *A*: fresa *Heinsius*. fabo *XBC* porrum *cl* 13. car-  
 rucam *bq* 14. tnta] fulta *Heinsius*. cursor] trusus *c* 15.  
 Romam *XABCGOuma*: Urbem reliqui cum *qm*. immo rus] immo-  
 ros *A* et *pr.G* ibat *om.c*

XLVIII. Ad Olum *X*. 1. extrussit *ahw*: extraxit *s*  
 sollam *pr.G* vendidit *A* Olus *XGbbw*: Holus *z*: Hollus *q*: *om*.  
*A* et *pr.B*: illam *corr.B*: Ollus reliqui. 2. Practia *X*: Pretia  
*ABCG* paupere insolus habet *A*: paupore tu solus habet *pr.B*: pau-  
 peris solus habet *i* Olus *XObbw* et *corr.B*: Holus *z*: Hollus *q*:  
 Ollus reliqui.

XLIX. \* Ad Rufum *TX*. 1. Veientana *Ts* ansces *q*  
 ubi] tibi *ps*: tu *swp* et *codex Seriverii*: ubi reliqui cum *Gruterianis*,  
*optimo Seriverii* et *B*. potas *B*: potes *corr.w*: bibis *b* 2.  
 [Apponunt *Frisingensis*.] mallo *X*

## L.

**H**aec tibi, non alia, est ad cenam causa vocandi,

Versiculos recites ut, Ligurine, tuos.

Deposui soleas, affertur protinus ingens

Inter lactucas oxygarumque liber.

Alter porrigitur, dum fercula prima morantur: 5

Tertius est, nec adhuc mensa secunda fuit.

Et quantum recitas et quantum denique bromina.

Putidus est, totiens si mihi ponis aprum.

Quod si non scombris scelerata poemata donas,

Cenabis solus iam, Ligurine, domi. 10

## LI.

**C**um faciem laudo, cum miror crura manusque,

Dicere, Galla, soles „Nuda placebo magis,“

Et semper vitas communia balnea nobis.

Numquid, Galla, times, ne tibi non placeam?

## LII.

**E**mpta domus fuerat tibi, Tongiliane, ducenis:

Abstulit haec nimium casus in urbe frequens.

Collatum est decies. Rogo, non potes ipse videri

Incendisse tuam, Tongiliane, domum?

L. 6. venit.

7. denique librum.

10. Coenabit

L. Ad Ligurinum X.

1. ne alia G

2. 10. Lygurine *muca*

3. soles G protinus apponitur *lpB*

4. oxygurumque *φ*:

ostygarumque X: ostigarumque *ACG*: ostiaramque B: ostrigerumque

*lpB*: origanumque *abew* et *pr.h* 5. porrigitur *XCmD* et *margo G*:

pergo *tor A*: pergetor, *corr. torum B*: perletor *pr.G*: perlegitur *reli-*

*qui. dum]* eum *ex* 6. Testius *A* est] adhuc est *e*: en *Hein-*

*sius. neque abchaz* fuit *XABCGlpp*: *om.e*: subit *Heinsius*: venit

*reliqui. 7. quarta pr.B recitas]* ponis *lpB* bromina *XCd*:

bromina *AGlpB* et duo *Scriverii*: bruna „vel brucia“ B: librum *reliqui*:

drama *Heinsius*: deinde poema *Idem. 8. Putridus XhpB* et *var.*

*lect. G* es *acuez* et *pr.B* quotiens *e* 9. non] eum *GX*: Quod

nisi mox *Heinsius. donas]* damnas *Gruterus.*

LI. \* Ad Gallam *TX*.

3. ballea G

LII. Ad Tongilianum X.

1. cluentis *pr.B*: ducentis *reliqui*:

ducentis *Scriverius. 2. hac XA urbem* 3. deciens *XO*

rogo *om.l* potest *A*

## LIII.

Et vultu poteram tuo carere  
 Et collo manibusque cruribusque  
 Et mammis natibusque clunibusque,  
 Et, ne singula persequi laborem,  
 5 Tota te poteram, Chloe, carere.

## LIV.

Cum dare non possim quod poscis, Galla, rogantem,  
 Multo simplicius, Galla, negare potes.

## LV.

Quod quacunque venis, Cosmum migrare putamus  
 Et fluere excusso cinnama fusa vitro,  
 Nolo peregrinis placeas tibi, Gellia, nugis.  
 Scis, puto, posse meum sic bene olere canem.

## LVI.

Sit cisterna mihi, quam vinea, malo Ravennae,  
 Cum possim multo vendere pluris aquam.

## LVII.

Callidus imposuit nuper mihi copo Ravennae:  
 Cum peterem mixtum, vendidit ille merum.

LIII. Ad Chloen X. 2. curribusque *scm* 3. [om. s.] na-  
 tibus B 4. prosequi *t* 5. Cloe XBOhqm carorem *x*

LIV. Ad Gallam X. 1. possum Ghz: possis quod posco *q*  
 uegaudem pr.B: Galla, roganti ChhmpBq et pr.a 2. Multos A

LV. \* Ad Gelliam TX. 1. quacunque X: quacunque  
 AB Cosmum] cosinam *q*: caslaum *b* et margo *h* putamque XB  
 et pr.a: putemque C: putemus corr.a 2. excussa *q*: cynuama  
 p. fusca Heinsius. viro *q* 3. placeat B 4. Sarsderiensis  
 Nug. Curtall. p. 547. Amstelod. „Peregrinos odores non nisi dissolutis  
 et amatoribus convenire Comicus et Coquus docent.“ 4. Sels  
 TPCbhluz et margo Gryphii: Sus XAG: Suputo, corr. Subputo, B:  
 Sic reliqui. tam bene B

LVI. \* Ad Bassum T: Ad Ravennam X. 1. Sis pr.B  
 mallo TX 2. [om. *x* et pr.l.] Dum m: Nam asu possem  
 G: possum asu multo vendere multo ploris T

LVII. \* De copone TX. [In Apryma et pr.l. cum LFI. con-  
 fatum.] 1. [om. *x* et pr.l.] Calidos A caupo TB et pr.a:  
 copo G Ravennae O 2. mistum Oq: mustum abasum vin-  
 didit T [LFI. LVII. LF. collocat h.]

## LVIII.

**B**aiana nostri villa, Basse, Faustini  
 Non otiosis ordinata myrtetis  
 Viduaque platano tonsilique buxeto  
 Ingrata lati spatia detinet campi,  
 Sed rure vero barbaroque laetatur. 5  
 Hic farta premitur angulo Ceres omni  
 Et multa fragrat testa senibus auctumnis.  
 Hic post Novembres imminente iam bruma  
 Seras putator horridus refert uvas:  
 Truces in alta valle mugiunt tauri 10  
 Vitulusque inermi fronte prurit in pugnam.  
 Vagatur omnis turba sordidae chortis,  
 Argutus anser gemmeique pavones  
 Nomenque debet quae rubentibus pinnis  
 Et picta perdix Numidicaeque guttatae 15  
 Et impiorum phasiana Colchorum;  
 Rhodias superbi feminas premunt galli  
 Sonantque turres plausibus columbarum;  
 Gemit hinc palumbus, inde cereus turtur,  
 Avidi sequuntur vilicae sinum porci 20

LVIII, 12. cortis

14. pennis

20. villicae

LVIII. Ad Bassum X.

1. Balaon XABGb Bassu x

2. ociosus  $\mu$  3. viduana pr.a platana w et pr.as tonsilique  
 X et pr.B: toxeli p busseto s 4. lata B 5. fern m:  
 mero s barbaraque pr.B litatur X 6. faret hz sonni  
 XA et corr.B: sonni pr.B 7. multas XC et corr.B: multos  
 AG fragrat A: fragrat XBCGachhu: flagat b: fragrant s testas  
 XBC selibus, corr. senius, A: senilia autumn m 8. im-  
 meote A: vemente s: eminente e 9. portator, corr. po-  
 tator, B orridas B 10. Truces pr.B velle X 11.  
 purit X: furit B ad pugoam X 12. Vagat l omnisque  
 B chortis XGxq: echortis BCchipsuB et pr.a: cortis reliqui.  
 13. gemeique  $\mu$ : gemioicque Xw pavones A 14. No-  
 men x dedit ppx rudentibus Cno et pr.a pinnis XACbhu et pr.a:  
 pms G: penis B: penois reliqui. 15. Numidicaeque G guttatae  
 $\mu$ : guttatae bchips, pr.B et var. lect. G 16. fasiana Oabpu:  
 phasianae ABCG 17. Rhodias] Que Rhodia C: Rhodia XAB et  
 pr.G superbis XABC mios ABCG promunt XC: produunt X  
 18. Sonanturres x et pr.A tartores BG 19. tereus bs et pr.a  
 20. secuntur hu villicae XB et pr.G: villici l: villicae reliqui.

- Matremque plenam mollis agnus expectat.  
 Cingunt serenum lactei focum vernae  
 Et larga festos lucet ad lares silva.  
 Non segnīs albo pallet otio copo,  
 25 Nec perdit oleum lubricus palaestrīta,  
 Sed tendit avidis rete subdolum turdis  
 Tremulave captum linea trahit piscem,  
 Aut impeditam cassibus refert dammam.  
 Exercet hilares facilis hortus urbanos  
 30 Et paedagogo non iubente lascivi  
 Parere gaudent vilico capillati,  
 Et delicatus opere fruitur eunuchus.  
 Nec venit inanis rusticus saluator:  
 Fert ille ceris cana cum suis mella  
 35 Metamque lactis Sassinate de silva;  
 Somnulosos ille porrigit glires,  
 Hic vagientem matris hispidae fetum,  
 Alius coactos non amare capones.  
 Et dona matrum vimineo ferunt texto  
 40 Grandes proborum virgines colonorum.

24. caupo,      28. damam      31. villico

21. anus X: anus B: anius C: agna a      22. se renum φ:  
 seseum XBCG et pr.A: se circum Ohip et corr.A: Cinguntque cir-  
 cum bodleianus. lutei tp, bodleianus, h et margo h      23. festo  
 ABi et pr.G lare AB et pr.G: „vel in lare“ B      24. abbo  
 pr.B: alto Heiniaus. caupo XACG: caupo Ba      25. libricus  
 pr.B palestrica w: palaestrius pr.B: palaestita φ      26. Sed  
 occidit l avidis rete] avidis te pr.B: avid te pr.G      27. Tre-  
 mulaque h et corr.b: Tremula ut pr.b      28. dammam XABh:  
 dampnam G: damam reliqui.      29. ilares Xφ fotilis l ortus  
 XG et pr.B: ortos corr.B: hormis φ urbanos XPK et corr. BG:  
 urbanus AC et pr.BG: umbras reliqui.      30. basivi φ      31.  
 vilico XAB: villico reliqui.      32. delicatus pr.B: delicato l et  
 pr.G fremitur pr.G      33. Non venit X      34. melle l  
 35. Mentamque i Sassinate margo a: Saxinate zq: Sassinatīs, de  
 silva Heiniaus in Sil. Ital. VIII, 463. „e vetusto exemplori.“ Sas-  
 sinatīs, e silva Rotus: Sassinate: de silva vulgo.      36. Somal-  
 uolosus A ille] iste Heiniaus.      37. Hinc hux et pr.a hi-  
 spade w: spartico e phoetum φ      38. Alios XABCe contos  
 s: chonotos pr.G: coctos b capone w      39. Et amatrum XABC:  
 Et ova matrum mmp et Douza. vimineo B: vimine offerunt Hein-  
 sius et Scriberius. textu G: testo sz: cisto h (corr. margo) AB:  
 cauto p

Facto vocatur laetus opere vicinus;  
 Nec avara servat crastinas dapes mensa,  
 Vescuntur omnes ebrioque non novit  
 Satur minister invidere convivae.  
 At tu sub urbe possides famem mundam 45  
 Et turre ab alta prospicis meras laurus,  
 Furem Priapo non timente securus.  
 Et vinitorem farre pascis urbano  
 Pictamque portas otiosus ad villam  
 Olus, ova, pullos, poma, caseum, mustum. 50  
 Rus hoc vocatur †, an domus longe?

## LIX.

Sutor cerdo dedit tibi, culta Bononia, munus,  
 Fullo dedit Mutinae: nunc ubi copo dabit?

## LX.

Cum vocer ad cenam non iam venalis ut ante,

51. Rus hoc vocari debet, LIX, 2. caupo LX,  
 1. vocor

41. Fato s 42. servat] struas XAG et corr. B: stuas  
 pr. B: astruit, corr. struit, C: servat b: servit collatio Amsteloda-  
 mensis: servit crastinao dapi Roius: fortasse servas. crastina lq  
 monas b 44. Fatus (Fatur G) ministri XABCG: Satur mini-  
 stro I: Fatus Heinsius: Vacuus Roius. 45. Attus sub urbe B  
 famam μ et pr. BG nudam φ 46. [om. x.] ablata w et pr. a  
 moras XAB: mores „al. moras“ G: moros X: foras C  
 47. Euirom Priapo XBC: Euiemque Priapo A: Caremque Priapo G:  
 Furemque Priapo Iunianae: Furem Priapo reliqui cum φ et Scriver-  
 ianais. timentem A: timentl b: timentis w et pr. a 48. vini-  
 tero XAB passis x: pascereis sw et pr. a urbano XBC: subur-  
 bano pr. G: urbanus corr. G 50. Ollus x: Holus XABCφ  
 pullus A et pr. G cascus A et pr. G: enseos Bφ 51. Rus hoc  
 vocatur XABCG: Rus hoc vocari debet reliqui: Rus hoc tibi voca-  
 tur Roius: Rus hoc vocatur? an tu in domo villa est? vel an domi-  
 tuae villa est? Heinsius: Hoc, Basse, rus vocatur an domus longe? ego.  
 longa Iunius.

LIX. \* Ad sutorem cerdonem T: De sutore cordone X.

1. credo C: cedo w: tibi cordo dedit b Robonia e 2. ubi]  
 tibi Tabehlsuwzφ et margo Gryphii. copo XACOabehlpazφμzφ: caupo  
 reliqui.

LX. \* Ad Ponticum TX. [1. 2. apponit D, 1—8. Frisingensia,  
 ubi v. 5. interponitur Glaphirus, v. 7. Pütidula.] 1. vocor TDis:  
 vocor reliqui. non tam XABCDGOμz: non iam reliqui cum φm  
 et Frisingensibus. venaris D: veroalis „vel venoraris“ G

- Cur mihi non eadem, quae tibi, cena datur?  
 Ostrea tu sumis stagno saturata Lucrino,  
 Sugitur inciso mitulus ore mihi.  
 5 Sunt tibi boleti, fungos ego sumo suillos.  
 Res tibi cum rhombo est, at mihi cum sparalo.  
 Aureus immodicis turtur te clunibus implet,  
 Ponitur in cavea mortua pica mihi.  
 Cur sine te ceno, cum tecum, Pontice, cenem?  
 10 Sportula quod non est, prosit: edamus ideam.

## LXI.

Esse nihil dicis quidquid petis, improbe Cinna:  
 Si nil Cinna petis, nil tibi, Cinna, nego.

## LXII.

- Centenis quod emis pueros et saepe duceus,  
 Quod sub rege Numa condita vina bibis,  
 Quod constat decies tibi non spatiosa supellex,  
 Libra quod argenti milia quinque rapit,  
 5 Aurea quod fundi pretio carruca paratur,  
 Quod pluris mula est, quam domus emptā tibi:

## 4. mytilus

## 7. Cereus

2. Cum *Dm*: Quom *w* 3. Hostrea *XB* summis *p* 4.  
 Sugitur *TXOmzqux*, *Frisingensia* et duo *Gruteri*: Sugitur *abew* et *margo*  
*Gryphii*: Surgitur *s*: Subditur *h*: Summitur *p*: Sumitur *reliqui*. mitu-  
 lus *TABO*: mitulus *Xc*: mitulus *p*: mitulus *Gabhuozqux* et *Frisingen-*  
*sia*: myrtulus *l*: mytilis *margo h*: mytilis *B*: vitulus *C*: mytilus  
 a 5. pusillos *TOabchmswz B* et *margo Gryphii*: pusillos *q*  
 6. rhombo stat mihi *T*: rhombo est, est mihi *m*: rhombo est, tu  
 mihi *b*: rhombo est, et mihi *aw*: rhombo est: at mihi *q* spatulo  
*chipzq*: spatula *m*: spalo *b* 7. Cereus *margo Iunii*. immodicis  
*TG*: immodicus *Frisingensia*. turtur ] tardus „optimus“ *Scriverii*.  
 te clunibus] tedimicus *T* 10. quod] quae *T* et *margo Gryphii*:  
 om. *q* edantis *pr.B*

LXI. Ad Cinnam *X*. [Apponunt *Frisingensia*.]

2. petas *B*

LXII. \* Ad Quietum *X*: nullum lemma *T*.

1. ducentis *za*

2. Quod suguoma *T* candita *p* vina] musta *G* bilis

*Ts*

3. speciosa *Cea* suppellex *Tx*

4. Libraque *T*

5. fungi *w* et *margo a* carruca *b*

6. nulla *pus*: nulli *margo*

*Gryphii*. tibi] mihi *Heinsius*.



Haec animo magno credis te, Quinte, parare?  
 Falleris: haec animus, Quinte, pusillus emit.

## LXIII.

Cotile, bellus homo es: dicunt hoc, Cotile, multi.

Audio: sed quid sit, dic mihi, bellus homo?

„Bellus homo est, flexos qui digerit ordine crines,

Balsama qui semper, cinnama semper olet;

Cantica qui Nili, qui Gaditana susurrat, 5

Qui movet in varios brachia valsa modos;

Inter femineas tota qui luce cathedras

Desidet atque aliqua semper in aure sonat,

Qui legit hinc illinc missas scribitque tabellas,

Pallia vicini qui refugit cubiti; 10

Qui scit, quam quis amet, qui per convivia currit,

Hirpini veteres qui bene novit avos.“

Quid narras? hoc est, hoc est homo, Cotile, bellus?

Res pertriosa est, Cotile, bellus homo.

LXII, 7. credis magno      LXIII, 9. recipitque  
 14. praetricosa

7. magno credis *TXABCGOq̄mna*: credis magno reliqui.  
 8. haec] hic l. emit] erit l.

LXIII. Ad Cotylum X. 1. Docile b. belles *pr.B* hoc  
 dieunt s. Codile G. 2. dic mihi] Cotile B. 3. pexos Gry-  
 phianae: flexo *Iunianae*. dirigit O. crinos B. 5. Cantus q̄  
 Nulli, corr. „Nili vel Lini“ G: Nyli q̄: Lini BC qui Gaditana]  
 et qui Gaditana l: qui et Gaditana *abekswz*: qui Gaditani *XA* et  
*pr.B*: Gaditaniq̄ *corr.B*: Gaditana (om. qui) C. susurat G  
 6. vomet A. varios] Phrygios *Heinsius Adversarii* p. 615. brachia  
 X. valsa *XABC* et *corr.G* modos] ehoros *Phocq̄* et *margo h*:  
 thoros *aw* brachia lunt gladiatoriam artem q̄ *priore loco*. 7.  
 tota qui luce] qui nocte dieq̄ „*codex vetus*“ *Scrivarii*. quathodras  
 q̄. 8. Desident q̄ *priore loco*, — ubi verba atque aliqua — Qui legit  
 exciderunt. atque aliqua] et vacua *Heinsius Adversarii* p. 520.:  
 atque atque *w* ore h, *corr. margo*. 9. missa *XA*: musas *pr.G*  
 scribit quoque bellas *aw*: recipitque tabellas „*optimus*“ *Scrivarii*.  
 10. Pollia *bw* eubita *pr.B* 11. amat *Ah* et *pr.G*  
 12. novis s. uos G. 13. Quid narras? hoc est Cotile homo  
 bellus *XA*: Quid narras? hoc est Cotile bellus homo G: Quid nar-  
 ras? hoc est bellus Cotile homo *pr.B*, homo Cotile bellus *corr.B*:  
 hoc est homo bellus Cotile semper *CD*: 13. 14. sic contrahit *priore*  
*loco q̄*: Quid narras hoc est cotile bellus homo. 14. [Apponunt  
*Frisingensis*: G. habet in margine.] pertriosa A: praetricosa G et

## LXIV.

Sirenas hilarem navigantium poenam  
Blandasque mortes gaudiumque crudele,  
Quas nemo quondam deserebat auditas,  
Fallax Ulixes dicitur reliquisse.

- 5 Non miror: illud, Cassiane, mirarer,  
Si fabulantem Canium reliquisset.

## LXV.

Quod spirat tenera malum mordente puella,  
Quod de Corycio quae venit aura croco;  
Vinea quod primis cum floret cana racemis,  
Gramina quod redolent, quae modo carpsit ovis;  
5 Quod myrtus, quod messor Arabs, quod sucina trita,  
Pallidus Eoo ture quod ignis olet;  
Gleba quod aestivo leviter cum spargitur imbre,  
Quod madidas nardo passa corona comas:

LXIV, 4. Ulysses  
succina 8. sparsa

LXV, 3. floret cum 5.

*Scrivenerius*: petricosa  $\alpha\lambda$ : praetiosa unus *Scrivenerii*: preciosa *parisiensis* 8284.: peridicula  $ch$ : perthyrycosa  $\phi$ : pertriosa *reliqui* cum *Gruterianis*,  $D$  et *Frisingensibus*. *Cottile Frisingensia*. homo] homo es  $l$

LXIV. \* Ad Caslaum  $T$ : Ad Casslaum  $X$ . 1. hilares  $X$  poenam  $XA$  et  $pr.B$ : moras  $X$  2. Blandasque  $A$  crudelem  $XAC$  3. quodam  $G$  diserebat margo  $a$  4. Fallat  $T$  Ulysses *asomus*: Ulyxes  $\pi$  datur  $b$  5. illud] illud  $A$ : hoc, illud  $hp$ : hoc id  $l$  Cassiane  $XB$  et  $pr.G$  miraro  $\pi$  6. Canium  $w$ : Canium  $b\phi$ : Scannulum  $c$

LXV. \* Ad Diadumenum  $TX$ . 1. Quod erat  $T$  malum tenora *abchpaw* 2. Corycio  $\phi$ : Coritio  $Tbp$ : to Corytio  $\mu\pi$ : Carricio  $G$  quoque venit] pervenit  $T$  3. primus  $T$  cum floret  $T$ : floret cum *reliqui*. Vinea quod primis florans Campuna racemis *Heinsius Adversarius* p. 488. 4. quod] quo  $\phi$  avis  $XA$  et  $pr.B$ : avis corr.  $B$ , idque novit Domitius: apis  $C\phi$  „multi codices“ Domitii et „membranarum quaedam“ *Scrivenerii*. 5. mirtus  $TB$  messis *Heinsius*. Araps  $T$  sucina  $T$ : succina *reliqui*. 7. quid  $XA$  et  $pr.B$  aestivo  $A$  aestivo leviter cum] et violae vitro quod  $C$  conspargitur  $T$  imbr  $l$ : imber  $sw$  et  $pr.a$ : imo  $XABC$  uuo „af. imo“  $G$  8. Quid  $XA$  et  $pr.B$  madida  $\phi$  et  $pr.G$ : madidis *Gryphianae* et corr.  $B$ : mardida  $T$  nardo  $pr.T$ : nardos  $A$  et  $pr.G$  passa  $T$ : pasta  $B$ : pasta  $XABC$  et  $pr.G$ : sparsa corr.  $G$ : sparsa *reliqui*.

Hoc tua, saeve puer Diadumeno, basia fragrant.

Quid, si tota dares illa sine invidia? 10

## LXVI.

Par scelus admisit Phariis Antonius armis:

Abscidit vultus ensis uterque sacros.

Illud, laurigeros ageres cum laeta triumphos,

Hoc tibi, Roma, caput, cum loquereris, erat.

ntoni tamen est peior, quam causa Pothini: 5

Hic facinus domino praestitit, ille sibi.

## LXVII.

Cessatis, pueri, nihilque nostis,

Vaterno Rasinaque pigriores,

Quorum per vada tarda navigantes

Lentos tingitis ad celeuma remos.

Iam pronò Phaethonte sudat Aethon

Exarsitque dies, et hora lassos

Interiungit equos meridiana. 5

LXVII, 1. mostis 2. Vatreño 4. figitis ad celeuma

9. saevae T; saeve l; saeva Opus; care corr. a bassia T  
fragrant TAB: flagrant Caesarym: fragrant l 10. Quod T  
illa] mille Heinsius.

LXVI. Ad Romam de Antonio X. [Confer Henr. Meyeri Anthol.  
Lat. 558.] 1. amisit de Phariis] Pharis w: parvis XAB:  
partis bcs et pr. h: pactis B 2. Ascendit bsw et pr. a: Abscin-  
dit corr. a vultus Xab 3. laeta] Roma B 4. Hic tibi G  
loqueris q eras h 5. Antonii sw et pr. a es b Photini  
BCGObbhuozma: Photini µ: Fotini e

LXVII. Ad pueros nautas X. 2. Vaterno pXABC: Ve-  
terno z: Vetro w: Vatro, Vaterno, Votrina codices Scriverii: Ve-  
terno reliqui: Vatreño Scriverius, Heinsius et Cluverius Ital. Antiq. I,  
35. Rasinaque p: Res inique XABCG et „scripti“ Scriverii: Ra-  
sinaque l: Rasinaque reliqui: remeraque margo Gryphii ex coniectura  
Io. Bapt. Pii: Eridanoque Cluverius: Tesinaque Scriverius: Natisi-  
que (sic), coll. Ptm. N. H. III, 18., Heinsius. pinguiores h  
4. cingitis q: digitis µ: figitis a: fugitis Gryphianae: fugitis B:  
tingitis vel tingitis reliqui cum Xpm et Bongarsiano. celeuma  
Scriverius. 5. Phaetonte Gab: Phaetonte h: Phaetonte XB et  
Aethon b: Oethon sw 6. ora B lapsos bchpsw B et pr. a  
7. aequos A: equas pr. B meridiana] „al. meruliana“ e

- At vos tam placidas vagi per undas  
Tuta luditis otium carina.  
10 Non nautas puto vos, sed Argonautas.

## LXVIII.

- Huc est usque tibi scriptus, matrona, libellus.  
Cui sint scripta rogas interiora? mihi.  
Gymnasium, thermae, stadium est hac parte: recede.  
Exuimur: nudos parce videre viros.  
5 Hinc iam deposito post vina rosasque pudore  
Quid dicat, nescit saucia Terpsichore:  
Schemate nec dubio, sed aperte nominat illam,  
Quam recipit sexto mense superba Venus,  
Custodem medio statuit quam villicus horto,  
10 Opposita spectat quam proba virgo manu.  
Si bene te novi, longum iam lassa libellum  
Ponebas, tantum nunc studiosa leges.

9. Tutae carinae. LXVIII, 5. Hic 9. villicus  
12. totum nunc studiosa legis.

8. Ad G: A duos b: Aut O placidas] „vel pavidas“ B  
9. Tutae Oabhpacuxa, Scriverii editio princeps et quidam Oudendorpiani. luditis] ducitis Heinsius. carinae XABCGObchlwuxa et Scriverii editio princeps. 10. Hic ou nautas G: Non nautas pr.B vos om.b Argonautas X.

LXVIII. \* Ad matronam pudicam TX. 1. Hoc XAB et pr.G: „vel Hic“ G: (H)ic q aetius que T 2. aunt ABGI interiora hlpB et corr.e 3. Gymnasium et therme studium („al. stadium“) est G recedo w 4. Exuimur „al. Ex viis“ e viros] matrona XABCGX 5. In XABCG 7. 8. 5. 6. se excipiunt. Hinc TXABGabhpsw: Hic reliqui. post una T: postuma pr.B 6. nescit dicat e dicas XABG Terpsichore TOPna: Therpsichore pp: Tersichore XA: Tersicore Gba: Tersithore B: Thersicore ah 7. Schemate TXB: Semate A: Stemate q: Stegmate s: Stemmate ah uoc] non Iulianae. sed aperte] per to XAG: per te cognoverat X: per te nunc nominat B 9. medio quam ponit G quem l et pr.a villicus XB: villicus reliqui. 10. qua μ: quem w et corr.a proca T 11. iam longum G lapsa s: bassa corr.q 12. tantum Te: totum reliqui. leges XABGO corr.a et Iulianae: legis reliqui.

## LXIX.

**O**mnia quod scribis castis epigrammata verbis

Inque tuis nulla est mentula carminibus,

Admiror, laudo, nihil est te sanctius uno:

At mea luxuria pagina nulla vacat.

Haec igitur nequam iuvenes facilesque puellae,

Haec senior, sed quem torquet amica, legat.

At tua, Cosconi, venerandaque sanctaque verba

A pueris debent virginibusque legi.

## LXX.

**M**oechus es Aufidia, qui vir, Scaevine, fuisti;

Rivalis fuerat qui tuus, ille vir est.

Cur aliena placet tibi, quae tua, non placet uxor?

Numquid securus non potes arrigere?

## LXXI.

**M**entula cum doleat puero, tibi, Naevole, culus,

Non sum divinus, sed scio quid facias.

## LXXII.

**V**is futui, nec vis mecum, Saufeia, lavari.

Nescio quod magnum suspicor esse nefas.

LXX, 3. cui sua non placet

LXXII, 2. suspicer

LXIX. \* Ad Coseovium TX. [Omittit xl.] 1. epigrammata  
T verbis] libris φ 2. ventula T mentula epyearminibus x  
3. uil e te] et T 4. Ad A et pr.G luxuria T va-  
cet T 5. Haec ergo φ uequam invenes TXABCGIφ: iuvenes  
nequam reliqui. 6. torret Heinsius.

LXX. Ad Sehevium X. 1. Sehevius X: Cevine δεχς et  
pr.a: Cervine ιωμα et corr.a: Cesine φ: Scaevine reliqui cum X.  
3. quae sua C: cui sua Bongarsianus et alius quidam Scriverii,  
var. lect. B: cum tua x et corr.c: quo tua Heinsius. non om.δ  
placeat x

LXXI. \* Ad Nevolm TX. 1. Nevo G 2. sum] so-  
lum T sed] si XAX facitis CO

LXXII. \* Ad Saufeiam TX. 1. futui] subigi T Saufeia  
φbe: Saufeia ahw: Laufeia O: Laufella φμα: Laupbella p: Lauf-  
fella parisius 8284.: Laufalla x: Faufella m 2. quid TXABC  
Ipw et corr.a maius XABCGIX, v. III, 42, 4. suspicior μ

- Aut tibi pannosae dependent pectore mammae,  
 Aut sulcos uteri prodere nuda times;  
 5 Aut infinito lacerum patet inguen hiatus,  
 Aut aliquid cunni prominet ore tui.  
 Sed nihil est horum, credo, pulcherrima nuda es.  
 Si verum est, vitium peius habes: fatua es.

## LXXIII.

- D**ormis cum pueris mutuniatis,  
 Et non stat tibi, Phoebe, quod stat illis.  
 Quid vis me, rogo, Phoebe, suspicari?  
 Mollem credere te virum volebam,  
 5 Sed rumor negat esse te cinaedum.

## LXXIV.

- P**silothro faciem levas et dropace calvam.  
 Numquid tonsorem, Gargiliane, times?  
 Quid facient unguēs? nam certe non potes illos  
 Resina, Veneto nec resecare luto.  
 5 Desine, si pudor est, miseram traducere calvam:  
 Hoc fieri cunno, Gargiliane, solet.

3. pendent a pectore

LXXIII, 1. mutuniatis

3. dependent pectore *TXABGOX* et margo *Gryphii*: dependent a pectore *C*: pendent a pectore *reliqui*. 4. utero *h* 5. laterum *w* et *pr.as* inguen *parisiensis* 8284.: ungue *T* 6. cunni] *cynici* *XA*: *cini* *G*: *cynia* „vel *entia*“ *B*: *monstri* *T*

LXXIII. Ad Poebum *X*: Ad Gallum *pr.G* 1. mutuniatis *XACGabe* *h*: mutuniatis *B*: mutuniatis *P*: mutinatis *w*: mutomatis *s*: mutonlatis *reliqui*. 2. stabat *B*: stas *b* Phoebe *om.s*: Galle *XABCGX* illi *G* 3. Phoebe] *sepe* *B* 4. te *om. s* *pr*

LXXIV. Ad Gargilianum *X*. 1. Psilothro *Ohm*: Psiloptro *s*: Psilithro *aw*: Psilothos *G*: Silothro *b*: Si lotis *o* faciem levas *s*: faciem lavas *XAO* *pr.B*: faciemque levas *m*: faciemque lavas *CGahpapa* et *corr.B*: faciem lavasque *b*: facieque lavasque *w* dropoce *s*: dropice *awp* 2. Gargiliane *sw* 3. Quid facient unguēs? *P* *Ohlmazq* et *pr.s*: Quid faciunt unguēs *c*: Quid facie tingues *XAB*: Quid faciem tingues, *corr. tinguis*, *G*: Quid faciem tingis *reliqui*. nam] non *Cm* illos] *illu* *X* 4. Resina *o* desecare *i* 5. deducere „al. traducere“ *G* 6. Gorgiliana *s*

## LXXV.

Stare, Luperce, tibi iam pridem mentula desit,  
 Luctaris demens tu tamen arrigere.  
 Sed nihil erucæ faciunt bulbique salaces,  
 Improba nec prosunt iam satureia tibi.  
 Coepisti puras opibus corrumpere buccas: 5  
 Sic quoque non vivit sollicitata Venus.  
 Mirari satis hoc quisquam vel credere possit,  
 Quod non stat, magno stare, Luperce, tibi?

## LXXVI.

Arrigis ad vetulas, fastidis, Basse, puellas,  
 Nec formosa tibi, sed moritura placet.  
 Hic, rogo, non furor est, non haec est mentula demens?  
 Cum possis Hecubam, non potes Andromachen.

## LXXVII.

Nec nullus, nec te delectat, Baetice, turdus,  
 Nec lepus est unquam, nec tibi gratus aper;  
 Nec te liba iuvant, nec sectae quadra placentae,  
 Nec Libye mittit, nec tibi Phasis aves:

LXXV, 8. Quae non

LXXVI, 3. non est haec

LXXV. \* Ad Luperum TX. 1. primum l. desit X  
 3. arucæ T bulbique XBC 4. Improba T 5. Cepisti  
 GO pluras T opibus Scaliger et Lipsius. 6. venit margo  
 Gryphii. sollicita TA 7. hoc] est z 8. Quod] Quae  
 hwa stat] scit pu

LXXVI. \* Ad Bassum TX. 2. sed] nec parisinus 8284.  
 placent h 3. rogo] credo l haec est TABabhw: non haec  
 mentula parisinus 8284.: est haec reliqui. 4. Hecubam TOIγμνα:  
 Hecubem p: Hecabē Ga; Hecubem XCbehw: Hecaben B: Haec aben  
 A: Haec ubere w Andromacen XA; Andromacō B: Andromachē  
 Ga: Andromachem \*

LXXVII. Ad Baeticum X. 1. Non e mulus qm  
 2. lupus m et var. lect. aw: lotus z 3. saecto A: secta abno  
 4. Libie XB: Libia pr.a nec tiphasis A avos XAB („vel  
 aves“ B). [5. 6. apponunt Priscianus VI, 4, 20. (l. p. 233. Krehl.)  
 et Frisingensia.]

- 5 Capparin et putri cepas hallece natantes  
 Et pulpani dubio de petasone voras,  
 Teque iuvant gerres et pelle melandrya cana,  
 Resinata bibis vina, Falerna fugis.  
 Nescio quod stomachi vitium secretius esse  
 10 Suspitor: ut quid enim, Baetice, saprophagis!

## LXXVIII.

**M**inxisti currente semel, Pauline, carina.  
 Meiere vis iterum? iam Palinurus eris.

## LXXIX.

**R**em peragit nullam Sertorius, inchoat omnes.  
 Hunc ego, cum fuit, non puto perficere.

## LXXX.

**D**e nullo loqueris, nulli maledicis, Apici:  
 Rumor ait linguae te tamen esse malae.

LXXVII, 5. alece      10. suspicer      saprophagis  
 LXXX, 2. quereris,

5. Capparis *X.ABCGabhsw*: Cappares *O*: Capparim *Frisin-*  
*gensia*. putris *bcq*: putres *h* hallece *XABG*: allece *Frisin-*  
*gensia*: alece *q*: alece reliqui. natantis *XABG* 6. apponit  
*Glossarium vetus latinum Scriverii*: „Petaso, petasonis: perna, baconus.  
*Martialis Coquus*: Et pultem dubiam de petasone voras.“ dubio]  
 medio *Ceq* detasone *pr.B*: depeasone *G* 7. iuvat *XABCG*  
*gyres O* melandria *XOuma*: melandria *ABGabhlnw*: melcin-  
 dria *q*: quandria *C* 8. Resitana *C*: Res innatabilis *s* Falerna  
*B* 9. quid *G* vitium] tibi nunc *q* 10. Baetiae *μ* sa-  
 propthagis *FXABG*: saprophagis *Olsla*: sacrafagis *p*: coprophagis  
*Gruteri tertius et m*: *σάπροφαγής* *z* et margo *c*: coprophagis *ωμν* et  
*corr.a*: fugis apros *bh*: figis apros *Ceq*

LXXVIII. \* Ad Paulinum *T.X.* 1. Mixisti *XA* et *pr.B*:  
 Minxisti *bw* et *pr.a*: Minxisti *s*: „vel Mellisti“ *G* 2. Meigere  
*T*: Gegere, margo Meyere, *G*: Mingere *C* Pallinurus *T*: Palyn-  
 urus *q*

LXXIX. De Sertorio *X.* 1. inchoat *pr.a*: inchoat *bcq*: in-  
 vocat *s* omuem *cx*: omnis *bw* 2. Nunc *q*

LXXX. \* Ad Apicium *X*: om. lemma *T.* 1. loqueris *T*:  
 quereris reliqui. nullum *T* 2. agit *T*



## LXXXI.

Quid cum femineo tibi, Baetice Galle, barathro?

Haec debet medios lambere lingua viros.

Abscissa est quare Samia tibi mentula testa,

Si tibi tam gratus, Baetice, cunnus erat?

Castrandum caput est: nam sis licet inguine Gallus, 5

Sacra tamen Cybeles decipis: ore vir es.

## LXXXII.

Conviva quisquis Zoili potest esse,

Summoenianas cenet inter uxores

Curtaque Ledaе sobrius bibat testa:

Hoc esse levius puriusque contendit.

Iacet occupato galbinatus in lecto

Cubitisque trudit hinc et inde convivas

Effultus ostro sericisque pulvillis.

Stat exoletus suggeritque ructanti

Pinnas rubentes cuspidisque lentisci,

Et aestuanti tenue ventilat frigus

Supina prasino concubina flabello;

LXXXII, 4. contendo.

7. pulvinis

LXXXI. Ad Baeticum X.

1. Quicum X baratus G

3. „Ad eundem“ novum lemma in *behmz.* Abscisa *ABCG* et *pr.a*  
*Pamia B*: Semia *b* 4 iam *XBG* erit *B* 5, capud  
*B* Gallis *pr.B* 6. Cibiles *G* vires *BO*: „vel volens“ *B*

LXXXII. Ad Rufum de Zoilo X. [Collatae sunt *xy.*]

1.

Zoils *b*: Zoilo *A* Zoili quisquis *Oxyptus* Summoenianas *A*: Summoenianas *O*: Summoenianas *q*: Summoenianas *XA*: Summoenianas *s*: Summoenianas *b*: Summoenianas *uanos* (corr. *uanas*) *G*: Summoenianas *B*: Summoenianas *xyptus*: Summoenianas *u*: Summoenianas (corr. *uanas*) *a* cenet] „vel scevet“ *G*: sedet *margo* *A*: stet *tcana* *Al*: stetur *s*: tenet *is* *b* 3. Curta quae *AG* Leda *GO*: Laeda *XA* sobrius *pr.G* 4. levis *ym* contendit *XABCG*: contendit *O*: contendo reliqui.

5. Lacet *pr.B*: lacetque *XACG*

occupato *O* galbinatus *bB* et *pr.al*: galbinatus *COewxyptus* et corr. *al* 6. Cubitisque trudit *A*: Cubitis trudit *a* 7. Et fultus *behmz*: Effultus *u* sericisque *u* pulvillis *XABCGO* et *MSS.* *Scrivarii*: pulvinis reliqui. 8. exoletus *A* ructanti *bno* et *pr.a*: lactanti *q* 9. Pumas *X*: Spinus *p*: Spinus *B*: Pinusque *b* cuspidem *Heinsius*, lentissi *bA* 11. Suspina *u* fraxino *c* flabello *b*

- Fugatque muscas myrtea puer virga.  
 Percurrit agili corpus arte tractatrix,  
 Manumque doctam spargit omnibus membris;  
 15 Digiti crepantis signa novit enauchus,  
 Et delicatae sciscitator urinae  
 Domini bibentis ebrium regit penem.  
 At ille retro flexus ad pedum turbam  
 Inter catellas anserum exta lambentes  
 20 Partitur apri glandulas palaestritis  
 Et concubino turturum nates donat;  
 Ligurumque nobis saxa cum ministrentur  
 Vel cocta fumis musta Massilitanis,  
 Opimianum morionibus nectar  
 25 Crystallinisque murrinisque propinat.  
 Et Cosmianis ipse fusus ampullis  
 Non erubescit murice aureo nobis  
 Dividere moechae pauperis capillare.  
 Septunce multo deinde perditus stertit.

16. suscitator

18. ipse

25. myrrhinisque

12. murcea XB: thurea vel myrrhea Heinsius. 13. tacta-  
 trix bz 14. Dextramque doctam φ: Manumque dextram tpB  
 15. crapans pr.B 16. sciscitator φXABCpX: suscitator  
 reliqui. 17. penem a: penum B 18. Ad A ille XAB  
 CGφ et Iunianae: ipse reliqui. 19. aserum γ: anserum b  
 labentes XBC: lambentis Oabhw 20. Parcitur B: Paseitur X  
 grandulas Ao: glandula Cb palaestricis ahs: palaestrias e:  
 palestrias b 21. concubinae lpsφ: concubinis C natis dw  
 donat] subleuat e 22. Ingurumque b saxa nobis a: nobis  
 assa m: nobis fixa e: vappa Heinsius. comministrantur A et pr.G:  
 comministrantur φ: cuministrant b: cum ministrantur Heinsius.  
 23. Vel] Ut e costa pr.B: coita w furnis de muxta h: mista  
 w Massilitanis O: Massilitanus w: Masilitanus φ: Massilianis  
 hpsyma: Maxilianis de: Massilianis (sic) π 24. Opimianum  
 π: Oplamanum pr.G: Opimionum l: Opimianus b: Opinianus h  
 morionibus pr.G: moribus pr.p: marionibus l 25. Crystallinis-  
 que γ: Crustallinisque X: Crystallinis Glsφ: Cristallinis b mirri-  
 nisque BOn: myrrinisque γw: myrrinisque φ: mirtinisque dso et  
 pr.a: myrrinisque corr.a pinat G 26. Cominnis w: Cosmanis  
 φ fuscus XACOhmz et corr.G: fuscus B: fuscis deB et pr.G:  
 fustis w et corr.a, pr.s: fasis φ: fastis corr.s: fusus reliqui. am-  
 pulis π: ampollis AB: campallis dhs: capillis e 27. Nec abchlmz  
 28. capit lare XABG: capitale ChlawpB et corr.a 29.  
 parlitus, pereitus Heinsius.

Nos accubamus et, silentius rhonchis  
Praestare iussi, nutibus propinamus.  
Hos Malchionis patimur improbi fastus,  
Nec vindicari, Rufe, poscimus: fellat.

30

## LXXXIII.

Ut faciam breviora mones epigrammata, Corde.  
Fac mihi, quod Chione: non potuit brevius.

## LXXXIV.

Quid narrat tua moecha? Non puellam.  
Dixi Tongilion. Quid ergo? linguam.

## LXXXV.

Quis tibi persuasit nares abscidere moecho?  
Non hac peccatum est parte, marite, tibi.  
Stulte, quid egisti? nihil hic tibi perdidit uxor,  
Cum sit salva tui mentula Deiphobi.

33. Nec vindicare, Rufe, possumus: fellat.

LXXXIII, 1. Cocles. 2. potui LXXXV, 1. abscin-  
dere 3. hic tua 4. sui

30. accubamus m runchis q 31. notibus XAB: natibus  
C et pr.e: narihus b q 32. Nos m et corr.a Malchionis B:  
Malchionis A: Malchionis O potimur s: potimus b: potimus e im-  
probis d: improbos e faustus XAB: „vel fastus“ B 33.  
vindicari PObolpawq et corr.a: vindicare reliqui. te Rufe a et  
„codex antiquus“ Domitii. poscimus Iamvs Rutgersius: possumus  
XABC: possumus reliqui.

LXXXIII. Ad Cordum X. 1. Corde XCGX: Cordre X:  
Cordex AB: Codex abcauz: Cobex q: Cocles Onuma 2. Chl-  
onae Heinsius: Echione b potuit XAGX: potui reliqui. brevius]  
ore tuis XA: cretus G: potuere tuis BO

LXXXIV. Ad Congilionem X. 1. puella q 2. Dixit  
lq Congilion XBGO: Congylian A: Tongilium abhu: lingua s:  
lingam Ba

LXXXV. \* Ad maritum xelotypum TX. 1. Quid O  
narres pr.G: naris T: nates abno abscidere TXABCGip: abscin-  
dere reliqui. 2. hanc pr.G: hoc q 3. nil XACG: tibi  
T: tota reliqui: sibi Helmsius. 4. tui PXAECabdpau: tibi  
Tayna et parisinus 8284.: sui Oem: sibi q Deiphobi p: Deiphoebi  
XA: Deiphobi BCGbals: Dicit phoebi T: Dei phoebi (corr. phobi) hinc  
apponunt Frisingensis.

## LXXXVI.

Ne legeres partem lascivi, casta, libelli,  
 Praedixi et monui: tu tamen, ecce, legis.  
 Sed si Panniculum, si spectas, casta, Latinum, —  
 Non sunt haec mimis improbiora, — lege.

## LXXXVII.

Narrat te, Chione, rumor, nunquam esse fututam  
 Atque nihil cunno purius esse tuo.  
 Tecta tamen non hac, qua debes, parte lavis:  
 Si pudor est, transfer subligar in faciem.

## LXXXVIII.

Sunt gemini fratres, diversa sed inguina lingunt.  
 Dicite, dissimiles sunt magis, an similes?

## LXXXIX.

Utere lactucis et mollibus utere malvis:  
 Nam faciem durum, Phoebe, cacantis habes.

## XC.

Vult, non vult dare Galla mihi, nec dicere possum,  
 Quod vult et non vult, quid sibi Galla velit.

LXXXVII, 1. rumor, Chione, LXXXVIII, 2. sint

LXXXVI. \* Ad castam TX. 1. Nec legeres T: Delegeres *sw et pr.a* lascivi] praedixisti T 2. et om.s ecce] usque *margo Iustinianae Lemairii.* 3. Panniculum G: Penniculum h si spectas casta] spectas et casta T: expectas b 4. Non fuit a haec mimis] haec minimis b: haec munis q: ista nimis p: ista minus!

LXXXVII. \* Ad Chionē T: Ad Hienō X. 1. Narra *pr.B* Chione rumor T: rumor Chione *reliqui.* fututam] solitam T 2. Adque B Atque mihi monstro T 3. qua] quae T 4. subligare T: subligat b

LXXXVIII. De geminis fratribus X. 1. diversi XA sub inguina *aw* 2. Discite *pr.a* sunt XAB et var. *lect. G:* sint *reliqui.*

LXXXIX. Ad Phoebum X. 1. lactucis a mollis X 2. durum, *corr. dure, B* Phoebe B

XC. De Galla X. 1. dare *om.h* 2. Quod vult] Quid vult X: Quid vult BGI: Quae vult Cp et Helmsius: Idem Quum *confect.*

## XCL

Cum peteret patriae missicius arva Ravennae,  
 Semiviro Cybeles cum grege iunxit iter.  
 Huic comes haerebat domini fugitivus Achilles,  
 Insignis forma nequitiaque puer.  
 Hoc steriles sensere viri: qua parte cubaret  
 Quærent, sed tacitos sensit et ille dolos.  
 Mentitur, credunt: somni post vina petuntur:  
 Continuo ferrum noxia turba rapit  
 Exciduntque senem, spondae cum parte iaceret;  
 Namque puer pluteo vindice tutus erat.  
 Suppositam quondam fama est pro virgine cervam,  
 At nunc pro cervo mentula supposita est.

## XCII.

Ut patiar moechum, rogat uxor, Galle, sed unum.  
 Huic ego non oculos eruo, Galle, duos?

## XCIII.

Cum tibi trecenti consules, Vetustilla,

XCI, I. Misitius 9. spondae qui parte iacebat;  
 11. fama est, quondam

XCI. \* De amisicio et archigalli T: De missicie et arorigallia X. 1. patire π missicius TXABCGI: missitius bohpl: Misitius reliqui. 2. Cybiles T: Cibiles pr.G congrego X: quom grege b 3. Achilles T et pr.B: Achilles dāmx 4. nequitiaeque dno et pr.a 5. sceriles A: sterelos T 6. Quærent pr.G tacitas pr.B 7. Mentitus X petuntur] riuot vel, ut Oudendorpius, ruinae vel, ut Heinsius legit, petita B 8. pluxia pr.B 9. Exciditque XABC: Inciduntque T semen T cum T: qui reliqui. parce B iaceret T: iacebat reliqui. 10. putido sw et pr.a 11. Suppositum T: Supposita XABC et pr.G: „vel Suppositus“ G quondam fama est TABCGIpp: fama est quondam reliqui. pro virgine] protigine G: cerva XABC et pr.G 12. Ac so: Et φ cervo φXABGX, „antiquiores libri.“ Scriverit, vetustissimus Fulvii Ursini (h. e. F4) ad Festum s. v. Servi, et Petrus Crinitus de honesta disciplina XIX, 8.: servo Hugo Grotius Syllog. Epist. Burm. II, p. 385.: puero reliqui.

XCII. \* Ad Gallum T: Ad Gallum de Galla X. 1. paciar TB mecum G Galla X

XCIII. \* De Vetustilla T: Ad Vetustinam X. [Collata est π.] 1. recenti pr.B: tricenti π Vetustilla T: Vetustina reliqui.

- Et tres capilli quattuorque sint dentes,  
 Pectus cicadae, crux colorque formicae,  
 Rugosiorum cum geras stola frontem  
 5 Et araneorum cassibus pares mammās;  
 Cum comparata rictibus tuis ora  
 Niliacus habeat corcodilus angusta  
 Meliusque rapae garriant Ravennates  
 Et Atrianus dulcius culex cantet  
 10 Videasque quantum noctuae vident mane,  
 Et illud oleas quod viri capellarum,  
 Et anatis habeas orthopygium macrae  
 Senemque Cynicum vincat osseus cunus;  
 Cum te lucerna balneator extincta  
 15 Admittat inter bustuarias moechas;  
 Cum bruma mensem sit tibi per Augustum;  
 Regolare nec te pestilentia possit:  
 Audes ducentas nuptuire post mortes

XCH, 3. crusculumque 5. arancorum 7. cro-  
 codilus 9. Adrianus 12. orropygium 18. nu-  
 ptum ire

2. quattuorve *Oadesuoz* sint om. *adesuoz* 3. cicadae O:  
 cicadeo π crusculumquo *πpuna*: cruscula colorquo I: erus color-  
 que reliqui cum *ΦΙΔm*, *Bongarsiano* et *ptierisque* *Scrivarii*. 4.  
 Rugosiorum T: Rugosiorumquo o congeras XBI: cum ferras x:  
 aggeras C frontem om. b et *pr.h* 5. Et om. e araneorum  
*TXAs*: arachnearum ex: arancorum reliqui. mamillas T 6.  
 rictibus O: ritibus *ls* 7. Niliacus T: Nil laeus s corcodi-  
 lus *scripsi*: corcodrillus T: crocodrillus Xb: coeodrillus *ACGhtp*:  
 erocodillus *BOμs*: erocodilus πa 8. garriunt bc et *pr.a*: ge-  
 riont s ravo natos G 9. Atrianus *TXABG* et *margo* *Gryphū*:  
 Adriacus *adehsu*: Hadrianus B: Adriaticus *Opznpus*: Hadriacus φ:  
 Adrianus reliqui. culix T 10. noctua videt *TOadeshipuopznpus*  
 12. habes φ orthopygium Ol et *edrr.m*: orthopigium *hs*: or-  
 topygiū φΦB: orthopygium *pr.m*: ortopigium *absu*: hortopygium  
*Bongarsiano*: hortopigium *XABCG*: orthopigium T: ortopigium e:  
 oropigium *margo* a: orropygium *μmX*: uropygium a matre *bs* et  
*pr.a* [13. 14. 15. om. T.] 13. oyenum *Roius*: Zenoua oyenics  
 vincat osseum *Helasius*. 14. laceras BC 15. Admittat *pr.B*  
 bustuarias am: bustianas s 16. Cur non bruma monas φ  
 sit tibi mensem s Augustum *pr.B* 17. relegare μs ne te φ  
 pestilentes *Guyetus* ad *Lucan. Phars. IV*, 243. possis B  
 18. Audes *TXABGON* et *Gruteriani*, var. *leot*: et *Quides* *Reliqui*.  
 ducentas T: ducentis X et *pr.B*: ducentis e nuptuire TA: num-

Virumque demens cineribus tuis quaeris  
 Prurire. Quid, sarrire si velit saxum? 20  
 Quis coniugem te, quis vocabit uxorem,  
 Philomelus aviam quam vocaverat nuper?  
 Quod si cadaver exigis tuum scalpi,  
 Sternatur a Coride archielinico lectus,  
 Talassionem qui tuum decet solus, 25  
 Ustorque taedas praeferat novae nuptae:  
 Intrare in istum sola fax potest cunnum.

## XCIV.

Esse negas coctum leporem pocisque flagella.  
 Mavis, Rufe, cocum scindere, quam leporem.

## XCV.

Nunquam dicis ave, sed reddis, Naevole, semper,

24. a Coricle clinico XCIV, 2. coquum

tuire XBC: naptum ire GOαλπωσσημνα et corr.h: naptas ire o:  
 nuptiis ire b et pr.h: nupturire s et Iunius: ire nuptum Gryphianae.  
 mortes] noctes ls: „vel noctes“ l 19. fueribus CD  
 20. [om. T.]. Quid B sarrire si velit ex et Gryphianae: si sarrire  
 velit Imulae et corr.h: si satitae velit φ: si satire (satyre b: si  
 om. pr.Ga) AGabno et pr.h: si saire velit p: si asthire velit ear.  
 lect. apud Domitium: si satiare velit XBC et var. lect. G: si satiari  
 velit O: salire si velit Roius: surire si velit H. Gratius Burm.  
 Syllog. Epp. II, p. 384. An Quid? sarrire quis velit —? xaxum  
 pr.B 21. te quis TXABCGawazφ: et quis behlsB: quis te re-  
 liqui. vocavit bc et pr.a uxores T 22. Philomelis C:  
 Filo meus T voverat pr.h: vocavit Gμμ: vocaverit a: necaverat  
 φ [23—27. om. T.] 23. exigis beh scarpī XAB et var. lect.  
 G: scalpi b 24. Sternatura X: Sternatura B a Coricle lz et  
 Scatiger Ausonian. Lectt. II, 4.: Acoride lz: Achoride φ archielinico scripti: elioleo Scalliger: tibi elioio G: tridinio p: ariellio  
 bz: artetinio c: aridinio pr.a: ridmio w: triclilio reliqui. 25.  
 Thalassionem XBCG: Taxalionem b: Tassalionem pw: Thalassionem  
 ahuma dicet GOμμ: docet B solus] solvi π 26. Ustorque  
 XA: Utto quo B: Ut torquet (corr. torquet) G: Ustorque C: Ul-  
 troque aw [taedas] cedas aw: cedes bh: cedo s proferat lp  
 27. sola om. p sex b et pr.a: sex s

XCIV. Ad Rufum X. 1. leporem coctum B poscitque X  
 frabella b 2. cocum XABCG: coquum φ: coquum reliqui.  
 caedere GX

XCV. \* Ad Nevolum T: Ad Naevolum X 1. discis A  
 have Ab: habe T rides abemoxp

- Quod prior et corvus dicere saepe solet.  
 Cur hoc expectas a me rogo, Naevole, dicas:  
 Nam puto me melior, Naevole, nec prior es.  
 5 Praemia laudato tribuit mihi Caesar uterque  
 Natorumque dedit iura paterna trium;  
 Ore legor multo notumque per oppida nomen:  
 Non expectato dat mihi fama rogo.  
 Est et in hoc aliquid: vidit me Roma tribunum  
 10 Et sedeo qua te suscitatur Oceanus.  
 Quot mihi Caesareo facti sunt munere cives,  
 Nec famulos totidem suspicor esse tibi.  
 Sed paedicularis, sed pulchre, Naevole, ceves:  
 Iam iam tu prior es, Naevole: vinois, ave.

## XCVI.

Lingis, non futuis meam puellam  
 Et garris quasi moechus et fututor.  
 Si te prendero, Gargili, tacebis.

## XCVII.

Ne legat hunc Chione, mando tibi, Rufe, libellam.  
 Carmine laesa meo est, laedere et illa potest.

XCV, 3. expectes 4. nec melior

2. prius T corvus T<sub>2</sub>Φ, Bongarsianus, margo Gryphii et corr. B: curvus XAG, pr. B et scripti Scriverii: curvis asu et „editio omnium princeps“ Scriverii: Curius reliqui. 3. expectes X<sup>O</sup>obohmsux et Φ Nevola pr. G 4. me melior Cp: ne melior XA: nec melior reliqui. Naevole] nec vole T [5. 6. om. T.] 6. trium] mihi φ 8. expectatos dat mihi fama rogos XABG: expecta d. m. f. rogo φ 9. Est et] Esset obohmsux; Est id, id est aliquid Heinzius. vidi A tributum Cp 10. qua se c Oceanus bh 11. Quod BGφ: Quam bh Cesario G 12. suspicor totidem famulos esse tibi p famulos pr. B [13. 14. om. T.] 13. cives pr. G 14. si μ: sio a: tu reliqui cum X et Gruterianis. habo XABC et pr. G

XCVI. Ad Gargillum X. 1. nec a 3. prendero ba: prendere XA: praetendro „vel praetendro“ B Garrili BG: Gargile pr. s: Gargille baw et pr. a

XCVII. Ad Rufum X. 2. est om. Clφ ipsa Opus



## XCVIII.

Sit culus tibi quam macer requiris?  
Paedicare potes, Sabelle, culo.

## XCIX.

Irasci nostro non debes, cerdo, libello.

Ars tua, non vita est carmine laesa meo.  
Non nocuos permittite sales. Cur ludere nobis  
Non liceat, licuit si iugulare tibi?

## C.

Cursorem sexta tibi, Rufe, remisimus hora,  
Carmina quem madidum nostra tulisse reor.  
Imbribus immodicis caelum nam forte ruebat.  
Non aliter mitti debuit iste liber.

XCVIII ante XCVII.

XCIX, 3. Innocens

XCVIII. Ad Labellum X. [Om. G, ante XCVII. habet X.]

1. Siculus A: Sic culus pr. B tibi culus *ans* 2. potes, *em. w*

XCIX. \* Ad cardonem TX.

1. crede b

3. Non nocuos

T: Innocens *w*; Innocuos *reliqui*. permitti B laedere XABCG4. Non licuit TXABCGlq; Non licet Os licuit] liceat  
TXABCGq vigilare XB et pr. h

C. Ad Rufum X.

1. misimus XABG

2. Camina G

4. ille *chs*

Subscribit T: FINIT. EX. III. INCIPIT. EX. V.

M. VAL. MARTIALIS

## EPIGRAMMATON

## LIBER IV.

L.

- Caesaris alma dies et luce sacratioꝛ illa,  
 Conscia Dictæum qua tulit Ida Iovem,  
 Longa, precor, Pylioque veni numerosior ævo  
 Semper et hoc vultu vel meliore nite.
- 5 Hic colat Albano Tritonida multus in auro  
 Perque manus tantas plurima quercus eat;  
 Hic colat ingenti redeuntia sæcula lustris  
 Et quæ Romuleus sacra Tarentus habet.  
 Magna quidem, Superi, petimus, sed debita terriis:  
 10 Pro tanto quæ sunt improba vota deo!

Diversitas scripturae exemplaris Scrive-  
 riani secundis curis emendati MDCXXI. —  
 I, 8. Terentus

Apparatus criticus. — Collati sunt libri iidem qui in  
 libr. III.

- I. Ad Caesarem X. [Collatus est V4.] 1. et luce] quæ  
 luce φ ipsa B et pr.V4.; omni X et pr.G 2. quæ Opus: qui  
 α Yda G 3. Pyllique Cwφ, pr.l et corr.Ba ævi XA  
 et pr.BGV4. 4. vultu X nitæ X: vitæ w 5. Hoc  
 Bbhx et pr.V4: Hac Heinsius. culat pr.B Tritonita XB: Trico-  
 nida φ cultus Cabbinswφµna: pietas c: multus reliqui cum Xφl  
 arvo x 6. erat A et pr.G 7. Hac Heinsius. colo C: co-  
 lor bezφ et pr.h saccula] tempora h 8. Romuleos C san-  
 cta l Tarentos BCOV4.: Tarentos X: Terentus µna: Terentos λ:  
 Tarentus reliqui cum Gruterianis. 9. et debita XABGV4.φ  
 10. improbo B

## II.

Spectabat modo solus inter omnes  
 Nigris munus Horatius lacernis,  
 Cum plebs et minor ordo maximusque  
 Sancto cum duce candidus sederet.  
 Toto nix cecidit repente caelo:  
 Albis spectat Horatius lacernis.

## III.

Aspice quam densum tacitarum vellus aquarum  
 Defluit in vultus Caesaris inque sinus.  
 Indulget tamen ille Iovi, nec vertice moto  
 Concretas pigro frigore ridet aquas,  
 Sidus Hyperborei solitus lassare Bootae  
 Et madidis Helicen dissimulare comis.  
 Qui siccis lascivit aquis et ab aethere ludit,  
 Suspitor has pueri Caesaris esse nives.

## IV.

Quod siccae redolet palus lacunae,  
 Crudarum nebulae quod Albularum,  
 Piscinae vetus aura quod marinae,  
 Quod pressa piger hircus in capella,

II, 1. omneis 3. plebi

II. De Horatio X. [Collatus est V4.] 1. Expectat e:  
 (S)pectat q̄ modos A et pr.BGV4. omneis abw: omneis a  
 2. mimus Mq: mimus dB: mimos clw: nummos as Oratius (et  
 versu 6.) Opua 3. miror pr.B 4. cederet q: sederent  
 Heinzius. 5. coelo repente l 6. expectat de

III. De Caesare et nivibus X. [Collatus est V4.] 1. taci-  
 tarum dA bellus XAC et pr.BGV4. 2. Defluit hq: Depluat  
 Heinzius. Inque] atque Gbhq̄ sinu q̄ 3. moto ds et pr.G  
 5. Hyperboreis XACG et corr.B laxare l Bootes xq:  
 Bootis l: Boete GOa: Boetes dps et pr.h 6. Helicē B: Elicen hq̄  
 7. Quis — ludit? Gryphianae. lascivis e: lassivit μu: laelam  
 G 8. dives μ

IV. \* Ad Bassam TX. 1. siccae dolet paulus T sitae  
 s: si b thalus XABCG lacinae μu 3. maximae w [5—10.  
 om. T.]

- 5 Lassi vardaicus quod evocati,  
 Quod bis murice vellus inquinatum,  
 Quod ieiunia sabbatariarum,  
 Maestorum quod anhelitus reorum,  
 Quod spurcae moriens lucerna Ledaë,  
 10 Quod ceromata faece de Sabina,  
 Quod vulpis fuga, viperae cubile,  
 Mallem quam quod oles, olere, Bassa.

## V.

- Vir bonus et pauper linguaque et pectore verus,  
 Quid tibi vis, urbem qui, Fabiane, petis?  
 Qui nec leno potes nec commissator haberi,  
 Nec pavidos tristi voce citare reos;  
 5 Nec potes uxorem cari corrumpere amici,  
 Nec potes argentes arrigere ad vetulas,  
 Vendere nec vanos circum Palatia fumos,  
 Plaudere nec Cano, plaudere nec Glaphyro.  
 Unde miser vives? „Homo certus, fidus amicus.“  
 10 Hoc nihil est: nunquam sic Philomelus eris.

IV, 5. Bardaici os quod 7. Sabbatariorum V, 9.  
 fidus, certus

5. vardaicus *XABG*  $\Psi$ ; bardaicus *pp*; bardaieis *C*; bardiacus *Oabchlnoxl et Aldina* 1517.: bardaici os *pu*: bardiaci os *u* et „fide-  
 liores codices“ (?) *Merulae*. exoleti *B*: advocati „fideiores libri“  
*Merulae*. 6. vis *ABabno et pr.G* bellus *AG et pr.B* inqui-  
 nam *x* 7. sabbatariorum  $\Psi$  *XABG*: sabbatariorum reliqui.  
 8. Nostrorum *s* quod] que  $\phi$  haucilitus *AOabpna*: avclitus  
*G* 9. Laede *X*: taedae *A et pr.G* 11. volpis *B* fugavi  
 periro cuvile *T* cubilo *O* 12. Mallem *bhpb* et „quidam co-  
 dices“ *Scrivarii*: Malem *T*: Malim *T* teste *Heinsio*: Malles reliqui.

V. \* Ad Fabium *T*: Ad Fabianum *X*. 1. Vir vanus et pauper  
*XAB*: Vir vanus pauper *G*: Vir vagus et pauper *X* versus *XABG*:  
 veris *Heinsius*. 2. qui] quid *clp* Faviano *TA* 3. commissa-  
 tor *T et var. lect. G*: comessator *ECclap*: comesator *X*: commessa-  
 tor *abhpna*: commesator *O* 4. pavidio stricti *XAB et pr.G*: pa-  
 vido stricta corr. *G*: pavidos stricta *X*: pavidos scisti *C*: paucos tristi *e*  
 deos *X et var. lect. G* 7. circum *Tm et Gryphianae*: vnos  
 scis scibta palatia  $\phi$ : circa reliqui. furios *ch* 8. Cano *X*:  
 Vano var. lect. *G*: Plano *ThB* Glaphro *Tp*: Glaphyro *XAB*  
 9. homo certus, fidus amicus *T*: homo fidus, certus amicus (amicis  
*B*) reliqui: fidis certus amicis *Heinsius*. 10. nunquam] numquid  
 aliquis ex *Oudendorpianis*: unquam  $\phi$  Philo meus *T*: Philomerus  
*XAB*: Philosemus *C*

## VI.

Credi virgine castior pudica  
 Et frontis tenerae cupis videri,  
 Cum sis improbior, Malisiane,  
 Quam qui compositos metro Tibulli  
 In Stellae recitat domo libellos.

5

## VII.

Cur here quod dederas, hodie, puer Hylle, negasti,  
 Durus tam subito, qui modo mitis eras?  
 Sed iam causaris barbamque annosque pilosque:  
 O nox quam longa es, quae facis una senem!  
 Quid nos derides? here qui puer, Hylle, fuisti,  
 Dic nobis, hodie qua ratione vir es?

5

## VIII.

Prima salutantes atque altera conterit hora,  
 Exercet raucos tertia causicos:  
 In quintam varios extendit Roma labores,  
 Sexta quies lassis, septima finis erit:  
 Sufficit in nonam nitidis octava palaestris,  
 Imperat extractos frangere nona toros:  
 Hora libellorum decima est, Eupheme, meorum,  
 Temperat ambrosias cum tua cura dapes,

5

## VIII, 6. excelsos

VI. Ad Malisianum X. 1. castiore *A* et *pr.B* 2. te-  
 neri *XAB* 3. Malasiane *G*: Macilianae *Gryphianae*: Macelliane  
 „alii“ *Scriverii*: Massiliano *Oachswyzana* 4. Tibulli *X*

VII. Ad Chillum X. 1. et 5. heri *XABC* et *pr.a* Hile  
*Chazuxa* et *Frisingensia*, quae apponunt hunc versum: Yle b 2.  
 tam] quam m qui] quid *X* et *pr.AB* 3. pilosque  $\phi$

VIII. Ad Eufemum de horis nominandis X. 1. conterit  
*XABCG*: distincto *margo Iunii*: continet reliqui. 2. causicos  
*pr.A* 3. extendis *pr.h* 4. lapsis *c* erat *XACp* 5.  
 in novam *Abp* 6. Imperat excelsos scandere *margo Iustiniae Le-*  
*mairii*. nona] nova *O*: et ipsa *B* 7. Eupheme *absq*: Eufeme  
*B*: Eufene *h* 8. umbrosas *B* cum] cur *l* tua cura] aus  
*Musa Heinzius*.

- Et bonus aetherio laxatur nectare Caesar  
 10 Ingentique tenet pocula parca manu.  
 Tunc admitte iocos: gressu timet ire licenti  
 Ad matutinum nostra Thalia Iovem.

## IX.

Sotae filia Clinici, Fabulla,  
 Deserto sequeris Clytum marito  
 Et donas et amas: ἔχεις ἀσώτως.

## X.

- Dum novus est et adhuc crassa mihi fronte libellus,  
 Pagina dum tangi non bene sicca timet,  
 I puer et caro perfer leve munus amico,  
 Qui meruit nugas primus habere meas.  
 5 Curre, sed instructus: comitetur Punica librum  
 Spongia: muneribus convenit illa meis.  
 Non possunt nostros multae, Faustine, liturae  
 Emendare iocos: una litura potest.

IX, 2. Clitum

X, 1. neque adhuc rasa

9. Multi aethereo. lassatur αλφβ 10. timet „vel teret“  
 e: parta δ: quarta pr.h: rapta e: larga X 11. grossu timet  
 ire licenti Ουκα: gressum (gressu φλ) metire licenti φXACGizλ  
 et pr.B: gressum metire liebit X: gressum (gressu h) metire li-  
 center αημωφ et corr.B: gressu mictere licenter δ: gressum mittere  
 liecentem e 12. [Apponunt Frisingensia.]

IX. Ad Fabullam X. 1. Sotae sw et pr.a: Coetae pr.h  
 et corr.a: Toetae x: Noetae boi: Oetae (om. littera initiali) φ clu-  
 uici δhs Fabulla BO: Labulla reliqui. 2. Desertos A: De-  
 sertis pr.B Clytum Xλ: Cletum aw: Clitum reliqui. 3.  
 ἔχεις ἀσώτως (ἀσώτως a et margo h) a et corr.hm: echis aso-  
 tos XBO: ethisa sotos ACG: ethisaco sethos (soetos s) aw:  
 ethisaco seothos (seithos b) dh: ethisacos oethos B: „corruptius in  
 ci“ Oudendorpius: vacuum spatium in μφ

X. Ad Faustinam X. [Om. hoc Epigramma G:] 1. nec ad-  
 huc μx: neque adhuc a: adhuc e: et adhuc reliqui cum XB et Do-  
 noniensis. crassa mihi scripsi de meo: non rasa fronte X et Do-  
 noniensis: rasa mihi reliqui. a fronte A 2. non] dum C potest  
 „af. timet“ h 3. caro] tacito e 5. instructos pr.A: in-  
 structum Cei pumica B: instructum comitetur pumice librum Iuni-  
 anae. 6. Spongen A 7. nostras μ

## XI.

**D**um nimium vano tumefactus nomine gaudes  
 Et Saturninum te pudet esse, miser,  
 Impia Parrhasia movisti bella sub ursa,  
 Qualia qui Phariae coniugis arma tulit.  
 Excideratne adeo satum tibi nominis huius, 5  
 Obruit Actiaci quod gravis ira freti?  
 An tibi promisit Rhénus quod non dedit illi  
 Nilus, et Arctois plus licuisset aquis?  
 Ille etiam nostris Antonius occidit armis,  
 Qui tibi collatus, perfide, Caesar erat. 10

## XII.

**N**ulli, Thai, negas, sed si te non pudet istud,  
 Hoc saltem pudeat, Thai, negare nihil.

## XIII.

**C**laudia, Rufe, meo nubit Peregrina Pudenti:  
 Macte esto taedis, o Hymenaeae, tuis.  
 Tam bene rara suo miscentur cinnama nardo,  
 Massica Theseis tam bene vina favis;  
 Nec melius teneris iunguntur vitibus ulmi, 5  
 Nec plus lotos aquas, litora myrtus amat.

XI, 2. miser esse pudet:

XI. Ad Saturninum X. 1. Cum *hs* vane  $\phi$  tumefactiss  
*pr.B* 2. te pudet esse miser *XABCG*  $\phi$  et *Iunianae*: to miser  
 esse pudet reliqui cum *Gruterianis*. 3. Parrasia G 4. Farinae  
 $\phi$  5. adeo] animo  $\lambda$  fastum  $\lambda$  6. Obrui  $\phi$  Actiaci  $\mu\alpha$ :  
*Adriaci var. lect. 1*: Oceani *bes* ira] unda *m\phi* 7. Rhénus]  
*Themis de et pr.h* 8. Arthois as: Arctois b agris c 9.  
 Ille tamen mallet *Gruterus*.

XII. Ad Thaidem X. [Om. hoc Epigramma  $\phi$ .] 1. negat  
*XA* sed] et B 2. Hoc] At m

XIII. Ad Rufum X. [In *XABG*  $\phi$  praecedit XIV.] 1. Plan-  
 dia G: Landia (um. littera initiali)  $\phi$  meo] modo  $\phi$  nupsit  
*Oabchimoqumax* Pudenti w et *pr.a*: parenti *XABCB* 2.  
 estote diis A: estote diis B o Hymenaeae] Himenae O: n Hyme-  
 nae  $\phi$  3. rara] grata c sua *pr.A*: Syro *Schmiederus*.  
 4. Maxima h 5. medius b 6. lotus at: lotos *OHu*: luthus  
*bez* aqua corr.B amat] aquas s

Candida perpetuo reside, Concordia, lecto,

Tamque pari semper sit Venus aequa iugo.

Diligit illa senem quondam, sed et illa marito

10 Tum quoque cum fuerit, non videatur anus.

## XIV.

Sili, Castalidum decus sororum,

Qui periuria barbari furoris

Ingenti premis ore perfidosque

Fastus Hannibalis levesque Poenos

5 Magnis cedere cogis Africanis:

Paulum seposita severitate,

Dum blanda vagus alea December

Incertis sonat hinc et hinc fritillis

Et ludit tropa nequiore talo,

10 Nostris otia commoda Camenis,

Nec torva lege fronte, sed remissa

Lascivis madidos iocis libellos.

Sic forsán tener ausus est Catallus

Magno mittere passerem Maroni.

## XV.

Mille tibi nummos hesterná luce roganti

XIII, 9. et ipsa 10. Tunc XIV, 4. Astus  
9. ludit rota XV, 1. hesterná nocte

7. residem s: residet C<sup>O</sup>chlu, corr.a et var. lect. B 8. sis  
Gryphianae. 9. Diligit s illa] ille l: ipsa Oabchewzuxa: illa  
reliqui cum X<sup>B</sup> et] ut q. illa] ille G: ipsa Oabchewzuxa  
maritum s et pr.a 10. Tum X<sup>A</sup>BCawxp: Tunc reliqui.

XIV. Ad Silum X. 4. Astus Pm Annibalis X<sup>B</sup>a: An-  
nabilis μx saevosque B et pr.p Poenos] plenos X<sup>A</sup> et pr.B

5. [om. Cp.] cede ne cogit X<sup>A</sup> et pr.B Africanus X  
6. Paululum q. deposita Oamsuuxa: semota G 7. va-  
gus] piger z 8. [om. q.] et inde C<sup>B</sup> et pr.a 9. iudet

G iropa Brodacus: ropa z: papa Pa: pampa su et bodicianus:  
ora B: tota e: rota reliqui, vide Meinekium in Cratini Fr. Pylaeae  
IF. p. 113. 12. Lascivus madidis h 13. forsán te e  
tenera usus X et pr.BC: teneram ausus corr.B: tenerae ausus  
corr.C 14. Neroni l

XV. \* Ad Caccilianum TX. 1. externa X<sup>A</sup>EBeno et pr.h  
luce] nocte μna



In sex aut septem, Caeciliane, dies,  
 „Non habeo“ dixi: sed tu causatus amici  
 Adventum lancem paucaque vasa rogas.  
 Stultus es? an stultum me credis, amice? negavi 5  
 Mille tibi nummos, milia quinque dabo?

## XVI.

Privignum non esse tuae te, Galle, novercae  
 Rumor erat, coniux dum fuit illa patris.  
 Non tamen hoc poterat vivo genitore probari.  
 Iam nusquam pater est, Galle, noverca domi est.  
 Magnus ab infernis revocetur Tullius umbris 5  
 Et te defendat Regulus ipse licet,  
 Non potes absolvi: nam quae non desinit esse  
 Post patrem, nunquam, Galle, noverca fuit.

## XVII.

Facere in Lyciscam, Paule, me iubes versus,  
 Quibus illa lectis rubeat et sit irata.  
 O Paule, malus es: irrumare vis solus.

## XVIII.

Qua vicina pluit Vipsanis porta columnis  
 Et madet assiduo lubricus imbre lapis,  
 In iugulum pueri, qui roscida tecta subibat,  
 Decidit hiberno praegravis unda gelu:

2. me Cecliane X: Meciliane A 3. abeo TG

XVI. \* Ad Gallum TX. 2. erit XC et pr.B coniux  
 XBhpqμκα 3. poterit b vino A et pr.B 4. nusqua  
 corr.x: usque μ et prμ 6. defendet pr.a

XVII. Ad Paulum X. 1. Lycicam q: Lyciscum bez et corr.a  
 2. ille ex et corr.a sit margo Iuntinae Lemairii ex „vetere  
 codice.“ iratus ex et corr.a: Irator pr.B 3. irrumare bs

XVIII. \* De puero stillicidio iugulato TX. 1. placuit T  
 Viprauis A et pr.G: Ipsaais q: Dipsanis μ: Dispanis O sporta  
 XACG: sportula pr.B colonis q 2. Emadet μ: Et manet  
 XACGq et pr.B 3. In] Et s: templa μαα: tecta reliqui cum  
 Gruterianis. 4. iberno T pergravis abehluz

- 5 Cumque peregisset miseri crudelia fata,  
 Tabuit in calido vulnere mucro tener.  
 Quid non saeva sibi voluit Fortuna licere?  
 Aut ubi non mors est, si iugulatis aquae?

## XIX.

- Hanc tibi Sequanicae pinguem textricis alumnam,  
 Quae Lacedaemonium barbara nomen habet,  
 Sordida, sed gelido non aspernanda Decembri  
 - Dona, peregrinam mittimus endromida:  
 5 Seu lentum ceroma teris tepidumve trigona,  
 Sive harpasta manu pulverulenta rapis;  
 Plumea seu laxi partiris pondera follis,  
 Sive levem forsam vincere quaeris Athan:  
 Ne madidos intret penetrabile frigus in artus,  
 10 Neve gravis subita te premat Iris aqua.  
 Ridebis ventos hoc munere tectus et imbres:  
 Nec sic in Tyria sindone cultus eris.

XVIII, 8. mors non XIX, 8. levem cursu vin-  
 cere quaeris Atham: 12. tutus eris.

6. voluere X et pr.A 7. [Apponunt Frisingensia.] Qui non  
 T saeva l tibi voluit Frisingensia. 8. non mora pr.B: mors  
 non Owpua est em. T iugulatus corr.G: iugulatur X

XIX. \* Ad Sequanicum de veste T: lemmate carent XB.

1. Haec XA et pr.B, corr.G: Haec pr.G Secuice φ pingum X  
 testricis XABGb alumna XAG et pr.G 3. aspernanda T  
 4. peregrina belwup endromidam O: endromia XAG: en-  
 dromisu C et pr.B: endromiam corr.B: endromidem pa: endro-  
 mydem μa: endromsedam T: endromeda bφ fl.: andromida ei:  
 andromeda sB: andromedam w et pr.a [5. 6. 7. 8. em. T.]  
 cerenma w et pr.a trepidumve B 7. laxi Cl: lassi pr.h:  
 laxpi s patiris X pondera] praemia h 8. Sive levem for-  
 san φX et corr.BG: Sive levem fortis pr.G: Silenen forsam pr.B:  
 Si levem fors XAC: Sive levem cursum lp: Sive levi cursu O:  
 Sive levem cursu reliqui. Athan XABpX et fl.: Atham Gnoppua  
 et pr.a: Athlan Oh: Athan B: Atham a: Athlam c: Athalam b  
 11. imbris X 12. Non sic Iunianae. sindone XAG b et fl.:  
 sydone x: syndone φ cultus XABCGM: tectus margo Iunianae  
 Lemairii: tutus reliqui.

## XX.

**D**icit se vetulam, cum sit Caerellia pupa:  
 Pupam se dicit Gellia, cum sit anus.  
 Ferre nec hanc possis, possis, Colline, nec illam:  
 Altera ridicula est, altera putidula.

## XXI.

**N**ullos esse deos, inane caelum  
 Affirmat Seliu probatque, quod se  
 Factum, dum negat haec, videt beatum.

## XXII.

**P**rimos passa toros et adhuc placanda marito  
 Merserat in nitidos se Cleopatra lacus,  
 Dum fugit amplexus: sed prodidit unda latentem,  
 Lucebat, totis cum tegeretur aquis.  
 Condita sic puro numerantur lilia vitro,  
 Sic prohibet tenuis gemma latere rosas.  
 Insilui mersusque vadis luctantia carpsi  
 Basia: perspicuae plus vetuistis aquae.

XX, 1. 2. puppa et puppam      3. Coline,      XXI,  
 3. negat hoc      XXII, 5. Candida

XX. \* Ad Collinum TX. [1. 2. apponunt *Frisiungensia*.]

1. Duelt i Cerellia TGpsu et *Frisiungensia*: Caerellia Xpus: Ceirellia B: Cerelia ob: Cherella B pupa et versu 2. pupam TXAC abehx, *Frisiungensia* et pr.B: puba et pubam corr.B: puppa et puppam reliqui.

2. Dicit se pupam codex *Oudendorpii*. Gallia TG

3. hac T Colline TXABGchp: Coline reliqui. 4. ridicula est alteri T putidicla pr.C: putidula est es

XXI. De Segio X et reliqui cum Fl. et B: De Legio G: De Seliu φ

1. Solos esse x 2. Seliu φ: Celius pua: Segias reliqui. 3. haec XABachw et *Iunianae*: hoc reliqui cum *Gruterianis*: hos *Barthius* in *Claudian*. p. 1079.

XXII. \* De Cleopatra natratice T: De Cleopatra X. 1.

passas T et] nec h et Fl.B. marita pr.B 2. Miserat Gryphianae. se] sed T 3. sed] se G 5. Caodila B

Candida O, margo Gryphii et T teste *Heinsio*. 6. proibet T

tenuis ACGqD et „aliquot libri“ *Scriversii*: teoeras *Iunianae*: tenues reliqui. 8. Basia] Oscula GB perspicuo T

## XXIII.

- D**um tu lenta nimis diuque quaeris,  
 Quis primus tibi quisve sit secundus,  
 Graium quisve epigramma comparabit:  
 Palmam Callimachus, Thalia, de se  
 5 Facundo dedit ipse Brutiano.  
 Qui si Cecropio satur lepore  
 Romanae sale luserit Minervae,  
 Illi me facias, precor, secundum.

## XXIV.

- O**mnes quas habuit, Fabiane, Lycoris amicas  
 Extulit: uxori fiat amica meae.

## XXV.

- A**emula Baianis Altini litora villis  
 Et Phaethontei conscia silva rogi,  
 Quaeque Antenoreo Dryadum pulcherrima Fauno  
 Nupsit ad Euganeos Sola puella lacus,

## XXV, 4. sola

XXIII. De Bruttiano X. 1. Cum ex lente 1 2. Qui  
 abhuc tibi] fide Heinsius. quive Ohpux 3. Graium quisve  
 Serierius: Graium quique O: Gratumque reliqui: Graium dumque  
 Epigramma comparatur Heinsius. comparavit OszB: comparavit  
 Schmiederus. 5. ipsa XABz Bruciano B: Bructiano absw  
 6. sic bchaz et pr.p: Sed si corr.p: sit 1 7. sales XABGabelpuxqz:  
 scolae Gl. 8. facis AB secundus z

XXIV. \* Ad Fabianum de Licoride T: Ad Fabianum X.  
 1. Omnis Onbhux: Omnis a quos q Faviane T 2. mea T

XXV. \* Ad Aquileiam TX. [In aliquot libris turbatus est ordo  
 Epigrammatum: in q Epigr. XXV. bis extat et Libr. I, 49. et hoc  
 loco: in ams XXV—LXVIII. extant post I, 42., in O post I, 47.,  
 in bh post I, 104., in μ post I, 99., „in ex XXV—LXVIII. in  
 libro I.<sup>14</sup> Oudendorpius.] 1. Amula T Altinia Heinsius.  
 2. Et Phetontei Tabhw: Et Phoetontei z: Et Phaethon et X: Et  
 pheton (corr. phetontei) G: Et Pheton (Foeton B) et AB conscia]  
 cons B: conscientia XA et pr.G silva] ripa Heinsius. rigi A  
 et pr.G 3. Antenoreo X Dryadum q priore loco. pulcher-  
 rime I Phano q priore loco. 4. Augancos z Sola Pignoriuz:  
 sola vulgo: lota Heinsius.

Et tu Ledaëo felix Aquileia Timavo, 5  
 Hic ubi septenas Cyllarus haurit aquas:  
 Vos eritis nostræ requies portusque senectæ,  
 Si iuris fuerint otia nostra aui.

## XXVI.

Quod te mane domi toto non vidimus anno,  
 Vis dicam, quantum, Postume, perdidderim!  
 Tricenos, puto, bis, videnos ter, puto, nummos.  
 Ignosces: togulam, Postume, pluris emo.

## XXVII.

Saepe meos laudare soles, Auguste, libellos.  
 Invidus ecce negat: num minus ergo soles?  
 Quid, quod honorato non sola voce dedisti?  
 Non alius poterat quae dare dona mihi?  
 Ecce iterum nigros corrodit lividus unguis. 5  
 Da, Caesar, tanto tu magis, ut doleat.

## XXVIII.

Donasti tenero, Chloe, Luperco

6. hausit 7. portus requiesque XXVI, 4. Igno-  
 scas: XXVII; 2. non minus ergo soles.

5. tu hedeo  $\phi$  priore loco: tu Lethæo C: tu deleo  $\phi$  a: videleo  
 w Aquileia T: Aquileia  $\phi$  et  $\phi$  altero loco: Aquilei X Timavo  
 T: Timano (Tymano priore loco)  $\phi$ : Tymanno B: Timavi B  
 6. Hoc  $\phi$  priore loco. Cyllarus  $\phi$  priore loco. haurit XABG et  
 Iuniamæ: aurit T: ausit  $\phi$ : hausit reliqui cum Gruterianis. 7.  
 portus requiesque Opua et  $\phi$  priore loco.

XXVI. \* Ad Postumum X: nullum lemma in T. 2. quan-  
 tum om. T 3. Tricetos  $\phi$ : Tricenis T vis AB et  $\phi$  G:  
 Bis puto tricenos Heinzius. videnos ter puto] deos ter puto XA:  
 deos tibi puto G: et deos ter puto C: de nostris computo num-  
 mis X: puto viceos bis ter s: videnos puto ter numos b: videnos  
 ter om. B 4. Ignosceote togulam postume plurimos emo T:  
 Ignosce en Heinzius.

XXVII. Ad Augustum X. 2. nega b num XA (sed corri-  
 na) BGX et corr. a: non COppua et var. lect. B: an  $\phi$  a: ant l:  
 cui behmsus solet m 3. honorato w et  $\phi$  a 4. dare  
 om.  $\phi$  B: dona dare  $\phi$ : bona dare a et  $\phi$  a 5. [Apponunt  
 Frisingensia.] corrodit margo a: contorsit OabehpswmaB invidus s

XXVIII. Ad Cloen X. 1. Cloe Obhpswma: Cloen B

- Hispanas Tyriasque coccinasque,  
 Et lotam tepido togam Galaeso,  
 Indos sardonychas, Scythas xmaragdos,  
 5 Et centum dominos novae monetae,  
 Et quidquid petit usque et usque donas.  
 Vae glabraria, vae tibi misella:  
 Nudam te statuet tuus Lupercus.

## XXIX.

- Obstat, care Pudens, nostris sua turba libellis  
 Lectoremque frequens lassat et implet opus.  
 Rara iuvant: primis sic maior gratia pomis,  
 Hibernae pretium sic meruere rosae;  
 5 Sic spoliatricem commendat fastus amicam,  
 Ianua nec iuvenem semper aperta tenet.  
 Saepius in libro numeratur Persius uno,  
 Quam levis in tota Marsus Amazonide.  
 Tu quoque de nostris releges quemcunque libellis,  
 10 Esse puta solum: sic tibi plaris erit.

## XXX.

Baiano procul a lacu recede,

XXVIII, 4. smaragdos      XXIX, 7. memoratur  
 XXX, 1. monemus

2. Hispanas  $\mu\alpha$       4. [Praecedit versum tertium in  $\mu\alpha$ .] sardonychas  $X\phi$ : sardonichas  $BG\delta h\mu\alpha$ : sardonichas  $s$ : sardonichas  $c$  Scythas  $\delta$ : Scitas  $BGA$  et alii: Scythas  $X$  xmaragdos  $X$  et corr.  $A$ : xmaragdos  $pr.A$ : smaragdos reliqui. Vide Weichertii Poet. Lat. Reliq. p. 169 sqq.      5. numeros  $Cabchipsuwx\mu\alpha$ : dominos reliqui cum  $X\phi$ .      6. petis  $e$  usque et usque] usque  $pr.B$   
 7. Vae—vae] Ut—ut  $c$  glabraria  $\phi$ : glabraria  $\delta$ : glabraria  $Och$  et corr.  $a$ ,  $pr.p$  missella  $\delta\alpha$ : miscella  $B$       8. Nudum  $XAB$  destituet Heinisius. tutus  $A$

XXIX. Ad Pudentem  $X$ .      1. Opstat  $X$       2. Lectorem  $pr.B$  laxat  $clp$  [3. 4. apponit  $D$ .]      3. ponis  $w$  et  $pr.a$   
 5. faustas  $caX$  et  $pr.h$ , corr.  $G$ : fatus  $\mu$ : scistas  $pr.G$ : Fastas Iunianae.      7. numeratur  $XABGXabchmpuwx\phi$ : memoratur reliqui.  
 8. Marcus  $XABCG$  Amazonida  $pr.h$       9. relegens Heinisius. quaecunque  $h\mu\mu\alpha$ .      10. putas  $s$  et  $pr.\delta$ : pates  $Oalpw$  et corr.  $\delta$  puris  $pr.B$

XXX. Ad piscatorem  $X$ . [Collatus est  $V4$ .]      1. a acu alacris  $\phi$

Piscator; fuge, ne nocens recedas.  
 Sacris piscibus hae natantur undae,  
 Qui norunt dominum manumque lambunt  
 Illam, qua nihil est in orbe maius. 5  
 Quid, quod nomen habent et ad magistri  
 Vocem quisque sui venit citatus?  
 Hoc quondam Libys impius profundo,  
 Dum praedam calamo tremante ducit,  
 Raptis luminibus repente caecus 10  
 Captum non potuit videre piscem,  
 Et nunc sacrilegos perosus hamos  
 Baianos sedet ad lacus rogator.  
 At tu, dum potes, innocens recede  
 Iactis simplicibus cibus in undas, 15  
 Et pisces venerare delicatos.

## XXXI.

Quod cupis in nostris dicique legique libellis  
 Et nonnullus honos creditur iste tibi,  
 Ne valeam, si non res est gratissima nobis  
 Et volo te chartis inseruisse meis.  
 Sed tu nomen habes averso fonte sororum 5  
 Impositum, mater quod tibi dura dedit;

8. Lybis improbus 16. dedicatos. XXXI, 2.  
 esse tibi,

2. fugies e recede *XABCGV4. hq*; monemus *reliqui*. 3.  
 hae natantur] enatantur *XBF4*. 4. lambunt *X* 6. Quid quid  
*A*: Quicquid *XF4*. et *pr.B*: Quicquid *C*: Quisque *corr.B* 7.  
 Vocem] Nomen *O* 8. Lyby simpus *A*: Libis impius *XC*: Li-  
 misimibus *B* et *pr.F4*: Libys improbus *margo m* 12. perosus  
*XF4*. et *pr.B* hamos *q*: annos *Cl* 13. Baianos *sw* latus *q*  
 rogatur *X* et *pr.BF4*: rogatum *q*: rogare *IB*: rogatum *corr.B*  
 15. supplicibus vel illicibus *Heinsius*. civis *XA*: tuis (*margo*  
 „al. cibus vel äbis“) *G*: amis *C*: hamis *h* in undis *ex* 16.  
 bene rare *XAB* et *pr.G*: sine errare *schlpB* et *pr.p* dedicatos  
*Ghluna* et *corr.p*: delicatos *cum reliquis F4. pXBm*.

XXXI. \* Ad Hippodamum *TX*. 1. Quid *pr.G* 2. non  
 aule *G*: non nullis *w* honus *A* iste *T*: esse *reliqui*. 3.  
 Ne] „vel Non“ *B* 5. averso fonte *TGsz* et *pr.a*: averso fronte  
*XA* et *pr.B*: adverso fonte *hq*: adverso fronte *cl* et *pr.b*: aversum  
 fonte *Ompwma* et *corr.a*: aversa fronte *CB* et *margo G*, var. lect.  
*B*: adversa fronte *corr.b* sororem *pr.A* 6. sibi *XABC* et *pr.G*

Quod nec Melpomene, quod nec Polyhymnia possit,  
Nec pia cum Phoebō dicere Calliope.

Ergo aliquod gratum Musis tibi nomen adopta:

10 Non semper belle dicitur Hippodame.

## XXXII.

Et latet et lucet Phaethontide condita gutta,

Ut videatur apīs nectare clusa suo.

Dignum tantorum pretium tulit illa laborum:

Credibile est ipsam sic voluisse mori.

## XXXIII.

Plena laboratis habeas cum serinia fibris,

Emittis quare, Sosibiane, nihil?

„Edent heredes“ inquis „mea carmina.“ Quando?

Tempus erat iam te, Sosibiane, legi.

## XXXIV.

Sordida cum tibi sit, verum tamen, Attale, dixit,

Quisquis te niveam dixit habere togam.

## 10. Hippodamus.

7. Melpomene XB Polymnia φ: Polymnia TXB Ombwun:  
Polimnia Ghp: Polymueia X 8. Nec tua Heinsius. copbebo  
pr.B Calliope O 9. aliquid Gb et pr.a: allud Heinsius.  
Musis gratum φ adopus XA et pr.B: adeptus pr.G: adoptes  
corr.G: adoptem „vel adaptem“ corr.B 10. bella T teste Hei-  
sio. Hippodamo dedi: lppodame T: Hyppodamus Xh: Hypodamus  
p: Hyppodamas pr.B: Hippodamnos B: Hippodamus reliqui.

XXXII. \* De ape gutta arboris inclusa TX. 1. Phetou-  
tide TX et alii: Phoetontide Bz et alii: Fetoutide aso 2. clusa  
TABG: clausa reliqui. 3. labori XA et pr.BG

XXXIII. \* Ad Sosidiamum T: Ad Sosibianum X. 1. seri-  
nea b 2. Emitis T: Et mittis b 3. Et dent s mea] me  
X et pr.B 4. erit Gφ

XXXIV. \* 1 Ad Attilum T: Ad Attalum X. 1. dixit Ty:  
diels XABC et pr.G: dicit reliqui. 2. dixit T: dicit reliqui.



## XXXV.

Frontibus adversis molles concurrere dammas

Vidimus et fati sorte iacere pari.

Spectavere canes praedam stupuitque superbus

Venator, cultro nil superesse suo.

Unde leves animae tanto caluere furore?

Sic pugnant tauri, sic cecidere viri.

## XXXVI.

Cana est barba tibi, nigra est coma: tingere barbam

Non potes, haec causa est: sed potes, Ole, comam.

## XXXVII.

„Centum Coranus et ducenta Mancinus,

Trecenta debet Titius, hoc bis Albinus,

Decies Sabinus alterumque Serranus;

Ex insulis fundisque tricies soldum,

Ex pecore redeunt ter ducena Parmensi:“

Totis diebus, Afer, hoc mihi narras

Et teneo melius ista, quam meum nomen.

Numeres oportet aliquid, ut pati possim:

XXXV, 1. damas 5. animi

XXXV. \* De pugna damarum (dammarum X) TX. 1. aver-  
sis Tp concurre T dammas ABObhμx: damnas TX: damas re-  
liqui. 2. fati arte T: fato sorte μx: fato forte X tacere b  
3. stipuitque x superbis XB 4. nihil h 5. animae  
T: animi reliqui. 6. viri] feri vel truces Heinzius.

XXXVI. Ad Olum X: Ad Ollam φ. [„Nota pro Seboldo qui tingit  
crines“ margo b.] 1. tingere ABGz: fingere Fossius in Valer.  
Flacc. VI, 710. 2. putas b cana abchmawφ est] ea Xd  
sed] si l Olle φ

XXXVII. \* Ad Afrum TX. 1. Coracinus XABGφ et Iuni-  
anae: Coratinus p: Coranus C ducente T Nancinus G 2.  
Trecenta T dedit pr.G Titus μx: Clitius A: Clithus G hoc]  
sed G [3. 4. 5. om. T.] 3. Sabellus Oabchmawφ alter-  
um est φ Serranus Opμx: Setinus φ: Cerranus B 4.  
tricies XA solidum XABCGtpawφ et pr.a: solidum b  
5. ter] per XABCG ducenta COpμx Parmeni XABCG: Pa-  
rincusi v: Parmensi l: permensi au 7. ipsa φ 8. Nume-  
ras et portet T: fortasse Numerare oportet. possum T

Cotidianam refice nauseam nummis.

- 10 Audire gratis, Afer, ista non possum.

## XXXVIII.

Galla, nega: satiatur amor, nisi gaudia torquent:

Sed noli nimium, Galla, negare diu.

## XXXIX.

Argenti genus omne comparasti,

Et solus veteres Myronos artes,

Solus Praxitelus manum Scopaeque,

Solus Phidiaci toreuma caeli,

- 5 Solus Mentoreos habes labores.

Nec desunt tibi vera Gratiana,

Nec quae Callaico linuntur auro,

Nec mensis anaglypta de paternis.

Argentum tamen inter omne miror,

- 10 Quare non habeas, Charine, purum.

XXXVII, 9. Quotidianam XXXIX, 2. Myronis  
3. Praxitelu manus 6. Grantiana,

9. Cotidianam TAG et corr.B: Cotidiana X: Cotidianam pr.B:  
Quotidianis c: Quotidianam *mu*a: Quotidianam reliqui. retice T  
(reice teste Heinsio): respice s nummis G

XXXVIII. Ad Gallam X. 1. Galla G patitur XBo et  
pr.Ga: sociatur *q* et var. lect. G nisi] ubi *q* et var. lect. G  
torpeat var. lect. B et corr.a 2. nimium noli i: nolit nimium s

XXXIX. Ad Charinum X. 2. veteris Heinsius. Mironos  
XABCG: Myronis *q*: Myronis reliqui. artes B 3. Praxi-  
telus XAB et Seriverii „optimus“: Praxitelae Heinsius: Praxitelis  
reliqui. manum XABCGs: manus reliqui. Scopaeque B 4.  
[om. *q*.] caeli] clavi ascriptum in marg. *q* 6. ferra margo  
Gryphii: aera c: hera Pithoeus Adversar. XVI, 1. Gratiana *q* et  
„quidam scripti“ Seriverii: Grantiana *q* Oabchimpsuozu, Gruteri ter-  
tius, Seriverii „optimus“ et B: Grantiana XABCGs: Gratiana G:  
Glautiana s: Glaniana a: Gentiana Salmasius. 7. Callaico Oppian  
et margo h et Iunii: Callaico Iunianae: Callanico B: Gallanico obobluw  
et pr.h: Callaico XBC: Callaiano AG: Galaito *q*: Gallicano s  
liniuntur Gbcew 8. anaglypta XB: anaglypta A: anaglypta G:  
anaglyta c: anaglyptade paternis baw et pr.h: anaglypta tedas paternis  
*q*: anaglyptades paternis corr.a: anaglyptades paternis s 9. inter  
om. *q* 10. habes *mu* Carine XBhq putum Gryphianae:  
colum *mu*

## XL.

Atria Pisonum stabant cum stemmate toto  
 Et docti Senecae ter numeranda domus;  
 Praetulimus tantis solum te, Postume, regnis:  
 Pauper eras et eques, sed mihi consul eras.  
 Tecum ter denas numeravi, Postume, brumas: 5  
 Communis nobis lectus et unus erat.  
 Iam donare potes, iam perdere plenus honorum,  
 Largus opum: expecto, Postume, quid facias.  
 Nil facis, et serum est alium mihi quaerere regem.  
 Hoc, Fortuna, placet? Postumus imposuit. 10

## XLI.

Quid recitaturus circumdas vellera collo?  
 Conveniunt nostris auribus ista magis.

## XLII.

Si quis forte mihi possit praestare roganti,  
 Audi, quem puerum, Flacce, rogare velim.  
 Niliacis primum puer hic nascatur in oris:  
 Nequitias tellus scit dare nulla magis.

XLI, 2. illa      XLII, 1. posset      3. puer is

XL. Ad Postumum X. 1. stemmate *chs et pr. a* noto vel avito  
*Heinsius.* 2. Scenicae *µm* 4. sed *Cip* et mihi *φ* 6. le-  
 ctus nobis *bhs* 7. pendere *m*: reddere *Heinsius.* plenus] solus *e*:  
 totus „vel solus“ *m* honores *chm*: honore *b*: honoris *Heinsius.*  
 8. opem *pr. e* quod *φ* 9. servum *A* 10. Fortunae  
 placet hoc *B*, probatum *Handia in Gronovii Diatr. Stat. I, p. 202.*

XLI. Ad poetam X. 1. Quid circumdaturus circumdas vin-  
 cula *c* circumdans *µ* callo *pr. G* 2. ista *XABG et Iunianae*:  
 illa reliqui.

XLII. \* Ad Flaccum de forma pueri T: Ad Glaucum X. [Col-  
 lacus est *parisinus* 8284.] 1. possit T: posset reliqui, locanti  
*XBC*: locanti *AGφ et Iunianae*: roganti reliqui cum *Gruterianis.*  
 2. Flacc B locare XB: locare *φACGabeuxqµna, parisinus* 8284.:  
 rogare cum reliquis *Gruteri tertius et corr. m* 3. puer his X et  
*Iunianae*: puer s: puer is *Scrivenerius*: puer hic reliqui cum *Scrivenerii*  
 „editione principe“ et *parisinus* 8284. horis T 4. Nequitiam  
*Gabeuxqµna et parisinus* 8284.: Nequitia T sit *parisinus* 8284.

- 5 Sit nive candidior: namque in Mareotide fusca  
 Pulchrior est, quanto rarior iste color.  
 Lumina sideribus certent mollesque flagellent  
 Colla comae: tortas non amo, Flacce, comas.  
 Frons brevis atque modus leviter sit naribus uncis,  
 10 Paestanis rubeant aemula labra rosis,  
 Saepe et nolentem cogat nolitque volentem,  
 Liberior domino saepe sit ille suo;  
 Et timeat pueros, excludat saepe puellas:  
 Vir reliquis, uni sit puer ille mihi.  
 15 „Iam scio, nec fallis: nam me quoque iudice verum est:  
 Talis erat“ dicis „noster Amazonicus.“

## XLIII.

- Non dixi, Coracine, te cinaedum:  
 Non sum tam temerarius nec audax,  
 Nec mendacia qui loquar libenter.  
 Si dixi, Coracine, te cinaedum,  
 5 Iratam mihi Pontiae lagonam,  
 Iratum calicem mihi Metili.

9. breviter      16. dicis      XLIII, 5. lagonam

5. Mareotide *XA*: Mareotide *T*: Mareotida *B*: Maeotide *bhpw*  
 et *pr.A*: Nilotide *c*      6. iste color] esse solet *Oabchirpnoz*  
 7. Luna s: mollesque *Xq* et *pr.B*      fragellent *b*      9. leviter  
*T*: breviter *reliqui*.      10. Praestanis *Xbs* et *pr.B*: Paestanis  
*corr.B*      rubeant *XA* et *pr.B*      11. Saepe nolentem *i*: Saepeque  
 nolentem *Iunianae*: Saepe et nolentem *reliqui cum p*.      nolitque *pa-*  
*risinus* 8284.      12. ipse *bchmz*      13. excludat *pr.G*      14.  
 Vis (Vir *A*) reliqui tui (tuimet *B*) sit *XABG*      15. ne *Tq*  
 falles *T*: facilis *XABCG*      nam me] iam me *Heinsius*: me aune  
*O*: me me *pr.a*: in me *w*      iudice] dicere *b* et *var. lect. c*  
 16. dicis *T*: diees *reliqui*.      Amatonieus *B*: Amazonius *corr.G*

XLIII. \* Ad Coratinum (*corr.* Coracium) *T*: Ad Coracium *X*.

1. Coranice *pr.G*      2. non audax s      3. mendacia *T*:  
 audacia *c*      [4. 5. 6. om. *T*.]      5. Pontice vel Pontiae *bhpw* et  
*pr.a*: Pontici *corr.a*      lagonam *XA*, *pr.B* et *var. lect. G*: laconam  
*corr.a*: latonum *bchswz* et *pr.a*: latroum *ux*: lagonam *reliqui*.  
 6. Iratam eulicem *c*: Iratam eulicem *bhw* et *corr.a*      Metili *pAbmox*:  
 Metilli (met illi *G*) *BGOck* et *palatinus alter*: Metylli *L*: Metelli  
*XCipmua* et *margo G*

Iuro per Syrios tibi tumores,  
 Iuro per Berecynthios furores.  
 Quod dixi tamen, hoc leve et pusillum,  
 Quod notum est, quod et ipse non negabis, 10  
 Dixi te, Coracine, cunnilingum.

## XLIV.

Hic est pampineis viridis modo Vesbius umbris,  
 Presserat hic madidos nobilis uva lacus.  
 Haec iuga, quam Nysae colles plus Bacchus amavit,  
 Hoc nuper Satyri monte dedere choros.  
 Haec Veneris sedes, Lacedaemone gratior illi, 5  
 Hic locus Herculeo numine clarus erat.  
 Cuncta iacent flammis et tristi mersa favilla:  
 Nec superi vellent hoc licuisse sibi.

## XLV.

Haec tibi pro nato plena dat laetus acerra,  
 Phoebe, Palatinus munera Parthenius.

8. Berecynthios 9. pusillum est; XLIV, 1.  
 Vesvius 6. nomine

7. [om. G, ante versum 6. ponit w.] Syrius T: Syros corr. a  
 timores Xp et pr. z 8. Berecynthios XGm: Berecineies B:  
 Berecynthios T: Gererontios s: Geremathios w et pr. a: Berecynthios  
 et Berecynthios reliqui. 9. Quid dñaw hne XAB et pr. G: em.  
 p: „vel est“ B breve T pusillum est hippura 10. negavi  
 h 11. Dixi Coracine w et pr. a: Dixi coracine te Gs: Coracine  
 dixi te b 12. cunnilingium Ow et pr. a: cunnilingum XG: mun-  
 nilingum T

XLIV. \* De Vesbio (Vesio X) monte TX. 1. Hino XA  
 et pr. B Vesvius XOz et codex Carriensis in Valer. Flacc. III,  
 209.: Vesvius C, vide Interpp. Sil. Ital. XII, 152. 2. Praes-  
 serat X: Praeserat T ovn AB et pr. G: una quæ: gua b 3.  
 Nise XG: nisi B plus] plus hae XAB: modo BB Bacchus TB:  
 Baccus w: Bneus Gb 4. Satiri XB: Satiri T chorus XAB  
 5. Hoc XABG Veneris] demonis B 6. numine XABG  
 q: nomine reliqui.

XLV. \* Ad Phoebum de neribus (muneribus Doissonadiis) pro  
 pueris T: Ad Phoebum X. 1. Hec b ubi s plana s lectus  
 baw et pr. a acerra p: acerrat s 2. Foche B Palatinos T  
 Parthenius XB

- Ut qui prima novo signat quinquennia lustro,  
Impleat innumeras Burrus Olympiadas.  
5 Fac rata vota patris: sic te tua diligat arbor  
Gaudeat et certa virginitate soror.  
Perpetuo sic flore mices, sic denique non sint  
Tam longae Bromio, quam tibi, Phoebe, comae.

## XLVI.

- Saturnalia divitem Sabellum  
Fecerunt: merito tumet Sabellus,  
Nec quenquam putat esse praedicatque  
Inter cauidicos beatiorum.  
5 Hos fastus animosque dat Sabello  
Farris semodius fabaeque fresae,  
Et turis piperisque tres selibrae,  
Et Lucanica ventre cum Falisco,  
Et nigri Syra defruti lagona,  
10 Et ficus Libyca gelata testa  
Cum bulbis cochleisque caseoque.  
Piceno quoque venit a cliente  
Parcae cistula non capax olivae,

## XLVI, 9. lagena

3. neva T 4. Implet T Bircus no: Hirus b: Hirus  
mx: Hirus e et corr.a: Irus h: Hircus pr.a Olympiadas q: Olim-  
piades b et pr.h 5. Ferata XA et pr.B: Fer rata CGaw et  
pr.b, corr.B: Ferrea e et corr.b: Fer, rata vota patri „ex optimis  
membris“ (h. e. ex vestigiis) Heinsius in Ovid. Metamorph. IV,  
387. arbor Tabelpaw et bodleianus: arbor qm: uxor cum reli-  
quis „antiquus codex“ Domitii. 6. certat T: cetera A 7.  
si T 8. longe XA Bromio pr.G Febe G

XLVI. De Sabello X. 1. Saturnalia e 4. beatiorum  
i 5. faustus animosque XAB: fastusque anime a 6. fre-  
sae XBCGOabchzpa: fraesae A: fresae reliqui. 7. phuris b  
tres] sex m 8. ventre] iure bo et pr.h Falisto bh 9.  
[om. B.] defruti X: defriti ACG: defricti bB lagona AC:  
lagona mca: lagenam, „al.“ lacnam, e: lagena reliqui. 10.  
Libycae vel Libyae Oabchazpua celata i: cellata B: galata G  
11. bullis XB coeleisique belm: cocheisique B: eboleisique XA:  
eleceisique C: choeleisique q 12. quodque bo et pr.h cly-  
euto B 13. Parcat (corr. Parcas) a cistela pr.A: sistula u  
et pr.a: cistulla μ

Et crasso figuli polita caelo  
 Septenaria synthesis Sagunti,  
 Hispanae luteum rotas toreuma  
 Et lato variata mappa clavo.  
 Saturnalia fructuosiora  
 Annis non habuit decem Sabellus.

15

## XLVII.

Encaustus Phaethon tabula tibi pictus in hac est.  
 Quid tibi vis, dipyrum qui Phaethonta facis?

## XLVIII.

Percidi gaudes, percisus, Papile, ploras.  
 Cur, quae vis fieri, Papile, facta doles?  
 Poenitet obscenae pruriginis? an magis illud  
 Fles, quod percidi, Papile, desieris?

## XLIX.

Nescit, crede mihi, quid sint epigrammata, Flacce,  
 Qui tantum lusus ista iocosque vocat.

14. coeno XLVII, 1. depictus 2. dipyron  
 XLIX, 1. Nescis 2. illa putas

14. polluta *lpB* coeno vel caeno *PCOabchipsuwxpux*: coeno a  
 15. Septenaria *Oua*: Septennaria *μ*: Septennaria *hm* Sa-  
 gyti *X*: Sagunthi *O*: Sagitti: corr. Saginti, *A*: Sagutti, corr. Sa-  
 gytti, *B*: Sagintbi *quidam*. 16. Hispanie *G*: rosne *w* et *pr.a*  
 17. lata *B* mariata e cado *pr.h* 18. fructuosiora *AB*

XLVII. De Phaetonte *X*. 1. En caustus *G*: Encaustus *Cp*:  
 Encantus *X*: En castus *hsw* et *pr.a*: Incaustus *hSB* Phaeton, "Phoe-  
 ton, Phaeton libri plerique. tibi pictus] depictus s et luniana, in  
 ista est *Gm*: in ista *hA* 2. Quod b et *pr.h* dipyrum *ABCOaelpux*:  
 dipyrum *Gw*: dypiram *B*: elypiram *X*: ,,at. " elipiram *margo* *G*:  
 dipram *hA*: dampyrum *φ*: dipyron *szl* qui] quid et Phaetonta, Pho-  
 tonta, Phaetonta, Phaetunta plerique.

XLVIII. \* Ad Phapylum percisum *T*: Ad Papylum *X*: 1.  
 Praecidi *Oabchipsuwxpux* praecisus *Oabchipsuwxpux*: Paphile *hA*:  
 Phapyle *Tc* Papyle *b*: Pampbile *l* 2. Papyle *X*: Paphile *T*  
 3. Paenitet *X* puriginis s 4. praecidi *abchipsuwxpux*

XLIX. \* Ad Flaccum de epigrammate *T*: Ad Flaccum *X*.  
 1. Nescit *TXABCGO*: Nescis *reliqui*. quod *φ*: quae *hA* sit *XA*  
 2. ista *Tc*: illa *reliqui*. vocat *TXABCG*: vocas *Xlp*: pu-  
 tat *O*: putas *reliqui*.

Ille magis ludit, qui scribit prandia saevi

21 Tereos, aut cenam, proinde Thyesta, tuam,

5 Aut puero liquidas aptautes Daedalon, alas,

Pascentem Siculas, aut Polyphemon, oves.

A nostris procul est omnis vesica libellis,

Musa nec insano, symmate, nostra, tumet.

„Illa tamen laudant omnes, mirantur, adorant.“

10 Confiteor: laudant illa, sed ista legunt.

„Dei enim non est, quod scribitur, et non est  
Veneranda, in libellis, Musa.“

# L.

Quid me, Thai, senem subinde dicis?

Nemo est, Thai, senex ad irrumandam.

„Quid tibi pro meritis et tantis laudibus optem?“

# LI.

Cum tibi non essent sex milia, Caeciliane,

Ingenti late vectus es hexaphoro;

Postquam bis decies tribuit dea, caeca, sinuque,

Ruperunt nummi, factus es, ecce, pedes.

5 Quid tibi pro meritis et tantis laudibus optem?

„Di reddant sellam, Caeciliane, tibi“

ad LI, 2. laxa in margine.

3. saevi 1 4. Tereos Opus caenam X trado A et  
pr.B Thyesta Xbb: Thyeste vel Thieste reliqui: Vide, Schneider.  
Gramm. Lat. II, 1, p. 42. 5. liquidos XB: aptautes edenda  
lonalas B optantem Gryphonas. ados X 6. Parecem sic  
uillas T Pholisemon b: Poliphemon ovas X: Poliphemo aovas B:  
Pitophemon G: Palipamon T ovis abas 7. Aut nostris pr.B  
nobis b omnes A et pr.B vesica bps 8. Musa pr.B  
9. laudent T

L. Ad Thaidem X.

1. (Qui) Thai Oclaw dicit pr.B

2. Thai Oclaw irrumandum bb

LI. \* Ad Caecilianum pareum T: Ad Caecilianum X.

1. esset XA et corr.B Cellane B 2. lacte P: lato ex et corr.a:  
laxe Gruterus. vetus T: vexus X hexaphoro X: exaphoro TB:  
hexaphoro P: asse foro abclawB et pr.A 3. tribuit decies  
ABCGbchp 4. Rumperunt T ecce] ipso B 5. promeris  
T fraudibus vel sordibus Heinzius. 6. Di Gamoprus



## LII.

Gestari iunctis nisi desinis, Hedyle, capris,  
Qui modo ficus eras, iam caprificus eris.

## LIII.

Hunc, quem saepe vides intra penetralia nostrae  
Pallados et templi limina, Cosme, novi  
Cum baculo peraque senem, cui cana putrisque  
Stat coma et in pectus sordida barba cadit;  
Cerea quem nudi tegit uxor abolla grabati, 5  
Cui dat latratos obvia turba cibos,  
Esse putas Cynicum deceptus imagine ficta:  
Non est hic Cynicus, Cosme: quid ergo? Canis.

## LIV.

❶ cui Tarpeias licuit contingere quercus  
Et meritas prima cingere fronde comas,  
Si sapis, utaris totis, Colline, diebus  
Extremumque tibi semper adesse putes.  
Lanificas nulli tres exorare puellas 5

LIII, 1. inter 7. falsa LIV, 3. Colline

LII. Ad Hedilen X. [Om. hoc Epigramma p.] 1. vinetis b:  
iunctus q Edile Oh: Aedile μna: Elide q 2. erat pr.G

LIII. \* Ad Cosmum de Cynico T: Ad Cosmum X. 1. intra  
TXABCGabehnuzq et eodices Pierii Valeriani in Virgil. Aen. XI,  
552.: inter reliqui. vestrae XA: castae lq: Vestae, Pallados et  
templi Musambertius. 2. lumine C 3. canus XAB pa-  
trisque de 4. sordida verba T 5. Ceream T: Cerula m  
nudum corr.G et Iunianae: uceit egit pr.B: ucei corr.B: audi  
reliqui cum q ab olla s: abolla T: obolla b grabati T: grabatti  
XABpux: grabati z: mariti pr.G 6. Cui datus (Dacus G)  
latrat XAG et pr.B: Cuique datus latrat corr.B: Cui dat et usque  
latrat C: Cuique datia latrat obvia turba cibus Iunianae: Cui dat  
latratos reliqui cum Gruterianis. 7. putans B eignum T  
ficta Tabchipsuaz: pieta „vel“ ficta m: falsa reliqui. 8. hic] la  
q catus c

LIV. Ad Collinum X. [Vernus 5. 6. 3. 4. apponit D.] 3.  
Si sapis pr.G totus XC: semper D Colline XBDbbq et „MSS“  
Oudendorpii: Colline reliqui. 4. putas pr.h: puta l 5. nul-  
lis daw et pr.a puellas] sororea B

Contigit: observant quem statuere diem.  
 Divitior Crispo, Thrasea constantior ipso  
 Lautior et nitido sis Meliore licet:  
 Nil adicit penso Lachesis fusosque sororum  
 10 Explicat et semper de tribus una negat.

## LV.

Luci, gloria temporum tuorum,  
 Qui Gaium veterem Tagumque nostrum  
 Arpis cedere non sinis disertis:  
 Argivas generatus inter urbes  
 5 Thebas carmine cantet et Mycenae,  
 Aut claram Rhodon aut libidinosae  
 Ledaean Lacedaemonos palaestras.  
 Nos Celtis genitos et ex Hiberis  
 Nostrae nomina duriora terrae  
 10 Grato non pudeat referre versu:  
 Saevo Bilbilin optimam metallo,  
 Quae vincit Chalybasque Noricosque,  
 Et ferro Plateam suo sonantem,

10. secat. LV, 2. Gaurum, margo Graium.  
 5. aut Mycenae, 7. Lacedaemonis 8. Iberis

6. Contingit *bμ* et *pr.x* observat *XA* et *pr.B*: observa *corr.B* quem] quod *D* 7. Cresc *G*: Criso *Beverlandus*. 8. meliorve *c* 9. Nil adicit *O*: Hilare dicit *X* fusosque *a* sororem *pr.A* 10. negat *s*: negat *zμna*: rogat *awp*: secut *Scrivierius* et *Heinsius*: negat *cum* reliquis *l*.

LV. Ad Lucium *X*. [Collati sunt *Ff*.] 1. duorum *Phaedrus*, margo *h* et „quidam“ *Scrivierii*: torum *pr.B*: nostrorum *hlp*: novorum *bodleianus*: nostrorum gloria temporum *φ* 2. Gaium *hφ*: Gavim *b*: Grainum *Ol*: Gaurum *μna* 3. Arpis *z*: Arpinis *C* disertis *ABCbhlomμ*, *pr.G* et *corr.f* 4. Argevos *pr.B*: Argivos *corr.B* orbes *AB* 5. Thebes *XB* cantet carmine *s* cantes *corr.f* et *XABCGφ*: aut reliqui. Meceas *pr.G* 6. libidinoso *X* 7. Lacedaemonos *XABFafwz*: Lacedaemonas *Gl* et *pr.h*: Lacedaemonio *C*: Lacedaemonos *o*: Lacedaemonis reliqui. 8. Noscentis *AB* et *pr.G*: Non centis *X* et *om.G* Hiberis *XABCG hoxμ*: Hyberis *μ*: Iberis reliqui. 9. Nostra *φ* numian *XABCGφ* diriora *A* et *pr.G* 10. pudet *φ* 11. Saevi *C* Bilbilin *BA*: Byblin *φ* 12. Qua evincit *F* Chalybesque *c* Moricosque *F* 13. sonantem *φ*

Quam fluctu tenui, sed inquieto  
 Armorum Salo temperator ambit!  
 Tutelamque chorosque Rixamarum,  
 Et convivia festa Carduarum,  
 Et textis Peterum rosis rubentem,  
 Atque antiqua patrum theatra Rigas,  
 Et certos iaculo levi Silaos,  
 Turgontique lacus Perusiaequae,  
 Et parvae vada pura Vetonissae,  
 Et sanctum Buradonis ilicetum,  
 Per quod vel piger ambulat viator;  
 Et quae fortibus excolit iuencis  
 Curvae Manlius arva Vativescae.

18. Peteron  
 23. Baradonis

21. Turgentisque  
 26. Matinessae

Petusiaequae

15. Sola *AG* temperabitur *b* 16. Tutelamque *corr. a et*  
*teste Grutero, m: Tutelamque m, teste Modio. torosque dem et*  
*pr. h: torosque corr. h* Rixamarum *pr. h: Rixamorum* *¶ m: et Gruteri*  
*tertius: Rixanorum l: Rixamorum* *¶ m: a* 17. nonviva *Gsw: comu-*  
*nia* *¶* 18. textis *¶*: testis *a: Paesti Roius. Peterum corr. G:*  
*Peteron* *¶ a: Poteron* *pl: Peter in XAB: Pater in C: Petit in*  
*pr. G: Paterum m: Pateram margo a: peterum reliqui eum* *¶ et Gru-*  
*teri tertio.* 19. thocata *b* Rigas *¶ Fabefhawz et corr. h: rides*  
*l et pr. h: Rigas cum reliquis margo Gryphii.* 20. iaculos *ABCG*  
*hncp et pr. a: iaculos X* levis *Gp: lavi l* Silaos *AOm: Sylaos*  
*X: Sytais B: Silaeos as: Silaeos w: Ylaeos G: Filaeos C: Silevos*  
*margo m: Suelos l: Suebos* *¶ et pr. f: Suevos dchzqumax et Gru-*  
*teri tertius: Saevos F* 21. Turgontique *XAG: Turgontique Gp:*  
*Turgantique O: Turgintique F: Turgentique BI: Turantique pB:*  
*Tirantique dodleianus: Turgentisque, corr. Turgintisque, a: Targen-*  
*tisque reliqui.* Perusiaequae *XABCGp: Petusiaequo* *¶ m: Tura-*  
*siaequae* *¶ Fbchaz: Thrasiaequo f: Tnriasiaequae pr. a: Turisiaequae*  
*Om et corr. a: Carisiaequae w* 22. parvo *Fbchhawz et pr. a*  
*putat F: parva X* Vetonissae *COasw, margo f et Iunil „vetus“:*  
*Netonissae* *¶* Tuae tonisse *AB et pr. X: Tuae Conissae G et corr. X:*  
*Tovenissae* *hymaxB: Tontonissae Ffs: Teutonissae* *¶* Tenuissae *c:*  
*Covenisse l: convenisse h* 23. Buradonis *XABGm: Bura-*  
*donis G: Buratonis l: Buradonis l: Paratonis chz: Paratonis b: Pa-*  
*rateonis* *¶* Pura theonis *F: Paratheonis, corr. Parathonis, f: Du-*  
*rateonis sw et pr. a: Duratonis a et corr. a* ilicetum *sw et pr. G:*  
*ilicetum* *¶* 24. Per quae Iunianae: Per quos *Ff* ambulet  
*Heinsius. viator* *amator c* 25. quae *Ffs et Gryphianae: quod*  
*reliqui. Iuvenibus f* 26. Mallius *h¶*: Mullius *O* Vativescano  
*¶ BFOA: Vativescano AC: Vativestae de: Vatieesco X: Vatievesce,*  
*corr. Vatieesco, G: Vatinessae palatinus alter: Matinestae* *¶* Mati-

Haec tam rustica, delicate lector,  
Rides nomina? rideas licebit.  
Haec tam rustica malo, quam Butuntos.

## LVI.

Munera quod senibus viduisque ingentia mittis,  
Vis te munificum, Gargiliane, vocem!  
Sordidius nihil est, nihil est te spurcius uno,  
Qui potes insidias dona vocare tuas.  
Sic avidis fallax indulget piscibus hamus,  
Callida sic stultas decipit esca feras.  
Quid sit largiri, quid sit donare, docebo,  
Si nescis: dona, Gargiliane, mihi.

## LVII.

Dum nos blanda tenent lascivi stagna Lucrini  
Et quae pumiceis fontibus antra calent,  
Tu colis Argei regnum, Faustine, coloni,  
Quo te bis decimus ducit ab urbe lapis.

## LVII, 8. Argivi

nessao spm et corr. a: Matiuense lwb et pr. ah: Matiuense corr. h: Mautissae Gruteri tertius: Natisaeo x 27. rustico XABC et pr. G dedicate l 28. Ridebis obiprwB rideas] rides φ 29. Butuntos PAEFGO, corr. f et Bononiensis: Butuntos X: Butultos C: Boteotos φ et pr. f: Hytuotos λ: Bitontos „plerique libri scripti“ Scriverū: Bitundos palatinus alter et μ: Bitontos corr. m: Bitrontos margo m: Bitunnos B: Britunnos pr. a: Britunnos w: Briticinos s: Britunnos bchtza, pr. m, corr. a et margo f.

LVI. \* Ad Gargilianum de muneribus T: Ad Gargilianum X. [Affect Io. Saresberienis Nug. Curiall. p. 602. Amstelod. „Unde Coquos (margo: „Al. M. Coquus“; M. Coeus editio princeps.): Munera tgg.“] 1. quod] quid s: quo Io. Saresberienis editio princeps. viridisque XAB: vetolisque GX et Bononiensis. 3. nihil est om. A: nil te spurcius uno pr. G: nihil est te spureius ipso uno e 4. tua Bb 5. audis T 6. deceperit T 8. Gargiliane bwo

LVII. \* Ad Faustinom TX. 1. Quom e blanda] stagna l. Luceroi w: Neronis T 2. pumiceis Oabchlpuzm: pumicis B: paucies T frondibus e antra luteat x: arva rignot B 3. Argei Heinsius in Ovid. Amor. III, 6, 46. ex „optimis membranis“: Argol XABCGX: Argio T: Argolici lppB: Argivi reliqui. rogatum] rerum T 4. Quo thebis pr. G: Quotibis X ducis T

Horrida sed fervent Nemeaei pectora monstri, 5  
 Nec satis est, Baias igne calere suo.  
 Ergo sacri fontes et litora grata valete, 2  
 Nympharum pariter Nereïdumque domus.  
 Herculeos colles gelida vos vincite bruma,  
 Nunc Tiburtinis cedite frigoribus. 10

## LVIII.

In tenebris lugens amissum, Galla, maritum.  
 Iam plorare pudet te, puto, Galla virum.

## LIX.

Flentibus Heliadum ramis dum vipera repit,  
 Fluxit in obstantem sucina gutta feram.  
 Quae dum miratur pingui se rore teneri,  
 Concreto riguit vincta repente gelu.  
 Ne tibi regali placeas, Cleopatra, sepulcro, 5  
 Vipera si tumultu nobiliore iacet.

## LX.

Arden solstitio Paestanaeque rura petantur  
 Quique Cleonaeo sidere fervet ager,

LVIII, 2. Nam LIX, 2. succina LX, 1. Castranaeque

5. Torrida *Wahnefeldius* ad *Lucret. V.* 216. Nemeaei *Tu:*  
*Dionei var. lect. g: Nemeaei vel Nemei reliqui.* 6. Nec] Et *h*  
*factis T. Balas XAB* 7. sacra *μυα:* grata libri cum *ym:*  
*Graia Gruterus et Heinsius.* 8. dolos *i* 9. colle *s*

LVIII. \* Ad Gallam *TX.* 1. amissa *X et pr.B:* amissum  
*O: admissum b* 2. iam *TC: Nam Xρωφ, margo b, pr.x et co-*  
*dictes Seriverii: Nam p et corr.x: Nec G: Non reliqui: Clam vel*  
*Nam — palam Heinsius.*

LIX. \* Ad Cleopatram de vipera in sucino *T: Ad Cleopatram*  
*X.* 1. Eliadum *hμμ:* Helydum *T* serpit *Olyμμ:* et corr. *h:*  
*repiit cum reliquis ym.* 2. obstantem *XA:* obstantem *T* sucina  
*TXAB: fuscina c: succina, reliqui.* gutta duo codices *Seriverii:*  
*guta T: gemina reliqui.* 3. pingui se errore *A et pr.B:* pinguis  
*errore T* 4. vincta *X:* iuncta *hφ et corr.G:* cincta *O:* tincta  
*m: cuncta w et pr.a* repenta *T* 5. Nec *p*

LX. De Curia *X.* 1. Ardua *sw et pr.a* Pestranaeque  
*b: Paestanae XAB: Castranae Seriverii „optimus.“* 2. Quis-  
*que hsw et pr.a: Quinque μx* Deonaeo *a: Dioneo c et pr.h*

- Cum Tiburtinas damnet Curiatius auras,  
Inter laudatas ad Styga missus aquas.  
5 Nullo fata loco possis excludere: cum mors  
Venerit, in medio Tibure Sardinia est.

## LXI.

- Donasse amicum tibi ducenta, Mancine,  
Nuper superbo laetus ore iactasti.  
Quartus dies est, in schola poetarum  
Dum fabulamur, milibus decem dixti  
5 Emptas lacernas munus esse Pompillae,  
Sardonycha verum lychnidemque ceriten  
Duasque similes fluctibus maris gemmas  
Dedisse Bassam Caeliamque iurasti.  
Here de theatro, Pollione cantante,  
10 Cum subito abires, dum fugis, loquebaris,  
Hereditatis tibi trecenta venisse,  
Et mane centum, post meridiem centum.

LXI, 5. Pompillae 6. lineisque ter cinctum 12.  
et post

3. domet 1: „al. landet“ c Curatius *lyma* et corr. h: Caritius  
*deano* et margo a; Curatius a aures B [5. 6. Nullo — venerit  
affert D.] 5. facta s ocludere s quin B: qui l 6.  
Sardiniae (om. est) B: Sardonian est G: Sardonian est l

LXI. \* Ad Mancinum TX. 2. laetu ore iactas ta T  
3. Quantus l [dies est] es l scola TX alii. 4. Cum Gry-  
phianae. famulamur XBlnw et pr. abh: famulantur C dixisti TXBC  
et corr. G: dixi pr. G [5. 6. om. T.] 5. Pompillae BC: Pon-  
pullae XA: Pompillae reliqui. 6. Sardonycha verum pl: Sar-  
donycas vel Sardonicias verum XABCOabipwzq et pr. Gh, margo m:  
Sardonicias vero e: Sardoniciis verum corr. G: Sardonychis veris margo  
Iunii: Sardonycas veros corr. h: Sardoniciis auro *pus* et margo a  
lychnidemque Ianus Rutgersius: lychnitenque O: lychnitidaeque margo  
m: liehaumque p et „antiquus codex“ Domitii, qui lychnicumque in-  
terpretatur: lineasque lq et corr. h: lineisque reliqui. ceritas Rut-  
gersius: cerytum margo m: ecractum B: terenti op: Terantum O:  
terantum b: ter untum Roil Amstelodamensis et pr. h: ter untium  
corr. h: ter unctum XACGip et „antiquus codex“ Domitii: ter cinctum  
*aswzpus* 8. Dedisti T Cheliamque T: Csiamque q: Geliam-  
que e vltasti l [9. 10. 11. 12. om. T.] 9. Herede dhsq: Ne-  
rede w Polione XA 11. recenta XB: tercenta q 12.  
post XABCGp: et prae l: et post reliqui. meridie XAGObchepus

Quid tibi sodales fecimus mali tantum?  
 Miserere iam crudelis et sile tandem.  
 Aut, si tacere lingua non potest ista,  
 Aliquando narra, quod velimus audire.

## LXII.

Tibur in Herculeum migravit nigra Lycoris,  
 Omnia dum fieri candida credit ibi.

## LXIII.

Dum petit a Baulis mater Caerellia Baias,  
 Occidit insani crimine mersa freti.  
 Gloria quanta perit vobis! haec monstra Neroni  
 Nec iussae quondam praestiteratis aquae.

## LXIV.

Nuli iugera pauca Martialis  
 Hortis Hesperidum beatiora  
 Longo Ianiculi iugo recumbunt:  
 Lati collibus imminent recessus  
 Et planus modico tumore vertex  
 Caelo perfruitur sereniore,

## LXIII, 4. Nec quondam iussae

13. [om. L.] facimus *XABCGbchneq* et *pr.a* malla s: mili  
 T 14. tam *bcswx* et *pr.a*: tu *corr.a* 16. quod] quae G  
 audire om. *absu*: vellemus audire l: Maneine quod vellemus e:  
 Maneine vellemus x et *margo a*: Maneine velimus *Oma*: velimus  
 audire *reliquit* cum *marginis Iunii*.

LXII. De Licori X. 1. Tiburiae Herculeum *XA*: Tiburica  
 Herculeam *pr.B*: Tiburica et Herculeam *corr.B*: Tibur ad Hercu-  
 leum *CA* 2. crede tibi X

LXIII. \* De Cerellia freto mersa T: De Cerellia X. 1.  
 Cum *pr.p* ab aulis B: ambulis, *corr. ambaulis*, G: a bavillis *Asu*:  
 a baiulis *bi*: ex oculis *q* Corellia *bet*: Caerellia *Oma* 2. cri-  
 mina x 3. quarta b nobis w Neroni *Tapa* et *corr.be*: Ne-  
 ronis *reliquit*. 4. Hec *q*: Ne s iussae quondam *TXABCGpl*:  
 quondam iussae *reliquit*.

LXIV. De fortis (hortis) Martialis X. [Quaedam notata ex *V4*.]  
 1. Iuli *p*, *margo Iunii* et *corr.G*: Ulli (om. *littera initiali*) *q*:  
 Nulli *ex* et *pr.G*: Tulli *reliquit*. 3. recumbant b 4. eminent  
*OabhmawpmaB*: eminent o 6. Coeno l seniore l

- Et curvas nebula tegente valles  
 Solus luce nitet peculiari:  
 Puris leniter adiuventur astra  
 10 Celsae culmina delicata villae.  
 Hinc septem dominos videre montes  
 Et totam licet aestimare Romam,  
 Albanos quoque Tusculosque colles  
 Et quodcunque iacet sub urbe frigus,  
 15 Fidenas veteres brevesque Rubras,  
 Et quod virgineo cruore gaudet  
 Annae pomiferum nemus Perennae.  
 Illic Flaminiae Salariaeque  
 Gestator patet essedo tacente,  
 20 Ne blando rota sit molesta somno,  
 Quem nec rumpere nauticum celeuma,  
 Nec clamor valet helciariorum,  
 Cum sit tam prope Mulvius, sacrumque  
 Lapsae per Tiberim volent carinae.  
 25 Hoc rus, seu potius domus vocanda est,  
 Commendat dominus: tuam putabis;  
 Tam non invida tamque liberalis,

## LXIV, 17. Perennae

## 21. celeuma

## 24. Lapsa

7. turgente l 8. Selis pr.G 9. leviter w adiuventur C: admonetur XAls et pr.BG: admonetur corr.G austris margo Gryphii. 11. Hic B septem] semper G domino XABCGM montis ABG: colles lq 12. extimare bapm et pr.a 13. Albius G Tusculosque a 14. latet w et corr.a: facit z orbe G 15. Fidenes A veteresque Cq Rubros l: Rufas qB: Tabras h: Ulubras Janus Rutgersius. 16. quid w et pr.a canore vel rubore vel virginea cohorte Heinsius in Ovid. Fasti. III, 675. 17. perenne BGq: perenne w: perenne a: perennae s: Perenne h: Poronne b: Perenne Junonae. 18. Illic sw et pr.a Flaminiae BO: Flaminiae ahs: Flaminiae x: Flaminio b: Flaminie X Salariaeque pr.h: Salariaeque b 19. patet szpua: tacet B: inest reliqui cum F4. Am et sedo A: et seden XB: ossedo sw et pr.a iacente l 20. Nec el sic w: Et q 21. nec] nunc m celeuma omnes. 22. Nen pr.G helciariorum pr.G: helciariorum X 23. tam om.s Milvius Obclmzquxa et pr.G, corr.a 24. Lassne x Thyberī q volant bk: volvet w et pr.a 25. seu] ni Heinsius. 26. dominum var. tect. e 27. tanquam px



Tam comi patet hospitalitate.  
 Credas Alcinoi pios Penates,  
 Aut facti modo divitis Molorechi. 30  
 Vos nunc omnia parva qui putatis,  
 Centeno gelidum ligone Tibur  
 Vel Praeneste domate pendulamque  
 Uni dedite Setiam colono:  
 Dum me iudice praeferantur istis 35  
 Iuli iugera pauca Martialis.

## LXV.

Oculo Philaenis semper altero plorat.  
 Quo fiat istud quaeritis modo? lusca est.

## LXVI.

Egisti vitam semper, Line, municipalem,  
 Qua nihil omnino vilius esse potest.  
 Idibus et raris togula est tibi sumpta Kalendis  
 Duxit et aestates synthesis una decem.

## LXVI, 8. est excussa

28. pater *αὐτοῦ* et *pr.h* comi om.s 29. Alcinoi *B*;  
 Aleioni *X*: Aleioni *Col*: Aellioni *pr.A* 30. fati *s*: facta *X*;  
 factam *ABCGF*4. divites *pr.A* 31. parvaeque *XB*: parva  
 quae *ACbchlup* et *pr.a* 32. Contento *sw* et *pr.a* 33. dog-  
 mate *sw* et *pr.a*: domateque *l* 34. dedite Sociam *O* et *corr.a*:  
 dedite sediam *s* et *pr.a*: dedite sed iam *w*: dedite sed tamen *XABCG*:  
 dedite sed non *φ*: deditis ediam *bczB*: deditis ediam *pr.h*: deditis  
 eoliam tamen *l*: credite *Heinsius*. collono *φ* 35. praeferantur  
*pr.A*: proferantur *Gryphianae*. 36. Iugi *l*: Tulli *Oabchmsiozqμa* *s*  
 Iuli reliqui cum *X*.

LXV. De Philaenide *X*. 1. Oculo *μ* 2. Quo fit *δῆσω*  
 et *pr.a*: Quod fit *l*: Quod fiat *B*: Quod si fiat *X* quaeritur *F*:  
 modo quaeritis *δῆσω* lusca est om.*b* quaeritis? modo lusca est  
 distinguit *G*.

LXVI. \* Ad Linum de rustica vita *T*: Ad Linum *X*. 1.  
 Egisti *G* Line semper *δῆ* 2. dulcior *XABCGOφ*, *margo p*,  
*Iunianae* et „antiquus codex“ *Domitii*: vilis reliqui cum „recentiore  
 codice“ *Domitii*, duobus *Gruteri* et codicibus *Seriverii*. [3. 4. om. *T*.]  
 3. raris] Nonis *o* togula est tibi sumpta *XCOφX*: togulae si  
 tibi sumpta *A*: togulae tibi sumpta *BG*: togula est excussa reliqui cum  
*Gruterianis*. calendis *μa* 4. et] ad *Opua* synthesis *s* unda *A*

- 5 Saltus aprum, campus leporem tibi misit inemptum,  
 Silva graves turdos exagitata dedit.  
 Captus flumineo venit de gurgite piscis,  
 Vina ruber fudit non peregrina cadus.  
 Nec tener Argolica iussus de gente minister,  
 10 Sed stetit inculti rustica turba foci,  
 Vilica vel duri compressa est nupta coloni,  
 Incaluit quotiens saucia vena mero.  
 Nec nocuit tectis ignis, nec Sirius agris,  
 Nec mersa est pelago, nec fluit ulla ratis.  
 15 Supposita est blando nunquam tibi tessera talo,  
 Alea sed parcae sola fuere nuces.  
 Dic, ubi sit decies, mater quod avara reliquit?  
 Nusquam est: fecisti rem, Line, difficilem.

## LXVII.

**P**raetorem pauper centum sestertia Gaurus  
 Orabat cana notus amicitia,  
 Dicebatque suis haec tantum deesse trecentis,  
 Ut posset domino plaudere iustus eques.

7. Raptus

8. rubens

9. missus

5. ineptum *T* et *Gryphianae*. 6. graves *Tz*: gravis reliqui.  
 inexcitata *pr.B* 7. Captus *Tp*: Raptus reliqui. flumineo  
 s venit] nū *pr.G* 8. ruber *TXABCGp*: rubens reliqui.  
 fundit *Tp* cadis *XA* 9. Argoliceus *C* iussus *T*: missus re-  
 liqui. 10. dedit *Heinsius*. 11. Vilica *TXAB*: Villica re-  
 liqui. 12. vina *B*: turbs *Pademawz* [13. 14. om. *T*.] 13.  
 serius *s* et *pr.a*: Syrius *μ* 14. fuit *XABGpB*: fugit *Cl* illa  
*XABCGp*: pelagi finetibus *Heinsius* et *H. Bolt Silb. Crit.* p. 101.  
 15. subposita *TX* tessera *μ*: thessera *G* talu *XAC*:  
 tallo *μ* 16. sole *A*: solea *T* 17. sit] sic *μ* reli-  
 quid *TB*

LXVII. De Gauro *X*. 1. centum pauper *φ* sextertia *abp*  
 Gauro *XG* et *pr.A*: Gauro *B* 2. cana *Oabchlwazμna*: nota  
 canus *B*: cana reliqui cum *λ* et „quibusdam scriptis“ *Scriveneri*. 3.  
 hoc *deh* trecentis *exp* et *corr.a*: tricenis *dhaw* et *pr.a* 4. ius-  
 sus *λwμμnaB* et *pr.a*: visus *be*: iustus reliqui cum *λm* et *marginē*  
*Gryphi*.

Praetor ait „Seis: me Scorpo Thalloque daturum, 5

Atque utinam centum milia sola darem.“

Ah pudet ingratae, pudet ah male divitis arcae.

Quod non das equiti, vis dare, Praetor, equo?

## LXVIII.

Invitas centum quadrantibus et bene cenas.

Ut cenem invitator, Sexte, an ut invideam?

## LXIX.

Tu Setina quidem semper vel Massica ponis,

Papile, sed rumor tam bona vina negat.

Diceris hac factus caelebs quater esse lagona.

Nec puto, nec credo, Papile, nec sitio.

## LXX.

Nihil Ammiano praeter aridam restem

Moriens reliquit ultimis pater ceris.

LXVII, 8. non vis equiti,

LXIX, 3. lagena

5. sel *pr.B*: selo *Heinsius*. scorto *q*: sthorpo *pr.a*: Strope *B*  
Thulioque *luxa et corr.a*: Talioque *bchz*: Thaloque *XACO et*  
*pr.a*: Taloque *sq*: Tilloque *G*: scorphoto loque *B* 6. Aque *G*  
7. Ah pudet] Hu pudet *Gh*: Ae pudet *b*: A pudet *B*: Apud  
*X* ah] a *XAB*: ha *Gb* arces *XABC et pr.G*: artes *lp et corr.G*  
8. non das] non vis *qz*

LXVIII. \* Ad Sextum *TX*. 1. iavitas *T* 2. [*Appo-*  
*nunt Frisingensia*.] Sextennut videar *Frisingensia*.

LXIX. \* Ad Papyllum *TX*. 1. Sectina *b*: Secina *G* vel  
semper *i* Marsien *Cosw*: Mersien *XAB*: Mepsien *z* potas *T*  
2. Papyll *TXB*: Paphile *b*: Paphile *h*: Pampille *O*: Pampile  
*clpxna* rumor est tam *XB et pr.A* 3. ac *T* celeps *TA*  
esse] et *A* lagona *TXAB*: lagena reliqui. 4. Papyll  
*TXB*: Paphile *clpxz*: Pampile *Oi*

LXX. Ad Marullinum *X*. 1. Nihil Ammiano *se et corr.a*:  
Nihil Ammiano *μνα*: Nihil (Nil *h*z) Mamiano *chazq et B*: Niebil Ami-  
mano *b* aridum vestem *Oabchlmwzqμνα et „antiquus codex“ Domitli*: tritam vestem „recentes codices“ Domitli. 2. ultimus *b et*  
*Gryphianae*.

Fieri putaret, posse quis, Marulline,  
Ut Ammianus mortuum patrem nollet?

non a mltis abm. ubi lectum ubi d/

LXXI.

Quaero diu totam, Safroni Rufe, per urbem,  
Si qua puella neget: nulla puella negat.  
Tanquam fas non sit, tanquam sit turpe negare,  
Tanquam non liceat: nulla puella negat.

5 Casta igitur nulla est? sunt castae mille: quid ergo  
Casta facit? non dat, non tamen illa negat.

LXXII.

Exigis, ut donem nostros tibi, Quinte, libellos.  
Non habeo, sed habet bibliopola Tryphón.  
„Aes dabo pro nugis et emam tua carmina sanus?  
Non“ inquis „faciam tam fatue.“ Nec ego.

LXXIII.

Cum gravis extremas Vestinus duceret horas  
Et iam per Stygias esset iturus aquas,

LXX, 3. Maronille, LXXI, 1. Semproni 5. sunt  
castae mille.

3. putet posse Oabchiwux; putat posse pB: posse putet s:  
putet potuisse a: putaret posse cum reliquis p m B Maruline s: Ma-  
rulinae A: Maruliane G: Maronille Oux: Maronille a: Marulline re-  
liqui cum B. 4. Amianus pux: Aminianus corr.a: Mamianus  
bchq: Mamianus B nolit pux

LXXI. \* Ad Rufum de puellis T: Ad Rufum X. 1. Sa-  
froni TXABCGblwq: Sofroni p: Sophroni Oabchiwux: Semproni  
Seriverius et Heinsius. Rufe B orbem T. 2. neget] negat  
Chz et pr.G negat] neget X 3. rogare XAB et pr.G  
5. sunt castae TXABG: castae sunt reliqui. milae A quod XABq  
6. ulla „at illa“ G

LXXII. \* Ad Quintum TX. 2. abeo T bybliopola XAq  
Triphon TBOuxa 3. dato w et pr.a sanus] suus pr.a: si  
via CbcqB et corr.a

LXXIII. \* De Vestino egro T: De Vestino X. 1. Ve-  
sthinus XAB hooris pr.G 2. Etiam TAB Stygias TX ali.

Ultima volventes oravit pensa sorores,

Ut adherent parva stamina nulla mora.

Iam sibi defunctus caris dum vivit amicis,

Moverunt tetricas tam pia vota deasi.

Tunc largas partitus opes a luce recessit

Seque mori post hoc credidit ille senem.

*ultimae volventes oravit pensa sorores*

*ut adherent parva stamina nulla mora*

Aspicias, imbelles temptent quam fortia dammae

Praelia? tam tinūdis quanta sit ira feris?

In mortem parvis concurrere frontibus ardent,

Vis, Caesar, damnis parcere? mitte cenes.

*aspicias imbelles temptent quam fortia dammae*

*praelia? tam tinūdis quanta sit ira feris?*

① felix animo, felix, Nigrina, marito

Atque inter Latias gloria prima nurus:

Te patrios miscere iuvat cum coniuge census,

Gaudentem socio participare viro.

*felix animo felix nigrina marito*

*atque inter latias gloria prima nurus*

*te patrios miscere iuvat cum coniuge census*

*gaudentem socio participare viro*

LXXIII, 7. Tum LXXIV, 1. tentent damae  
3. audent 4. damis LXXV, 4. participique

3. volventis *XAB* et *pr.G*: volentes *T*: orabit *XA* et *pr.B*:  
orabit *Gasw* et *Iunianae*: oravit *reliqui* cum *Gruteriana*. pensa]  
lata e sororis *XAB* et *pr.G* 4. puella *T* et *pr.A*: nulla  
*Pöchlaz*: fusca *Om* (margo pulla) *w* et *corr.ao* 5. defunctis  
*pr.B* carus *E*: atris a vivis *ba* et *pr.x* 6. teas *pr.B*: taens  
*A* 7. Tunc *XABG*: Tam *A*: Tum *reliqui*, patitus *B*: pa-  
litar *A*: parlitur *C*, *κ*] et *w*: q. *Heinsius*. 8. Deque *XAB*  
et *pr.G* post haec, *φ*: post que *m*: crededit *T*: reddidit: *X*:  
post haec reddidit *pr.B*

LXXIV. \* Ad Caesarem de damnis *T*: Ad Cnesarem *X*.  
1. imbelles *TXB* temptent *TX* *alii*: tentent  *vulgo*. qua *μ*: quae  
*b*: ut ex damnae *TX* *alii*. 2. Praedia s tum *bet* cum *ex*:  
quam *XACG* et *pr.B* tumidis *C* 3. morte *T* varis *Heinsius*.  
ardent *T* et *margo Gryphii*: audent *reliqui*. 4. damnis *T* *alii*:  
damnis *X*: damis *reliqui*, *ehnis* *XA*

LXXV. \* De Nigrina *T*: Ad Nigrinam *X*. 2. Laeas *X*:  
lallies *T* 3. Te] iam *T*: Quam *Heinsius*. patruos *μ*: pa-  
triae s census *XABGa* 4. participare *T*: participemque  
*Odenoxpuna*: participique *reliqui*. loro *Heinsius*.

- 5 Arserit Eudæne flammis iniecta mariti,  
 Nec minor Alcestin fama sub astra ferat:  
 Tu melius: certo meruisti pignore famam,  
 Ut tibi non esset morte probandus amor.

## LXXVI.

Milia misisti mihi sex bis sena petenti:  
 Ut bis sena feram, bis duodena petam.

## LXXVII.

- Nunquam divitias deos rogavi  
 Contentus modicis meoque laetus.  
 Paupertas, veniam dabis, recede.  
 Causa est quæ subiti novique voti?  
 5 Pendentem volo Zoilum videre.

## LXXVIII.

Condita cum tibi sit iam sexagesima messis  
 Et facies multo splendeat alba pilo,

6. Alcestem 7. pignore vitæ,

5. Arserat *qum* Eudæne *TB*: Eudæne *X*: Eudæne *A*:  
 Eudæne *sa*: Eudæne *a*: Eudæne *du* ac flammis *h*: hanc flammis *b*  
 iniecta *T*: ioteota *XABC* et *pr.G*: ioteota *bB* mariti *Heinsius* in  
*Claudian. Bell. Gild.* 407. 6. miror *T*: minus *abchimpsupua*:  
 minor reliqui cum *Iunianis*. Alcestin *T*: Alcestim *XABua*: Alce-  
 sten *Ochlp*: Alcestem *uzp*: Alcestim *G*: Alcesti *u*: Alceste *du*: Al-  
 cestæ *s* fama] flamma *AG* acta *s* 7. certe *GOabonozysica*:  
 certæ *l* et *Aldina* anni 1517.: certe reliqui cum *pB* et *corr.u*  
 pignore famam *T*: pectore famam *hlp* et *fl*: pignore vitæ *Oczumal*  
 et *corr.a*: pignora vitæ *XABCGmuu* et *pr.a*: famæ *Heinsius*.

LXXVI. \* De fematorum (*h. e.* generatorum) *T*: Ad Bissenam  
*X*: in avarum amicum *A*. 1. bisena *T* roganti *p* [2.  
*Apponunt Frisingensia.*]

LXXVII. \* De voto *T*: De se *X*. 1. delitias *pr.h* deo  
 rogavi *s*: rogavi deos *XABG* 2. Contactus *XB* 4. quæ  
 om. *abhsu*: tam *O* et *Iunianæ*: Quæ causa subiti *pB*: Quæ causa  
 est tam subiti *muu* subito *T*

LXXVIII. \* Ad Rufum senem inquietum *T*: De cardine *X*.  
 1. Candida *Gryphianæ*. mensis *XA* et *pr.B*

Discurre tota vagus urbe, nec ulla cathedra est,  
 Cui non mane feras irrequietus Ave;  
 Et sine te nulli fas est prodire tribuno,  
 Nec caret officio consul uterque tuo;  
 Et sacro decies repetis Palatia clivo  
 Sigeriosque meros Partheniosque sonas.  
 Haec faciant sane iuvenes: deformius, Afer,  
 Omnino nihil est ardalione sene.

5

10

## LXXIX.

Hospes eras nostri semper, Matho, Tiburtini.  
 Hoc emis. Imposui: ius tibi vendo tuum.

## LXXX.

Declamas in febre, Maron: hanc esse phrenesin  
 Si nescis, non es sanus, amice Maron.  
 Declamas aeger, declamas hemitritaeos:

LXXVIII, 8. Sigeriosque 10. ardelione LXXIX, 1.  
 Maro 2. rus LXXX. 1. 2. 6. Mathon 3. hemitritaeus

3. quathedra φ est om. O 4. irrequietus TX αβι. have  
 TXB 5. phas O adire s 7. repetitis s Palatio X  
 divo sB et pr. a [8. 9. om. T.] 8. Sigeriosque Ga: Sigerios-  
 que XABC: Sygereosque corr. h: Sidereosque bawp et pr. h: Side-  
 reosque l: Saturiosque l et margo p: Sydereosque reliqui cum B.  
 moros e: modos Oabhipswqpmu: meros reliqui cum P et margine  
 m: Sigeriosque meos „antiquus codex“ Domitii et Heinzius. 9.  
 faciant s: faciat sane iuvenis la Afer] autem aw 10. arda-  
 lione TXBCDh: ardaliane G: bardalione Ab: ardelione reliqui.

LXXIX. Ad Mathonem X. 1. Sospes G Maro abawpB  
 Tyburni b 2. emi pr. G: emas hB ius XABGabhlmwφX et  
 B: via s: rus reliqui.

LXXX. \* Ad Maronem febricitantem T: in reliquis libris praeter  
 Oμμα cum LXXIX. constat est: „haec Martialis esse non mihi fit  
 verisimile“ Sriverius. [1. 2. apponunt Frisingensia.] 1. Ma-  
 ron TXABOμπawφ, Frisingensia, B. et pr. G: Maro Cax: Matho  
 cl: Mathon reliqui. hoc esse Gφ phrenesin C et Gryphianae:  
 frenesin OB: fraenesin A: feresin X: phrenesim φw: frenesim  
 bhpw, Frisingensia et pr. G: senesim corr. G: frenessem T 2.  
 est p Maron TOaww et B: Maro XABCb et pr. G: Maton cl:  
 Mathon reliqui. 3. hemitritaeos μa: haemitritaeos T: hemitri-  
 teos XBCOetpφ: demytriteos κ: emitriteos AGabhw: omitriteus  
 Frisingensia hinc apponunt.

- Si sudare aliter non potes, est ratio.  
 5 „Magna tamen res est.“ Erras; cum viscera febris  
 Exurit, res est magna tacere, Maron.

## LXXXI.

- Epigramma nostrum cum Fabulla legisset,  
 Negare nullam quo queror puellarum,  
 Semel rogata bisque terque neglexit  
 Preces amantis. Iam, Fabulla, promitte:  
 5 Negare iussi, pernegare non iussi.

## LXXXII.

- Hos quoque commenda Venuleio, Rufe, libellos  
 Inputet et nobis otia parva, roga,  
 Immemor et paulum curarum operumque suorum  
 Non tetrica nugas exigit aure meas.  
 5 Sed nec post primum legat haec summumve trientem,  
 Sed sua cum medius praelia Bacchus amat.  
 Si nimis est legisse duos, tibi charta plicetur  
 Altera: divisum sic breve fiet onus.

LXXXI, 4. permittit

LXXXII, 8. opus.

4. sudare  $\varphi$  es *pr.G* 5. est] es *XAB*: om. *pr.H* erras  
*TPabehpsuwa* et *pr.u*: errat *l*: errans *Op*, *corr.u* et *var. lect. G*:  
 terra *XAB* et *pr.G*: torret *CD*: torrens *Pontanus* et *Heinsius*.  
 viscere *l* 6. es *a* carere *bel*: cacare *ahmpsuwa* et *Arandel-*  
*lianus Gronovii in Syllag. Epist. III, p. 7*: vacare *Gronovius*.  
 Maron *TOabsw* et *fl*: Maro *XABC* et *pr.G*: Mathon reliqui.

LXXXI. De Fabulla *X*. 1. Epigrammata nostra *e* so-  
 strum om. *sw* 2. quo queror] conqueror *XABClp*: cum que-  
 rer *G* puellam *s* 3. his terque *Owpxa* 4. amanti *hc*  
 permittit *uz* et *Heinsius*: admitte *Os* et *corr.a* 5. Prius iussi  
 om. *s*

LXXXII. Ad Rufum *X*. 1. Ne voleo *sw* et *pr.a* 2. et]  
 ut margo *Gryphil.* rogo *X* 4. tetriga *XABw*: tetricas *sw* et  
*pr.a*: tetrica *b* exigit *G* et *Iunianae*. aurem *B* 5. Set *B*  
 haec] hi *X* summumque *t* trientem] triumphum *e* 6.  
 sua] fusa *hp* cum medius] commodius *XC*: medius *pr.B*. praedia  
*s*: praemia *e* 8. divisim *pr.a* leve margo *Iunianae Lemairii*.  
 fiat *e* onus *XABCGabsw*, *fl*. et margo *h*: opus reliqui.



## LXXXIII.

Securo nihil est te, Naevole, peius; eodem  
 Sollicito nihil est, Naevole, te melius.  
 Securus nullum resalutas, despicias omnes,  
 Nec quisquam liber, nec tibi natus homo est.  
 Sollicitus donas, dominum regemque salutas, 5  
 Invitas: esto, Naevole, sollicitus.

## LXXXIV.

Non est in populo nec urbe tota,  
 A se Thaida qui probet fututam,  
 Cum multi cupiant rogentque multi.  
 Tam casta est, rogo, Thais? Inmo fellat.

## LXXXV.

Nos bibimus vitro, tu murra, Pontice. Quare?  
 Prodat perspicuus ne duo vina calix.

## LXXXVI.

Si vis auribus Atticis probari,  
 Exhortor moneoque te, libelle,  
 Ut docto placeas Apollinari.  
 Nil exactius eruditiusque est,

## LXXXV, 1. murrha

LXXXIII. \* Ad Naevolum TX. *Suspectat Epigramma Ianus Rutgersius.* 2. nil φ 3. nullos Iunianae. 4. liber] visus abehlnazq et bodleianus. natus TXABCφ: notus Gχabehlnp swz, bodleianus, B et G. l.: gratus reliqui. 5. donas] dicis φ demum T

LXXXIV. De Thaida X. 1. nec in urbe G 2. Thaidam p qui Thaida φ salitam margo Gryphii. 3. caplant A et pr.B 4. roga pr.B: ergo hlpφ

LXXXV. \* Ad Ponticem TX. 1. murra TXAGaφχ: myrrha p: myrra BOpma: mirra b: mirina h in pontice φ 2. Frandat T prospicius X: perspicuum a: conspiciuum s

LXXXVI. Ad librum suum X. 1. Attici pr.G 2. exortor Ab: exorte pr.B me neoque A 3. Appollinari μ

- 5 Sed nec candidius benigniusque:  
 Si te pectore, si tenebit ore,  
 Nec rhonchos metues maligniorum,  
 Nec scombris tunicas dabis molestas.  
 Si damnaverit, ad salariorum  
 10 Curras scriinia protinus licebit,  
 Inversa pueris arande charta.

## LXXXVII.

Infantem secum semper tua Bassa, Fabulle,  
 Collocat et lusus deliciasque vocat,  
 Et, quo mireris magis, infantaria non est.  
 Ergo quid in causa est? Pedere Bassa solet.

## LXXXVIII.

- Nulla remisisti parvo pro munere dona,  
 Et iam Saturni quinque fuere dies.  
 Ergo nec argenti sex scripula Septiciani  
 Missa nec a querulo mappa cliente fuit;  
 5 Antipolitani nec quae de sanguine thynni  
 Testa rubet, nec quae cottana parva gerit;

LXXXVI, 7. ronchos      LXXXVII, 3. Et quod  
 LXXXVIII, 3. scriptula      5. Antipolitano      6. coctana

5. benigniusque est *Ge*      6. si tenebit ore *XA*; site ned ld  
 ore *B*; si tenebat ore *I*; si te tenet ore *G*      7. ne rhonchos *X*;  
 nec runchos *b*; nec raucos *q*      malignorum *abpawpμ* et *pr. n*  
 9. damnaverim *A*      salariorum *s*      10. Curas *s*

LXXXVII. \* Ad Fabullum de Bassa *T*; Ad Fabullum *X*.  
 1. Catulle *T*      2. deliciasque *T*      voca corr. *B*; facit *abchnwzB*  
 3. quo *T*; quod reliquū.      magis infantaria *G*      misereris *pr. A*  
 4. Bassa] caussa *s*

LXXXVIII. \* Ad Septicianum *T*; De Septiciano *X*.      1. pro  
 parvo *h*      munera *pr. A*      [3. 4. 5. 6. om. *T*.]      3. sex] se *Oμ*  
 scripula *XABGO* et var. lect. *o*; stripula *h*; scriptula *PC*; scipula  
 el; scrupula reliqui.      Septiciani *XCp* et *pr. G*; Septiciano *B*; Septi-  
 niane *luna*      5. Antipolitano *Oabonwzμ*      thiri *w* et *pr. a*; tiri  
*s*; cyrri *I*; trani, corr. tinni, *G*      6. Texta *pr. B*      cottana  
*XABGma*; cotann *q*; coctona *lw*; cothona *s*; coctina *s*; coctana  
 reliqui. Vide Schneiderum ad Pallad. p. 197.      parve *pr. G*; farve  
 Heinzius.

Nec rugosarum vimen breve Picenarum,  
 Dicere te posses ut meminisse mei.  
 Decipies alios verbis vultuque benigno,  
 Nam mihi iam notus dissimulator eris.

10

## LXXXIX.

Ohe iam satis est, ohe libelle,  
 Iam pervenimus usque ad umbilicos.  
 Tu procedere adhuc et ire quaeris,  
 Nec summa potes in scheda teneri,  
 Sic tanquam tibi res peracta non sit,  
 Quae prima quoque pagina peracta est.  
 Iam lector queriturque deficitque,  
 Iam librarius hoc et ipse dicit  
 „Ohe iam satis est, ohe libelle.“

5

7. rugosarum pr. *A*: crusasarum *B*: rusa sacrum *X*: rugusurum  
*T*: piacernarum pr. *G* 8. possis ut meminisse *T*: possus *x*  
 9. benignae *T* 10. nobis *bc*: votis *T* eras *l*

LXXXIX. Ad librum suum *X*. 2. umbellicos *A*: umbilicum  
*x*φ: umbiculos *s* 4. schida *AB*: sceda *μx*: scida *wz*: ceda *G*:  
 sella φ: scola *h* et *gl*: schola *OelpB*: stola *Beverlandus*. 6.  
 [om. *x*.] peracta est] notata est φ: notatur *XABCGOhmX*  
 7. hoc om. *X*: et om. *b*: et hoc et ipse *x*

M. VAL. MARTIALIS

## EPIGRAMMATON

### LIBER V.

#### I.

- H**aec tibi, Palladiae seu collibus uteris Albae,  
Caesar, et hinc Triviam prospicis, inde Thetin,  
Seu tua veridicae discunt responsa sorores,  
Plana suburbani qua cubat unda freti;  
5 Seu placet Aeneae nutrix, seu filia Solis,  
Sive salutiferis candidus Anxur aquis;  
Mittimus, o rerum felix tutela salusque,  
Sospite quo gratum credimus esse Iovem.

---

Diversitas scripturae exemplaris Seriveriani secundis curis emendati MDCXXI. —  
I, 1. Hoc

---

**Apparatus criticus.** — *Accurate collati sunt iidem libri qui libro IV. praeter a, qui non est collatus. Accedit accuratissima collatio codicis P. In q primum est Epigramma hoc:*

Siquid turpe subest quinto fortasse libello  
Non quia lascivum est: hoc minus ipse legas.

I. \* Ad Caesarem TX: Germanicus Cesari oratio libelli P.

1. Haec T: Hoc reliqui. Palladiae TP ureris s: Alvae T: albis  
iB 2. hinc] in Caw Thetim GOhp: Thitim AB: Chitim X:  
Thetyu µλ: Thetym wa 3. dicunt iB: discent X 4. Plena  
T cupit „al. cubat“ G freti] maris iB 5. Aeneae A  
6. Anxur TA: Anxir X et pr.B: Anxir corr.B: Ansur s: Ausur  
claw 7. tuto salusque T 8. Hospita i credimus] quaeri-  
mus XABGX: rabimur Heinzius.

Tu tantum accipias: ego te legisse putabo.  
Et tumidus Galla credulitate fruor.

10

## II.

Matronae puerique virginesque,  
Vobis pagina nostra dedicatur.  
Tu, quem nequitiae procaciores  
Delectant nimium salesque nudi,  
Lascivos lege quattuor libellos;  
Quintus cum domino liber iocatur;  
Quem Germanicus ore non rubenti  
Coram Cecropia legat puella.

5

## III.

Accola iam nostrae Degis, Germanice, ripae,  
A famulis Histri qui tibi venit aquis,  
Laetus et attonitus viso modo praeside mundi,  
Affatus comites dicitur esse suos:  
„Sors mea quam fratris melior, cui tam prope fas est  
Cernere, tam longe quem colit ille deum.“

## IV.

Poetere multo Myrtale solet vino,

II, 6. iocetur      III, 2. Istri

9. Tu tamen *chzq*: Tuantum *pr.A*    aspleias *X*: accipies *μνα*:  
accipias *reliqui* cum *Ψm*.    10. timidus „*al.* timidus“ *G* Galla]  
falsa *COchlimpuzqμXZ* (non *λ*).    credulitate *A*: crudelitate *P*

II. Ad Lectorem *X*: De qualitate libri *P*.    1. Patronae *p*  
2. *spargina pr.A*    6. iocetur *λB*: vocatur *XABCqX*:  
vocatur „*al.* loquatur“ *G*: vocetur *w*: iocetur *reliqui*.    7. Ger-  
manicus *B*    non om. *C*    8. Cecropia *b*: Cecropiam *XA*: Ce-  
cropea *pr.w*

III. Ad Grammaticum *X*: De praesentia Caesaris *P*.    1. Ac-  
cola *μν* Degis] degit *O*: legis *q*    2. A demitis *margo Iusti-*  
*nae Lemairii*.    Histri *XABPhq*: Istri *reliqui*.    aquas *pr.B*  
3. Letos *O*    morto *b*: mox *h*    4. Affatus *X*    5. qua *μν*  
6. quam colit *G*

IV. Ad Paulum *X*: De Myrtale vinulenta *P*.    1. Myrtale]  
Tuccius *XABCGX*    solet vino Myrtale *q*    vino] uno *B*

- Sed fallat ut nos, folia devorat lauri  
 Merumque cauta fronde, non aqua miscet.  
 Hanc tu rubentem prominentibus venis  
 5 Quotiens venire, Paule, videris contra;  
 Dicas licebit „Myrtale bibit laurum.“

## V.

- Sexte, Palatinae cultor facunde Minervae,  
 Ingenio fruieris qui propiore dei;  
 Nam tibi nascentes domini cognoscere curas  
 Et secreta ducis pectora nosse licet:  
 5 Sit locus et nostris aliqua tibi parte libellis,  
 Qua Pede, qua Marsus quaque Catullus erit.  
 Ad Capitolini caelestia carmina belli  
 Grande cothurnati pone Maronis opus.

## VI.

- Si non est grave nec nimis molestum,  
 Musae, Parthenium rogate vestrum:  
 Sic te serior et beata quondam  
 Salvo Caesare finiat senectus  
 5 Et sis invidia favente felix,  
 Sic Burrus cito sentiat parentem:  
 Admittas timidam brevemque chartam

2. Sed fallit nos *w* vorat *i* lanari *ms*; luri *pr.B* 3.  
 Merumque quod cauta *b* fronte *a* aquam *B*; aquis *G* 4.  
 Hanc *corr.G* et *Iunianae*. rubente *e* 6. Dices *q* Myrtale  
 X bibit *i*

V. Ad Sextum *X*; Commendatio libelli *P*. 1. Sexta *pr.B*  
 2. fruieris *P* propiore *q* 3. iam *q* nascentia *i* et *var.*  
*lect. B* 4. secreta *b*; serrata *ch* nosce *spu*; posso *Heinsius*.  
 5. Sit locus *bch*; Sit solus *XAB* e nostris *la*; nostris *B*  
 libellis *B* 6. pede *X* mersus *XBO* eris *pr.C* 7. Ad  
*om. XBC* et *pr.AG*; Et *corr.G* et *Iunianae*; Qua *Heinsius*. Capi-  
 toni *A* 8. cothurnati *q*

VI. Ad Musas de Parthenio *X*; Ad Parthenium *P*. 1. nec  
 minus *q* 2. Parthenium *corr.B* nostrum *O* 3. condam *B*  
 5. fatente *Heinsius Adversarii* p. 344. 6. Burrus *AG*;  
 Burrus *C*; Burrus *P*; Brutus *e* sentiat] nexiat *A*; noscint *X* et  
*pr.G* 7. Admittat *i*

Intra limina sanctioris aevi.  
 Nosti tempora tu Iovis sereni,  
 Cum fulget placido suoque vultu, 10  
 Quo nil supplicibus solet negare.  
 Non est quod metuas preces iniquas:  
 Nunquam grandia nec molesta poscit  
 Quae cedro decorata purpuraque  
 Nigris pagina crevit umbilicis. 15  
 Nec porrexeris ista, sed teneto  
 Sic tanquam nihil offeras agasque.  
 Si novi dominum novem sororum,  
 Ultro purpureum petet libellum.

VII.

Qualiter Assyrios renovant incendia nidos,  
 Una decem quotiens saecula vixit avis,  
 Taliter exuta est veterem nova Roma senectam  
 Et sumpsit vultus praesidis ipsa sui.  
 Iam precor oblitus nostrae, Vulcane, querelae 5  
 Parce: sumus Martis turba, sed et Veneris:  
 Parce, pater: sic Lemniacis lasciva catenis  
 Ignoscat coniux et patienter amet.

VI, 8. aulae. 10. placidus 17. Si tanquam

8. lumina w aevi XABCGX; aulae reliqui. [9. om. A.]  
 10. placido P et Heinsius: pallidus l; om. x: placidus reliqui.  
 suosque φ 13. nec] et l poscet x 14. Quam B  
 credo pr.G 15. umbiculis s 16. septencto pr.B 17.  
 nil w 18. genium Heinsius.

VII. \* Ad Vulcanum TX: om. Epigr. P. 1. Assyrios TX  
 alii: Assyrios pr.G renovavit μ: petent l nidos] libros B  
 2. vicit pr.B 3. Talis exuta es (eraso, ut videtur, t littera) T:  
 Talis et exuta es Heinsius. exusta s 4. Sumpsisti et vel Et  
 sumpsti Heinsius. ista T: illa O tui Heinsius. [5. 6. 7. 8. om.  
 T: novum Epigramma faciunt sw.] 5. pretor X notae „non-  
 nulli codices“ Domitii et „membranac“ Scriverit. Vulcane Anopon  
 6. sed et] solet c 7. Pareo X pater] precor φ la-  
 scive h 8. atque paventer sw: et sapienter Rutgersius. ames  
 XABCGX

## VIII.

- Edictum domini deique nostri,  
 Quo subsellia certiora fiunt  
 Et puros eques ordines recepit,  
 Dum laudat modo Phasis in theatro,  
 5 Phasis purpureis ruber lacernis,  
 Et iactat tumido superbus ore:  
 „Tandem commodius licet sedere,  
 Nunc est reddita dignitas equestris;  
 Turba non preminur, neo inquinamur.“  
 10 Haec et talia dum refert supinus,  
 Illas purpureas et arrogantes  
 Iussit surgere Lectius lacernas.

## IX.

- Languebam: sed tu comitatus protinus ad me  
 Venisti centum, Symmache, discipulis.  
 Centum me tetigere manus aquilone gelatae:  
 Non habui febrem, Symmache, nunc habeo.

## X.

- Esse quid hoc dicam, vivis quod fama negatur  
 Et sua quod rarus tempora lector amat!  
 Hi sunt invidiae nimirum, Regule, mores,  
 Praeferat antiquos semper ut illa novis.

VIII. De edicto Caesaris *X*: Laus Romae *P*. 2. fortiora  
*C* 3. recipit  $\varphi$  4. laudatur  $\varphi$  5. ruber *XABC*  $\varphi$   $\mu$   $\alpha$ ;  
 rubens *mB* et duo codices *Scriverii* cum reliquis. 10. supinis *w*  
 11. Illa *P*; Illo *s*: Ille *bew* et *pr.h* purpores *X* 12.  
 Iussit] Ut sit *pr.AG*: Ius sit *corr.G*: Fur sit *corr.A* Lectus  
*XABC*: Leutus *pr.G*: Leuius  $\varphi$ : Lebius *s*: Lactus *hw*: Lelius  
*Pbcha*

IX. \* Ad Summacum medicum *T*: Ad Simmachum medicum *X*:  
 De egro urbano *P*. 1. tu *om. l* protinus] omnibus *IB*  
 2. ceusum *pr.B* Symache *T*: Symaco *h* (et *v.4.*): Simmace *G* (et  
*v.4.*) 3. galatae *X* et *pr.B* 4. non habeo *Xs* et *pr.B*

X. \* Ad Regulum *TX*: De scriptis suis *P*. 1. Esse quod  
 $\varphi$  quod fame *A*: quid fame *X* et *pr.B*: sed fama *s* 3. Hii  
 sunt *T*: Haec sunt *X*: Haec sunt *pr.AB*: Iussit *PbchpwB* re-  
 gulae *T* 4. antiquis *XA* et *pr.B* illo *l* et *Gryphianae*.



**Sic veterem ingrati Pompei cenerimus umbram,**<sup>101</sup> 5

Sic laudant Catuli vilia templa senes.

Ennius est lectus salvo tibi. Roma. Marone

Et sua riserunt saecula Maeonidem:

**Rara coronato plausere theatra Menandro.**

Norat Nasonem sola Corinna suum. 10

**Vos tamen, o nostri ne festinate libelli:**

**Si post fata venit gloria, non propero.**

XI.

**Sardonychas, zmaragdus, adamantas, iaspidas uno**

Portat in articulo Stella, Severe, meus.

**Multas in digitis, plures in carmine gemmas**

**Invenies: inde est haec, puto, culta manus.**

## XII.

**Quod nutantia fronte pertinaci**

Gestat pondera Masthliion superbis.

X, 5. Pompeii      XI, 1. smaragdus      2. Vernat  
XII, 1. perticata

5. Pompoi ΤΧΑΒΟφμυλα: Pompoji reliquit: Pompeiam Heinsius  
Adversariis p. 529. 6. Et μυκη: Sic reliqui cum φ. laudat —

sonox I Iulia biazema; villa cum reliquis  $\Phi$  et margo Gryphii; fat-  
tui Iulia templa Heinsius L. o. senis Gryphianae. 7. Innias

*T. salvus* L. Romo  $\mu$ m Marone] Romano „vel rubore“ B

8. Moeonidem XB; Maeoniden A; Moo videm T      9. Raro O

coronata pr.G      10. Non erat T      Corina O      11. ostrine

„vel nostri“ *B*: nonostri *pr. A*    nec *c*: non *µ*na    libellu *T*

VI. \* Ad Remanum. TX: De annis. Stellas. B. 1. Sando.

Al. Ad Severum TA: De Anna Stenae P. 1. Sarcophagae T: Sarcophagae XBP cili. smaragdos Yd: smaragdos c.

emeraldos *Hesperia*: em. T: emeraldos relicul. adamas *Gb* et

pr. T biapidas X: biapidas B: biapidas TGB  $\sigma$  pr. b 2.

Portat **TX/ABCG** **Gauss**: Vorsatz reliquii cum **800** **Em.** 3. dieitis

A: digito 1      4. inde est hoo  $\bullet$ : ideo (id  $\pi$ ) est haec mm: binc

est hinc  $\alpha$

XII. De Merellione. X: Comparatio Liel. et Stellas. B. 1.

XII. De Maschenone XI: Comparatus LIII et Stenae F. 1.  
Mutantia a. perticata B. et. antimus. eodem (fortasse B. dicit)

2. *Marthylion* Scutiger: Macellon *XACGOMENNA* et

corr.h: Maxlion A: Maschlion m: Massellion h: Massilon x et pr.h:

Meselon P: Messalon e: Sallon l supinus Salmarinus.

- Aut grandis Nioma omnibus laertis  
 Septem quod pueros levat vel octo,  
 5 Rea non difficilis mihi videtur,  
 Uno cum digito vel hoc, vel illo,  
 Portet Stella mens decem puellas.

## XIII.

- Sum, fateor, semperque fui, Callistrate, pauper,  
 Sed non obscurus, nec male notus eques,  
 Sed toto legor orbe frequens et dicitur „Hic est,“  
 Quodque cinis paucis, hoc mihi vita dedit.  
 5 At tua centenis incumbunt tecta columnis  
 Et libertinas arca flagellat opes  
 Magnaque Niliacae servit tibi gleba Syenes,  
 Tondet et innumeros Gallica Parma greges.  
 Hoc ego tuque sumus: sed quod sum, non potes esse:  
 10 Tu quod es, e populo quilibet esse potest.

## XIV.

Sedere primo solitus in gradu semper  
 Tunc, cum liceret occupare, Nanneius,  
 Bis excitatus terque transtulit castra,

## 3. Linus

3. grandes vel pandis *Heinsius*. Ninnus *XABCOQ*: nimis *uop* X:  
 Linus reliqui. omnibus] obvis *Heinsius*: eminens *Schottus*. 4.  
 levat] gestat C 7. Portat *ACQ*: Levat *gl*. meas s

XIII. \* Ad Callistratum *TX*: Comparatio literati et divitis *P*.

1. Summe *T* Calistrate *dh*: Calistratus *T* pauper] puer  
 2. Sed] At *O* 4. pavicia *b* hoc] haec *T* teste *Hein-*  
*sio*. 5. At] Aut *T* teste *Heinsio*. testa *pr.B* 6. fragellat  
*A*: fragella *b*: flagellas *pr.B* 7. Niliacis *pr.A* gleba] gloria  
*P* Siacnes *T*: Syenis *c*: Syene *P* 8. Callica *XAC*: Gallica  
 „vel Gallia“ *B* Parma] parca, corr. parta, *B* 9. sed om. *I*  
 ta aen potes asse *I* 10. es] esse *X*

XIV. De Nanneio *X*: De Nanneio *G* aliquo et „optimus codex  
 et alius quidam scriptus“ *Scrivarii*: De Nanneio iusto *P*. 1. Po-  
 dero s solet *bahl*: soles s in om. c 2. lueret „vel dice-  
 rat“ *I*: licet *dhaw*: liceat *P*: licebat *Opux*: liceret reliqui cum *Iu-*  
*nianis*. Nanneius *b*: Manneius *hpxna* et *pr.B* 3. ter quater  
 tulit *A*: terque tulit *b*: terque quaterque transtulit *P*

Et inter ipsas paene tertius sellas  
 Post Gaumque Luciumque consedit.  
 Illinc cucullo prospicit caput tectus  
 Oculoque ludos spectat indecens uno.  
 Et hinc miser delectus in viam transit,  
 Subselloque semifultus extremo  
 Et male receptus altero genu iactat,  
 Equiti sedere Lectioque se stare.

## XV.

Quintus nostrorum liber est, Augusta, iocorum,  
 Et queritur laesus carmine nemo meo.  
 Gaudet honorato sed multus nomine lector,  
 Cui victura meo munere fama datur.  
 Quid tamen haec prosunt quamvis venerantia? Multis  
 Non prosint sane, me tamen ista iuvant.

## XVI.

Seria cum possim, quod delectantia malo

XIV, 5. Caiumque 8. vitam XV, 5. 6. vengu-  
 rantia multos? Non prosint: sane, XVI, 1. malim

4. solles b 5. Gaumque XABCPb: Gaumque s: Caium O:  
 Caiumque reliqui. Liciumque C 6. Illic pr. A cocullo XAB:  
 cocullo G capud G 8. hic l in via XABCq et pr. G: in ima  
 corr. G 11. Equiti sedere Scriberius: Equiti sederere A: Equiti  
 se dedere XBP: Equiti sed sedere, corr. se sedere, G: Equiti se  
 sedere µn: Equiti sedere se a: Equiti se cedere (caedere O)  
 Obhlsuq: Equiti se cedere Cex: Lectioque se stare µna: Le-  
 ctoque se stare XABC et corr. G: Lectioque se stare P: Lectioque se  
 stare pr. G: lectumque se (om. l) stare Obhlsuq

XV. \* Ad Caesarem TX: Ad Augustum de iocis suis P. [Igo-  
 rat Epigr. 2.] 1. locorum s et pr. BG: librorum l 3. ho-  
 noratus PzqB: oratus e multo cp: multum B nomine TPzma:  
 carmine reliqui cum XB. Duplex igitur extitit scriptura: alteram re-  
 cepimus, altera fuit: Gaudet honoratus sed multo (vel multas) car-  
 mine lector. 4. victora pr. T muera pr. B: uomio l  
 5. celebrantia Heinzius. multis TXACGq, bodleianus et pr. B:  
 multos reliqui. 6. prosunt TABCBchq et corr. G: prosunt reli-  
 qui cum P et bodleiano. Nos probato multis aliter distinximus: vene-  
 rantia multos? vulgo.

XVI. \* Ad lectorem TX: De facie sermonis P. 1. [Ap-  
 ponunt Frisingensia.] Siria T: (S)eriem q possum pr. G: possint,

- Scribere, tu causa es, lector amice, mihi,  
 Qui legis et tota cantas mea carmina Roma:  
 Sed nescis, quanti stet mihi talis amor.
- 5 Nam si falciferi defendere templa tonantis  
 Sollicitisque velim vendere verba reis,  
 Plurimus Hispanas mittet mihi nauta metretas  
 Et fiet vario sordidus aere sinus.
- At nunc conviva est commissatorque libellus,  
 10 Et tantum gratis pagina nostra placet.  
 Sed non et veteres contenti laude fuerunt,  
 Cum minimum vati munus Alexis erat.  
 „Belle“ inquit „dixti: iuvat, et laudabimus usque.“  
 Dissimulas? facies me, puto, caudicem.

## XVII.

Dum proavos atavosque refers et nomina magna,  
 Dum tibi noster eques sordida condicio est,

9. commissatorque 11. non hac veteres 13. in-  
 quis, dixti: satis est: laudabimus usque.

corr. prosit, A quod] hoc A et pr.G: quid Obchlypna et Frisingensis. delectantius P malim xma: malo reliqui cum Frisingensibus. 2. est pr.T mihi] malo „antiquus codex“ Domitii. 3. canctas b: cunctas T: iactas h et fl. 4. stat G 5. falciferi pr.B sonantis x 6. Sollicitis velim P vendere] defendere „vel impendere“ B 7. Plurimas q mittit T metretas B 8. fieri XAB et pr.G: fieret CX: fuit corr.G varia] patrio („i. e. Hispano“) Heinzius: Phario Rutgersius. sardibus XB here G laus B 9. At] Et Aq et pr.G commissatorque P: comisatorque X: commissatorque A: commassatorque belxpmna et pr.G: commassatorque h: commesstorque O: comitatorque B: miseratusque T libellis XABGI 11. Sed] Et pr.G ut veteres behlsB: hae veteres pna: et veteres reliqui cum q. 12. alium de: minus B vati] grati q 13. Velle XABGI: loquls TOcpxa: inquit BG: loquit reliqui. dixi T: dicti XAG: dicitque B iuvat (ulvat teste Boissonadio) et laudabimus T: satis laudabimus X et pr.G: satis laudabimur AB: tu satius laudabimur C: satis est, laudabimus O: satis est, laudabimur reliqui. 14. [om. B.] facies w

XVII. \* Ad Gelliam T: Ad Atavogelliam X: De Gellia quae potioribus eum nollet iungi P. 1. Cum Cc 2. sordida] maxima :

Dum te posse negas nisi lato, Gellia, clavo  
Nubere, nupaisti, Gellia, cistifero

## XVIII.

Quod tibi Decembri mense, quo volant mappae  
Gracilesque ligulae cereique chartaeque  
Et acuta senibus testa cum Damascenis,  
Praeter libellos vernulas nihil misi,  
Fortasse avarus videar aut inhumanus.  
Odi dolosas munerum et ualas artes.  
Imitantur hamos dona. Namque quis nescit,  
Avidum vorata decipi scarum musca?  
Quotiens amico diviti nihil donat,  
O Quintiane, liberalis est pauper.

## XIX.

Si qua fides veris, praeferri, maxime Caesar,  
Temporibus possunt saecula nulla tuis.  
Quando magis dignos licuit spectare triumphos?  
Quando Palatini plus meruere dei?

XVIII, 5. videor XIX, 1. veri,

3. Gellia P: Galcia s clava P 4. cistifero TP<sup>hermann</sup>  
et corr. h: cistibero XAB et pr. G: cistigero Owp: cestigero s: cel-  
tifero CIX et pr. h, corr. G

XVIII. Ad Quintianum XP. 1. quo om. O 2. Grati-  
lesque X et pr. B ligulae b certique pr. G 3. acura b  
textu blw dasnacenis, corr. dasnascenis, B 5. videor P  
[6. 7. 8. apponit D.] 6. numerum XD: munerum b arcos  
B 7. imitatur pr. A dona. Namque] donamque XBG et pr. A,  
corr. D: donatque pr. D: donaque C et corr. A quis] qui X  
8. Avidum voratam P: Avidum donata Clp: Avidum decipi donata  
D decipis carum AG: decipit scarum Xp: decepi scarum pr  
senurum clp et pr. h: schaurum b: setarum s musta b: muscat  
XAB et pr. G Avidum vorato decipi scarum museo. Brodaev: Avid-  
um involut decipi scarum uassa Heinsius Adversarii p. 532.  
9. amicum sibi diviti donat P 10. O] Hoc Heinsius.

XIX. \* Ad Caesarem TX: Laus Caesaris P. 1. veris  
TPp: veri reliqui: Fide Burmann. in Ovid. Heroid. XVIII, 119.  
praefer T 2. nulla saecula P 3. exspectare b

- 5 Pulchrior et maior quo sub duce Martia Roma?  
 Sub quo libertas principe tanta fuit?  
 Est tamen hoc vitium, sed non leve, sit licet unum,  
 Quod colit ingratis pauper amicitias.  
 Quis largitur opes veteri fidoque sodali,  
 10 Aut quem prosequitur non alienus eques?  
 Saturnaliciae ligulam misisse selibrae  
 Flammarisve togae scripula tota decem  
 Luxuria est, tumidique vocant haec munera reges:  
 Qui crepet aureolos, forsitan unus erit.  
 15 Quatenus hi non sunt, esto tu, Caesar, amicus:  
 Nulla ducis virtus dulcior esse potest.  
 Iam dudum tacito rides, Germanice, naso:  
 Utile quod nobis, do tibi consilium.

## XX.

Si tecum mihi, care Martialis,  
 Securis liceat frui diebus,

12. Flammataeve togae scriptula 13. regis.

5. maior] melior Obholtz et codex Scriverii. sub quo x: quod sub z: quo, om. sub, pr. G ducere AG 7. hoc om. T: et Hein-  
 sius. scilicet e 10. eques] opes O A versu 11. novum Epi-  
 gramma („Ad Caesarem“ XP) ordiuntur libri praeter T: coniungenda  
 esse viderat Scriverius. 11. ligula T se librae P: selibrem z  
 12. Flammataeve togae scripula (scriptula PX: scrupula w)  
 OPPOX: Flammataeve togae scripula T: Flammataeve tole scripula  
 X: Flammata (Flammata i) vetulae scriptula (scrupula CI) ABCGI:  
 Flammataeve togo scripula h, qui pr. manu om. totum versum:  
 Flammataeve (Flammataeve es: Flammataeve x) togae strupula (scrupula es: scrupula x) bouz: Flammataeve togae scrupula muu: Flam-  
 mataeve stolae vel Lamualis cotulae Heinsius. Flammataeve etiam  
 „quidam scripti“ Scriverii et l. 13. Luxuria T tumideque  
 B: tumidaeque X: tumidaeque BAE vocat T haec] hoc Heinsius.  
 regis PEB 15. Quatenus q hii T Inde a v. 17. novum  
 Epigramma („Ad Germanicum“ XP) ordiuntur libri praeter TOmuu  
 et corr. G. 17. tacito P rides] iaces C Germani ceus T:  
 taetiae rides, Germanice, uasae Heinsius Adversarii p. 531.  
 18. Utile A nobis TPB, „MS., quem contulit Ricardus Thomso-  
 nus“ (an P?) apud Scriverium, et corr. G: nobis vis l: novis XA et  
 pr. B: non vis reliqui.

XX. Ad Martialem de tempore otioso X: Otii bona vita P:  
 om. Epigramma G, post XIII. habent lun. 2. Securi z

Si disponere tempus otiosum  
 Et verae pariter vacare vitae:  
 Nec nos atria, nec domos potentum, 5  
 Nec lites tetricas forumque triste  
 Nossemus, nec imagines superbas;  
 Sed gestatio, fabulae, libelli,  
 Campus, porticus, umbra, virgo, thermae,  
 Haec essent loca semper, hi labores. 10  
 Nunc vivit necuter sibi bonosque  
 Soles effugere atque abire sentit,  
 Qui nobis pereunt et imputantur.  
 Quisquam vivere cum sciat, moratur?

## XXI.

Quantum pro Decimo, pro Crasso, Regule, Macrum  
 Ante salutabat rhetor Apollodotus.  
 Nunc utrumque suo resalutat nomine. Quantum  
 Cura laborque potest! Scripserat, et didicit.

## XXII.

Mane domi nisi te volui meruique videre,  
 Sint mihi, Paule, tuae longius Esquiliae.

XX, 11. vivit sibi neuter, heu, bonosque XXI, 2.  
 Apollonius. 4. Scripsit et edidicit. XXII, 2. Exquiliae.

3. diponere, corr. doponere „vel disponere“ B odiosum w  
 otiosum tempus φ 4. vetero Ab et pr.h gaudere i 5.  
 potentum pr.A 6. litis bhw forumve c 7. Noscemus  
 swpma: Nossemus reliqui cum X. imagine superbos P 10.  
 ii h 11. necuter sibi bonosque scripsi de meo: neut eius (uec  
 utenis A) ibo bonosque XABC: neuter sibi bonosque φ: sibi neuter,  
 heu, bonosque a: neuter sibi bonosque reliqui. 12. aufugere  
 s 13. Qui pro nobis lp: Quis nobis s pereunt] poterunt h  
 14. censeat i: eum sic corr.A moriatur φ et corr.A: moratum i

XXI. \* Ad Regulam TX: De rhetore ante amante P. [Collatus  
 est V4.] 1. Vincitum T Grasso T: Casso X Mareum  
 Pbespma: Macrum reliqui cum duobus Gruteri, Scriverianis et D.

2. rethor TBF4. Apollodotus Heinsius et Gronovius: Apollonius  
 Oapma: Apollodorus P: Apollodorus w: Apollodorus reliqui cum V4.

3. utroque μ resalutabat A: resalutat s 4. labor quae  
 T scripserat et edidit T: scripsit et edidit reliqui.

XXII. Ad Psulum X: Quo longe maneat nec in domo sua in-  
 veniatur Paulus P. 1. domu corr.A nisi] si BGpwp merui  
 voluique Obchwzma (nam de φ rursus fallitur Lemairius.): volui  
 meruique reliqui cum Ψm 2. Sunt OppmX

- Sed Tiburtinae sum proximus accola pilae,  
 Qua videt antiquum rustica Flora Iovem:  
 5 Alta Suburrani vincenda est semita clivi  
 Et nunquam sicco sordida saxa gradu,  
 Vixque datur longas mulorum vincere mandras  
 Quaeque trahi multo marmora fune vides.  
 Illud adhuc gravius, quod te post mille labores,  
 10 Paule, negat lasso ianitor esse domi.  
 Exitus hic operis vani togulaeque madentis:  
 Vix tanti Paulum mane videre fuit.  
 Semper inhumanos habet officiosus amicos:  
 Rex, nisi dormieris, non potes esse meus.

## XXIII.

- Herbarum fueras indutus, Basse, colores,  
 Iura theatralis dum siluere loci.  
 Quae postquam placidi censoris cura renasci  
 Iussit et Oceanum certior audit eques,  
 5 Non nisi vel cocco madida vel murice tincta  
 Veste nites et te sic dare verba putas.  
 Quadringentorum nullae sunt, Basse, lacernae,  
 Aut meus ante omnes Cordus haberet equum.

5. Suburrani 7. rumpere 11. hinc XXIII,  
 8. Codrus

3. Tyburtinae Pb sum om. s: sunt P: mibi hō accoli s  
 4. Flore X Iovem] locum B 5. Suburrani φ et Gruteri ter-  
 tius, v. Burmann. Anthol. Lat. II, 514.: suburbani reliqui. vin-  
 conda est] est incedia s 6. saxu] gluxa C 7. Visquo pr.B  
 murorum P et „codex antiquus“ Domitii. viucero] rumpere  
 PbchB; orumpere z: cropere Heinzius. 8. marmore lpu  
 10. lassum corr.B: laasa Pwn iannitor O: iauito s: gaaitor X  
 11. hinc μaa: hic reliqui cum Am. 12. tauti] tandem  
 XABCφ: tantum „vel taudom“ G 13. [Apponunt Frisingensia.]  
 in humunos Frisingensia.

XXIII. Ad Bassum X: De Basso paradoxo divite affecto P.  
 1. inductus s collores φ 2. Iure X et pr.B 3.  
 Sed postquam o censotus XA et pr.B 4. Occeuum Pb  
 5. croco o: ostro lB tiuotam A et pr.G 6. potas pr.B  
 7. ulla pr.B: millo φ sunt om. b lacernae B: lacertae  
 b 8. omnis Pbhw Cordus XABGOP et Iunianae: Corrus I:  
 Codrus reliqui. habebit φ eques I



## XXIV.

Hermes Martia saeculi voluptas,  
 Hermes omnibus eruditus armis,  
 Hermes et gladiator et magister,  
 Hermes turba sui tremorque ludi,  
 Hermes, quem timet Helius, sed unum, 5  
 Hermes, cui cadit Advolans, sed uni,  
 Hermes vincere nec ferire doctus,  
 Hermes suppositicius sibi ipse,  
 Hermes divitiae locariorum,  
 Hermes cura laborque ludiarum, 10  
 Hermes belligera superbus hasta,  
 Hermes aequoreo minax tridente,  
 Hermes casside languida timendus,  
 Hermes gloria Martis universi,  
 Hermes omnia solus et ter unus. 15

## XXV.

„Quadringenta tibi non sunt, Chaerestrata: surge,  
 Leitus ecce venit: sta, fuge, curre, late.“

XXIV, 8. ipsi, XXV, 2. Lectius

XXIV. Ad Hermen X: Laus Hermetis P. 3. Hermes gla-  
 diator OPaw 4. turbo Heinsius. 5. Elius Opw: Aelius a:  
 Helius reliqui cum Pm. 6. Hermetul cadit b sed unum G  
 7. nuue p: sed a: nec reliqui cum Pm. 8. suppositi-  
 tius h: suppositivus l: suppositus xq et corr.G sibi ipse XABC  
 et pr.G: sibimet ipsi corr.G: et ipse sibi q: sibi ipsi reliqui.  
 9. delitiae h locariorum XqX, idemque novit Domitius: loricario-  
 rum Cw: helciariorum Heinsius. 10. favorque Heinsius. Indi-  
 orum q 11. astu AC: tusta B: et hasta s 12. aequorea  
 XABG 13. casse x: casside aeneae vel cuspidi lanceae Hei-  
 sius. 15. [om. P.] salus G et tamen unus bawxq, pr.G et  
 corr.Acl

XXV. Ad Cherestratum X: De divite dissimulatore Cherestrate  
 P. 1. Quadringenta P: Quadraginta C tibi om. pr.A Co-  
 rostrate B: Crestrate X: Therestrate b: Cherastrate G 2.  
 Leitus X et pr.A: Letius O: Letus P: Lactius pm: Lestus corr.G:  
 Lectus B et pr.G: Lectius a et pr.h: Lectior b: Lecior C et corr.A:  
 Lactior clawq erce B eurre, late om. C: curte, late s: surge,  
 late clu: surge, tace b fl.

Ecquis, io, revocat discedentemque reducit!

Ecquis, io, largas pandit amicus opes?

5 Quem chartis famaeque damus populisque loquendum?

Quis Stygios non vult totus adire lacus?

Hoc, rogo, non melius, quam rubro pulpita nimbo

Spargere et effuso permaduisse croco?

Quam non sensuro dare quadringenta caballo,

10 Aureus ut Scorpi nasus ubique micet?

O frustra locuples, o dissimulator amice,

Haec legis et laudas? Quae tibi fama perit!

### XXVI.

**Q**uod alpha dixi, Corde, paenulatorum

Te nuper, aliqua cum iocarer in charta,

Si forte bilem movit hic tibi versus,

Dicas licebit beta me togatorum.

### XXVII.

**I**ngenium studiumque tibi moresque genusque

Sunt equitis, fateor: cetera plebis habes.

---

XXV, 11. amici, XXVI, 1. Codre

---

3. Et quis io *Gφ*: Exquisio *Πs*: Et qui sic *ω* vocat *c* descendentemque *φ* 4. Et quis io *Gφ*: Et qui sic *ω*: Nec qui sit *l* pandet *es*: pandis *B*: pangit *l*: patidit *φ* 5. legendum *Heinsius*. 6. loquendum, Qui *Ὀβλιωμκα* Stigias *G* tutus *Beht*: tutos *ba* audire *pr.B* 7. cum melius *φ* nimbo *O* 8. croco] mero *behlφl*. 9. censuro *ω* date *b et pr.Bh* quadringenta *pr.B*: quadraginta *Cw* 10. Scorpi *Bb*: Scopi *s* 11. et dissimulator *c* amici *φXOsz* 12. quae] quod *c*: quo *Heinsius*. petit *s*: „vel parit“ *B*

XXVI. \* Ad Cordum *TX*: In Cordum *P*. 1. Quod nuper alpha *pr.G*: Quoda fadix *T* Corda *XC*: Cordo *ω*: Codre *zμκα* 2. Tu *φ* dum *c* iocarer *AB et pr.G*: iocetur *s* in *om.* 3. novit *pr.B*: movet *es* 4. beta me *T*: betam me *ABCG*: vita me *EB*: bem me *P* togatorum *ABC*: togatum *ω*: togriorum *T*

XXVII. \* Ad Paulum *T*: De Oceano *X*: De non responde natalibus suis *P*. 1. stadiumque *T* tibi *om.* *O* genusque] genus *T* 2. ceteris *pr.G* phebis *B*: phoebis *XA* [3. 4. *om. T*.]

Bis septena tibi non sunt subsellia tanti,  
Ut sedes viso pallidus Oceano.

## XXVIII.

Ut bene loquatur sentiatque Mamercus,  
Efficere nullis, Aule, moribus possis:  
Pietate fratres Curtios licet vincas,  
Quiete Nervas, comitate Rusones,  
Probitate Macros, aequitate Mauricos,  
Oratione Regulos, iocis Paulos:  
Robiginosis cuncta dentibus rodit.  
Hominem malignum forsitan esse tu credas:  
Ego esse miserum credo, cui placet nemo.

## XXIX.

Si quando leporem mittis mihi, Gellia, dicis,  
„Formosus septem, Marce, diebus eris.“

XXVIII. 4. Rufones,

7. Rubiginosis

3. Bis septem tibi iam non a sint deB et teste Grutero P.

4. Oceano BA

XXVIII. \* Ad Anlum TX: De Mamereo loquace malo P.

1. loquar XBC 2. aulæ Opus posses x: potes boluo  
3. fratres Curtios licet Douza: licet fratres Curtios bhuw: licet Cur-  
rios l: fratres Curtios licet reliqui. vincat AB et pr.G 4.  
Quieto et P voras u Drusones Pehlmanozpuna: Diuonos b  
5. Matros X: Marcos pua: reliqui Maeros a Grutero „ex  
codice“ restitutum. Mariscos pr.G: Mauros e 6. regulus T  
locis su faulos T 7. Robiginosis T et pr.A: Rubiginosis  
reliqui. cunctos e dentibus cuncta G rodia XABC 8.  
forsitan Te eredes p: credis l: erudis x 9. Ego to miso-  
rum pr.G

XXIX. \* Ad Galliam T: Ad Gelliam X: De Gollia feda P.  
Affert hoc Epigramma Aelius Lampridius Sever. Alexandr. XXXVIII.  
„Quod illo leporem quotidie (cotidie codex Bambergensis) haberet,  
iocus posticus emersit (mersit Bambergensis), ideoque quod multi septem  
diebus pulchros esso dicunt eos qui leporem comedierint, ut Mar-  
tialis Cocci editio princeps Mediolani MCCCCLXXV. edita) Epigramma  
significat, quod contra quendam Gelliam scripsit, huiusmodi: Cum —  
leporem.“ 1. 4. Gallia Tz dicis] mandas Lampridius. 2.  
Formosus T septem] semper G, cum correctione marginali obsen-  
tione. Septem formosus Lampridius. Maco Lampridii Bambergensis,  
Marie Mediolanensis.

Si non derides, si verum, lux mea, narras,  
Edisti nunquam, Gellia, tu leporem.

## XXX.

- Varro, Sophocleo non infitiande cothurno,  
Nec minus in Calabria suspiciende lyra,  
Differ opus, nec te facundi scena Catulli  
Detineat, cultis aut elegia comis;  
5 Sed lege fumoso non aspernanda Decembri  
Carmina, mittuntur quae tibi mense suo.  
Commodius nisi forte tibi potiusque videtur,  
Saturnalicias perdere, Varro, nuces.

## XXXI.

- Aspice, quam placidis insultet turba iuvenis  
Et sna quam facilis pondera taurus amet.  
Cornibus hic pendet summis, vagus ille per armos  
Currit et in toto ventilat arma bove.  
5 At feritas immota riget: non esset harena  
Tutior et poterant fallere plana magis.

3. lux mea narres *Gryphianae*: Gellia narras O: Gellia mandas *margo h*: Si verum dicis, si verum Gellia mandas *Lampridius*.

XXX. Ad Varronem X: Ad Varrenom de munero carminis P.

1. Varro B Sophocleo X Sophocleo cothurno hinc *excerperunt Frisingensia*. 2. labra C suspiciendo B: suscipiendo Obblus lyram XAB 3. Affer boh: opes x te om. s facundis caena X scaena A: coena q: sacra b: sona h: coena C: seema B 4. modis *Heinsius*. 5. fumo non μ aspernenda C 6. sibi s: suo] nevo B 7. potinsque] potius P 8. mices *pr. B*

XXXI. \* De cortinae taurerum TX: Parabola tauri P.

1. quam] tam boh 2. amat T 3. hinc XABC et *pr. G* vagus] iugus μ 4. arma] aura G 5. Et foritas G in mota O 6. poterat c: possent q: μna: poterat cum reliquis X et codices *Gruteri*. fallere T

Nec trepidant gestus, sed de discrimine palmae  
Securus puer est, sollicitumque pecus.

## XXXII.

Quadrantem Crispus tabulis, Faustine, supremis  
Non dedit uxori. „Cui dedit ergo? Sibi.

## XXXIII.

Carpere causicus fertur mea carmina: quis sit,  
Nescio: si sciero, vae tibi, causicide.

## XXXIV.

Hanc tibi, Fronto pater, genetrix Flaccilla, puellam  
Oscula commendo deliciasque meas,  
Parvula ne nigras horrescat Erotion umbras  
Oraque Tartarei prodigiosa canis.

XXXI. 7. et de discrimine      XXXIII. 1. qui sit.  
XXXIV. 1. genetrix

7. trepidat C gestas pr.B: gressus luma: gestus reliqui cum  
X, fl., margine Gryphii et codicibus Gruteri: gestu Heinsius, sed  
de discrimine palmae TOPchsupzuma: sed dedis erimne b: et de  
discrimine palmae codices Gruteri (de m testatur Idem Modius, P non  
habet et): sed de discrimine palmis Gryphianae: nec de discrimine  
palmae q: et ne discrimine parvus XABG: et nec discrimine parvo  
CBB et marge w: sed de discrimine plaotae Reius. 8. Si curus i

XXXII. Ad Faustinum X: De exheredata uxore ad Fausti-  
um P. 1. tabulis Crispus x 2. cui] quis dedit dedi s

XXXIII. \* Ad causicum TX: De causicide detrabente sibi  
P. 1. quis CG et corr.B: carminaque pr.B: qui reliqui.  
2. vo Opus

XXXIV. \* Ad Fronteum T: In Frontem X: Ad Erotion P, qui  
tamen primum distichon ignorat. [Collatus est F4.] 1. genetrix TAbh:  
genetrix reliqui. Flacilla Tz: Fraeilla bh: Francina o 3. No-  
tum Epigramma incipiunt TXABCGF4. emz et Iunianae: De Erotioe  
T: Ad Erotioeum X et pr.F4: Ad Frontioeum A: Ad Erotioeum  
BCe et corr.F4.: Ad eandem Iunianae. De Palatino non satis ac-  
curate Gruterus: „Cum ms. aliquot et edd. vett. isthaec coniungerent di-  
stiche superiori, eos non trepide secutus sum. — Stat tamen a vulgg.  
Palat. et quart.“ Parvula TACGqX et corr.B: Parvula pr.BF4.:  
Paucula codex Scriberii, qui Paulula coniecit: Pallida XOPbhtwuma  
et corr.F4.: Callida emz nec OPbhtwuma Heretion OF4.bhtwuma:  
horrore erotion T: Erotion G: Heretion B 4. Oraque] Ora  
pr.G Tarpareis s

- 5 Impletura fuit sextae modo frigora brumae,  
 Vixisset totidem ni minus illa dies.  
 Inter tam veteres ludat lasciva patronos  
 Et nomen blaeso garriat ore meum.  
 Mollia non rigidus cespes tegat ossa, nec illi,  
 10 Terra, gravis fueris: non fuit illa tibi.

## XXXV.

- D**um sibi redire de Patrensibus fundis  
 Ducena clamat coccinatus Euclides  
 Corinthioque plura de suburbano  
 Longumque pulchra stemma repetit a Leda  
 5 Et suscitanti Leito reluctatur:  
 Equiti superbo, nobili, locupleti  
 Cecidit repente magna de sinu clavis.  
 Nunquam, Fabulle, nequior fuit clavis.

## XXXVI.

- L**audatus nostro quidam, Faustine, libello  
 Dissimulat, quasi nil debeat: imposuit.

9. nec rigidus

XXXV, 5. Lectio

5. sex tuo modo *T* 6. ne minus *XABGi*: nisi minus *C*  
 7. Inter tam] Interim *X* et *pr. AB*: Interim *corr. A*: Interea  
*corr. B*: Interitu *C*: Forte inter *vel* Inter lo *vel* Inter iam *Heinsius*.  
 ludet *l*: laudat *C* paternos *C* 8. blesso *Tb*: bleso *G*  
 9. non rigidus *TXABCGqX*: nec rigidus *reliqui*. caespas *A*  
 negat ossa *C*

XXXV. Ad Fabullum *X*: De Euclide divite qui claves suas fe-  
 rebat *P*. 1. Cum *µα*: Dum *reliqui* cum *Xp*. tibi *e* de] *e*  
*margu Iunii*. Patrensibus *OlB*: Paterensibus *q*: Patruensibus  
*XABGms*: Patruensibus *w*: Patruentibus *z*: patruolibus *Cochlµα*.  
 [Patrensibus *Gruterus* ex *µm* attulit minus accurate.] 2. Du-  
 centa *Oqµα*: Buccina *pr. w*: Buccina *s*: Dum cenat *be* et *pr. h*  
 conclunatus *w* Euclides *l* 3. Corinthioque *m*: Corinthioque *e* et  
*pr. h*: Cornuichioque *w*: Corinthio *z*: Cornuichin *s* suburbana *pr. B*  
 4. pulchrum *behuw*: om. *C* stimma *corr. h*: temma *G*: stegma  
*s*: schema *e* repetita Leda *GO*: petit a Leda *l*: repetit Leda *sw*:  
 repetit a Leda *b*: repetit alia *e* 5. Et suscitanti si el tore lu-  
 cratur *P* Leito *XABG*: Leida *C*: Letu *q*: Letio *µ*: Lecto *behuw*:  
 Lectio *Oza*: *Idem* *repono XIV*, 11. reluctatur *pr. B* 6. super-  
 bus *z*: Equitis urbo *P* 7. Concidit *e*: Credidit *l* maus desinu *q*  
 8. Fabullae *XAw*

XXXVI. Ad Faustinum *X*: Da ingrato ad Faustinum *P*.  
 1. quidem *pr. A*: quidam *behuw* 2. debet *q*

## XXXVII.

Puella senibus dulcior mihi cygnis,  
 Agna Galaesi mollior Phalantini,  
 Concha Lucrini delicatior stagni,  
 Cui nec lapillos praeferas Erythraeos,  
 Nec modo politum pecudis Indicae dentem  
 Nivesque primas liliumque non tactum;  
 Quae crine vicit Baetici gregis vellus  
 Rhenique nodos aureamque nitellam;  
 Fragravit ore, quod rosarium Paesti,  
 Quod Atticarum prima mella cerarum,  
 Quod sucinorum rapta de manu gleba;  
 Cui comparatus indecens erat pavus,  
 Inamabilis sciurus et frequens phoenix:  
 Adhuc recenti tepet Erotion busto,

XXXVII, 1. cynia, 8. miscellam in margine.

11. succinorum 12. pavo,

XXXVII. \* Ad puellam delicatam (delicentam T) TX: Epitaphium puellae delicatae P. 1. senibal mihi s. delicatior cignis h. eignis T: tignis s: signis P: eyenis A. 2. Agn galesi mollior phalantia T. Phalaanthini Km: Phalantini b, pr. A et corr. G: Palantini c: Phalanisi a: Phalantini reliqui cum Q. 3. Choen Lucrini diligitiae T. delicatior s. 4. enipillo s. praeferens P. Eritheos P: Eritreos T: Erytheos XB: Eritheos G: Eriethreos Q. 5. positum w. poendis vidi eodentem P: poendis indicentem T: pecudis Indicae gentem XAB: pecoris Indici dentem hXB. 6. Nevisque pr. A. tantum pr. A. 7. erimine T: nigre ACG: nigrae XB. vineit COZyuxa: vicit b: vineit h: vicit reliqui cum X et aliquot Gruterianis. Bethici P. vellus om. T. 8. [om. T.]

Renique Xb. nitellam XBPuxa et margo p: mitellam OpB, idque novit Domitius: micellam l: vitellum s: nitellam reliqui cum D: vitellam Pontanus: miscellam Scaliger. 9. Fragravit XB: Flaglavit A: Flagravit TCGbluw: Fragens q. rosarum Pw. Paesti] petisti w. 10. prima T. mela q. 11. suclnorum THP: suclnorum reliqui. glacha XA: gleba l. 12. coma paratas e: comparato s. indeces T. ent Heinsius. pavus XABCGX: pavo T: pavo reliqui. 13. Inamavillis T. sciurus Tla et margo h: seyrus XAB: sciurus C: seius O: syrus q: cirrus Gs et var. lect. e: chirus l: chyrus Pw: ciris μx: chiris s: cyrrhus h: currus c. infrequens qpx. phoenix OP: phaenix w: senix GbA: senex l. 14. repenti w. tepeto rato oabus to T. Herotica OPh: Erotion B: Eriotion Cat: Herition baw. [15—21. om. T.]

- 15 Quam pessimorum lex amara fatorum,  
Sexta peregit hieme, nec tamen tota,  
Nostros amores gaudiumque lususque.  
Et esse tristem me meus vetat Paetus,  
Pectusque pulsans pariter et comam vellens:  
20 „Deflere non te vernulae pudet mortem?  
„Ego coniugem“ inquit „extuli et tamen vivo,  
Notam, superbam, nobilem, locupletem.“  
Quid esse nostro fortius potest Paeto?  
Ducenties accepit, et tamen vivit.

## XXXVIII.

- Calliodorus habet censum — quis nescit? — equestrem,  
Sexte, sed et fratrem Calliodorus habet.  
Quadringenta secat, qui dicit οὐκὰ μέριζε:  
Uno credis equo posse sedere duos?  
5 Quid cum fratre tibi, quid cum Polluce molesto?  
Non esset Pollux si tibi, Castor eras.

## 15. avara

15. avara *Opiku*: amara reliqui cum X. 16. Sexta peregit hiemem huc tamen tota X: Sexta peregit hiemem nec tamen tota O: Sexta peregit hiemem nec tamen tota G: Sexta (corr. Sextam) peregit hiemem huc tamen tota B: Sextam peregit hiemem nec (et Cbā) tamen totam (tota C et corr. h: tota s) Cbchipsuimus 17. laesusque X et pr. B 18. me om. s poetus beis 19. Patulusque X: Pectus G pulsas bc: pulsat X: pulsem B vellem B 20. Deflere modo te φ: Deflere veroule non te pudet G vernole P 21. loquid A 22. Notam] Noram XBGφ: Ferma Hein- sius: fortasse Norus, superbam.

XXXVIII. Ad Calliiderum et Sextum X: Quamvis magnum patrimonium duobus non esse magnum P. 1. [Calliiderus habet censum apponunt *Frisingensis*.] Calliiderus X: Calliiderus μ equestre P 2. sedet s 3. Quadringenta ei seca *Rutgersius*: seca et qui *Reius*. qui dicit om. pr. A: qui dicit b οὐκὰ μέριζε la: syca merizo XA: sio amerizo CGekum et corr. B: sicut merizo pr. B: syca merizo O: sycaamerizo φ: merizo (om. syca) P: seca-merizo s: secamerizo w: seca marizo h: seramerizet b: la μέριζα „alii codices“ *Damiti*: οὐκὰν ἐφ' ἑμφί *Beverlandus*. 4. posse- dere pr. A 5. Polluce X modesto s: moloseo bc: melosso m 6. Non cesses enim Pollux b erat bchipsuimus



Unus cum sitis, duo, Calliodore, sedetis.

Surge: *σολοικισμόν*, Calliodore, facis.

Aut imitare genus Ladae — cum fratre sedere.

Non potes —: alternis, Calliodore, sede. 10

## XXXIX.

Supremas tibi tricies in anno

Signanti tabulas, Charine, misi

Hyblaeis madidas thymis placentas.

Defeci: miserere iam, Charine.

Signa rarius, aut semel fac illud, 5

Mentitur tua quod subinde tussis.

Excussi loculosque sacculumque.

Croeso divitior licet fuisset,

Iro pauperior forem, Charine,

Si conchem toties meam comesses. 10

## XL.

Pinxisti Venerem, colis, Artemidore, Minervam:

Et miraris, opus displicuisse tuum?

XXXVIII, 8. soloecismum

XXXIX, 2. 4. 9. Carine

10. conchen

7. Unus α duos XB et pr. A

8. ΣΟΛΟΙΚΙΣΜΟΝ XABC

et pr. G: soloecismum φ: sologismum z: soloecismum reliquit.

9. Ant] Ah c: A b mutare P Ladae, ant cum Iunianae et corr. G

10. „vel alterius“ B Calliodore φ In P subiunguntur

haec: „Herede petā cum φhī paltihcho dulcia mittit,“ quae ad sequens

Epigramma pertinere videntur.

XXXIX. Ad Charinam X: Panper offertus est Carinus P.

1. Summas pr. G: Suppraemas XB triciens XB 3. palestras

l 4. Defeci Heinsius. Carine multi libri. 6. tuscis A:

turris pr. G 7. sacculumque φ: saeculumque Xμκ: saccimque,

corr. saeculumque, G 8. Chroeso B: Cresso s: Chroso X

ditior XC et corr. G Iro] Prō G: Pro XABCδφ: Proh s: Per w

ferem l 10. conchem XABCa: conchen φΟβενωφ et pr. A:

concham Gμκ et corr. A: contam l

XL. Ad Artemidorem X: De deorum ira ad pictorem P.

1. [Apponunt Frisingensia.] Plusiati s

## XLI.

- Spadone cum sis eviratio fluxu,  
 Et concubino mollior Celaenaeo,  
 Quem sectus ululat matris enthae Gallus,  
 Theatra loqueris et gradus et edicta,  
 5 Trabeasque et Idus fibulasque censusque,  
 Et punicata pauperes manu monstras,  
 Sedere in equitum liceat an tibi scammis,  
 Videbo, Didyme: non licet maritorum.

## XLII.

- Callidus effracta nummos fur auferet arca,  
 Prosternet patrios impia flamma lares:  
 Debitor usuram pariter sortemque negabit,  
 Non reddet sterilis semina facta seges:  
 5 Dispensatorem fallax spoliabit amica,  
 Mercibus extractas obruet unda rates.  
 Extra fortunam est, si quid donatur amicis:  
 Quas dederis, solas semper habebis opes.

## XLII, 7. quidquid

XLI. Ad Dydimum X: De Didymo cicoede P. 1. fluxu corr. A: ipso pr. P 2. concubineo l Celeno bno: Cilleneo pr. A: Ceneo pr. B 3. sextus ABC: septus C matris ululat de enthae Gallus b et pr. A: ethnae Gallus l: matrisentee Gallos s: matris enthaeus vel enthae ens XABC: matris enthaeus, erasis aliquot litteris, G: an matris enthae custos? 5. fabulasque Phs, et idem commemorat Domitius: fibulosasque b: fibulas ho: fibulosas c 6. punicatas l pauperis C et corr. B monstras AG: monstra pr. B 7. In equitum] nequitum bs: nec equitum h: equitum c an om. h et pr. G: hanc corr. G scammis B: stannis corr. h: stagnis csw et pr. A 8. Videbo Heinzius. Didyme P: Dindime pm liceat bs et pr. A maritorii w

XLII. De fure X: Amicis quod datur non perit P. [Versus 1. 2. 3. 4. 7. 8. afferunt Frisingensia.] 1. effrata s et pr. B auferat BC archa P aliique. 2. patruos XABC Hinc novum Epigramma („De debitore“ XP) ordiuntur XABCGPb. 4. Non] Nunc G reddent B steriles Bb: sterile P lata bchno: lacta m Rursus novum Epigramma in XABGPb: „De dispensatore“ X: „De debitore“ P. 5. Dispensatorem b spoliavit C et corr. B 6. obstructa GI: obstructa s: „vel instructas“ m [7. 8. apponit D.] 7. si quid XABCGI et Frisingensia: quidquid reliqui. 8. Qua dederit pr. B: Quas dederas pr. A

## XLIII.

**Thais** habet nigros, niveos **Laecania** dentes,  
Quae ratio est? **Emptos** haec habet, illa suos.

## XLIV.

**Q**uid factum est, rogo, quid repente factum,  
Ad cenam mihi, **Dento**, quod vocanti, —  
Quis credat? — quater ausus es negare?  
Sed nec respicis et fugis sequentem,  
Quem thermis modo quaerere et theatri  
Et conclavibus omnibus solebas.  
Sic est, captus es unctiore mensa  
Et maior rapuit canem culina.  
Iam te sed cito cognitum et relictum  
Cum fastidierit popina dives,  
Antiquae venies ad ossa cenae.

## XLV.

**D**icis formosam, dicis te, **Bassa**, puellam.  
Istud quae non est, dicere, **Bassa**, solet.

XLIII, 1. **Lecania**  
est, 7. unctiore cena

XLIV, 1. quid repente factum

XLIII. De Thaïde et Lecania X: De Lecania sine dentibus P.  
[Om. Epigramma B.] 1. Legebatur Lecania. 2. Qui X  
hemptos G

XLIV. Ad Dentonem X: Ad parasitum qui ad ditorem transierit  
P. 1. Quis s; Quod i Quid factum rogo q quod i repete  
B: repetens X factum est Pchaw; factum est repente b 3.  
et quater bs es] est bc 4. ne respicis refugis i 5. termo  
pr.B et om. l 6. conclavibus b 7. ultiore x coena  
hpusa: mensa reliqui cum Xp et Viennensi Gruteri. 8. famem  
Heinsius. 9. Iam tesedicto XABCG cognitum] raptum x  
11. caene XA

XLV. \* Ad Bassam T: Ad Bassam X: Quis mulier fedam puel-  
lam se dicat P. 1. formosam X: formam pr.h 2. Utud i  
quae TXABGO et duo Scriverii: quod reliqui. es miz Bassa]  
saepe bchmz; nempe Heinsius. soles mq et corr.T

## XLVI.

**B**asia dum nolo nisi quae luctantia carpsi,  
 Et placet ira mihi plus tua, quam facies,  
 Ut te saepe rogem, caedo, Diadumene, saepe:  
 Consequor hoc, ut me nec timeas, nec ames.

## XLVII.

**N**unquam se cenasse domi Philo iurat, et hoc est:  
 Non cenat, quotiens nemo vocavit eum.

## XLVIII.

**Q**uid non cogit amor? secuit nolente capillos  
 Encolpus domino, non prohibente tamen.  
 Permisit flevitque Pudens: sic cessit habenis  
 Audaci questus de Phaethonte pater:  
 5 Talis raptus Hylas, talis deprensus Achilles  
 Deposuit gaudens, matre dolente, comas.  
 Sed tu ne propera, brevibus nec crede capillis,  
 Tardaue pro tanto munere, barba, veni.

XLVI, 3. rogam XLVIII, 2. nec 7. nec propera

XLVI. \* Ad Diadumenum X: nullum lemma T: Amat basiare  
 colluctantem P. 1. Bassia TA cum l nisi si ne luitantia  
 a carpsi XABCGwX 2. mi T quem pr.A 3. cedo  
 mu: credo Twφφ (in P correctum est cado.) 4. Consequar Pφ:  
 Cumsequor l hoc ut me nec] hoc moneo ut B: hoc, mei nec P  
 nec timeas] ne timeas b

XLVII. \* Ad Philonem T: Ad Filonem X: De Philone foris-  
 ceno P. 1. Numqua T: Nusquam X cinasse P Filo bφ  
 iurati P haec pr.w 2. cena P

XLVIII. De Encolpo X: De abscissa coma Encelpi P. 1.  
 Qui X et pr.B capille XA et pr.B: capillum G 2. Enclopua  
 G: Encolpos b: Encolpes awa: Encolpo P non XABGPXW: nec  
 reliqui. 3. Promisit w habenas p 4. Phoctonte XB et  
 pr.A: Phetonte G 5. deprensus Os 6. gaudes pr.B  
 volente a comam G 7. ne propera XBCGPbchinasB et corr.A:  
 propera pr.A: nec propera reliqui. ne crede CGPAK: ne cede B:  
 neu crede Handius in Gronov. Diatr. Stat. II, p. 161. 8. Tar-  
 doque A venit φ

## XLIX.

Vidissem modo forte cum sedentem  
 Solum te, Labiene, tres putavi.  
 Calvae me numerus tuae fefellit:  
 Sunt illinc tibi, sunt et hinc capilli,  
 Quales vel puerum decere possint. 5  
 Nudum est in medio caput, nec ullus  
 In longa pilus area notatur.  
 Illic error tibi profuit Decembri,  
 Tum, cum prandia misit Imperator:  
 Cum panariolis tribus redisti. 10  
 Talem Geryonem fuisse credo.  
 Vites, censeo, porticum Philippi:  
 Si te viderit Hercules, peristi.

## L.

Ceno domi quotiens, nisi te, Charopine, vocavi,  
 Protinus ingentes sunt inimicitiae,  
 Meque velis stricto medium transfigere ferro,  
 Si nostrum sine te scis caluisse focum.  
 Nec semel ergo mihi furtum fecisse licebit? 5  
 Improbius nihil est hac, Charopine, gula.

XLIX. 5. nec 9. Tunc L, 3. Meque petis

XLIX. \* Ad Labienum X: Ad Laviennam T: locus de calvo P.

1. fortem T 2. Laviene T: Labiane w 3. Calva  
 me numero te fefellit P tna T 4. S illinc tibi sint T: illinc  
 tibi sunt et hinc X 5. vel TPI, margo Gryphii, GL et pr.p:  
 nec reliqui. dicere T: docere bp poss T: possunt GPbchpsuozp  
 6. Nudum pr.B: Nodus es corr.P. 7. pilus om. T  
 8. Hinc X et pr.BC profui b: fuit X 9. Tam T: Te be:  
 Tunc reliqui. cum prandis] comparanda P 10. edisti q  
 11. Geryone hinc Frisingensia. 12. Vides b Philippoi pr.T  
 13. vidit b: videt l

L. \* Ad Charopinum (Caropinum T) TX: De Charopino para-  
 sito P. 1. Ceno w: Caedomi T nec te ex Caropine TX  
 alii. vocatur T 3. velis T: potes XABG: potes PGL: pa-  
 ras X: potis reliqui: cupis vel furis Heinzius. [Post hunc versum  
 deficit B usque ad F, 73, 3.] 4. sis s 5. semel ego pr.P  
 6. Charopine] canpone G: Charopine t gula (sic) P

Desine iam nostram, precor, observare culinam,  
Atque aliquando meus det tibi verba focus.

## LI.

Hic, qui libellis praegravem gerit laevam,  
Notariorum quem premit chorus laevis,  
Qui codicillis hinc et inde prolatis  
Epistolisque commodat gravem vultum  
5 Similis Catoni Tullioque Brutoque,  
Exprimere, Rufe, fidiculae licet cogant,  
Ave Latinum, χαῖρε non potest Graecum.  
Si fingere istud me putas, saluteius.

## LII.

Quae mihi praestiteris memini semperque tenebo.  
Cur igitur taceo, Postume? Tu loqueris.  
Incipio quotiens alicui tua dona referre,  
Protinus exclamat „Dixerat ipse mihi.“  
5 Non belle quaedam faciunt duo: sufficit unus  
Huic operi: si vis, ut loquar, ipse tace.  
Crede mihi, quamvis ingentia, Postume, dona  
Auctoris pereunt garrulitate sui.

## 8. coquus.

7. precor] procul c 8. Utque δῆμ focus TX: iocus  
bchuz: locus s: cocus XAC: coqus h: oocus P: coquus reliqui.

LI. \* Ad Rufum TX: De divite corde bruto, bruto raso P.

1. Huic Roius. libellis] verbis l pergravem bchl: per gravem  
Gryphianae: quae gravem pr.G lacuam l et Roius. 2. chorus

T lacvis X: vilis φ: levis vulgo. 3. probatis c 4. com-

modat φ: commendat Gryphianae. vultum X 6. fidiculae T

7. Ave TX: Quae pr.G chere TGOP: kaire X: kere s:

χαῖρε μx: exaibe margo G: om. bp postest T: potes XAG et Iu-

nianae: pote est Roius. 8. salutem T

LII. \* Ad Postumum de meure T: Ad Postumum X: Dona  
garrulitate perire postuma P. 1. Quem G 2. tu om. pr.G

[3. 4. 7. 8. apponunt Frisingensia, 5. 6. 7. 8. D.] 4. ille CGel

5. Non eadem belle Heinsius. 6. loquor T tacae T

7. quamvis] quotiens h dona TGOϕϕl. et Frisingensia: do-  
nas Gruteri tertius et corr.x: donos b: doncs reliqui. 8. gratu-

litate s sui] tua x, quo probato Heinsius Auctori scribendum arbi-  
tratur.

## LIII.

**Colchida** quid scribis, quid scribis, amice, Thyesten?

Quo tibi vel Nioben, Basse, vel Andromachen?

Materia est, mihi crede, tuis aptissima chartis

Deucalion, vel si non placet hic, Phaethon.

## LIV.

**Extemporalis** factus est meus rhetor:

Calpurnium non scripsit, et salutavit.

## LV.

**Dic** mihi, quem portes, volucrum regina? „Tonantem.“

Nulla manu quare fulmina gestat? „Amat.“

Quo calet igne deus? „Pueri.“ Cur mitis aperto

Respicis ore Iovem? „De Ganymede loquor.“

## LVI.

**Cui** tradas, Lupe, filium magistro,

Quaeris sollicitus diu rogasque.

Omnes grammaticosque rhetorasque

LIII, 1. Thyesten?

LVI, 1. Cui credas

LIII. • Ad Bassum TX: De scolastico Basso P. 1. Colchida A quid scribis *semel* T: quid scribit (scribis A) quod scribis XA Thiesten TO: Tiesten P: Thyestē φ: Thiestē Gbb: Tyestem X 2. Quo PACGbbhlmasfi.: Quod TXφ: Quid Oμμνα Niohem XGbmφ: Niobe μμν Andromachem XG: Audromache μμν: Andromaden h: Andromedem fi. 3. Matheria T crede om. h 4. vel] aut P Poeton X: Phoeton, Pheton aH: Pcton pr.P

LIV. De rethore X: De obliuoso rhetore P. 1. est meus factus μν retor meus G 2. Calphurnium Oμμνα: Calphurnium z: Chalfurnium G 2. scripsit G: scribit bchlwμμν salutavit Ip

LV. Ad Inuonem X: De Ganymede ad Inuonem P. 1. Sic z portans P tonanti Cbchswz 2. manet pr.G amat] smai P 3. Quod μ cum chw mittis μν 4. Despicis G: Respicit swq

LVI. Ad Lupum X: Suadet ne liberalis discat P. 2. rogasque diu φ: diuque rogas GOhμμν: diuque tentas α: diu rogasque reliqui cum X, Gruterianis et fi. 3. grammaticos (om. que) Cbz

Devites, moneo: nihil sit illi

5 Cum libris Ciceronis aut Maronis.

Famae Tutilium suae relinquo.

Si versus facit, abdicet poetam:

Artes discere vult pecuniosas,

Fac discat citharoedus aut choraules.

10 Si duri puer ingeni videtur,

Praeconem facias vel architectum.

### LVII.

Cum voco te dominum, noli tibi, Cinna, placere:

Saepe etiam servum sic resaluto tuum.

### LVIII.

Cras te victurum, cras dicis, Postume, semper.

Dic mihi cras istud, Postume, quando venit?

Quam longe est cras istud? ubi est? aut unde petendum?

Numquid apud Parthos Armeniosque latet?

5 Iam cras istud habet Priami vel Nestoris annos.

Cras istud quanti, dic mihi, possit emi?

#### 6. relinquit.

4. Divites *GPaw*: Evites *codex Fossianus Burmann. Anth. Lat. I, p. 509.* 5. liberis *O* 6. Tutilium *pr.P* et „*liber omnium*

*scriptorum optimus*“ *Scriveneri*: utitium *XACG*: Vutilium *o*: Lucillum *codex Putmanni*: Tito Livium *corr.P*: Rutilium *reliqui. Fide Spalding. in Quintilian. Inst. Orat. III, 1, 21.* relinquo *XACGOq*: relinquo *l*: relinquo *s*: relinquit *et* relinquit *reliqui.* 7. facis

*s* 8. dicere *G et Iunianae.* vult discere *s* pecuniosus *pr.A* 9. Eae *q* hiscat *Gulielmus.* citharoedos *CObolq, pr.h* et *corr.G* 10. ingeni *GOPhawq* 11. vel] aut *l*

LVII. \* Ad Cinnam *TX*: Mala tractatio Cynae *P.* [*Apponunt Frisingensia.*] 1. nolo *Gryphianae* et *margo p*: nolim *Scrivenerii*

*coniectura*: volo *cl*: noli *reliqui cum Am.* 2. resaluto *Tv* tuum *TXABCblq* *q* *q* *q*, *Scrivenerii* „*optimus liber*“ et *var. lect. c*: meum *reliqui cum Frisingensibus.*

LVIII. Ad Postumum *X*: Bene debere vivi ad Postumum *P.* [*Apponunt Frisingensia et D.*] 1. te] bene *D* victuorum *pr.A*

2. illud *l* 3. Tam longam *Heinsius.* Quam tibi cras istud longe est *h* et *corr.b*: Die mihi cras istud ubi est *p* longe est *q* et *Frisingensia*: longe *reliqui.* ubi est] tibi est *ex*: dubium est *XO* petendum est *l* et *Frisingensia.* 4. Armeniosve *Opus et Frisingensia.* 5. Num *q* Castoris *s* 6. posset *OPhawq*



Cras vives: hodie iam vivere, Postume, tardum est:  
Ille sapit, quisquis, Postume, vixit heri.

## LIX.

Quod non argentum, quod non tibi mittimus aurum,  
Hoc facinus causa, Stella diserte, tua.  
Quisquis magna dedit, voluit sibi magna remitti;  
Fictilibus nostris exoneratus eris.

## LX.

Allatres licet usque nos et usque  
Et gannitibus improbis lacesas,  
Certum est hanc tibi pernegare famam,  
Olim quam petis in meis libellis  
Qualiscunque legaris ut per orbem. 5  
Nam te cur aliquis sciat fuisse?  
Ignotus pereas, miser, necesse est.  
Non deerunt tamen hac in urbe forsan  
Unus vel duo tresve quattuorve,  
Pellem rodere qui velint caninam: 10  
Nos hac a scabie tenemus unguis.

## LXI.

Crispulus iste quis est, uxori semper adhaeret  
Qui, Mariane, tuae? crispulus iste quis est?

LVIII, 7. serum est.

LXI, 2 et 13. Crispulus

7. Cras vivis *P* Cras vives vivis hodie iam vivere tardum est  
*Frisingensia*. tardum est *Pgl.* cum *Frisingensibus*: serum est re-  
liqui. 8. [Om. *C.*] here *Frisingensia*.

LIX. Ad Stellam *XP*. 1. mittimus *XACGPX*: misimus re-  
liqui. 2. Hoc facinus *x*: *N* facimus *pr.G* Stelle *s* diserta  
*AC* 3. Si quis *l* 4. exoneratus *b*: exonoratus *Cs*: vix  
oneratus *Heinsius*.

LX. Ad detractorem suum *X*: Non vult aico (*sic*) testimonium  
honum prohibere *P*. 1. Ad latres *O*: Illatres *c* usque prius  
om. *G* 2. cannitibus *XA* lacesas *Cbcw* 3. Centum *A*  
negare *x* 4. in om. *z*: a *P* 5. urbem *P* 8. Non  
derunt *XA*: Non erunt *P* in hac *bh* 9. vel om. *pr.A*  
10. Pellere *P* vellent *s* 11. Nos hic *P* a om. *XC*

LXI. Ad Marianum *X*: De iuvene crispo qui civis uxor ad  
latus ambulabat *P*. 2. crispulus *G*

Nescio quid dominae teneram qui garrit in aurem  
Et sellam cubito dexteriore premit?

- 5 Per cuius digitos currit levis annulus omnes,  
Crura gerit nullo qui violata pilo?  
Nil mihi respondes? „Uxoris res agit“ inquis  
„Iste meae.“ Sane certus et asper homo est,  
Procuratorem vultu qui praeferat ipso:  
10 Acrior hoc Chius non erit Aufidius.  
O quam dignus eras alapis, Mariane, Latini:  
Te successurum credo ego Panniculo.  
Res uxoris agit? res ullas crispulus iste!  
Res non uxoris, res agit iste tuas.

## LXII.

- Rure tuo nostris maneat licet, hospes, in hortis,  
Si potes in nudo ponere membra solo,  
Aut si portatur tecum tibi magna supellex:  
Nam mea iam digitum sustulit hospitibus.  
5 Nulla tegit fractos nec inanis culcita lectos,  
Patris et abrupta fascia reste iacet.

LXI, 14. ipse tuas.

LXII, 5. culcitra

3. Nescio quod pr. A qui] quid Ce 4. sellam μ dexte-  
riore φ peremit X 5. omnis P 6. violenta C: fraticata  
Heinsius. 7. agit AG inquit P et pr. G 8. coecus B et  
pr. h: liber ex 9. vultum qui proferat ipso XA proferat e:  
perforat b: perforat h nequo x, pr. h et „membrana MS“ Gronov.  
Diatr. Stat. I, p. 597. Hand. 10. Acrior hoc φ: Aprior hic  
P Chius μ: Citius X erit XACOPohlswzq: eris b: erat re-  
liqui. aut fidius X 11. erat X Latius bh 12. Te] Et  
C credo ego] credere X Peuniculo x 13. uxores μ  
res ullas ACGOpAm, Arondellianus et Viennensis Gruteri: res ullu  
Xp: re nullus b: „vel si ullas“ m: res nullas reliqui. crispulus  
G ipse l 14. Non agit uxoris Viennensis Gruteri. ipse tuas  
bchlmswq Non res uxoris vel Res anne uxoris? Heinsius.

LXII. Ad hospitem X: De hospitio hortorum P. 1. Rure  
tuo manent licet nostris l ortis XO 2. nullo l ponere]  
pectore s 3. tecum] tenet b maga l suppellex Opb  
4. Non mea b dieitum XAG: lectum CohlswzqB et margo X  
auspiciis s 5. factos boh: fragtos pr. A culcitra COchlswqμ  
et corr. A: euleura s: culcita ex h. l. apponunt Frisingensia.  
6. fascia A: fascia P resta X: teste φ: vesto m

Sit tamen hospitium nobis commune duobus:

Emi hortos; plus est: instrue tu; minus est.

## LXIII.

„Quid sentis“ inquis „de nostris, Marce, libellis!“

Sic me sollicitus, Pontice, saepe rogas.

Admiror, stupeo: nihil est perfectius illis,

Ipse tuo cedit Regulus ingenio.

„Hoc sentis?“ inquis „faciat tibi sic bene Caesar, 5

Sic Capitolinus Iuppiter.“ Immo tibi.

## LXIV.

Sextantes, Calliste, duos infunde Falerni,

Tu super aestivas, Alcime, solve nives.

Pinguescat nimio madidus mihi crinis anomo

Lassenturque rosis tempora sutilibus.

Tam vicina iubent nos vivere Mausolea, 5

Cum doceant, ipsos posse perire deos.

## LXV.

Astra polumque dedit, quamvis obstante noverca,

Alcidae Nemees terror et Arcas aper

LXIII, 4. cedit LXIV, 5. iam LXV, 2. Nemeae

7. Sic  $\mu\kappa$ : Si  $bq$  continue  $w$  8. instructum  $P$

LXIII. Ad Ponticum  $X$ : Male tractat scripta  $P$ . 1. de] te  $b$   
Marce] certe  $w$  4. cedit  $wz$ : cedat  $H$ einsius. 5. sensit  
 $X$  si bene  $P$ lanoq: non bene  $C$  6. Si  $hw$  ipse tibi  $e$

LXIV. Ad Callistum  $X$ : Ad Calixtum  $G$ : Bene debere vivere  
morituros  $P$ . 1. Caliste  $Obh\eta\mu\mu$ : Calixte  $G$ : Callide  $P$  in-  
fundi  $XA$  2. extivas  $w$ : extinas  $s$  Alcime  $bq$  et  $pr.h$ : Al-  
cime  $O\mu\mu\alpha$ : Alcyne  $corr.h$ : Elehime  $w$  solve  $XAGX\eta\eta l$ : funde  
reliqui. 4. Lassenturque  $A$ : Laxenturque  $mz$ : Lassanturque  $\phi$   
subtilibus  $OP\phi$ : subtilibus  $clz$  5. Tam  $GO\phi$  (ex  $P$  nihil no-  
tatum.): iam reliqui. iubet  $bsw$  6. deleant  $e$

LXV. Ad Caesarem  $X$ : Laus Augusti in comparatione Her-  
culis  $P$ . 1. polumque pia dedit  $h$  opstante  $A$  2. Nemees  
 $Gl$  et  $corr.P$ : Nemeas est  $XAC$ : Nemeis  $pr.P$ : Nemeas reliqui.  
terres  $x$ : terrore marchas  $P$  Archas  $Obh$

- Et castigatum Libycae ceroma palaestrae  
 Et gravis in Siculo pulvere tusus Eryx,  
 5 Silvarumque tremor, tacita qui fraude solebat  
 Ducere nec rectas Cacus in antra boves.  
 Ista tuae, Caesar, quota pars spectantur harenae?  
 Dat maiora novus praelia mane dies.  
 Quot graviora cadunt Nemeaeo pondera monstro?  
 10 Quot tua Maenalios collocat hasta sues?  
 Reddatur si pugna triplex pastoris Hiberi,  
 Est tibi qui possit vincere Geryonem.  
 Saepe licet Graiae numeretur bellua Lernaë,  
 Improba Niliacis quid facit Hydra feris?  
 15 Pro meritis caelum tantis, Auguste, dederunt  
 Alcidae cito di, sed tibi sero dabunt.

## LXVI.

Saepe salutatus nunquam prior ipse salutas:  
 Sic eris aeternum, Pontiliane, Vale.

## LXVII.

Hibernos peterent solito cum more recessus

3. Libyae 4. fusus 7. spectatur 14. quod  
 facit LXVI, 2. erit

3. Libici G: Libyae Iunianae: Siculae B: ceroma G: cerome  
 w: ceronia Pp 4. Sicula P: tusus P: fusus reliqui. 5.  
 fronde φ 6. nec raptas c: non rectas P (nihil ex P notatum)  
 et G, vide Hand. ad Gronov. Diatrib. Stat. I, p. 247. Cacus Oh  
 7. Iusta A: Iste pr.G: spectantur Heinzius: spectat w: spe-  
 ctas c: exspectat bh: spectatur reliqui. 8. maior P: nonus b  
 magis dies c 9. Quod Xhφ et pr.G: Quo bno graviora ]  
 maiora P Nemeaeo AGOPbφ: Nemo Celox monstro] nostro b  
 10. Quod Xbsw et pr.G: Quo h: Maenalios X: asta μ:  
 astra h 11. si om. P: Hiberi XOhua: Hyberī Pφ: haberi  
 bμ: Iheri reliqui. 12. possis A 13. Saepe quidem licet P  
 bellua XOPφ: balua A 14. Niliaci x: facis Gφ: hydrn]  
 ira Gb 15. anguste μ et pr.x: angusta sp 16. dii XAGOP  
 bhawφ: sero bcwφ et corr.h

LXVI. \* Ad Pontilianum T: Ad Pontillanum X: Ad qntilianum  
 qui prior volebat salutari P. 2. Sic eris XACGPelpsqλB: Di-  
 ceris T: Sic erit reliqui: Dic ergo Heinzius.

LXVII. \* De Progne TX: Ad Prognem P. 1. [Om. C.]  
 Hibernos T: Hiberno s: peterent subito i: solito peterent codex  
 Oudendorpii: peteret solito φ

Atthides, in nidis una remansit avis.  
 Deprendere nefas ad tempora verna reversae  
 Et profugam volucres diripuerè suam.  
 Sero dedit poenas : discerpi noxia mater 5  
 Debuerat, sed tunc, cum laceravit Ityn.

## LXVIII.

Arctoa de gente comam tibi, Lesbia, misi,  
 Ut scires, quanto sit tua flava magis.

## LXIX.

Antoni Phario nil obiecture Pothino  
 Et levius tabula, quam Cicerone nocens :  
 Quid gladium demens Romana stringis in ora?  
 Hoc admisisset nec Catilina nefas.  
 Impius infando miles corrumpitur auro, 5  
 Et tantis opibus vox tacet una tibi.  
 Quid presunt sacrae pretiosa silentia linguae?  
 Incipient omnes pro Cicerone loqui.

## LXX.

Infusum sibi nuper a patrono  
 Plenum, Maxime, centies Syriacus

LXVII, 4. suae. 6. Ityn.

2. Athides b: Atides h: Atthidis P et pr.z: Attidis φ: Althides  
 s: Atchydes X: Hachehidis C: Alcidis i: Itides var. lect. G in nains  
 C 3. Deprehendere TOμαα: Deprenderunt corr. P nephas P  
 adj sat s reversae T 4. fugam s deripnero TXAC suam  
 Tem: suae reliqui. 5. discerpi l 6. cum] quo P Ityn  
 TC: Hityn X: Itin AP: Itym φ in rasura: lthim Oēh: Itym reliqui.

LXVIII. \* Ad Lesbiam TX: Landat comam Lesbiae P.  
 1. Arctoa G: Arcto w commam T 2. scias o

LXIX. Ad Antonium X: Ad M. Antonium de morte Ciceronis  
 P. 1. nihil ACGbelswzφ: non h obiectore z: obiectare h  
 Photino CGOchlzφ: Phatino b: Pathino P 2. melius l noees  
 XACG 3. astringis i hora G 4. nephas P 8. In-  
 cipiunt bchmzφ

LXX. Ad Maximum X: De Syrisco eversore ad Max. P.  
 2. Syriacus A et pr.G

- In sellariolis vagus popinis  
 Circa balnea quattuor peregit.  
 5 O quanta est gula, centies comesse!  
 Quanto maior adhuc, nec accubare!

## LXXI.

- Humida qua gelidas summittit Trebula valles  
 Et viridis cancri mensibus alget ager,  
 Rura Cleonaeo nunquam temerata leone  
 Et domus Aeolio semper amica Noto,  
 5 Te, Faustine, vocant: longas his exige messes  
 Collibus; hibernum iam tibi Tibur erit.

## LXXII.

- Qui potuit Bacchi matrem dixisse tonantem,  
 Ille potest Semelen dicere, Rufe, patrem.

## LXXIII.

- Non donem tibi cur meos libellos  
 Oranti totiens et exigenti,  
 Miraris, Theodore! Magna causa est:  
 Dones tu mihi ne tuos libellos.

## LXXIV.

- Pompeios iuvenes Asia atque Europa, sed ipsum

## LXXI, 3. Cleoneo

3. sellariolis *μν*: sellariorum *δδλς*: salariorum *O*, quod commemorat Domitius. 6. accumbere *βλνω*

LXXI. Ad Faustinum *X*: Ad Faustinum de agris Trebulano et Tyburtino *P*. 1. Umida qua gelias *X* quae *P* sumitit *G*: submittit *P* velles *X* 2. virides *s* canipi *c* 3. Dionaeo *c* Et nū vale cleoneo leone hinc *Frisingensia*. 5. Fauste *P* vocat- *Opua* longos hinc exige menses *corr. h* hic exige *XACciz*

LXXII. Ad Rufum *X*: locus de Iove ad Rufum *P*. 1. potui *s* Baehl *P* patrem *pr.G* 2. Hic potuit *SB* Semelem *ACGOclp*

LXXIII. Ad Theodorum *X*: Male tractat scripta Theodori *P*. 3. Mirari *P* est *om. bcs* 4. ne tu mihi *s*

LXXIV. \* Ad Pompho. *T*: De filiis Pompei *X*: De morte Pompei *P*. 1. Pompeius *pr.A*: Pompeios *G* iuvenes] cineres *corr.P*

Terra tegit Libyae, si tamen ulla tegit.  
 Quid mirum toto si spargitur orbe? Iacere  
 Uno non poterat tanta ruina loco.

## LXXV.

Quae legis causa nupsit tibi Laelia, Quinte,  
 Uxorem potes hanc dicere legitimam.

## LXXVI.

Profecit pote Mithridates saepe veneno,  
 Toxica ne possent saeva nocere sibi.  
 Tn quoque cavisti cenando tam male semper,  
 Ne posses unquam, Cinna, perire fame.

## LXXVII.

Narratur belle quidam dixisse, Marulle,  
 Qui te ferre oleum dixit in auricula.

## LXXVIII.

Si tristi domicenio laboras,

## LXXIV, 2. Libyes

2. Libyae scripsi; Lybiae T: Libyes vel Libies vel Lybies reliqui. ulla vegit A: illa vohit B 3. Quid nimirum T expargitur bh: spargitur T 4. potuit h ruina tanta P

LXXV. Ad Quintum X: locus de uxore legitima P. 1. „vel Qua“ B tibi unpsit s. Leva, corr. Levia, G 2. potest pr. B ducere CB et pr. p. legiptimam bs: legitimam P

LXXVI. \* Ad Cinnaum TX: Ad Cinnaum avarum comparatione Mitridatis P. [1. 2. om. C.] 1. Profecit T ponto T: toto XABCP 2. Tossica s possint TP saeva l: serva s Post versum 2. XB „Ad Cinnaum“ ordiuntur novum Epigramma. 4. possis T

LXXVII. Ad Marullum A: Ad Marullum pedarisiā P: nullo lemme in XB cohaeret cum praecedente: Ad Marullum paederastam Scriverius ex „opt. cod.“ (num P?), qui habebat Pedarisiā: Pedarisiā Gl. 1. (N)arrator φ Marullae xφ 2. Quid φ: Quis o et var. lect. G ferret oleus CB auricula XABGbmawzqāP: auriculam reliqui.

LXXVIII. Ad Toranum X: Invitat Toranum ad cenam ne tristetur P. 1. laboris b

- Torani, potes esurire mecum.  
 Non deerunt tibi, si soles *propinquus*,  
 Viles Cappadocae gravesque porri.
- 5 Divisis cybium latebit ovis,  
 Ponetur digitis tenendus ustis  
 Nigra coliculus virens patella,  
 Argentem modo qui reliquit hortum:  
 Et pultem niveam premens botellus,
- 10 Et pallens faba cum rubente lardo.  
 Mensae munera si voles secundae,  
 Marcentes tibi porrigentur uvae  
 Et nomen pira quae ferunt Syrorum,  
 Et quas docta Neapolis creavit,
- 15 Lento castaneae vapore tostae.  
 Vinum tu facies bonum bibendo.  
 Post haec omnia forte si movebit  
 Bacchus quam solet esuritionem,  
 Succurrent tibi nobiles olivae,
- 20 Piceni modo quas tulere rami,

LXXVIII, 2. Turani, merum.

2. Torane B: Turani Ow potest pr.B exurire s metum  
 X 3. deerunt μ: desunt X: dederunt e: dederint B si soles  
*propinquus* la et margo h: si soles propinquus ABOx et „*metiores*“  
*Scriberit*: si soles propini Pp: si soles propium pr.G: si soles pro-  
 pinqui XCbolsuB, corr.G et „*plurimi MSS.*“ *Scriberit* ad X, 48.  
 p. 239. et eiusdem editio princeps: sodales propinqui pr.h: sessiles  
 propinquae μ ex coniectura Merulae. 4. Viles] Vilis P: lides  
 X: Quae C: Caulis Heinisius. Capadocae OPbA: Capadocae G  
 5. Divissis cybium X: E divisis cybium, corr. cibium, h: Dives si  
 cibium s: Dives si scibium C: Dives stibium b: Et dives sycibium ft.  
 tybium l latebit] „vel patebit“ G: latevit P 6. Ponetur  
 bap et pr.h tenendis baw unetis a, ut coniecerant Lipsius et Hein-  
 sius. 7. Nigras XAC, corr.B et pr.G coliculus Pzq: coliculis  
 ba: coliculis aw vicens patella m: ureus patellas C patellas X  
 [8.9.10. om. c.] qui modo P 9. vineam baw 10. palles  
 s 11. Mense - secundo o 12. vivae B 13. piraque  
 ABP ferunt] peruntque P 14. crevit baw 15. testae  
 XABC et pr.G: coctae lpB et bodicianus. 16. Vinum facies  
 baw: Et vinum facies A 17. ni Heinisius. 18. tuam et:  
 cum h: quom b silet P exurit ionem s: exuritiones h: exhu-  
 ritionem B: exuritur ionem b 19. Succurrunt baw vobiles b  
 20. Pyceal X: Picem B: Picena b



Et fervens cicer et tepens lupinus.  
 Parva est cenula, — quis potest negare? —  
 Sed finges nihil audiesve fictum  
 Et vultu placidus tuo recumbes;  
 Nec crassum dominus leget volumen, 25  
 Nec de Gadibus improbis puellae  
 Vibrabunt sine fine prurientes  
 Lascivos docili tremore lumbos;  
 Sed, quod non grave sit nec infacetum,  
 Parvi tibia condyli sonabit. 30  
 Haec est cenula. Claudiam sequeris,  
 Quam nobis cupis esse tu priorem.

## LXXIX.

Undecies una surrexti, Zoïle, cena,  
 Et mutata tibi est synthesis undecies,  
 Sudor inhaereret madida ne veste retentus  
 Et laxam tenuis laederet aura cutem.  
 Quare ego non sudo, qui tecum, Zoïle, ceno? 5  
 Frigus enim magnum synthesis una facit.

## LXXX.

Non totam mihi, si vacabit, horam,

29. infectum LXXX, 1. vacabis

21. Et ververi *bs* et *corr.c*: verveci *pr.c* ceter *pr.B*  
 22. Parvula est cena *h* 23. finges *dhsw* audiesve *G*: audi-  
 ensve *dhsw* 24. vultu *X* placidis *ABC*: placidas *q*: placide  
*dhsw* recumbis *pr.G*: recumbens *p* 25. domini leges *Cg*  
 26. 27. 28. *affert Scholiasta Iuvenalis XI*, 162. 26. de om. *q*:  
 Ita ne Schol. *Iuvenalis*. Cudibus *XA* et *pr.B*: Tadibus *bs* et *pr.h*:  
 cladibus *corr.B* improbus *b* 27. si sine *X* prurientis *ABC*  
 [29. om. *b*.] 29. quo *P* nec grave *PhB* grave sic *b*:  
 gravescit *l*: grave *z* infacetum *XABCGOPohlszq*: infectum *reliqui*.  
 30. condyli *C*: condyli *P*: condylis *BS* 31. Claudiam si  
 queris *CBS* 32. turplore *Osa* et *marge Gryphii*: tu priorem  
*libri cum Gruterianis (P) et Scriverianis*.

LXXIX. \* Ad Zoilum *TX*: De Zeile estuase *P*. 1. sur-  
 resti *h*: surrexisti *b*: subtexti *s*: surrexit *XABPq* et *pr.G* 2.  
 est om. *Tolma* 2. 6. syndysis *xq* 3. ne] si *P* 4. E la-  
 xam *pr.B*: Et lassam *c* 6. Frigor *T*

LXXX. Ad Severum *X*: De libello sue *P*. 1. vacabit  
*BCm*: vocabis *uz*: vacabis *reliqui*.

- Dones et licet imputes Severe,  
 Dum nostras legis exigisque nugas.  
 Durum est perdere ferias: rogamus,  
 5 Iacturam patiaris hanc ferasque.  
 Quod si legeris ipse cum deserto  
 — Sed numquid sumus improbi? — Secundo,  
 Plus multo tibi debiturus hic est,  
 Quam debet domino suo libellus.  
 10 Nam securus erit, nec inquieta  
 Lassi marmora Sisyphi videbit,  
 Quem censoria cum meo Severo  
 Docti lima momorderit Secundi.

## LXXXI.

Semper pauper eris, si pauper es, Aemiliane.  
 Dantur opes nulli nunc nisi divitibus.

## LXXXII.

Quid promittebas mihi milia, Gaure, ducenta,  
 Si dare non poteras milia, Gaure, decem?  
 An potes et non vis? Rogo, non est turpius istud?  
 I, tibi dispereas, Gaure: pusillus homo es.

LXXXI, 1. eris pauper

LXXXII, 4. I, tibi disperdas

2. imputet  $\mu$  3. nostra X 5. iam turam X et pr.B:  
 lucturam pr.A: iam euram corr.B hunc patiaris G 6. ipse  
 Om et margo Gryphii: ipsam XBCs et corr.G: istu P: ipsa reliqui.  
 deserto P<sup>bas</sup> 7. scimus pr.B serendo bo: ferendo h  
 10. Nou B 11. Laxi m: Lapsi e Sysiphi P 12. cum-  
 meosivero A 13. luna b $\phi$  seculi s: seculi b $\omega$

LXXXI. \* Ad Aemilianum TX: in P desunt abhinc tituli. [Ap-  
 ponunt Frisingensia et D.] 1. pauper eris TXABGP et Fris-  
 ingensia: eris pauper reliqui. si pauper es om. pr.B: si es pauper  
 s: tibi uil datur corr.B Emiliame T' 2. Datur  $\phi$  ulli TXD  
 $\mu$ na: uullis reliqui.

LXXXII. \* Ad Gaurum TX. 3. portes G nihil est I  
 4. I tibi ABCOP $\mu$ na: Si tibi TXbchlmswz $\phi$ X: Ve tibi, „at.  
 Sie tibi“ G desperas bchlz $\phi$ X et margo Gryphii. homo est TG:  
 eris s $\omega$ : es b $\phi$  (om. homo). I, tibi disperdas Scaliger: Dii tibi,  
 dispereas! Gruterus: Vae tibi! dispeream, Gaure, Heinsius: Tu nisi,  
 dispereum, Gaure, Idem.

## LXXXIII.

■nsequeris, fugio; fugis, insequor; haec mihi mense est:  
Velle tuum nolo, Dindyme, nolle volo.

## LXXXIV.

■am tristis nucibus puer relictis  
Clamoso revocatur a magistro,  
Et blando male proditus fritillo,  
Arcana modo raptus e popina,  
Aedilem rogat udus aleator. 5  
Saturnalia transiere tota,  
Nec manuscula parva, nec minora  
Misisti mihi, Galla, quam solebas.  
Sane sic abeat meus December.  
Scis certe, puto, vestra iam venire 10  
Saturnalia, Martias Kalendas.  
Tunc reddam tibi, Galla, quod dedisti.

LXXXIV, 8. quae 10. nostra margo.

LXXXIII. \* Ad Dindimum T: Ad Dyndimum X: [*Apponunt Frisingensia.*] 1. (S) i sequeris φ et sequor T haec] et bhs  
2. nollo φ Didime G: Didyme szφ: Dyndime P

LXXXIV. Ad Gallam X. 2. revocatus w 3. perditus  
wzquma: protinus beh/8 fritillos P 4. modo } mihi beh e]  
est P 5. Aedilum XAB et pr.G: Aedilium corr.G: Edulium w:  
Edilem dolum b: Edulium C vidus X saleator pr.B 6.  
transire s 7. manuscula pr.B parca Heiniaus in Ovid. He-  
roidd. XXI, 213. 8. quam XABP88: quae reliqui. 9.  
At ne sic Heiniaus. hic C habeat XABCGP8el 10. Scis  
certe] Suscette pr.B nostra 88: mea e 11. Marcia P  
12. Tunc reddam P dedisti] fecisti P. —

FINIT. EX. LIB. VI. INCIP. CAPVT. EX. VII. ET RELI-  
QUIS. T.

M. VAL. MARTIALIS

EPIGRAMMATON

LIBER VI.

I.

Sextus mittitur hic tibi libellus,  
In primis mihi care Martialis:  
Quem si terseris aure diligenti,  
Audebit minus anxius tremensque  
Magnas Caesaris in manus venire.

II.

Lusus erat sacrae connubia fallere tedae,  
Lusus et immeritos executisse mares.  
Utraque tu prohibes, Caesar, populisque futuris  
Succurris, nasci quos sine fraude iubes.

---

Diversitas scripturae exemplaris Scriveriani secundis curis emendati MDCXXI.

---

Apparatus criticus. — Collati sunt libri iidem qui libro quinto.

I. Ad Martialem X. 1. hic mittitur G 2. Imprimis b  
3. texeris l 5. Magni margo m

II. \* Ad Caesarem TX. 1. 2. Ludus behmswop 1.  
Luxus pr.B serae Pfl. conubia XAB; cunubia T falle T  
thedae TP 2. etiam merito XA; iam merito B; erat me-  
rites C: Ludusque immeritos q; et innumeros fl. 3. probibe  
c puerisque futuris margo Gryphii. 4. quod T8

Nec spado iam, nec moechus erit, te praeside, quisquam: 5  
At prius, o mores! et spado moechus erat.

## III.

Nascere Dardanio promissum nomen Iulo,  
Vera deum soboles: nascere, magne puer;  
Cui pater aeternas post saecula tradat habenas,  
Quique regas orbem cum seniore senex.  
Ipsa tibi niveo trahet aurea pollice fila 5  
Et totam Phryxi Iulia nebit ovem.

## IV.

Censor maxime principumque princeps,  
Cum tot iam tibi debeat triumphos,  
Tot nascentia templa, tot renata,  
Tot spectacula, tot deos, tot urbes:  
Plus debet tibi Roma, quod pudica est. 5

## V.

Rustica mercatus multis sum praedia nummis:  
Mutua des centum, Caeciliane, rogo.  
Nil mihi respondes? Tacitum te dicere credo  
„Non reddes:“ ideo, Caeciliane, rogo.

## IV ante III.

5. non moechus C: moechus (om. nec) e trepesido X et pr.B quisque X et pr.B 6. Aut prius l omeres Tb erit pr.G

III. Ad Caesarem X. 1. nomen G et codex Iani Gulielmi Verisim. III, 22. 3. alternas per saecula Heinsius. tradat b: tradit w: truda s 4. senem b 5. Ipse pr.G tibi iuvito b trahat l 6. toto PB Phryxi O allique: om. X nevit h: ubit P: ubit deapfl.

IV. Ad Caesarem X. 1. principiumque AC et pr.B 5. Quod plus, corr. Hoc plus, B tibi] si w

V. \* Ad Caecilianum TX. 1. nummis sum praedia multis X ABC Olupaea: sum nummis praedia multis G: multis sum praedia (pedica P) nummis reliqui cum pm. 2. centem pr.T roga pr.B 3. tacito T 4. reddia pr.A Caeciliane A

## VI.

Comoedi tres sunt, sed amat tua Paula, Luperce,  
Quattuor: et *κωφὸν* Paula *πρόσωπον* amat.

## VII.

Julia lex populis ex quo, Faustine, renata est  
Atque intrare domos iussa Pudicitia est,  
Aut minus, aut certe non plus tricesima lux est,  
Et nubit decimo iam Telesilla viro.

- 5 Quae nubit totiens, non nubit: adultera lege est.  
Offendor moecha simpliciore minus.

## VIII.

- Praecones duo, quattuor tribuni,  
Septem causidici, decem poetae  
Cuiusdam modo nuptias petebant  
A quodam sene. Non moratus ille  
5 Praeconi dedit Enlogo puellam.  
Dic, numquid fatue, Severe, fecit?

VII, 1. 2. *omissi*. 4. Thelesina VIII, 1. Praetores  
duo 6. Dignum quid fatuo

VI. \* Ad Luperum TX. 1. Commedi XBb Luperco  
XA et pr.B: Luperco CIX et corr.G, qui pr. habuisse videtur Lu-  
perum. 2. eophon — prosopon *ΛΟφωκ*: eophon — prosopon  
TPbhw et corr.G: quophon — prosopon XBC: eophon — luperum  
pr.G Paulo X: Paule P

VII. \* Ad Faustinum T: Ad Faustinam X. [1. 2. iam in priore  
Seriveriana desiderantur, sed lemma in utraque: De Thelesina ad Fausti-  
num.] 1. ex qua XABCbw relata est XABCbclXfB. Fau-  
stina n 2. est om. *Opua*: Pudicitia *Heinsius*. 3. tricesima  
Obtq: tergesima c lus est pr.B 4. nubit ABCX Telesilla  
XABC: telis illa T: Telesina vel Thelesina reliqui. 5. lex est  
a: certe est m 6. simplicitate czq

VIII. \* Ad Severum TX. 1. Praecones T: Praetores re-  
liqui. tribum T 3. Cuius iam T 4. A quodam a sene  
C: A quodam sene m et pr.A: A quodam seno T 5. Enlogo  
w: Enlogo b et pr.A: en longo es: en lego l 6. Dic, numquid  
fatue, Severe, (fatues vere T: fatuo Severe O) fecit? TOx et „editio  
omnium prima“ Seriverii: Digno. ne quid fatue Severe fecit P, qui  
Din nonne quid scribere voluisse videtur: Dignum quid fatues (fatuus

## IX.

In Pompeiano dormis, Laevine, theatro:  
Et quereris, si te suscitât Oceanus?

## X.

**P**auca Iovem nuper cum milia forte rogarem,  
„Ille dabit“ dixit „qui mihi templa dedit.“  
Templa quidem dedit ille Iovi, sed milia nobis  
Nulla dedit: pudet, ah, pauca rogasse Iovem.  
At quam non tetricus, quam nulla nubilus ira,  
Quam placido nostras legerat ore preces!  
Talis supplicibus tribuit diademata Dacis  
Et Capitolas itque reditque vias.  
Dic precor, o nostri dic conscia virgo tonantis,  
Si negat hoc vultu, quo solet ergo dare?  
Sic ego: sic breviter posita mihi Gorgone Pallas:  
„Quae nondum data sunt, stulte, negata putas?“

## XI.

**Q**uod non sit Pylades hoc tempore, non sit Orestes,

X, 4. pudet (heu)

*Om̃w̃q̃m̃*; fatuis *p* et corr. *B*) Severe fecit *XABC̃G̃m̃p̃w̃q̃m̃*: Dignum quid (qui *be* et *pr. h*) fatus (satum *bs*; factum *l*; foetum, corr. quod facinus, *h*) *boh̃ls*: Dignum quid fatuo, Severe, fecit *la*

IX. Ad Levium X. [Om. *pr. B*, post X. habet *lq̃*.] 2. Oceanus *GP̃h̃*

X. \* De Iove *T*: Ad Iove X. [In *P* loco versus 2. scriptus est *VI*, 7, 3. sed punctis suppositis.] 2. quae *T* 3. ille dedit *A* et *pr. B*: ille om. *sq̃* semilia *T* 4. pudet ah *ip̃B*: pudet *apauc̃s* *T*: pudet heu „vel haec“ *G*: pudet pauca *XAP* et *pr. B* (corr. heu): pudet heu *Am* (teste *Modio*; nam *Gruterus* ex tertio et quarto pudet et affert.) et codex *Turnebi Adversar. XXV*, 27.: pudet et *CÕb̃h̃w̃w̃q̃m̃*: pudet *la* pauca] cassa *Heinsius*, 5. Ah quam *q̃*: A quam corr. *B*: Atque *XA* et *pr. B*: Quanquam non tetricus, quanquam nulla *s* tetricus *A* 7. Tali *m* Dacis] dieis *XAC̃G̃* et *pr. B*: dicas corr. *B* 8. idque *pr. A* rediitque *b* 9. nostro *T*: nostro — tonanti *Roius*. 10. neget *G* 11. [om. *b*.] mihi modo *hm̃w̃q̃B̃* Gorgona *x* 12. nondum *T* Quae data nondum sunt *w̃q̃*: Quae nondum taxatu sunt *AB*: Nondum taxata stulte *XC̃be* et *Sirmondus ad Ennod.* p. 93.: Quae nondum sunt stulte *l*: Non data duntaxat *Heinsius*. negare *C*

XI. \* Ad Marcum de ameliis *T*: Ad Marcum X. 1. Quod nondum Pylades *x* Pylades *TX* nec sit horestes *chw*: non om. *b*

- Miraris? Pylades, Marce, bibebat idem.  
 Nec melior panis turdusve dabatur Orestae,  
 Sed par atque eadem cena duobus erat.  
 5 Tu Lucrina voras, me pascit aquosa Peloris:  
 Non minus ingenua est et mihi, Marce, gula.  
 Te Cadmea Tyrus, me pinguis Gallia vestit:  
 Vis te purpureum, Marce, sagatus amem?  
 Ut praestem Pyladen, aliquis mihi praestet Orestem.  
 10 Hoc non fit verbis, Marce: ut ameris, ama.

## XII.

Murat capillos esse, quos emit, suos  
 Fabulla: numquid, † Paule, peierat?

## XIII.

Quis te Phidiaco formatam, Iulia, caelo,  
 Vel quis Palladiae non putet artis opus?

XI, 3. rhombus, turdusve dabatur Oresti: 7. Tyros  
 XII, 2. numquid illa, Paule, peierat?

2. Piladis *pr.A* Mace *T* 3. panis] pavius „quidam  
*Scripti*“ *Scrivarii* et *margo Gryphii*: rhombus *Scrivarii* „optimus  
*codex*“ et *codex Iani Gulielmii Verisim.* III, 22.: rhombus *corr.G*  
 tardus videbatur *TX* et *pr.B*: pane turdo videbatur *corr.B*  
 Orestae *TXAB*: Horestae, *corr.* Horesti, *G*: Oresti *reliqui*. 4.  
 caena *T* 5. volas *pr.T* Petoris *B* 6. gyla *X*: gila *A*  
 et *pr.B* 7. Te] Ne *T* Catmea *XB* Tyrus *Tbc*: Tyros *re-*  
*liqui*. mea pinguis galla veste *T* piguis *μ* galen *μx* veseit  
*A* 8. Vix *corr.B* Mariae *T* amen *X* et *pr.B* [9. 10. *affert*  
*D.*] 9. Pyladem vel Piladem *TXBbawpx* et *pr.G*: Piladē *D*  
 Oresten *XABO*: Orestē *φ* et *pr.B*: horrestō *D* 10. Hoc non  
 fit verbis *om. pr.P*: Hoc non sit verbis *b*: verbis *om. l* Mareis *T*:  
 set *D* amerisame *T*

XII. De Fabulla *X*. 2. Fabula *B* Paule non quid  
 Paula *corr.G* numquid Paule peierat (*peiorat XABp*: peiurat *C*)  
*XABCGbchmsupuxa*, *Gruteriani* et „editio princeps“ *Scrivarii*: num-  
 quid ista Paule peierat *O*: numquid ipsa Paule peierat *Aldina* 1517.:  
 numquid illa Paule peierat *Gruteri tertius manu secunda*: numquid  
 Paule peierat? uero „duo codices“ *Scrivarii* et *corr.x*: numquid Paule  
 peieraverit *zφ*: numquid, Paule, numquid peierat *Hugo Grotius Syllog.*  
*Epist.* II, p. 384. Totum Epigramma suspectat *Scrivarius*.

XIII. Ad Iuliam *X*. 1. Phydiseo *φ* forma tam *μx*: for-  
 matum *Xcs*: formavit *ſt*. 2. putat *M* artai *pr.B*



Candida non tacita respondet imagine Lygdos

Et placido fulget vivus in ore liquor.

Ludit Acidalio, sed non manus aspera, nodo,

Quem rapuit collo, parve Cupido, tuo.

Ut Martis revocetur amor summiq[ue] tonantis,

A te Iuno petat ceston et ipsa Venus.

#### XIV.

Versus scribere posse te disertos

Affirmas, Laberi: quid ergo non vis?

Versus scribere qui potest disertos,

Non scribat, Laberi: virum putabo.

#### XV.

Dum Phaethontea formica vagatur in umbra,

Implicuit tenuem succina gutta feram.

Sic modo quae fuerat vita contempta manente,

Funeribus facta est nunc pretiosa suis.

#### XVI.

Tu qui pene viros terres et falce cinaedos,

Iugera sepositi pauca tuere soli.

XIV, 3. quis potest      XV, 2. succina      XVI, 2.  
tuere loci.

3. tactat XB: tacta ACGIXJLB resplendet l et Heinsius, qui  
tamen rursus deletit. 4. decor Pzpla et margo p: reliqui  
liquor cum X, aliquot Scriverii, duobus Turnebi Adversarr. XXIII,  
28., Gruteri tertio et B. 5. Acidalio B: Adeidalio b: Audalio  
X nudo Pcsz: naudo b 7. matris P renovetur PZl.  
8. Inno] uno P geston P: cestam G

XIV. Ad Laberium X. [In b omissis versibus 2. 3. conflatum cum  
XIII.] 1. te om. A: qui b disertos A: disertor pr. B  
[3. om. z.] 4. Nec p: Ni corr. B Labere X: Laverine b

XV. \* De formica sucino inclusa TX. 1. Phaethontea XBGbb:  
Phaethonte q: Felontea s vogatur formica pr. AB 2. succina  
TXAB: succina reliqui. 3. modo] mihi l vitam pr. B con-  
tenta TO: comptentia b madente XABCO 4. nunc] nec T:  
non q

XVI. \* Ad Priappum T: Ad Priapum X. 1. falce viros terres  
et pene cinaedos Gronovius. a falce G teste Heinsio. Tui qui  
A: Rura qui P poene T: penne P cynedos OP 2. sepo-  
sitis T soli T: loci reliqui.

Sic tua non intrent vetuli pomaria fures,  
Sed puer et longis pulchra puella comis.

## XVII.

Cinnam, Cinname, te iubes vocari.  
Non est hic, rogo, Cinna, barbarismus!  
Tu si Furius ante dictus esses,  
Fur ista ratione dicereris.

## XVIII.

Sancta Salonini terris requiescit Hiberis,  
Qua melior Stygias non videt umbra domos.  
Sed lugere nefas: nam qui te, Prisce, reliquit,  
Vivit qua voluit vivere parte magis.

## XIX.

Non de vi neque caede, nec veneno,  
Sed lis est mihi de tribus capellis.  
Vicini queror has abesse furto.  
Hoc iudex sibi postulat probari:  
5 Tu Cannas Mithridaticumque bellum  
Et periuria Punici furoris

4. aut longis XVIII, 1. Iberis.

3. Sed *Iunianae*. vetuli] vetuit *P* pomeria *chs* 4. et  
*TXBCdhmpsvX* et margo *Gryphii*: aut reliqui. culta puella *A*

XVII. Ad Cinnamum *X*. 1. Cuiam Cinname *G*: Cionam  
*o*: Cinam *P*: Cinnam Ciome *X*: Cionam Ciona *s*: Cinnam Cinalase  
*b* 2. barbarismus Cinna *e* 3. arte *X* dictam *pr.B*  
4. diceris *bzz*

XVIII. \* Ad Priseum *TX*. 1. Saloninis *Coxq* et corr. *B*:  
Salamoni *dh*: Salomonis *e* turris *s* Hiberis *TXABGd* et *pr.h*:  
Hyberis *P*: Iberis reliqui. 2. Qua melior Stigias non vidit *T*  
Stygios *X* et *pr.B* 3. nephas *P* quae *B*: si *dehmsvq*  
4. quam *A*: qui *s* voluit vivere] vero *s* parco *T*

XIX. \* Ad Postumum *T*: Ad Postumum causicum *X*.  
1. Non divi *P* nec caede *cp* neque veneno *Pbaw* 3. abisse  
vel furtum *Heinsius*. futo *T* 4. iudex] iubet *pr.G* postulat  
*T* 5. Tu Cannas mithridaticumque *T* Cannas *Heinsius*. Mi-  
tridaticumque *q* 6. periuria *T* poniei *pr.T*

Et Sullas Mariosque Muciosque  
Magna voce sonas manuque tota.  
Iam dic, Postume, de tribus capellis.

## XX.

Mutua te centum sestertia, Phoebe, rogavi,  
Cum mihi dixisses „exigis ergo nihil?“  
Inquiris, dubitas, cunctaris meque diebus  
Teque decem crucias: iam rogo, Phoebe, nega.

## XXI.

Perpetuam Stellae dum iungit Ianthida vati  
Laeta Venus, dixit „Plus dare non potui.“  
Haec coram domina; sed nequius illud in aurem:  
„Tu ne quid pecces exitiose, vide.  
Saepe ego lascivum Martem furibunda cecidi, 5  
Legitimos esset cum vagus ante toros.  
Sed postquam meus est, nulla me pellice laesit:  
Tam frugi Iuno vellet habere Iovem.“  
Dixit, et arcano percussit pectora loro.  
Plaga iuvat: sed tu iam, dea, parce deo. 10

XXI, 6. iasset 10. dea, caede duos.

7. [om. G.] Sillas *dh*: Syllas *OPp* 9. capillis *pr.G*

XX. \* Ad Phoebum feneratorem *T*: Ad Foebum *X*. 1. te  
*om. B*: tercentum *G* Phoebe] forte *h* 3. cunctaris *Opμ*  
4. Tequidem crucias *T* nego *T* teste *Heinsio*.

XXI. \* De coniunctione Stillae et Chiantide *T*: De Stella *X*.  
1. Stillae *T* Ianthida *AP*: Iantida *TCzp*: Hiantida *Opμ*:  
Hianthida *λ*: Iantyda *B*: Lanthida *X* et *pr.G*: Alanthida *corr.G*:  
Atlantida *Bononiensis*: Athlantida *behtswgl. B* 2. iaceta *X*  
Vennis *pr.B*: vetus *G* 3. Hanc *XA* et *pr.BG*: Hoc *corr.B*  
dominas *P* nequians *P* aure *Tbclpsw* et *corr.h* 4. Tunc quid  
*pr.G* desidiose vel luxuriose *Heinsius*: exitiosa *l* et *Bononiensis*.  
vides *l* [5—10. *om. T*.] 5. lascivum *X* marem *X*: matrem  
*P* 6. Legitimus *A* iasset *Heinsius*: errat dum *Idem Adversari*  
*us p. 441*. 7. pellice *XA* iacdit *C* 8. Iam *ABG*  
Iuno] nullo *B* vellet] valet *X*: debet *l* Iovem] virum *Pgl.*  
9. archano *P* 10. vivat *P* parce deo *hmpswpμλgl. B*  
et *Bononiensis*: pare deo *XABCGelD*: patre deo *b*: caede duos vel  
cede duos *OPzpla*: parce tuo *Heinsius*.

## XXII.

Quod nubis, Proculina, concubino,  
 Et moechum modo, nunc facis maritum,  
 Ne lex Iulia te notare possit:  
 Non nubis, Proculina, sed fateris.

## XXIII.

Stare iubes nostrum semper tibi, Lesbia, penem:  
 Crede mihi, non est mentula, quod digitus.  
 Tu licet et manibus blandis et vocibus instes,  
 Te contra facies imperiosa tua est.

## XXIV.

Nil lascivius est Charisiano:  
 Saturnalibus ambulat togatus.

## XXV.

Marcelline, boni soboles sincera parentis,  
 Horrida Parrhasio quem tegit ursa iugo,  
 Ille vetus pro te patriusque quid optet amicus,  
 Accipe et haec memori pectore vota tene:  
 5 Cauta sit ut virtus, nec te temerarius ardor  
 In medios enses saevaue tela ferat.

XXIII, 4. Contra te

XXV, 3. quod optat

XXII. Ad Proculinam X. 1. 4. Proculeiu czp 2. me-  
 cum Gs modo, nunc] tunc modo bno; tu facis chp 4. fateris  
 bew et pr.hq; futuris z

XXIII. \* Ad Lesbiam TX. 1. semper nostrum XABCP  
 pennem P; poenem T 4. Te contra facies margo Gryphii: E  
 contra facies T: Contra te facies reliqui. [In h versus sic se exci-  
 piunt: 1. 4. 3. 2., in b: 1. 3. 4. 2.]

XXIV. De Charisiano X. 1. Nihil z facilius, corr. laci-  
 vus, G Charisiano X: Carisiano BPhqμua

XXV. \* Ad Marcellium TX. 1. Murcellii O bonae c  
 soboles B sincere c: sintora X 2. Pharrasio T teget  
 T: tenet margo Gryphii. ursa T ursa iugo] saluga pr.A: ursa  
 iuga pr.B 3. quod optet COs: quidquid optet T: quod optat  
 Seriverianae. 4. Accipere B hoc φ pectora pr.B nota B  
 5. sicut b uecte O: ne te μua: uet tu T 6. telae T

Bella velint Martemque ferum rationis egentes,  
Tu potes et patris miles et esse ducis.

## XXVI.

Periclitatur capite Sotades noster.  
Reum putatis esse Sotadem? non est.  
Arrigere desit posse Sotades: lingit.

## XXVII.

His vicine Nepos—nam tu quoque proxima Florae  
Incolis et veteres tu quoque Ficelias—  
Est tibi, quae patria signatur imagine vultus,  
Testis maternae nata pudicitiae.  
Tu tamen annoso nimium ne parce Falerno, 5  
Et potius plenos aere relinque cados.  
Sit pia, sit locuples, sed potet filia mustum:  
Amphora cum domina nunc nova fiet opus.  
Caecuba non solos vindemia nutriat orbos:  
Possunt et patres vivere, crede mihi. 10

8. patriae miles et esse decus. XXVII, 8. fiat  
anus.

7. mortemque *T* ferant *G* 8. et patris miles et esse  
ducis *TXABEGmX*, „quaedam membranae“ *Scriverii*; idemque „in  
arcanis bibliothecis“ invenit *Turnebus Adversarr. XXV, 27.*: et pa-  
tris miles et esse decus *O*: et miles et patris esse decus *no*: esse  
duois „*MS*“ *Gruteri* (non *P*) et *Fl.*: et patriae miles et esse decus  
reliqui cum „editione principe“ *Scriverii*: esse tuus *Beverlandus*.

XXVI. De Sotade *X*. 1. Sotades *s*, et sic 2. 3. 2.  
Reum qui *X* et *pr.B*: Reum quod *corr.B*: Reum quid *C* Sotaden  
*Abh* 4. desit *ABGOblswq*: desunt *X*: desit *X* posset *X*  
Sotades noster *pr.B*

XXVII. Ad Nepotem *X*. 1. His *s* proxime *pr.G* 2.  
Ficetias *AB*: Ficetias *O*: Fitetias, *corr.* Fitetias, *G*: fectias  
*XCw* 3. qui *m* patrii *μνα*: prima *c* sigastus *hh* [3. 4.  
in *A* erasi.] 4. nota *hob*: vota *s* 5. uce *l* 6. pleno  
*P* 7. Sic *s*: Et *c* lueplex *z* et potet *xq*: et potem *A*:  
nepotem *B* musium *A* 8. nunc] uce *m*: non *w* fiet opus  
*XACGB*: fiat opus *Bbchlsw*: fiet anus *Pzq*: fiat anus *Oμνα*  
9. soles *pr.B* orbos *cls*: arbos *C* [*Afferunt versum 9. Frisingensis.*]

## XXVIII.

- L**ibertus Melioris ille notus,  
 Tota qui cecidit dolente Roma,  
 Cari deliciae breves patroni,  
 Hoc sub marmore Glaucias humatus  
 5 Iuncto Flaminiae iacet sepulcro:  
 Castus moribus, integer pudore,  
 Velox ingenio, decore felix.  
 Bis senis modo messibus peractis  
 Vix unum puer applicabat annum.  
 10 Qui fles talia, nil fleas, viator.

## XXIX.

- Non de plebe domus, nec avarae verna catastae,  
 Sed domini sancto dignus amore puer,  
 Munera cum posset nondum sentire patroni,  
 Glaucia libertus iam Melioris erat.  
 5 Moribus hoc formaeque datum: quis blandior illo?  
 Aut quis Apollineo pulchrior ore fuit?  
 Immodicis brevis est aetas et rara senectus.  
 Quidquid amas, cupias non placuisse nimis.

## XXX.

Sex sestertia si statim dedisses,

XXVIII, 6. innocens

XXIX, 8. ames,

XXVIII. Ad viatorem de Glaucia X. 2. Roma dolente G  
 3. deliciae pr. A 4. Glaucius dh: glacies B humatis  
 5. Flaminiae bhsq: Flaminiuae μ: Flaminiae A: Flaminiae  
 P Iuxta Flaminiae iacet sepulchrum margo Iuntinae Lemairii.  
 6. innocens λψgl. 8. mensibus behwqμna [Hunc versum om.  
 P.] 10 Qui fleas b: Ni fleas μ, margo Iunii et cum Scriberū  
 „editione princeps“ Aldina 1517. thalia h

XXIX. De eodem X. [In P praecedit Epigr. XXX.] 1.  
 castatae φ 3. quom P nudum s 4. Glaucia μ: Glauci  
 P 5. datum est h 6. Apollinio bμ: Apollonio w ore  
 magis e: Illo fuit x [7. 8. affert D.] 7. lo modicis XDO:  
 lomodicos B est om. X 8. ames BGbhwφ oimis] mihi  
 XABC et teste Heinsio G: tibi D et Heinsius.

XXX. Ad Petam feneratorem X.

Cum dixti mihi „Sume, tolle, dono,  
Deberem tibi, Paete, pro ducentis.  
At nunc cum dederis diu moratus,  
Post septem, puto, vel novem Kalendas,  
Vis dicam tibi veriora veris?  
Sex sestertia, Paete, perdidisti.

5

## XXXI.

Uxorem, Charideme, tuam scis ipse sinisque  
A medico futui: vis sine febre mori.

## XXXII.

Cum dubitaret adhuc belli civilis Enyo  
Forsitan et posset vincere mollis Otho,  
Damnavit multo staturum sanguine Martem  
Et fodit certa pectora tota manu.  
Sit Cato, dum vivit, sane vel Caesare maior:  
Dum moritur, numquid maior Othone fuit?

5

## XXXIII.

Nil miserabilius, Matho, paedicone Sabello  
Vidisti, quo nil laetius ante fuit.

## XXXII, 4. pectora nuda

2. dixisti C: dixit XAB et pr.G summe Obpua tolle X:  
tallo A: tollo z: tallie B: tallo i 3. sibi XABG 4. re-  
gatus Pgl. 7. Paete om. b

XXXI. \* Ad Charidemum (Charidemum X) TX. 1. Chari-  
mede B senisque XB 2. futui] subigi T et margo Gryphil.  
vis sine] visione XB

XXXII. \* De Othone T: Ad Othonem X. 1. Dum Gl  
belli om. B civilis T senio XAB: Eripo cuxxß et pr.h, corr.i:  
Aripo b et corr.i 2. et] an Cbehmsx possit Tbelu: posse  
et AB vivere hpx Otho] odio P 3. multum T: multos X  
staturum Tß: staturam z: multos aturam (multos satum X)  
XAB: saturum lam GOpua: saturatum Chpßßß: saturatam belu  
artem T: matrem belu 4. Effodit ABCGbehßß tota T:  
inda X et pr.B: mula b: multa c: nuda reliqui. [5. 6. om. T.]  
5. Sic BCGbela sane] Magno (,,i. e. Pompeio“) Heiniaus.  
Caesare] Calacro AB: Calacro X: Calatre, corr. Calatre, G

XXXIII. Ad Mathonem X. 2. Vidi h

Furta, fugae, mortes servorum, incendia, luctus  
Affligunt hominem, iam miser et fuit.

## XXXIV.

- B**asia da nobis, Diadumene, pressa. „Quot“ inquis?  
Oceani fluctus me numerare iubes  
Et maris Aegaei sparsas per litora conchas  
Et quae Cecropio monte vagantur apes,  
5 Quaeque sonant pleno vocesque manusque theatro,  
Cum populus subiti Caesaris ora videt.  
Nolo quot arguto dedit exorata Catullo  
Lesbia: pauca cupit, qui numerare potest.

## XXXV.

- S**eptem clepsydras magna tibi voce petenti  
Arbiter invitus, Caeciliane, dedit.  
At tu multa diu dicis vitreisque tepentem  
Ampullis potas semisupinus aquam.  
5 Ut tandem saties vocemque sitimque rogamus,  
Iam de clepsydra, Caeciliane, bibas.

## XXXIII, 4. tam miser

3. fuges s mortis P: mortes om. b luctu Heinsius. 4. Affligunt b iam XABCG Obchiv et codex Wassil in Sallust. Indic. s. v. Afflictare: tam reliqui. et om. b tam miser? Et fuit Do-  
mitius.

XXXIV. \* Ad Diadumenum TX. 1. Bassia T Diadume  
P spissa Heinsius. Adversarius p. 191., reiectum ab ipso ibid. p.  
613. quod TAB et pr.G 2. numerare φ 3. mares X  
sparsa O conchas T 4. Cecropio Bb: Cecropia X 5.  
pleno pr.B manusque vocesque pr.B theatro manusque A  
6. populus μ subditi x 7. quod TA et pr.BG Catulo Gφ

XXXV. \* Ad Caecilianum T: Ad Caecilianum causidicum X.  
1. clepsedras s: depsydras T tibi] ter c petente XA et  
pr.B: petentem corr.G 2. Ceiliianus G 3. tumultu P: du-  
cis T 4. Ampollis P potis A et pr.B: potassem supinus T  
semisopitus B aquas l 5. Et laudem φ satias G: fa-  
cies μ: facias α: saties vel sacies reliqui cum margine Gryphii.  
ventremque sitimque h 6. [Apponunt Frisingensia.] clepsedra  
s: clepsidra P: lepsydrā T



## XXXVI.

Mentula tam magna est, quantus tibi, Papile, nasus,  
Ut possis, quotiens arrigis, olfacere.

## XXXVII.

Secti podicis usque ad umbilicum  
Nullas reliquias habet Charinus,  
Et prurit tamen usque ad umbilicum.  
O quanta scabie miser laborat!  
Culum non habet, est tamen cinaedus. 5

## XXXVIII.

Aspicias, ut parvus, nec adhuc trieteride plena  
Regulus auditum laudet et ipse patrem?  
Maternosque sinus viso genitore relinquat  
Et patrias laudes sentiat esse suas?  
Iam clamor centumque viri densumque corona 5  
Vulgus et infanti Iulia tecta placent.  
Acris equi soboles magno sic pulvere gaudet,  
Sic vitulus molli praelia fronte cupit.  
Di, servate, precor, matri sua vota patrique,  
Audiat ut natum Regulus, illa duos. 10

XXXVI, 1. tantus tibi

XXXVIII, 5. coronac

XXXVI. \* Ad Papilum TX. 1. quam magna est G quantus (quatus T) TPI: tam magnus Papile G: tantus Papile b: tantus tibi Papile reliqui. Papule b: Pāpyle A: Paphile h: Pamphile PzA  
2. arriegs B

XXXVII. De Charino X. 1. Septi c [2. 3. om. pr.P.]  
2. Nulla pr.B reliquias XAb Carinus Oquum alii.  
3. purit pr.B: plurit sw 5. cynaedus P

XXXVIII. De infante Regulo X. 1. ut] et X trietyride XB: trieride w: trientide h: triclido b plena om. P: fretus Aron- dellianus. 2. eraditum b laudat Iunianae. 3. relinquant Pb 5. comptumque b coronam XIb: densamque coronam c: corona reliqui. 6. vilia Pux trita bgl. 7. Agris XA subolea XB magno se C: sic magno s 8. Sic vultus h capit m 9. Dii XABG Obhucqµna

## XXXIX.

- P**ater ex Marulla, Cinna, factus es septem  
 Non liberorum: namque nec tuus quisquam,  
 Nec est amici filiusve vicini,  
 Sed in grabatis tegetibusque concepti  
 5 Materna produnt capitibus suis furta.  
 Hic, qui retorto crine Maurus incedit,  
 Sobolem fatetur esse se coci Santrae.  
 At ille sima nare, turgidis labris,  
 Ipsa est imago Pannici palaestritae.  
 10 Pistoris esse tertium quis ignorat,  
 Quicumque lippum novit et videt Damam?  
 Quartus cinaeda fronte, candido vultu,  
 Ex concubino natus est tibi Lygdo:  
 Percide si vis, filium: nefas non est.  
 15 Hunc vero acuto capite et auribus longis,  
 Quae sic moventur, ut solent asellorum,  
 Quis morionis filium neget Cyrtae?

## XXXIX, 17. Cyrthae?

XXXIX. Ad Cinnum de uxore moecha X. 1. Mater pr.G  
 Marullam A: Maricumalla s: Maricinnalla w Cinna om, desw  
 est ABCG<sup>1</sup> factus es Cinna h 2. liberorum pr.B quisque b  
 3. filius qui vicini P: filius nec vicini lpB 4. in om. l  
 grabatis A tegetibusque P in tegetibus grabatibusque c  
 concepit XABCg: contempti l 6. incedit om. C 7. subo-  
 lem AB esse se coci Santrae Scriverius, qui postea ex Iano Doua  
 accepit „sic diserte legi in quodam codice Rolandii Antwerpiani.“  
 Idem in margine libri sui annotaverat Scaliger.: esse se coci san-  
 traen G: esse se cogis antrae P: esse se cosigrantae (consigrantae s)  
 pua: esse cogis antrae XABC: esse cogisandre O et „quaedam  
 membranae“ Scriverii: esse cogigrante l: esse cogigrante h: esse co-  
 sigrante wB et „quaedam membranae“ Scriverii: esse consigrante c:  
 esse cefigrante b: esse cosigrantitae xp 8. illi B simia b  
 si manare BP: simanere X: summa nare sw turgidus c: tragidis l  
 9. [em. s.] Pannichti XABCchltzB palaestitae q 10. Pi-  
 ctoris Bb 11. lippum sB norit q vidit Pz Damam pua:  
 Damiam b: clamat B: videt, Damae? Rois. 12. cyneda P: ein-  
 neda X candide X 14. Praecide AOclpua 15. Huc sw  
 vero] non w senti pr.G: eauto B auribus] naribus l  
 16. novatur pr.B salet o 17. Qui X filiam bchz negat  
 ABOPhpaw Cyrtae A: Cirtae XBG: Cyrthe O: Cyrrhae Cno:  
 Gyrtae P: Girtae bclap: Gyrthae pua: Girtae A

Duae sorores, illa nigra et haec rufa,  
Croti choraulae vilicique sunt Carpi.  
Iamque hybridarum grex tibi foret plenus,  
Si spado Coresus Dindymusque non esset.

20

## XL.

Femina praeferri potuit tibi nulla, Lycori:  
Praeferri Glyceræ femina nulla potest.  
Haec erit hoc quod tu: tu non potes esse quod haec est.  
Tempora quid faciunt! hanc volo, te volui.

## XLI.

Qui recitat lana fauces et colla revinctus,  
Hic se posse loqui, posse tacere negat.

## XLII.

Etrusci nisi thermulis lavaria,

18. ruffa  $\varphi$ : rusa  $\delta$ : russa  $\iota$  19. Croti  $P$ : Crotio  $\delta$ : Crod  
 $\Delta$ : Scroti *Heinsius*. coraule  $I\delta h$  vilique  $ABC$ : vilisque  $G$ : iu-  
 lique  $X$  et margo  $G$  carpi  $\iota$  20. Iamque (Iam  $p$ ) hybridarum  
 $\lambda a$  et margo  $p$ : Iamque hybridarum  $\mu a$ : Iam niubi (ubi  $B$ )  $\delta a$  pruit  
 $XABG$ , ut ibridarum voluisse videantur, de qua scriptura vid. *Schnei-*  
*der. in Farron. R. R. II, 2. p. 411.*: Iam nichularum  $O$ : Iam nichidarum  
 $\mathfrak{F}$ : Iam Nichidarum  $Pp$  et „alii codices“ Domitii: Iam tremularum  $G$ :  
 Iam vernularum (vernularum  $\varphi$ )  $\delta e h l u x \varphi \mathfrak{B}$  et bodleianus: Iam vernulo-  
 rum  $s$ : Iamque Ombridarum *Beverlandus*. 21. Choresus  $Pm\varphi$ : Co-  
 raenusus  $\Delta$ : Choraenusus  $X$ : Chorensus  $B$  et teste *Grutero*  $\mathfrak{P}$ : Corensus  
 $Cpux$  et var. lect.  $G$ : Corenlus  $\delta e h$ : Chordus  $\mathfrak{F}l$ : Coraenusus  $G$   
 Dindymusque  $\Delta P$ : Didymusque  $\lambda x \varphi$ : Didymus usque  $O$ : Dindy-  
 mus (om. que)  $\iota$  essent  $e$

XL. \* Ad Ligorin anam ex formosa  $T$ : Ad Lychorin  $X$ .

1. potnit om.  $T$  Lycoris  $P\delta h$  2. Glyceræ  $TX$  3. Haec  
 erit ergo quod tu  $\lambda$  tu non] non  $G\mathfrak{P}\delta e l s \mu$ : sed non  $C\mathfrak{B}$ : nam  
 non  $m$  quod haec est] quod haec  $XA$ : quid haec est  $\iota$ : quod  
 (quid  $e$ ) hoc est  $\delta e$  4. quid] quo  $T$ : sic  $\iota$  faciant  $pr.\Delta$   
 haec volui te volo  $\delta$

XLI. De eo qui colla lana contegebat  $X$ .

1. Quid  $X$   
 Iam om.  $X$ : Iam  $\delta e h l u x \varphi \mathfrak{B}$  et *ArondeUianus Gronovii Syllog. Epist.*  
*III, p. 7.* facies  $s$  et collare (om. vinctus)  $X$ : et tempora vin-  
 ctus (vincta *bodleianus*: vinctus  $p$ )  $\delta e h l u x \varphi \mathfrak{B}$ , *bodleianus*,  $pr.p$  et  
*ArondeUianus*: et tempora Iam  $\iota$

XLII. Ad Oppianum  $X$ .

1. Etrusci nisi] Etruscis in  $B$ :  
 Etruscis nisi  $\delta e h l u x \mu$ : (H)Etruscis nisi  $\varphi$ : Etrusci me  $C$  ther-  
 mulus  $P\delta$ : terminis  $pr.G$  laveris  $O\delta e h l u x \mu$ : laveris reliqui cum  
 $X\mathfrak{P}$ .

- Illotus morieris, Oppiane.  
 Nullae sic tibi blandientur undae,  
 Nec fontes Aponi rudes puellis,  
 5 Non mollis Sinuessa fervidique  
 Fluctus Passeris aut superbus Anxur,  
 Non Phoebi vada principesque Baiæ.  
 Nusquam tam nitidum vacat serenum:  
 Lux ipsa est ibi longior, diesque  
 10 Nullo tardius a loco recedit.  
 Illic Taygeti virent metalla  
 Et certant vario decore saxa,  
 Quae Phryx et Libys altius cecidit;  
 Siccos pinguis onyx anhelat aestus  
 15 Et flamma tenui calent ophitæ.  
 Ritus si placeant tibi Laconum,  
 Contentus potes arido vapore  
 Cruda Virgine Marciaque mergi;  
 Quae tam candida, tam serena lucet,  
 20 Ut nullas ibi suspiceris undas  
 Et credas vacuum nitere Lygdon.  
 Non attendis, et aure me supina

## XLII, 18. Martiave

2. Illutus  $\alpha$  moveris, corr. moreris,  $G$  Opiane  $\delta\lambda\phi$ : Op-  
 piliane  $\alpha$  4. Aponi  $\beta\mu$  5. molli  $pr.B$  Sinuessa  $O\mu\alpha$ :  
 Sionessa  $\delta$  6. Fructus  $\delta$  asseris  $Pz\phi$  7. Phoebi  $X$   
 principique  $XABGI$ : principisve  $\mathfrak{B}$  8. Tam non quam  $l$  vadat  
*pr.G*: micat *Paxal*: vacat reliqui cum „nonnullis MSS. et editione  
 princeps“ *Scrivenerii. Gruteri reliqui quoque libri praeter marg. m., qui*  
*habebat vagat vel vacat, videntur micat tenuisse.* 9. tibi *Cbelno*  
*et pr.h* [10. 14. 11. 12. 13. 15. collocant ( $X$ ?)  $ABCGOclno\mu\alpha$ :  
 10. 12. 13. 14. 11. 15.  $\delta h$ : nostrum ordinem tenent cum reliquis  $\Psi m$  et  
 $\phi$ , de qua falsum est et hic et paene ubique testimonium *Lemairii.*]  
 10. recedit  $\alpha$  credit  $\alpha$  11. Taygeti  $XABG$ : Taieti  $\mathfrak{B}$ :  
 Taieti  $\delta$  vigent *Obhlmswag\mathfrak{B} 12. Et cretam  $bo$ : Et cretum  
 $\alpha$  decora  $w$  13. Phryx  $P\phi$  Lybis  $XO$ : Lybus  $P$ : Libius  $\delta$   
 alcis  $XA$ : varius  $pr.G$ : ascis vel aut Ligur *Heinsius.* recedit  
 $\lambda$  14. anelat  $G\delta$  15. ophitæ  $P$ : epbitæ  $\alpha$  [16. 17. 18.  
*obelo fixit Scaliger.*] 16. placeat  $Gh$ : placeant  $\alpha$  17. Con-  
 teptus  $C$ : Contactus  $XB$ : Concepto  $m$  18. Martiave  $Pz\mu\alpha\mathfrak{B}l$ .  
 19. lucent  $c$  20. sibi  $bo$  et  $pr.h$ : ubi  $l$  suspiceris  $G$   
 22. set  $l$*

Iam dudum quasi negligenter audis.  
 Illotus morieris, Oppiane.

## XLIII.

**D**um tibi felices indulgent, Castrice, Baiae  
 Canaque sulphureis nympha natatur aquis,  
 Me Nomentani confirmant otia ruris  
 Et casa iugeribus non onerosa suis.  
 Hoc mihi Baiani soles mollesque Lucrinus, 5  
 Hoc mihi sunt vestrae, Castrice, divitiae.  
 Quondam laudatas quocunque libebat ad undas  
 Currere, nec longas pertimuisse vias,  
 Nunc urbis vicina iuvant facilesque recessus,  
 Et satis est, pigro si licet esse mihi. 10

## XLIV.

**F**estive credis te, Calliodore, iocari  
 Et solum multo permaduisse sale.

XLIII, 2. sulfureis 5. Hic mihi 6. Hic vestrae  
 mihi sunt 9. urbi XLIV, 2. Te solum

\* 23. quasi] quas φ negligenter XAB: negligenter G

24. Opinne hq: Opiana b: om. C

XLIII. \* Ad Castricum TX. 1. Cum GIB Dum tibi se  
 faciles conjectura Heinsii ab ipso improbata. 2. sulphuris T  
 nympha] unda TschluzqB invatur margo Iuntinae Lemairii.  
 3. Nomentani T ruri b 4. cassa T operosa pr.h: onerata  
 e 5. Hoc TXABOPbchmswqB: Hic reliqui. Baian O: Bo-  
 iani b mollesque A et pr.G: molesque XB 6. [om. b.]  
 Hoc TXABOPchmswq et pr.G: Hec pr.l: Hic reliqui. mihi sunt  
 vestrae T: mihi nostrae sunt h: nostrae mihi sunt clq et Gryphia-  
 nae: vestrae (vestrae AB et pr.G) mihi sunt reliqui: „Hic vestrae  
 mihi sunt] Ne quis dubitet de hac lectione, norit depromptam ex penu  
 eodiei Palat. Visebatur item in tert. a manu prima, in quart. a se-  
 cunda.“ Gruterus. At P Hic vestrae mihi sunt. Nempe Gruterus  
 dum vestrae exagitat, alterum neglexit. o nstrice corr. B divitias  
 pr. A: delicias Heinsius. 7. Quodam P landatus Pp et pr.x  
 quacunque X libabat T: bibeant X 8. ne s pertimus  
 sevas T 9. Hunc μ urbis TPqgl.: verbi A: urbe G: urbi  
 reliqui. iuvant T: iuvant b facilisque Heinsius. 10. pigro et  
 licet T: pigro scilicet b

XLIV. \* Ad Calliodorum TX. [Omittit w, versus 1. 2. 3. 4. ap-  
 ponunt Frisingensia.] 1. Calliodore T: Calliodore B locari A:  
 vocari T 2. molto pr.T multo solum e sale l: sat est  
 XABC et pr.G

Omnibus arrides, dicteria dicis in omnes;

Sic te convivam posae placere putas.

- 5 At si ego non belle, sed vere dixero quiddam,  
Nemo propinabit, Calliodore, tibi.

#### XLV.

Lusistis, satis est: lascivi nubite cunni:

Permissa est nobis non nisi casta Venus.

Haec est casta Venus? nubit Laetoria Lygdo:

Turpior uxor erit, quam modo moecha fuit.

#### XLVI.

Vapulat assidue veneti quadriga flagello,

Nec currit: magnam rem, Catiane, facis.

#### XLVII.

Nympha, mei Stellae quae fonte domestica puro

Laberis et domini gemmea tecta subis,

---

XLV, 2. vobis      3. nubet      XLVI, 1. assiduo  
2. facit.      XLVII, 1. meo Stellae

---

3. adrides *TA et corr. G*: adriades *pr. G*    dietaria ducis *T*  
ia om. *P*    omis *XA*    4. Si *BP*    5. At si] Ast *C*    ergo  
*T*    velle *XA et pr. B*: vellem *C et pr. G*: At si ego nunc vellem  
tibi vere dicere quiddam *X*    quiddam *Op*: quidnam *P*    6. pro-  
pinavit *T*: propinabit *A*    Callidiere *q*

XLV. \* Deletoria nubente adultoro ano ligdo *T*: Ad eundem  
*X*. [1. 2. om. *T*.]    1. Lusisti *XACG et pr. B*    nubite] ludite  
*I*    2. Promissa *s*    vobis *Ohzqμxa*    3. Laetoria *TXABCG*:  
Lictoria *I*: Lectoria *reliqui*.    4. Turpior *Tczqφλμxa*: Turpius *re-*  
*liqui cum PD*.    quam mo quam modo moecha fuit *T*

XLVI. \* Ad Catianum *TX*.    1. Vapulat *T*: Vapulit *pr. A*  
assidua *BCG*: assidue *T*: adiduae *XA*: assiduo *reliqui*.    qua-  
drigae *b*    flagella *T*    2. Non *G*    magnam rem] magnarum *P*  
Catiane *xp et pr. B*: Catiane *X*    facis *bhmazqφ* *et teste Heinio*  
*T*: Catiane facis om. *P*: facit *reliqui*.

XLVII. \* Ad Nympham *TX*.    1. Nympha mei Stellae *OPz*  
*qμxa*: Nymphamet Stelle *XAB*: Nympham eistillae *T*: Nymphani et  
Stellae *G*: Nympha mene Stellae *C*: Nympha meo Stellae *X*: Nym-  
pha eitellanae *sw*: Nympha atellanae (atellanae *et*) *deiφB*: Lympha  
atellanae (*corr.* mei Stellae) *b*    quae] quia *Gryphianae*: stellaeve  
*corr. B*    domestica *T*: domestico *XA et pr. B*    pura *pr. G*    2.  
Lavarum *T*    gemmea *q*: gemma *b*

Sive Numae coniux Triviae te misit ab antris,

Sive Camenarum de grege nona venis:

Exsolvit votis hac se tibi virgine porca

5

Marcus, furtivam quod bibit aeger aquam.

Tu contenta meo iam crimine gaudia fontis

Da secura tui: sit mihi sana sitis.

## XLVIII.

Quod tam grande sophos clamat tibi turba togata,

Non tu, Pomponi, cena diserta tua est.

## XLIX.

Non sum de fragili dolatus ulmo,

Nec quae stat rigida supina vena,

De ligno mihi quolibet columna est,

Sed viva generata de cupressu:

Quae nec saecula centies peracta,

5

Nec longae cariem timet senectae.

Hanc tu, quisquis es, o malus, timeto.

3. ab antro; XLIX, 4. cupresso:

3. conianx TAGOPH Triviae XCOµna et corr.B: Tribiae TA et pr.B: Trive P: Trebiae dehiuazpB: Tibie, corr. Tinie, G misit] nopsit c ab antris TP: ab antro pza: aldanna X: ab anna (ana pr.B) ABG „MSS“ Turnebi Adversarr. XXIII, 27., „antiquus codex“ Domitii, „vetus liber Petri Divaci“ apud Carrionem Antiq. Lectt. I, 1. et „unus“ Seriverii: ab anno w: ab amne CObehimsµµa, palatinus alter „quidam“ Seriverii, et Gf.B: ad annam X et „quidam“ Seriverii: Tyria te misit ab Anna Rutgersius et Heinsius in Ovid. Fastt. III, 675. 4. nova OPµµa

venas P 5. ac se cl: hac si w: hao te µx porta p

6. vivit P

7. meo iam crimine TPµµµµa: meo lacrimae XA: meo lacrimae G: meo lacrimae (corr. lacrimae) B: meo iam carmine margo p: modo lacrimato Ow: meo lacrimantia u: modo lacrimantia chB: modo lacrimantia b: modo lacrimarum C montis e

8. De bsp satis A

XLVIII. \* Ad Pomponium T: Ad Pomponium X. 2. tua est] fuit pr.G

XLIX. De se X. 2. sopina b venena X 4. cupressu P: cupresso reliqui. 5. neo om. B centies secula φ centiens P 6. longe µna: longa XA et pr.B: longam O cariae e: cariae φ: cane b senecta O 7. tu] si O

- Nam si vel minimos manu rapaci  
 Hoc de palmitē laeseris racemos,  
 10 Nascetur, licet hoc velis negare,  
 Inserta tibi ficus a cupressu.

## L.

- Cum coleret puros pauper Telesinus amicos,  
 Errabat gelida sordidus in togula.  
 Obscenos ex quo coepit curare cinaedos,  
 Argentum, mensas, praedia solus emit.  
 5 Vis fieri dives, Bithynice, conscius esto.  
 Nil tibi vel minimum basia pura dabunt.

## LI.

- Quod convivaris sine me tam saepe, Luperce,  
 Inveni, noceam qua ratione tibi.  
 Irascor, licet usque voces mittasque rogesque.  
 „Quid facies?“ inquis. Quid faciam? veniam.

---

11. a cupresso. L, 1. amores, 3. postquam  
 coepit

---

8. [8. 10. 9. 11. confusi in bs.] Nam] Hæc margo Iustinæ Le-  
 mairii. si vel] simul bc: si tibi so manus G 9. legeris  
 Heinsius in Ovidii Art. Am. III, 703. 10. Nascitur P: Radetur  
 bes 11. fens] faciem bc a cupressu (Gruterus a cupresso ex  
 P affert) Pmx: a cupresso q: incupressa d: in cupresso reliqui:  
 e cupressu Heinsius.

L. \* Ad Bithicum optimæ vitæ hominem T: De Thelesimo ad  
 Bythynicum X. 1. Con pr.B pueros Pbe amicos] amores  
 P, de quo valde dubito, cum nihil ex P enotatum sit diversitatis.  
 2. Errat P sordibus B: torridus x togola T 3. ex quo  
 coepit Beverlandus: ex cocepit T: coepit (om. ex quo) XP et pr.AB:  
 coepit coepit dhmsop et corr.A: coepit postquam C et margo h: Sed  
 postquam coepit corr.B: postquam coepit reliqui. coepit] tulit coe-  
 pit pr.x curare] servare X et pr.G: amare P 4. mensas G:  
 mensa X et pr.B [5. 6. apponit D.] 5. dives] debes P  
 Bythynice X: Bithynice T: Bictinice d 6. vel] ut B bassia  
 T pura] sola exp dabit pr.B

LI. \* Ad Luperum TX. 3. Irascor Ozjuna 4. in-  
 quid T: inquit XABG



## LII.

Hoc iacet in tumulo raptus puerilibus annis  
 Pantagathus, domini cura dolorque sui,  
 Vix tangente vagos ferro resecare capillos  
 Doctus et hirsutas excoluisse genas.  
 Sis licet, ut debes, tellus, placata levisque: 5  
 Artificis levior non potes esse manu.

## LIII.

Lotus nobiscum est, hilaris cenavit, et idem  
 Inventus mane est mortuus Andragoras.  
 Tani subitae mortis causam, Faustine, requiris?  
 In somnis medicum viderat Hermocratem.

## LIV.

Tantos et tantas si dicere Sextilianum,  
 Aule, vetes, iunget vix tria verba miser.  
 „Quid sibi vult?“ inquis. Dicam, quid suspicer esse:  
 Tantos et tantas Sextilianus amat.

## LV.

Quod semper casiaque cinnamoque  
 Et nido niger alitis superbae

LII. \* De Phatagato puero mortuo T: De Pantagatho puero mortuo X. [Ex codice miscello Gothano carmen profert Fr. Duobnerus in Jahnii *Annal. Philoll.* 1828, VIII, 3. p. 315.] 1. raptus s pueribus T annis b 2. Pantagathus PTb: Partagetus s laborque pr.G 3. vagus b et pr.B: vagus A 4. Ductus s hirsutas XB genas] comas pr.h 5. licet ut debes TGpfl. tres *Scrivarii* et margo *Gryphii*: licet videbis XAB et „alii codices“ *Scrivarii*: licet indebitis l: licet usque sibi h: licet inde sibi *Chepawz* *quxa* et *Gothanus*: licet inde illi Om: licet imposito X et „libri quotquot vidit“ *Christoph. Colerus Cur. Iuvenill.* III, 3. stollus B placata *Heinsius*. 6. Artifici *Heinsius*.

LIII. \* Ad Faustinum TX. 1. Potus p est om. P 2. Andragorus B 3. causas mortis chz: mortis om. b 4. vidit z Hermocratem XAP: Hermocratem B: Ermocratem T

LIV. De Sextiliano X. 1. dicere b: dixere p 2. iunget p 3. quid suspicer: esse interpungit *Gruterus*.

LV. Ad Coracinam X. 1. casiaque BO: casiaque est h: casia (om. que) p cinnamoque s

- Fragras plumbea Nicerotiana,  
Rides nos, Coracine, nil olentes:  
5 Malo, quam bene olere, nil olere.

## LVI.

- Quod tibi crura rigent setis et pectora villis,  
Verba putas famae te, Charideme, dare.  
Extirpa, mihi crede, pilos de corpore toto  
Teque pilare tuas testificare nates.  
5 „Quae ratio est?“ inquis; scis multos dicere multa.  
Fac paedicari te, Charideme, putent.

## LVII.

- Mentiris fictos unguento, Phoebe, capillos  
Et tegitur pictis sordida calva comis.  
Tonsorem capiti non est adhibere necesse:  
Radere te melius spongia, Phoebe, potest.

## LVIII.

- Cernere Parrhasios dum te iuvat, Aule, triones  
Cominus et Getici sidera ferre poli,

LVII, 3. necessum: LVIII, 2. sidera pigra poli,

3. Fragras XAC: Flagras BPbelnozp et pr.G plumea X et var. leot. G Nicerotiana behlmozpuna: Niceromana s: in corociana O: Nicerotiana vel Nicerociana reliqui eum Xϕλ et corr.h 4. Coracine corr.P 4. 5. nihil bas

LVI. \* Ad Charidemum TX. 1. riget s seetis s: sectis l et in pectora T villis ϕ nec pectora vellis Heinsius. 2. thecarideme X: thevarideme pr.B: de Charideme ϕ: et Charideme su Carideme T: Charidame b 3. Exstirpe A: Exstirpes XG pylos X: piles B 4. Aeque T natia X et pr.A 5. Qua ratione behlmpnoz linquis XABC scis multos] fas multis l discere b multa] multis XABX, pr.G et codices Turnebi Adversarii XXVI, 27.: multi C 6. putant BI

LVII. \* Ad Phebum (Foebum X) tegentem (tegetem T) calvam capillis TX. 1. setis XABpz: factos T: tactos Heinsius in Ovid. Fasti. IV, 740.: tinctos margo Iuntinae Lemairii. unguento] ungendo behnozp: tingendo m Phoebe] saepe e 2. cana e 3. adhiberi P necessum spua 4. spongea TAB et pr.G: spongea X potes l

LVIII. Ad Aulum X. 1. Parrasio cum P 2. Commisus

O quam paene tibi Stygias ego raptus ad undas  
 Elysiae vidi nubila fusca plagae!  
 Quamvis lassa tuos quaerebant lumina vultus 5  
 Atque erat in gelido plurimus ore Pudens.  
 Si mihi lanificae ducunt non pulla sorores  
 Stamina nec surdos vox habet ista deos,  
 Sospite me sospes Latias reveheris ad urbes  
 Et referes pili praemia clarus eques. 10

## LIX.

Et dolet et queritur, sibi non contingere frigus  
 Propter sexcentas Baccara gausapinas,  
 Optat et obscuras lucas ventosque nivesque,  
 Odit et hibernos, si tepuere, dies.  
 Quid fecere mali nostrae tibi, saeve, lacernae, 5  
 Tollere de scapulis quas levis aura potest?  
 Quanto simplicius, quanto est humanius illud,  
 Mense vel Augusto sumere gausapinas?

## LX.

Item factam Pompullus habet, Faustine: legetur  
 Et nomen tota sparget in orbe suum.

10. magnus eques. LX, 1. Pompillus

*Xpμμα* et Getici *αχμμ*: es eetlei *AG*: es eetli *X*: ostetici,  
 corr. et elsi, *B*: et Seythlei *Chimμμα*: et sitiel *e*: est sciti *b*:  
 et Seythia *Osw* sidera] frigora *m* [ferre] pigra *αχμμ*. Confer *IX*,  
 46, 1. 2. Post hoc distichum Scaliger reponebat Epigr. *LX*, 3. 4.  
 3. tibi pene *X* 4. vietli *pr.B* anbila] „al. papula“ *G*  
 fusea] tesqua *Heinsius Adversarii* p. 26.: furva *Rotus*, qui ipse  
 attulisset *Ovid. Metam. V*, 286. 5. lapsa *dhμμωμμ* 6.  
 prudens *A*: pador *OPbchlμωμμ* et corr. *B*: dolor *μμ*: ex *λ* correxit  
*α*. 7. Sic *s* ducunt om. *s* polia *XAB* et var. lect. *G*: pula  
*φ* 8. Stramina *w* surdor *pr.B* vos *s*: nox *O* 9. ho-  
 spes *XA*: ospes *pr.B* reveharis *h*: teneris *s* ad undas *e*: ad  
 oras *bodlerianus*. 10. referas *s* pili praemia] philippemia *XA*  
 et *pr.B*: phileppemia *G*: poli praemia *pr.P* clarus] magnus *φ*

LIX. De Baccara *X*. 2. seseentas *XA* Baccara *Xhφ*:  
 baecata *z*: Bacara *P* causapinas *XP* 3. Obtat *X* luees]  
 hiemes *h* famesque *e* 4. hiberui corr. *B* 5. refecero *AB*  
 seae *φ*: sena *c*: saeva *α* 7. homanius *B* illud] ipso illas  
*pr.L*, corr. illas *φ* 8. causa pinas *P*

LX. \* Ad Faustinum *TX*. [*TXABPbhlμωμμ* et alii, epinor, *LXI*.  
 praeposunt.] 1. Pompullus *TXABCGP*: Pompilus *bh*: Pompillus  
 reliqui. 2. numea *A* spargit *PTc* tuum *!*

- Sic leve florum valeat genus Usipiorum,  
 Quisquis et Ausonium non amat imperium.  
 5 Ingeniosa tamen Pompulli scripta feruntur:  
 Sed famae non est hoc, mihi crede, satis.  
 Quam multi tineas pascunt blattasque disertis,  
 Et redimunt soli carmina docta coci!  
 Nescio quid plus est, quod donat saecula chartis:  
 10 Victurus Genium debet habere liber.

## LXI.

Laudat, amat, cantat nostros mea Roma libellos,  
 Meque sinus omnis, me manus omnis habet.  
 Ecce rubet quidam, pallet, stupet, oscitat, odit.  
 Hoc volo: nunc nobis carmina nostra placent.

## LXII.

Amisit pater unicum Silanus:  
 Cessas mittere munera, Oppiane?  
 Heu, crudele nefas malaeque Parcae!  
 Cuius vulturis hoc erit cadaver?

5. Pompilli      9. donet      LXI, 2. sinus omnes,  
 LXII, 1. Silanus

3. florum T: flavorum I pateat c Usipiorum pr. G: Visiporum  
 T: Usiporum Pe      4. et om. s Ausonium XB: Auxonium b  
 5. Pompulli TXBCGP: Pompullia A: Pompili dφ: Pompilli reliqui.  
 scripta scripta P      7. pastum dñw blattasque T: blattasque Oñφ:  
 blattasque x: plattasque P: plantasque belaw deserti P: dedisti  
 pr. s      8. soli] olidi vel atolidi Heinsius in Petron. p. 350.  
 docta] dota P: nostra I coqui Oñφ: ioci B      9. quod  
 plus sit T donat T Oñlppµµa: donant X(?) ABCG PbeswzB: donant  
 X teste Heinsio. chartis saecula donat I      10. Victurum P  
 aenium T debet] habet B

LXI. \* De luvido carminum T: De aemulo X.      2. omnes  
 I et pr. X. Idem coniecit Heinsius, qui et habent voluit, et Seruilius.  
 Sed vide Fossium Art. Gramm. II, 15. p. 162. ed. Halens. me]  
 mea A manus] alius m      3. rubet] subnet T      4. vobis P

LXII. Ad Oppianum X.      1. Admisit b Silanus X ABCGBB:  
 Solanus I: Silanus reliqui.      2. Cellas G munera mittere P  
 Oppiane Oñlφ: Appiane Pw: Appiane µµa (non l)      3. Eū XL  
 4. vulturis x

## LXIII.

Scis te captari, scis hunc qui captat, avarum,  
 Et scis qui captat, quid, Mariane, velit:  
 Tu tamen hunc tabulis heredem, stulte, supremis  
 Scribis et esse tuo vis, furiose, loco.  
 „Munera magna tamen misit.“ Sed misit in hamo; 5  
 Et piscatorem piscis amare potest?  
 Hiccinne deflebit vero tua fata dolore?  
 Si cupis, ut ploret, des, Mariane, nihil.

## LXIV.

Cum sis nec rigida Fabiorum gente creatus,  
 Nec qualem Curio, dnm prandia portat aranti,  
 Hirsuta peperit deprensa sub ilice coniux:  
 Sed patris ad speculum tonsi matrisque togatae  
 Filius et possit sponsam te sponsa vocare: 5  
 Emendare meos, quos novit fama, libellos  
 Et tibi permittis felices carpere nugae:  
 Has, inquam, nugae, quibus aurem advertere totam  
 Non aspernantur procures urbisque forique,  
 Quas et perpetui dignantur scrinia Sili 10

LXIV, 3. rubicunda sub ilice 5. sponsam possit

LXIII. \* Ad Marianum TX.

1. nunc a captus corr. G

2. cupiat A et pr. BG: quid cupiat corr. B quid] quod T

3. tabulis T [5. 6. apponit D.] 5. tamen] quidem Opus:

mibi corr. D, antea tibi fuisse videtur: tamen reliqui cum P. Q. B.

amo TX 6. Et] Sic s et Gruterus, qui puncto interpungit in fine

versus. piscis] pis T potes? Heinsius Adversarius p. 531.

7. Hiccinne TXA et pr. B: Hiccinne φ: Siccinae Heinsius. deflevit

XABCGb: defluit T tua] mea a dolere μ 8. plores AC

et pr. B nihil] mibi de

LXIV. \* Ad eum qui emendare voluit eius carmen T: Ad se-

ctorem suum X. 1. regula s: regia P Faviornm T 2.

portat l 3. repperit G deprensa T: rubicunda A: rubi-

cunda reliqui. illice B: bilice b 4. consi b 5. et] ut

Heinsius. sponsam possit Opus: sponsum possit X: possit sponsa-

P 6. fovit Heinsius. 7. permittis felices P: felices per-

mittis (permittit c) ex: promittis felices l capere TBI 8. inqui

X: inquis ABG quis T admittere ex lotam Heinsius.

9. aspernantur h forisque XBCO 10. perpetua C dignatur

s: Sili b: Sidi w: Seoli, corr. Sylli, h: Pili B

- Et repetit totiens facundo Regulus ore,  
 Quique videt propius magni certamina Circi  
 Laudat Aventinae vicinus Sura Dianae.  
 Ipse etiam tanto dominus sub pondere rerum  
 15 Non dedignatur bis terque revolvere Caesar.  
 Sed tibi plus mentis, tibi cor limante Minerva  
 Acrius et tenues finxerunt pectus Athenae.  
 Ne valeam, si non multo sapit altius illud,  
 Quod cum panticibus laxis et cum pede grandi  
 20 Et rubro pulmone vetus nasisque timendum  
 Omnia crudelis lanus per compita portat.  
 Andes praeterea, quos nullus noverit, in me  
 Scribere versiculos miseras et perdere chartas.  
 At si quid nostrae tibi bilis inusserit ardor,  
 25 Vivet et haerebit totaque legetur in urbe,  
 Stigmata nec vafra delebit Cinnamus arte.  
 Sed miserere tui, rabido nec perditus ore  
 Fumantem nasum vivi temptaveris ursi.  
 Sit placidus licet et lambat digitosque manusque,

25. totoque legetur in orbe

28. vivi nasum tentaveris

11. repetit *G* faciundo *s*: facunde *T* 12. Quisque *T*  
 vidit *O* proprius *Bi*: prius *X*: totiens *T* magna *TO*  
 13. iura *B* et *pr.h* Dionao *B* 14. toto *B* domino *P*  
 16. mentis] sensus *l* cor] cur *O* Minova *T* 17. et tenuos  
*T*: etenuos *b* finxerunt *TTA*, *Gryphianae* et *Turnebus Adversarius*  
*XXF*, 27.: finxerunt reliqui cum *Gruterianis*. 18. Nec *PB*  
 sapit] valet *B* acrius *cq* illud *TXABCGPXX*: istud reliqui.  
 19. Quid *XABCa* et *var. lect.* *G*: Qui *hp* et *margo Gryphii*.  
 panticibus *P* lassis *c*: laxi *P* cumpedo *B*: compede *bhlz*:  
 compede *q*: cum pendo *pr.G*: corpore *c* grandi] vincto *pr.h* ti-  
 mendus *P* 20. Et pulmone rubro *w* narique *vel*, teste *Heinsio*,  
 nasique *T* timendus *oz* 21. lanus] ianuis *XAb* competa  
*X*: compite *O* 22. [om. *B*.] quod *Cbchzq* et *Heinsio teste T*  
 novit *b*: novorat *T teste Heinsio*: volverit *Heinsius*. 23.  
 versiculos *P* miserasot *b*: miseras *sed o* 24. Ant *B* si qui  
*T*: si quis *P* noster *P* inuserit *X*: inuserit *l*: invoxerit *bcg*.  
 25. totaque — urbe *T*: totoque — orbo reliqui. loquentur *bchms*  
 26. ne *xq* vafra] vasta *bo* 27. tua *B* rabido *OPzqumaz*:  
 arapido *A*: rapido *B*: rapido reliqui: pavido *Heinsius*. noque *z*: ne  
*Bbchus* 28. vivi nasum *Pbchmswzq*: nasum vivit *A*: nasum saevi  
*Heinsius*. temptaveris *TABP*: tentaveris reliqui. 29. [om. *bc*.]  
 et om. *XA* et *pr.B*: licet lambatquo *corr.B* lambas *X*

Si dolor et bilis, si iusta coegerit ira, 30  
 Ursus erit: vacua dentes in pelle fatiges  
 Et tacitam quaeras, quam possis rodere carnem.

## LXV.

„Hexametris epigramma facis“ scio dicere Tuccam.  
 Tucca, solet fieri, denique, Tucca, licet.  
 „Sed tamen hoc longum est.“ Solet hoc quoque, Tucca, licetque:  
 Si breviora probas, disticha sola legas.  
 Conveniat nobis, ut fas epigrammata longa  
 Sit transire tibi, scribere, Tucca, mihi.

## LXVI.

Famae non nimium bonae puellam,  
 Quales in media sedent Subura,  
 Vendebat modo praeco Gellianus.  
 Parvo cum pretio diu liceret,  
 Dum puram cupit approbare cunctis,  
 Attraxit prope se manu negantem  
 Et his terque quaterque basiavit.  
 Quid profecerit osculo, requiris?  
 Sexcentos modo qui dabat, negavit.

30. et iusta G 31. Versus o vaga G: vacuos Roius.  
 impelle Ab fatiga X et pr.G 32. tacitam ThlmpsP, bod-  
 leianus et margo Gryphii: tacita BB: tacitus reliqui. possi pr.B  
 prodere T: redere C

LXV. \* Ad Tuccam TX. 1. Exametris TXBOIPμ du-  
 cere b: om. φ Tuccam] taccam T 2. Tuccas pr.B 3.  
 est om. bohuz hoc om. T licereque O: licetre (sic) P: licere  
 φμua: licetque reliqui cum margine codicis Io. Ulrici et Gryphii.  
 4. breviora pr.B disticha PTb: disticha XB 5. Conve-  
 niant P, Gryphianae et corr.BG longa] lingua pr.B: iunga A  
 6. Sic corr.B

LXVI. De praecone puellam vendente X: De Gelliano praecone  
 spurco A. 1. puellae z 2. Qualis P immedia b sedet  
 φ: solent su Subura XGPμ et corr.B: Suburca w: Sibura A et  
 pr.B: Suburra reliqui. 3. Gallianus φ 4. praetio A: prae-  
 dio pr.G licent Granovius Observatt. in Scriptt. Eccles. FI, p.  
 69. 6. Attraxit b manum P 7. quaterve su 9.  
 Sescentos X dabit A: dabit XB negabit B et var. lecti. G

## LXVII.

Cur tantum eunuchos habeat tua Caelia, quaeris,  
Pannice? vult futui Caelia, nec parere.

## LXVIII.

Flete nefas vestrum, sed toto flete Lucrino,  
Naides, et luctus sentiat ipsa Thetis.  
Inter Baianas raptus puer occidit undas  
Eutychus ille, tuum, Castrice, dulce latus.  
5 Hic tibi curarum socius blandumque levamen,  
Hic amor, hic nostri vatis Alexis erat.  
Numquid te vitreis nudum lasciva sub undis  
Vidit et Alcidae nympha remisit Hylan?  
An dea femineum iam negligit Hermaphroditum  
10 Amplexu teneri sollicitata viri?  
Quidquid id est, subitae quaecunque est causa rapinae,  
Sit, precor, et tellus mitis et unda tibi.

## LXIX.

Non miror, quod potat aquam tua Bassa, Catulle:  
Miror, quod Bassi filia potet aquam.

LXVII, 1. 2. Gellia LXVIII, 2. Naiades,  
LXIX, 2. potat

LXVII. \* Ad Paniceum (Pannichum X) de uxore adultera TX.

1. habet P tu B Caelia T: Gelia P: Gellia reliqui.  
2. Paniche TXBChez: Panuche A: Panyce P vult X futui  
sibi T Caelia T: Gellia reliqui. nec TXABGbcmuXp (de P  
nihil notatum): non reliqui. parare A

LXVIII. \* Ad Castricum de morte T: Ad Castricium X.

1. nepos w flete b Naydes P: Naiades Celsap: Nuades G  
sentiet X ipse p Tethis Xp 3. occidet b 4. Euthy-  
chus A: Eutichus TX: Euticus BOhh: Eutycho P latus] decons  
m et codex Cantabrigiensis Wassii Sallust. Ind. s. v. Latere.  
5. curatum blandumque b 6. vestri bhs 7. te] de C 8.  
vivit XA et pr.B: iuvit C, corr.B et pr.G: videt corr.G: fovit  
Heinsius. Alecyde P Hylan TXABCPus: hilari w: Hylam re-  
liqui. 9. negligit TXABCPe Hermophroditum XACP et corr.B:  
Hermoproditum pr.B: Ermafroditum T: Hermofroditum bs 11.  
quicunque est causa w: quaecunque causa bsz: quae causa, corr.  
quae sit tibi causa, B 12. Sio s

LXIX. Ad Catullum X.

1. Basso pr.B Catullae XO  
2. Bassis X: Basso pB potet XABGbpsup et corr.h: putet  
pr.h: potat COTpuzat



## LXX.

Sexagesima, Marciane, messis  
 Acta est et, puto, iam secunda Cottae,  
 Nec se taedia lectuli calentis  
 Expertum meminit die vel uno.  
 Ostendit digitum, sed impudicum, 5  
 Alconti Dasioque Symmachoque.  
 At nostri bene computentur anni  
 Et quantum tetricae tulere febres,  
 Aut languor gravis, aut mali dolores,  
 A vita meliore separentur: 10  
 Infantes sumus, et senes videmur.  
 Aetatem Priamique Nestorisque  
 Longam qui putat esse, Marciane,  
 Multum decipiturque falliturque.  
 Non est vivere, sed valere vita est. 15

## LXXI.

Edere lascivos ad Baetica crusinata gestus  
 Et Gaditanis ludere docta modis,  
 Tendere quae tremulum Pelian Hecubaeque maritum  
 Posset ad Hectoreos sollicitata rogos,

LXX, 15. vita.

LXXI, 4. sollicitare toros,

LXX. Ad Martianum X. 1. Maciane pr.B: Matiane w: Martiale dhs 2. puta O Coctae PdhB et pr.G: coactae s: „cocco at. nocte“ corr.G 3. te l lecturali pr.P caletis φ 4. minuit deshoB 5. sed] vel l 6. Alconti G: Alconi Heinsius. Symma quoque pr.B: Summa choque A: Simachoque h: Simacoque b: Synacho O [7—15. apponit D.] 7. Et sw: Heu D bona] male D computantur XCDdchlmzφB 8. quantas A tretice b 9. At x: Et B langor Opna aut mali] malique D doloris P 10. superentur s: separantur Dhm et pr.G. An computantur et separantur volvere? 13. Matiane w: Martiale ds Martiale esse b 14. decipitur pr.D 15. Non hoc vivere, sed D vita est XABCDG: vita reliquif.

LXXI. De Telethusa X. 1. ad] et XABCGwupna crusinata b 2. Galitanis XB modis comis c 3. Paelian A: Pelian Gbφ: Piliam pr.A: Peliae φ: Pelie P maritum om. XABG 4. Posset et ad X adhuc toros A sollicitata XABGwXφφ: sollicitare reliquif.

- 5 Urit et excruciat dominum Telethusa priorem:  
Vendidit ancillam, nunc redimet dominam.

## LXXII.

- Fur notae nimium rapacitatis  
Compilare Cilix volebat hortum,  
Ingenti sed erat, Fabulle, in horto  
Praeter marmoreum nihil Priapum.  
5 Dum non vult vacua manu redire,  
Ipsum surripuit Cilix Priapum.

## LXXIII.

- Non rudis indocta fecit me falce colonus:  
Dispensatoris nobile cernis opus.  
Nam Caeretani cultor notissimus agri  
Hos Hilarus colles et iuga laeta tenet.  
5 Aspice, quam certo videar non ligneus ore  
Nec devota focis inguinis arma geram,  
Sed mihi perpetua nunquam moritura cupresso  
Phidiaca rigeat mentula digna manu.  
Vicini, moneo, sanctum celebrate Priapum  
10 Et bis septenis parcite iugeribus.

6. redimit LXXIII, 3. ditissimus

5. domum *P* Theletusa *B*: Telesina *xp*: Thelesina *μνα*: Te-  
lethusa cum reliquis *pm*l. 6. nunc] nec *C* redimet *XABCG*  
*hw**XB*: redimit reliqui.

LXXII. Ad Fabulum *X*. 1. Cur *G* notae] nocte *bp*  
capacitatis *C* 2. Compillare *A*: Cilix *X* ortum *Pbh*  
3. sederat *P* Fabullae *A* orto *bh* 5. manu vacua *G*  
6. calix *B*

LXXIII. De Priapo *X*. 1. Non rhodis *P* indocta] mo-  
desta *s* me] male *μκ* 3. Cerretani *b* ditissimus *Pscq**gl*:  
gratissimos *O* 4. Nos *q* Hilarus *b*: hilaris *h* et *gl*: *h*  
laries *X*: nil harus *A* et *pr*.*B*: Nilarns *G*: Hylarus *P* colle  
*A* et *pr*.*B* lecta *o*: lenta *μκ* 5. videat *b* orbe *l* 6.  
focis] duels *X* sanguinis *C* gerem *pr*.*A*: feram *bchpwp*: ferum  
*x* 7. movitura *P* cupressu scribendum videtur. 8. Fidiaca  
*b* rigerat *A*: rideat *B* dignu (sic) *O* 9. celebrare *b* et *corr*.*B*:  
celebrati *X* 10. parcete *A*: parcere *w*: spargite *s*: parere *AB*

## LXXIV.

Medio recumbit imus ille qui lecto,  
 Calvam trifilem semitactus unguento,  
 Foditque tonsis ora laxa lentiscis,  
 Mentitur, Aefulane: non habet dentes.

## LXXV.

Cum mittis turdumve mihi quadramve placentae,  
 Sive femur leporis, sive quid his simile est,  
 Buccellas misisse tuas te, Pontia, dicis.  
 Has ego non mittam, Pontia, sed nec edam.

## LXXVI.

Ille sacri lateris custos Martisque togati,  
 Credita cui summi castra fuere ducis,  
 Hic situs est Fuscus. Licet hoc, Fortuna, fateri,  
 Non timet hostiles iam lapis iste minas.  
 Grande iugum donita Dacus cervice recepit  
 Et famulum victrix possidet umbra nemus.

5

LXXIV, 4. Esculane LXXV, 2. simile, 4. nec mittam,

LXXIV. Ad Aefulanum X. 1. Pedio l unus duoꝑD  
 fl. ille om. be 2. trisilem X: triphilem bh et aliquot Gruteri: triphylem μx: triphilen a: triphillen Gryphianae: tripilem φ et corr. palatinus alter: similem ꝑ, „sed utrumque l punctis notat“ teste Grutero: trifilem reliqui cum „melioribus membranis et editione principe“ Serliverii: Silouii Rutgersius. semitactus G(?)xꝑ, Scaliger et Heinsius: semetatus c: segmentatus Chwola: semitatus reliqui cum ꝑꝑ, „nonnullis codicibus“ Domitii, „antiquis libris“ Turnebi Adversarii XXVI. 27., ꝑ, palatino altero et tertio Gruteri, argento be 3. Foditque ꝑbh: Fiuditque lꝑꝑ lassa blawꝑ: lata exꝑ lentissis s 4. Aefulane XAC: Efulane BGO: Aefulane P: Esculane bh: Esculane reliqui.

LXXV. \* Ad Pontiam T: Ad Pontianum X. 1. mitis O: misis s turdumve TGPꝑ et Gryphianae: turdamque reliqui. quadramque beꝑꝑ placentem w: placentem ꝑ 2. his G simile est T: simile reliqui. 3. Buccellas TBCA: Buccillas XP et corr. G: Buccillas A et pr. G Pontica C 4. non mittam TXꝑ: nec mittam reliqui. Pontica C uce eedem T

LXXVI. \* Epitaphium Fuscii T: De Foseo X. 1. sacris T 2. Credite XBC et pr. G casta G 3. situs] sicus ꝑ 4. hostilis P 5. domina a: famula margo Iustiniae Lemairii. service ꝑ 6. victus C possedit T remus b et pr. h: venus s

## LXXVII.

- Cum sis tam pauper, quam nec miserabilis Iros,  
 Tam iuvenis, quam nec Parthenopaeus erat;  
 Tam fortis, quam nec, cum vinceret, Artemidorus,  
 Quid te Cappadocum sex onus esse iuvat?  
 5 Rideris multoque magis traduceris, Afer,  
 Quam nudus medio si spatieri foro.  
 Non aliter monstratur Atlas cum compare ginno  
 Quaeque vehit similem bellua nigra Libyn.  
 Invidiosa tibi quam sit lectica, requiris?  
 10 Non debes ferri mortuus hexaphoro.

## LXXVIII.

- Potor nobilis, Aule, lumine uno  
 Luscus Phryx erat alteroque lippus.  
 Huic Heras medicus „Bibas caveto:  
 Vinum si biberis, nihil videbis.“  
 5 Ridens Phryx oculo „Valebis“ inquit.

LXXVII. \* Ad Afrum TX. 1. Quom si w tam om. s  
 nec om. Tbs: non o Yras Gb: Hirus b: Hyrus i: Hirus q:  
 heros T: Iros Heinsius. 2. iuonis B tam neo b Parthono-  
 pasus G: Parthenopaeus h: Partonopous s 3. viveret h: Arce-  
 midos XAB: Arthemidos G: Antramidos s: Anthea migdos w: Antea  
 migdos Cp et pr.h 4. Qui O te] de q Capadocum O  
 saxon ve P: saxonus w: sanxonus s: seximus b: saximus margo h  
 ecce o 5. magistra ducoris q: magistro diceris w magis  
 om. P Apher Oμκα: apor Pbcuſſi. 6. spartiero T: spatiare  
 CGbchlswz [7—10. om. T.] 7. Atlas A: Adlas pr.B:  
 Athlas OFh et corr.B: Athlas X comparo] corpore Oλμ et  
 Gruteri tertius. giano Scriverius: gibbo ABCGOchmswzqXſſ, Scri-  
 verii „fere omnes, editio princeps et Aldina 1517.“: gybbo X: gibo  
 λμ: mulo Pla, quattuor codices vetustissimi Ang. Politiani Miscell.  
 cap. XXIII., qui in paucis mediae vetustatis gibbo se repperisse te-  
 statur, et „unus alterve“ Scriverii, denique, Grutero teste, m, ex quo  
 gibbo consignavit Modius: mulo B 8. gorit e bolus ABOP  
 Lybia XP: Libin AGb: Libim h, margo libra: Libym q: Bybin  
 pr.B: Bibin s 9. lactica O 10. hexaphoro X: exaphoro  
 Bbhm: hexaphro μ: ex sphoro P: ex afforo s

LXXVIII. Ad Aulum X. 1. Doctor pB: Potator P sulae  
 O lumine sed uno Ohtw: lumine suo uno o: sed uno lamino s  
 2. Luxus s Frix b et v. 5. 8. lippis pr.B 3. Hio b  
 Heras corr.P et Scriverius: Eras P (pr. man.) et Beverlandi  
 „MS“: erat XA et pr.BG: inquit corr.B: dixit Chlsz et corr.G:  
 dicit Oμκα: dix b: Eros Beverlandus. 5. [om. s.] valobit  
 X: vidobis B

Misceri sibi protinus deunces,  
Sed crebros iubet. Exitum requiris?  
Vinum Phryx, oculus bibit venenum.

## LXXIX.

Tristis es et felix; sciat hoc Fortuna caveto:  
Ingratum dicet te, Lupe, si scierit.

## LXXX.

Ut nova dona tibi, Caesar, Nilotica tellus  
Miserat hibernas ambitiosa rosas,  
Navita derisit Pharios Memphiticus hortos,  
Urbis ut intravit limina prima tuae. 5  
Tantus veris honos et odora gratia Florae,  
Tantaque Paestani gloria ruris erat.  
Sic quacunq[ue] vagos gressumq[ue] oculosq[ue] ferebat,  
Tonsilibus sertis omne rubebat iter.  
At tu Romanae iussus iam cedere brumae,  
Mitte tuas messes, accipe, Nile, rosas. 10

## LXXXI.

Iratus tanquam populo, Charideme, lavis:  
Inguina sic toto subluvis in solio.

## LXXX, 7. vagus 8. Sutilibus

7. exitus requiri X 8. Unum Phrix oculum B medicus  
habuit b

LXXIX. Ad Lupum X. 2. dicit P

LXXX. \* Ad Caesarem de rosas T: Ad Caesarem X. 1.  
Caesari pr.P Nilotica p tibi in fine versus A 2. ambitione  
T 3. Phareos O: Farios B memphiticus, corr. memphitens, B:  
uempheticus T: memphitens s hortos om. T 4. Orbis T  
tuae] nove pr.G 5. veris honos TOPpuna: venis honos At  
venis onos pr.B: honos venis, corr. venit, G: venit honos reliqui.  
6. Testauli G 7. quacunq[ue] bis: quocunq[ue] chloq[ue]  
vagos T: vagus reliqui. gressum (om. que) m 8. [om. A et  
pr.G.] Tonsilibus Tlxp[er]l. et margo m: Textilibus XBG Ohloq[ue]  
Testilibus C: Sextilibus baw et „quidam scripti“ Seriverii: Sectilibus  
m: Sutilibus „quaedam membranae, pro quo quidam scripti perperam  
Sutilibus“ Seriverius. sertis] sectis Tgl: tectis B ruebat  
egit: subihat T 9. Aut tu s 10. messas pr.P Nile sa-  
vas, corr. saas (sic) P.

LXXXI. \* Ad Charidemum TX. 1. Iratus s tanquam in  
populo corr.B lavis corr.T: levares P [2. 3. om. P.]

Nec caput hic vellem sic te, Charideme, lavare:  
Et caput, ecce, lavas: inguina malo laves.

## LXXXII.

- Quidam me modo, Rufe, diligenter  
Inspectum, velut emptor aut lanista,  
Cum vultu digitoque subnotasset,  
„Tune es, tune“ ait „ille Martialis,  
5 Cuius nequitias iocosque novit,  
Aurem qui modo non habet Batavam!“  
Subrisi modice, levique nutu  
Me quem dixerat esse non negavi.  
„Cur ergo“ inquit „habes malas lacernas!“  
10 Respondi, quia sum malus poeta.  
Hoc ne saepius accidat poetae,  
Mittas, Rufe, mihi bonas lacernas.

## LXXXIII.

- Quantum sollicito fortuna parentis Etrusco,  
Tantum, summe ducum, debet uterque tibi.  
Nam tu missa tua revocasti fulmina dextra:  
Hos cuperem mores ignibus esse Iovis.  
5 Sit tua, sit summo, Caesar, natura tonanti:

## LXXXIII, 5. Si tua sit

3. levare *T*: lavare *X*4. mallo *A*LXXXII. Ad Rufum *X*.2. Inspector *A* empto *b*3. subnotassem *pr.B* 4. es om. *e* illae *B* 5. nequitia *P**P* iocos notavit, *corr.* iocosque, *G*: iocosque notavit *XAB*6. habes *pr.B* Battavam *B*: hēbataṽ *ψ* (habebat avamam *P*): Suevam „*MSS*“ *Beverlandi*: severam *COBchisuzquna* et „editio omnium prima“ *Scriverii*: Batavam reliqui cum *XX* et *Scriverii* „omnibus codicibus melioris notae, qui aut discrete praeferebant Batavam, aut proxime illud accordant.“ 7. lenique *hhuopu* notu *B*: vultu *hhuo*8. Ne quem *X* 9. inquit *B*: inquis *G* maias *pr.P*10. poetae *A* 12. Mitte et mihi Rufe (Rufe *P*) *Pbaw* bonas *Baianns* *I*LXXXIII. Ad Caesarem Domitianum *X*.1. Ietruseo *ψ*:Etrusee *G* teste *Heinsio*.2. summae *A*: summo ducem *p*mihi *ap*4. Hoc *pr.B*cupetem *b*5. Sit tua *A*: Si tuareliqui. summa *A* et *pr.B* tonantque, *corr.* tonansque, *P*

Utetur toto fulmine rara manus.  
Muneris hoc utrumque tui testatur Etruscus,  
Esse quod et comiti contigit et reduci.

## LXXXIV.

Octaphoro sanus portatur, Avite, Philippus.  
Hunc tu si sanum credis, Avite, furis.

## LXXXV.

Editur en sextus sine te mihi, Rufe Camoni,  
Nec te lectorem sperat, amice, liber.  
Impia Cappadocum tellus et numine laevo  
Visa tibi cineres reddit et ossa patri.  
Funde tuo lacrimas, orbata Bononia, Rufo, 5  
Et resonet tota planctus in Aemilia.  
Heu qualis pietas, heu quam brevis occidit aetas!  
Viderat Alphei praemia quinta modo.

LXXXIV, 2. Hanc tu  
8. quinque

LXXXV, 1. Editur, heu,

6. Uretur *Heinsius*. torto *Heraldus*. fulmina *pr.B* 7.  
utrumque *OP* *Hetruscus* *q*: *Etruseo* *P* 8. contingit *bm*

LXXXIV. \* Ad Avitum *TX*. 1. Octaforo *T*: Octaphuro  
*AC* et *corr.B*: (Octapuro *pr.B*): Octophoro *z*: Othaphoro *s*: Ota-  
phoro *dhw*: Octavaphuro (om. sanus) *X* optatur *B* Philippi *B*  
2. si] sis *b* credis] quaeris *i* Avite] amice *T*

LXXXV. \* Ad Rufum *TX*. 1. Editur en sextus *ABCbchhu*,  
*Aldina* 1517. et *Seriverii* „*Ed. Vet. et Cod. MS*“: Aeditur en sex-  
tus *O*: Editur en sexus *X*: Editur ense citus *T*: Seditur en sextus  
*gl.B*: (E)ditur consertur (o sextur teste *Heinsio*) *pr.G*: Editus en  
sextus *s*: Editus est sextus *Pppua*, margo *G* (teste *Heinsio* Editur  
en sextus) et *h* siue] sitio *b* mihi *TAGhuwz*: mi reliqui.  
Rufe *B* Camoni *TXABGmu*, *Gruteri* tres et „*practer codices*  
*membranaceos editio princeps*“ *Seriverii*: amoni *P*: Camercus *s*: Ca-  
menis vel Camoenis reliqui. 3. Ism pia *B* Cappadacum *O*  
lumine *XAGOctX* 4. redit vel sedit *T*: reddat *c*: redditur ossa  
*B* et om. *bc* patri *TOPbchzppua* et *corr.B*: patris reliqui cum  
*XB*. 5. lacrymas *O*: lacrymas *b* urbata *T* 6. resonat  
*T* 7. pietas *T* 8. Elei — Iovis *Heinsius*. quinta *Tbchm*  
*swz*: quanta *Pgl.B*: quinque reliqui: quarta *Gruterus*: quina  
*Heinsius*.

- Pectore tu memori nostros evolvere lusuz,  
 10 Tu solitus totos, Rufe, tenere iocos,  
 Accipe cum fletu maesti breve carmen amici  
 Atque haec absentis tura fuisse puta.

## LXXXVI.

- Setinum dominaeque nives densique trientes,  
 Quando ego vos medico non prohibente bibam?  
 Stultus et ingratus nec tanto munere dignus,  
 Qui mavult heres divitis esse Midae.  
 5 Possideat Libycas messes Hermumque Tagamque,  
 Et potet caldam, qui mihi livet, aquam.

## LXXXVII.

- Di tibi dent et tu, Caesar, quaecunque mereris:  
 Di mihi dent et tu, quae volo, si merui.

## LXXXVIII.

- Mane salutavi vero te nomine casu,  
 Nec dixi dominum, Caeciliane, meum.

## 10. nostros LXXXVI, 6. calidam

9. Pectori *O* et volvere *T*: nostrosque revolvere *Reius*.  
 10. To *pr.B* toto *b*: nostros *μνα*: notos *Heinsius*: totos *reliqui*  
 cum *Xp*. locos *A* 11. cum] tum *φ* carnem breve amici  
*pr.B* amici *om. P* 12. apsentis *A* tura] plure *T*

LXXXVI. \* De sanitate sua *T*: De Mida *X*. 1. Setino  
 domitaeque *Heinsius*. dominique *ei* cives *c* dempsique *s* trien-  
 ses *b* 2. vos *om. XAB*: te *Cbchso* medi conprohibente *AB*  
 vivam *P* 3. digni *XAB* 4. here *s* dives *b* Medi  
*B* 5. Possedeat *T*: Possidebat *A*: Possiderat *s* Hemumque  
*m*: Hermemque *x* et *pr.c*: Hermamque *corr.c* Tacumque *T*: Sa-  
 gumque *XABCGbno* 6. [om. *P*.] Epotet *H. Grotius Syllag.*  
*Epist. II, p. 384.* caldam *TXAO* et *pr.B*: calidam *reliqui*: geli-  
 dam dubitanter *Grotius l. c.* mihi] modo *m* livet *Scrivierius* et  
*var. lect. G*: libet *TXABGOXgl.*, et palatinus alter: libet „i. e.  
 propinet“ *l*: libat *Turnebi „veteres“ Adversarii XXVI, 27.*: laudat  
*reliqui*.

LXXXVII. Ad Caesarem *X*. 1. 2. Dii *OPbhwφμν*, *corr. G*  
 et fortasse alii: Dum *pr.G* (non *v. 2.*) dant *x* 2. quae volui *pr.P*

LXXXVIII. \* Ad Caecilianum *TX*: Ad Sosibianum *gl.*  
 1. salutatum *nescio quis Oudendorpii.* ceco *dh* numine *XA* et *pr.B*  
 2. Sosibiane *φgl.*



Quanti libertas constat mihi tanta, requiris?  
Centum quadrantes abstulit illa mihi.

## LXXXIX.

Cum peteret seram media iam nocte matellam  
Arguto madidus pollice Panaretus,  
Spoletina data est, sed quam siccaverat ipse,  
Nec fuerat soli tota lagona satis.  
Ille fide summa testae sua vina remensus  
Reddidit oenophori pondera plena sui.  
Miraris, quantum biberat, cepisse lagonam?  
Desine mirari, Rufe: merum biberat.

5

## XC.

Moechum Gellia non habet nisi unum.  
Turpe est: hoc magis, uxor est duorum.

## XCI.

Sancta ducis summi prohibet censura vetatque  
Moechari. Gaude, Zoile, non futuis.

LXXXVIII, 3. constat      LXXXIX, 4. tanta lagona  
7. lagenam?      XCI, 2. futues.

3. constat *TXB*: constat *reliqui*.      tanti *pr.B*

LXXXIX. \* Ad Rufum de ebrío Paureto *T*: Ad Rufum *X*.

1. Dum *so* peterem *P* saevam *X*: sellam *C* metellam  
*TXBb*: voci puellam *suprascr. P*      2. pallidus *e*      3. Spolentina

*T*: Spoletina *C*: Spolet indata *AB* qua *B*      4. soli] sibi de  
tota *Tm*: tanta *B*: toto *gl*: tanta *reliqui*. lagona *TABP*: la-

gonoa *Xμκ*: lagona *reliqui*.      5. reversus *G*      6. Reddidit et

*so*: Reddit et *Cbctp* munera *Heinsius*. prima sui *maw* sul om. *b*

7. biberat] biberis *z*: bibera *b*: libera *i*: libeat *C*: debet *maw*  
lagonam *TAB*: lagoeum *Xμκ*: lagenam *reliqui*.

XC. De Gellia *X*. [XC. XCI. XCII. om. *p.*]      2. Turpe

est magis *G*: Turpe sed hoc magis *Obclaw*: Turpe hoc sed magis

*Am*: Turpe est. sed magis *φ*: Turpe est hoc magis, sed uxor *z*:

Turpe est. hoc magis: uxor est duorum *Gronovius Observati. II, 15.*

*p. 262. Fulgo enim ita interpungitur: Turpe est hoc magis: uxor*

*eto. Recte Domitius: „Hoc turpe est, sed turpius quod est uxor*

*duorum.“*

XCI. Ad Zoilum *X*.

2. gaude *C*: gaudet *X* et *pr.B* fu-

tuis *φGObclmawpμκal* et margo *Scrivelli MDCXXI.*: futues *reliqui*  
cum *Iunianis*.

## XCII.

Caelatus tibi cum sit, Anniane,  
Serpens in patera, Myronos artes,  
Vaticana bibis: bibis venenum.

## XCIII.

Tam male Thais olet, quam non fullonis avari  
Testa vetus, media sed modo fracta via,  
Non ab amore recens hircus, non ora leonis,  
Non detracta cani transtiberina cutis;  
5 Pullus abortivo nec cum putrescit in ovo,  
Amphora corrupto nec vitiata garo.  
Virus ut hoc alio fallax permutet odore,  
Deposita quotiens balnea veste petit:  
Psilothro viret aut acida latet oblita creta,  
10 Aut tegitur pingui terque quaterque faba.  
Cum bene se tutam per fraudes mille putavit,  
Omnia cum fecit, Thaida Thais olet.

XCII, 1. Ammiane, 2. Myronis arte,

XCII. De Vaticana X. 1. Delatus B Anniano XABPbgl.: Aulano G: Amiano Aθpμα: Amianne w: Ammiane reliqui. 2. Semper in pateram pronos arte P Myronos A: Mironos XBCI: Mironas gl.: Myronis reliqui. artes XAB et var. lect. G: arte reliqui. 3. Vaticana C bilis bibis X et var. lect. G: bibis et bibis hgd.

XCIII. \* De putribus thidao T: De Thaida X. 1. Iam A: Tem T quam ut w avari] anholi CD 2. modia quae modo fracta via est B 3. hircus B bora T: non a leonis XAB: non ira leonla C: non ala leonis Oudendorpius et ante Hein- sius in Ovid. Amor. 1, 13, 1. 4. canit XA: lacu margo sun- tiacae Lemairii. transtiberina b: transtibolina s: transtiberiam w 5. Paulus B abortivo T uccum putrescit T: ucc com- putrescit A 6. Amphora O caro XB: cado AX et pr. G 7. pallas XAB: pallas „al. pollax, al. pellas“ G 8. Depota pr. B: Deposito C 9. Psilothro s viret] „Diserte viret, ut MSS. ad testimonium non citem, exhibet Editio omnium prima et po- sterior Aldi anni 1517.“ Seruierius: vires XAB: videt l: nitens w: crines h: nitet pua acita Ts: accida (margo acuta) h: accitta b: caecida l latet] late P: laetec A: letet XB: nitet Obchpnoq DB et margo G: later l ollitu B: obitae l carta c 10. pingul] pista B fama P 11. se tutam] secutam s: socuram Obchhozq B: se totam P mille putavit] mille putabit P et corr. G: mihi lupus avi A et pr. G: mihi lupus avi X: mihi lupavi B 12. Thaido- let A et pr. B -EXPLICIT EX SEPTIMO- T

## XCIV.

**P**onuntur semper chrysendeta Calpetiano

Sive foris, seu cum cenat in urbe domi.

Sic etiam in stabulo semper, sic cenat in agro.

Non habet ergo aliud? Non habet immo suum.

## XCIV, 1. Calpetano

XCIV. De Calpetiano X. 1. Calpetano COβετῆ, pr.h et  
 corr.B; Chalpetano w; Calpetlano φ; Palpetano AG et pr.B  
 2. fortis As et pr.B seu] sive s 3. in om. c 4. immo]  
 ergo l

M. VAL. MARTIALIS

## EPIGRAMMATON

### LIBER VII.

#### I.

Accipere belligeræ crudum thoraca Minervæ,  
Ipsa Medusæe quem timet ira comæ.  
Dum vacat hæc, Caesar, poterit lorica vocari:  
Pectore cum sacro sederit, ægis erit.

#### II.

Invia Sarmaticis domini lorica sagittis  
Et Martis Getico tergo fida magis,

---

Diversitas scripturæ exemplaris Seriveriani secundis curis emendati MDCXXI. —

---

Apparatus criticus. — Collati sunt iidem libri qui libro VI. In B desunt Epigrammata VIII—LI.

1. Ad Caesarem X. 1. Accipere P crudum] scutum s  
thorace G 2. Medusæe XA et pr.B quem timet ira comæ  
Oxp (fallitur enim Lemairius rursus) P: quem timet ira deæ Guna:  
quem timet umbra comæ margo Iuntinæ Lemairii: quem iubet ira  
comæ Heinsius: quo timet ira comæ wßß: quo timet ira deæ  
Cps: quæ timet ira deæ XAB: quo timet ira comæ bel et margo  
m: quo timet ira deæ l et bodleianus. 3. hic O morari pr.P  
4. sederis l et pr.B ægit A: egit pr.B: ægida XC: æ-  
gos bsw

II. Ad libellam suam X. [In OPwp et Iunianis cum Epigr. I.  
confusum est.] 1. In via O Sarmaticis O domino B sa-  
gittis l: sagittis b 2. matris P terrore O

Quam vel ad Aetolae securam cuspidis ictus  
 Texuit innumeri lubricus unguis apri:  
 Felix sorte tua, sacrum cui tangere pectus 5  
 Fas erit et nostri mente calere dei.  
 I comes et magnos illaesa merere triumphos  
 Palmataeque ducem, sed cito, redde togae.

## III.

Cur non mitto meos tibi, Pontiliane, libellos?  
 Ne mihi tu mittas, Pontiliane, tuos.

## IV.

Esset, Castrice, cum mali coloris,  
 Versus scribere coepit Oppianus.

## V.

Si desiderium, Caesar, populique patrumque  
 Respicis et Latiae gaudia vera togae,  
 Redde deum votis poscentibus: invidet hosti  
 Roma suo, veniat laurea multa licet.  
 Terrarum dominum propius videt ille, tuoque 5  
 Terretur vultu barbarus et fruitur.

## VI.

Ecquid Hyperboreis ad nos conversus ab oris  
 Ausonias Caesar iam parat ire vias?

3. Etholae O: Aetoliae s: Etholeo du: Aetolias B: Etholos,  
 corr. Etholios, h ictu s 4. innumeri] magni q libricus A

5. sua G et pr.P: tua es Gryphianae. 6. carere w

7. mergere A: mergo XB et pr.B: iugo G: immerge CpwD:  
 iniunge Pontanus. 8. Palmatoque p

III. Ad Pontilianum X. 2. Ne mihi tu mittis A: Nec  
 mihi tu mittas spx: Ne tu mihi mittas b: Nec mihi tu mittis XBCG

IV. Ad Castricum X. 1. Esse, corr. Esses, B cum om. s  
 2. Opianus Obhφμνα: Appianus P

V. Ad Caesarem X. 1. Sideriam X populumque XAG  
 et pr.B populi cesarquo s 2. Respicias b 3. Redde  
 diem vel Redde age te vel Reddere io vel Reddere te Heinzius.  
 hostis XAG et pr.h: hospes pr.B 4. [om. b.] 5. proprius X

VI. \* Ad Famam T: Ad Caesarem X. [1. 2. om. T.]  
 1. Ecquid b: Et quid XABGh: Quicquid s: Ecquis q abortis s

Certus abest auctor, sed vox hoc nunciat omnis:

Credo tibi: verum dicere, Fama, soles.

5 Publica victrices testantur gaudia chartae,

Martia laurigera cuspidē pila virent.

Rursus, io, magnos clamat tibi Roma triumphos

Invitusque tua, Caesar, in urbe sonas.

Sed iam laetitiae quo sit fiducia maior,

10 Sarmaticae laurus nuncius ipse veni.

## VII.

Hiberna quamvis Arctos et rudis Peuce

Et ungularum pulsibus calens Hister

Fractusque cornu iam ter improbo Rhēnus

Teneat domantem regna perfidae gentis,

5 Te summe mundi rector et parens orbis:

Abesse nostris non tamen potes votis.

Illic et oculis et animis sumus, Caesar,

Adeoque mentes omnium tenes unus,

Ut ipsa magni turba nesciat Circi,

10 Utrumne currat Passerinus an Tigris.

VI, 8. Invictusque

VII, 2. Ister

10. Passarius

3. adest bβ actor C vos pr.B hec vo nantia T  
4. tibi] dñ G forma solet pr.B [Hinc novum Epigramma orditur  
T: „Ad Caesarem.“] 5. Puplica victrices testantur gauden  
carcae (corr. chareae) T 6. laurigerae XAGφ et pr.B pila]  
tela mαφ: sola C 8. Invitusque T: Invictusque reliqui: Iavisus-  
que Roius. orbe P tonas B

VII. Ad eundem X. 1. Hibernas b et pr.h quavis O:  
quantus φ Peucae X 2. carens hεxφβ et pr.c: cares s  
Hister XABPβhφ: Ister reliqui. 3. Fractusque XABG: Fra-  
cto et hεhlpeωφλξ corviam ter P improbus Pλξ 4. Tene-  
aut m donantem s 5. [Om. P.] summi XABCGObw retor s  
et parens h et margo Iunii: te parens reliqui cum Gruterianis.  
urbis margo Iuntinae Lemairii. 6. potes tamen X ptes  
corr.B 7. Illis p oculos pr.A et var. lect. B animos pr.B  
summus B 10. Passarius φcmφ Passer iousa uttigris  
A: Passerius aut Tigris XABCGlφ: Passer ious an Tigris p  
Tigris P

## VIII.

Nunc hilares, si quando mihi, nunc ludite, Musae:

Victor ab Odrysio redditur orbe deus.

Certa facis populi tu primus vota, December:

Iam licet ingenti dicere voce „Venit!“

Felix sorte tua! Poteras non cedere Iano,

5

Gaudia si nobis, quae dabit ille, dares.

Festa coronatus ludet convicia miles,

Inter laurigeros cum comes ibit equos.

Fas audire iocos levioraque carmina, Caesar,

Et tibi, si lusus ipse triumphus amat.

10

## IX.

Cum sexaginta numeret Cascellius annos,

Ingeniosus homo est: quando disertus erit?

## X.

Paedicatur Eros, fellat Pinus: Ole, quid ad te,

De cute quid faciant ille vel ille sua?

Ceutenis futuit Matho milibus: Ole, quid ad te?

Nou tu propterea, sed Matho pauper erit.

In lucem ceuat Sertorius. Ole, quid ad te?

5

Cum liceat tota stertere nocte tibi.

VIII, 2. Othrysio

IX, 1. Cascellius

X, 1. Linus:

VIII. Ad eundem X. 1. Nymphae *Oðhlynx* 2. Otri-  
 aie *Gð*: Drisle *XA*: Othrysio *pym* redditus *XA* ore *hw*  
 3. facies *A*: faves *G*: foves *Heinsius*: fides *Cðhlþw* et *pr. c* De-  
 cembriis *ðchþs* 5. caedere *O*: dicere *ðhlþw* vane *hw*: lave *s*  
 6. dabit *AGOlzX*: dabat *reliqui* cum *þ*. illa *m* 7. ludet]  
 vicit *o* 8. In te *μ* 9. audito *b* leviori carmina *i*: levieri  
 carmine *ðhswð*: de levleri carmine *p* 10. Sit tibi *þþma*: Ecce  
 tibi *o*: Et tibi *reliqui* cum *þm* (de *þ* fallitur, ut solet, Gallus.)

IX. De Cascellio X. 1. Cascellius *APB*: Cascellus *X*:  
 Cascellius *ðp*: Cascellius *Opma*: Casellius *Gh*: Caselius *λ*: Caesellius  
*w*: Cascellius *s*

X. Ad Olum X. 1. Paedicator *pr. A*: Predicator *P*: De-  
 dicatur *C* Eros *XA*: Heros *GP* et „membranae pleraque“ *Scri-*  
*verit*: Oros *Cðþþma*: Orus *ehzð*: Olus *O* fallat *b* Pinus *XAGIð*  
 et „notae melioris codices“ *Scriverit*: Linus *P*: Linus *reliqui*.  
 Helle *þ* ubique. 2. faciant *XACGlmqððl*: faciat *reliqui*.  
 6. [6. 7. om. x.] toto *A*

- Septingenta Tito debet Lupus: Ole, quid ad te?  
 Assem ne dederis crediderisve Lupo.  
 Illud dissimulas, ad te quod pertinet, Ole,  
 10 Quodque magis curae convenit esse tuae.  
 Pro togula debes: hoc ad te pertinet, Ole.  
 Quadrantem nemo iam tibi credit: et hoc.  
 Uxor moecha tibi est: hoc ad te pertinet, Ole.  
 Poscit iam dotem filia grandis: et hoc.  
 15 Dicere quindicies poteram, quod pertinet ad te:  
 Sed quid agas, ad me pertinet, Ole, nihil.

## XI.

Cogis me calamo manuque nostra  
 Emendare meos, Pudens, libellos.  
 O quam me nimium probas amasque,  
 Qui vis archetypas habere nugas!

## XII.

- Sic me fronte legat dominus, Faustine, serena  
 Excipiatque meos, qua solet aure, iocos,  
 Ut mea nec iuste quos odit, pagina laesit,  
 Et mihi de nullo fama rubore placet.  
 5 Quid prodest, cupiant cum quidam nostra videri,  
 Si qua Lycambeo sanguine tela madent?

## XII, 3. laedit,

7. *Linus: Olym* 9. quid pertinet *A* 10. debuit esse  
 tuas *m* [11. 12. *om. Ps.*] 11. togula *A* ad te qd pertinet  
*P* 12. credit *XACOpX*: ereditit *b*: credet *reliqui*. [12. 13.  
*om. Pro*, 13. 14. *C.*] 14. Possit iam dote *X* 15. quid de-  
 cies *AG*: quid decias *X* poterat *XA*: poteras *x* quod] quid  
*Cbepna*: qui *x*: hoc *l* 16. agas *om. b*

XI. Ad Pudentem *X*. 1. manu (manuque *P*) sinistra *Ps*:  
 am manuque dextra? 4. Qui vis] Quis *G* archetypas *A*: ar-  
 chetypas *AP*: architipus *s*: archetypus *x*

XII. \* Ad Faustinum *TX*. 1. Si e te *pr.G* severa *pr.h*  
 2. Exigat atque — oro *Heinsius*. qua] que *T* [3. 4. *sic ap-*  
 ponit *D*: Non mea vel iuste quos odit pagina laedit: Nam mihi de  
 aullo fama pudore placet.] 3. odi *Schmiederus*. inedit *Iunia-*  
*nae*. 4. Est *p*: Ut *l* [5—8. *om. T.*] 5. cupiant e  
 quidam cum *Ge* videri] libelli *l* 6. tela] tincta *pr.G*



Vipereumque vomant nostro sub nomine virus,  
 Qui Phoebi radios ferre diemque negant?  
 Ludimus innocui: scis hoc bene: iuro potentis  
 Per genium Famae Castaliumque gregem 10  
 Perque tuas aures, magni mihi numinis instar,  
 Lector, inhumana liber ab invidia.

## XIII.

Dum Tiburtinis albescere solibus audit  
 Antiqui dentis fusca Lycoris ebur,  
 Venit in Herculeos colles. Quid Tiburis alti  
 Aura valet! Parvo tempore nigra redit.

## XIV.

Accidit infandum nostrae scelus, Aule, puellae:  
 Amisit lusus deliciasque suas;  
 Non quales teneri ploravit amica Catulli  
 Lesbia, nequitiis passeris orba sui,  
 Vel Stellae cantata meo quas flevit Ianthi, 5  
 Cuius in Elysio nigra columba volat.  
 Lux mea non capitur nugis neque moribus istis,  
 Nec dominae pectus talia damna movent:

7. Vipereumque  $\delta\varphi$  vomant  $\text{C}\delta\chi\lambda\epsilon\upsilon\omega\varphi$ : vomat  $\varphi$  (Vipereumque mat P) nostros X 8. negat  $\text{XAC}\delta\eta\omega\varphi$  et corr. G: nequit pr. G [In A sequuntur Epigr. X, 11. 12.] 9. innocui: scis hoc bene  $\text{TP}\beta\text{I}$ . „optimus liber“ Scriuerii et bodleianus: innocuis hoc bene (pene G)  $\text{XAG}$ : innocuis verbis hoc bene C: innocuus (innocui  $\delta$ ) verbis hoc iuro  $\text{DI}$ : innocuis verbis, hoc iuro (iure p: viro  $\mu$ ) reliqui. iuro] viro  $\text{TX}$  10. Castalidumque  $\text{OPa}$ : Castalidumque  $\mu$ : Castalinumque reliqui cum  $\text{IX}\beta\text{I}$  gregem] cetum margo *Iustiniae Lemairii*. 11. nummis T 12. in humana  $\text{P}\varphi$  liber] om. T: victor I

XIII. De Lycoris X. 1. Cum  $\text{Glx}$  solibus  $\text{m}\varphi\beta$ , „codex quem optimum contulit“ Gronovius (h. e. Arondellianus) et margo o: collibus reliqui. 2. liquoris G 3. in] ad I quid] qui X Tyboris P alta  $\delta$ : almi *Heinsius*. 4. Aula sw: Auro P valeat  $\delta$

XIV. Ad Aulam X. 1. puella X 4. suis  $\text{XAG}$  5. Stella  $\text{XAG}$  meo] modo  $\text{blp}\beta$  et pr. h quas  $\varphi$ : quam reliqui. flebit P Hiantis  $\text{Ph}\eta\mu\alpha$ : Hyanthis O: inantis G 6. Elysio P 7. ueque moribus  $\text{P}\text{XCG}\eta\omega\varphi$  et *Gruteri tertius*: neque emoribus A: neo moribus  $\text{Ochpaw}\omega\beta$ : uec amoribus  $\mu\alpha$ : neque sordibus *Heinsius*. 8. damna  $\mu$

- 10 Bis senos puerum numerantem perdidit annos,  
Mentula cui nondum sesquipedalis erat.

## XV.

- Quis puer hic nitidis absistit Ianthidos undis  
Et fugitat dominam Naida? numquid Hylas?  
O bene, quod silva colitur Tirynthius ista  
Et quod amatrices tam prope servat aquas!  
5 Securus licet hos fontes, Argynne, ministres:  
Nil facient Nymphae: ne velit ipse, cave.

## XVI.

- Aera domi non sunt, superest hoc, Regule, solum,  
Ut tua vendamus munera: numquid emis?

## XVII.

- Ruris bibliotheca delicati,  
Vicinam videt unde lector urbem,  
Inter carmina sanctiora si quis  
Lascivae fuerit locus Thaliae,  
5 Hos nido licet inseras vel imo,  
Septem quos tibi misimus libellos

XIV, 9. Bis denos XV, 2. Et fugit ad dominam  
Naida? 5. Argine XVII, 6. mittimus

9. Bissenos *la et Heinsius*: Bis denos *reliqui*. 10. cui]  
cur q nandum s sexquipedalis *Obhu*

XV. Ad Arginnum X. 1. adsistit *mX*: assistit *Pbchleus*:  
sistit q Iantidos b et *pr.h*: Hiantidos *quna*: Hiantidos O et  
*corr.h*: antidos *XA*: ab antidos *CG* 2. Et fugitat dominam  
B et *Gronovius*: Et fugit dominam (dominamna G) *XACGPbeluop*:  
Et fugit ad dominam *Ohazma* Naida *XGbhazquna*: Nayada P  
3. Tyrintius XP 4. amatrices b iam prope *PbpB*: tam  
bene l 5. Securos O licet hos] bethos b Argynne *XG*:  
Argine *APbhazq*: Argine *reliqui*. 6. facient *Pzq* et, teste *Gru-*  
*tero*, m: faciunt *reliqui*, n C velis s cave om. *XAG*: deus C

XVI. Ad Regulam X. 1. solum] tantum *Opna* (de q *sal-*  
*titur Lemairius*.): solum *reliqui* cum *Xpm*. 2. emes *pB* et *pr.l*

XVII. De bibliotheca Martialis amici sui X. 1. Rudis  
*XACbhwb* et margo G: Andis p: Iuris, *corr.* Iure, c: Iudas et l:  
(I)uli q bibliothecae *ACp*: bibliotheca w: biliotheca O: biblyo-  
theca P: bybliothea q: bibliotheca b 5. Nos b nido] modo  
*PbhpwB* inferas G: miseras b: om. P ymo b: uno *Ghw* et *Be-*  
*verlandi At*. 6. misimos O: mittimus *sw*

Auctoris calamo sui notatos:  
 Haec illis pretium facit litura:  
 At tu munere delicata parvo,  
 Quae cantaberis orbe nota toto,  
 Pignus pectoris hoc mei tuere,  
 Iuli bibliotheca Martialis.

10

## XVIII.

Cum tibi sit facies, de qua nec femina possit  
 Dicere, cum corpus nulla litura notet,  
 Cur te tam rarus cupiat repetatque fututor,  
 Miraris? Vitium est non leve, Galla, tibi.  
 Accessi quotiens ad opus mixtisque movemur  
 Inguinibus, cunnus non tacet, ipsa taces.  
 Di facerent, ut tu loquereris et ille taceret:  
 Offendor cunni garrulitate tui.  
 Pedere te vellem: namque hoc nec inutile dicit  
 Symmachus et risum res movet ista semel.  
 Quis ridere potest fatui poppysmata cunni?  
 Cum sonat hic, cui non mentula mensque cadit?  
 Dic aliquid saltem clamosoque obstrepe cunno,  
 Et si adeo muta es, disce vel inde loqui.

5

10

9. dedicata XVIII, 5. mistisque 7. et ipse  
 9. mallem: 10. simul.

7. sui calamo s 8. Hoc Obchltmpzß faciat p: fecit w  
 litura A 9. Et s munera X dedicata Pzßpla  
 10. cantaveris XACbhlwzß et pr.c: cantavimus s toto] tuo s  
 11. Pinguis h tueri z 12. Tulli µ et margo h bi-  
 bliotheca w

XVIII. \* Ad Gallam TX. 2. Hiscere Heinsius. 3. Cum  
 Gryphianae: Cur reliquit cum P. repetetque X: repatetque O: re-  
 petatque salitor T 5. Accesse T: Aceissi A mistisque Oµµµz:  
 mixtisque XA moventur X: movetur Tq 6. Inguibus cunnus  
 µ et pr.s: Inguibus et monstrum T 7. Dii OPßwß: Diffacerent  
 T ille TXAGPzßX: ipse reliquit. 8. moustri T 9. Pe-  
 tere G vellem] mallem OPpµµµa neque hoc T te inutile s  
 dixit ei: ducit Heinsius. 10. Simachus O: Summachus G res  
 habet e: res om. pr.P semel TXACbhlwzß et margo P: simul  
 reliquit: suum Heinsius. 11. poppysmata µ: popismata OPßh:  
 pompismata T nri, h. e. nostri, T („voluisse puto monstri“ Bo-  
 issenadiu.). 12. hic tui X: hi cui T cadat Heinsius.  
 13. clamoso obstrepere cunno C: clamosoque obstrepe mon-  
 stro T obstrepe A [14. om. C.]

## XIX.

- Fragmentum quod vile putas et inutile lignum,  
 Haec fuit ignoti prima carina maris,  
 Quam nec Cyaneae quondam potuere ruinae  
 Frangere nec Scythici tristior ira freti.  
 5 Saecula vicerunt: sed quamvis cesserit annis,  
 Sanctior est salva parva tabella rate.

## XX.

- Nihil est miserius neque gulosius Santra.  
 Rectam vocatus cum cucurrit ad cenam,  
 Quam tot diebus noctibusque captavit,  
 Ter poscit apri glandulas, quater lumbum,  
 5 Et utramque coxam leporis et duos armos,  
 Nec erubescit peierare de turdo  
 Et ostreorum rapere lividos cirros.  
 Dulcis placenta sordidam linit mappam.  
 Illic et uvae collocantur ollares,  
 10 Et Punicorum pauca grana malorum,  
 Et excavatae pellis indecens vulvae,  
 Et lippa ficus debilisque boletus.

XX, 1. nec gulosius Sanctra. 8. Buccis placentae  
 (Dulci placenta margo.)

XIX. \* De navi Argo T: Ad lectorem X. 1. Fragmento  
 \* et om. T 2. Hoc *schimpaw* ignotum X 3. Quam  
 nec] Quae l ne G Cydneae O: Cyneae C: Ceneae X et corr. A:  
 Ceneae pr. A 4. Scythici T: Scithyci A unda *Opma*: ira libri  
 cum Xpm. 5. sed] et T annis] navis P

XX. De Santra gyloso X. 1. Nil Pl neque XACGPz:  
 nec reliqui. gylosius XA Santra XGOschlzqz: Antra Anu et  
 corr. C: Centra pr. C: Sauctra reliqui. 2. Recta Oz cum cu-  
 currit (P)ezq: cum cunit X: cum currit ACGOPhllms: cum curris  
 w: cum recurrit *mu* 3. noctibusque b 4. glandulas pr. A:  
 glandula *μ*: glandulas b 5. Et utram quam X cossam b  
 6. de turbo X 7. libidos Ab 8. Dulcis placenta  
 XAGX: Dulcis (C corr. Dulces) placentas Cs: Dulci placenta Ocuz  
 qmu: Buccis placenta hlp: Buccis placentem b: Buccis placentae  
 Agl.: Buccis plangentem P et „optimus liber“ Seriverii. lavit z:  
 lingit Gryphianae. pappam X 9. oliarcs Pb 10. Nec  
 Heinsius. 11. excavete X pelvia B et Heinsius. lucideus l  
 vulvae XA

Sed mappa cum iam mille rumpitur furtis,  
 Rosos tepenti spondylos sinu condit  
 Et devorato capite turturem truncum. 15  
 Colligere longa turpe nec putat dextra  
 Analecta quidquid et canes reliquerunt.  
 Nec esculenta sufficit gulae praeda,  
 Mixto lagonam replet ad pedes vino.  
 Haec per ducentas cum domo intulit scalas 20  
 Seque obserata clusit anxius cella  
 Gulosus ille, postero die vendit.

## XXI.

Haec est illa dies, magni quae conscia partus  
 Lucanum populis et tibi, Polla, dedit.  
 Heu! Nero crudelis nullaue inuisior umbra,  
 Debuit hoc saltem non licuisse tibi.

## XXII.

Watis Apollinei magno memorabilis ortu

19. Misto lagenam      20. domum tulit      XXI, 1.  
 quae magni

13. furtis] cenis Gl.: hirus P      14. Rasos Heinsius. tepen-  
 tis poudylos AG: tepenti poudylos C: tepentis fondulos P: sponsilos  
 bps et pr.h: sphondylos a: sphontilos μa      15. Et  
 devorato Pzφ (devoratos P): Iudevorato ACGbchl: Inde vorate X:  
 Inde verato Ona: In deverate μna: Inde et verate vel Condit verato  
 vel Hinc devorato Heinsius: Iudit vorato Rolus. turturum XObmqμa

16. nec] non s      pudet ACbhnzqμna: putat reliqui cum P.

17. et quicquid Oμa reliquerant C: liquerant h      [18—22.  
 et XXI—XXVII, 8. om. s.]      18. aesculentes sufficit gylae

(gulae XG) prederit (praeda erit AG) XAG: esculente sufficit gulae  
 praedari (praeda O) CO: esculentus sufficit gulae praedari bhipwß

et pr.e: esculentis sufficit gulae praeda X      19. [om. P.] la-  
 gonam XA: lagenam μa: lagonam reliqui. replet] tepet bñ mero

Cbchlwß.: om. O      20. Hoc hß: Hic b      domo intulit Heinsius:  
 domo tulit AG: in dome tulit XC: domum tulit reliqui.      21.

obserata XACI: observata e: esserata b      clusit XGOclmzqμna  
 et corr.A: elusit C: elansit pr.A: duxit bñ: ducit w      ausius G:

euxyus X      caella μna      22. Gugulesus b      altero die s

XXI. Ad Lucanum X.      1. magni quae Pzφ: quae magni  
 reliqui.      2. populus X      3. Ah xφ      vere O      eludelis A

nulla est Cbhpwzqß et pr.o: nulla O

XXII. De eodem O: in XACGbchlzq cum XXI. cohaeret.

1. Apollinei φ: Applineo w      ortus XA et pr.G

Lux redit: Aonidum turba, favete sacris.  
Haec meruit, cum te terris, Lucane, dedisset,  
Mixtus Castaliae Baetis ut esset aquae.

## XXIII.

Phoebe, veni, sed quantus eras, cum bella tonanti  
Ipse dares Latiae plectra secunda lyrae.  
Quid tanta pro luce precer? Tu, Polla, maritum  
Saepe colas et se sentiat ille coli.

## XXIV.

Cum Iuvenale meo quae me committere temptas,  
Quid non audebis, perfida lingua, loqui?  
Te fingente nefas Pyladen odisset Orestes,  
Thesea Pirithoi destituisset amor;  
5 Tu Siculos fratres et maius nomen Atridas  
Et Ladae poteras dissociare genus.  
Hoc tibi pro meritis et talibus imprecor ausis,  
Ut facias illud, quod, puto, lingua, facis.

XXIII, 4. ipse      XXIV, 1. tentas,

2. credit *A* attoutum *p* turva *A*: turba *G* et „membranae  
Colonienses“ Iani Gulielmi Quaest. in Plauti Pseudol. cap. VI. fa-  
vente *w* saccis *P* 3. Nec meruit *bhw* Lucana *X* dedisses  
*bhw* 4. Mixtis *O* Castelle *X* et pr. *AG* Batus *X*: Baccus  
*B*: Lethes *bw* et pr. *A*: Lethis corr. *h* ut isset *Rutgersius*: ut iret  
*Heinsius*. aqua *z*

XXIII. Ad Phoebum *X*. [In *P* cum XXII. confusum.] 1.  
venus sed pr. *G*: venus et *XA* quantas *O* tonanti *XAGOmz*:  
tonantis *Cochlps*: canenti *Ppuxa* 2. dares lares *P* 3.  
preter *q*: precor *P* 4. ille *XACGPzqX*: illa *i*: ipse reliqui.

XXIV. \* De lingua hominum mula (*sic*) *T*: De iuvenali lingua  
hominum *X*. 1. meo] modo *bhw* qui me *w*: quae tu *b*: quid  
tu *T* temptas *TXAP*: tentas reliqui. 2. Quod *A* perfide  
*T* lingua doli *Heinsius* in *Ovid. Fasti. I*, 74. [3—8. om. *z*.]  
3. Pyladem *G*: Philaden *Ab*: Phyladen *X* Horestes *Ob*:  
Orestas *X* Pylades odisset Oresten *q* 4. Thesia *X* Phiri-  
thoi *A*: Pirithoi *P*: Phyrithoi *TX*: Perithoi *Obhw* 5. Tu] Et  
*T* malus *A* 6. poteris *XA* 7. Haec *q* implecor *T*  
8. facias *b* facit *Iunianae*: facis reliqui cum *q*.

## XXV.

**D**ulcia cum tantum scribas epigrammata semper.

Et cerussata candidiora cute,

Nullaque mica salis nec amari fellis in illis

Gutta sit, o demens, vis tamen illa legi!

Nec cibus ipse iuvat morsu fraudatus aceti, 5

Nec grata est facies, cui gelasius abest.

Infanti melimela dato fatuasque mariscas:

Nam mihi, quae novit pungere, Chia sapit.

## XXVI.

**A**pollinarem conveni meum, Scazon,

Et si vacabit, ne molestus accedas,

Hoc quaecunque, cuius aliqua pars ipse est,

Dabis: hoc facetiae carmen imbuant aures.

Si te receptum fronte videris tota, 5

Noto rogabis ut favore sustentet.

Quanto mearum, scis, amore nugarum

Flagret: nec ipse plus amare te possum.

Contra malignos esse si voles tutus,

Apollinarem conveni meum, Scazon. 10

## XXVI, 4. facetum 9. si cupis

XXV. \* Ad eum qui epigrammata sine turpibus scribit *T*: Ad eum qui epigrammata sine turpia scripserat *X*. [1. 2. om. *x*.]  
2. cerusata *XA* candidiore *XA* cutae *O*: nive *P* 3. amare *T* 4. Gutta soda mens *X*: Guttas o demens *A* ista *isp* lege *T* 5. fraudatus morsu *pr.P* 6. es *XA* 7. data *pr.T*: meli melada (om. dato) *P* 8. pungere *G*

XXVI. Ad Scazonem *X*.

1. (A)pollinarem  $\phi$  mecum *bu*  
2. nemo molestus *XAGI*: nec molestus *p* et *Gryphianae*: non molestus *X* accedes *Gryphianae*: accedat *I* 3. Haec *XAGI*  
Neo *I* quaecunque *p*: quaecunque  $\phi$  ipsa est *XAGI*  
est *h*: ipse es *e* 4. Dabit *pr.G* hoc] haec *XAGI* facetiae  
*Gronovius*: facetum *libri*: vacivae *Heinsius Adversarii* p. 519.  
imbibant *m* et *Heinsius* l. c.: imbuant *I* 5. receptum *z* 6.  
rogavis *AG* [ut] ant  $\phi$  7. sis  $\mu$  8. Flagret *XA*: Fla-  
graret *P* nec ipso plus amare *cuB*: non ipse plus amare  $\phi$ : nec  
ipse templum amare *XAG* 9. si voles *GObolimpuzB*: si potes  
*XAG*: si cupis *reliqui*: si petes *Heinsius*. tutus *X* 10. Ap-  
pollinarem *P* $\phi$  mecum *bu*





„Scire libet verum? res est haec ardua.“ Sed tu  
Quod tibi vis dici, dicere, Fusce, potes.

10

## XXIX.

Thestyle, Victoris tormentum dulce Voconi,  
Quo nemo est tota notior urbe puer,  
Sic etiam positus formosus amere capillis  
Et placeat vati nulla puella tuo;  
Paulisper domini doctos seponere libellos,  
Carmina Victori dum lego parva tuo.  
Et Maecenati Maro cum cantaret Alexin,  
Nota tamen Marsi fusca Melaenis erat.

5

## XXX.

Das Parthis, das Germanis, das, Caelia, Dacis,  
Nec Cilicum spernis Cappadocumque toros;  
Et tibi de Pharia Memphiticus urbe fututor  
Navigat, a rubris et niger Indus aquis;  
Nec recutitorum fugis inguina Indaeorum,  
Nec te Sarmatico transit Alanus equo.

5

XXIX, 1. Testile 2. toto — orbe 6. pauca

Exiges et A: Exeipe sed *mu*a: Exigis (Exigit b) et cum reliquis X: examina seneca margo m (?) trita margo A quod P legit Cp locis pr. A 9. licet *mu*a: debet *bu*: decet em: libet reliqui cum Xp et palatino altero. set A 10. Quid i discere Cb potest XA

XXIX. Ad Thestilum X. 1. Thestyle A, vide Weichert Reliq. Portt. Latt. p. 261.: Thestile XOP: Testhilo x: Testile reliqui. victori Cbhm (teste Grutero) ps et pr.o: victoris „membranae“ Seruierii ad Spectaculor. XXXI, p. 25.: victuri XAGm (teste Modio) wqpx: Victoria cum reliquis l. Votoni G: uotoni s 2. tata — urbe Heinisius: toto — urbe Bp: toto — orbe reliqui. 3. positi XAG formosus A amare XACG 4. placeat s tua G 5. epono A: epomo X: expone pr.G 6. lectori exp dum lectos dum lega (sic) q parvi x: pauca Opua 7. Alexia XAbhuq: Alexim reliqui. 8. [Om. P, ad marg.: „Decet unus versus.“] Marci *mu* Melonos b: Melerros pr.h

XXX. \* Ad Caeliam T: In Caellam X. 1. Das Parthis O: Das Cattia *mu*a: Das Parthis reliqui cum Gruterianis. Gelia l: Gellia A 2. Cappadocumque T: Capadocumque P toris pr. A 3. Paria T: Phario — orbe Heinisius. salitor T 4. e rubris wq: et rubris sz et aiger] or aiger s 5. recutitorem pr.T: recutitorum, sed punctis suppositis, P 6. Sarmaticon A

19 \*

Qua ratione facis, cum sis Romana puella,  
Quod Romana tibi mentula nulla placet?

## XXXI.

Baucae chortis aves et ova matrum  
Et flavas medio vapore Chias,  
Et fetum querulae rudem capellae,  
Nec iam frigoribus pares olivas,  
5 Et canum gelidis olus pruinis  
De nostro tibi missa rure credis?  
O quam, Regule, diligenter erras!  
Nil nostri, nisi me, ferunt agelli.  
Quidquid vilicus UMBER aut colonus,  
10 Aut Tusci tibi Tusculive mittunt,  
Aut rus marmore tertio notatum,  
Id tota mihi nascitur Subura.

## XXXII.

Attice, facundae renovas qui nomina gentis  
Nec sinis ingentem conticuisse domum,  
Te pia Cecropiae comitatur turba Minervae,  
Te secreta quies, te sophos omnis amat.

XXX, 1. cortis      6. rure missa      10. 11. transpositi.

7. seic ei      8. Quod virgula transfigit P.      nada pr.G

XXXI. \* Ad Regulam TX.      1. chortis XACp: cohoeortis  
P: cohortis bc: coitis su: cortis reliqui.      2. Effluas X: Efflas A et  
pr.G: Effluxas eorr.G: Et furvas X: Et flaccas Heinzius. medico  
idem. vatore. XA et pr.G.      3. faectum T: puelle h      4.  
[om. T.] paras XA et pr.G. olivae xq      5. bolus XAp  
prunis X      6. De monstro T: missa rure T: rure missa (ruffe  
x et, omissio tibi, q) reliqui.      8. fuerunt A [9-12. om. T.]  
9. Calenus Heinzius *Adversarius* p. 485.      10. [om. X: versus  
10. 11. inperitunt demnoq et Gruteri tertius.]      10. Thusculina q  
11. [om. G.] rursus x natatum XC      12. In tota P<sup>2</sup>B:  
Id totum e: Id sola Roius. tibi X et pr.G      Sabura XAPu: Su-  
burra reliqui.

XXXII. Ad Atticum X.      1. facunda X      renovat XA et  
pr.G: revoens O      nomine C      2. demum pr.G      3. Minervam P  
4. Et secreta C: Te sacrata bhsB: Ta sacra i      te  
phosus X: te cheros B: ta chorus CObehimpw

At iuvenes alios fracta colit aure magister  
 Et rapit immeritas sordidus unctor opes.  
 Non pila, non follis, non te paganica thermis  
 Praeparat, aut nudi stipitis ictus hebes,  
 Vara neq̄ in lento ceromate brachia tendis,  
 Non harpasta vagus pulverulenta rapis,  
 Sed curris niveas tantum prope Virginis undas,  
 Aut ubi Sidonio taurus amore calet.  
 Per varias artes, omnis quibus area servit,  
 Ludere, cum liceat currere, pigritia est.

## XXXIII.

Sordidior coeno cum sit toga, calcens autem  
 Candidior prima sit tibi, Cinna, nive:  
 Deiecto quid, inepte, pedes perfundis amictu?  
 Collige, Cinna, togam; calcens ecce perit.

## XXXIV.

Quo possit fieri modo, Severe,  
 Ut vir pessimus omnium Charinus  
 Unam rem bene fecerit, requiris?  
 Dicam, sed cito. Quid Nerone peius?

## XXXII, 9. iniecto ceromate

5. Ad G et corr. A: Ah Chelnuq: A X et pr. A 6. rapto  
 dhs apes X 7. pira pr. G tephaganica P 8. niti pr. x  
 stipis s hictus XA hebes] adest bimw et corr. e: idem pr. e:  
 abest var. lect. m 9. Rara p: Varra B: Vara reliqui cum X.  
 in lente FlzplB: inleeto vel in lecto XAOcpw et pr. G: illeto  
 Ch et corr. G: iniecto reliqui: ingeste Heinsius. malim inducte.  
 cerenie brachia P 10. arpasta XOPk: arapasta bsw lapis Ppx  
 11. unda b 12. Sinenie bs: Sydonie P 13. emnes  
 bhsq̄ fervit Schmiederus: fervot Rutgersius et Heinsius. 14.  
 est em. l

XXXIII. \* Ad Cinnam TX. 1. caena T 2. tibi em. T

3. Deiecto TOpma: Delecto XACGh: Neglecto reliqui cum  
 Bp et bodleiano. amictus pr. G 4. ecce] ante pr. G et in  
 rasura A

XXXIV. Ad Severum X. 1. Quid A: Quid pr. G pes-  
 set x feri G 2. Ut em. C [3. 4. transponit s.] 3. Quam  
 rem s benefecerit O: bene feceris h: bene gesserit B 4.  
 seito B

- 5 Quid thermis melius Neronianis?  
 Non deest protinus, ecce, de malignis,  
 Qui sic rancidulo loquatur ore:  
 „Ut quid tu domini deique nostri  
 Praefers muneribus Neronianas?“  
 10 Thermas praefero balneis cinaedi.

## XXXV.

- Inguina succinctus nigra tibi servus aluta  
 Stat, quotiens calidis tota foveris aquis.  
 Sed meus, ut de me taceam, Laecania, servus  
 Iudaeum nuda sub cute pondus habet.  
 5 Sed nudi tecum iuvenesque senesque lavantur.  
 An sola est servi mentula vera tui?  
 Ecquid femineos sequeris, matrona, recessus,  
 Secretusque tua, cunne, lavaris aqua?

## XXXVI.

- Cum pluvias madidamque Iovem perferre negaret  
 Et radis hibernis villa nataret aqua,

XXXV, 3. Lecania 4. nulla 5. Et nudi

5. Neronianus b 6. Non est X ecce da malignis P: ecce da malignis g 7. rancidulo s: grandidulo P 8. Ut quid tu domini XObchswzqum: Ut quid te domini C: Ut tu qui domini I: Quid tu domini AG: Quid tunc domini Viennensis Gruteri: Quid te tot domini p g: Quid? tu tot domini Gruterus: Ecquid tu domini Seriverius editione priore. 9. Praefers b Neroniana pm: Neronianis Ppws 10. praefero A balneas b cinaede XA: cinaede GX

XXXV. \* Ad Letanum T: Ad Lecaniam X. 1. tibi nigra bswq aerva saluta pr.G 2. aquas X 3. ut de] vade pr.P tactam X Laecania TXA: Leconia ap: Lacania bwo: Lecania s: Lecania reliqui. servos pr.P 4. Iudaeum nuda T: nullus Gulielmus: nulla reliqui: Iudaeum nullus sub cute pondus habens Graevius in Burm. Syllog. Epist. IV, p. 690. Idem p. 691. Heinii nuda qui cute praefert. succota XA habet om. P: habens Heiniius. 6. Sed tecum nudi h: Sed mihi tecum b: Et nudi tecum p lavantur P: lavantur Opus 6. mentula servi vera X verpa Rutgersius, Gulielmus, Heiniius. tibi I [7. 8. om. T.] 7. Et qui XA: Et quid b p 8. cunne ne q

XXXVI. \* Ad Stillam T: Ad Stellam X. 1. pluviam q negaret pr.A 2. nulla g nataret b

Plurima, quae posset subitos effundere nubes,  
 Muneribus venit tegula missa tuis,  
 Horridus, ecce, sonat Boreae stridore December:  
 Stella, tegis villam, non tegis agricolam.

## XXXVII.

Nosti mortiferum quaestoris, Castrice, signum?  
 Est operae pretium discere theta novum.  
 Exprimeret quotiens rorantem frigore nasum,  
 Letalem iuguli iusserat esse notam.  
 Tarpis ab invisio pendebat stiria naso,  
 Cum flaret madida fauce December atrox.  
 Collegae tenuere manus. Quid plura requiris?  
 Emungi misero, Castrice, non licuit.

## XXXVIII.

Tantus es et talis nostri, Polypheme, Severi,  
 Ut te mirari possit et ipse Cyclops.  
 Sed nec Scylla minor. Quod si fera monstra duorum  
 lunkeris, alterius fiet uterque timor.

## XXXIX.

Discursus varios vagumque mane  
 Et fastus et ave potentiorum

3. possit *T* subito *X* defendere *Gutelmus*: defundere *Heinsius*: diffundere *Notius*: eludere *Scriuerli* editio prior, ipso invito.  
 4. regula *s* 5. Boreae] oreve *T* 6. Stella tegris *X*

XXXVII. \* Ad Castricum *TX*. 1. Nostri *T* caestoris *s*  
 dignum *T* 2. dicere *q* zbeta *X*: theca *Cbw* et *pr.A*:  
 ethaeca *T*: tona *s* novo *XAC* et *pr.G* 3. Exprimeret *X*:  
 Exprimerem *pr.G*: Exprimeret *T* rogantem *s*: rigantem *bohlw*  
 5. vendebant *P* styria *TX*: seiria *bw* 6. fleret *Pa*  
 media *T*: gelida *Heinsius*. 7. Colligae *Typ* et *pr.P* ma-  
 nus] nasus *T* 8. Conungi *w*

XXXVIII. Ad Polyphemum *X*. 1. nostris *XA* et *pr.G*  
 Severi] diebus *O*: om. *P* 2. Ut me *x* posset corr.: 3.  
 Sylla *Oh*: Silla *pr.A* minus *µna*: minor reliqui cum *Xpm*.  
 4. lunkeris *A* timor] minor *Xchlpßß*

XXXIX. De Caelio *X*: De Celero *zp* 1. Discursus *G*  
 mane] martem *XACG*: inane *P* 2. fastus *XA*

Cum perferre patique iam negaret,  
Coepit fingere Caelius podagram.

- 5 Quam dum vult nimis approbare veram  
Et sanas linit obligatque plantas  
Inceditque gradu laborioso,  
— Quantum cura potest et ars doloris! —  
Desit fingere Caelius podagram.

## XL.

- Hic iacet ille senex, Augusta notus in aula,  
Pectore non humili passus utrumque deum;  
Natorum pietas sanctis quem coniugis umbris  
Miscuit: Elysium possidet ambo nemus.  
5 Occidit illa prior viridi fraudata iuventa:  
Hic prope ter senas vixit Olympiades.  
Sed festinatis raptum tibi credidit annis,  
Aspexit lacrimas quisquis, Etrusce, tuas.

## XLI.

- Cosmicos esse tibi, Semproni Tucca, videris:  
Cosmica, Semproni, tam mala, quam bona sunt.

## XL, 6. Olympiadas

3. perferre *O* 4. Celerius *pr.δ*: Celerus *zφ* 5. volt  
*pr.Α* vult dum *P* 6. sanat *XACG* ligat *i* 9. Desit  
*Πηλεζα*: Desit *reliqui*. Ceterus *zφ*

XL. \* Ad Etruscum *TX*. 1. senex *φ* 2. non] in *δ*  
utrumque *P*: virumque *A*: utroque *δϕϕ* 3. sanctisque *T*:  
sanctis quam *XAC* 4. myseuit *X*: coniunxit *pr.G* Elysium  
*φ* ambo libri cum *X* et *Gruterianis*: umbra *Gryphianae*. 5.  
franda *T* 6. propter senas *T*: prope. terdenas *AGObhmwX*:  
prope et terdenas *φ* vixit *TXϕϕ* et margo *Gryphii*: vivit *AG*:  
vidit *reliqui*. Olympiades *T*: Olympiadas *reliqui*. 7. Sed fe-  
stinatis raptum tibi *TObeϕ*: Sed festinatis raptum sibi *z* et *corr.m*:  
Sed festis natum raptum te *XAG*: Sed festinatis raptum te *reliqui*.  
cecidit *z*

XLI. Ad Tuccam *X*. 1. Cosmicus *G* et *corr.P* Trucca  
*w*: Trunca *δ*

## XLII.

Muneribus cupiat si quis contendere tecum,  
 Audeat hic etiam, Castrice; carminibus.  
 Nos tenues in utroque sumus vinctique parati:  
 Inde sopor nobis et placet alta quies.  
 Tam mala cur igitur dederim tibi carmina, quaeris? 5  
 Alcinoο nullum poma dedisse putas?

## XLIII.

Primum est, ut praestes, si quid te, Cinna, rogabo:  
 Illud deinde sequens, ut cito, Cinna, neges.  
 Diligo praestantem; non odi, Cinna, negantem:  
 Sed tu nec praestas, nec cito, Cinna, negas.

## XLIV.

Maximus ille tuus, Ovidi, Caesonius hic est,  
 Cuius adhuc vultum vivida cera tenet.  
 Hunc Nero damnavit: sed tu damnare Neronem  
 Ausus es et profugi, non tua, fata sequi.  
 Aequora per Scyllae magnus comes exulis isti, 5  
 Qui modo nolueras consulis ire comes.  
 Si victura meis mandantur nomina chartis  
 Et fas est cineri me superesse meo:  
 Audiet hoc praesens venturaque turba, fuisse  
 Illi te, Senecae quod fuit ille suo. 10

XLII. \* Ad Castricam T: in XC cum XLI. conflatum est.

1. si quis om. b 2. Audebit etiam P 3. in utrosque s:  
 intraque T vicinique b: minimumque u 5. dederis P 6.  
 Alcinoe T putes bhpwq

XLIII. Ad Cinnam X. [Affect D.]

1. Primo est XAG  
 ut] ant s te] tibi x Cynna D rogato P 2. aut cito s:  
 si cito X 3. rogantem C

XLIV. Ad Ovidium X.

1. Caesonius μ 2. [om. φ.]  
 multum O invida Pbhpsw cena b 3. Hunc vero Op  
 4. Ausus et non profugi Pq facta q 5. Sylle h manus P:  
 magni Heinsius. isti] isco b 6. Quo pr.G et in rasura A  
 volueras Os et pr.h: velveras b exulis pr.G 7. Sio XA et  
 pr.G 8. es μ mea x 9. Audiat φ haec Opma: hoc  
 reliqui cum Xpm. 10. Ille A

## XLV.

- Facundi Senecae potens amicus,  
 Caro proximus aut prior Sereno,  
 Hic est Maximus ille, quem frequenti  
 Felix littera pagina salutat.
- 5 Hunc tu per Siculas secutus undas,  
 O nullis, Ovidi, tacende linguis,  
 Sprexisti domini furentis iras.  
 Miretur Pyladen suum vetustas,  
 Haesit qui comes exuli parentis.
- 10 Quis discrimina comparet duorum?  
 Haesisti comes exuli Nerouis.

## XLVI.

- Commendare tuum dnm vis mihi carmine munus  
 Maeonioque cupis doctius ore loqui,  
 Excracias multis pariter me teque diebus,  
 Et tua de nostro, Prisce, Thalia tacet.
- 5 Divitibus poteris Musas elegosque sonantes  
 Mittere: pauperibus munera plena dato.

## XLVII.

Doctorum Licini celeberrime Sura virorum,  
 Cuius prisca graves lingua reduxit avos,

XLV, 8. Pyladem

XLVI, 4. placet.

6. pexa

XLV. Ad eundem X. 1. poteus] proximus b 2.  
 [Om. P.] Claro hlpß 4. pagiune xq: pagi t 5. Hunc  
 tu puer pax: Huuc puer t 6. O nullus O: Nullis A: Omissis  
 baw: O nulli vis tacende cum spatio vacuo inter vis et tacende P  
 Ovidii s: hominum xq dicente baw 7. furens s 8. Py-  
 laden G: Phyladeu A: Piladeu P: Philadeu X: Paladem w: Pyla-  
 dem reliqui. 9. quae P exulis PX et pr.G parenti Chhw  
 10. Qui h computet t: compararet C duorum] ducis b  
 11. [om. Pz.] Neroni bhw

XLVI. Ad Priscum X. 4. Et vade P Pisce Pz placet  
 Pz: tacet reliqui cum X et vetustis libris Turnebi Adversariis XXIF.  
 28. 5. eligosque X 6. plana X: p eua (sic) O: pexa Pzpla:  
 plena reliqui cum B et palatino altero: Prisce Beverlandus.

XLVII. Ad Licinium X. 1. Lucini s celiberrime O  
 Sura P: sume x: summo reliqui. 2. gravis P reducit w



Redderis, heu, quanto fatorum munere! nobis,  
 Gustata Lethes paene remissus aqua.  
 Perdiderant iam vota metum securaque flebat. 5  
 Tristitia et lacrimis iamque peractus eras.  
 Non tulit invidiam taciti regnator Averni  
 Et raptas fatis reddidit ipse colus.  
 Seis igitur, quantas hominum mors falsa querelas  
 Moverit, et frueris posteritate tua. 10  
 Vive velut rapto fugitivaque gaudia carpe:  
 Perdiderit nullum vita reversa diem.

## XLVIII.

Cum mensas habeat fere trecentas,  
 Pro mensis habet Annius ministros:  
 Transcurrent gabatae volantque lanceae.  
 Has vobis epulas habete, lauti:  
 Nos offendimur ambulante cena. 5

## XLIX.

Parva suburbani munuscula mittimus horti:  
 Faucibus ova tuis, poma, Severe, gulae.

XLVII, 5. 6. flebant Tristia cum lacrimis 8. colos.

3. Reddideris *XA* quanta *A* [fatorum] futurum *Pb*: faceret  
*s* munera *XAC* 4. Cum gustata *dehlps* aquam *XA*  
*s* metum] modum *pr.G* flebant *cX* et „membranae“ *Scriverii*: flebit  
*hs* 6. Tristitia et lacrimis *P*: Tristitia cum lacrimis *X* et „mem-  
 branae“ *Scriverii*: flebant Tristitia iam lacrimae *Gronovius*: Tristitia;  
 iam Lachesi iamque vel Tristitiae, Lachesi iamque *Heinsius Adver-*  
*sarius* p. 464. paratus *deazp* 7. regatur *O* 8. raptas  
*corr. s* et *Gronovius*: iactas *i*: raptum *X* texuit *Ruhakenius*. illa  
*G* colus *Pp*: solus *XAG*: solo *X*: colos reliqui. 9. mors]  
 modo *s* sseva *Obno* 10. Moveris *pr.C*: Moritur *A*: Molitur  
*X* 11. raptor *OPzp* fugitiva (om. que) *C*

XLVIII. Ad Annium *X*. 1. habeat] hanc *pr.G*: haberet  
*deo* trecentas *XAGOP*: ducentas reliqui. 2. habeat *hz*  
 Annius *b*: Anius *G* 3. gabatae *XA*: gabetē *b* 4. habet  
*O*: cavete *p* lauci *A* 5. effundimur *pr.G*

XLIX. Ad Severum *X*. 1. Pauca *p* 2. ora *Cs*  
 sylae *X*

Fons dominae, regina loci, quo gaudet lanthis,  
 Gloria conspicuae delictumque domus,  
 Cum tua tot niveis ornetur ripa ministris  
 Et Ganymedeo luceat unda choro:

- 5 Quid facit Alcides silva sacratus in ista?  
 Tam vicina tibi cur tenet antra deus?  
 Numquid Nympharum notos observat amores,  
 Tam multi pariter ne raptantur Hylae?

## LI.

Mercari nostras si te piget, Urbice, nugas  
 Et lasciva tamen carmina nosse libet,  
 Pompeium quaeres — et nosti forsitan — Auctum;  
 Ultoris prima Martis in aede sedet:

- 5 Iure madens varioque togae limatus in usu,  
 Non lector meus hic, Urbice, sed liber est.  
 Sic tenet absentes nostros cantatque libello,  
 Ut pereant chartis littera nulla meis.  
 Denique, si vellet, poterat scripsisse videri;  
 10 Sed famae mavult ille favere meae.  
 Hunc licet a decima — neque enim satis ante vacabit —  
 Sollicites, capiet cenula parva duos.

LI, 3. quaeras

7. absentis

11. nec

L. Do Ianthidae domo *XA*. 1. regina loqui *Pb*: regina  
 celli s. Iantis *φ*: Hiantis *PbA* *alii*: Hyantis *O*: Anthi *X*: ostantis  
 s. 2. delictumque *hw* 3. ornetur tibi *X* 4. Ganyme-  
 dio *X* luceat Ganymedeo *P* unda *X* coro *A*: toro *hhlswX*  
 5. facis *pr.G* Alcide *hw*: Alcyde *P* 6. tui *XCObhtaur*  
 vicina cum tenet, *corr.* cui cur tenet, *G* cum tenet *Cbhtinwz*  
 deos *AG* 7. notus *X* 8. ne] et s. Hyles *P*: bites *hw*

LI. Ad Urbicem *X*.1. sis te *C*2. nosce s. licet *A*

3. quaeris *Pb*: quaeras *Opw* Auctum *XC*: Austum *b*: aut  
 non *P* 4. matris *Opw* 5. limatur *X*: lunatus *B* 6.  
 Nec *G* hoc *sw* set *A* 7. absentes *XAGP* et *Aronellia-*  
*nus*: absentes *reliq.* captatque s. 8. Ut] Ve *b* 11. Nunc  
*B* a decima] ad eam *P* neque *ACGPbhlswz*: nec *reliq.*  
 vacavit *XAC* et *corr.G*: vocavit *pr.G*: vacabat *M* 12. Sollicitos  
*hX* coenula *φ* parvula cena *CD*: cenula parva *X*

Ille leget, bibe tu: noles licet, ille sonabit:  
Et cum „Iam satis est“ dixeris, ille leget.

## LII.

Gratum est, quod Celeri nostros legis, Aucte, libellos,  
Si tamen et Celerem quod legis, Aucte, iuvat.  
Ille meas gentes et Celtas rexit Hiberos,  
Nec fuit in nostro certior orbe fides.  
Maior me tanto reverentia turbat, et aures  
Non auditoris, iudicis esse puto.

## LIII.

Omnia misisti mihi Saturnalibus, UMBER,  
Munera, contulerant quae tibi quinque dies,  
Bis senos triplices et dentiscalpia septem:  
His comes accessit spongia, mappa, calix,  
Semodiusque fabae cum vimine Picenarum,  
Et Laletanae nigra lagona sapae:  
Parvaeque cum canis venerunt cottana prunis  
Et Libycae fici pondere testa gravia.  
Vix puto triginta nummorum tota fuisse  
Munera, quae grandes octo tulere Syri.

13. nolis      LII, 3. Iberos      LIII, 6. lagena      7.  
cottana

13. bibere tu *A*      noles *wφ*: nolles *XACG* *Obchlepx*: nolis *Pxa*  
sonabat *I* et *pr.G*      14. leget om. *X*

LII. \* Ad Auctum *TX*.      1. legit *φ* et *pr.B*: leges *P*  
2. Celeri *δazφ* [3. 4. om. *T*.]      3. Celtas *w*: Celtus *corr.B*  
lexi *XABCw*: lesit *s*: legit *G*      Hiberos *XABGw*: Hyberos *P*: hi-  
bernos *h*: hiberas *b*: Iberos *reliqui*.      4. Hec *φ*      5. tanto  
*Thmzφφ*: tanti *Opxa*: tanta *reliqui* cum *B*.      reurentia *O*  
6. Non auditores vidices iudicis *T*

LIII. Ad Umbriam *X*.      1. UMBER] uncti *B*.      2. contu-  
lerunt, *corr.* contulerunt, *A*: contulerat *I*      3. dentis calpia *φ*  
4. Hiis *G*      spongia *XABG*      5. Semodius fabe cum vi-  
mide Picenarum *P*      6. lagona *XABP*: lagoena *p*: lagona *reliqui*.  
saepe *Xp*: sepe *s*      7. Arvaeque *u*: Ravaeque *Heinsius*. cum  
magnis *B*      cottana *XAB*: cottana *O*: coctana *reliqui*.      pruni *Xa*  
8. fici *Puxa*: fice vel ficea *XABG*: ficens cum *reliquis* *Am*.  
10. Syri] sui *XABG*: viri *Cp* et *pr.A*: mibi *I*

Quanto commodius nullo mihi ferre labore  
Argenti potuit pondera quinque puer!

## LIV.

- Semper mane mihi de me mera somnia narras,  
Quae moveant animum sollicitentque meum.  
Iam prior ad faecem, sed et haec vindemia venit,  
Exorat noctes dum mihi saga tuas.  
5 Consumpsi salsasque molas et turis acervos,  
Decrevere greges, dum cadit agna frequens;  
Non porcus, non chortis aves, non ova supersunt.  
Aut vigila aut dormi, Nasidiene, tibi.

## LV.

- Nulli munera, Chreste, si remittis,  
Nec nobis dederis remiserisque,  
Credam te satis esse liberalem.  
Sed si reddis Apicio Lupoque  
5 Et Gallo Titioque Caesioque,  
Linges non mihi, — nam proba et pusilla est, —  
Sed quae de Solymis venit perustis  
Damnata modo mentulam tributis.

LIV, 7. cortis

LV, 6. puella est

8. tributis.

11. comedius P

12. poterit I

- LIV. \* Ad Nasidianum T: Ad Nasidianum somnia narrantem  
X. 1. mera] man s: mihi P<sup>b</sup>: tua codex Pulmanni: nova Roins.  
2. sollicitentque pr.B 3. et om. A 4. Exoret x  
5. Consumpsi (Cum sumpsis XB) salsasque XAB falsasque φ  
mola T turris A: turos X acerve b 6. gregis pr.B  
7. chortis XACφ: chorus B: eeheortis P: cortis reliqui. non nova  
P avis T 8. Aut vigilavit P Nasidiene Glazφ: Nasidiane  
A: Nasidiana P: Nasidiane reliqui.

- LV. Ad Chrestum X. 1. Cresce hμ: Cresce xφ: Chereste  
A: Choristo G: Chrestere P si] sein s 2. Nec] Et m no-  
bis] mihi Alp remiserisque B 4. Sed non reddis m: Sed si  
credia φ 5. Titioque] utroque P Caesioque XABGXφ: Ce-  
lioque COμ: Gelioque dm: Gelioque reliqui. 6. Lingis φ:  
Lingens i: Ingens b: Liagas μm: Lingens reliqui cum X et libris  
Turnebi Adversariis XXIV, 28. nam] non XB pusilla] puella φ  
8. mentulam] tabulam B tributis Turnebus et Heinicus: tri-  
batus libri, quod et in P extat, quem Gruterus tributis habere dixit.

## LVI.

Astra polumque pia percepsti mente, Rabiri,  
 Parrhasiam mira qui struis arte donum.  
 Phidiaco si digna Iovi dare templa paravit,  
 Has petat a nostro Pisa tonante manus.

## LVII.

Castora de Polluce Gabinia fecit Achillam:  
 Pyxagathos fuerat, nunc erit Hippodamus.

## LVIII.

Nam sex aut septem nupsisti, Galla, cinaedis,  
 Dum coma te nimium pexaque barba iuvat.  
 Deinde experta latus madidoque simillima loro  
 Inguina, nec lassae stare coacta manu,  
 Deseris imbelles thalamos mollemque maritum  
 Rursus et in similes decidis usque toros.  
 Quaere aliquem Curios semper Fabiosque loquentem,  
 Hirsutum et dura rusticitate trucem.  
 Invenies: sed habet tristis quoque turba cinaedos:  
 Difficile est, vero nubere, Galla, viro.

LVI, 3. parabit,

LVI. Ad Rabirium X. 1. polumque pia percepsti *Scrivenerius*:  
 polumque pia percepisti „F.C.“ *Scrivenerii*: polum quae („al.“ qua)  
 praecepisti G: polumque perecepisti (percepisti B) XAB: polumque  
 tua cepisti *μνα*: polumque pia cepisti vel coepisti *reliqui cum BQm*.

2. Pharrasia vel Parrasia XABCGOδχσωz miraz BCGO  
 δελσωz: myram q 3. parabit w et *Turnebus Adversarii XXIV*,  
 28.: pararet var. lect. e: om. b: pararit *Gruterus*. 4. Has pet-  
 at] A spectet P: Has petatta nostro B

LVII. De Gabinia X. 1. Achillam Oxpola et corr.e: Achil-  
 lan P: Achilles μx: Achillas *reliqui*. 2. Pyx agathos Pp: Pi-  
 xagatos XBOδb: Pixagatos A et pr.G: Pixagatus corr.G: Pexaga-  
 thos Is: Pixantosque C fueras x Hippodamus P

LVIII. Ad Galla nubentem cinaedis X. 1. Nam x unbsisti  
 A 2. te coma A pexaque x iuvat XA et pr.B: iuvant  
 Ap 3. Dein e maduloque var. lect. e thoro de 4. lapsa  
 bz 5. usque] ipsa xq toros] viros var. lect. G

## LIX.

Non cenat sine apro noster, Tite, Caecilianus.  
Bellum convivam Caecilianus habet.

## LX.

Tarpeiae venerande rector aulae,  
Quem salvo duce credimus tonantem,  
Cum votis sibi quisque te fatiget  
Et poscat dare, quae dei potestis:  
5 Nil pro me mihi, Iuppiter, petenti  
Ne succensueris velut superbo.  
Te pro Caesare debeo rogare:  
Pro me debeo Caesarem rogare.

## LXI.

Abstulerat totam temerarius institor urbem  
Inque suo nullum limine limen erat.  
Iussisti tenues, Germanice, crescere vicos,  
Et modo quae fuerat semita, facta via est.  
5 Nulla catenatis pila est praecincta lagonis,  
Nec praetor medio cogitur ire luto;  
Stringitur in densa nec caeca novacula turba,  
Occupat aut totas nigra popina vias.

## LXI, 5. lagonis

LIX. \* De Caeciliano T: De Cacliano X. 2. Bellicum T

LX. Ad Aulum X. 3. quisquis se fatiget G: quisque se  
fatiget ACOBHPNO: quisquis se fatiget XB 4. dii A potest  
bis XB: potestas pr.G 5. Nihil su mihi om.P potenti A et  
pr.G 6. Nec G succensueris XA et pr.B [7. om. φ.]  
8. Prout me s

LXI. \* Ad Caesarem TX. 1. totam — orbem A: totum —  
orbem pr.G: tota — urbe I aetarius Obamxum et duo Gruteri: cora-  
rius w: escarius s: temerarius reliqui cum P. 2. nulli limine  
limes Roius. 3. Iussisti P: Iuxxisti I tenus P Germani  
XAB et pr.G vivos X [5—8. om. T.] 5. praecincta XB:  
percincta μ lagonis XABP: elagonis w: lagonis reliqui: lacunis  
Heinsius. 6. praetor P 7. densas XABGHM turbas AX  
et corr.G

Tonsor, copo, cocus, lanius sua limina servant.  
Nunc Roma est, nuper magna taberna fuit.

10

## LXII.

Reclusis foribus grandes percidis, Amille,  
Et te deprendi, cum facis ista, cupis,  
Ne quid liberti narrent servique paterni  
Et niger obliqua garrulitate cliens.  
Non paedicari se qui testatur, Amille,  
Illud saepe facit, quod sine teste facit.

5

## LXIII.

Perpetui nunquam moritura volumina Sili  
Qui legis et Latia carmina digna toga,  
Pierios tantum vati placuisse recessus  
Credis et Aoniae Bacchicaserta comae?  
Sacra cothurnati non attingit ante Maronis,  
Implevit magni quam Ciceronis opus.  
Hunc miratur adhuc centum gravis hasta virorum,  
Hunc loquitur grato plurimus ore cliens.

5

9. caupo, coquus

LXII, 5. qui se

9. caupo TCGmw coens TXABh: cocuus P: coquus reliqui.  
lanens p sub limina s 10. est, nuper] ero nuae T magna  
fuit benete B

LXII. Ad Anullum X. 1. Seclusis e grandis P: glandes  
CD et pr.G: pergrandes bc percillis G: praecidis Ohmua: recedis  
2: perdis e: percidis reliqui cum P. Anulle XABC 2. de-  
prehendi ABGOFhwua ista] ita XABC cupis] invat p: in-  
vaut z 3. servique B 4. Et niger (niger X) XABCGXp:  
Et nocet no: Et notet reliqui. 5. paedicare se qui XB: pedi-  
cari sed sequi b: paedicasres equi („al. te qui“ G) AG: paedicari  
te qui X: paedicari qui se Pp Anulle XABC

LXIII. Ad Silium X. [Inest in codice helmetadiensi, ubi hoc  
lemma: Marcialis coquus de Silo Italico.] 1. peritara hB  
Silli b: Syli O: Sili G 2. tota C 3. Pieridos C re-  
censu X 4. Credi XAB: Dicis cap Haoniae XA Bacchia  
pr.A: Bachica P certa p: sexta s 5. coronati B: coturni P  
non attigi autem B: non agittit ante A: non agitet ante pr.G  
6. Implorat G teste Heinio. quem s: enim XABG 7. 8.  
Nunc—Nuae t 7. albno A 8. graeo BC

- Postquam bis senis ingentem fascibus annum  
 10 Rexerat, asserto qui sacer orbe fuit,  
 Emeritos Musis et Phoebō tradidit annos,  
 Proque suo celebrat nunc Heliconā foro.

## LXIV.

- Qui tonsor tota fueras notissimus urbe,  
 Et post hoc dominae munere factus eques,  
 Sicanias urbes Aetnaeaeque regna petisti,  
 Cinname, cum fugeres tristia iura fori.  
 5 Qua nunc arte graves tolerabis inutilis annos?  
 Quid facit infelix et fugitiva quies?  
 Non rhetor, non grammaticus ludive magister,  
 Non Cynicus, non tu Stoicus esse potes,  
 Vendere nec vocem Siculis plausumque theatris:  
 10 Quod superest, iterum, Cinname, tonsor eris.

## LXV.

Lis te bis decimae numerantem frigora brumae  
 Conterit una tribus, Gargiliane, foris.

## LXIV, 1. fueras tota

9. bis ingentem fascibus ingentem X fascibus ABsp 10.  
 Rexerat B adserto P: a serto Gb: a certo helmstadiensis. urbe  
 P qui fuit orbe sacer x 11. Et meritos ABp et pr.G  
 et om. P: Phoco XBG 12. Perque s celebrat h thoro  
 B: loco helmstadiensis.

LXIV. \* Ad Cincōmum TX. 1. tota fueras T: fueras tota  
 reliqui. notissimus B 2. Et post haec TXABCbenozp: Et  
 post quae m: Et demum hoc i: Et demum munere dominae h: Et  
 demum domione munere pB: Et post haec reliqui. 3. Etneaeque  
 T: Aetnaeaeque XAB et pr.G: Esternaque corr.G: Externaque  
 CbchlmpanD: Atheniaeque P petasti T 4. dum vitas, corr.  
 dum fugeres, G: Ciona mecum fugies P fori iura X 5. Qui  
 nunc G tollerabis P: tolerabis A: tolerabilis T inutilis] in  
 oculis P 6. Quid facis Cbm: Sic facis cuwp 7. rector b  
 grammaticus X 8. potest T 9. voces XBCG Sicilia  
 Pzqla: Sienum T: singulis XABG: sagulis bchlmpanB: sagulus  
 C: seciois O: eyelis Oudendorpius. thecotris pr.B 10. eras b

LXV. \* Ad Gargillanum T: Ad Gargilianum X. 1. Bis  
 te bis decimae i: Licetbis decimae XAB et pr.G: Licetia te decu-  
 mae corr.G: Lucis bis decimae Cu brumam XABC 2. Con-  
 tinet qp: Contigit Cl focia P



Ah miser et demens! viginti litigat annis  
Quisquam, cui vinci, Gargiliane, licet?

## LXVI.

Heredem Fabius Labienum ex asse reliquit:  
Plus meruisse tamen se Labienus ait.

## LXVII.

Paedicat pueros tribas Philaenis  
Et tentigine saevior mariti  
Undenas vorat in die puellas.  
Harpasto quoque subligata ludit  
Et flavescit haphē, gravesque draucis 5  
Halteras facili rotat lacerto,  
Et putri lutulenta de palaestra  
Uncti verberē vapulat magistri:  
Nec cenat prius aut recumbit ante,  
Quam septem vomuit meros deunces; 10  
Ad quos fas sibi tunc putat reverti,  
Cum coliphia sedecim comedit.

LXVII, 5. haphē graveisque 11. redire 12.  
sexdecim

3. A miser TXAB: Ha miser GP<sub>hew</sub> litigat B 4. Quis-  
que P

LXVI. De Labieno X. 1. Labienem x: labe minor b;  
labe numerasse Pz 2. erit w

LXVII. Ad Philenem X. [Versum 2—Epigr. LXX. om. C.]  
1. Pedica w 2. saevior l 3. vorat] dolet P: do-  
lat Gruterus: solot Rutgersius. 4. Harpasta B quosque P  
5. Et flavescit aphe XABGOl: Et flavi scitaphae (scytaphae q:  
scythaphe oia: scitapho b: stitafē s) bchlwzqum: Et flavi scitaphae  
P gravisque μm draucis XABho et corr.G: drances pr.G:  
draucos OIbchlwzqum: drauco Gruterus. 6. Halteras Salmasius  
et Scrievius: Alteras XABGμ et libri Turnebi Adversarius XXIV,  
28. novitque Domitius, qui reliquit: Alteres x: Alternas xP: Alter-  
nans Ol: Aleoron l: Alterno reliqui. faciles m 8. Uncti  
A: Ut B 10. moros A et pr.G 11. At XG reverti  
XBGOlma: revera A: redire reliqui. 12. colyphia Ob: co-  
loophia AP: quo loephia XB: colophia s sexdecim bhlwqum:  
saepe clam PzP

- Post haec omnia cum libidinatur,  
 Non fellat—putat hoc parum virile —  
 15 Sed plane medias vorat puellas.  
 Di mentem tibi dent tuam, Philaeni,  
 Cunnum lingere quae putas virile.

## LXVIII.

Commendare meas, Instanti Rufe, Camenas  
 Parce precor socero: seria forsan amat.  
 Quod si lascivos admittit et ille libellos,  
 Haec ego vel Curio Fabricioque legam.

## LXIX.

- Haec est illa tibi promissa Theophila, Cani,  
 Cuius Cecropia pectora voce madent.  
 Hanc sibi iure petat magni senis Atticus hortus,  
 Nec minus esse suam Stoica turba velit.  
 5 Vivet opus quodcunque per has emiseric aures;  
 Tam non femineum, nec populare sapit.  
 Non tua Pantaenis nimium se praeferat illi,  
 Quamvis Pierio sit bene nota choro.

## LXIX, 2. dote

14. virile] utile *pr.G*: civile *pr.b* 15. Sed sane *Pz* forat  
*O* 16. Dii *Op*: Dementem *XABG* det *B* tua *XABG*  
 Philaenis *XAB* 17. cunnullingere *X* quae] qui *XABGb*  
 putat *G*

LXVIII. Ad Rufum *X*. 3. et om. *P*

LXIX. Ad Theophilam *X*. [*In P* inter versus 2 et 3. est spatium.]

1. Theofila *X* 2. Cecropia — dote *ϕ*: Cecropio — rore  
*B* et *Heinsius*: Cecropia (*Secropia ϕ*) — voce reliqui cum *X*. manent,  
*corr.* manant, *P* 3. petet *c*: petant *h*: putat *P* magnis *pr.G*  
 Atticus ortis *XAB*: Atticus hostis *bsw* et *pr.ch*: altus in hortis *μνα*:  
 Atticus hortus reliqui cum *λλϕ*. 4. suum *P* 5. quocunque  
*Ap*: per quemcunque *P* per istas miseris *Guxa*: per istas emiseric  
*XAB*: petas emiseric *c*: per lis emiseric *l*: per has emiseric  
 (permiseris *Heinsius*.) reliqui cum *λλϕBm*. horas *P* 6. iam  
 non *PB*: Tam nec *xp* et *Iunianae*: Tam non reliqui cum *ϕ* (?).  
 7. Parthenis *XAOPbqum*, *corr.B* et *Gruteriani*: Parthenis  
*λλα*: Parthenium *Gryphianae*. nimium se] umi se *s*: versu se *m*:  
 universe *bw* proferat *l* 8. thoro *bpaw* et *pr.h*

**Carmina fingentem Sappho laudavit amatrix:**

Castior haec, et non doctior illa fuit.

10

## LXX.

**Ipsarum tribadum tribas, Philaeni.**

Recte, quam futuis, vocas amicam.

## LXXI.

**F**icosa est uxor, ficosus et ipse maritus.

Filia fiosa est et gener atque nepos.

**Nec dispensator nec vilicus ulcere turpi.**

Nec rigidus fossor, sed nec arator eget.

Cum sint ficosi pariter iuvenesque senesque,

5

**Res mira est, ficos non habet unus ager.**

## LXXII.

**Gratus sic tibi, Paule, sit December.**

Nec vani triplices brevesque mappae.

**Nec turis veniant leves selibrae.**

**Sed lances ferat et scyphos avorum**

Aut grandis reus aut potens amicus,

5

Sen quod te potius iuvat capitque.

9. laudabit      LXXII, 4. aut scyphos

9. fringentem A: fringente bw Sappo XAB: Sappo P laudatit O: laudabat PB: laudabit Gruterus: laudaret margo Iunii. amatrix X 10. hoc s et] est m: ast, at, sed Heinsius.

LXX. De Philene X. 1. triharum O: trivaram C: trivia-  
rum XABG Philenis O<sup>h</sup> 2. quam] dum bealswozq fuis B

LXXI. De marito et uxore de tota domo X. 2. et gener atque nepos  $\Psi$ ; et socer atque gener  $\lambda$ ; et gener inde socer  $i$ ; et gener atque socer *reliqui*. 5. sit  $\lambda$  fisci X juvenes pariterque  $c$  6. fici *Cochleas* ullus *cap*

LXXII. Ad Paulum X. 1. sie] sit B tibi sit December  
 Paule *XABC*clz: an tibi sit December, Aule? 2. Nec iani Bq;  
 Nec iam vani? 3. Nec turpes P leves selibrae *Ouma*: leves  
 velibrae q; breves selibrae (salibrae Cl) *reliquis* cum X3B. 4.  
 ferant *h̄h̄w* et P̄bz: aut *reliquis*. autorum B: anorum G 5.  
 Aut grandisecca s 6. Seu] Sed P3B cupitque *h̄w*: cupis-  
 que h̄w

- Sic vincas Noviumque Publumque  
 Mandris et vitreo latrone clusos;  
 Sic palmam tibi de trigone nudo  
 10 Unctae det favor arbiter coronae,  
 Nec laudet Polybi magis sinistras:  
 Si quisquam mea dixerit malignus  
 Atro carmina quae madent veneno,  
 Ut vocem mihi commodos patronam,  
 15 Et quantum poteris, sed usque, clames:  
 „Non scripsit meus ista Martialis.“

## LXXIII.

- Esquiliis domus est, domus est tibi colle Dianae  
 Et tua patricius culmina vicus habet:  
 Hinc viduae Cybeles, illinc sacraria Vestae,  
 Inde novum, veterem prospicis inde Iovem.  
 5 Dic, ubi conveniam, dic, qua te parte requiram:  
 Quisquis ubique habitat, Maxime, nusquam habitat.

## LXXIV.

Cyllenes caelique decus, facunde minister,

## 9. trigono

7. Novumque P: Neviumque b: Novium (om. que) s Pal-  
 liumque A et pr.G 8. Mandrio et corr.G: Mandri sed blps:  
 Mandris sed ch vitreo] utero s et margo h: uter b clusus  
 pr.Gh: nudos μ: nudos w: elusos no 9. Sit s 10.  
 Uneta edet P: Hunc tedet AB et pr.G: Nunc tedet C: Nunceta  
 te det § 11. Pholybi XB: Falibi var. lect. G magis]  
 manus X et var. lect. G sinistram Heinzius. 12. dixerit]  
 legerit exq 14. vocem B: noseam s comedes h patrona  
 XA 15. Et quanta Heinzius. set usque A et corr.G: et  
 usque X: al usque pr.G: sed et usque behi: supraque O: sed  
 semperque s: sed superque w: sed usque reliqui. 16. Nos] Hen  
 φ meus] mihi w

LXXIII. \* Ad Maximum de habitatione sua T: Ad Maximum  
 X. 1. Esquilis XAB: Esquiliae dmswφφ domus est semet  
 om. P colla XAC et pr.B 2. vicus] meus P 3. biduas  
 XAC et pr.BG: bivias X, corr.BG et codex Gulielmii Verisim. III,  
 22.: viduo b: quinde s: bivias Lipius et Gulielmius: aedem Hein-  
 zius. Cibelles T illio φ [5. 6. affert D.] 5. die] de P  
 qua de μ

LXXIV. De Norba X. 1. Cylenes O: Myllenes B  
 deus p fecunde AB

Aurea cui torto virga dracone viret:  
 Sic tibi lascivi non desit copia furti,  
 Sive cupis Paphien, seu Ganymede cales;  
 Maternaeque sacris ornentur frondibus Idus 5  
 Et senior parca mole prematur avus:  
 Hunc semper Norbana diem cum coniuge Tarpo  
 Laeta colat, primis quo coiere toris.  
 Hic pius antistes sophiae sua dona ministrat,  
 Hic te ture vocat, fidus et ipse Iovi. 10

## LXXV.

Vis futui gratis, cum sis deformis anusque.  
 Res perridicula est: vis dare, nec dare vis.

## LXXVI.

Quod te diripiunt potentiores  
 Per convivia, porticus, theatra,  
 Et tecum, quotiens ita incidisti,  
 Gestari iuvat et iuvat lavari:  
 Nolito nimium tibi placere. 5  
 Delectas, Philomuse, non amaris.

LXXIV, 7. Caro

9. prius

2. viget, „al. viret.“ 3. Sit *pr.B* 4. Praphien  $\varphi$ :  
 Paphie *Aw*: Paphia *c*: Paphi *z*: pace  $\mu\alpha$  euganymede *A* coles  
*XABG*: collis *var. lect. G*: coll *Θεσμοζμ* 5. frontibus *B*: col-  
 libus *lp* 6. anus *h* 7. com coniuge *X*: dicet cum coniuge  
*zB* Tarpo *bhps* et *m* teste *Grutero*: Carpo *XBCOcozpmzB* et duo  
*Gruteri*: parco *AG*: campo *i*: caro *px*: Caro *la*: Prisco vel Crispo  
*Heinsius*. 8. quo (qua  $\mu\alpha$ ) coiere (coire *O*) toris *OzpmzaP* et  
*corr.c*: quo coleret (coluere *corr.G*) coris (choris *X*) *XABG* et *pr.c*:  
 quod coleret coreis (colitis *s*) *bs*: quo caluere toris *X*: quod coluere  
 choris (toris *p*) *hlpzB*: qua coleret coliris *w*: quod coleret corilus *C*  
 [*Ferrus* 9. 10. in *XB* cum *Epigr. sq. conflati.*] 9. Hinc  
*bchp* plus *XAB* ministrat *BPila*: ministret reliqui. 10.  
 Hinc *c* rare  $\varphi$  vocet *Ocmzmx*: *em. C*

LXXV. In auum deformem *O* 1. gratis futui *P* et anus  
*bwp* 2. vis dari  $\varphi$  non dare *i* et *pr.G*

LXXVI. Ad Philomusum *X*. 1. deripiant *Xbla* 3. quo-  
 tiens inridisti *pr.B* 5. tibi nimium *h*

## LXXVII.

**Exigis, ut nostros donem tibi, Tucca, libellos.  
Non faciam: nam vis vendere, non legere.**

## LXXVIII.

**Cum Saxetani ponatur cauda lacerti  
Et, bene si cenas, conchis inuncta tibi:  
Sumen, aprum, leporem, boletos, ostrea, mullos  
Mittis: habes nec cor, Papile, nec genium.**

## LXXIX.

**Potavi modo consulare vinum.  
Quaeris, quam vetus atque liberale?  
Ipso consule conditum: sed ipse,  
Qui ponebat, erat, Severe, consul.**

## LXXX.

**Quatenus Odrysios iam pax Romana triones  
Temperat et tetricae conticuere tubae,  
Hunc Marcellino poteris, Faustine, libellum  
Mittere: iam chartis, iam vacat ille iocis.  
Sed si parva tui munuscula quaeris amici  
Commendare, ferat carmina nostra puer:**

---

LXXVIII, 2. tibi est:

---

## LXXVII. Ad Tuccam X.

LXXVIII. Ad Paphilum X. 1. Saxetani B et Hieron. *Margius Miscell. II, 9.* coda ABx: causa bi: cauda X: corda, „al. cena,“ G 2. bone b conchisia uncta A et pr.G: couchesis uncta corr.G: couchis is uncta XB tibi P et Gronovius: tibi est reliqui: scribendum censro couche sit uncta tibi. 3. Sumere q hostrea B mulos Pµaa 4. Papyle B: Paphilo Xhφ: Pamphilo PbcX

LXXIX. Ad Severum X. 1. Patavi P 2. atque] et quam s 3. set A 4. Cui s Sivere A et pr.G

LXXX. Ad Faustinum X. 1. Quintus XG Odrisos b: Othrysios X: Sodrysios X 2. tetricae b: tetricae O 4. vocat pφ iocis] locus P 5. amico G: amicae XA 6. Commendari Ap feret nostra carmina P

Non qualis Geticae satiatus lacte iuventae  
 Sarmatica gelido ludit in amne rota,  
 Sed Mitylenaei roseus mangonis ephebus,  
 Vel non caesus adhuc matre iubente Lacon. 10  
 At tibi captivo famulus mittetur ab Histro,  
 Qui Tiburtinas pascere possit oves.

## LXXXI.

Triginta toto mala sunt epigrammata libro:  
 Si totidem bona sunt, Lause, bonus liber est.

## LXXXII.

Menophili penem tam grandis fibula vestit,  
 Ut sit comoedis omnibus una satis.  
 Hunc ego credideram — nam saepe lavamur in uno —  
 Sollicitum voci parcere, Flacce, suae:  
 Dum ludit media populo spectante palaestra, 5  
 Delapsa est misero fibula: verpus erat.

## LXXXIII.

Eutrapelus tonsor dum circuit ora Luperci  
 Expingitque genas, altera barba subit.

LXXX, 8. rigido 11. Istro LXXXI, 2. liber  
 bonus est. LXXXII, 3. in unum

7. saciatur B lacte Minervae s 8. rigido ϕ ludet P  
 tota pr. P 9. Mytilenei A: Mytilenei P magnonis X:  
 magonis s ephebi bhw 10. cotas G: caecus XAB vivente  
 Pϕ: vidente margo Iuntinae Lemairii. 11. Histro XABPϕ:  
 Istro reliqui. 12. posset XABCG: poseit s

LXXXI. Ad Lausum X. 1. mala om. P 2. bonus  
 liber est XABGP: liber bonus est reliqui.

LXXXII. De Menophilo X: Demophilo T. [1—4. om. T.]  
 1. Eneophili p pennem P 3. Hunc quoque reddi-  
 deram B in unum ϕ 5. laedit XA

LXXXIII. \* De Utrapilo T: De Eutropilo tonsore X. 1.  
 Eutrapelus Ppxa: Eutrapilus T: Eutropilus XABCGObhclzμ: Entro-  
 pilus sw: Veropilus p cum bsw ore pr. B 2. Expungitque s:  
 Expurgatque c: Expingitque cum reliquis ϕm. genas] contem pr. A  
 subit] venit Alp et var. lect. c

## LXXXIV.

- D**um mea Caecilio formatur imago Secundo  
 Spirat et arguta picta tabella manu,  
 I, liber, ad Geticam Peucen Histramque iacentem:  
 Haec loca perdomitis gentibus ille tenet.  
 5 Parva dabis caro, sed dulcia dona, sodali:  
 Certior in nostro carmine vultus erit.  
 Casibus hic nullis, nullis debilis annis  
 Vivet, Apelleum cum morietur opus.

## LXXXV.

- Q**uod non insulse scribis tetrasticha quaedam,  
 Disticha quod belle pauca, Sabelle, facis,  
 Laudo, nec admiror. Facile est epigrammata belle  
 Scribere, sed librum scribere difficile est.

## LXXXVI.

- A**d natalicias dapes vocabar,  
 Essem cum tibi, Sexte, non amicus.  
 Quid factum est, rogo, quid repente factum est,  
 Post tot pignora nostra, post tot annos  
 5 Quod sum praeteritus vetus sodalis?  
 Sed causam scio. Nulla venit a me

LXXXIV, 3. Istrumque tacentem: LXXXV, 3. Epigramma, Sabelle,

LXXXIV. Ad librum suum X. 1. Cum *hæw* 2. argutam X et corr. G manum XABGX 3. 1] om. XAB Liber et ad B Geticeu G: Geticam P Peucem h: Phencem B Histramque ABPbhø: Hystramque X; Istrumque reliqui. iacentem XABCGigX: tacentem reliqui. 5. Parcia pr. B 6. In vestro G: in isto h: non nostro s 7. hoc bchlp nullis debilis] debilis flebilis XAG: debilis om. altero nullis cum spatio P: debilis nec flebilis B: et nullis debilis x: hic nullis flebilis COSw: nostris hic nullis debilis annis b 8. Apollineum X eom X moriatur pr. G: oriatur b.

LXXXV. Ad Sabellum X. 1. non] nam pr. AG insulae Obw 2. Distichaque belle p Sabella X [3. 4. apponit D.] 3. epigramma tabelle X: epigrammata felle P

LXXXVI. Ad Sextum X. 1. natalicias corr. G vocabat b 3. rogo] ergo p est in fine addunt XABP, om. reliqui. 4. pignora AB 5. sim h: om. b solidalis X 6. cansa X: causas AG ad me XABI et pr. G



Argenti tibi libra pustulati,  
 Nec laevis toga, nec rudes lacernae:  
 Non est sportula, quae negotiatur.  
 Pascis munera, Sexte, non amicos.  
 Iam dices mihi „Vapulet vocator.“

10

## LXXXVII.

Si mens aurita gaudet lagalopece Flaccus,  
 Si fruitur triasti Canius Aethiope;  
 Publius exiguae si flagrat amore catellae,  
 Si Cronius similem cercopithecon amat;  
 Delectat Marium si perniciosus ichneumon,  
 Pica salutatrix si tibi, Lause, placet;  
 Si gelidum collo nectit Glaucilla draconem,  
 Lusciniio tumulum si Telesina dedit:

5

LXXXVI, 7. Hispani tibi      8. Nec tenuis      10.  
 Pascis      LXXXVII, 1. glaucopide      7. Gratilla      8.  
 Lusciniæ      Telesina

7. Argenti] Hispani P: tibi libram *XABGdchpsw*: billibra P  
 pustulati la: pasulati P: postulati *XABp*, corr. G et „quidam  
 antiquus codex“ Domitii: pestulata est x: postulanti reliqui cum X.  
 8. laevis] teumis *dhlmozP* 9. quae] nequa FB nego-  
 ciator P 10. Pascis *XABCGP*: Pascis reliqui. non om. X  
 11. dicit corr. h: dicis P va pudet A: vah pudet X, pr. G  
 et margo A: vapule P vecatur *XBP* et pr. A: vocetur GA et  
 corr. A: vorator λ

LXXXVII. Ad Flaccum X. 1. Si molius X et pr. A: Si  
 magis emsw: Si gaudet melius aurita B auriga bsw lagalepoco  
 OB et Gruterus: lagaopoco *XABGdchis*: lagaopete p: lagaoploe C  
 „nilius“ Gruterus: lagaopaco xp: lagaepoco w: lagapoece P (la-  
 gago cepo P): lagopica xl: lagoopodo μ: lagopode α: dagaopere m:  
 glaucopide Scaliger. Flaccus B 2. Canius Ohp: Camnius b  
 3. ex igne P fragrat X: fragrat pr. A: fragrat sw et corr. A  
 catullae As et pr. G: capellae Gronovii „MSC.“ Syllog. Epistt.  
 II, p. 523. 4. Si Chronius *XABOhp*: Si Cronus Iunianae: Si  
 Chiomus b: Sithronius s: cercopiticon C: cercophiticon s: eero-  
 phiticon O: eircopiticon Xb et pr. A: eircopithicon P: cirtopeticon  
 G: eircopeticon corr. A: eircopiticon pw: eircopiticon h: eircopi-  
 ticum (corr. eircopiticon) B 5. ichneumon Oa: lcheumon μal:  
 iconcume P: icanoume P: ischemon Beverlandi M: hicemon l: lcho-  
 mon reliqui cum B. 7. gelido (gellido A) collum A et pr. G  
 Glaucilla Heinsius (vel Flaccilla): Glacilla μua: Glacia *XABC* et  
 pr. G: Gladella P (Gadilla P): Gradilla dmap: Graudilla c: Gadilla  
 hipawB: Calathea corr. G: Galathia X 8. Lusciniio *XABGP*  
 boluxP: Luciniio h: Lasciniio s: Lasciniiae reliqui. Telosilla P  
 dedit] facit Pbenus

- Blanda Cupidinei cur non amet ora Labyscae,  
 10 Qui videt haec dominis monstra placere suis?

## LXXXVIII.

- Fertur habere meos, si vera est fama, libellos  
 Inter delicias pulchra Vienna suas.  
 Me legit omnis ibi senior iuvenisque puerque,  
 Et coram tetrico casta puella viro.  
 5 Hoc ego maluerim, quam si mea carmina cantent  
 Qui Nilum ex ipso protinus ore bibunt;  
 Quam meus Hispano si me Tagus impleat auro  
 Pascat et Hybla meas, pascat Hymettos apes.  
 Non nihil ergo sumus, nec blandae munere linguae  
 10 Decipimur: credam iam, puto, Lause, tibi.

## LXXXIX.

- II, felix rosa, mollibusque sertis  
 Nostri cinge comas Apollinaris.  
 Quas tu nectere candidas, sed olim,  
 Sic te semper amet Venus, memento.

## XC.

- Lactat inaequalem Matho me fecisse libellum:  
 Si verum est, laudat carmina nostra Matho.

9. amet ora Labyscae *μνα*: amet ora Labyrtae (Labytae *ῥ*)  
*ῥμλῥῥ*: amet ora Labirtae (Libirtae *s*) *Obchlnex*: amet ore labritae  
*φ*: amet tals bycae *A*: amo (amet *C*) atbalabice *C* et *pr.G*: amet  
 te labice *XB* et *corr.G* 10. domini *XABG* sua *XABCGm*

LXXXVIII. \* Ad Lausum de carmine suo *T*: Ad Lausum *X*.

1. vero *Tμ* 2. Bienna *P* 3. senis *s* puerque iu-  
 venisque *h* 4. quorum *pr.B* 5. Haec *δωζφ* 6. ex  
 illo *XABCGbchlnx* orbe *pr.G* 7. Hispanus *PB* Tagos *T*  
 8. Pascat et bibleas *puB* et *pr.h*: Pascat et Hibia meos *corr.h*:  
 Pascat et bibleas (bibleas *s*) *bs* Hymetos *TXABOb*: Himetus *h*  
 9. nil *Pbsw* neo blandi (blando *corr.B*) munere linguae  
 (linguae *corr.G*) *XABCG*: nec magnae munere linguae *T*: nec blan-  
 dae murmure linguae *Ομνα*: nec blandae muere linguae *reliqui cum*  
*ῥφ*. 10. Decipimus *C* et *corr.B* credo *x* laus et tibi *T*

LXXXIX. Ad rosa coronam *X*. 1. I] om. *XABCGbcig*:  
 O *px* milibusque *h* 2. Nostri *AC*: Nostras *B* Appollinaris  
*P* 3. necte *i*: necesse *bw*: nectare *h* candida *XP* 4.  
 Si *pr.B*

XC. \* Ad Croticum *TX*. 1. Lactat *XA* et *pr.B* 2.  
 nostra carmina *P*

Aequales scribit libros Calvinus et UMBER.

Aequalis liber est, Cretice, qui malus est.

## XCI.

De nostro facunde tibi Iuvenalis agello

Saturnalicias mittimus, ecce, nuces.

Cetera lascivis donavit poma puellis

Mentula custodis luxuriosa dei.

## XCII.

„Si quid opus fuerit, scis me non esse rogandum“

Uno bis dicis, Baccara, terque die.

Appellat rigida tristis me voce Secundus:

Audis, et nescis, Baccara, quid sit opus.

Pensio te coram petitur clareque palamque:

Audis, et nescis, Baccara, quid sit opus.

Esse queror gelidasque mihi tritasque lacernas:

Audis, et nescis, Baccara, quid sit opus.

Hoc opus est, subito fias ut sidere mutus,

Dicere ne possis, Baccara, quid sit opus.

## XCIII.

Narnia, sulphureo quam gurgite candidus amnis

XCII, 2. Bis nobis dicis 4. 6. 8. Audis, sed nescis,

XCIII, 1. sulfureo

3. Calvinos *A*: Calvinas *B*: Calvinus *T* 4. Critice *a*

XCI. Ad Faciendum *X*. 2. nugas *B* 3. lascivus *b*  
donavit] dona *b*: donavit dona *x* 4. luxuriosa *A*

XCII. \* Ad Bacaram *T*: Ad Vacaram *X*. 1. opus o fuerit *B*  
scis] tibi *PB* 2. Uno bis (his *X*) *TXBC* et *pr.A*: Ut nobis *G*  
et *pr.A*: Bis nobis reliqui. dicis] decies *T* Bacara *XAB*: Bachara  
*P*: Bacchara *Op* ubique. 3. tristissimae voce *T*: tristem me *B*  
secundis *pr.B* 4. Audis et nescis *TXABCGPM*: Audis sed nescis  
reliqui. Bachara *T* qui sit *T* [5. 6. om. *hw*, 5—8. *P*: 7.  
8. 5. 6. transponit *q*.] 5. te coram *TOLuxa*: coram te *G*: cu-  
rante *XAB*: curate *bp*: cur a te *Cesx*: cur a me *X* claraque *X*:  
petituro lareque *T*: palamque clareque *b* 6. Audis et nescis  
*TGX*: Audis sed nescis reliqui. [7—10. om. *C*.] 7. Ecce  
*wz* 8. Audis et nescis *T*: Audis sed nescis reliqui. 9. est  
om. *T* facias *A* et *pr.G*: fas *P* mutes *XA* et *pr.G*: motus *B*  
10. nec *TB*: non *q*

XCIII. \* Ad Narniam civitatem *TX*. 1. Naraca *P* sul-  
pureo *A*: sulfureo *P*: subphoreo *T* annis *px* circuit amnis  
Candidus *AB*: candidamina Circuit *T*

- Circuit, ancipiti vix adeunda ingo,  
 Quid tam saepe meum nobis abducere Quintum  
 Te iuvat et lenta detinuisse mora?  
 5 Quid Nomentani causam mihi perdis agelli,  
 Propter vicinum qui pretiosus erat?  
 Sed iam parce mihi, nec abutere, Narnia, Quinto:  
 Perpetuo liceat sic tibi ponte frui.

## XCIV.

Unguentum fuerat, quod onyx modo parva gerebat:  
 Olfecit postquam Papilus, ecce, garum est.

## XCV.

- Bruma est et riget horridus December,  
 Audes tu tamen osculo nivali  
 Omnes obuius hinc et hinc tenere,  
 Et totam, Line, basiare Romam.  
 5 Quid possis graviusque saeviusque  
 Percussus facere atque verberatus?  
 Hoc me frigore basiet nec uxor,  
 Blandis filia nec rudis labellis.  
 Sed tu dulcior elegantiorque,  
 10 Cuius livida naribus caninis

2. ancipiti *T* 3. adducere *pr.G* 4. detinuisse *T*  
 5. augmentam *T*: momentani *Xw* prodis *Heinsius*. 6. Pro turpi  
 vitio qui *X* 7. ab utero *O*: abutero *T* quanto *XA* 8.  
 Perpetua *pr.T*: Perpetuae *Heinsius*.

XCIV. \* De papiro *T*: De Papylo *X*, qui *Epigr.* ipsum omittit.  
 1. modo] mihi *G* parva] Nerva „vel simile nomen“ *Sert-*  
*verius*: parve gerebas *Gronovius*. ferebat *T* 2. Papyrus *T*:  
 Paphilas *dh*: Pamphilus *P* ecce] hoc *h* earum *Pb*: larum *B*  
 est *om. T*

XCV. \* Ad Linum *T*. 1. orridus *T*: horrida *G* 2.  
 Audesi *B* 3. obuius *TBCobisw* et *Iunianae*: obuios omnes *hp*:  
 obvio *P* 4. linebas iaperoma *T*: Line basiam Romani (*Romam*  
*B*) *XAB* frontem, margo Romam, *A* 5. posses *Pb* senius-  
 que *B*: saeviusque *I*: saevius *C* [6. *om. T*.] 7. bassi et  
*T*: basie *s*: basiat *p* ne uxor *P* 8. rudi *T*: nudis *hB* li-  
 bellis *XB* [9-16. *om. T*.] 9. elegantiorque *X* 10.  
 ninguia *Heinsius*: lurida vel stiria —, glacie rigetque barba  
*Rois*.

Dependet glacies rigetque barba,  
 Qualem forficibus metit supinis  
 Tonsor Cinyphio Cilix marito.  
 Centum occurrere malo cunnilingis,  
 Et Gallum timeo minus recentem.  
 Quare si tibi sensus est pudorque,  
 Hibernas, Line, basiationes,  
 In mensem rogo differas Aprilem.

15

## XCVI.

Conditus hic ego sum Bassi dolor, Urbicus infans,  
 Cui genus et nomen maxima Roma dedit.  
 Sex mihi de prima deerant trieteride menses,  
 Ruperunt tetricae cum mala pensa deae.  
 Quid species, quid lingua mihi, quid profuit aetas?  
 Da lacrimas tumulo, qui legis ista, meo.  
 Sic ad Lethaeas, nisi Nestore serius, undas  
 Non eat, optabis quem superesse tibi.

## XCVII.

Nosti si bene Caesium, libelle,  
 Montanae decus Umbriae Sabinum,  
 Auli municipem mei Pudentis,  
 Illi tu dabis haec vel occupato.

## XCVI, 7. serior

11. forficibus *OPF*: forpicibus *CGIpmX*: foraleibus *A*: for-  
 micibus *X* et *pr.B*: foreipibus *reliqui*. metis *b*: petit *G* supinus  
*X* 13. Cinyphio *Xb*: Cynapio *A*: Cillipio *B*: Cynaphio *hpF*:  
 Cioifo *z*: Cymphio *wq*: Cympio *P* Cylax *Pf*: calix *bt*: calibus *cu*:  
 Chalybs *Beverlandus*. 15. nimis *q* recentem *pr.A*: rigentem  
*Heinsius*. 16. Quare *AG* et *pr.B* sensor *z* 17. Hibernas]  
 Libertinas *P* linebas iationes *T*

XCVI. De Urbici funere *X*. 1. hinc *A* et *pr.B* 3. de-  
 derant *XAB* trientide *PbF*: tridentide *w* nomen in *fine* addit  
*A*, *omissum* versus 2. manu *pr*. 4. malo *Heinsius*. 6. De  
*A* 7. serior *Papua*: senior *O*: serius *reliqui* cum *gB*. 8.  
 Nonne adoptatavis *AB*: Nonne adoptat avis *X* et *pr.G*: Sed nec  
 adoptet avus *C*: Non eat, optat anus *margo h*

XCVII. Ad libellum suum *X*. 1. Cesum libelli *P* 2.  
 Mentanae *i* Umbriae *C* 3. municipium *pr.A* 4. vel] et *hpB*.

- 5 Instent mille licet premantque curae,  
 Nostris carminibus tamen vacabit.  
 Nam me diligit ille proximumque  
 Turni nobilibus leget libellis.  
 O quantum mihi nominis paratur!  
 10 O quae gloria! quam frequens amator!  
 Te convivia, te forum sonabit,  
 Aedes, compita, porticus, tabernae.  
 Uni mitteris, omnibus legeris.

## XCVIII.

Omnia, Castor, emis: sic fiet, ut omnia vendas.

## XCIX.

- Sic placidum videas semper, Crispine, tonantem,  
 Nec te Roma minus, quam tua Memphis amet:  
 Carmina Parrhasia si nostra legentur in aula,  
 — Namque solent sacra Caesaris aure frui —  
 5 Dicere de nobis, ut lector candidus, aude:  
 „Temporibus praestat non nihil iste tuis,  
 Nec Marso, nimium minor est doctoque Catullo.“  
 Hoc satis est: ipsi cetera mando deo.

XCVII, 9. tibi

XCIX, 6. ille tuis.

5. mille] nulla ꝑ properantque 1 7. diligit ABC  
 proximusque ABhlpꝑ 8. Curni XABG: Car in p: in 1 liget  
 A et pr.G: legit Pbemusꝑ 9. tibi ꝑꝑ numinis XABCGbchiꝑ  
 11. conviva hꝑw sonavit XABG: sonabat 1: sonabant hꝑꝑ  
 12. taberna bhuw 13. mittereris G legereris pr.G

XCVIII. Ad Castorem X 1. emis Castor X emit s et  
 pr.G fiat xꝑ vendat s

XCIX. \* Ad Castorem ad Crispinum T, omisso tamen XCVIII.  
 Ad Crispinum X. 1. placitum X Crispine T 2. nimphis  
 pr.G amat T 3. Parrasii pr.G: Parrhasiam P leguntur T:  
 legantur ꝑ in suam Pꝑ 4. soles ꝑ sacrae X 5. au-  
 det a et pr.B 6. [om. C.] ista 1: ipse X: ille P et codices Gruteri.  
 7. minor est nimium G doctorque s 8. ipsa XABC









